

Athenaei Naucratae Dipnosophistarum libri XV ([Reprod. en fac- sim.]) rec. Georgius Kaibel

Athénée (01..?-02..? ; rhéteur). Athenaei Naucratis Dipnosophistarum libri XV ([Reprod. en fac-sim.]) rec. Georgius Kaibel. 1887.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

*La réutilisation non commerciale de ces contenus est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source.

*La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service.

Cliquer [ici pour accéder aux tarifs et à la licence](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

*des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

*des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter reutilisation@bnf.fr.

B I B L I O T H E C A
S C R I P T O R V M G R A E C O R V M E T R O M A N O R V M
T E V B N E R I A N A

ATHENAEVS
DIPNOSOPHISTAE

RECENSUIT
G. KAIBEL

VOL. I

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

ATHENAEI NAVCRATITAE
DIPNOSOPHISTARVM

LIBRI XV

VOL. I · LIBRI I-V

RECENSUIT

GEORGIUS KAIBEL

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS

PRIORIS (MDCCCLXXXVII)

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMLXXXV

CIP-Kurztitelaufnahme der Deutschen Bibliothek

Athenaeus <Naucratis>:

[Deipnosophistae]

Athenaei Naucratis Deipnosophistarum libri XV

/ rec. Georgius Kaibel. — Ed. stereotyp. —

Stuttgart : Teubner

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum
Teubneriana)

Einheitssacht.: Deipnosophistae

NE: Kaibel, Georg [Hrsg.]

Vol. 1. — Libri I — V. — Ed. stereotyp. ed. 1.

(1887). — 1985.

ISBN 3-519-01101-8

Das Werk ist urheberrechtlich geschützt. Die dadurch begründeten Rechte, besonders des Nachdrucks, der Wiedergabe auf photomechanischem oder ähnlichem Wege, der Speicherung und Auswertung in Datenverarbeitungsanlagen, bleiben, auch bei Verwertung von Teilen des Werkes, dem Verlag vorbehalten. Bei gewerblichen Zwecken dienender Vervielfältigung ist an den Verlag gemäß § 54 UrhG eine Vergütung zu zahlen, deren Höhe mit dem Verlag zu vereinbaren ist.

© B. G. Teubner, Stuttgart 1985

Printed in Germany

Druck: Beltz Offsetdruck, Hemsbach/Bergstraße

VDALRICO DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF

AMICITIAE · ERGO

PRAEFATIO.

ATHENAEUS Naucratis sophista Commodi eorumque qui illi successerunt imperatorum aetate Romae in urbe degebat. Perierunt eius de Syriae regibus libri (cf. Athen. V p. 221 a), habemus dipnosophistarum sermones per quindecim, ut nunc res est, libros dispositi, quos quamquam constat ineunte saeculo p. Chr. tertio scriptos esse, tamen totum opus quo anno absolutum sit etiam accuratius potest demonstrari. Inter dipnosophistas longe est nobilissimus Ulpianus Tyrius, cuius extremum de corollis sermonem legimus libro XV inde a p. 676; finem facit dicendi p. 686 f. his verbis: οὕτω γὰρ τὴν τῶν λόγων ἔξοδον ὥσπερ δράματος ποιήσομαι, quibus subicit Athenaeus haec: καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας ὥσπερ <αὐτὸς> αὐτοῦ σιωπὴν καταμαντευσάμενος ἀπέθανεν εὐτυχῶς, οὐδένα καιρὸν νόσῳ παραδούς, πολλὰ δὲ λυπήσας ἡμᾶς τοὺς ἐταίρους. Ulpianus quaeritur quis fuerit: alii iureconsultum intellegunt notissimum, Elagabalo et Alexandro imperantibus praefectum praetorio, a. 228 occisum a praetorianis, alii negant illum intellegi posse, quem non iuris peritum, sed grammaticum doctum et atticistam morosum Athenaeus finxerit. Mihi neque idem videtur

esse neque diversus. Athenaeus enim ad Platonis exemplum dialogo instituto (cf. I c. 3) multos omnigena doctrina instructos convivas introduxit sermocinantes, quorum et nomina et ingenia finxit ad similitudinem clarorum quorundam qui olim fuerunt virorum, sive philosophorum sive grammaticorum seu medicorum. Plutarchum finxit non Chaeronensem sed Alexandrinum, non philosophum sed grammaticum, nec tamen potest dubitari quin illius memoriam recolere voluerit cuius quaestiones convivales ipsi exemplo fuerunt. Masurium virum omnium bonarum artium studiis eruditum, maxime vero iuris peritia insignem, facile agnosces Masurium Sabinum Tiberii aequalem, nec minus apertae sunt Zoili grammatici, Democriti philosophi, Galeni medici personae. Daphnus Ephesius et Rufinus Nicaeensis medici tamquam duo ex uno Rufo Ephesio facti videntur, denique si recte capio ridiculas sophistae facetias, Ptolemaeum Philadelphum in Philadelphum Ptolemaeensem, Nicomedem Bithynum in Pontianum Nicomedensem, Scipionem Africanum Aemilianum in Aemilianum Maurum ille transformavit, regibus et consulibus ad philosophorum grammaticorumque gregem deiectis. Iam vero Ulpianum cur ex omnibus unum sibi aequalem hominem assumpsit — nam Galenus, quem senem puer nosse potuerat, eo tempore quo scribebat Athenaeus sine dubio mortuus iam erat —, cur illum ex omnibus unum excepto Galeno non tecto nomine significavit, sed et Ulpianum appellavit et Tyrium? fieri profecto non poterat quin quisquis legeret hominem illius aetatis et nobilissimum et potentissimum intellexeret, licet grammaticum factum et sophi-

stam ex iureconsulto. De vero autem homine etsi non negaverim ficta et falsa multa narrari posse, tamen nimis inepte opinor Athenaeus fecisset, si mortem eius narrasset qui in vivis adhuc erat. Et si finxit hominis mortem ut lepide sermonis cum vitae exitu coniungeret, cur non alii cuilibet dipnosophistae sermonem tribuit, sed ipsi illi Ulpiano, quem unum verum hominem, quem unum illa aetate superstitem fuisse scimus? itaque non puto ea quae e libro XV supra apposui scribi potuisse nisi brevi temporis spatio post Ulpiani obitum i. e. ipso anno 228. Illud autem si quis miretur quod placidam mortem Athenaeus eum obiisse dicit qui a praetorianis vi occisus est, mihi satis apte et satis caute scriptor rei veritatem deflexisse videtur: gladio enim peti poterat imperatoris consiliarius, non poterat grammaticus.

Dipnosophistarum libri quindecim olim in codice Marciano Veneto integri perscripti erant, qui tamen codex sive malam manum sive casus iniuriam perpessus magno schedarum numero abscisso mutilatus nunc est: perierunt primi duo libri toti, praeterea tertii libri pauca quaedam (usque ad p. 73e). Factum hoc esse videtur priusquam codex ab Ioanne Aurispa a. 1423 Constantinopoli Venetias asportaretur¹⁾, factum est utique priusquam illud exemplum nunc deperditum inde describeretur, ex quo pauci qui reliqui sunt Athenaei

¹⁾ cf. Aurispae ad Ambrosium Traversarium epistula 24, 53 p. 1027 ed. Meh: *gentilium auctorum volumina Venetiis habeo CCXXXVIII, ex quibus aliqua tibi quae rarissime inveniri solent nominatim dicam*. Nominat praeter hymnorum corpus aliaque nonnulla *Naucratici cuiusdam Atheniensis volumen quoddam maximum nec adhuc finitum de coenis*.

codices originem duxerunt¹⁾: sunt autem haec apographa XV vel XVI saeculi ineuntis.

Codex MARCIANUS (A) membranaceus est saeculi ut videtur X, planissima et nitidissima scriptura insignis, singulae paginae bipertito inscriptae sunt versibus brevioribus (habent enim senas denas ad vicens binas ternasve litteras), ut inter sinistram et dextram paginam spatium pateat satis magnum; versuum paginae fere sunt quadragenorum ternorum, ut tamen et pauciores et plures inveniantur. Numerantur codicis, ut nunc res est, folia 372 vel potius 370: prima enim quae quidem superant Athenaei verba (p. 74a) in tertio folio scripta extant, cui quae praefixa sunt duo folia chartacea, eorum prius vacat omnino, alterum a recentiore manu scripta haec habet: *Ἀθηναίου ναυκρατίτου δειπνοσοφιστῶν βιβλ(ία) λ'. ἐνταῦθα εἰσὶν δέκα. — ναυκρατίτης περὶ δειπνων. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ε' βιβλίου, οὗ ὅμως ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει, καὶ λήγει εἰς τὸν ιε'*²⁾ — *κτῆμα Βησσαρίωνος καρδιναλέως τοῦ τῶν Τούσκλων, τοῦ νξ^{ov}* (i. e. *loci LVII*). Videtur codex post grave illud de quo monui damnum subitum aliquantisper sine tegumento iacuisse, unde non solum detrita et evanida in priore folii primi (i. e. fol. 3) pagina scriptura, sed illud etiam explicatur quod extrema tria

1) ita rem habere sensit iam Schweighaeuserus praef. p. CI, demonstravit primus Guilelmus Dindorfius Philologi vol. XXX (1870) p. 75 sqq., vide etiam meas Observationes criticas in Athenaeum (Rostochii 1883) p. 3; apographa velut Laurentianum (B) et Palatinum (P) ex ipso libro Marciano descripta esse minus recte antea pronuntiaverat Cobetus Var. lect. p. 127; cf. etiam R. Schoell Hermae IV p. 160 sqq.

2) numerorum confusio facile eis expedietur quae infra p. XXII exposui.

folia (f. 370—372) pessime truncata lacerata detrita sunt, ut vix pauca certa ratione legi possint. Funesto casu factum est ut libro undecimo duplici codex hiet lacuna, altera ampliore post fol. 214' (XI c. 15 extr. usque ad c. 30 init.), minore altera post fol. 239' (c. 105 med. usque ad c. 107 init.), utraque exilibus epitomae copiis explenda. Levem denique in codicis Marciani archetypo commissum errorem, quo accidit ut quinti libri aliquot folia (c. 3 sub fin. *σπουδάζοντας εἰσῆγαγεν* — c. 12 post init. *ποιόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος*) in libri quarti caput 79 (sub fin. post verba *Ἀίσχύλος γούν κατὰ μετα*) traicerentur, animadvertit feliciter et correxit Casaubonus. Ab his si discesseris codicem habes bonum ac probum, diligenter et curiose descriptum ex archetypo multo etiam meliore. Archetypum uncialibus quae dici solent litteris exaratum fuisse coniecit Cobetus, quod etsi non certum, tamen veri est simillimum: suadet hoc creberrimum corruptelae genus, quo litterae vetustae scripturae formis inter se similes permutantur, velut *αἱ γαλαῖ καὶ* (XIV p. 657e) scriptum est pro *Αἱ ΓΑΛΛΙΚΑΙ*, *λυδιάων* (XIII p. 597b) pro *ΑΟΙΔΙΑΩΝ*, *κεμακίδες* (VI p. 256d) pro *ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ* vel *ΚΑΙΜΑΚΙΔΕΣ*, quae vitia si non ex archetypo libri Marciani, sed ex vetustiore exemplo repetenda esse dicas, vix credibile est talia a pluribus deinceps librariis constanti fide servata et propagata, non vero aut correcta aut in peius corrupta esse. Etiam illud Cobeti sententiae favet quod librarius cum plerumque singula vocabula recte inter se distingueret, tamen ubi paullo difficilior res erat, continua usus est scriptura nec notas prosodiacas addidit, vide inprimis Philoxeni

carmen IV p. 147a: putaveris in archetypo etiam multo rarius vocabula dirempta vel notis distincta fuisse, plane ut in lemmatis codicis factum videmus, quae accurate ex archetypo uncialibus litteris transcripta raras accentuum notas exhibent. Ut archetypi antiquitate ita librarii diligentia et integritate commendatur codex Marcianus: nam etsi multa corrupta ille nobis tradiderit quae facili opera vel puer emendare poterat, tamen haec ipsa non minima eius laus est quod strenue propositum exemplum descripsit quaeque aut vitata essent aut obscuriora viderentur, integra intactaque reliquit neque addita fere littera neque dempta: adeo ille suo iudicio diffidebat ut sicubi duplicem in archetypo lectionem invenisset non alteram utram seligeret, sed utramque iuxta positam transcriberet, velut IV p. 173a legitur ἀρτυσίλοις i. e. Ἀρτυσίλοι in Ἀρτυσίλοις correctum, XIII p. 593 f. habet codex ἡ δὲ Νέαιρα ἣν Στρατοκλείδου ἐρωμένη Ξενοκλείδου, ubi Ξενοκλείδου aperta est nominis Στρατοκλείδου correctio; sed huius rei plura exempla composui in Observ. crit. p. 4 sqq. Itaque codicis Marciani etiam corruptelae magni faciendae sunt, ut quo acrius traditae lectionis vestigiis insistas eo certiores possis sperare medelam. — Emit ut videtur codicem Bessario cardinalis, cuius ex testamento a. 1472 cum ingenti reliqua librorum supellectile reipublicae Venetae legatus per multos annos dum bibliotheca Marciana conderetur latuit ita ut ne Musuro quidem cum a. 1514 editionem Aldinam pararet innotuerit. Praeclare igitur de Athenaei libris meritis est Ioannes Schweighaeuser, quod codicem a. 1798 Venetiis Parisios translatus tam-

quam primus detexit et cum per Godofredum filium diligenter excutiendum curasset primus iustas praestantissimi codicis laudes praedicavit: quanto illum putas gaudio exsultaturum fuisse, si non filius, cuius laudabilem diligentiam legendi peritia non exaequabat, sed ipse codicem tractare potuisset et aestimare. Schweighaeuseri operam suppleverunt et Cobetus, qui cum ipse codicem integrum legisset saepius emendandis comicorum potissimum reliquiis egregias ex illo excerptas lectiones adhibuit, et Dindorfius, qui in Philologi volumine XXX p. 80 sqq. nova multa, nec tamen omnia nec recte omnia, ex codice protulit additis etiam trium foliorum imaginibus a Iosepho Mueller confectis; de libro XV praeterea rectius legendo optime meritus est Rudolfus Schoell *Hermæ* IV p. 162 sqq. Mihi autem Venetias profecto a. 1882 necessarium visum est denuo codicem adire, nec paenitet multum et operae et temporis huic negotio impendisse. Contuli codicem quam poteram accuratissime ne minutissimis quidem erroribus vel scribendi distinguendive proprietatibus neglectis, sed nefas duxi quidquid in meum usum enotavi ea integra omnia in adnotatione critica legentibus proponere, taediosam magis quam utilem molem: neque enim video quid scire referat scriptum esse in codice *πολλα* pro *πολλά* vel in trimetris *τὴν γαστέρα* ἢ *τὸν ὀμφαλόν* pro *τὴν γαστέρ'* ἢ *τὸν ὀμφαλόν* vel *τὰ ὀλύμπια* pro *τῶλύμπια*. Satis est in universum monere accentuum spirituumque notas saepissime omissas esse et in poetarum versibus saepius scribi solere vocales elidendas quam omitti: sic ubi tamen prosodiae ratio dubia esse videbatur, aut codicis fidem secutus

sum aut hoc si fieri non potuit de dissensu monui, itemque etiam elisionem sive neglectam male sive admissam notavi sicubi notatu dignam putabam. In orthographicis rebus spectatae codicis auctoritati quod eius fieri poterat obtemperavi: tradit ille formas unice veras permultas, quae licet partim titulorum testimonio confirmatae adhuc sperni solent, velut Ὁρθάννης, Σιληνός, Δίων, Καμικοί, quamquam in his ipsis rebus etiam multo plerumque accuratiores sunt epitomae codices, quorum ope quae in Marciano libro saepissime leguntur barbara Κρατήτιος, Καλλιμάχιος, Ὑπερίδης, λαμβία, αἰσχροκερδία, πολυπώτης alia semper fere corrigi poterant. Haec necessario corrigenda fuisse ut quivis concedet, ita alia cur non correxerim mirabuntur multi; sed quod in alterius voluminis praefatiuncula monui, Athenaeum edo compilatorem, non scriptores poetasve ab illo compilatos. Herodotum Ionem Alcmanem Alcaeam apertum est non ita scripsisse ut codex verba eorum scripta tradidit, sed quid illi scripserint adeo dubium saepe est, ut ne Athenaeus quidem quid legerit semper sponderi possit. Quis porro spondebit ipsum Philemonem vel Posidippum non οὐθείς, μηθείς sed οὐδεῖς, μηδεῖς, non γινώσκειν, γίνεσθαι sed γιγνώσκειν, γίγνεσθαι, non δυνεῖν sed δυοῖν scripsisse? quis auctor erit Atticos ubi spondeo pede opus esset αἰεῖ, ποιεῖ, ubi iambico ἀεῖ, ποεῖ scripsisse, vel litteram paragodicam quae dicitur ante consonam omisisse, ante vocalem addidisse, vel τᾶλλα scripsisse, non τὰ ἄλλα, et τὰναγκαῖα, non τὰ ἀναγκαῖα? haec itaque et similia multa integra qualia in codice scripta repperi talia edidi, nec veritus sum

saepius in eodem eiusdem poetae carmine ad solam codicis fidem diversas eiusdem vocabuli formas repraesentare: tantum ut hoc facere dubitarem aberat ut fore suspicarer qui pro huius editionis consilio laudarent.

Codicis Marciani medio fere saeculo XV apographum extabat Venetiis, quod quomodo perierit facile intelleges, si a Marco Musuro ad editionem Aldinam imprimendam adhibitum esse sumas; supersunt autem ex illo descripta exemplaria complura, e quibus Dindorfio ante quam e codice Marciano originem omnia duxisse perspexisset in adornanda editione duo praesto fuerunt, Laurentianum (B) et Palatinum (P). Laurentianum apographum qui confecit, saeculi XV homo haud indoctus, permulta vel suo ingenio vel fallaci epitomae fide abusus correxit vel potius interpolavit, ut nobis quidem oleum et operam perdidisse videri debeat, Palatinum annis 1505 et 1506 a Paulo Degan patricio Veneto scriptum cum vitiis et erroribus innumeris tum emendationibus haud paucis insigne est, quae magna ex parte Musuri editioni Venetae (a. 1514) aut nocuerunt aut profuerunt, ut Degani librum aut a Musuro editore adhibitum aut, quod est probabilius, ad exemplum a Musuro recognitum a Degano scriptum esse oporteat. Musurus autem tunc temporis (1503—1509) in Patavina academia profitebatur, ubi etiam Theocriti carminum librum aliquem manu scriptum corripbat, quo deinceps usus est Euphrosynus Boninus editor Iuntinus: non puto iniuriam me fecisse Paulo Degan quod quae in eius libro correcta eademque in editione Aldina repetita inveni Marco Musuro accepta rettuli, homini et magna doctrina et iudicio acuto

praedito, cui iustae ab Aldo Manutio laudes tribuuntur
πολλὰς μὲν μυριάδας διορθώσαντι σφαλμάτων, πολ-
λοὺς δὲ στίχους τῶν παρεισαγομένων, καταλογάδην
πρότερον ἀναγινωσκομένους καὶ χύδην, εἰς τὴν προσ-
ήκουσαν τῆς ἐμμέτρου τάξεως εὐκρίνειαν ἀποκαταστή-
σαντι. Correxerit enim ille non solum quae vel tironibus
emendatu essent facilia, sed etiam quae Casaubono
digna putares permulta: quodsi multa idem iniuria
temptavit, multa aperte corrupta infeliciter tractavit,
haec et si quae alia princeps ille Athenaei editor com-
misit, ego sane novissimus exprobrare non audeo.

Ad exemplum Marciano codice et antiquius et me-
lius facta est totius operis EPITOME, qua qui usus sit
ante Eustathium archiepiscopum Thessalonicensem no-
vimus neminem. Codices epitomae quamquam haud
pauci extare videntur, tamen quoniam eos quos ipse
excussi et Eustathiano exemplo¹⁾ et inter semet ipsos
simillimos esse cognovi, nec novos conquirere neces-
sarium putavi neque eos qui innotuerunt adire omnes,
e quibus certe qui Casaubono usui fuerunt Hoesche-
lianus et Levinianus nihil me movebant: selegi igitur
qui optimi videbantur duos, Parisinum (C) et Lauren-
tianum (E), priorem etiam ab Ioanne Schweighaeusero
diligentissime collatum, alterum a Dindorfio, qui pauca
quaedam eius specimina attulit ad libri II p. 36, iure
commendatum. Quos cum solita liberalitate alterum
Parisinae bibliothecae praefecti Gryphiam, alterum

1) Dindorfius teste Schweighaeusero libri XIV p. 621 f
verba πολλὰ ἰδίως ὀνομάζοντες ab Eustathio p. 884, 21 ex-
scripta in epitomae libro Parisino deesse adnotat: non inspexi
hoc loco Parisinum, sed extant illa totidem litteris in codice
Laurentiano.

Mediceae Argentoratum misissent, tamen cum tempus deficeret integrum utrumque legere et excerpere, quod quam arduum sit negotium et molestum sciunt periti, non potui. Itaque necessitate coactus libros IV. V. VI. VII. VIII. IX. X cum solo Parisino, libros XI. XII. XIII. XIV. XV cum solo Laurentiano contuli: uni libro tertio utriusque variam lectionem adscripsi, quo exemplo cum satis appareret quam inter se similes essent codices, non valde paenituit de ceteris unum testem interrogasse pro duobus. In ea denique operis parte cuius memoria cum in Marciano libro perierit unius epitomae auxilio redintegranda erat, libros dico primum et secundum, utrumque ut par est codicem quam diligentissime poteram adhibui. — Codices C et E descripti uterque sunt ex exemplo ipsis consimili, magno compendiorum numero insigni eoque lectu difficillimo: hinc nata vitia auxerunt librarii indiligentius munere suo functi, variisque uterque modis et erraverunt et turbaverunt, ut negligentia uter utrum superaverit difficile dicas. Sed quod gravius est per primos duos libros in codice E permulta male omissa sunt, e quibus quamquam nonnulla librarii culpa intercidisse patet (velut meae editionis p. 37, 5—10. 59, 18—21. 81, 11. 12. 100, 9. 10. 124, 24—125, 3. 131, 15—17), pleraque tamen aliam explicationem flagitant. Saepe enim quae in E desiderantur in C rubro colore in margine scripta sunt (velut meae edit. p. 21, 7—10. 49, 7—11. 67, 23 alia multa), quod si ubique factum esset, suspicari E ex C ita descriptum esse ut librarius quidquid in margine exempli propositi invenisset neglegeret; sed cum multo saepius ea quae E omisit

codex C suo loco scripta habeat et in ipsa verborum continuitate, apparet aut ex eodem aut, quod probabilius est, ex duobus quidem sed inter se similibus exemplis descriptos esse: illic autem quae in margine scripta fuerunt, ea librarius C partim inter Athenaei verba recepit, partim in margine sicut scripta invenerat reliquit, E vero tamquam aliena omisit omnia uno loco excepto (ed. meae p. 34, 15. 16). Quae omnia cum nec spuria esse possint (sunt enim ad scriptoris sententiam plerumque necessaria) nec casu omissa (omnes enim sunt integrae sententiae), sequitur ut ab ipso olim epitomatore prima lectione neglecta, tum repetita excerpti opera addita esse existimemus: cuius rei etiam hoc argumentum est quod inde a libri II capite 54 additamentis margines carent, ut defervuisse manifestum sit epitomatoris supplendi studium; neque alia ratione explicari potest quod per reliquos libros nulla iam id genus additamenta in epitoma reperiuntur.

De epitomae indole ac fide difficile est breviter disputare, nec facile certam eius sibi imaginem informaverit nisi qui totam perlegerit. Continuae alicuius narrationis summarium facere eis praetermissis quae non ad ipsum rerum tenorem pertinent, hoc simplex est nec multi iudicii negotium, impendio impeditius est tam varii argumenti opus quale est Athenaei ita in angustum cogere, nihil ut magnopere desideres: quod Athenaei epitomator nec voluit assequi neque est assecutus. Minime aequalis eius opera fuit: modo integras transcripsit ex proposito exemplo paginas vix singulis verbis vel omissis vel mutatis, ita ut his locis

codicis instar sit epitome, modo ita festinavit ut integras paginas sicco pede transiret, ex aliis pauca verba relinqueret, longae narrationis vel disputationis non nisi summam, ampli carminis non nisi primos versus apponeret, denique postquam laceravit et mutilavit orationem hiantia vulnera qualicunque artificio resarciret. Nec facile dixeris qua ratione quove consilio modo diligentius modo negligentius ille rem gesserit. Miro quidem cum studio, quod vix exspectaris, medicorum de edulium natura atque usu praecepta e libro III excerpserit et quidquid omnino ad varios singulorum sive hominum sive populorum cenandi et luxuriandi mores vel ad conviviorum apparatus spectabat, ea adeo memorabilia esse existimabat, ut vel amplam CXXII versuum Matronis eclogam de Xenoclis Atheniensis convivio ad verbum integram transcriberet: putares epitomatores fuisse ex ganeonibus, nisi probabilius esset hominem miserum famelicum aliorum cuppediis inhiantem suum sibi tenuem victum condire voluisse. Homeri ille admirator fuit studiosus nec facile si quae de Homericis rebus dipnosophistae disse-ruerant praetermisit, velut quae libri V cap. 3—20 aguntur exceptis fere captiosis criticorum argutiis satis plena rettulit et ex docta de Nestoride disputatione (XI c. 76—85) vix pauca praetermisit: hinc probabile est amplam libri primi de heroum Homericorum vita ac moribus commentationem satis integram nobis traditam esse. Placuerunt epitomatori etiam amatoriae libri XIII fabulae, e quibus multa acute lepide lascive dicta diligenter transtulit, ad verbum fere exscripsit singularem de Zariadra et Odatide historiolum, similli-

nam eam aevi Byzantini Romanensibus fabulis; ex Machonis vero chriis paucissima servavit, Hermesianactis insigne carmen totum omisit, quae deinceps de puerorum et de hominum animaliumque amoribus secuntur, ea omnia ne aut suae aut legentium pudicitiae officeret aut omisit aut absolvit quam brevissime. Studiose Ulpiani et Cynulci altercationes aucupabatur, quae ipsi sine dubio pariter atque Athenaeo facetiae videbantur, cf. inprimis III c. 52 sqq., ubi ne perplexam quidem Alexarchi epistulam neglexit (p. 98 e f); simul vero quae illi de rariorum quorundam vocabulorum usu disceptabant et sibi et aliis utilia fore putasse videtur. Nolo haec longius persequi, sed etiamsi minime aequabili constantia alia neglexisse alia assumpsisse epitomatores reppereris, tamen hominem fere agnosces quales saecula illa ferre solebant. Athenaeus vero si legere potuisset epitomen, vix ipse se cognosset: quos ambitiose ille in testimonium vocaverat scriptores innumeros, eorum epitomator nomina saepissime, librorum titulos fere semper sustulit; quae ille nimis quantum superbierat subtili dialogi dispositione, eam funditus delevit epitomator, ut ex epitoma cur dipnosophistae opus inscriptum sit vix divinari possit; quam magno cum labore ille invenerat continentem diversissimarum rerum seriem et ordinem, turbavit saepissime epitomator solutis disputationis vinculis quamvis artificiose nexis vel ordine ex libidine permutato, ut interdum quae modo praeteriri posse existimaverat mox cum paenituisset alio minimeque apto loco repeteret (cf. Hermae XXII p. 328 adn). Denique, quod facile ignoscas homini alienum fundum

aranti, suscepti laboris taedio captus quo magis ad finem opus declinabat, eo magis festinabat, velut libri XIV cum priora (c. 1—33) satis diligenter excerptisset, insequentia omnia multis omissis quam brevissime concidit, nimis parato animo Masurii ipsius exemplum secutus, qui c. 34 *ἐγὼ δέ, inquit, ἔχων ἔτι πολλὰ λέγειν περὶ μουσικῆς — καταπαύσω τὸ πολυλογεῖν*, extremi vero libri perpauca omnino transtulit in epitomen. Eidem autem festinandi studio illud tribuendum est quod quae obscurius impeditius insolentius dicta viderentur ad vulgare dicendi genus deflexit, memoriae vetustate corrupta aut praetermisit¹⁾ aut quod multo est insidiosius ita immutavit ut aliquo modo intellegi possent, cuius rei exempla composui in commentatiuncula de Athenaei epitome Rostochii 1883 edita p. 5 sqq. Ex his omnibus cum facile colligi possit, quanta in adhibenda epitomae fide cautione opus sit, tum ex insigni bonarum lectionum numero, quas quaevis meae editionis pagina testatur, satis apparet quanta eius codicis unde epitome ducta est fuerit praestantia, quanta etiam in minutiis orthographicis accuratio, nec si melius cognitam habuisset epitomen accidisset Cobeto ut ad ipsum librum Marcianum eam factam esse contenderet²⁾.

Longior pro huius praefationis angustiis fuisse videbor de epitome, sed eo accuratius de ea agendum

1) praetermisit paucis exceptis Nicandri longum carmen XV p. 683, Philoxenei carminis difficillimi (XIV p. 643 et IV p. 146) non nisi prima verba apposuit alteroque loco morae impatiens his verbis coepto destitit: *καὶ ἄλλα τοιαῦτα ληρεῖ*.

2) idem error est Dindorfii Philol. XXX p. 79; recte oblocutus est Cobeto Rudolfus Schoell Hermae IV p. 160 adn.

mihi esse putabam, quo minus plenam eius memoriam in adnotatione critica repetere volui. Quid servasset epitomator quidve omisisset nec poterat breviter significari nec operae videbatur pretium explicatius indicare, sed hoc moneo, sicubi Marciani libri lectionem attulerim, epitomen vero non commemorarim, ibi deficere epitomen. Minus superfluum fuerat fortasse quid mutasset epitomator ubique adnotare, sed ne hoc quidem ut facerem a me impetrare potui: nimis multa enim sive temere sive ridicule mutata interpolata corrupta memoranda erant. Itaque neglexi epitomae lectionem, ubi de Marcianae scripturae veritate dubitari non poterat; sicubi dubitandi locus erat sive aliquo modo memorabilis epitomae discrepantia videbatur, chartae non peperci.

Praeter Marcianum codicem et epitomen non solum eorum grammaticorum testimonia circumspicienda fuerunt qui ipsum Athenaei opus compilaverunt, e quibus Suidas potissimum integris primis duobus libris usus quid rem adiuuvare possit exposui Hermae XXII 323 sqq., sed etiam omnium eorum auctorum, qui eisdem ex fontibus suas doctrinae copias repetierunt, e quibus Aelianum nomino, Plutarchum, Pamphilum Hesychianum, Etymologum magnum. Ex his igitur quae usui fore existimarem subnotavi, quamquam quin fugerint me etiam utilia vix dubito.

Emendatricem manum qui Athenaeo praestiterint inutile est omnes enumerare, nec sane necesse est ISAACI CASAUBONI ingenium acumen doctrinam novis laudibus prosequi, cuius viri Animadversionum in Athenaei dipnosophistas libri XV tantum scriptori

profuerunt, ut neminem noverim illi qui comparari possit. Post Casaubonum autem prae ceteris AUGUSTUS MEINEKIUS mihi praedicandus est, qui quamvis codicum ope plane destitutus et Dindorfianae editionis apparatu critico turbatus magis quam adiutus tamen qua fuit iudicii elegantia et emendandi facilitate permulta vitia a prioribus aut frustra temptata aut plane neglecta detexit et pleraque feliciter curavit. Post Meinekium denique ex omnibus unum laudabo UDALRICUM DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF, qui ex quo mihi ante hos novem annos novae parandae editionis munus demandatum est non destitit et operam suam et otium mihi paratissimo animo dicare adeoque sua studia cum meis coniunxit ut socius potius quam administrator ille operae meae factus sit. Sed hoc fortasse artissimae qua quinto decimo hoc anno fruor amicitiae dandum est: quod vero Athenaeus inde utilitatis percepit, id non bonae voluntati solum sed etiam insigni eius doctrinae et pulcherrimo ingenio tribuendum esse intellego.

Dipnosophistarum libri in codice Marciano quindecim olim fuerunt neque plures aut Suidas novit aut Constantinus Porphyrogenneta: plures vero aliquando fuisse certis testimoniis constat. In margine enim libri Marciani uncialibus quae dicuntur litteris lemmata adscripta sunt, quibus breviter singulorum capitum argumenta indicantur vel notatur si quid notatu dignum visum est; quae lemmata quod variis corruptelis obsidentur, quod haud raro mutila sunt et sensu cassa, quod saepius non eo quo oportebat loco posita reperiuntur, denique quod interdum lectionem

ipso codice emendatiorem exhibent, ex his omnibus certissima ratione efficitur, non ab ipso librario Marciano facta esse sed ex antiquiore exemplo transcripta, cf. *Observat. crit.* p. 8. In his etiam antiquioris cuiusdam librorum divisionis indicia aperta extant, quae cum non omnia Schweighaeusero innotuerint (vide eius praef. p. XVI), ita ut recte de eis iudicare non posset, ego hoc loco integra proponam.

ad libri III cap. 50: τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ ε', ἀρχὴ τοῦ ς'.

ad libri IV initium: τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ζ'.

ad libri IV cap. 40: τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ ζ', ἀρχὴ τοῦ η'.

post librum IV: τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ η', ἀρχὴ τοῦ θ'.

libri V p. 201 b ad verba εἰπὼν δὲ καὶ ἄλλα κτλ':

τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ θ', ἀρχὴ τοῦ δεκάτου.

ad libri VI initium: τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ια'.

ad libri VII initium: τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ιγ'.

ad libri VII cap. 50: τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ ρι', ἀρχὴ τοῦ δι'.

ad libri VIII initium: τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ιε'.

ad libri IX initium: τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ις'.

ad libri X initium: τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ιζ'.

Apparet librarium culpandum esse quod non per omnes libros pari diligentia numerorum notas addiderit: cum iam in medio libro sexto libri duodecimi notam adscribere neglexisset, inde ab decimo studium eius ita defervuit ut omnino omitteret quae si haberemus nobis magni essent momenti, illi vero et obscura et inutilia videri debebant. Coniecerat Schweighaeuserus duplicem editionem ipsum parasse

Athenaeum, priorem XXX, alteram XV librorum; sed sive formam tantummodo operis mutatam putas, male profecto bibliopolae commodo consulisset scriptor — nam commodius venibant breviora quam ampliora volumina —, sive ad Varronianarum Imaginum exemplum contractum statuis opus nimis copiosum quam ut vulgo placeret, certe Athenaeus ipse, qui non minus artificiosa dialogi specie quam furtiva argumentorum copia gloriabatur, non is erat qui ut aliis placeret omnem suae inventionis laudem in discrimen vocaret et malus mallet scriptor videri quam molestus. Sed de hac re nunc explicatius dicendum est.

Testatur epitomator I p. 1 f dialogum instituisse Athenaeum ad Platonis similitudinem, et quae integra transcripsit prima dialogi verba sunt fere Phaedonis Platonici leviter ad rem deflexa; etiam Timocrates Athenaei amicus ad Echecratem Platonis effectus est, quae causa fuit ut epitomator (I p. 1 a) *Ἐχεκράτην* errore scriberet pro *Τιμοκράτην*. Cuius dialogi vestigia indubitata cum per omnes libros pertineant, apparet Athenaeum quidquid tractandum sibi proposuisset inter singulos convivas partitum esse ita ut pro sua quisque doctrina de philosophicis argumentis philosophi, de grammaticis et historicis grammatici, de medicis medici disputarent: omnis autem ars in eo sita erat ut et singulae orationes et singulae disputationis partes aptis vinculis inter se conecterentur. Dialogi autem forma ne tum quidem neglegitur, ubi quis amplas commentationes continua oratione recitat, velut libro quinto per integra capita XXIV unus Masurius de Homericis deque Platonis Xenophontis Epicuri couvi-

viis inter se comparatis, denique de Antiochi Epiphanis luxoriosis epulis disputat, quibus auditis reliqui admirantur et Antiochi insolentiam et Masurii eloquentiam; tum hic pergit de Ptolemaei Philadelphi pompa, de Aegypti divitiis, de Philopatoris Hieronisque navibus ingentibus, de philosophorum vita et ingenio narrare (c. 25—63), ut tamen, ne lateret orationis species, hinc illinc compellaret audientes *ἄνδρες φίλοι, ἄνδρες δαιτυμόνες* sim.; tandem aliquando Masurium indefessum oratorem excipiunt alii (c. 64 sqq). Haec omnia quamvis a dialogi arte videantur aliena esse, tamen consulto Athenaeus ita instituisse putandus est, ut Platonici Socratis in Phaedone in Phaedro in Gorgia longiores orationes aemularetur. Eo magis miramur quod libro XII nullum ullius sermonis vestigium deprehenditur: crederes totum librum seorsim scriptum ad Timocratem (cf. p. 510 a. 551 a) posteriore tempore dialogo insertum esse, nisi aliud doceret exordium. Ibi enim scriptor satius quidem esse ait acquiescere in eis quae adhuc disputata essent, sed *ἐπεὶ πάννυ λιπαρῶς*, inquit, *ἡμᾶς ἀπαιτεῖς καὶ τὸν περὶ τῶν ἐπὶ τρυφῇ διαβολῆτων γενομένων λόγον καὶ τῆς τούτων ἡδυπαθείας . . .* sententia imperfecta est, supplenda fere hunc in modum *ἄκουε δὴ ὅσα καὶ περὶ τούτων εἶπον οἱ δειπνοσοφισταί*. Nihil in his est quo aliam huius libri quam reliquorum rationem esse voluisse scriptorem pateat, immo ipsam hanc de luxuria disputationem promiserat extremo libro XI, nec postulare Timocrates (*λιπαρῶς ἀπαιτεῖν*) alia poterat nisi ea ipsa quae dipnosophistae disseruissent. Itaque suspicari possumus etiam huius libri dialogi-

cam olim formam fuisse, id quod plane confirmatur p. 541 a καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. οἶδα δὲ καὶ γὰρ παρὰ τοῖς ἐμοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν λαύραν τινὰ καλουμένην: loquitur non Athenaeus Naucratis, qui ipse III p. 73 a dixit *Ναυκρατῖται οἱ ἐμοί*, sed homo Alexandrinus vel ut accuratius dicam, quoniam ab Alcida musico alienum est argumentum, loquitur Plutarchus grammaticus. Itaque extitit aliquis qui librum XII dialogi forma exueret, eiusdemque sine dubio opera factum est ut hic liber ex omnibus unus epilogo careat, quem si talem fere fuisse fingas qualis est libri quinti ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἀναχωροῦντες οἱ πολλοὶ διέλυσαν τὴν συνουσίαν, quibus aperte dialogi natura significatur, intelleges cur ille deleverit.

Feliciter factum est ut nullo alio in libro dialogi vestigia eadem diligentia oblitterata sint; tamen ne unus quidem est qui perpetuam illam et concinnam dialogi formam servaverit quam Athenaeus instituisse putandus est, velut libro quinto, quem paene totum Masurii sermone absolutum cognovimus, non reperies quo loco ille dicendi initium fecerit (cf. ad p. 185 b). Graviores facta videmus in eis libris qui, ut nunc res est, lexicis potius quam dialogi speciem praebent. Tertio libro, qui totus in eduliis tractandis versatur, inde a capite sexto Magnus grammaticus de variis ficorum generibus disputat, tum Daphnus de medicamentis vi (c. 16—19). Secuntur haec: ΜΗΛΑ. ταῦτα Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεσμάτων μῆλα Δελφικὰ καλεῖ. Δίφιλος δὲ φησὶ κτλ'. Medicum haec loqui certum est, Daphnum loqui posse non nego, sed quomodo a ficis oratio ad mala transierit non intellego.

gitur; lemmata ipsa MHAA, ΣΥΚΑ, ΚΙΤΡΙΟΝ similia non Athenaei sunt, qui dialogum scribit, non lexicum; doctae de malis disputationis initium capi a medicorum testimoniis, hoc sine exemplo est: apparet intercepta quaedam esse non sane librarii culpa, sed eius qui consulto resecaret quae ipsi molesta viderentur hiatumque lemmate adiecto callide obtegeret. Tum de malorum generibus agitur: grammatici hoc est, non medici, sed quis grammaticorum medicos exceperit ne verbo quidem significatur. Sequitur de ostreis: loquitur aliquis convivarum (c. 30 in. *εὐρίσκω*), quis loquatur incompertum est, neque quis de suum trunculis (c. 47) verba faciat sciremus nisi ex p. 107 a appareret Cynulcum fecisse. Certum est haec omnia quae vituperanda erant non in ipsum Athenaeum conferri posse, sed alium aliquem hominem in culpa esse brevitatis magis quam elegantiae studiosum, nec minus certum est quaecunque simili coartandi studio turbata sunt fere omnia eidem homini tribuenda esse. Inprimis vero quid de libro XI omnium fere pessime truncato et de septimo, ubi perpauca supersunt dialogi vestigia, quamquam dialogum fuisse ipse indicat Athenaeus (*τὴν περὶ ἰχθύων γενομένην τοῖς δειπνοσοφισταῖς ἀδολεσχίαν* p. 330 bc, cf. etiam p. 277 bc *ἀπομνημονεύσω δέ σοι κτλ'*), de his igitur poculorum vel piscium catalogis quid iudicandum sit nemo iam ambiget. Totum opus mihi enarrandum erit, si quomodo aliena manu Athenaei ars et diligentia elusa sit singillatim persequi velim, sed unum prae ceteris locum afferam. Libri III p. 126 d narrat Athenaeus Timocrati, Aemilianum memorasse Hippolochi Macedonis

ad Lynceum Samium epistulam; Timocrates rogat amicum enarret sibi integram epistulam, paret roganti Athenaeus (IV c. 1—5), quo facto adiectis aliquot comicorum testimoniis (c. 6—12) redit ad dipnosophistarum cenam his verbis (c. 13): *Ἀττικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίτως διαγράφει Μάτρων, ἄνδρες φίλοι, ὁ Πλούταρχος ἔφη* — non sane Athenaeus fuit qui hoc modo orationem ad Plutarchi sermonem traderet: periit totum repetiti dialogi exordium.

His accedit quod quae ex aliis scriptoribus compilata recitant convivae, ea saepe tam inconcinne dicta, ita coartata et mutilata sunt, ut omnino cur recitata sint non intellegi aut quid agatur vix perspicui possit: velut libri IV p. 138 e longam habes Polemonis de Lacedaemoniorum copide explicationem, quae pertinet usque ad c. 16 extr. Omnia igitur haec suo nomine Polemonem dixisse putares: at offendunt verba (p. 138 f) *τοὺς ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἀφικνουμένους*, ubi non possunt nisi homines Lacedaemonii significari. Attulerat Polemo scriptorum Lacedaemoniorum verba ipsa, ex illorum numero unus aliquis loquitur, cuius nomen de medio sublatum frustra quaeres. Notavi haec eisque similia permulta in commentario critico, ubi si perpenderis quam crebro turbatam vel contractam orationem esse significaverim, non poteris haec omnia librariis quamvis protervis tribuere: ut dicam breviter, non librariorum criminor sed epitomatorum, non integrum in codice Marciano Athenaei opus habemus sed epitomatum.

Verum hoc esse facile intellegent qui quamvis dissidenti animo Dipnosophistarum sermones attente

perlegerint, sed addo novum argumentum. Prima totius Athenaei operis verba integra nobis servata sunt I c. 3: *δραματουργεῖ δὲ τὸν διάλογον ὁ Ἀθηναῖος ζήλω Πλατωνικῷ· οὕτως γοῦν ἄρχεται· αὐτός, ὃ Ἀθηναῖε, μετεληφὼς τῆς καλῆς ἐκείνης συνουσίας — ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἡμᾶς ἀναπυνθάνεσθαι δεῖ;* eadem fere haec sunt a quibus Platonis Phaedo incipit, ut de vero Athenaei exordio dubitari omnino non possit. Itaque quae antecedunt duo capita, quae prooemii nomine appellabo, Athenaei non sunt, nec quemquam qui quidem legerit fugere hoc potest: exponitur de Athenaeo scriptore, de Larensio liberalissimo ac doctissimo cenae domino, de multiplici operis argumento, de convivarum aliquot ingenio et moribus. Haec cum Athenaeus scribere non potuerit, fortasse illum dixeris praefatum esse qui decimo vel undecimo saeculo epitomen confecit: de quo nunc videndum. Enumerantur (c. 2) dipnosophistae non omnes quidem, sed nobilissimi fere, Larensius Masurius Plutarchus Leonidas Aemilianus Zoilus Pontianus Democritus Philadelphus Cynulcus Ulpianus Daphnus Galenus Rufinus Alcides: desunt Magnus (qui loquitur III p. 79 a et saepius) Dionysocles (loquitur p. 96 d. 116 d) Varus (loquitur p. 118 d) Palamedes (loquitur p. 379 a), deest etiam Myrtilus (loquitur p. 83 a et saepius), qui omnes praeter Myrtilum raro sermonem adiuvant. Eo magis mirum quod Rufinus medicus Nicaeensis commemoratur, cuius nomen in ipso dialogo, quantum quidem eius superest, frustra quaeres. Epitomator igitur si Rufini notitiam habuit, Rufinum necesse est aut in primo aut in secundo libro, ubi saepius medi-

cis disserendi locus fuit, commemoratum fuisse, quos libros ille integros legerat. Haec ratio quamquam eo nomine displicet quod epitomator cum suae epitomae prooemium praeponeret vix Rufinum nominaturus erat, cuius in ipsa epitoma nec vola nec vestigium, tamen concedendum est ita fieri potuisse. Sed dipnosophistarum non solum nomina enumerantur, verum mores quoque et ingenia in prooemio adumbrantur, quae neque ipse de suo comminisci epitomator neque ex eo quem nos habemus Athenaeo petere potuit omnia. Itaque etiam illa quae de Ulpiano Tyrio, de Theodoro cynico Cynulco cognomine, de Galeno medico, de Masurio iure consulto narrantur, haec omnia conicias ex primis duobus libris sumpta esse. At ut taceam nullam causam cogitari posse cur epitomator illa ex ipsis libris resecta in prooemium transtulerit, ut taceam eum qui Larensii laudationem amplissimam eo loco quo posuerat Athenaeus (p. 2 b) servavit, vix eiusdem laudationis summam in prooemio iteraturum fuisse, non recte conicitur Athenaeum in ipso operis exordio omnes dialogi personas descripsisse: Masurii certe ingenium collaudavit ille libri XIV p. 623 e *Μασούριος ὁ πάντα ἄριστος καὶ σοφός — καὶ γὰρ νόμων ἐξηγητὴς οὐδενὸς δεύτερος καὶ περὶ μουσικῆν διατρέβων ἀεί· ἅπτεται γὰρ καὶ τῶν ὀργάνων — ἔφη κτλ*. Haec si quis noverit Athenaei largum et verbum dicendi genus et nimis pauca esse sentiet et parum concinne dicta: multo plura olim fuisse testis est prooemii scriptor, cuius verba paullo accuratius perpendenda sunt (c. 2): *Μασούριος νόμων ἐξηγητὴς καὶ πάσης παιδείας οὐ παρέργως ἐπιμέλειαν ποιού-*

μενος, μόνος ποιητής, ἀνὴρ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην παι-
 δείαν οὐδενὸς δεύτερος καὶ τὴν ἐγκύκλιον οὐ παρ-
 ἔργως ἐξηλωκώς· ἕκαστον γὰρ ὧν ἐπεδείκνυτο ὥς
 μόνον τοῦτο ἡσκηκώς ἐφαίνετο· τοιαύτη πολυμαθεία
 ἐκ παίδων συνετράφη· λάμβων δ' ἦν ποιητής οὐδενὸς
 δεύτερος, φησί, τῶν μετ' Ἀρχίλοχον ποιητῶν. Credunt
 duos homines laudari, Masurium iure consultum et
 Monum s. Monium (v. adn. crit.) poetam, sed mirum
 est ipsum Μόνος s. Μόνιος nomen, mirum quod viri
 tam docti, quamquam multa argumenta illius ingenio
 apta tractantur, nulli tamen sermones, nulla memoria
 superest, mirum deinde quod eisdem ex parte quibus
 Masurius laudibus praedicatur, mirum denique quod
 Masurium, quem facile doctissimum convivarum finxit
 Athenaeus, paucis verbis prooemiator absolvit, Moni
 vero laudes larga manu effundit. Persuasum mihi est
 Monum s. Monium vel, quod facile conicias, Modium
 nullum fuisse, sed omnia illa licet turbata ad unum
 Masurium pertinere, qui si musicus fuit (XIV 623 e),
 facile etiam poeta esse poterat et poeta quidem iam-
 bographus, Archilochi aemulus, nec videtur casui tri-
 buendum quod ex Archilocheis, cum longe plurima
 incertum sit quis convivarum attulerit, quattuor frag-
 menta ab ipso Masurio citantur (V 180 e. XIV 627 c.
 628 a. XV 688 c). Hanc igitur Masurii laudationem
 non e primo secundove libro integriore sumpsit pro-
 oemii scriptor, sed ex libro XIV, quem qualem Athe-
 naeus scripserat talem nobis traditum esse falso credi-
 deramus. Pleniorum autem qui habuit librum XIV, ei
 etiam reliqui libri praesto fuerunt pleniores — nam
 pariter omnes mala manu attrectatos esse negari ne-

quit —, qui totum habuit Athenaeum nobis pleniorē, is non fuit epitomator ille saeculi fere XI, qui quidem codice usus est Marciano libro consimili, non certe pleniorē. Ergo prooemium scripsit tertius aliquis medius inter Athenaei et eius qui epitomen confecit aetatem. Prooemii autem scribendi consilium nemo facile capere potuit nisi totius operis vel editor vel diasceuasta, qui cum pleniorē Athenaeo ipse usus esset aliis legendi operam compendii facturus multa vel sustulit vel in angustum coegit, quaedam vero quae scitu legentibus digna esse putabat ex ipso opere decerpta breviter in prooemio proposuit. Probabile autem est quidquid barbarum per totos Athenaei libros factum esse vidimus sive contracta sive mutata pristina scriptoris oratione, ea omnia uni et eidem homini tribuenda esse: non potest igitur alio nomine appellari nisi epitomator.

Multo certius multoque apertius de huius hominis opera dici poterit, ubi de Athenaei auctoribus quaesitum erit, et confecta res esset, si recte Perizonius ab Aeliano, si recte Petrus Victorius a Macrobio Athenaei copias expilatas dixisset: neque enim Aelianus nec Macrobius, quamvis magnus eorum cum Athenaeo consensus sit, omnia sua ex eo quem nos habemus Athenaeo haurire potuerunt. Sed de Aeliano magno opere vereor ne erraverit Perizonius, Macrobius Athenaeo usum esse negavit Georgius Wissowa (de Macrobiani Saturn. fontibus p. 49 sqq.), cuius tamen argumenta facile, ni fallor, refutari poterunt. Athenaei enim convivium ante oculos fuisse Macrobio docet universa Saturnaliorum forma, docet ratio et dispositio dialogi

simillima, docet argumentorum in tanta varietate tanta similitudo. Conveniunt apud utrumque viri complures varia doctrina insignes ipsaque ex cena materiam repetunt de piscibus pomisve disputandi, de luxoriosis priorum temporum epulis, de clarorum virorum vel mulierum lepide et acute dictis, de vasibus potoriis. Etiam minutiora quaedam eadem sunt apud Athenaeum atque Macrobius, velut de iusto conviviarum numero Athenaeus Archestrati testimonio usus p. 4 e, Macrobius ad Varronis auctoritatem dixit I 7, 12. Gravius etiam illud est quod cum Athenaeus (V p. 188 bc) Xenophontis convivium cum Menelai apud Homerum repotiis componat ita ut Homerum praeferat, Macrobius (II 1, 2—6, ubi etiam Homericum convivium breviter significatur) Praetextati convivas longe praeponit eis qui in Platonis symposio fuerunt; causam iudicii uterque eandem profert hanc,

Athenaeus:

ὁ δὲ Σωκράτης τίνας
 χάριν τῶν αὐλητρίδων
 ἀνεχόμενος καὶ τοῦ ὀρχου-
 μένου παιδὸς καὶ κιθαρί-
 ζοντος, ἔτι δὲ καὶ τῆς
 κυβιστάσης γυναικὸς ἀπρε-
 πῶς τὸ μῦθον ἀπέπατο;

Macrobius:

*sub illorum supercilio
 non defuit qui psaltriam
 intromitti peteret, ut puella
 ex industria supra naturam
 mollior canora dulcedine et
 saltationis lubrico exerceret
 inlecebris philosophantes.*

Estne hoc planum Macrobius, qui cum Platonem sibi castigare videretur Xenophontis convivium vituperabat, Athenaei verba male intellecta transscripsisse? Dabo tertium exemplum. Herodici Cratetei libro πρὸς τὸν Φιλοσωκράτην usus Athenaeus (cf. C. Schmidt,

de Herod. Crat. Elbing 1886 p. VIII) graviter in Platonem invehitur (XI 505 f), quod ille eos homines in sermonem commiserit, qui ne eiusdem quidem saeculi fuerint: eisdem utitur Macrobius (I 1, 5) veniam impetraturus, si uni vel alteri ex illis quos coetus coegerit matura aetas posterior saeculo Praetextati fuerit. Vide ipsa verba

Athenaei:

Παρμενίδῃ μὲν γὰρ ἐλθεῖν εἰς λόγους τὸν τοῦ Πλάτωνος Σωκράτην μόλις ἢ ἡλικία συγχωρεῖ, οὐχ ὥς καὶ τοιοῦτους εἰπεῖν ἢ ἀκοῦσαι λόγους . . . ἀλλὰ μὴν οὐ δύνανται Πάραλος καὶ Ξάνθιππος οἱ Περικλέους υἱοὶ [τελευτήσαντες τῷ λοιμῷ] Πρωταγόρα διαλέγεσθαι ὅτε δεύτερον ἐπεδήμησε ταῖς Ἀθήναις, οἱ <πολλοῖς> ἔτεσι πρότερον τελευτήσαντες <τῷ λοιμῷ>¹⁾.

Macrobian:

Socrate ita Parmenides antiquior, ut huius pueritia vix illius adprehenderit senectutem, et tamen inter illos de rebus arduis disputatur . . . Paralus vero et Xanthippus, quibus Pericles pater fuit, cum Protagora apud Platonem disserunt secundo adventu Athenis morante, quos multo ante infamis illa pestilentia Atheniensis absumpsit.

Haec quae apud Athenaeum cum aliis multis arte conexas sunt Macrobius, qui quasi praeteriens sublegit, non potest non petiisse ex Athenaeo. Plura afferre vix opus erit, sed unum praeterea commemorabo ut mihi videtur invictum argumentum: assumpsit Macrobius non ea solum quae aliunde petierat Athenaeus,

¹⁾ verba corrupta restitui non certa sed probabili ratione.

sed etiam ea quae suapte ille ingenio commentus erat. Invitatis apud Macrobiū supervenit Euangelus (I 7, 2) homo *'amarulenta dicacitate et lingua proterva mordaci procax ac securus offensarum quas sine delectu cari vel non amici in se passim verbis odia serentibus provocabat,'* cuius ingenii multa sane per sermonis decursum edit specimina. Neminem opinor fugiet hunc hominem eisdem coloribus depinxisse Macrobiū, quibus Athenaeus Cynulcū cynicū, nec casu fortasse factum est quod una cum Euangelo Cynulci simulacro intrat Horus cynicus. Et quod etiam apertius est, Vettium Praetextatū cenae dominū Macrobius (I 7, 17) finxit *sacrorum omnium unice consciū* fecitque disputantem eum profuse de Saturni fabulis sacris templis: non potest dubitari, quin exemplo fuerit Macrobio Larensius, quem Athenaeus et ipsum cenae dominū finxit dixitque eum (p. 2 c) *ἐμπειρον εἶναι ἱερουργιῶν τῶν νομισθεῖσῶν ὑπὸ τε τοῦ τῆς πόλεως ἐπωνύμου Ῥωμύλου καὶ Πομπιλίου Νουμά* et deinceps *καθεστάμενον ἐπὶ τῶν ἱερῶν εἶναι καὶ θυσιῶν ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστου βασιλέως Μάρκου καὶ μὴ ἔλαττον τῶν πατρῶν τὰ τῶν Ἑλλήνων μεταχειρίζεσθαι.*

His praemunitis eum Macrobiū locum adeo, quo Athenaeū ille ita exscripsit ut vel ea quae plura habet ab Athenaeo mutuatum esse pateat. Agit libri V c. 21 de graecis poculorum nominibus apud Vergilium, de carchesiis cymbiis cantharis scyphis, et graecorum auctorum testimonia colligit eadem atque Athenaeus et eodem plerumque ordine proponit. Non exscribam quae eisdem paene verbis uterque rettulit, sed quid discrepent potius notabo. Velut de carchesio

Pherecydes Asclepiades Sappho Sophocles testes citantur apud Athenaeum (XI p. 474 f): eosdem habet Macrobius, sed post Sapphonis verba addit Cratini distichum a nullo alio traditum, quod et ipsum flagitat ratio ut ex Athenaeo eoque pleniore petitum esse credamus. De cymbiis (plurali numero uterque utitur) Philemonis et Anaxandridae versus (Ath. p. 481 d f) exscribit Macrobius, tum quam Athenaeus ante Anaxandridam excitaverat Demosthenis orationem Midianam: sed quamquam eisdem plane verbis ad Demosthenem perveniunt (τοῦ κυμβίου μνημονεύει καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου Athen., *meminit eius et Demosthenes in oratione quae est in Midiam* Macro.), diversis tamen orationis locis utuntur, § 158 Athenaeus, Macrobius § 133, ut apertum sit apud Athenaeum olim utrumque exscriptum fuisse. Secuntur post pauca Eratosthenis ex epistulis verba, ubi quod traditur apud Athenaeum τῆς Κωλιάδος γῆς, corrigi hoc potest ex Macrobio, qui habet τῆς i. e. γῆς Κωλιάδος (cf. Sauppe ind. lect. Gotting. 1883/4). Sed hoc mendum quo modo nasci potuerit facile intellegitur, magis memorabile aliud est. Apud Athenaeum enim Demosthenis inter et Anaxandridae testimonium haec interiecta sunt (p. 481 f): φησὶ δὲ Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐπίμηκες εἶναι τὸ ποτήριον καὶ στενὸν τῷ σχήματι, παρόμοιον πλοίῳ, quae non suo loco posita esse apertum est. Ab his multorum versuum spatio disiuncta (p. 482 de) haec leguntur: ὅτι δὲ καὶ πλοῖον ἢ κύμβη Σοφοκλῆς ἐν Ἀνδρομέδᾳ φησὶν· ἵπποισιν ἢ κύμβαισιν ναυστολεῖς χθόνα, quae cum illis arte cohaerere docet Macrobius (§ 9): *cymbia autem haec, ut*

ipsius nominis figura indicat, diminutive a cymba dicta, quod et apud Graecos et apud nos ab illis trahentes navigii genus est. ac sane animadverti ego apud Graecos multa poculorum genera a re navali cognominata — ut haec cymbia, pocula procera ac navibus similia.

Bene haec procedunt, nec dubium est quin sic fere haec olim scripta reliquerit Athenaeus. A cymbio Macrobius duce Athenaeo (481 e) ad cissybium exspatiatus integriora ex parte servavit quam quae apud Athenaeum leguntur p. 476 f. De cantharo ex multis quae apposuit Athenaeus testimoniis (p. 473 d—474 e) unum Menandri repetiit Macrobius idque cum tribus versibus minutum tum totidem vocabulis auctum. Qui accuratius rem perpenderit perspiciet opinor, non Athenaeum tria illa vocabula omississe, sed epitomatores.

Extremo loco Macrobius de scypho disputaturus nihil fere de ipso hoc poculo affert, multa vero de Hercule multibibo heroe, profectus scilicet ab Athenaei verbis (p. 500 a), qui scypho primum Herculem usum esse affirmat. Quo ex capite non tam illud apparet, pleniorum Athenaeum Macrobio ad manum fuisse, quam egregie hoc confirmatur, quidquid ille de carchesio cymbio cantharo protulit omnia ex Athenaeo sumpta esse. Videmus enim hominem studiosissime in Dipnosophistarum libris versatum, e quibus non solum quae iuxta posita sunt commode exscribere, sed etiam quae magnis intervallis distant diligenter in unum colligere didicit. Omnia enim quae de Hercule narrat bibaci ab Athenaeo mutuatus est, Ehippi versus ex libri X p. 442 d, contra ex libro XI Cyli-

cranorum memoriam (p. 461 f), Panyasis testimonium (p. 469 d), denique Pherecydeum (p. 470 c).

Macrobius igitur, ut rationes colligamus, usum esse Athenaei libris certum est, auctoribus illis usum esse quam qui in codice Marciano traditi sunt, hoc necessario inde consequitur: ergo Athenaei opus non integrum nobis superest sed epitomatoris opera decurtatum, quem si eundem fuisse sumamus — et licebit hoc sumere — qui ex triginta libris quindecim fecit, ex dimidia fere parte opus imminutum esse colligitur: accuratius autem quantam fecerimus iacturam exputari vix potest. Constat ex codicis lemmatis primos septem libros ex duplici quattuordecim librorum numero contractos esse, sed mutata ratione octavus liber ex uno decimo quinto, nonus ex uno decimo sexto factus est. Itaque qui reliqui sunt libri sex olim fuerunt quattuordecim (XVII—XXX): fecit igitur epitomator quod id genus homines facere assolent, properabat ad finem, indeque explicatur quod extremi libri XIV et XV multo violentius reliquis mutilati sunt. Athenaeus sine dubio singulis libris et prooemia praefixit et epilogos subiecit Timocratem adlocutus, quae quidem epitomator, ut sua ratio constaret, servare non potuit nisi ubi et ipse novum librum inciperet; adeo autem pristinas librorum commissuras oblitteravit, ut libri III c. 50, ubi notantur in codice quinti et sexti libri fines, vix divinando assequare dividendi rationem. Sed quidquid aut prooemiorum aut epilogorum relictum videmus, ipsius Athenaei esse pro certo haberi potest, velut quod exeunte libro IV legitur: *ἐπὶ τούτοις τέλος ἔχεται καὶ ἡδε ἡ βίβλος, ἑταῖρε Τιμόκρατες, ἱκανὸν*

εἰληφνῖα μῆκος, et sexto: ἐπεὶ δὲ εἰς ἱκανὸν μῆκος προὔβη τὰ τῶν ἀπομνημονευθέντων, αὐτοῦ καταπαύσομεν τὸν λόγον, et octavo: οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμματος τέλος εἰληφότος, ἔταίρε Τιμόκρατες, αὐτοῦ καταπαύσω τὸν λόγον. Sed Athenaeus non eorum quos nos habemus, sed quos ipse diviserat librorum idoneam amplitudinem (ἱκανὸν μῆκος) significat, ut libri quarti non totius sed dimidiati fere (i. e. inde a capite 40, si fides est lemmati) circuitum idoneum aestimaverit. Prior huius libri pars (usque ad c. 40) Meinekianae editionis paginas XLVI, altera XLV occupat; octavi autem libri, qui non ex duobus coaluit, sed unus integri operis liber XV fuit, apud Meinekium paginae sunt LXIII, quem librum, cum multo plura dialogi ab Athenaeo instituti vestigia servaverit, apparet integrum magis esse amplitudinemque eius propius ad ipsius Athenaei numeros accedere. Enumerat Birtius (*Buchwesen* p. 311) librum octavum inter eos qui circiter MMCCC versus habeant, quibus si addideris quae epitomator omisit, Athenaeus fortasse MMD scripserat: libri quarti pars altera i. e. Athenaei liber octavus, ut obiter numeros computem, versus habet MDCC; itaque si libro XIV (nunc VIII) parem fuisse sumas, epitomatoris culpa desunt fere versus DCCC. Sed haec quam sint incerta omnia neminem fugiet.

Epitome quo tempore facta sit satis accurate definiri potest. Macrobius enim quoniam videmus triginta Athenaei libris integris usum esse, probabile est epitoma illum uti nondum potuisse: quod si probaveris, saeculo quinto ineunte epitome recentior est; quae vero in Stephani *Ethnicis* ex *Dipnosophistis* exscripta haben-

tur certissime redeunt ad eos qui in libro Marciano sunt libros XV. Hinc Macrobiani inter et Stephani vel Hermolai aetatem epitomen factam esse efficeretur, nisi dubitari posset num ipse Stephanus vel Hermolaus Athenaei testimonia addidisset; quae si recentiore tempore interpolata esse iudices, alia via temptanda est. Inter lemmata codicis Marciani longe nobilissimum illud est quod ad libri VIII p. 350 d adscriptum legimus: *ἐκ τῶν Καλλισθένους Στρατονίκου ἀπομνημονεύματα*. Callisthenes auctor in ipsis Athenaei verbis non memoratur, fictum nomen eo minus credi potest quod Callisthenes commentariorum scriptor innotuit nullus. Itaque cum nomen non nisi ex pleniore Athenaeo petitum esse possit, lemmata eius sunt hominis cui plenioris operis copia fuerit i. e. ipsius epitomatoris. Eidem vero ut omnia lemmata tribuenda sunt — nam sunt omnia inter se simillima — ita illud quoque quod ad libri XII p. 533 a adnotatum est, ubi cum de Cimonis humanitate narratum esset, ille in margine adscripsit: *τὰ ἔργα καὶ ἡ δίαίτα τοῦ σὺν Εὐσταθίου*. Comparabat igitur Cimonis ingenium cum Eustathii scholastici moribus, hominis sibi fortasse amici, utique aequalis. Eustathius ille quis fuerit etiamsi ignorare videmur, tamen ipsum vocabulum *σχολαστικός* documento est hominem fuisse sexti vel septimi saeculi¹⁾. Itaque si credimus ipsum Stephanum vel Hermolaum Athenaei testimonia Ethnicis inseruisse, sexto, sin

1) intercedente Mommseno vir harum rerum peritissimus Zachariae de Lingenthal per litteras comiter me edocuit, post Heraclii imperatoris tempora iureconsultos non iam *σχολαστικούς* appellari, sed *δικαστικούς*, *νομικούς*, *συμβολαιογράφους*, *συνηγόρους*, *λογιστάτους* *δήτορας*.

vero negamus, sexto vel septimo saeculo epitoma tribuenda est. Epitomator ille quomodo munus suum administraverit parum constat, sed non nimis modeste eum egisse docet opus ipsum, quod ita mutilatum, perturbatum, fortasse etiam interpolatum Athenaeus ipse edidisse credi nequit: idem ille epitomator prooemium praemisit, quod cum in Marciano codice una cum primis duobus libris perierit, non nisi alteri epitomatori, saeculi X vel XI homini, acceptum referimus, et ipsum tam lacunis quam corruptelis deformatum.

Superest ut indicem quae in volumine secundo corrigenda esse cognoverim: VI p. 230 c quae de Alexidis verbis adnotavi falsa sunt; civis ille *πρωχαλάζων* est Pompeianus Philadelphensis coll. III p. 97 f. — ibid. p. 233 b recipere fortasse debui Casauboni coniecturam *τῶν λιπῶν καὶ ἀπερίττων*. — ibid. litt. d *καὶ τὰ γε πάλαι* coniecit B(lassius) *litt. Centralbl.* 1887 p. 1040.¹⁾ — ib. p. 254 a pro *Κρατεύα* in Marciano libro *κρατεῖαι* scriptum est, quod eo minus debebam neglegere quod ubique aut *Κρατείας* aut quod idem est *Κρατίας* fabulae nomen traditur, nusquam vero *Κρατεύας*: restituendum igitur *Κρατείας* ubique. — ibid. p. 96 meae edit. in adnotatione verba *ῥεῖοι* AC: corr. Di' errore e pag. 97 repetita delenda sunt. — VII p. 276 d non recte conieci *φίλτατοι, παντί*: legendum *φίλτατε, [τῶ] παντί*. — VII p. 308 f scriptoris

2) idem recte monuit p. 232 e pro *Ἀλκμαίων* scribendum fuisse *Ἀλκμήων*, recte p. 235 f *χαρίεις* pro *χαρίης* restituit, recte denique p. 236 a *λίη* formam ferri posse negavit; quae praeterea aut nova protulit aut vetera retractavit, ea usui mihi non fuerunt.

nomen non *Φιλότιμος* est sed *Φυλότιμος*, quod ubique restituendum. — VII p. 314 a fort. scribendum ἀποσοβήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ὠνούμενων καὶ προσεστηκότων τοῦτο ποιῶν, ἀναγκάσεις δὲ τὸ σοὶ δοκοῦν λαβεῖν αὐτός. — VII p. 315 f lege οἷ δὲ χελλαρίην, οἷ δὲ ὀνίσκον coll. III p. 118 c. — ibid. p. 324 b lege ἰχθὺς ἐώνηταιί τις. — ibid. p. 329 a καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει coniecit O. Schneider Callim. II p. 15. — VIII p. 360 c cf. Usener *altgriech. Versbau* p. 82. — IX p. 369 c *Κράτης ἐν Ἡρώσιν* coni. Meineke. — ibid. p. 369 e et 371 a rectissime *Εὐθύδημος* pro *Εὐδημος* restituit Schoenemann de lexicographis p. 106 adn. 4. — ibid. p. 373 b legendum proponit Wilamowitz *ἀλεκτρονόνας* δὲ καὶ *ἀλεκτορίδας* τοὺς ἄρρενας, τῶν ἀρχαίων [δὲ] τὸ ὄρνις καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λεγόντων <καὶ> ἐπ' ἄλλων ὀρνέων, οὐ [περὶ] τούτου (praestat οὐκ ἐπὶ τούτου) τοῦ εἰδικοῦ κτλ. — X p. 444 d lege *Κόμων* καὶ *Ῥοδοφῶν* et paullo post ὁ *Κόμων* (scriptum fuit utrobique *Κόμμων*); *Κόμων* Rhodius in Loewii inscript. sculptor. n. 184.

Scribebam Argentorati
mense Septembri a. h. s. LXXXVII.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ
ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ Α

1. Ἀθήναιος μὲν ὁ τῆς βίβλου πατήρ· ποιεῖται 1
δὲ τὸν λόγον πρὸς Τιμοκράτην· Δειπνosoφιστῆς δὲ
ταύτῃ τὸ ὄνομα. ὑπόκειται δὲ τῷ λόγῳ Λαρήνσιος
Ῥωμαῖος, ἄνθρωπος τῇ τύχῃ περιφανής, τοὺς κατὰ πᾶσαν
5 παιδείαν ἐμπειροτάτους ἐν [τοῖς] αὐτοῦ δαιτυμόνας
ποιούμενος· ἐν οἷς οὐκ ἔσθ' οὔτινος τῶν καλλίστων
οὐκ ἐμνημόνευσεν. ἰχθῦς τε γὰρ τῇ βίβλῳ ἐνέθετο
καὶ τὰς τούτων χρείας καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων ἀναπτύ-
ξεις καὶ λαχάνων γένη παντοῖα καὶ ζώων παντοδαπῶν
10 καὶ ἄνδρας ἱστορίας συγγεγραφότας καὶ ποιητὰς καὶ ὁ
φιλοσόφους καὶ ὄργανα μουσικὰ καὶ σκωμμάτων εἶδη
μυρία καὶ ἐκπωμάτων διαφορὰς καὶ πλούτους βασι-
λέων διηγῆσατο καὶ νηῶν μεγέθη καὶ ὅσα ἄλλα οὐδ'
ἂν εὐχερῶς ἀπομνημονεύσαιμι, ἢ ἐπιλίποι μ' <ἂν> ἢ
15 ἡμέρα κατ' εἶδος διεξερχόμενον. καὶ ἐστὶν ἡ τοῦ λόγου

βίβλος ἢ λεγομένη δειπνosoφιστῆς CE 2 ἐχεκράτην E
ἐχιεκράτην C: corr. Mus δειπνosoφιστῆ E 3 λαρήνσιος CE
passim 5 τοῖς del. Herw αὐτοῦ CE 11 φιλοσόφους Wi-
lam: ὅλους σοφοὺς C ὅλως σοφοὺς E 12 διαφόρων C 14 μ'
ἂν K: με CE

οἰκονομία μίμημα τῆς τοῦ δείπνου πολυτελείας καὶ ἡ
 τῆς βίβλου διασκευὴ τῆς ἐν τῷ δείπνῳ παρασκευῆς.
 τοιοῦτον ὁ θαυμαστὸς οὗτος τοῦ λόγου οἰκονόμος
 Ἀθήναιος ἡδιστον λογόδειπνον εἰσηγεῖται κρείττων τε
 αὐτὸς ἑαυτοῦ γινόμενος, ὥσπερ οἱ Ἀθήνησι ῥήτορες, 5
 ὑπὸ τῆς ἐν τῷ λέγειν θερμότητος πρὸς τὰ ἐπόμενα
 c τῆς βίβλου βαθμηδὸν ὑπεράλλεται.

2. οἱ δ' ἐν τῷ δείπνῳ δῆθεν ἐπιδημήσαντες δει-
 πνοσοφιστὰς ἦσαν Μανσούριος, νόμων ἐξηγητῆς καὶ
 πάσης παιδείας οὐ παρέργως ἐπιμέλειαν ποιούμενος, 10
 μόνος ποιητῆς, ἀνὴρ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην παιδείαν
 οὐδενὸς δεύτερος καὶ τὴν ἐγκύκλιον οὐ παρέργως ἐξη-
 λωκῶς· ἕκαστον γὰρ ὧν ἐπεδείκνυτο ὡς μόνον τοῦτο
 ἡσκηκῶς ἐφαίνετο, τοιαύτη πολυμαθεὶς ἐκ παίδων
 συνετράφη· ἰάμβων δὲ ἦν ποιητῆς οὐδενὸς δεύτερος, 15
 φησί, τῶν μετ' Ἀρχίλοχον ποιητῶν. παρῆν δὲ καὶ
 Πλούταρχος καὶ Λεωνίδης ὁ Ἠλεῖος καὶ Αἰμιλιανὸς
 d ὁ Μανρούσιος καὶ Ζώϊλος, γραμματικῶν οἱ χαριέστα-
 τοι. φιλοσόφων δὲ παρῆσαν Ποντιανὸς καὶ Δημόκρι-
 τος οἱ Νικομηδεῖς, πολυμαθεὶς πάντας ὑπερηκοντι- 20
 κότες, Φιλάδελφος τε ὁ Πτολεμαεὺς, ἀνὴρ οὐ μόνον
 ἐν φιλοσοφῇ θεωρίᾳ τεθραμμένος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν
 ἄλλον βίον ἐξητασμένος. τῶν δὲ κυνικῶν εἷς ἦν ὃν
 Κύνουλκον καλεῖ· ὃ οὐ μόνον ἑξήκοντες ἀργοὶ εἵ-
 ποντο' (β 11), ὡς τῷ Τηλεμάχῳ ἐκκλησιάζοντι, ἀλλὰ 25
 τῶν Ἀκταίωνος πολὺ πλείονες. ῥητόρων τε ἦν ἄγρυς

2 δείπνῳ K: λόγῳ CE 6 fort. πρὸς τὰ αἰεὶ ἐπόμενα
 9 Μασσούριος VI 271 b, alibi Μασούριος 11 μόνιος E μόνος
 C: Monius vel Modius poeta nullus fuit; pertinent haec omnia
 licet turbata ad unum Masurium, quem hominem finxit scriptor
 ad Masurii Sabini similitudinem, cf. XIV 623 e 16 ποιητὴν
 C δὲ καὶ C: δὲ E

τῶν κυνικῶν κατ' οὐδὲν ἀπολειπομένη· ὧν κατέτρεχε
 μετὰ καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι τι ἐφθέγγοντο Οἰλπιανὸς
 ὁ Τύριος, ὃς διὰ τὰς συνεχεῖς ζητήσεις, ἃς ἀνὰ πᾶσαν
 ὥραν ποιεῖται ἐν ταῖς ἀγνυαῖς, περιπάτοις, βιβλιοπω-
 5 λείοις, βαλανείοις, ἔσχεν ὄνομα τοῦ κυρίου διασημό-
 τερον Κειτούκειτος. οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμον εἶχεν<ἴδιον>
 μηδενὸς ἀποτρώγειν πρὶν εἰπεῖν 'κεῖται ἢ οὐ κεῖται;
 οἶον εἰ κεῖται ὥρα ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μορίου, <εἰ ὁ
 μέθυσος ἐπὶ ἀνδρός,> εἰ ἡ μήτρα κεῖται ἐπὶ τοῦ ἐδω-
 10 δίμου βρώματος, εἰ σύαγρος κεῖται τὸ σύνθετον ἐπὶ
 τοῦ σῦος. ἰατρῶν δὲ παρῆσαν Δάφνος Ἐφέσιος, ἱερὸς
 τὴν τέχνην καὶ κατὰ τὰ ἥθη, τῶν Ἀκαδημαϊκῶν λόγων
 οὐ παρέργως ἀπτόμενος, Γαληνὸς τε ὁ Περγαμηνός,
 ὃς τοσαῦτ' ἐκδέδωκε συγγράμματα φιλόσοφά τε καὶ
 15 ἰατρικὰ ὥς πάντας ὑπερβαλεῖν τοὺς πρὸ αὐτοῦ, καὶ f
 κατὰ τὴν ἐρμηνείαν οὐδενὸς ὦν τῶν ἀρχαίων ἀδυνα-
 τώτερος, Ρουφῖνός τε ὁ Νικαεύς. μουσικὸς δὲ παρῆν
 Ἀλκείδης ὁ Ἀλεξανδρεύς. καὶ ἦν ὁ κατάλογος οὗτος
 στρατιωτικός, φησί (p. 4 e), μᾶλλον ἢ συμποτικός.
 20 3. δραματοῦργεῖ δὲ τὸν διάλογον ὁ Ἀθήναιος ξήλω
 Πλατωνικῷ (cf. Plat. Phaed. init.)· οὕτως γοῦν ἄρχεται·
 'αὐτός, ὃ Ἀθήναιε, μετεκληφὼς τῆς καλῆς ἐκείνης 2
 συνουσίας τῶν νῦν ἐπικληθέντων δειπνοσοφιστῶν, ἦτις
 ἀνὰ τὴν πόλιν πολυθρόνητος ἐγένετο, ἢ παρ' ἄλλου
 25 μαθὼν τοῖς ἐταίροις διεξήεις'; 'αὐτός, ὃ Τιμόκρατες,

1 ἀπολειπόμενος CE: corr. Mus κατέτρεχον C 4. 5 βιβλιο-
 πώλοις (-πόλοις C) CE: corr. Mus 6 ἴδιον add. Suid s.
 δειπνοσοφισταί et Κειτούκειτος 8. 9 suppl. Suid 9. 10 ἐπὶ
 τῶν ἐδωδίων βρωμάτων CE: corr. Suid 12 velut καὶ κα-
 θαρός (vel ἀγαθός) τὰ ἥθη, cf. CIG 6326 24 πολυθρόνη-
 τος CE 25 ἐτέροις CE: corr. Cas

μετασχών'. 'ἄρ' οὖν ἐθελήσεις καὶ ἡμῖν τῶν καλῶν ἐπικυλικίων λόγων μεταδοῦναι —

τρὶς δ' ἀπομαξαμένοισι θεοὶ διδόασιν ἄμεινον,

b ὥς πού φησιν ὁ Κυρηνάιος ποιητής (Eratosth. fr. 37 Hill) — ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἡμᾶς ἀναπυνθάνεσθαι δεῖ; 5

4. εἴτα εἰσβάλλει μετ' ὀλίγον εἰς τὸν τοῦ Λαρην-
σίου ἔπαινον καὶ λέγει· ὃς ὑπὸ φιλοτιμίας πολλοὺς
τῶν ἀπὸ παιδείας συναθροίζων οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις
ἀλλὰ καὶ λόγοις εἰστία, τὰ μὲν προβάλλων τῶν ἀξίων
ζητήσεως, τὰ δὲ ἀνευρίσκων, οὐκ ἀβασανίστως οὐδ' 10
ἐκ τοῦ παρατυχόντος τὰς ζητήσεις ποιούμενος, ἀλλ'
ὥς ἐνι μάλιστα μετὰ κριτικῆς τινος καὶ Σωκρατικῆς
ἐπιστήμης, ὥς πάντας θαυμάζειν τῶν ζητήσεων τὴν
c τήρησιν. λέγει δ' αὐτὸν καὶ καθεσταμένον ἐπὶ τῶν
ἱερῶν εἶναι καὶ θυνσιῶν ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστου βασι- 15
λέως Μάρκου καὶ μὴ ἔλαττον τῶν πατρίων τὰ τῶν
'Ελλήνων μεταχειρίζεσθαι. καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ Ἀστε-
ροπαῖόν τινα, ἐπ' ἴσης ἀμφοτέρων τῶν φωνῶν προι-
στάμενον. λέγει δ' αὐτὸν καὶ ἔμπειρον εἶναι ἱερουργιῶν
τῶν νομισθεισῶν ὑπὸ τε τοῦ τῆς πόλεως ἐπωνύμου 20
'Ρωμύλου καὶ Πομπιλίου Νουμᾶ καὶ ἐπιστήμονα νό-
μων πολιτικῶν. πάντα δὲ ταῦτα μόνον ἐξευρεῖν ἐκ
d παλαιῶν ψηφισμάτων καὶ δογματῶν τηρήσεως, ἔτι δὲ
3 νόμων συναγωγῆς οὓς ἔτι διδάσκουσιν, ὥς τὰ Πιν-
δάρου <ὁ> κωμωδιοποιὸς Εὐπόλῖς φησιν ἤδη κατα- 25
σεσιγασμένα ὑπὸ τῆς τῶν πολλῶν ἀφιλοκαλίας (fr. 366 K).
ἦν δέ, φησί, καὶ βιβλίων κτήσις αὐτῷ ἀρχαίων Ἑλλη-

3 ἀποδεξαμένοισι CE, sed in C superscr. μα 8 μόνον
Cas: μόνοις CE 11 περιτυχόντος E, ut fere semper περί pro
παρά, quod amplius non notabo 21 πομπηίου CE: corr.
Mus 24 συναγωγῆν E οὓς οὐκέτι K 25 ὁ add. Mus
25. 26 κατασεσιγασμένων CE: corr. Schw

νικῶν τοσαύτη ὥς ὑπερβάλλειν πάντας τοὺς ἐπὶ συνα-
 γωγῇ τεθαυμασμένους, Πολυκράτην τε τὸν Σάμιον
 καὶ Πεισίστρατον τὸν Ἀθηναίων τυραννήσαντα Εὐ-
 κλείδην τε τὸν καὶ αὐτὸν Ἀθηναῖον καὶ Νικοκράτην
 5 τὸν Κύπριον ἔτι τε τοὺς Περγάμον βασιλέας Εὐρι-
 πίδην τε τὸν ποιητὴν Ἀριστοτέλην τε τὸν φιλόσοφον
 <καὶ Θεόφραστον> καὶ τὸν τὰ τούτων διατηρήσαντα
 βιβλία Νηλέα· παρ' οὗ πάντα, φησί, πριάμενος ὁ ἡμε- b
 δαπὸς βασιλεὺς Πτολεμαῖος, Φιλάδελφος δὲ ἐπὶ κλην,
 10 μετὰ τῶν Ἀθήνηθεν καὶ τῶν ἀπὸ Ῥόδου εἰς τὴν κα-
 λὴν Ἀλεξάνδρειαν μετήγαγε. διόπερ ἐκεῖνα τῶν Ἀν-
 τιφάνους ἐρεῖ τις εἰς αὐτόν (II 124 K)·

ἀεὶ δὲ πρὸς Μούσαισι καὶ λόγοις πάρει,
 ὅπου <τι> σοφίας ἔργον ἐξετάζεται. —

15 ἀγλαίζεται δὲ καὶ
 μουσικᾶς ἐν αὐτῷ·
 οἷα παίζομεν φίλαν
 ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν,

κατὰ τὸν Θηβαῖον μελοποιόν (Pind. O I 14). καὶ ἐπὶ c
 20 τὰς ἐστιάσεις δὲ παρακαλῶν πατρίδα, φησί, τὴν Ῥώ-
 μην πᾶσιν ἀποφαίνει. τίς γὰρ τὰ οἴκοι ποθεῖ τούτῳ
 ξυνῶν ἀναπεπταμένην ἔχοντι τοῖς φίλοις τὴν οἰκίαν;
 κατὰ γὰρ τὸν κωμωδιοποιὸν Ἀπολλόδωρον (IV 455 M)·

εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσὶν φίλου,
 25 ἔστιν θεωρεῖν, Νικοφῶν, τὴν τοῦ φίλου
 εὖνοιαν εὐθὺς εἰσιόντα τὰς θύρας.
 ὁ θυρωρὸς ἱλαρὸς πρῶτόν ἐστιν, ἡ κίων

1 τοὺς om. E 7 suppl. Wilam 14 τι add. Mein
 16 μουσικῆς E 17. 18 φίλ' ἄνδρες CE 21 πᾶσαν CE:
 corr. E superser 21. 22 τίς γὰρ — τὴν οἰκίαν fuerunt co-
 mici poetae versus 21 ποθεῖ C 22 ἔχοντα CE: corr. Mus
 23 τὸν κωμικόν C

5 ἔσθηνε καὶ προσῆλθ', ὑπαντήσας δέ τις
d δίφρον εὐθέως ἔθηκε, καὶ μὴδεις λέγει
μὴδέν.

5. τοιούτους ἔδει καὶ τοὺς λοιποὺς εἶναι πλείους·
ὥς τοῖς γε μὴ τοῦτο ποιοῦσιν ἐρεῖ τις 'τί μικρολόγος 5
εἶ;' — 'πλεῖαί τοι οἶνου κλισίαι· δαίνυ δαῖτα γέρουσι
θάλειαν· ἔοικέ τοι (I 70. 71. H 475).' τοιοῦτος ἦν τῇ μεγα-
λοψυχίᾳ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος. Κόνων δὲ τῇ περὶ Κνί-
δου ναυμαχίᾳ νικήσας Λακεδαιμονίους καὶ τειχίσας
τὸν Πειραιᾶ ἐκατόμβην τῷ ὄντι θύσας καὶ οὐ ψευ- 10
δωνύμως πάντας Ἀθηναίους εἰστίασεν. Ἀλκιβιάδης
e δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἄρματι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ
τέταρτος, εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινί-
κιον (II 266 B⁴), θύσας Ὀλυμπίῳ Διὶ τὴν πανήγυριν
πᾶσαν εἰστίασε. τὸ αὐτὸ ἐποίησε καὶ Λεώφρων Ὀλυμ- 15
πίᾳσιν, ἐπινίκιον γράψαντος τοῦ Κείου Σιμωνίδου
(cf. Bgk ad fr. 7). Ἐμπεδοκλῆς δ' ὁ Ἀκραγαντῖνος ἵπποις
Ὀλύμπια νικήσας, Πυθαγορικὸς ὢν καὶ ἐμψύχων ἀπε-
χόμενος, ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ καὶ τῶν πολυτελε-
στάτων ἀρωμάτων βοῦν ἀναπλάσας διένειμε τοῖς εἰς 20
f τὴν πανήγυριν ἀπαντήσασιν. ὁ δὲ Χῖος Ἴων τραγω-
δίαν νικήσας Ἀθήνησιν ἐκάστω τῶν Ἀθηναίων ἔδωκε
Χίου κεράμιον.

τοῦ γάρ τις ἄλλον πρὸς θεῶν <ἄν> οὔνεκα
εὖξαιτο πλουτεῖν εὐπορεῖν τε χρημάτων 25

1 ἔσθηνε CE, sed in C α in ras: corr. Toup προσῆλθεν
CE ὑπάντησέ τις CE (in C η superscr.): corr. Grot 4 εἶ-
ναι πλουσίους Adam 5 fort. ὦν τοῖς 5.6 μικρολογεῖς CE:
corr. K 15 ἄπασαν Suid s. Ἀθήναιος λεόφρων CE Suid:
corr. Cas 23 χῖον CE: corr. Cas κεράμιον CE 24 τοῦ
δὲ γάρ CE, sed in C δὲ in ras ἄν add. Di, τοῦ δ' ἄν τις
Pors, quod si verum, fort. πρὸς θεῶν λέγ' scribendum

- ἢ τοῦ δύνασθαι παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις
 σπείρειν τε καρπὸν Χάριτος, ἡδίστης θεῶν;
 5 τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς
 ἔχομεν ὁμοίως· οὐδὲ τοῖς λαμπροῖσι γὰρ
 5 δείπνοις τὸ πεινῆν παύεται,
 Ἀντιφάνης φησὶν (Π 111 K).
 ὅτι Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος καὶ Σπεύσιππος
 ὁ Ἀκαδημαϊκὸς καὶ Ἀριστοτέλης βασιλικοὺς νόμους
 ἔγραψε.
 10 ἀλλὰ μὲν καὶ ὁ Ἀκραγαντῖνος Τελλίας, φιλόξενος 4
 ὢν καὶ πάντας πολυωρῶν, πεντακοσίοις ἱππεῦσιν ἐκ
 Γέλας ποτὲ καταλύσασιν ὥς αὐτὸν χειμῶνος ὥρα ἔδω-
 κεν ἐκάστῳ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.
 6. ὁ τρεχέδειπνος, φησί, σοφιστής.
 15 Κλέαρχός φησι (FHG II 308) Χάρμον τὸν Συρα-
 κούσιον εὐτρεπίσθαι στιχίδια καὶ παροιμίας εἰς ἑκα-
 στον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων· εἰς μὲν τὸν
 ἰχθύ·
 ἦκω λιπῶν Αἰγαῖον ἄλμυρόν βάθος (Eur. Tro. 1),
 20 εἰς δὲ τοὺς κήρυκας·
 χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι (A 334),
 εἰς δὲ τὴν χορδήν·
 ἑλικτὰ κούδεν ὕγιές (Eur. Andr. 448),
 εἰς δὲ τὴν ὠνθυλευμένην τευθίδα·
 25 σοφή, σοφή σύ (Eur. Andr. 245),
 εἰς δὲ τὸ ἐν τοῖς ἐψητοῖς ὥραϊον·

3 καὶ τοῦ φαγεῖν CE, sed in E τοῦ supra vers 4 οὐχὶ
 δὲ τοῖς λαμπροῖς CE: corr. K 7—9 om. E 8 συμποτι-
 κοὺς νόμους Schw coll. V 186 b, sed cf. Bergk fünf Abhdl. p. 67
 10 Γελλίας Diod. 13, 83 11 πυλωρῶν CE: corr. Turnebus
 11. 12 ἐκ Γέλας Mus: εἰ ἀγέλας CE

οὐκ ἀπ' ἐμοῦ σκεδάσεις ὄχλον,
εἰς δὲ τὴν ἀποδεδαρμένην ἐγγέλυν·

οὐ προκαλυπτομένα βοστρυχώδεα (Eur. Phoen. 1485).
τοιούτους πολλούς φησι τῷ Λαρινσίῳ παρεῖναι δει-
πνῶ, ὥσπερ συμβολὰς κομίζοντας τὰ ἀπὸ τῶν στρω- 5
ματοδέσμων γράμματα. φησὶ δὲ καὶ ὅτι ὁ Χάρμος
εἰς ἕκαστον τῶν παρατιθεμένων ἔχων τι πρόχειρον,
c ὡς προείρηται (litt. a), ἐδόκει τοῖς Μεσσηνίοις πεπαι-
δευμένος εἶναι, ὡς καὶ Καλλιφάνης ὁ τοῦ Παραβρύ-
κοντος κληθεὶς ἀρχὰς ποιημάτων πολλῶν <καὶ λόγων> 10
ἐκγραψάμενος ἀνειλήφει μέχρι τριῶν καὶ τεσσάρων
στίχων, πολυμαθείας δόξαν προσποιούμενος.

πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι διὰ στόματος εἶχον τὰς ἐν
τῷ Σικελικῷ μυραίνας, τὰς πλωτὰς ἐγγέλεις, τῶν Παχυ-
νικῶν θύνων τὰς ἡτριάδας, τοὺς ἐν Μήλῳ ἐρίφους, 15
τοὺς ἐν Σικιάθῳ κεστρέας· καὶ τῶν ἀδόξων δὲ τὰς
Πελωρίδας κόγχας, τὰς ἐκ Αἰπάρας μαινίδας, τὴν Μαν-
d τινικὴν γογγυλίδα, τὰς ἐκ Θηβῶν βουνιάδας καὶ τὰ
παρ' Ἀσκραίοις τεῦτλα.

Κλεάνθης δὲ ὁ Ταραντῖνος, ὡς φησι Κλέαρχος 20
(FHG II 309), πάντα παρὰ τοὺς πότους ἔμμετρα ἔλεγε,
καὶ Πάμφιλος δὲ ὁ Σικελός, ὡς ταῦτα· 'ἐγχει πιεῖν
μοι καὶ τὸ πέρδικος σκέλος.' 'ἀμίδα δότω τις ἢ πλα-
κοῦντά τις δότω.'

τὸν βίον, φησὶν, εὐσταθεῖς, οὐκ ἐγχειρογράφτορες. 25

1 cf. Diog. L. II 117 4 λαρινσίῳ E λαρίνσου C 6 ὁ
Χάρμος E: Χάρμος C 8 ἐδόκει C: ἔβη E 10 καὶ λό-
γων add. Suid s. Καλλιφάνης, ubi haec: καὶ λόγων συγγε-
γραμμένων ἄχρι τριῶν ἢ τεσσ. στ. ἀπαγγέλλων πολ. δ. προσε-
ποιεῖτο 14 πλωτὰς ἐγγέλεις C 14. 15 παχυνῶν E
15 θυνων C 16 Σικιάθῳ Gesner ex Clem. Al. paed. II 1, 3:
συμαίθῳ CE

‘γυργάθους ψηφισμάτων φέροντες,’ Ἀριστοφάνης
φησὶν (fr. 217 K).

7. ὅτι Ἀρχέστρατος ὁ Συρακούσιος ἢ Γελῶς ἐν
τῇ ὥς Χρύσιππος ἐπιγράφει Γαστρονομία, ὥς δὲ Λυγ- e
5 κεύς καὶ Καλλίμαχος Ἑδυπαθεία, ὥς δὲ Κλέαρχος
Δειπνολογία, ὥς δ’ ἄλλοι Ὀψοποιία — ἐπικὸν δὲ τὸ
ποίημα, οὗ ἡ ἀρχή (fr. 1 Ribb.).

ἱστορίας ἐπίδειγμα ποιούμενος Ἑλλάδι πάση —
φησί (fr. 61 R).

10 πρὸς δὲ μιᾷ πάντας δειπνεῖν ἀβρόδαιτι τραπέζῃ.
ἔστωσαν δ’ ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρες οἱ ξυνάπαντες
ἢ τῶν πέντε γε μὴ πλείους· ἥδη γὰρ ἂν εἴη
μισθοφόρων ἀρπαξιβίων σκηνὴ στρατιωτῶν.
ἀγνοεῖ δ’ ὅτι οἱ ἐν τῷ Πλάτωνος συσσιτίῳ ὀκτὼ καὶ
15 εἴκοσι ἦσαν.

οὗτοι δὲ <πρὸς> τὰ δεῖπνα τῶν ἐν τῇ πόλει f
ἀφορῶσιν <αἰ> καὶ πέτονται δεξιῶς
ἐπὶ ταῦτ’ ἀκλητοί,

Ἀντιφάνης φησί (II 112 K), καὶ ἐπάγει·

20 οὗς ἔδει
τὸν δῆμον ἐκ κοινοῦ τρέφειν, αἰεὶ θ’ ὅπερ 5
Ὀλυμπίασί φασι ταῖς μυῖαις ποιεῖν,
βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν πανταχοῦ. —

8. τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,
25 φησὶν ὁ Συρακούσιος ποιητής (Theocr. XI 58). οὐχ
ἅμα μὲν οὖν πάντα παρασκευάζεσθαι δυνατόν, λέγε-
σθαι δὲ ῥᾶδιον.

4. 5 λυγγεὺς CE 5 Κλέαρχος ὁ Σολεὺς Suid s. Ἀθή-
ναιος et Χάρμος 11 ἢ ἕξ οἱ C 14 ἐν τοῦ E συμποσίῳ Suid
15 ἦσαν δαιτυμόνες Suid, convivarum numerum nemodum ex-
pediuit 16. 17 suppl. Mein 19 συνάγει E 20. 21 οὗς ἐκ κοι-
νοῦ ἔδει τρέφειν τὸν δῆμον: corr. K 21 ὅπερ Dobr: ὥσπερ CE

ὅτι δειπνων ἀναγραφὰς πεποίηται ἄλλοι τε καὶ
 Τιμαχίδας ὁ Ῥόδιος δι' ἐπῶν ἐν ἑνδεκα βιβλίοις ἢ
 καὶ πλείοσι καὶ Νουμήνιος <ὁ> Ἡρακλεώτης, ὁ Διεύ-
 b χους τοῦ ἱατροῦ μαθητῆς, καὶ Ματρεῆς ὁ Πιταναῖος
 ο παρωδὸς καὶ Ἡγήμων ὁ Θάσιος ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ, 5
 ὃν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τινὲς ἐντάττουσιν.

ὅτι Ἀρτεμίδωρος ὁ Ψευδαριστοφάνειος ὀψαρτυτι-
 κας λέξεις συνήγαγε. τοῦ Φιλοξένου δὲ τοῦ Λευκα-
 δίου Δείπνον Πλάτων ὁ κωμωδιοποιὸς μέμνηται
 (I 646 K).

10

ἐγὼ δ' ἐνθάδ' ἐν τῇ ἐρημίᾳ
 τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον
 πρὸς ἑμαυτόν. B. ἐστὶ δ', ἀντιβολῶ σε, τοῦτο τί;
 A. Φιλοξένου καινὴ τις ὀψαρτυσία.
 5 B. ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἔστ'. A. ἄκουε δὴ. 15
 'ἄρξομαι ἐκ βολβοῦ, τελευτήσω δ' ἐπὶ θύννον.'
 B. ἐπὶ θύννον; οὐκοῦν [τῆς τελευτῆς] πολὺ
 c κρᾶτιστον ἐνταυθὶ τετάχθαι τάξεως.
 A. 'βολβοὺς μὲν σποδιᾷ δαμάσας καταχύσματι δεύσας
 10 ὥς πλείστους διάτρωγε· τὸ γὰρ δέμας ἀνέρος ὀρθοῖ. 20
 καὶ τάδε μὲν δὴ ταῦτα· θαλάσσης δ' ἐς τέκν' ἄνειμι.'
 εἶτα μετὰ μικρόν·
 οὐδὲ λοπὰς κακὸν ἔστιν· ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον,
 οἶμαι.
 καὶ μετ' ὀλίγα· 25

3 ὁ add. Wilam 4 Ματρεῆς Suid: μητρεῆς E μετρεῆς
 C, Μάτρων Schw 7. 8 ὅτι — συνήγαγε om. E 11 ἐγὼ
 γὰρ Bergk 15 ἐστὶν CE 16 ἐκ Cas: δ' ἐκ CE 17 glos-
 sam del. Mein, qui supplebat οὐκοῦν δεινὸν ἦν τὸ παρὰ πολὺ
 κτλ' 18 ἐνταυθὶ Di: ἐνταῦθα CE 20 ἀνέρος ὀρθοῖ Di:
 ἀνορθοῖ CE, cui C addit ἢ ψωλὴ δέμας ἐστὶ 24 οἶμαι
 del. Di

- ὀρφῶν αἰολίαν συνόδοντά τε καρχαρίαν τε
 15 μὴ τέμνειν, μὴ σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ,
 ἀλλ' ὅλον ὀπτήσας παράθες· πολλὸν γὰρ ἄμεινον. d
 πουλύποδος πλεκτὴ δ', ἂν πιλήσῃς κατὰ καιρόν,
 5 ἐφθῇ τῆς ὀπτῆς, ἣν ἧ μείζων, πολὺ κρείττων·
 ἣν ὀπταὶ δὲ δὴ ὥς, ἐφθῇ κλαίειν ἀγορεύω.
 20 τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νέφρων ἐπιήρανος εἶναι·
 παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφνυ καὶ στύματα μισεῖ.
 σκορπίος αὖ — B. παύσειέ γέ σου τὸν προκτὸν ὑπελθών.
 10 9. ἀπὸ τούτου τοῦ Φιλοξένου καὶ Φιλοξένειοί τινες
 πλακοῦντες ὠνομάσθησαν. περὶ τούτου Χρύσιππος e
 φησιν· ἔγὼ κατέχω τινὰ ὀψοφάγον ἐπὶ τοσοῦτον ἐκ-
 πεπτωκότα τοῦ μὴ ἐντρέπεσθαι τοὺς πλησίον ἐπὶ τοῖς
 γινομένοις ὥστε φανερωῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τήν τε
 15 χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμὰ καθιέντα εἰς ὕδωρ
 θερμὸν καὶ τὸ στόμα ἀναγαρραριζόμενον θερμῷ, ὅπως
 δηλονότι ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ἦ. ἔφασαν γὰρ
 αὐτὸν καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑποποιεῖσθαι, ἵνα θερ-
 μότατα παρατιθῶσι καὶ μόνος καταναλίσκῃ αὐτὸς τῶν f
 20 λοιπῶν συνακολουθεῖν μὴ δυναμένων. τὰ δ' αὐτὰ
 καὶ περὶ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου ἱστοροῦσι καὶ Ἀρ-
 χύτου καὶ ἄλλων πλειόνων, ὧν τις παρὰ Κρωβύλῳ
 τῷ κωμικῷ φησιν (IV 568 M).
 ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
 25 τοὺς δακτύλους δῆπουθεν Ἰδαίους ἔχω
 καὶ τὸν λάρυγγ' ἥδιστα πυριῷ τεμαχίους.
 B. κάμινος, οὐκ ἄνθρωπος.

4 πολύποδος CE ἂν ἐπιλήψη CE: corr. Mein 6 ὥσιν
 CE 17 fort. δυσκίνητος 18. 19 ὥς θερμότατα Wilam
 21 κυθηρίου C κυθηρίου E 26 φάρυγγ' Suid s. Τιμαχίδας
 et ὀψοφαγία πυριῷ CE τεμαχίους C τεμάχους E

Κλέαρχος δέ φησι (FHG II 309) Φιλόξενον προλουόμενον <ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἄλλαις πόλεσι> περιέρχε-
 6 σθαι τὰς οἰκίας, ἀκολουθούντων αὐτῷ παίδων [καὶ]
 φερόντων ἔλαιον οἶνον γάρον ὄξος καὶ ἄλλα ἡδύ-
 σματα· ἔπειτα εἰσιόντα εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας τὰ 5
 ἐσόμενα τοῖς ἄλλοις ἀρτύειν ἐμβάλλοντα ὧν ἐστι
 χρεῖα, καὶ οὕτως <εἰς ἑαυτὸν> κύψαντα εὐωχεῖσθαι.
 οὗτος εἰς Ἑφεσον καταπλεύσας εὐρὼν τὴν ὀψοπώλιδα
 κενὴν ἐπύθετο τὴν αἰτίαν· καὶ μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς
 γάμους συνηγόρασται λουσάμενος παρῆν ἄκλητος ὥς 10
 τὸν νυμφίον. καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἄσας ὑμέναιον,
 οὗ ἡ ἀρχὴ ᾿Γάμε θεῶν λαμπρότατε᾿ (III 614 B⁴), πάν-
 11 τας ἐψυχαγώγησεν· ἦν δὲ διθυραμβοποιός. καὶ ὁ νυμ-
 φίος ᾿Φιλόξενε, εἶπε, καὶ αὐριον ὧδε δειπνήσεις·
 καὶ ὁ Φιλόξενος ᾿ὦν ὄψον, ἔφη, μὴ πωλῇ τις. 15

10. Θεόφιλος δέ φησιν (FHG IV 516)· ᾿οὐχ ὥσπερ
 Φιλόξενον τὸν Ἑρῴξιδος· ἐκεῖνος γάρ, ὥς ἔοικεν, ἐπι-
 μεμνόμενος τὴν φύσιν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν ἠΰξατό
 ποτε γεράνου τὴν φάρυγγα σχεῖν· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
 ἵππου ὅλως ἢ βοῦν ἢ κάμηλον ἢ ἐλέφαντα δεῖ σπου- 20
 δάζειν γενέσθαι. οὕτω γὰρ καὶ αἱ ἐπιθυμίαι καὶ αἱ
 ἡδοναὶ πολλὰ μείζους καὶ σφοδρότεραι· πρὸς γὰρ τὰς
 δυνάμεις ποιοῦνται τὰς ἀπολαύσεις· Κλέαρχος δὲ
 Μελάνθιον φησι (FHG II 309) τοῦτ᾿ εὔξασθαι λέγων·
 c ᾿Τιθωνοῦ Μελάνθιος ἔοικε βουλεύσασθαι βέλτιον. ὃ 25

2 suppl. Suid s. Φιλόξενος 3 καὶ om. Suid 6 ὧν
 ἦν Suid 7 καὶ Suid: εἶθ' CE εἰς ἑαυτὸν κύψαντα Suid:
 ἀνακάμψαντα CE 8 ὀψοπώλην CE ὀψοπώλιν Suid: corr. K
 14 δειπνήσεις Suid: δειπνεῖς CE 16 Θεόφραστος Wilam
 19 γεράνου τράχηλον ἔχειν, ἵν' ἐπὶ πολὺν χρόνον καταπίνων
 ἦδεται Suid, cf. infra litt. c 21 γὰρ καὶ E: γὰρ C 22 πολ-
 λαὶ CE: corr. Mus

μὲν γὰρ ἀθανασίας ἐπιθυμήσας ἐν θαλάμῳ κρέμαται
 πάντων ὑπὸ γήρως ἐστερημένος τῶν ἡδέων· Μελάν-
 θιος δὲ τῶν ἀπολαύσεων ἐρῶν ἠϋξάτο τῆς μακρὰν-
 χενος ὄρνιθος τὸν τράχηλον ἔχειν, ἵν' ὅτι πλείστον
 5 τοῖς ἡδέειν ἐνδιατρίβῃ.¹ ὁ αὐτός φησι Πίθυλλον τὸν
 Τένθην καλούμενον οὐ περιγλωττίδα μόνον ὑμενίνην
 φορεῖν, ἀλλὰ καὶ προσελυτροῦν τὴν γλῶσσαν πρὸς
 τὰς ἀπολαύσεις· καὶ τέλος ἰχθύαν τρίβων ἀπεκάθαιρεν α
 αὐτήν. μόνος δ' οὗτος τῶν ἀπολαυστικῶν καὶ δακτυ-
 10 λήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἵν' ὥς θερμό-
 τατον ὁ τρισάθλιος ἀναδιδῶ τῇ γλώττῃ.² ἄλλοι δὲ
 φίλιχθιν τὸν Φιλόξενόν φασιν· Ἀριστοτέλης δὲ φι-
 λόδειπνον ἀπλῶς, ὃς καὶ γράφει πού ταῦτα (fr. 63 R).³
 ὁδηγηγοροῦντες ἐν τοῖς ὄχλοις κατατρίβουσιν ὅλην
 15 τὴν ἡμέραν ἐν τοῖς θαύμασι καὶ πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ
 Φάσιδος ἢ Βορυσθένους καταπλέοντας, ἀνεγνωκότες
 οὐδὲν πλὴν εἰ τὸ Φιλοξένου Δεῖπνον οὐχ ὅλον.⁴

11. Φαινίας δέ φησιν (FHG II 297) ὅτι Φιλόξενος e
 ὁ Κυθήριος ποιητής, περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις, δειπνῶν
 20 ποτε παρὰ Διονυσίῳ ὥς εἶδεν ἐκείνῳ μὲν μεγάλην
 τριγλάν παρατεθεῖσαν, ἐαυτῷ δὲ μικράν, ἀναλαβὼν
 αὐτήν εἰς τὰς χεῖρας πρὸς τὸ οὖς προσήνεγκε. πυθο-
 μένου δὲ τοῦ Διονυσίου τίνος ἔνεκεν τοῦτο ποιεῖ,
 εἶπεν ὁ Φιλόξενος ὅτι γράφων τὴν Γαλάτειαν βού-
 25 λοιτό τινα παρ' ἐκείνης τῶν κατὰ Νηρέα πυθέσθαι·
 τὴν δὲ ἠρωτημένην ἀποκεκρίσθαι διότι νεωτέρα ἀλοίῃ·
 διὸ μὴ παρακολουθεῖν· τὴν δὲ τῷ Διονυσίῳ παρατε- f

¹ ἐν ταλάρῳ Adam ⁶ μόνον C: μετὰ E ⁷ προσεχν-
 τροῦν C ⁸ ἰχθύαν nescio quis: ἰχθύν CE ²⁰ Διονυσίῳ
 τῷ τυράννῳ Suid ²⁶ τὴν δὲ C: τὴν δεσπότιν E ἀποκεκρί-
 σθαι Suid: οὐκ ἀποκεκρίσθαι CE, fort. οὐκ ἀπ. εἰδέναι ὅτι
 νεωτέρα οὐσα ἀλοίῃ Suid

θεῖσαν πρεσβυτέραν οὖσαν εἰδέναι πάντα σαφῶς ἃ
 βούλεται μαθεῖν. τὸν οὖν Διονύσιον γελάσαντα ἀπο-
 στείλαι αὐτῷ τὴν τριγλάν τὴν παρὰκειμένην αὐτῷ.
 συνεμέθνε δὲ τῷ Φιλοξένῳ ἡδέως ὁ Διονύσιος. ἐπεὶ
 δὲ τὴν ἐρωμένην Γαλάτειαν ἐφωράθη διαφθείρων, εἰς 5
 7 τὰς λατομίας ἐνεβλήθη· ἐν αἷς ποιῶν τὸν Κύκλωπα
 συνέθηκε τὸν μῦθον εἰς τὸ περὶ αὐτὸν γενόμενον
 πάθος, τὸν μὲν Διονύσιον Κύκλωπα ὑποστησάμενος,
 τὴν δ' αὐλητρίδα Γαλάτειαν, ἑαυτὸν δ' Ὀδυσσεά
 (III 609 B⁴). 10

12. ἐγένετο δὲ κατὰ τοὺς Τιβερίου χρόνους ἀνὴρ
 τις Ἀπίκιος, πλουσιώτατος τρυφητής, ἀφ' οὗ πλακούν-
 των γένη πολλὰ Ἀπίκια ὀνομάζεται. οὗτος ἱκανὰς
 μυριάδας καταναλώσας εἰς τὴν γαστέρα ἐν Μιντούρ-
 ναις (πόλις δὲ Καμπανίας) διέτριβε τὰ πλεῖστα καρδί- 15
 b δας ἐσθίων πολυτελεῖς, αἱ γίνονται αὐτόθι ὑπὲρ γε
 τὰς ἐν Σμύρνῃ μέγιστα καὶ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
 ἄστακούς. ἀκούσας <οὖν> καὶ κατὰ Λιβύην γίνεσθαι
 ὑπερμεγέθεις ἐξέπλευσεν οὐδ' ἀναμείνας μίαν ἡμέραν.
 καὶ πολλὰ κακοπαθήσας κατὰ τὸν πλοῦν ὥς πλησίον 20
 ἦκε τῶν τόπων πρὶν ἐξορμῆσαι τῆς νεῶς (πολλή δ'
 ἐργερόνει παρὰ Λίβυσι φήμη τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ), προσ-
 πλεύσαντες ἄλιεις προσήνεγκαν αὐτῷ τὰς καλλίστας
 καρίδας. ὃ δ' ἰδὼν ἐπύθετο εἰ μεῖζους ἔχουσιν· εἰ-
 πόντων δὲ μὴ γίνεσθαι ὧν ἤνεγκαν, ὑπομνησθεὶς 25
 c τῶν ἐν Μιντούρναις ἐκέλευσε τῷ κυβερνήτῃ τὴν αὐ-

3 τριγλάν E 13 fort. Ἀπικιανὰ 14 μυριάδας ἀργυρίου
 Suid s. v. Ἀπίκιος et Κιντούροις 14. 15 ἐν Κιντούροις τῆς
 Γαλατίας Suid 15 πόλει δὲ C 16 ὑπὲρ τε Di 17 fort.
 μεγίστας, nisi praestat μεγάλαι 18 οὖν add. Suid 24 ἀκαρί-
 δας CE: corr. Cas μὴ μεῖζους Pors

τὴν ὁδὸν ἐπὶ Ἰταλίαν ἀναπλεῖν μηδὲ προσπελάσαντι
τῇ γῇ.

Ἀριστόξενος δ' ὁ Κυρηναῖος φιλόσοφος, ὁ ὄντως
μετελθὼν τὴν πατριὸν φιλοσοφίαν, ἀφ' οὗ καὶ κωλήν
5 τις καλεῖται Ἀριστόξενος ἰδίως σκευαζόμενος, ὑπὸ τῆς
ἀνυπερβλήτου τρυφῆς καὶ τὰς ἐν τῷ κήπῳ γινομένας
θριδακίνας οἰνομέλιτι ἐπότιζεν ἐσπέρας καὶ ὑπὸ τὴν
ἔω λαμβάνων χλωρούς ἔχειν ἔλεγε πλακοῦντας ὑπὸ
τῆς γῆς ἀναπεμπομένους αὐτῷ.

10 13. Τραιανῷ δὲ τῷ αὐτοκράτορι ἐν Παρθίᾳ ὄντι d
καὶ τῆς θαλάσσης ἀπέχοντι ἡμερῶν παμπόλλων ὁδὸν
Ἀπίκιος ὅστρεα νεαρὰ διεπέμψατο ὑπὸ σοφίας αὐτοῦ
τεθησαυρισμένα· καὶ οὐχ ὥς Νικομήδει τῷ Βιθυνῶν
βασιλεῖ ἐπιθυμήσαντι ἀφύης (μακρὰν δὲ καὶ οὗτος ἦν
15 τῆς θαλάσσης) μάγειρός τις μιμησάμενος τὸ ἰχθύδιον
παρέθηκεν [ὥς ἀφύας]. ὁ γοῦν παρ' Εὐφροῦνι τῷ
κωμικῷ μάγειρός φησιν (IV 494 M)·

ἐγὼ μαθητὴς ἐγενόμην Σωτηρίδου,
ὃς ἀπὸ θαλάσσης Νικομήδει δώδεκα
20 ὁδὸν ἀπέχοντι πρῶτος ἡμερῶν ποτε e
ἀφύης ἐπιθυμήσαντι χειμῶνος μέσου
5 παρέθηκε νῆ Δί', ὥστε πάντας ἀνακραγεῖν.
Β. πῶς δὲ δυνατόν τοῦτ' ἐστι; Α. θήλειαν λαβὼν
γογγυλίδα ταύτην ἔτεμε λεπτὰ <καὶ μακρὰ>
25 τὴν ὄψιν αὐτῆς τῆς ἀφύης μιμούμενος,
ἀποζέσας, ἔλαιον ἐπιχέας, ἄλας

1 ὁδὸν αὐθις ἐπ' Suid 5 Ἀριστοξένειος Cas 10 ἐν
Πάρθοις Suid s. v. ὅστρεα 12 Ἀπίκιος ὁ ὀψοφάγος Suid
ὅστρεα CE: corr. Suid 13. 14 τῷ Βιθυνῷ τῷ βασιλεῖ CE: corr.*
Suid s. v. ἀφύα 16 gloss. del. K 22 παρέθηκεν ἡδείας
CE: corr. Mein 24 καὶ μακρὰ add. Pors et Elmsl ex Suida
(ἔτεμεν εἰς μακρὰ καὶ λεπτά) 25 αὐτοῦ C

- 10 δοὺς μουσικῶς, μήκωνος ἐπιπάσας ἄνω
 κόκκους μελαίνης τετταράκοντα τὸν ἀριθμόν,
 περὶ τὴν Σκυθίαν ἔπαυσε τὴν ἐπιθυμίαν.
 f καὶ Νικομήδης γογγυλὶδα μασώμενος
 ἀφύης τοτ' ἔλεγε τοῖς φίλοις ἐγκώμιον. 5
 15 οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει·
 ὁ νοῦς γὰρ ἐστὶν ἐκατέρω τούτων τέχνη.
 14. ὅτι περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πά-
 ριος ποιητῆς (fr. 78 B) ὥς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς
 τὰ συμπόσια Μυκονίων δίκην. δοκοῦσι δ' οἱ Μυκό- 10
 νιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν ἐπὶ
 8 γλίσχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι· τὸν γοῦν γλί-
 σχρον Ἰσχόμαχον Κρατῆνος Μυκόνιον καλεῖ (I 109 K).
 'πῶς ἂν <σύγ'> Ἰσχομάχου γεγρονῶς <τοῦ> Μυκονίου
 φιλόδωρος [ἂν] εἴης; 15
 ἀγαθὸς πρὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐστιασόμενος ἦκον·
 κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.
 πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ,
 οὔτε τιμον εἰσενέγκας <οὔτε>,
 οὐδὲ μὲν κληθεὶς ἦλθες, οἷα δὲ φίλος· 20
 b ἀλλὰ σ' ἡ γαστήρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
 εἰς ἀναιδείην,
 Ἀρχίλοχος φησὶν (fr. 718 B⁴).
 Εὐβουλος ὁ κωμικός φησὶ πού (II 206 K).

2 τὸν ἀριθμόν $\bar{\mu}$ ($\bar{\beta}$ C) CE: corr. Pors 3 ἔλυσε CE:
 corr. Pors 4 μασώμενος CE 6 τοῦ ποιητοῦ τοῦ CE ἀν-
 τιφέρει E, sed statim corr 10 δίκην E 11 νοῦσον E
 14 σύγ' add. K, τις Cob (postea εἴη) τοῦ add. Bergk 15 ἂν
 del. Mein 16. 17 haec ex prosa Athenaei oratione excerpta,
 minime poetae verba 18 μέθυ Cas: μεθύων CE 19 εἰσή-
 νεγκας CE: corr. Schw, fort. εἰσενείκας, nec praestat εἰσένεικας
 21 σ' ἢ Pors: σευ CE, sed in C ευ in ras νών τε E

- εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο
 ἐπὶ δεῖπνον ἄμαχοι, Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης.
 ἓνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι,
 μεγάλους μᾶλλον δὲ τρεῖς.
 5 5 ὅν φασί ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρὸς τινος,
 εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου, ὀπηνὶκ' ἂν
 εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ἦ, c
 ἦκειν, ἕωθεν αὐτὸν εὐθὺς ἡλίου
 μετρεῖν ἀνέχοντος, μακροτέρως δ' οὔσης ἔτι
 10 10 πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς.
 ἔπειτα φάναι μικρὸν ὀψιαιότερον
 δι' ἀσχολίαν ἦκειν, παρόνθ' ἅμ' ἡμέρα. —
 ἀσυμβόλου δεῖπνου γὰρ ὅστις ὑστερεῖ,
 τοῦτον ταχέως νόμιζε καὶ τάξιν λιπεῖν,
 15 Ἄμφις φησὶν ὁ κωμικός (Π 248 K). Χρύσιππος δέ
 φησιν·
 ἀσύμβολον κώθωνα μὴ παραλίμπανε.
 κώθων δ' οὐ παραλειπτὸς ἀσύμβολος, ἀλλὰ διωκτός. d
 Ἀντιφάνης δέ φησι (Π 117 K).
 20 βίος θεῶν γὰρ ἔστιν, ὅταν ἔχῃς ποθὲν
 τὰλλότρια δειπνεῖν, μὴ προσέχων λογίσμασι.
 καὶ πάλιν·
 μακάριος ὁ βίος, ὃ δει μ' αἰεὶ καινὸν πόρον
 εὐρίσκειν, ὥς μάσημα ταῖς γνάθοις ἔχω.

1 velut εἰσὶν γὰρ ἡμῖν 2 καὶ Φιλοκράτης CE: corr.
 Turnebus 5 ποτε Schw: ποι CE πρὸς (sic iam Mus) τινος
 Porsoni incerta coniectura: ὡς φίλου αὐτοῦ τινος C ὡς φίλου
 καὶ τῷ τινος E, in quibus videtur Φιλοκράτης glossema latere
 6 τῶν φίλων Pors 10 πλεῖον C 11 φᾶναι CE: φάναι δ'
 ἔπειτα Pors 12 ἦκειν παρόνθ' Herm: παρόνθ' ἦκειν CE
 14 καὶ Mein: καὶ CE 15 Χρύσιππον C 23 ὃ βίος CE:
 corr. Mus, reliqua corrupta: [ὃ] δει μ' αἰεὶ κ. π. εὐρεῖν ὅπως
 Mein

ταῦτα οἴκοθεν ἔχων εἰς τὸ συμπόσιον ἦλθον καὶ
προμελετήσας, ἵνα καὶ τὸ στεγανόμιον κομίζων παρα-
γένωμαι.

e ἄκαπνα γὰρ αἶεν ἀοιδοὶ θύομεν.

ὅτι τὸ μονοφαγεῖν ἐστὶν ἐν χρήσει τοῖς παλαιοῖς. 5
Ἀντιφάνης (Π 128 K).

.. μονοφαγεῖς, ἥδη τι καὶ βλάπτεις ἐμέ.

Ἀμειψίας (I 677 K).

ἔρρ' ἐς κόρακας, μονοφάγε καὶ τοιχωρῦχε.

περὶ τοῦ τῶν ἡρώων καθ' Ὅμηρον βίου. 10

15. ὅτι Ὅμηρος ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκαιοτάτην
ἀρετὴν οὕσαν τοῖς νέοις καὶ πρώτην, ἔτι δὲ ἀρμότ-
τουσαν καὶ πάντων τῶν καλῶν χορηγὸν οὕσαν, βου-
λόμενος ἐμφῦσαι πάλιν αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐφεξῆς,
f ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ζῆλον ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις 15
ἀναλίσκωσι καὶ ὧσιν εὐεργετικοὶ καὶ κοινωνικοὶ πρὸς
ἀλλήλους, εὐτελεῖ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐ-
τάρκτη, λογιζόμενος τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἡδονὰς
ἰσχυροτάτας γίνεσθαι <καὶ πρώτας ἔτι τε καὶ ἐμφύ-
τους τὰς> περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν, τοὺς δὲ διαμεμε- 20
νηκότας ἐν εὐτελείᾳ εὐτάκτους καὶ περὶ τὸν ἄλλον
βίον γίνεσθαι ἐγκρατεῖς. ἀπλὴν οὖν ἀποδέδωκε τὴν
δίαιταν πᾶσι καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσιν ἰδιώ-
ταις, νέοις πρεσβύταις, <λέγων.

1—4 Alcidae musici verba esse putat Wilam 4 αἶει E
5 τῆς παλ (compend) CE: corr. Mus 7 fort. εἰ μονοφαγεῖς
10. 11 ὅτι Διοσκορίδης ἐν τοῖς παρ' Ὁμήρω νόμοις φησὶν ὡς ὁ
ποιητὴς ὁρῶν κτλ. Suid s. Ὅμηρος, cf. E. Hiller mus. Rh. 40,
204 sqq 15 ἐν om. C 16 κοινωνικοὶ Kuster: κοινολ CE Suid
19. 20 suppl. e Suida, ubi ἐμφύτους οὕσας περὶ: corr. K
20. 21 διαμενηκότας C 24 λέγων — p. 19, 7 ἀρίστους Suid:
ὅπτα παρατιθεῖς πᾶσι κρέα καὶ ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βόεια ἐν
τε ἑορταῖς καὶ γάμοις καὶ ἄλλῃ συνόδῳ CE

παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν,
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα (η 174).
 δαιτρός δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰέρας (α 141),
 καὶ τούτων ὀπτῶν καὶ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ βοείων· παρὰ 9
 5 δὲ ταῦτα οὔτε ἐν ἑορταῖς οὔτ' ἐν γάμοις οὔτ' ἐν ἄλλῃ
 συνόδῳ παρατίθησιν οὐδέν, καίτοι πολλάκις τὸν Ἀγα-
 μέμνονα ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους>· καὶ οὐ
 θοῖα καὶ κἀνδύλον καὶ ἄμητας μελίπηκτά τε τοῖς βασι-
 λεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν Ὅμηρος, ἀλλ' ἀφ' ὧν
 10 εὖ ἔξειν ἔμελλον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. Αἶαντα
 οὖν μετὰ τὴν μονομαχίαν ὡτόισι [βοῶν] γέραιεν' ὁ
 Ἀγαμέμνων (Η 321)· καὶ Νέστορι δ' ἤδη ὄντι γηραιῷ
 (γ 33) καὶ Φοίνικι [δὲ] (Ι 215) κρέας ὀπτὸν δίδωσι,
 ἀφιστῶν ἡμᾶς τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ Ἀλκίνοους
 15 δὲ ὁ τὸν τρυφερόν ἡρημένος βίον <τοὺς τρυφερωτά-
 τους ἐστιῶν Φαίακας καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα ξενίζων, ἐπι-
 δεικνύμενος αὐτῷ τὴν τοῦ κήπου κατασκευὴν καὶ τῆς
 οἰκίας καὶ τὸν αὐτοῦ βίον, τοιαύτας παρατίθεται τρα-
 πέζας>. καὶ Μενέλαος δὲ τοὺς τῶν παιδῶν γάμους b
 20 ποιούμενος <καὶ τοῦ Τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παραγε-
 νομένου>

νῶτα βοὸς παρέθηκεν

<ὅπτ' ἐν χερσὶν ἐλών>, τά ῥά οἱ γέρα πάροθισαν
 αὐτῷ (δ 64).

8 κἀνδύλην CE: corr. Suid 11 γούν Di βοῶν om.
 Suid 13 δίδωσι, καὶ Ἀλκίνοῦ δὲ τῷ τὸν τρυφερόν ἡρη-
 μένω (-μένον C) βίον, ἀφιστῶν CE: corr. et transpos. K
 14 σπουδάζων ἡμᾶς ἀποστήσαι Suid 14. 15 vide ad v. 13
 15 τοὺς τρυφερωτάτους — 18. 19 τραπέζας add. e Suida; dupli-
 cem vocabuli τρυφερός usum invitatus admisi 20 ποιῶν CE:
 corr. K e Suida, ubi haec Μενέλαος δὲ τοὺς Ἑρμιόνης γά-
 μους ποιεῖται καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς καὶ τοῦ Τηλε-
 μάχου 20. 21 καὶ τοῦ — παραγενομένου Suid: Τηλεμάχῳ
 CE 23 ὅπτ' — ἐλών add. Suid

καὶ Νέστωρ δὲ βόας θύει Ποσειδῶνι παρὰ τῇ θαλάσῃ
διὰ τῶν φιλάτων καὶ οἰκειοτάτων τέκνων, βασιλεὺς
ὦν καὶ πολλοὺς ἔχων ὑπηκόους, <τάδε παρακελευό-
μενος (γ 421)>.

ἀλλ' ἄγ', ὃ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἵτω 5
καὶ τὰ ἐξῆς>· ὁσιωτέρᾳ γὰρ αὕτη ἢ θυσία θεοῖς καὶ
προσφιλεστέῃ ἢ διὰ τῶν οἰκείων καὶ εὐνουστάτων
ἀνδρῶν. καὶ τοὺς μνηστῆρας δὲ ὑβριστὰς ὄντας καὶ
c πρὸς ἡδονὰς ἀνειμένους οὔτε ἰχθυῖς ἐσθίουσας ποιεῖ
οὔτε ὄρνιθας οὔτε μελίπηκτα, περιελὼν παντὶ σθένει 10
τὰς μαγειρικὰς μαγανείας καὶ τά, ὥς ὁ Μένανδρος
φησιν (IV 206 M), ὑποβινητικῶντα βρώματα καὶ τὸ παρὰ
πολλοῖς λασταυροκάκαβον καλούμενον βρῶμα, ὥς φησι
Χρύσιππος <ἐν τῷ περὶ καλοῦ καὶ ἡδονῆς>, οὗ ἢ
κατασκευῇ περιεργότερα. 15

16. Πρίαμος δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ ὀνειδίζει τοῖς
υἱοῖς ἀναλίσκουσι τὰ μὴ νενομισμένα (Ω 262)·

ἄρυν ἡδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἄρπακτῆρες.

Φιλόχορος δὲ ἱστορεῖ (FHG I 394) καὶ κεκωλυ-
d σθαι Ἀθήνησιν ἀπέκτου ἄρυνος μηδὲνα γένεσθαι, ἐπι- 20
λιπούσης ποτὲ τῆς τῶν ζώων τούτων γενέσεως.

Ἑλλήσποντον δὲ Ὀμηρος ἰχθυόεντα προσαγορεύων
(I 360) καὶ τοὺς Φαίακας πλωτικωτάτους ποιῶν καὶ ἐν
τῇ Ἰθάκῃ εἰδὼς λιμένας πλείους καὶ νήσους προσεχεῖς
πολλάς, ἐν αἷς ἰχθύων ἐρίνετο πλῆθος καὶ ἀγρίων 25

1 apud Athenaeum et Neptuni et Minervae sacra memorata
fuisse docui Hermae vol. 22 p. 331 3 τάδε — 6 ἐξῆς add. e
Suida 6 ὁσιωτέρᾳ C: ὁσιωτάτῃ E 8 καὶ τοὺς C: ἢ τοὺς E
quae de procis sunt omnia primitus ante Nestoris sacra nar-
rata fuerunt 12 ὑποβινητικῶντα E 14 suppl. ex Suida s.
v. λασταυροκάκαβον 20. 21 ἐπιλιπούσης Eust. 1348, 60, cf.
IX 375 c: ἐπιλιπούσης CE 24 ἰδὼ|| E (charta laesa)

ὀρνίθων, καὶ εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καταριθμῶν τὸ τὴν
 θάλασσαν ἰχθῦς παρέχειν, ὅμως τούτων οὐδὲν οὐδένα
 ποιεῖ προσφερόμενον· καὶ μὴν οὐδ' ὁπώραν παρατί-
 θησί τινι καίπερ οὕσαν πολλὴν καὶ ἥδιστα ταύτης e
 5 μνημονεύων καὶ πάντα χρόνον παρασκευάζων ἀθάνα-
 τον· ὄγχυη γάρ, φησὶν, ἐπ' ὄγχυη' (η 120) καὶ τὰ
 ἐξῆς. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ στεφανουμένους οὐδὲ μυρουμέ-
 νους ποιεῖ ὥσπερ οὐδὲ θυμιῶντας, ἀλλὰ πάντων τού-
 των ἀπολυομένους τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν
 10 καὶ αὐτάρκειαν ἐξαιρεῖται τοὺς πρώτους. καὶ θεοῖς
 δὲ ἀπλὴν ἀποδίδωσι δίαιταν νέκταρ καὶ ἀμβροσίαν.
 καὶ τοὺς ἀνθρώπους δὲ ποιεῖ τιμῶντας αὐτοὺς ἀπὸ
 τῆς διαίτης, ἀφελὼν λιβανωτὸν καὶ σμύρναν καὶ στε- f
 φάνους καὶ τὴν περὶ ταῦτα τρυφήν. καὶ τῆς ἀπλῆς
 15 δὲ ταύτης διαίτης οὐκ ἀπλήστως ἀπολαμβάνοντας παρί-
 στησιν, ἀλλ' ὥς οἱ κράτιστοι τῶν ἰατρῶν ἀφαιρεῖ τὰς
 πλησμονάς,

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο (α 150)·
 καὶ τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσαντες οἱ μὲν ἐξώρμων ἐπὶ
 20 μελέτην ἀθλητικὴν δίσκοισι τερπόμενοι καὶ αἰγανέαις 10
 (δ 626), τῇ παιδιᾷ τὰ πρὸς σπουδὴν ἐκμελετῶντες· οἱ
 δὲ κιθαρωδῶν ἡκροῶντο τὰς ἡρωικὰς πράξεις ἐν μέλει
 καὶ ῥυθμῷ ποιούντων. 17. διὸ οὐδὲν θαυμαστὸν τοὺς
 οὕτω τεθραμμένους ἀφλεγμάντους εἶναι τὰ σώματα
 25 καὶ τὰς ψυχάς. ἐνδεικνύμενος οὖν καὶ τὴν εὐταξίαν
 ὡς ὑγιεινὸν ἐστὶ καὶ εὐχρηστον καὶ κοινὸν τὸν σοφώ-
 τατον Νέστορα πεποίηκε (Α 639) Μαχάονι τῷ ἰατρῷ
 τετραμένῳ τὸν δεξιὸν ὤμον προσφέροντα οἶνον, ταῖς

7—10 ἀλλὰ μὴν — πρώτους om. E, in marg. add. Cm¹
 10 ἐξαιρεῖ καὶ τοὺς Madvig, latet aliud 16 ἀφαιροῦσι C

φλεγμοναῖς ἐναντιώτατον ὄντα, καὶ τοῦτον Πράμνιον,
 b ὃν ἴδμεν παχὺν καὶ πολύτροφον (οὐ διψήσεως ἄκος,
 ἀλλ' ἐμπορήσεως ἕνεκα· πεπωκότι γοῦν παρακελεύεται
 συνεχῶς τοῦτο ποιεῖν· ἔσθ' μὲν, φησί (Ξ 5), <πῖνε>
 καθήμενος'), καὶ ἐπιξύνοντα τυρὸν αἰγείου, ἐπὶ δὲ κρό- 5
 μυνον ποτοῦ ὄψον (Α 630), ἵνα πλεῖον πίνῃ, καίτοι
 ἀλλαχοῦ λέγων (Ζ 265) τὸν οἶνον ἐκλύειν τὴν ἰσχὺν
 καὶ ἀπογυιοῦν. περὶ δὲ τοῦ Ἑκτορος Ἑκάβῃ (Ζ 258)
 οἰομένη μενεῖν αὐτὸν τὸ καταλειπόμενον τῆς ἡμέρας
 παρακαλεῖ πιεῖν σπείσαντα, προτρεπομένη εἰς θυμη- 10
 c δίαν· ὃ δ' ὑπερτίθεται πρὸς πρᾶξιν ἐξιῶν. καὶ ἡ
 μὲν ἀπερισπάστως ἐπαινεῖ τὸν οἶνον, ὃ δὲ μετὰ
 ἄσθματος ἥκων ἀπωθεῖται· καὶ ἡ μὲν ἀξιοῖ σπείσαντα
 πιεῖν, ὃ δὲ καθημαγμένος ἀσεβὲς ἡγείται. οἶδε δὲ ὁ
 Ὅμηρος καὶ τὸ ἀφέλῃμον καὶ τὸ σύμμετρον τοῦ οἶνου 15
 <ἐν> οἷς τὸν χανδὸν ἔλκοντα αὐτὸν βλάπτεσθαι φησί
 (Φ 294). καὶ κρᾶσεων δὲ γένῃ διάφορα ἐπίσταται· οὐκ
 ἂν γὰρ Ἀχιλλεὺς τὸ ξωρότερον κεραίρειν διέστειλε
 (Ι 203), μὴ οὔσης τινὸς καθημερινῆς κρᾶσεως. ἴσως
 οὔν οὐκ ἐρίνωσκεν αὐτὸν εὐδιαφόρητον ἄνευ στε- 20
 ρεμνίου σιτίου μίγματος, ὃ τοῖς ἰατροῖς διὰ τὴν τέχνην
 d ἐστὶ δῆλον· τοῖς γοῦν καρδιακοῖς μετὰ οἶνου σιτῶδες
 ἀναμίσθουσιν τι πρὸς κατοχὴν τῆς δυνάμεως. ἀλλ'
 ἐκεῖνος τῷ μὲν Μαχάονι μετ' ἀλφίτου καὶ τυροῦ δέ-
 δωκε τὸν οἶνον, τὸν δ' Ὀδυσσεύα ποιεῖ συνάπτοντα 25
 τὴν ἀπὸ τῶν σιτίων καὶ οἶνου ἀφέλειαν (Τ 167)·

1 ὄντα i. e. Nestorem 3. 4 παρακελεύεται — ποιεῖν om. E
 4. 5 φησί καθησόμενος CE 6 ποτῶ Hom 8 ἀπογυιοῦν CE περὶ
 δὲ κτλ': haec contracta 9 μενεῖν CE: corr. Di 14 ἡγείτο CE:
 corr. K 16 ἐν add. K ἐλόντα Aug. Brunk ἐν ὀδυσσεύῃ φησί C
 18 διέστειλε Di coll. Eust. 1398, 1: διέστε C διέστει E 19 κρᾶ-
 σεως E: κολάσεως C 26 σιτίων E: σίτων C οἶνων CE: corr. K

ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς.
τῷ δὲ κωθωνιζομένῳ δίδωσι τὸν ἡδύποτον, οὕτω κα-
λέσας αὐτόν (β 340).

ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο.

5 18. ποιεῖ δὲ Ὅμηρος καὶ τὰς κόρας καὶ τὰς γυναῖ-
κας λουούσας τοὺς ξένους, ὥς οὔτε φλεγμονὴν οὔτε e
ἀκρασίαν τῶν εὖ βεβιωκότων καὶ σωφρόνως ἀπομέ-
νας. ἀρχαῖον δὲ τοῦτο ἔθος· λούουσι γοῦν καὶ αἱ
Κωκάλου θυγατέρες, ὥς νενομισμένον, τὸν Μίνω
10 παραγεγνόμενον εἰς Σικελίαν.

τῆς μέθης δὲ κατατρέχων ὁ ποιητὴς τὸν τηλικού-
τον Κύκλωπα ὑπὸ μικροῦ σώματος διὰ ταύτην ἀπολ-
λύμενον παρίστησι καὶ Εὐρυτίωνα τὸν Κένταυρον
(φ 295)· τοὺς τε παρὰ Κίρκῃ λέοντας ποιεῖ καὶ λύκους
15 ταῖς ἡδοναῖς ἐπακολουθήσαντας. τὸν δὲ Ὀδυσσεύα σφάζει f
τῷ Ἑρμοῦ λόγῳ πεισθέντα· διὸ καὶ ἀπαθὴς γίνεται.
Ἑλπήνορα δὲ πάροιον ὄντα καὶ τρυφερόν κατακρη-
μνίζει. καὶ Ἀντίνοος δ' ὁ λέγων πρὸς Ὀδυσσεύα 'οἶνός
σε τρώει μελιηδής' (φ 293) αὐτὸς οὐκ ἀπείχετο τοῦ
20 πώματος· διὸ καὶ τρωθεὶς ἀπώλετο, ἔτι κρατῶν
τὸ ποτήριον. ποιεῖ δὲ καὶ τοὺς Ἑλληνας ἐν τῷ
ἀπόπλῳ μεθύοντας, διὸ καὶ στασιάζοντας· ὅθεν καὶ
ἀπόλλυνται. ἱστορεῖ δὲ καὶ τὸν δεινότατον Αἰνείαν 11
τῶν Τρώων ἐν τῷ βουλευέσθαι διὰ τὴν ἐν τῇ μέθῃ
25 παρρησίαν καὶ τὰς ἀπειλὰς ἃς Τρωσὶν ὑπέσχετο οἶ-
νοποτάζων (Τ 84) ὑπομείναντα τὴν Ἀχιλλέως ὁρμὴν
καὶ μικροῦ παραπολλύμενον. καὶ Ἀγαμέμνων δὲ λέγει
πρὸς αὐτοῦ (Ι 119).

1 οἶνοις C 11 κατὰ τροχάησεν CE (mendo notato):
κατατρέχων Mus, fort. κατὰ πρόφασιν 18 δ' ὁ K: δὲ CE λέγει E
23. 24 Αἰνείαν aut delendum aut post βουλευέσθαι transponendum

ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας
 ἢ οἶνω μεθύων, ἢ μ' ἐβλαψαν θεοὶ αὐτοί,
 εἰς τὴν αὐτὴν τιθεὶς πλάστιγγα τὴν μέθην τῇ μανίᾳ.
 (οὕτω δὲ καὶ τὰ ἔπη ταῦτα προηνέγκατο Διοσκουρί-
 δης ὁ Ἴσοκράτους μαθητής). καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς δ' ὄνει-
 δίζων τῷ Ἀγαμέμνονι φησιν (Α 225)· 'οἶνοβαρές, κυνὸς
 ὄμματ' ἔχων.'

ταῦτ' εἶπε τὸ Θετταλὸν σόφισμα ἦτοι ὁ ἐκ Θεττα-
 λίας σοφιστής· παίζει δ' ἴσως πρὸς τὴν παροιμίαν ὁ
 Ἀθήναιος. 10

19. ὅτι τροφαῖς ἐχρῶντο <οἱ> ἦρωες παρ' Ὀμήρῳ
 πρῶτον μὲν τῷ καλουμένῳ ἀκρατίσματι, ὃ λέγει ἄρι-
 στον· οὗ ἅπαξ μέμνηται ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (π 2)· Ὀδυσσεὺς
 καὶ δῖος ὕφορβος ἐντύνοντ' ἄριστον κειαμένῳ πῦρ,
 καὶ ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι (Ω 124). 15

ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον.
 λέγει δὲ τὸ πρωινὸν ἔμβρωμα, ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν
 καλοῦμεν διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσίεσθαι
 ψωμούς, ὥς Ἀντιφάνης (Π 126 K).

ἄριστον ἐν ὄσῳ . . . ὁ μάγειρος ποιεῖ,
 εἴτ' ἐπάγει. 20

συνακρατίσασθαι πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ;
 καὶ Κάνθαρος (I 766 K).

οὐκοῦν ἀκρατισώμεθ' αὐτοῦ. Β. μηδαμῶς·

Ἴσθμοι γὰρ ἀριστήσομεν. 25

Ἀριστομένης (I 693 K).

1 ἐπεὶ ἀνομειάφρεσι E ἐπεὶ ἀνοκὴν φρεσὶ C 4 καὶ
 om. E 8 significatur Myrtilus, cf. VII 308 b 11 οἱ add.
 K, sed fort. τρισὶν οἱ supplendum, cf. Aristarchus schol. Ω 124
 12 πρῶτον μὲν om. C 13 Ὀδυσσεὺς CE 16 ἐσσυμένους C
 πένοντο CE 25 Ἴσθμοι Cob: ἐν Ἴσθμῳ CE

ἀκρατιοῦμαι μικρόν, εἴθ' ἥξω πάλιν, d
ἄρτου δις ἢ τρις ἀποδακών.

Φιλήμων δέ φησιν ὅτι τροφαῖς δ' ἐχρῶντο οἱ πα-
λαιοί, ἀκρατίσματι, ἀρίστω, ἐσπερίσματι, δείπνω. τὸν
5 μὲν οὖν ἀκρατισμὸν διανηστισμὸν ἔλεγον, τὸ δ' ἄρι-
στον δορπηστόν, τὸ δὲ δείπνον ἐπιδορπίδα.
ἐστὶ δ' ἡ τάξις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τῶν ὀνομάτων
ἐν οἷς ὁ Παλαμήδης πεποίηται λέγων (fr. 176 N):

καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας
10 ἔταξα. σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα e
ἄριστα, δείπνα, δόρπα δ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

τῆς δὲ τετάρτης τροφῆς οὕτως Ὅμηρος μέμνηται
(ε 599): 'σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας', ὃ καλοῦσί τινες δει-
λινόν, ὃ ἐστὶ μεταξὺ τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ἀρί-
15 στον καὶ δείπνου. καὶ ἄριστον μὲν ἐστὶ τὸ ὑπὸ τὴν
ἔω λαμβανόμενον, δείπνον δὲ τὸ μεσημβρινόν, ὃ ἡμεῖς
ἄριστον, δόρπον δὲ τὸ ἐσπερινόν. μήποτε δὲ καὶ συν-
ωνυμεῖ τὸ ἄριστον τῷ δείπνω. ἐπὶ γὰρ τῆς πρωινῆς
που τροφῆς ἔφη (Θ 53. 54): 'οἷ δ' ἄρα δείπνον ἔλοντο,
20 ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.' μετὰ γὰρ τὴν ἀνατολὴν f
εὐθὺς δειπνοποιησάμενοι προέρχονται εἰς τὴν μάχην.

20. εὐωχοῦνται δὲ παρ' Ὅμηρῳ καθήμενοι. οἶον-
ται δέ τινες καὶ ἐκάστῳ τῶν δαιτυμόνων κατ' ἄνδρα
παρακεῖσθαι τράπεζαν. τῷ γοῦν Μέντη, φασίν, ἀφικο-
25 μένω πρὸς Τηλέμαχον τῶν τραπεζῶν παρακειμένων
ξεστὴ παρετέθη τράπεζα (α 138). οὐκ ἐστὶ δὲ τοῦτο
ἐμφανῶς τοῦ προκειμένου κατασκευαστικόν· δύναται

6 post ἄριστον hiatum not. K, supplenda fere haec τὸ
δὲ ἄριστον <δείπνον, τὸ δ' ἐσπερίσμα> δορπηστόν, cf. etiam
Bekk. anecd. 23, 15 7 Aeschylī testimonium non suo loco
positum 9 [καὶ στρατάρχας] χἀκατοντάρχας στρατῷ Pors
10 εἰδέναι corruptum 13 δειελιάσας C

γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ἀπὸ τῆς Τηλεμάχου τραπέζης δαίνυσθαι. παρ' ὅλην δὲ τὴν συνουσίαν παρέκειντο αἱ
 12 τράπεζαι πλήρεις, ὥς παρὰ πολλοῖς τῶν βαρβάρων
 ἔτι καὶ νῦν ἔθος ἐστὶ, κατηρεφές παντοίων ἀγαθῶν,
 κατὰ Ἀνακρέοντα (fr. 121 B⁴). μετὰ δὲ τὴν ἀναχώ- 5
 ρησιν αἱ δμῳαὶ ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἤρουν καὶ τρά-
 πεξαν καὶ δέπα (τ 61). ἰδιάζον δὲ τὸ παρὰ Μενελάῳ
 εἰσάγει συμπόσιον. δειπνήσαντας γὰρ ποιεῖ ὁμιλοῦν-
 τας (δ 61). εἴτ' ἀπονιψαμένους ποιεῖ πάλιν δειπνοῦν-
 τας καὶ δόρπου ἑξαῦτις μεμνημένους (δ 215) μετὰ τὸν 10
 κλαυθμόν. τῷ δὲ μὴ αἰρεσθαι τὰς τραπέζας ἐναν-
 τιοῦσθαι δοκεῖ τὸ ἐν Ἰλιάδι (Ω 476).

b ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 ἀναγνωστέον οὖν οὕτω·

ἔσθων καὶ πίνων ἔτι, καὶ παρέκειτο τράπεζα, 15
 ἢ τὸν καιρὸν αἰτιασθαι τὸν παρόντα δεῖ. πῶς γὰρ
 ἦν πρέπον τῷ Ἀχιλλεῖ πενθοῦντι παρακεῖσθαι τρά-
 πεξαν καθάπερ τοῖς εὐωχουμένοις παρ' ὅλην τὴν
 συνουσίαν; παρετίθεντο δὲ οἱ μὲν ἄρτοι σὺν τοῖς
 κανοῖς, τὰ δὲ δεῖπνα κρέα μόνον ἦν ὀπτά. ἔωμὸν 20
 δὲ οὐκ ἐποίει Ὅμηρος θύων βοῦς

οὐδ' ἤψεν κρέα

c οὐδ' ἐγκέφαλον· ὥπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας.
 οὕτω σφόδρ' ἦν ἀρχαῖος,

Ἀντιφάνης φησί (Π 124 K).

25

21. καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοῖραι ἐνέμοντο· ὅθεν εἰσας
 φησὶ τὰς δαῖτας ἀπὸ τῆς ἰσότητος. τὰ γὰρ δεῖπνα
 δαῖτας ἔλεγον ἀπὸ τοῦ δατεῖσθαι, οὐ μόνον τῶν κρεῶν
 διανεμομένων ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου (θ 98).

1. 2 δαίνυσθαι C δαίνυσθαι E altera v superscr 6. 7. τρα-
 πέζας Hom 12 Ἰλιάδι ω CE: corr. Mus 22 ἤψε CE

ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν εἴσης.

καὶ (I 225).

χαῖρ', Ἀχιλεῦ, δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς.

ἐκ τούτων δ' ἐπείσθη Ζηνόδοτος δαῖτα εἴσῃν τὴν
 5 ἀγαθὴν λέγεσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἡ τροφή τῷ ἀνθρώπῳ δ
 ἀγαθὸν ἀναγκαῖον ἦν, ἐπεκτείνας, φησὶν, εἴρηκεν εἴ-
 σῃν· ἐπεὶ οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, οἷς δὴ οὐ παρῇν
 ἄφθονος τροφή, ἄρτι φαινομένης ἀθρόον ἐπ' αὐτὴν
 10 ἰόντες βία ἤρπαζον καὶ ἀφηροῦντο τοὺς ἔχοντας, καὶ
 μετὰ τῆς ἀκοσμίας ἐγίνοντο καὶ φόνοι. ἐξ ὧν εἰκὸς
 λεχθῆναι καὶ τὴν ἀτασθαλίαν, ὅτι ἐν ταῖς θαλίαις
 τὰ πρῶτα ἐξημάρτανον οἱ ἄνθρωποι εἰς ἀλλήλους.
 ὥς δὲ παρεγένετο αὐτοῖς πολλὴ ἐκ τῆς Δήμητρος,
 διένεμον ἐκάστῳ ἴσῃν, καὶ οὕτως εἰς κόσμον ἦλθε τοῖς e
 15 ἀνθρώποις τὰ δόρπα. διὸ ἄρτου τε ἐπίνοια πέμματος
 τε εἰς ἴσον διαμεμοιραμένου καὶ τοῖς διαπίνουσιν
 ἄλεια· καὶ γὰρ ταῦτα εἰς <τὸ> ἴσον χωροῦντων
 ἐγίνετο. ὥστε ἡ τροφή δαῖς ἐπὶ τῷ δαίεσθαι λέγεται,
 ὃ ἐστὶ διαμοιρᾶσθαι ἐπ' ἴσης· καὶ ὁ τὰ κρέα ὀπτῶν
 20 δαιτρός, ἐπεὶ ἴσῃν ἐκάστῳ μοῖραν ἐδίδου. καὶ ἐπὶ
 μόνων ἀνθρώπων δαῖτα λέγει ὁ ποιητής, ἐπὶ δὲ θη-
 ρίων οὐκ ἔτι. ἀγνοῶν δὲ ταύτης τῆς φωνῆς τὴν δύ-
 ναμιν Ζηνόδοτος ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκδόσει γράφει f
 (A 4).

25 αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
 οἰωνοῖσί τε δαῖτα,

1 δαιτὸς εἴσης CE 6 ἀγαθὴ C, sed η in ras ἦν E:
 τὴν C 8 ἡ τροφή Suid s. v. δαιτὸς εἴσης 9 ἰονες CE:
 corr. Mus 10 τῆς om. E ἐγένοντο E 11. 12 deest ἄτης notio,
 cf. Et. M. 162, 36 17 τὸ add. K χωροῦντα CE: corr. Wi-
 lam 21 δαίτας CE: corr. K 25 δ' ἐλώρια CE

τὴν τῶν γυπαῶν καὶ τῶν ἄλλων οἰωνῶν τροφήν οὕτω
καλῶν, μόνου ἀνθρώπου χωροῦντος <εἰς> τὸ ἴσον ἐκ
13 τῆς πρόσθεν βίας. διὸ καὶ μόνου τούτου ἡ τροφή
δαίς· καὶ μοῖρα τὸ ἐκάστω διδόμενον. οὐκ ἔφερον δὲ
οἴκαδε παρ' Ὀμήρῳ οἱ δαιτυμόνες τὰ λειπόμενα, ἀλλὰ 5
κορεσθέντες κατέλιπον παρ' οἷς ἦν ἡ δαίς· καὶ ἡ
ταμία λαβοῦσα εἶχεν, ἵνα ἅν τις ἀφίκηται ξένος,
ἔχοι δοῦναι αὐτῷ.

22. καὶ ἰχθύσι δὲ Ὀμηρος ποιεῖ χρωμένους τοὺς
τότε καὶ ὄρνισι. κατὰ γοῦν τὴν Θρινακίαν οἱ Ὀδυσ- 10
σέως ἑταῖροι θηρεύουσιν (μ 331)

ἰχθυὺς ὄρνιθας τε φίλας θ' ὅ τι χεῖρας ἵκοιτο
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν.

οὐ γὰρ ἐν τῇ Θρινακίᾳ ἐκεχάλκευτο τὰ ἄγκιστρα, ἀλλ'
b ἐπεφέροντο ἐν τῷ πλῶ δηλονότι· ὥστε ἦν αὐτοῖς θή- 15
ρας ἰχθύων ἐπιμέλεια καὶ τέχνη. εἰκάζει δὲ καὶ (μ 251)
τοὺς ὑπὸ Σκύλλης ἀρπαζομένους Ὀδυσσέως ἑταίρους
ἰχθύσι προμήκει ῥάβδῳ ἀλισκομένοις καὶ θύραζε ῥιπτο-
μένοις. οὕτω καὶ ταύτην τὴν τέχνην ἀκριβοῦς μᾶλλον
τῶν τοιαῦτα προηγουμένως ἐκδεδωκότων ποιήματα ἢ 20
συγγράμματα, Καίκαλον λέγω τὸν Ἀργεῖον καὶ Νου-
μήνιον τὸν Ἡρακλεώτην, Παγκράτην τὸν Ἀρκάδα,
Ποσειδώνιον τὸν Κορίνθιον καὶ τὸν ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν
c γενόμενον Ὀππιανὸν τὸν Κίλικα· τοσούτοις γὰρ ἐνετύ-
χομεν ἐποποιοῖς Ἀλιευτικὰ γεγραφόσι. καταλογάδην 25
δὲ τοῖς Σελεύκου τοῦ Ταρσέως καὶ Λεωνίδου τοῦ

1 καὶ τῶν E: καὶ τὴν C 2 εἰς add. K 7 debebat εἰ τις
ἀφίκοιτο 15 praestat ἐκ τοῦ πλοῦ 18 ἰχθύσι Eust. 1724, 55:
ἰχθυὺς C ἰχθύων E ἀλισκομένους C ἀλισκομένων (superscr. ους) E
18. 19 ῥιπτομένους C ῥιπτομένων E 20 ἢ ex καὶ corr. E
21 Καίκαλον Mein, sed nomen incertum: καικλον CE κικίλιον
Suid s. v 26 τοῖς K: τῷ CE

Βυζαντίου <καὶ Ἀγαθοκλέους τοῦ Ἀτρακίου>. οὐ μνη-
μονεύει δὲ τοιαύτης ἐδωδῆς ἐπὶ τῶν δείπνων, ὥς οὐκ
οἰκείας νομιζομένης τῆς τροφῆς τοῖς ἐν ἀξιώμασιν
ἦρωσι κειμένοις, ὥς οὐδὲ τῆς τῶν νεογνῶν ἱερείων.
5 οὐ μόνον δὲ ἰχθύσιν ἀλλὰ καὶ ὀστρείοις ἐχρῶντο,
καίτοι τῆς τούτων ἐδωδῆς οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ὠφέλι-
μον καὶ ἡδύ, ἀλλὰ καὶ τῷ βυθῷ κατὰ βάθος κειμέ-
νων. καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ταῦτα ἄλλη τινὶ τέχνη χρή- d
σασθαι ἢ δύντα κατὰ βυθοῦ.

10 ἡ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ, ὃς ῥεῖα κυβιστᾷ (Π 745),
ὃν καὶ λέγει πολλοὺς ἂν κορέσαι τήθεα διφῶντα.

23. ἐκάστῳ δὲ τῶν δαιτυμόνων παρ' Ὀμήρῳ παρὰ-
κεῖται ποτήριον. <Λημοδόκῳ> γοῦν (Θ 69) παρατίθεται
κάνεον καὶ τράπεζα καὶ δέπας 'πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώ-
15 γοι.' ἐπιστέφονται δὲ ποτοῖο οἱ κρητῆρες (Α 470), ἥτοι
ὑπερχελεῖς οἱ κρατῆρες ποιοῦνται, ὥστε διὰ τοῦ ποτοῦ e
ἐπιστεφανοῦσθαι, καὶ ταῦτα ἔπρασσον πρὸς οἶνον οὐ e
τιθέμενοι. κοῦροι δὲ διανέμουσι 'πᾶσιν ἐπαρξάμενοι
δεπάεσσι' (Α 471). τὸ δὲ πᾶσιν οὐ τοῖς ποτηρίοις, ἀλλὰ
20 τοῖς ἀνδράσιν. Ἀλκίνοους γοῦν τῷ Ποντονόῳ φησί
(η 179)· 'μέθῃ νεῖμον πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον.' καὶ ἐξῆς
ἐπάγει (183)·

νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.

εἰσὶ δὲ καὶ τοῖς ἀρίστοις κατὰ δείπνα τιμαί. Τυ-
25 δείδης γοῦν (Θ 162) καὶ κρέασι καὶ πλείοις δεπάεσσι
τιμᾶται καὶ Αἴας (Η 321) νώτοισι διηνεκέεσσι γεραίρεται, f

1 suppl. e Suida 3 νομιζομένοις CE: corr. Mus τῆς ἐν
C 4 ἱερείων CE 7 ἄλλως τε καὶ K 8 ὥστε οὐκ Wilam
13 ποτήριον E: πολὺν C Λημοδόκῳ suppl. Schw 14 ποιεῖν
C 14. 15 ἀνώγει CE 15 ἐπιστρέφονται et κρατῆρες E
20 τῷ πεντονόμῳ E 21 μέθῃ νεῖμον πᾶσιν: μέθῃ δὴ νεῖμεν
π. C μέθῃ δὴ πᾶσιν E, in mg. δεπάεσσιν 26 γεραίρει C

καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ τοῖς αὐτοῖς (δ 65)· ὡς βούλῃ, τὰ
 ὅσα οἱ πάρεσσαν αὐτῷ [Μενέλαος δηλονότι]. καὶ
 Ἰδομενέα δέ [καὶ] Ἀγαμέμνων πλείω δέπα τιμᾷ (Δ 262).
 καὶ Σαρπηδῶν δὲ παρὰ Λυκίοις τοῖς αὐτοῖς τιμᾶται,
 καὶ ἔδρη καὶ κρέασι (Μ 310). 5

ἦν δὲ τις αὐτοῖς καὶ διὰ τῆς προπόσεως ἀσπασμός·
 οἱ γοῦν θεοὶ ἡρώεσσι δεπάζεσσι δειδέχατ' ἀλλήλους',
 14 ἦτοι ἐδεξιοῦντο προπίνοντες ἑαυτοῖς ταῖς δεξιαῖς. καὶ
 τις δὲ ὡς δέκετ' Ἀχιλλέα' (Ι 224) ἀντὶ τοῦ ἐδεξιοῦτο,
 ὅς ἐστι προέπινεν αὐτῷ τῇ δεξιᾷ διδούς τὸ ποτήριον. 10
 ἐδώρουντο δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῶν μοίρας οἷς ἐβού-
 λοντο, ὡς Ὀδυσσεὺς (θ 475) νότον ἀποπροταμῶν οὐ
 αὐτῷ παρέθεντο τῷ Ἀημοδόκῳ.

24. ἐχρῶντο δ' ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ κιθαρωδοῖς
 καὶ ὀρχησταῖς, ὡς οἱ μνηστῆρες. καὶ παρὰ Μενελάῳ 15
 (δ 17) ὡς ἐλέπετο θεῖος ἀοιδός', δύο δὲ κυβιστητῆρες
 μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον. μολπῆς δὲ ἀντὶ τοῦ παι-
 20 διᾶς. σῶφρον δέ τι ἦν τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος καὶ
 φιλοσόφων διάθεσιν ἐπέχον. Ἀγαμέμνων γοῦν τὸν
 ἀοιδὸν καταλείπει τῇ Κλυταιμνήστρᾳ φύλακα καὶ παρ- 20
 αινετῆρά τινα· ὅς πρῶτον μὲν ἀρετὴν γυναικῶν
 διερχόμενος ἐνέβαλλέ τινα φιλοτιμίαν εἰς καλοκάγα-
 θίαν, εἶτα διατριβὴν παρέχων ἠδεῖαν ἀπεπλάνα τὴν
 διάνοιαν φάυλων ἐπινοῶν. διὸ Ἀλγίσθος οὐ πρότερον
 διέφθειρε τὴν γυναῖκα πρὶν τὸν ἀοιδὸν ἀποκτεῖναι 25
 ἐν νήσῳ ἐρήμῃ. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ τοῖς μνη-

2 gloss. del. K 3 καὶ ἀγαμέμνονα CE: corr. K
 πλείωνι CE, πλείω ἀεὶ Schw 6 προπόσεως E: πόσεως C
 8 et 10 mira duplex interpretatio 8 ἑαυτοῖς CE: corr. Mus
 11 δὲ καὶ E: καὶ C ἀπὸ τῶν αὐτῶν CE: corr Schw 16 κυβι-
 στῆρες CE 19 φιλοσόφον τάξιν schol. γ 267 γοῦν Mus:
 οὐν CE 21 ἀρετὰς Mus 25 ἀπαγαγὼν ἐκθεῖναι Wilam

στῆρσιν αἰείδων ἀνάγκη, ὅς τοὺς ἐφεδρεύοντας τῇ
Πηνελόπῃ ἐβδελύττετο. κοινῶς δέ που πάντα τοὺς α
ἀοιδοὺς αἰδοίους τοῖς ἀνθρώποις εἶναί φησι (θ 480).

τοῦνεκ' ἄρα σφέας

- 5 οἶμας Μοῦσ' ἐδίδαξε φίλησέ τε φῦλον ἀοιδῶν.
ὁ δὲ παρὰ Φαίαξι Δημόδοκος ἄδει Ἄρεος καὶ Ἀφρο-
δίτης συνουσίαν (θ 267), οὐ διὰ τὸ ἀποδέχεσθαι τὸ
τοιούτον πάθος, ἀλλ' ἀποτρέπων αὐτοὺς παρανόμων
ἔργων, <ῆ> εἰδὼς ἐν τρυφερῷ τινι βίῳ τεθραμμένους
10 κἀντεῦθεν ὁμοιότατα τοῖς τρόποις αὐτῶν τὰ πρὸς
ἀνάπαυσιν προσφέρων. καὶ τοῖς μνηστῆρσιν ἄδει πρὸς d
τὴν αὐτὴν βουλήν ὁ Φήμιος νόστον Ἀχαιῶν (α 326).
καὶ αἱ Σειρήνες δὲ ἄδουσι τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ μάλιστα
αὐτὸν τέρποντα καὶ τὰ οἰκεία τῇ φιλοτιμίᾳ αὐτοῦ καὶ
15 πολυμαθείᾳ λέγουσαι. ἴσμεν γάρ, φασί (μ 189), τὰ τ'
ἄλλα καὶ ὅσσα γένηται ἐν χθονὶ πολυβοτείρῃ.

25. ὁρχήσεις δ' εἰσὶ παρ' Ὀμήρῳ αὖ μὲν τινες τῶν
κυβιστητῆρων, αἱ δὲ διὰ τῆς σφαίρας· ἥς τὴν εὖρεσιν
Ἀγαλλίς ἢ Κερκυραία γραμματικὴ Ναυσικάα ἀνατί-
20 θησιν ὡς πολίτιδι χαριζομένη, Δικαίαρχος δὲ (FHG
II 249) Σικωνίοις, Ἴππασος δὲ (FHG IV 430) Λακε- e
δαιμονίοις ταύτην τε καὶ τὰ γυμνάσια πρῶτοις. ταύ-
την δὲ μόνην τῶν ἡρωίδων Ὅμηρος παράγει σφαιρί-
ζουσιν. διαβόητοι δὲ ἐπὶ σφαιρικῇ Δημοτέλης ὁ
25 Θεοκρίτου τοῦ Χίου σοφιστοῦ ἀδελφὸς καὶ τις
Χαιρεφάνης· ὅς ἀσελγεῖ τινι νέῳ παρακολουθῶν

1 ἀνάγκη E: ἀνάγην C 2 κοινούς E 6 ἄδει E: ὀυ-
δει C 8 fort. ἀποτρέπων 9 ἔργων K: ὀρέων CE ῆ add.
Wilam τεθραμμένον CE: corr. Mus 11 προσφέρων C
12 τὴν αὐτῶν CE: corr. Wilam 14 τέρψαντα CE: corr. Mus
15 φασί K: φησί CE 16 ὅσα C 18 κυβιστήρων CE 19 Ἀνα-
γαλλίς Suid s. v 25 Θεοκρίτου Iac: Θεόγνιδος CE

οὐ διελέγετο μέν, ἐκώλυε δὲ πράττειν τὸν νεανίσκον.
 εἰπόντος δὲ ὅτι 'Χαιρέφανες, ἐὰν παύσῃ ἀκολουθεῖν,
 πάντα σοι ἔσται παρ' ἡμῶν,' 'ἐγὼ δ' ἄν, ἔφη, σοὶ
 f διαλεχθείην;' 'τί οὖν, εἶπε, παρακολουθεῖς;' 'χαίρω
 σε θεωρῶν, ἔφη, τὸ δὲ ἥθος οὐ δοκιμάζω.' 5

ὅτι τὸ φούλλιλον καλούμενον (ἦν δὲ ὡς ἔοικε
 σφαιρίσκιόν τι) εὗρεν Ἀττικὸς Νεαπολίτης παιδοτρί-
 βης γυμνασίας ἕνεκα Πομπηίου Μάγνου. τὸ δὲ κα-
 λούμενον διὰ τῆς σφαίρας ἀρπαστὸν φαινίνδα ἐκα-
 λείτο, ὃ ἐγὼ πάντων μάλιστα ἀσπάζομαι. 10

26. πολὺν δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν τῆς περὶ
 τὴν σφαιριστικὴν ἀμίλλης τό τε κατὰ τοὺς τραχηλι-
 σμοὺς ὥμαλέον. Ἀντιφάνης (II 125 K).

οἴμοι κακοδαίμων, τὸν τράχηλον ὡς ἔχω.

διηγείται δὲ τὴν φαινίνδα παιδιὰν οὕτως Ἀντιφάνης 15
 (II 114 K).

15

σφαῖραν λαβὼν

τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφενγ' ἄμα,
 τοῦ δ' ἐξέκρουσε, τὸν δ' ἀνέστησεν πάλιν,
 κλαγκταῖσι φωναῖς 20

5 'ἔξω, μακράν, παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω,
 ἄνω, βραχεῖαν, ἀπόδος ἐν καταστροφῇ.'

ἐκαλεῖτο δὲ φαινίνδα ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιρι-
 ζόντων, ἣ ὅτι εὐρετῆς αὐτοῦ, ὥς φησιν Ἰόβας ὁ

1 οὐκ ἐλέγετο E 3 σοι ἔσται σοι CE 6 sqq. verba
 ὅτι τὸ — Μάγνου om. E, habet C post voc. Συκωνίοις supra
 litt. e: transpos. Schw 6 φουάλλιον C: corr. Pors
 13. 14 Ἀντιφάνης — ἔχω om. E 15 διηγείτο C 19 ἀνέ-
 στησεν suspectum 20 velut χρώμενος τοιαῖσδε που 21.
 22 om. E 22 ἀπόδος Dobr: ἀπόδοσιν C ἐγκαταστρέφει C:
 corr. K coll. Sid. Apoll. 5, 17 23 sqq. cf. Et. M. 790, 26
 24 ἢ ὅτε E

Μαυρούσιος (FHG III 482), Φαινέστιος ὁ παιδοτρίβης.
καὶ Ἀντιφάνης (II 126 K).

φαινίνδα παίζων ἦεις ἐν Φαινεστίου.

ἐφρόντιζον δὲ εὐρυθυμίας οἱ σφαιρίζοντες. Δαμόξε- b
5 νος γοῦν φησι (IV 536 M).

νεανίας τις ἐσφαίριζεν εἷς

ἐτῶν ἰσως <ἐκκαίδεκα ἢ> ἑπτακαίδεκα,

Κῶος· θεοὺς γὰρ φαίνεθ' ἢ νῆσος φέρειν.

ὅς ἐπεὶ ποτ' ἐμβλέψει τοῖς καθημένοις,

10 5 ἢ λαμβάνων τὴν σφαῖραν ἢ διδούς, ἅμα

πάντες ἐβοῶμεν·

ἢ δ' εὐρυθυμία, τὸ δ' ἦθος, ἢ τάξις δ' ὅση·

ἐν τῷ τι πράττειν ἢ λέγειν ἐφαίνετο

τέρας τι κάλλους, ἄνδρες· οὐτ' ἀκήκοα

15 10 ἔμπροσθεν οὐθ' ἐόρακα τοιαύτην χάριν. c

κακὸν ἂν τι μείζον ἔλαβον, εἰ πλείω χρόνον

ἔμεινα· καὶ νῦν δ' οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκῶ.

ἐσφαίριξε δ' οὐκ ἀηδῶς καὶ Κτησίβιος <ὁ> Χαλκιδεὺς

φιλόσοφος· καὶ πολλοὶ διὰ τὴν σφαιρικὴν αὐτῷ συναπ-

20 εδύοντο τῶν Ἀντιγόρου τοῦ βασιλέως φίλων. συνέ-

γραψε δὲ περὶ σφαιριστικῆς Τιμοκράτης ὁ Λάκων.

27. οἱ Φαίακες δὲ παρ' Ὀμήρῳ καὶ ἄνευ σφαίρας

ὀρχοῦνται. καὶ ὀρχοῦνταιί που ἀνὰ μέρος πυκνῶς

(τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ (θ 379) 'ταρφέ' ἀμειβόμενοι'),

25 ἄλλων ἐφεστώτων καὶ ἐπικροτούντων τοῖς λιχανοῖς d

δακτύλοις, ὃ φησι ληκεῖν. οἶδε δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὴν

1 φαινέστιος C 3 ἦν τις ἐν Mein 5 γοῦν Di: οὖν CE
7 suppl. Mein 12 ἢ δὲ τάξις ὅση CE: corr. K (ἢ τάξις θ'
ὅση Pors) oratione simul aliter ac solet distincta 13 λέγειν
ἢ πράττειν CE: corr. Cas 14 πέρας E τι Pors: ἔτι CE
15 ἐώρακα CE 17 δοκοῦσιν E superscr. ῶ 18 ὁ add. ε
19 πολλὰ C 26 ληκεῖν C: λαβεῖν E, sed in mg. γρ. ληκεῖν

πρὸς ᾧδὴν ὄρχησιν· Δημοδόκου γοῦν ᾗδοντος (Φ 262)
 κοῦροι πρωθῆβαι ὠρχοῦντο· καὶ ἐν τῇ Ὀπλοποιίᾳ δὲ
 παιδὸς κιθαρίζοντος ἄλλοι ἐναντίοι μολπῇ τε ὄρχηθμῳ
 τε ἔσκαιρον (Σ 572). ὑποσημαίνεται δὲ ἐν τούτοις ὁ
 ὑπορχηματικὸς τρόπος, ὃς ἠνθῆσεν ἐπὶ Ξενοδήμου καὶ 5
 Πινδάρου. καὶ ἐστὶν ἡ τοιαύτη ὄρχησις μίμησις τῶν
 e ὑπὸ τῆς λέξεως ἐρμηνευομένων πραγμάτων· ἦν παρὶ-
 στησι γινομένην Ξενοφῶν ὁ καλὸς ἐν τῇ Ἀναβάσει
 ἐν τῷ παρὰ Σεύθῃ τῷ Θρακί συμποσίῳ. φησὶ γοῦν
 (VI 1, 5)· ἔπειδ' ἂν σπονδαί τε ἐγένοντο καὶ ἐπαιώνισαν, 10
 ἀνέστησαν πρῶτοι Θραῖκες καὶ πρὸς αὐλὸν ὠρχοῦντο
 σὺν ὅπλοις καὶ ἤλλοντο ὑψηλά τε καὶ κούφως καὶ
 ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο· τέλος δ' ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον
 παίει, ὥς πᾶσι δοκεῖν πεπληγέναι τὸν ἄνδρα. ὃ δ'
 ἔπεσε τεχνικῶς πως, καὶ πάντες ἀνέκραγον οἱ συνδει- 15
 πνοῦντες Παφλαγόνες. καὶ ὁ μὲν σκυλεύσας τὰ ὅπλα
 f τοῦ ἑτέρου ἐξῆι ᾗδων Σιτάλκαν, ἄλλοι δὲ τῶν Θρα-
 κῶν τὸν ἕτερον ἐξέφερον ὥς τεθνηκότα· ἦν δὲ οὐδὲν
 πεπονθώς. μετὰ τοῦτον Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες ἀνέ-
 στησαν, οἳ ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην ἐν 20
 τοῖς ὅπλοις. ὁ δὲ τρόπος τῆς ὀρχήσεως ἦν· ὁ μὲν
 παραθέμενος τὰ ὅπλα σπείρει καὶ ζευγηλατεῖ πνικνὰ
 μεταστρεφόμενος ὥς φοβούμενος, ληστῆς δὲ προσέρ-
 χεται· ὁ δὲ ἐπ' αὐτὸν προϊδῆται ἀρπάσας τὰ ὅπλα μάχεται
 πρὸ τοῦ ζεῖγους ἐν ῥυθμῳ πρὸς τὸν αὐλόν· καὶ τέλος 25

1 ᾧδον E, cf. Hes. s. γ. ληῶν 3 ἐναντίοι (sive ἐναν-
 τία) K coll. κ 412 σκαίρωσιν ἐναντία: ἐναντίοισι C (unde ἐναν-
 τίοι ἀλλήλοισι Schw coll. A 67) ἐν μανίᾳ E 9 Σεύθῃ error
 Athenaei 10 σπονδαί τε: σπονδιακά CE 15, 16 οἱ — Πα-
 φλαγόνες supra versum colore rubro C, in marg. E: deleri
 nequeunt 17 σιτάλκαν superscr. τ CE 20 cf. Hes. s. κάρ-
 πεα et καρρία

ὁ ληστής δῆσας τὸν ἄνδρα τὸ ζεύγος ἀπάγει, ἐνίοτε 16
 δὲ καὶ ὁ ζευγηλάτης τὸν ληστήν· εἴτα παρὰ τοὺς βοῦς
 δῆσας ὀπίσω τῷ χεῖρε δεδεμένον ἐλαύνει. καὶ τις,
 φησί, τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο καὶ κροτῶν τὰς πέλτας
 5 ὠκλαζε καὶ ἐξανίστατο· καὶ ταῦτα πάντα ῥυθμῷ πρὸς
 τὸν αὐλὸν ἐποίει. καὶ Ἀρκάδες δέ, φησὶν, ἀναστάντες
 ἐξοπλισάμενοι ἦσαν ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν ἐνόπλιον
 ῥυθμὸν αὐλούμενοι καὶ ἐνωπλίσαντο καὶ ὠρχήσαντο.

28. ἐχρῶντο δὲ καὶ αὐλοῖς καὶ σύριγξιν <οἱ> ἥρωες.
 10 ὁ γοῦν Ἀγαμέμνων (Κ 13) 'αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνο-
 πήν' ἀκούει. εἰς δὲ τὰ συμπόσια οὐ παρήγαγε· πλήν b
 ἐν τῇ Ὀπλοποιίᾳ (Σ 495) γάμων γινομένων αὐλῶν
 μνημονεύει. τοῖς δὲ βαρβάροις ἀποδίδωσι τοὺς αὐ-
 λούς· παρὰ Τρωσὶ γοῦν ἦν αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπή.
 15 ἔσπενδον δὲ ἀπὸ τῶν δείπνων ἀναλύοντες καὶ τὰς
 σπονδὰς ἐποιοῦντο Ἑρμῇ (η 137) καὶ οὐχ ὥς ὕστερον
 Διὶ τελείῳ. δοκεῖ γὰρ Ἑρμῆς ὕπνου προστάτης εἶναι.
 σπένδουσι δ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ ταῖς γλώσσαις (γ 341) ἐκ
 τῶν δείπνων ἀπιόντες. προσνέμονται δ' αὐτῷ αἱ γλῶσ- c
 20 σαι διὰ τὴν ἐρμηνείαν.

οἶδε δ' Ὀμηρος καὶ ποικίλας ἐδωδάς· λέγει γοῦν
 (ξ 76) 'ἐδωδὴν παντοίην' καὶ (γ 480) 'ὄψα οἶα ἔδουσι
 διοτρεφέες βασιλῆες.' οἶδε δὲ καὶ πᾶσαν τὴν νῦν
 πολυτέλειαν. οἴκων μὲν οὖν λαμπρότατος ὁ Μενελάου.
 25 τοιοῦτον δὲ τινα ὑφίσταται τῇ κατασκευῇ καὶ λαμπρό-
 τητι <οἶανπερ> Πολύβιος (34, 9, 15 Hu) Ἰβηρός τινας βα-
 σιλέως οἰκίαν· ὃν καὶ ἐξηλωκέναι λέγει τὴν τῶν Φαιά-

2, 3 εἴτα — ἐλαύνει om. E 5, 6 πρὸς τὸν ῥυθμὸν CE
 8 ῥυθμὸν fort. delendum καὶ ἐπαιάνισαν καὶ Xen, fort. καὶ
 ἐπαιώνισάν τε καὶ 9 οἱ add. K 10, 11 τ' ἐνοπλοῖς E
 notato mendo 13 cf. schol. V ad K 13 14 Τρωσὶν οὖν
 CE: corr. Di 26 οἶανπερ add. K

κων τρυφήν πλὴν τοῦ τοῦς κρατῆρας ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας ἐστάναι πλήρεις οἴνου κριθίνου, ἀργυροῦς ὀν-
d τας καὶ χρυσοῦς. Ὅμηρος δὲ τοπογραφῶν καὶ τὴν Καλυψοῦς οἰκίαν ἐκπλήττει τὸν Ἑρμῆν (ε 75).

ἀπολαυστικὸς δὲ ἐστὶ παρ' αὐτῷ καὶ ὁ τῶν Φαί- 5
κων βίος· 'αἰεὶ γὰρ ἡμῖν θαῖς τε φίλη κίθαρίς τε'
καὶ τὰ ἐξῆς (θ 248) ἃ ἔπη (ι 5) Ἑρατοσθένους
οὕτω γεγράφθαι φησὶν·

οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κακότητος ἀπούσης, 10
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,
e κακότητος ἀπούσης φάσκων τῆς ἀφροσύνης. ἀδύνα-
τον γὰρ μὴ φρονίμους εἶναι Φαίακας, οἳ μάλα φίλοι
εἰσὶ θεοῖσιν, ὥς ἡ Ναυσικάα φησὶ (ξ 203).

29. καὶ οἱ μνηστῆρες δὲ παρ' αὐτῷ 'πεσσοῖσι προ- 15
πάροιθε θυράων' (α 107) ἐτέρποντο, οὐ παρὰ τοῦ με-
γάλου Διοδώρου [ἢ Θεοδώρου] μαθόντες τὴν πεττεῖαν
οὐδὲ τοῦ Μιτυληναίου Λέοντος τοῦ ἀνέκαθεν Ἀθη-
ναίου, ὃς ἀήττητος ἦν κατὰ τὴν πεττευτικήν, ὥς φησι
f Φαινίας (FHG II 294). Ἀπίων δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς 20
καὶ ἀκηκοέναι φησὶ παρὰ τοῦ Ἰθακησίου Κτήσωνος
τὴν τῶν μνηστῆρων πεττεῖαν οἷα ἦν. 'ὅκτ' γὰρ,
φησί, καὶ ἑκατὸν ὄντες οἱ μνηστῆρες διετίθεσαν ψή-
φους ἐναντίας ἀλλήλαις, ἴσας πρὸς ἴσας τὸν ἀριθμόν,
ὅσοιπερ ἦσαν καὶ αὐτοί. γίνεσθαι οὖν ἑκατέρωθεν δ' 25

1 τρυφήν CE: corr. Mus 7 intercidit praeter vulgatam
versuum lectionem Ulixis mentio 8 φασὶν E 10 μὲν C:
γε E 11 ἀκουάζονται E 13 εἶναι om. C 14 ἡ Ναυ-
σικάα Schw: ὁ ναυσικράτης CE 17 Diodorus videtur is
fuisse contra quem scripsit Phaenias (FHG II 300) ἢ Θεοδώ-
ρου varia lectio 20 φανίας E φανείας C 21 καὶ om. E
παρὰ Mus: περὶ CE 24 πρὸς ἴσας om. E

καὶ πεντήκοντα. τὸ δ' ἀνὰ μέσον τούτων διαλιπεῖν
 ὀλίγον· ἐν δὲ τῷ μεταίχμιῳ τούτῳ μίαν τιθέναι ψῆ-
 φον, ἣν καλεῖν μὲν αὐτοὺς Πηνελόπην, σκοπὸν δὲ 17
 ποιεῖσθαι εἴ τις βάλλοι ψήφῳ ἑτέρῳ· καὶ κληρουμένων
 5 τὸν λαχόντα στοχάζεσθαι ταύτης. εἰ δέ τις τύχοι καὶ
 ἐκκρούσειε πρόσω τὴν Πηνελόπην, ἀποτίθεσθαι τὴν
 ἑαυτοῦ εἰς τὴν τῆς βληθείσης καὶ ἐξωσμένης χώραν,
 ἐν ἣ πρότερον ἦν· καὶ πάλιν στάντα τὴν Πηνελόπην
 ἐν ᾧ τὸ δεύτερον ἐγένετο χωρίῳ ἐντεῦθεν βάλλειν
 10 τὴν ἑαυτοῦ. εἰ δὲ τύχοι ἄνευ τοῦ μηδεμιᾶς τῶν ἄλλων
 ψαῦσαι, νικᾷν καὶ ἐλπίδας ἔχειν πολλὰς γαμήσειν αὐ-
 τήν. τὸν δὲ Εὐρύμαχον πλείστας εἰληφέναι ταύτῃ τῇ b
 παιδιᾷ καὶ εὖελπιν εἶναι τῷ γάμῳ.⁷ οὕτω δὲ διὰ τὴν
 τρυφὴν τὰς χεῖρας οἱ μνηστῆρες ἔχουσιν ἀπαλὰς ὥς
 15 μὴδὲ τὸ τόξον ἐντεῖναι δύνασθαι (φ 150). πολυτελεῖς
 δ' αὐτοῖς καὶ οἱ διακονοῦμενοι.

δυνατωτάτῃ δὲ παρ' Ὀμήρῳ καὶ ἡ τῶν μύρων
 εὐωδία (Ξ 173)· οὗ κιννυμένου Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς
 δῶμα

20 ἔμπης εἰς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 καὶ στρωμνὰς δὲ οἶδε διαπρεπούσας· τοιαύτας οὖν
 Ἀρήτῃ Ὀδυσσεῖ ὑποστρωννύειν κελεύει (η 336), καὶ c
 Νέστωρ ἀνχεῖ πρὸς Τηλέμαχον πολλῶν τοιούτων εὐ-
 πορεῖν.
 25 30. τῶν δ' ἄλλων ποιητῶν ἔνιοι τὰς καθ' αὐτοὺς
 πολυτελείας καὶ ῥαθυμίας ἀνέπεμπον ὥς οὔσας καὶ
 κατὰ τα Τρωικά. Αἰσχύλος γοῦν ἀπρεπῶς πού παρὰ-

4 βάλοι E 5 τύχη CE: corr. Mus 5. 6 καὶ ἐκκρού-
 σεις — 10 τύχοι om. E 8 τὴν Πηνελόπην del. Wilam, fort.
 στάντα corruptum 10 τύχη C: corr. Mus 23. 24 ἀπορεῖν C
 25 ποιητῶν E: πάντων C κατ' αὐτοὺς C 27 γοῦν Di: οὖν CE

γει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὥς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλή-
λοις περικαταγνύναι. λέγει γοῦν (fr. 174 N)·

ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
ἔρριψεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρῳ 5
πληγεῖς ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη,

d 5 χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.
καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχαιῶν συνδείπνῳ (fr. 141 N)·
ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην
ἔρριψεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρῳ 10
κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον.
ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο.

Εὐπολις δὲ τὸν πρῶτον εἰσηγησάμενον τὸ τῆς ἀμίδας ὄνομα ἐπιπλήττει λέγων (I 350 K)·

ΑΛΚ. μισθὸν λακωνίζειν, ταγηνίζειν δὲ καὶ πριαλήμην. 15

B. πολλὰς δ' οἶμαι νῦν βεβινῆσθαι.

e ΑΛΚ. ὅς δὲ πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ πρῶτον πιπίνειν;
B. πολλήν γε λακκοπρωκτίαν ἡμῖν ἐπίστασ' εὐρών.
ΑΛΚ. εἶεν· τίς εἶπεν Ἀμίδα παῖ' πρῶτος μεταξὺ πίνων;
B. Παλαμηδικόν γε τοῦτο τοῦξεύρημα καὶ σοφόν 20
σου.

παρ' Ὀμήρῳ δὲ οἱ ἀριστεῖς κοσμίως δειπνοῦσιν ἐν
Ἀγαμέμνονος. εἰ δ' ἐν Ὀδυσσεύῳ (θ 75) φιλονεικοῦσιν
Ἀχιλλεὺς καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Ἀγαμέμνων ἡμῶν νόῳ,
ἀλλ' ὠφέλιμοι αἱ φιλοτιμίαι ζητούντων <εἰ> λόγῳ ἢ 25

3 ὅδ' ἔστ' ἐκείνος Iac 7 μυρηρῶν C 13 δὲ πρῶτος
εἰσηγησάμην E (vult Eὐπ. δ' ὁ πρ. εἰσηγησάμενος) 16 in-
sanabilis 17 τίς δ' ἐστὶν ὅστις Mein ἐξεῦρον E πρῶτ'
ἐπιπίνειν CE: corr. Elmsl 18 ἐπίστασ' ἡμῖν (ἡμῶν C) CE:
corr. Elmsl 19 ἀμίδα πάμπρωτος CE: corr. fort. Pors (cf.
miscell. ed. Kidd p. 390) 25 εἰ add. Eust. 1586, 38, quo
careri fort. potest 25 fort. γ' αἰ 25 sq. δόλῳ ἢ μάχῃ Schw

μάχη αἰρεθῆναι δεῖ τὸ Ἴλιον. ἀλλ' οὐδ' ὅτε μνηστῆ- f
ρας εἰσάγει μεθύοντας, οὐδὲ τότε τοιαύτην ἀκοσμίαν
εἰσήγαγεν ὥς Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος πεποιήκασιν,
ἀλλὰ πόδα βόειον ἐπὶ τὸν Ὀδυσσεά ῥιπτούμενον (v 299).

5 31. καθέζονται δ' ἐν τοῖς συνδείπνοις οἱ ἥρωες,
οὐ κατακέκλινται. τοῦτο δὲ καὶ παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ
βασιλεῖ ἐνίοτε ἦν, ὥς φησι Δοῦρις (FGH II 474).
ἐστιῶν γοῦν ποτε ἡγεμόνας εἰς ἐξακισχιλίους ἐκάθισεν
ἐπὶ δίφρων ἀργυρῶν καὶ κλιντήρων, ἀλουργοῖς περι-
10 στρώσας ἱματίοις. Ἠγήσανδρος δὲ φησιν (FGH IV 419) 18
οὐδὲ ἔθος εἶναι ἐν Μακεδονίᾳ κατακλίνεσθαι τινα ἐν
δείπνῳ, εἰ μὴ τις ἔξω λίνων ὕν κεντήσειεν· ἕως δὲ
τότε καθήμενοι ἐδείπνουν. Κάσανδρος οὖν πέντε καὶ
τριακόντα ὦν ἐτῶν ἐδείπνει παρὰ τῷ πατρὶ καθή-
15 μενος, οὐ δυνάμενος τὸν ἄθλον ἐκτελέσαι καίπερ ἀν-
δρεῖος γεροντῶς καὶ κυνηγὸς ἀγαθός.

ἐς τὸ πρόπον δὲ Ὅμηρος ἀφορῶν τοὺς ἥρωας οὐ
παρήγαγεν ἄλλο τι δαινυμένους ἢ κρέα καὶ ταῦτα
ἐαυτοῖς σκευάζοντας. οὐ γὰρ ἔχει γέλωτα οὐδ' αἰσχύ-
20 νην ὀψαρτύοντας αὐτοὺς καὶ ἔψοντας ὀρεῶν. ἐπετή- b
δευον γὰρ τὴν αὐτοδιακονίαν καὶ ἐκαλλωπίζοντο, φησὶ
Χρύσιππος, τῇ ἐν τούτοις εὐστροφίᾳ Ὀδυσσεὺς γοῦν
δαιτρεῦσθαι τε καὶ 'πῦρ νηῆσαι' οἷος οὐκ ἄλλος δεξιὸς
εἶναί φησι (o 322). καὶ ἐν Λιταῖς δὲ Πάτροκλος καὶ
25 Ἀχιλλεὺς πάντα εὐτρεπίζει (I 202. 209). καὶ Μενελάου
δὲ τελοῦντος γάμους ὁ νυμφίος Μεγαπένθης οἶνοχοεῖ

4 ῥιπτούμενον E 8 ἐστιῶν C: ὅ (i. e. numerale) E γοῦν
Di: οὖν CE 9. 10 περιστρώσας om. E, ἐπιστρώσας Mein
15 τὸ ἄθλον CE: corr. Mein 18. 19 ταῦτα αὐτοῖς E, ταῦτ'
αὐτοὺς ἐαυτοῖς Mein 19 σκευάζονται CE: corr. Mus 23 νῆ-
σαι C

(ο 141). νῦν δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπεπτώκαμεν ὥς κατα-
κεῖσθαι δαινύμενοι.

32. προσφάτως δὲ καὶ τὰ βαλανεῖα παρῆνται, τὴν
ἀρχὴν οὐδὲ ἐνδον τῆς πόλεως ἐώντων εἶναι αὐτά, ὧν
c τὸ βλαπτικὸν Ἀντιφάνης δηλοῖ (II 118 K). 5

εἰς μακαρίαν τὸ λουτρόν, ὥς διέθηκέ με.
ἐφθὸν κομιδῇ πεποίηκεν· ἀποκναίσειεν ἂν
κἄν ὅστισοῦν μου λαβόμενος τοῖ δέρματος.
οὕτω στερεόν <τι> πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ.

Ἑρμιππος (I 248 K). 10

μὰ <τὸν> Δί', οὐ μέντοι μεθύειν τὸν ἄνδρα χρὴ
τὸν ἀγαθὸν οὐδὲ θερμολουτεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς.

ἡὔξηται δὲ καὶ ἡ τῶν ὀψοποιῶν περιεργία καὶ ἡ τῶν
μυρεψῶν· ὥστ' 'οὐδ' ἂν κολυμβᾶν εἰς κολυμβήθραν
d μύρου' ἀρκεῖσθαι τις ἂν δύναιτο, φησὶν Ἀλεξίς 15
(II 403 K). ἀνθοῦσι δὲ καὶ αἱ τῶν περὶ τὰ πέμματα
δημιουργίαι καὶ αἱ περὶ τὰς συνουσίας περιεργίαι,
ὥστ' ἐπιτεχνᾶσθαι σπόγγους ὑποτίθεσθαι· ἐπακτικὸν
γὰρ εἶναι τὸ τοιοῦτον πρὸς ἀφροδισίων πληθός. Θεό-
φραστος δ' οὕτω φησί (h. pl. IX 18, 9) τινὰς ὀχευτικὰς 20
δυνάμεις εἶναι ὥς καὶ μέχρι ἐβδομήκοντα συνουσιῶν
ἐπιτελεῖν καὶ τὸ τελευταῖον αὐτοῖς αἶμα ἀποκρίνεσθαι.
Φύλαρχος δὲ Σανδρόκοττόν φησι (FHG I 344) τὸν
e Ἰνδῶν βασιλέα Σελεύκῳ μεθ' ὧν ἔπεμψε δώρων ἀπο-
στεῖλαι τινὰς δυνάμεις στυτικὰς τοιαύτας ὥς ὑπὸ τοῦς 25
πόδας τιθεμένας τῶν συνουσιαζόντων οἷς μὲν ὀρμάς

7 fort. πεποίηκέ μ' ἀποκνίσαιεν C ἀποκναίσειεν E 8 κἄν
Pors: καὶ CE 9 τι add. Cas 11 τὸν add. Erfurdt τὸ με-
θύειν C 13 περιεργεία C 14 κολυμβῶν Dobr 20. 21 ὀχευ-
τικὸς omisso δυνάμεις C, sed cf. Theophr. l. s 23 σαν-
δρόκοττον C 25 στυτικὰς CE: corr. Cas 26 τιθέμενος
CE: corr. Mus

ἐμποιεῖν ὀρνίθων δίκην, οὓς δὲ καταπαύειν. ἡὔξεται
 δὲ νῦν καὶ ἡ τῆς μουσικῆς διαστροφή, καὶ ἡ περὶ τὰς
 ἐσθήσεις καὶ ὑποδέσεις ἐπήκμασε πολυτέλεια. 33. Ὁμη-
 ρος δὲ τὴν τοῦ μύρου φύσιν εἰδὼς οὐκ εἰσήγαγε μύ-
 5 ροις ἀλειφομένους τοὺς ἥρωας πλὴν τὸν Πάριον ἐν οἷς
 φησὶ (Γ 392) 'κάλλει στίλβων', ὥς καὶ Ἀφροδίτῃ κάλλει
 τὰ πρόσωπα καθαίρει (σ 192). ἀλλ' οὐδὲ στεφανουμέ-
 νους εἰσάγει, καίτοι τῷ ἐκ τῆς μεταφορᾶς ὁμοιώματι f
 σημαίνεται ὅτι ἥδει τὸν στέφανον. φησὶ γοῦν (κ 195).
 10 νῆσος, ἣν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο.
 καὶ (N 376).

πάντῃ γὰρ σε <περὶ> στέφανος πολέμοιο δέδηκε.
 παρατηρητέον δὲ καὶ ὅτι ἐν μὲν Ὀδυσσεΐᾳ ἀπονιζο-
 μένους τὰς χεῖρας ποιεῖ πρὶν μεταλαβεῖν τροφῆς, ἐν
 15 Ἰλιάδι δὲ τοῦτο ποιοῦντας οὐκ ἔστιν εὐρεῖν. σχολα-
 ζόντων γὰρ βίος ὁ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ καὶ διὰ τὴν εἰρήνην
 τρυφώντων· διὸ οἱ ἐνταῦθα ἐθεράπευον τὸ σῶμα διὰ
 λουτρῶν καὶ κατανιμμάτων. διὰ τοῦτο καὶ ἀστραγα- 19
 λίζουσιν ἐν ταύτῃ τῇ πολιτείᾳ καὶ ὀρχοῦνται καὶ
 20 σφαιρίζουσιν. Ἡρόδοτος δὲ οὐ καλῶς εἴρηκεν (I 94)
 ἐπὶ Ἄττος διὰ λιμὸν εὐρεθῆναι τὰς παιδίας· πρεσβεύει
 γὰρ τοῖς χρόνοις τὰ ἥρωικά. οἱ δ' ἐν τῇ Ἰλιακῇ πολι-
 τεΐᾳ μονοноὺ βοῶσι (Pind. fr. 78 B⁴).

κλυθ' Ἀλαλά, Πολέμου θύγατερ,
 25 ἐγγέων προοίμιον.

34. ὅτι Ἀριστόνικον τὸν Καρύστιον, τὸν Ἀλεξάν-
 δρου σφαιριστήν, Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποίησαντο διὰ

12 περὶ om. CE πολέμοις CE 13 περιτορητέον E μὲν
 om. E 24 κλυθ' ἀλλὰ CE: corr. Plut. p. 483 d 26.
 27 Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως σφαιριστήν Suid. s. v. σφαῖρα
 et χορείαν, cf. idem s. ὀρχησις 27 ἐποίησαν C ἐποίησε E:
 corr. Coraes

τὴν τέχνην καὶ ἀνδριάντα ἀνέστησαν. τὰς γὰρ βαναύ-
 b σους τέχνας Ἕλληνες ὕστερον περὶ πλείστου μάλλον
 ἐποιοῦντο ἢ τὰς κατὰ παιδείαν γινομένας ἐπινοίας.
 Ἐστιαεῖς γοῦν καὶ ὤρεϊται Θεοδώρου τοῦ ψηφοκλέ-
 πτου ἐν θατέρῳ χαλκῇν εἰκόνα ἀνέθηκαν ψῆφον κρα- 5
 τοῦσαν· ὥς δ' αὖτως Μιλήσιοι Ἀρχελάου τοῦ κιθα-
 ριστοῦ. ἐν δὲ Θήβαις Πινδάρου μὲν οὐκ ἔστιν εἰκὼν,
 Κλέωνος δὲ τοῦ ῥδοῦ, ἐφ' ἧς ἐπιγέγραπται·

Πυθία υἱὸς ὅδ' ἐστὶ Κλέων Θηβαῖος ἀοιδός,

ὃς πλείστους θνητῶν ἀμφέθετο στεφάνους 10

c κρατὸς ἐπὶ σφετέρου, καὶ οἱ κλέος οὐρανόμηκες.

χαῖρε, Κλέων, Θήβας πατρίδ' ἐπευκλεῖσας.

ὑπὸ τούτου τὸν ἀνδριάντα, ὅτε Ἀλέξανδρος τὰς Θήβας
 κατασκάπτων . . . , φησὶ Πολέμων (fr. 25 Pr) φεύγοντά
 τινα χρυσίου εἰς τὸ ἱμάτιον κοῖλον ὃν ἐνθέσθαι, καὶ 15
 ἀνοικιζομένης τῆς πόλεως ἐπανελθόντα εὐρεῖν τὸ χρυ-
 σίον μετὰ ἔτη τριάκοντα. Ἡρόδοτος δὲ ὁ λογόμιμος,
 ὡς φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 416), καὶ Ἀρχέλαος •
 ὁ ὀρχηστὴς παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ βασιλεῖ μάλιστα ἐτι-
 d μῶντο τῶν φίλων. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Ἀντίοχος τοὺς 20
 Σωστράτου τοῦ αὐλητοῦ υἱεῖς σωματοφύλακας ἐπε-
 ποίητο.

35. ἐθανμάζετο δὲ παρ' Ἑλλήσι καὶ Ῥωμαίοις Μα-
 τρέας ὁ πλάνος ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ὃς ἔλεγε καὶ θηρίον
 τρέφειν ὃ αὐτὸ ἐαυτὸ κατεσθίει· ὥς καὶ ζητεῖσθαι μέχρι 25
 νῦν τὸ Ματρέου θηρίον τί ἐστιν. ἐποίησε δ' οὗτος καὶ

1 ἀνέστασαν CE: corr. Schw 1. 2 βαναύσεις E 4 γοῦν
 Di: οὖν CE 4. 5 ψηφοπαίντων Cas, cf. Artemid. onir. 3, 55
 5 ἐν θατέρῳ C 8 περιγέγραπται E 9 πυθία C 13 ὅτι
 C 14 hiatus not. K 15 χρυσίον E: χρόνον C 16 συνοι-
 κιζομένης CE: corr. Wilam 17 ἔτη εἴκοσιν Cas 23 δὲ om. C
 24 θηρίον τι C 26 τὸ Ματρέου E: Ματρέου C

παρὰ τὰς Ἀριστοτέλους ἀπορίας καὶ ἀνεγίνωσκε δη-
 μοσίᾳ, διὰ τί ὁ ἥλιος δύνει μὲν κολυμβᾷ δ' οὐ, καὶ
 διὰ τί οἱ σπόγγοι συμπίνουσι μὲν συγκωθωνίζονται
 δ' οὐ, καὶ τὰ τετράδραχμα καταλλάττεται μὲν ὀργί-
 5 ζεται δ' οὐ. Ἀθηναῖοι δὲ Ποθεινῷ τῷ νευροσπάστῃ e
 τὴν σκηνὴν ἔδωκαν ἀφ' ἧς ἐνεθουσίων οἱ περὶ Εὐρι-
 πίδην. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Εὐρυκλείδην ἐν τῷ θεάτρῳ
 ἀνέστησαν μετὰ τῶν περὶ Αἰσχύλου. ἐθαυμάζετο δὲ
 καὶ Ξενοφῶν ὁ θαυματοποιός, ὃς μαθητὴν κατέλιπε
 10 Κρατισθένη τὸν Φλιάσιον· ὃς πῦρ τε αὐτόματον ἐποίει
 ἀναφύεσθαι καὶ ἄλλα πολλὰ φάσματα ἐτεχνᾶτο, ἀφ'
 ὧν ἐξίστα τῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν. τοιοῦτος ἦν f
 καὶ Νυμφόδωρος ὁ θαυματοποιός, ὃς προσκρούσας
 Ῥηγίνοις, ὥς φησι Διοῦρις (FHG II 480), εἰς δειλίαν
 15 αὐτοὺς ἔσκαψε πρῶτος. Εὐδίκος δὲ ὁ γελωτοποιὸς
 ἡὺδοκίμει μιμούμενος παλαιστὰς καὶ πύκτας, ὥς φη-
 σιν Ἀριστόξενος (FHG II 284). Στράτων δ' ὁ Ταραν-
 τῖνος ἐθαυμάζετο τοὺς διθυράμβους μιμούμενος· τὰς
 δὲ κιθαρωδίας οἱ περὶ τὸν ἐξ Ἰταλίας Οἰνῶναν, ὃς 20
 20 καὶ Κύνλωπα εἰσῆγαγε τερετίζοντα καὶ ναναγὸν Ὀδυσ-
 σέα σολοικίζοντα, ὁ αὐτός φησι. Διοπείδης δὲ ὁ Λο-
 κρός, ὥς φησι Φανόδημος (FHG I 369), παραγενό-
 μενος εἰς Θήβας καὶ ὑποζωννύμενος οἴνου κύστεις
 μεστὰς καὶ γάλακτος καὶ ταύτας ἀποθλίβων ἀνιμᾷν
 25 ἔλεγεν ἐκ τοῦ στόματος. τοιαῦτα ποιῶν ἡὺδοκίμει καὶ
 Νοήμων ὁ ἡθολόγος. ἐνδοξοὶ δ' ἦσαν καὶ παρ' Ἀλε-
 ξάνδρῳ θαυμαστοὶ Σκύμνος ὁ Ταραντῖνος, Φιλι-

1 περὶ τὰς ESuid s. v. Ματρείας 6 ἐφ' ἧς Schw 7 Ἀθη-
 ναῖοι — 8 Αἰσχύλου om. E 8 ἀνέστασαν C 13 προσκρού-
 σας E 15 post γελωτοποιὸς add. ποῖα E 25 ἐκ om. E
 τοῦ στομάχου Herw 25 τοιαῦτα — 26 ἡθολόγος om. E ἡθα-
 λόγος C: corr. Bergk (ex vulgata lectione ἡθ. . .)

στίδης ὁ Συρακούσιος, Ἡράκλειτος ὁ Μιτυληναῖος.
γεγόνασι δὲ καὶ πλάνοι ἐνδοξοί, ὧν Κηφισόδωρος καὶ
b Πανταλέων. Φιλίππου δὲ τοῦ γελωτοποιοῦ Ξενοφῶν
μνημονεύει (symp. 1).

36. ὄρος οἰκουμένης. δῆμον τὴν Ῥώμην φησί. λέ- 5
γει δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἂν τις σκοποῦ πόρρω τοξεύων λέ-
γοι τὴν Ῥώμην πόλιν ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης· ἐν ἣ
συνιδεῖν ἔστιν οὕτως πάσας τὰς πόλεις ἰδρυμένας,
καὶ κατ' ἰδίαν δὲ τὰς πολλὰς, ὥς Ἀλεξανδρέων μὲν
τὴν χρυσῆν, Ἀντιοχέων δὲ τὴν καλὴν, Νικομηδέων 10
δὲ τὴν περικαλλῆ, προσέτι τε (com. inc. IV 604 M)

τὴν λαμπροτάτην πόλεων πασῶν ὀπόσας ὁ Ζεὺς
ἀναφαίνει,

c τὰς Ἀθήνας λέγω. ἐπιλείπει δ' ἂν με οὐχ ἡμέρα μία
ἐξαριθμούμενον τὰς ἐν τῇ Ῥωμαίων οὐρανοπόλει 15
[Ῥώμῃ] ἀριθμούμενας πόλεις, ἀλλὰ πᾶσαι αἱ κατὰ
τὸν ἐνιαυτὸν [ἀριθμούμεναι] διὰ τὸ πλῆθος. καὶ γὰρ
ὅλα ἔθνη ἀθρόως αὐτόθι συνώκισται, ὥς τὸ Καππα-
δοκῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Ποντίων καὶ ἄλλων πλειό-
νων. οὗτοι οὖν πάντες, ὁ σύμπας δῆμος τῆς οἰκου- 20
μένης, τὸν ἐφ' ἡμῖν, φησί, φιλόσοφον ὀρχηστὴν
Μέμφιν ἐκάλεσαν ἀπαρχαλίζοντες τὴν διὰ τοῦ σώματος
αὐτοῦ κίνησιν τῇ τῶν πόλεων ἀρχαιοτάτῃ καὶ βασιλι-
κωτάτῃ, περὶ ἧς Βακχυλίδης φησί (fr. 39 B)·

d τὴν ἀχέιμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακώδεα Νεῖλον. 25
οὗτος τὴν Πυθαγόρειον φιλοσοφίαν ἐπιδείκνυσιν ἥτις

3 φιλιππίδου E 6. 7 λέγει τὴν C 9 κατ' ἰδίαν μὲν τὰς
E, fort. ὥς κατ' ἰδίαν τὰς 12 πόλεων E: πόλιν C πᾶσαν
CE: corr. Mus 14 ἐπιλείπη C με Di: γε CE 16 Ῥώμῃ
del. Bothe ἰδρυμένας Wilam 17 ἀριθμούμεναι del. Bothe
19 ποντικῶν CE: corr. K 23. 24 ἀρχαιοτέρῃ καὶ βασιλικω-
τέρῃ CE: corr. Madvig

ἐστί, μετὰ σιωπῆς πάνθ' ἡμῖν ἐμφανίζων σαφέστερον
 ἢ οἱ τὰς τῶν λόγων τέχνας ἐπαγγελλόμενοι διδάσκειν.
 37. τῆς δὲ κατὰ τοῦτον ὀρχήσεως τῆς τραγικῆς καλου-
 μένης πρῶτος εἰσηγητῆς γέγονε Βάθυλλος ὁ Ἀλεξαν-
 5 δρεὺς, ὃν φησι παντομίμους ὀρχήσασθαι Σέλευκος.
 τοῦτον τὸν Βάθυλλον φησιν Ἀριστόνικος καὶ Πυ-
 λάδην, οὗ ἐστι καὶ σύγγραμμα περὶ ὀρχήσεως, τὴν e
 Ἰταλικὴν ὀρχησιν συστήσασθαι ἐκ τῆς κωμικῆς, ἣ
 ἐκαλεῖτο κόρδαξ, καὶ τῆς τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο ἐμμέ-
 10 λεια, καὶ τῆς σατυρικῆς, ἣ ἐλέγετο σίκιννις (διὸ καὶ
 οἱ σάτυροι σικιννισταί), ἥς εὐρετῆς Σίκιννος τις βάρ-
 βαρος. οἱ δὲ φασιν ὅτι Κρής ἦν ὁ Σίκιννος. ἦν δὲ
 ἡ Πυλάδου ὀρχησις ὀγκώδης παθητικὴ τε καὶ πολυ-
 πρόσωπος, ἣ δὲ Βαθύλλειος ἱλαρωτέρα· καὶ γὰρ ὑπόρ-
 15 χημά τι τοῦτον διατίθεσθαι. Σοφοκλῆς δὲ πρὸς τῷ
 καλὸς γεγενῆσθαι τὴν ὥραν ἦν καὶ ὀρχηστικὴν δεδι-
 δαγμένος καὶ μουσικὴν ἔτι παῖς ὢν παρὰ Λάμπρῳ. f
 μετὰ γοῦν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν περὶ τρόπαιον
 γυμνὸς ἀληλιμμένος ἐχόρευσε μετὰ λύρας· οἱ δὲ ἐν
 20 ἱματίῳ φασί. καὶ τὸν Θάμυριν διδάσκων αὐτὸς ἐκι-
 θάρισεν· ἄκρως δὲ ἐσφαίρισεν, ὅτε τὴν Ναυσικάαν
 καθῆκε. τῆς δὲ Μέμφιδος ὀρχήσεως ἦρα καὶ Σωκρά-
 τῆς ὁ σοφὸς καὶ πολλάκις καταλαμβανόμενος ὀρχού-
 μενος, ὧς φησι Ξενοφῶν (symp. 2, 16), ἔλεγε τοῖς
 25 γνωρίμοις παντὸς εἶναι μέλους τὴν ὀρχησιν γυμνά- 21
 σιον. ἔταπτον γὰρ τὸ ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κινεῖσθαι
 καὶ ἐρεθίζεσθαι. Ἀνακρέων (fr. 69 B⁴).

1 σαφέστερον Mus: σαφῶς CE 4 ὁ add. E, om. C 5 παν-
 τομίμους Herw, qui addit ὀρχήσεις: νομίμως CE 13. 14 πολυ-
 πρόσωπος Plut. qu. symp. 711 f: πολύκοπος CE 15 τοῦτο
 E 16. 17 δεδιδαγμένην E 20 ἱματίοις C φησί CE: corr.
 Cas 22 καθῆκε Cas: ἔθηκε CE

καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἐλαφροῶς.

Ἰων (p. 575 N).

ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὠρχησεν φρένας.

38. Ἑρμιππος δέ φησι (FHG III 46) Θεόφραστον παραγίνεσθαι εἰς τὸν περίπατον καθ' ὥραν λαμπρὸν 5 καὶ ἐξησκημένον, εἴτα καθίσαντα διατίθεσθαι τὸν λόγον οὐδεμιᾶς ἀπεχόμενον κινήσεως οὐδὲ σχήματος 6 ἐνός. καὶ ποτε ὀψοφάγον μιμούμενον ἐξείραντα τὴν γλῶσσαν περιλείχειν τὰ χεῖλη.

ἔμελε δὲ αὐτοῖς καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν 10 τὴν ἐσθῆτα καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἔσκαπτον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ (p. 175 e). 'πάντα δυναμένους ὀξέως τε καὶ τορῶς διακονεῖν, ἀναβάλλεσθαι δ' οὐκ ἐπισταμένους ἐπιδέξι' ἐλευθερίως οὐδ' ἁρμονίαν λόγων λαβόντας ὀρθῶς ὑμνῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων 15 εὐδαιμόνων βίον.' Σαπφὴ περὶ Ἀνδρομέδας σκώπτει (fr. 70 B⁴).

c τίς δ' ἀγροῖωτις θέλγει νόον
οὐκ ἐπισταμένη τὰ βράκε' ἔλκειν ἐπὶ τῶν σφυροῶν;
Φιλέταιρος (II 235 K). 20

ἀμφιβάλλον σφυροῖς· οὐ καθήσεις, τάλαν,
μηδ' ἀγροίκως ἄνω γόνυτος ἀμφέξει;

Ἑρμιππος δέ φησι (FHG III 51) Θεόκριτον τὸν Χῖον ὥς ἀπαίδευτον μέμφεσθαι τὴν Ἀναξιμένους περιβολήν· Καλλίστρατός τε ὁ Ἀριστοφάνειος Ἀρίσταρχον 25 ἐν συγγράμματι κακῶς εἶρηκεν ἐπὶ τῷ μὴ εὐρύθυμῳ

3 ὠρχησαι Mein (ὠρχησε CE), cf. Euphorionis fr. 66 M
8 ἐξάραντα CE: corr. Kuster 10 ἔμελλε CE: corr. Mns 15 λαβόντα CE: aliter Plato 15 θεῶν — 16 βίον om. E 18 τῆς δ' E ἀγροῖωτις C ἀγροιώτατον E, verba corrupta 19 ἔλκων E
21 ἀμφὶ κάλλους στέρνων φάρος E ἀμφὶ στέρνοις φάρος C ἀμφίβαλλε στέρνοις φάρος Eust. 1164, 36: corr. K καθήσεις C

ἀμπέχεσθαι, φέροντός τι καὶ τοῦ τοιούτου πρὸς παι-
δείας ἐξέτασιν. διὸ καὶ Ἀλεξίς φησιν (II 393 K):

ἔν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων d
εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς,
5 ἐξὸν καλῶς. οὐ μῆτε πρᾶττεται τέλος
μηδεὶς . . . ἡμᾶς μῆτε τιμὴν δόντα δεῖ
5 ἑτέρων λαβεῖν, φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις
δόξης τιν' ὄγκον, τοῖς δ' ὀρῶσιν ἡδονήν,
κόσμον δὲ τῷ βίῳ — τὸ τοιοῦτον γέρας
10 τίς οὐκ ἂν αὐτῷ κτῶτο φάσκων νοῦν ἔχειν;

39. καὶ Αἰσχύλος δὲ οὐ μόνον ἐξεῦρε τὴν τῆς
στολῆς εὐπρέπειαν καὶ σεμνότητα, ἣν ζηλώσαντες οἱ e
ἱεροφάνται καὶ δαδοῦχοι ἀμφιέννυνται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ
σχήματα ὀρχηστικά αὐτὸς ἐξευρίσκειν ἀνεδίδου τοῖς
15 χορευταῖς. Χαμαιλέων γοῦν πρῶτον αὐτόν φησι
(fr. 21 Koepke) σχηματίζειν τοὺς χοροὺς ὀρχηστοδιδα-
σκάλοις οὐ χρησάμενον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χοροῖς
τὰ σχήματα ποιοῦντα τῶν ὀρχήσεων, καὶ ὅλως πᾶσαν
τὴν τῆς τραγωδίας οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιστᾶν.
20 ὑπεκρίνετο γοῦν μετὰ τοῦ εἰκότος τὰ δράματα. Ἀρι-
στοφάνης γοῦν (παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἢ περὶ τῶν f
τραγικῶν ἀπόκειται πίστις) ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέ-
γοντα (I 558 K):

τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποιοῦν.
25 καὶ πάλιν·

2 παιδείαν C 4 ἀρρύθμως C ἀρίθμως E 6 μηδεὶς γὰρ
Suid s. ἀναλαμβάνειν 6. 7 μῆτε μὴν δόντας δι' ἑτέρων λα-
βεῖν CE μῆτε δι' ἑτέρων λαβεῖν τιμὴν δόντας Suid: δεῖ Cas,
reliqua corr. Dobr, qui praeterea ἑτέρω 10 κτῶτο αὐτῷ CE
αὐτὸ κτῶτο Suid: corr. Grot 15 γοῦν Mus: οὖν CE 19 εἰς
αὐτὸν E 21 περὶ καὶ τοῖς κωμ. E 22 ἀπόκειται in marg.
add. E

τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν,
ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον
τεθνεῶτα,

πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας.
καὶ Τέλεσις δὲ ἢ Τελέστης ὁ ὀρχηστοδιδάσκαλος πολλὰ 5
ἐξεύρηκε σχήματα, ἅκρως ταῖς χερσὶ τὰ λεγόμενα δει-
κνύς. Φίλλις ὁ Ἀήλιος μουσικὸς (FHG IV 476) τοὺς
ἀρχαίους φησὶ κιθαρῳδοὺς κινήσεις ἀπὸ μὲν τοῦ προσ-
ώπου μικρὰς φέρειν, ἀπὸ ποδῶν δὲ πλείους, ἐμβα-
22 τηρίους καὶ χορευτικὰς. Ἀριστοκλῆς οὖν φησιν (FHG 10
IV 332) ὅτι Τελέστης ὁ Αἰσχύλου ὀρχηστῆς οὕτως ἦν
τεχνίτης ὥστε ἐν τῷ ὀρχεῖσθαι τοὺς Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας
φανερὰ ποιῆσαι τὰ πράγματα δι' ὀρχήσεως. φασὶ δὲ
καὶ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί, Θέσπις, Πρατίνος [Κρα-
τῖνος], Φρύνιχος, ὀρχησταὶ ἐκαλοῦντο διὰ τὸ μὴ μόνον 15
τὰ ἐαυτῶν δράματα ἀναφέρειν εἰς ὀρχήσιν τοῦ χοροῦ,
ἀλλὰ καὶ ἐξω τῶν ἰδίων ποιημάτων διδάσκειν τοὺς
βουλομένους ὀρχεῖσθαι.

μεθύων δὲ ἐποίει τὰς τραγωδίας Αἰσχύλος, ὥς φησι
Χαμαιλέων (fr. 22 Koepke). Σοφοκλῆς γοῦν ὠνείδιζεν 20
ἂν αὐτῷ ὅτι εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖ, ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε.

40. ὀρχήσεις δὲ ἐθνικαὶ αἶδε· Λακωνικαί, Τροιζή-
νιαι, Ἐπιζεφύριοι,¹ Κρητικαί, Ἰωνικαί, Μαντινικαί,

1 alterius personae verba 2 συλλυσόμενοι C 4 καὶ
δεῦρο non intellego, velut πολλὰ τοιαυτὶ τηδὶ ἀνέει καὶ δεῦρο
(vel δευρὶ) σχ. coll. Arist. av. 425 5 τελεστής C τελετῆς E,
fort. non lectio duplex sed duae eiusdem nominis formae
6. 7 δεικνυούσας CE: corr. Mein 7 Φίλλις — 10 χορευτικὰς
om. E 7 ὁ δέλιος C 9 μικρὰς φέρειν mihi suspecta,
saltem μεταφέρειν 13 φανερὰ C: φᾶναι E 14 Θέσπις Cas:
Θεσπίας CE 14. 15 var. lect. del. Arnoldt 15 ὀρχηστοι-
κοὺς ἐκ. E 20 γοῦν Di: οὖν CE 22. 23 Τροιζηνικαὶ CE:
corr. Wilam 23 μαντινικαὶ CE: corr. Mein

ὅς προκρίνει Ἀριστόξενος (FHG II 284) διὰ τὴν τῶν
χειρῶν κίνησιν. οὕτως δ' ἦν ἔνδοξον καὶ σοφὸν ἢ
ὄρχησις ὥστε Πίνδαρος τὸν Ἀπόλλωνα ὄρχηστὴν
καλεῖ (fr. 148 B⁴).

5 ὄρχηστ' ἀγλαΐας ἀνάσσω,
εὐρυφάρετ' Ἀπολλων,
καὶ Ὀμηρος ἢ τῶν Ὀμηριδῶν τις ἐν τῷ εἰς Ἀπόλ-
λωνα ὕμνῳ φησὶν (v. 515).

Ἀπόλλων

10 φόρμιγγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων χάριεν κιθάριζε,
καλὰ καὶ ὕψι βιβάς.

Εὐμηλος δὲ ὁ Κορίνθιος ἢ Ἀρκτίνοσ τοὺς Δία ὄρ-
χοῦμενόν που παράγει λέγων (p. 8 Ki).

μέσσοισιν δ' ὠρχεῖτο πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

15 Θεόφραστος δὲ (fr. 92 W) πρῶτόν φησιν Ἀνδρῶνα
τὸν Καταναῖον αὐλητὴν κινήσεις καὶ ῥυθμοὺς ποιῆσαι
τῷ σώματι αὐλοῦντα· ὅθεν σικελίζειν τὸ ὀρχεῖσθαι
παρὰ τοῖς παλαιοῖς· μεθ' ὃν Κλεόλαν τὸν Θηβαῖον.
ὀρχησται δὲ ἔνδοξοι Βολβὸς μὲν παρὰ Κρατύνῳ καὶ

20 Καλλία (I 121. 698 K), Ζήνων δὲ ὁ Κρής ὁ πάνυ
Ἀρταξέρξη προσφιλέστατος παρὰ Κτησίᾳ (fr. 47 M). d
Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φιλόξενον ἐπιστολῇ μέ-
μνηται Θεοδώρου καὶ Χρυσίππου.

41. ὅτι τὸ Μουσεῖον ὁ Φιλιάσιος Τίμων ὁ σιλ-
25 λογράφος (fr. 60 W) τάλαρόν ποῦ φησιν ἐπισκώπτων
τοὺς ἐν αὐτῷ τρεφομένους φιλοσόφους, ὅτι ὥσπερ ἐν

5 ὀρχηστὰς CE 7 καὶ Ὀμηρος — 11 βιβάς om. E, in
mg. col. rubro add. C 12 ἢ Ἀρκτίνοσ om. E, in mg. col.
rubr. add. C 14 μέσσοισι CE: corr. Mus 15 φησι πρῶ-
τον E 18 μεθ' ὃν E: μεθ' ὧν C 20 fort. ὁ πάντων
24 τὸ μουσεῖον E: τὸ ἀθήνησι τὸ ἐν πρυτανείῳ μουσεῖον C,
quid scriptum fuerit non assequor

πανάργω τινὶ σιτοῦνται καθάπερ οἱ πολυτιμότετοι
ὄρνιθες·

πολλοὶ μὲν βόσκονται ἐν Αἰγύπτῳ πολυφύλῳ
βιβλιακοὶ χαρακῖται ἀπείριτα δηριόωντες
Μουσέων ἐν ταλάρῳ.

5

e ἕως ἂν τῆς λογοδιαφορίας ἀπαλλαγῶσιν οὗτοι οἱ
τραπεζορήτορες, οἳ ὑπὸ γλωσσαλγίας ἐπιλελησθαί μοι
δοκοῦσι καὶ τοῦ Πυθικοῦ χρησμοῦ, ὃν ἀναγράφει
Χαμαιλέων (om. Koepke)·

εἴκοσι τὰς πρὸ κυνὸς καὶ εἴκοσι τὰς μετέπειτα 10
οἴκῳ ἐνὶ σκιερῷ Διονύσῳ χρῆσθαι ἱερῷ.

καὶ Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος Διονύσον ἱατρόν
φησι τὴν Πυθίαν χρῆσαι τιμᾶν Ἀθηναίοις. φησὶ δὲ
καὶ Ἀλκαῖος ὁ Μιτυληναῖος ποιητῆς (fr. 39 B⁴)·

τέγγε πνεύμονα οἶνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται· 15

f ἢ δ' ὄρη χαλεπὴ· πάντα δὲ δίψαις ὑπὸ καύματος.
καὶ ἀλλαχοῦ (fr. 40)·

πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

Εὐπολὶς τε τὸν Καλλίαν φησὶν ἀναγκάζεσθαι ὑπὸ
Πρωταγόρου πίνειν, ἵνα (I 297 K)·

20

πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμον' ἐκλυτον φορῇ.

ἡμῖν δ' οὐ μόνον ὁ πνεύμων ἀπεξήρανται, κινδυνεύει
δὲ καὶ ἡ καρδία. καίτοι Ἀντιφάνης λέγει (II 112 K)·

1 Athenaeus scripserat οἱ πολυτιμότετοι τῶν ὀρνίθων 3 πο-
λυφύλλῳ CE: corr. Mus 4 χαρακῖται C 5 μουσάων CE:
corr. Mus; suppl. velut πολυτιμότετοι πετεηνῶν 6 sqq. fort.
Cynulci verba 6 ὥς ἂν τις λογ. E 11 χρῆσθαι CE: χρῆσθε
Euseb. praep. ev. 5, 30 12 δ' ὁ K: δὲ CE, ceterum cf. II 36 b
ἱατρός C 15 οἶνω πνεύμονα τέγγε CE, cf. X 430 b 16 πάντα —
καύματος om. E δὲ δίψαις p. 430 b: δ' ἐδίψουν C 18 πίνω-
μεν· τί τὰ λύχνη ὀμνένομεν; δάκτυλος ἀμέρα ex X 430 d proba-
biliter A. Brunk 21 ἐκλυστον Reiske 22 κινδυνεύει C

τὸ δὲ ξῆν, εἰπέ μοι,
 τί ἐστι; τὸ πίνειν φῆμ' ἐγώ.
 ὄρᾱς παρὰ ρείθροισι χειμάρροισι ὅσα 23
 δένδρων ἀεὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν
 5 βρέχεται, μέγεθος καὶ κάλλος οἷα γίνεται,
 τὰ δ' ἀντιτείνοντ' [οἶονεὶ δίψαν τινὰ
 ἢ ξηρασίαν ἔχοντ'] αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
 οὕτω τούτοις, φησί, κυνολογήσασιν ἐδόθη πιεῖν. εἴρη-
 ται δὲ τὸ βρέχειν καὶ ἐπὶ τοῦ πίνειν. Ἀντιφάνης
 10 (II 126 K).

δεῖ γὰρ φαγόντας δαψιλῶς βρέχειν.
 Εὐβουλος (II 209 K).

Σίκων ἐγὼ
 βεβρεγμένος ἦκω καὶ κεκωθωνισμένος.
 15 Β. πέπωκας οὗτος; Α. πέπωκ' ἐγώ, b
 μὰ Δία τὸν Μενδαῖον.
 42. ὅτι τὸ ἀναπίπτειν κυρίως ἐπὶ ψυχῆς ἐστίν,
 οἷον ἀθυμεῖν, ὀλιγοδρανεῖν. Θουκυδίδης α' (c. 70).
 'νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι.' Κρατῖνος
 20 δ' ἐπὶ ἐρετῶν χρᾶται τῇ λέξει (I 113 K). 'ῥοθιάζε κα-
 νάπιπτε.' καὶ Ξενοφῶν ἐν Οἰκονομικῷ (8, 8). 'διὰ
 τί ἄλυποι ἀλλήλοις εἰσὶν οἱ ἐρέται; ἢ ὅτι ἐν τάξει
 μὲν κάθηνται, ἐν τάξει δὲ προνεύουσιν, ἐν τάξει δὲ
 ἀναπίπτουσιν;' ἀνακεισθαι δέ φαμεν ἐπὶ ἀνδριάντος. c
 25 ὅθεν τοὺς ἐπὶ κατακειμένων χρωμένους τῇ λέξει διέ-
 συρον. Δίφιλος (om. Kock).

2 [τὸ] πίνειν Mein, tum recte fort. Kock τὸ δὲ | ξῆν, εἰπέ
 μοι, τί ἐστι; πίνειν κτλ' 3—7 cf. Soph. Ant. 712 6 οἶονεὶ —
 7 ἔχοντ' del. K 9 accuratius βρέχεσθαι 11 φαγόντας φά-
 ρυγα Mein, sed δαψιλῶς pertinet ad φαγόντας 15 velut οὐ
 μετρίως πέπωκ' ἐγώ, μὰ τὸν Δία τὸν Μενδαῖον 17 ψυ-
 χῆν E 18 ὀλιγορεῖν CE: corr. K 20 ῥιθιάζε C 23 προ-
 νέουσιν CE 26 δίφιλλος C

ἐγὼ δ' ἕως μὲν τινος ἀνεκείμεν.
 πρὸς ὃν δυσχεραίνων ὁ ἑταῖρός φησιν· 'ἀνάκεισο.'
 Φιλιππίδης (IV 477 M).

καὶ δειπνῶν ἀεὶ
 ἀνακείμενος παρ' αὐτόν. 5
 καὶ ἐπάγει·

πότερον ἀνδριάντας εἰστία;
 κατακεῖσθαι δὲ λέγεται καὶ κατακεκλίσθαι, ὥς ἐν Συμ-
 ποσίοις Ξενοφῶν καὶ Πλάτων. Ἄλεξις (II 399 K).
 ὥς ἐστι κατακεῖσθαι πρὸ δειπνου συμφορά· 10

οὔτε γὰρ ὕπνος δῆπουθεν οὐδέν' ἂν λάβοι
 οὔθ' ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἄν·
 ὁ νοῦς γὰρ ἐστι τῆς τραπέζης πλησίον.
 ἔστι δὲ εὐρεῖν καὶ ἐπὶ τῆς ἐννοίας ταύτης σπανίως τὸ
 ἀνακεῖσθαι. σάτυρος παρὰ Σοφοκλεῖ τοῦτό φησιν 15
 ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ (fr. 685 N).

ἀνακειμένῳ
 μέσον εἰς τὸν ἀνχέν' εἰσαλοίμην.
 Ἀριστοτέλης ἐν Τυρρηγῶν Νομίμοις (fr. 556 R). 'οἱ
 δὲ Τυρρηγοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακεί- 20
 μενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ.' Θεόπομπος (I 750 K).

ἐπίνομεν μετὰ ταῦτα
 κατακείμενοι μαλακώτατ' ἐπὶ τρικλινίῳ,
 Τελαμῶνος οἰμώζοντες ἀλλήλοις μέλη.
 Φιλωνίδης (I 256 K). 25

1 ἕως τινός μὲν Mein 7 ἀνδριάντα CE: corr. Mein, cf.
 com. inc. fr. 186 11—13 om. E 11 οὔτε γὰρ δειπνος C
 (notato mendo): corr. Mus 12 οὔθ' ἂν C: corr. Iac μάθοιμ'
 ἂν C: corr. Mus 14 οὐ σπανίως Wilam, καίτοι σπανίως K
 15 περὶ σοφ. C: corr. Mps 15. 16 sic distinxit Nauck
 15 σάτυρος — 17 ἀνακειμένῳ om. E 16 fort. ἐπιμαϊνόμενος
 19 ἐν τυρρηγοῖς C

44. 'ποτίκολλον ἄτε ξύλον παρὰ ξύλῳ' φησὶν ὁ
Θηβαῖος μελοποιός (fr. 241 B⁴).

[ἔτι περὶ τοῦ τῶν ἡρώων βίου.]

ὅτι Σέλευκός φησι τὴν παρ' Ὀμήρῳ δαῖτα θά-
λειαν στοιχείων μεταθέσει δίαιταν εἶναι· τὸ δὲ ἀπὸ 5
τοῦ δαίσασθαι λέγειν βιαιότερόν ἐστι.

ὅτι Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἱστορεῖ (FHG IV 359)
τὰς Κερκυραίας γυναῖκας ἔτι καὶ νῦν σφαιριζούσας
ἄδειν. σφαιρίζουσι δὲ παρ' Ὀμήρῳ οὐ μόνον ἄνδρες
ἀλλὰ καὶ γυναῖκες. καὶ δίσκοις δὲ καὶ ἀκοντίοις μετὰ 10
τινος συμμετρίας ἐχρῶντο (δ 626)·

c δίσκοιςιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες.
τὸ γὰρ τέρπον τὴν κακοπάθειαν κουφίζει. καὶ ἐπὶ
κυνηγεία δὲ ἐξίσαιν οἱ νέοι πρὸς μελέτην τῶν πολε-
μικῶν κινδύνων καὶ ἐπὶ θήρας παντοίας, ἀφ' ὧν ῥω- 15
μαλεώτεροι καὶ ὑγιεινότεροι διετέλουν, [ὥς] ὅτε 'πυρ-
γηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύνουσι καὶ ἀντίον ἱστάμενοι
ἀκοντίζουσιν' (M 43). ἴσασι δὲ καὶ λουτρὰ ἄκη πόνων
παντοῖα, κόπον μὲν θαλάττη λύοντες, ἢ μάλιστα τοῖς
νεύροις ἐστὶ πρόσφορος, ἀναχαλῶντες δὲ ταῖς ἐμβά- 20
d σεσι τὰς τῶν μυῶν συντάσεις, εἴτ' ἐπαλείφοντες λίπα
πρὸς τὸ μὴ ξηρανθέντος τοῦ ὕδατος ἀπεσκληρυμμένα
γίνεσθαι τὰ σώματα. οἱ γοῦν ἀπὸ τῆς σκοπιῆς ἐπαν-
ελθόντες ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση κνήμας
ἢ δὲ λόφον ἀμφί τε μακροῦς' (K 572), καὶ οὕτως ἀναψύ- 25

3 ἔτι — βίου om. E, recte opinor 4 Ὀμήρου E 7 ὅτι —
9 ἄδειν om. E 14 κυνηγεία CE: corr. Cas 16 ὥς del.
Wilam 16. 17 πυργηδὸν C: πυργηδὸν ἐν περιβολῇ (l. παραβολῇ)
Ὀμηρικῇ E 19 λούοντες CE: corr. Eust. 1481, 58 21 λίπος E
22 ξηρανθέντος Cas: ξανθέντος CE ἀπεσκληρυμμένα E ἀπεσκλη-
ρυμένα C 23 σκοπῆς E 25 ἀμφί τε (γε E) μακροῦς CE

ξαντες ἑς ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο καὶ
ἀλειψάμενοι λίπ' ἐλαίῳ δείπνῳ ἐφιζανέτην.' ἔστι καὶ
τρόπος ἕτερος καμάτων λύσεως ἐκ τῶν κατὰ κεφαλῆς
καταιονήσεων (κ 362).

5 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὠμων.

αἱ γὰρ ἐμβάσεις περιεχυμένου πανταχόθεν τοῖς πόροις ο
τοῦ ὕδατος φράττουσι τὴν τῶν ιδρώτων ἔκκρισιν καθ-
άπερ ἂν εἴ τις ἡθμὸς εἰς ὕδωρ βληθείς· διέξεισι γὰρ
οὐθέν, εἰ μὴ τις αὐτὸν μετεωρίσας τοῖς πόροις ἀναψυ-
10 γὴν καὶ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω παράσχη, ὥς Ἀριστο-
τέλης εἴρηκεν ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι (fr. 219 R)
ζητῶν, διὰ τί οἱ ιδροῦντες ἐπὶ ἔλθωσιν εἰς θερμὸν
ἢ ψυχρὸν ὕδωρ οὐκ ἔτι ιδροῦσιν, ἕως <ἂν> πάλιν
ἐπανέλθωσιν ἀπὸ τῶν ἐμβάσεων.

15 45. παρετίθετο δὲ τοῖς ἥρωσι δειπνοῦσι καὶ λά-
χανα. ὅτι δὲ οἶδασι τὰς λαχανείας δῆλον ἐκ τῶν παρὰ f
νεύατον ὄρχον κοσμητῶν πρασιῶν (η 127). ἀλλὰ μὴν
καὶ <τοῖς> κακοχυμοτάτοις κρομύοις ἐχρῶντο (Α 630).

ἐπὶ δὲ κρόμνον ποτοῦ ὄψον.

20 ἐπιμελουμένους δὲ αὐτοὺς εἰσάγει καὶ τῶν ἀκροδρύων
(η 120). ὄρχνη γὰρ ἐπ' ὄρχνη που γηράσκει, σῦκον δ' 25
ἐπὶ σύκῳ.' διὸ καὶ τῶν δένδρων τὰ μὲν καρποφόρα
καλὰ προσαγορεύει (η 114). ἔνθα δένδρεα καλὰ πεφύ-
κει, ὄρχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι.' τὰ δ' εἰς ξυλείαν
25 εὐθέτα μακρά, τοῖς ἐπιθέτοις τὰς χρήσεις διαστέλλων
(ε 238).

8 βληθῆ Eust. 1481, 61, βληθείη Mus 10 εἰς ἔξω E
12 ἐπὶ om. E 13 ἕως E: ὥσπερ C ἂν add. Mein 15 cf.
p. 25d 17 πρασιῶν E: πράσιν C 18 καὶ ἐγκακοχυμοτά-
τοις C καὶ κακοχυμοτάτοις E: corr. Cas 21 ὄρχνη et ὄρχνη
CE, tum aut [που] aut <φησί> που γηράσκουσιν E γηρά-
σκων C

ἔνθα δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 κλήθρη τ' αἰγείοις τ' ἐλάτῃ τ' ἦν οὐρανομήκης.
 ἀρχαιοτέρα δ' ἦν καὶ τῶν Τρωικῶν ἢ τούτων χρῆσις.
 Τάνταλος γοῦν οὐδὲ θανὼν ἀπαλλάττεται τῆς τούτων
 ἐπιθυμίας· εἶπερ ὁ κολάζων αὐτὸν θεὸς προσείων 5
 (Plat. Phaedr. p. 230^d), καθάπερ οἱ τὰ ἄλογα τῶν ζώων
 τοῖς θαλλοῖς ἄγοντες, τοὺς τοιούτους καρποὺς ἀπο-
 κρούεται αὐτὸν τῆς ἀπολαύσεως, ὅτε τῆς ἐλπίδος ἐγ-
 γὺς ἔλθοι. καὶ Λαέρτην δ' Ὀδυσσεὺς ἀναμιμνήσκει
 ὧν ἔδωκεν αὐτῷ παιδί ὄντι (ω 340)· ὄρχνας μοι δῶ- 10
 κας τρισκαίδεκα· καὶ τὰ ἐξῆς.

46. ὅτι δὲ καὶ ἰχθυὺς ἥσθιον Σαρπηδῶν δῆλον
 ποιεῖ (E 487), ὁμοιῶν τὴν ἄλωσιν πανάγρου δικτύου
 θήρα. καίτοι Εὐβουλος κατὰ τὴν κωμικὴν χάριν
 φησὶ παίζων (Π 207 K). 15

ἰχθὺν δ' Ὀμηρος ἐσθίωντ' εἶρηκε ποῦ
 τίνα τῶν Ἀχαιῶν; κρέα δὲ μόνον ὥπτων, ἐπεὶ
 ἔψοντά γ' οὐ πεποίηκεν αὐτῶν οὐδένα.
 ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἀλλ' ἐταίραν εἶδέ τις
 5 αὐτῶν, ἐαυτοὺς δ' ἔδεφον ἐνιαυτοὺς δέκα. 20
 πικρὰν στρατείαν δ' εἶδον, οἵτινες πόλιν
 μίαν λαβόντες εὐρυπρωκτότεροι πολὺ
 τῆς πόλεως ἀπεχώρησαν ἥς εἶλον τότε.
 οὐδὲ τὸν ἀέρα δ' <οἱ> ἦρωες τοῖς ὄρνεσιν εἶων ἐλεύ-
 10 θερων, παγίδας καὶ νεφέλας ἐπὶ ταῖς κίχλαις καὶ πε- 25

1 ἔνθεν E 4 γοῦν Di: οῦν CE ἀπαλλάττετο E (ἀπηλ-
 λάττετο Mus) 5 προσίων CE: corr. Cas 7 τοῖς τοιούτοις
 καρποῖς CE: corr. Cas 7. 8 ἀποκρούεσθαι E superscr. τ (i. e.
 ἀποκρούεται) ἀποκρούσαι C: corr. Mus 13 ἄλωσιν E: ἄλωνα
 C 16 ἰχθὺν δὲ ποῦ Ὀμηρος ἐσθ. εἶρηκε CE: corr. Grot
 19 fort. ἀλλ' οὐδ' ἀμίαν, ἀλλ' <οὐδ'> ἐταίραν 20 αὐτοὺς
 δ' CE: corr. Mus 21 στρατίαν E στρατιάν C 22 βίᾳ λα-
 βόντες Dobr 23 πόλεως CE 24 οἱ add. Schw

λειάσιν ιστάντες. ἐγυμνάζοντο δὲ πρὸς ὀρνεοθηρευτικὴν [καὶ] τὴν πελειάδα τῇ μηρίνθῳ κρεμάντες ἀπὸ νηὸς ἱστοῦ καὶ τοξεύοντες ἐκηβόλως εἰς αὐτήν, ὥς ἐν τῷ ἐπιταφίῳ δηλοῦται (Ψ 852). παρέλιπε δὲ τὴν χοῆ-
 5 σιν τῶν λαχάνων καὶ ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνίθων διὰ τε τὴν λιχνείαν καὶ προσέτι τὴν ἐν ταῖς σκευασίαις ἀπρέπειαν, ἐλάττω κεκρικῶς ἡρωικῶν καὶ θείων ἔργων. ὅτι δὲ καὶ ἐφθοῖς ἐχρῶντο κρέασιν ἐμφανίζει ἐν οἷς λέγει (Φ 362).

10 ὥς δὲ λέβης ξεῖ
 κνίσσῃ μελδόμενος ἀπαλοτρεφῆος σιάλοιο.
 καὶ ὁ κατ' Ὀδυσσέως ἀφεθεὶς ποῦς βοὸς (ν 299) τοῦ-
 του σημείου· πόδα γὰρ βόειον οὐδεὶς ὀπτᾷ. καὶ τὸ
 (α 141) 'κρειῶν δὲ πίνακας παρέθηκεν αἰέρας παν-
 15 τοίων' οὐ μόνον τὴν τῶν κρεῶν ἐξαλλαγὴν δηλοῖ, ὥς
 ὀρνίθεια, χοίρεια, ἐρίφεια, βόεια λέγων, ἀλλὰ τὴν
 σκευασίαν ὥς ποικίλην ἔχοντα καὶ οὐ μονοειδῆ ἀλλὰ
 περιττήν.

ὥς ἀνακύπτειν τὰς Σικελικὰς καὶ Συβαριτικὰς [καὶ
 20 Ἰταλικὰς] τραπέζας, ἥδη δὲ καὶ Χίας. μαρτυροῦνται f
 γὰρ καὶ Χῖοι οὐκ ἔλαττον τῶν προειρημένων ἐπὶ
 ὀψαρτυτικῇ. Τιμοκλῆς (II 466 K).

Χῖοι πολὺ

ἄριστ' ἀνευρήκασιν ὀψαρτυτικὴν.

25 κοιμῶνται δὲ μετὰ γυναικῶν παρ' Ὀμήρῳ οὐ μόνον οἱ νέοι, ἀλλὰ καὶ οἱ γέροντες Φοῖνιξ τε καὶ Νέστωρ. μόνῳ Μενελάῳ οὐ συνέξευκται γυνὴ διὰ

2 καὶ del. K 6 λίχναν E 7 ἐλάττων C 11 μελδο-
 μένη C 19. 20 glossam del. K, cf. Plat. ep. 7 p. 326 b 20 fort.
 τραπέζας ἥδη, ἔτι δὲ καὶ Χίας 22 Τιμοκλῆς — 24 ὀψαρτυ-
 τικὴν om. E 27 γυνή E: om. C

γυναιῖκα γαμετήν ἡρπασμένην τὴν στρατείαν πεποιη-
μένῳ.

47. 'παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθρα δ' ὕμνων νεωτέρων'
Πίνδαρος ἐπαινεῖ (ol. IX 48). Εὐβουλος δέ φησιν
(Π 209 K).

5

ἄτοπον δὲ τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεὶ
παρὰ ταῖς ἐταίραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δὲ
μὴ τὸν παλαιόν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

26 τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Ἀλεξίς σχεδὸν ἀπαράλλάκτως (Π 400 K),
τοῦ σφόδρα μόνου κειμένου ἀντὶ τοῦ ἀεί. ὅντως δὲ 10
ὁ παλαιὸς οἶνος οὐ πρὸς ἡδονὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς
ὑγίειαν προσφορώτερος. πέσσει τε γὰρ μᾶλλον τὰ
σῖτα καὶ λεπτομερὴς ὢν εὐανάδοτός ἐστι δύνάμιν τε
τοῖς σώμασιν ἐμποιεῖ τὸ αἶμα τε ἐνεργεθὲς καὶ εὐανά-
δοτον κατασκευάζει καὶ τοὺς ὕπνους ἀταράχους παρέχει. 15
ἐπαινεῖ δὲ Ὅμηρος τὸν ἐπιδεχόμενον ἱκανὴν κραῖσιν,
b ὥς τὸν τοῦ Μάρωνος (ι 197). ἐπιδέχεται δὲ πλείω κρα-
σιν ὁ παλαιὸς οἶνος διὰ τὸ μᾶλλον θερμὸς γίνεσθαι
παλαιούμενος. ἔνιοι δὲ καὶ τὴν Διονύσου φυγὴν (Z 135)
εἰς τὴν θάλασσαν οἰνοποιίαν σημαίνειν φασὶ πάλαι 20
γνωριζομένην. ἡδὺν γὰρ εἶναι τὸν οἶνον παρεργεο-
μένης θαλάσσης. ἐπαινῶν δὲ Ὅμηρος τὸν μέλανα
οἶνον πολλάκις αὐτὸν καὶ αἶθοπα καλεῖ. δυναμικώτα-
τος γὰρ ἐστι καὶ μένων ἐν ταῖς ἔξεσι τῶν πινόντων
πλεῖστον χρόνον. Θεόπομπος δέ φησι (FHG I 328) 25
παρὰ Χίοις πρώτοις γενέσθαι τὸν μέλανα οἶνον, καὶ
τὸ φυτεύειν δὲ καὶ θεραπεύειν ἀμπέλους Χίους πρώτους
c μαθόντας παρ' Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου, ὃς καὶ συνώ-

10 ὄντος C 12 ὑγείαν C 13 δύνάμιν δὲ C 14 fort. τό
τε αἶμα 14. 15 καὶ εὐανάδοτον delendum, nisi fuit εὐδιά-
δοτον 16 ἐπαινεῖ E: αἰπενεῖ C 27 φυτεύειν τε E 28 συνώ-

κίσει τὴν νῆσον, τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεταδοῦναι.
ὁ δὲ λευκὸς οἶνος ἀσθενὴς καὶ λεπτός. ὁ δὲ κιρκὸς
πέττει ῥᾶον ξηραντικὸς ὢν.

48. περὶ Ἰταλικῶν οἴνων φησὶν ὁ παρὰ τούτῳ τῷ
5 σοφιστῇ Γαληνός· ὁ Φαλερῖνος οἶνος ἀπὸ ἐτῶν δέκα
ἐστὶ πότιμος καὶ ἀπὸ πεντεκαίδεκα μέχρι εἴκοσιν· ὁ
δ' ὑπὲρ τοῦτον ἐκπίπτων τὸν χρόνον κεφαλαλγῆς καὶ
τοῦ νευρώδους καθάπτεται. εἶδη δ' αὐτοῦ δύο, ὁ
αὐστηρὸς καὶ ὁ γλυκάζων· οὗτος δὲ τοιοῦτος γίνεται
10 ὅταν ὑπὸ τὸν τρυγητὸν νότοι πνεύσωσι, παρ' ὃ καὶ α
μελάντερος γίνεται. ὁ δὲ μὴ οὕτω τρυγηθεὶς αὐστη-
ρὸς τε καὶ τῷ χρώματι κιρκός. καὶ τοῦ Ἀλβανοῦ δὲ
οἴνου εἶδη δύο, ὃ μὲν γλυκάζων, ὃ δ' ὁμφακίας· ἀμ-
φότεροι δὲ ἀπὸ πεντεκαίδεκα ἐτῶν ἀκμάζουσι. Συρεν-
15 τίνος δὲ ἀπὸ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν ἄρχεται γίνεσθαι
πότιμος· ὢν γὰρ ἀλιπῆς καὶ λίαν ψαφαρὸς μόλις πε-
παίνεται· καὶ παλαιούμενος σχεδὸν μόνοις ἐστὶν ἐπι-
τήδειος τοῖς χρωμένοις διηνεκῶς. ὁ δὲ Ῥηγῖνος τοῦ e
Συρεντίνου λιπαρώτερος ὢν χρήσιμος ἀπὸ ἐτῶν πεντε-
20 καίδεκα. χρήσιμος καὶ ὁ Πριούερνος λεπτομερέστερος
ὢν τοῦ Ῥηγίνου ἥκιστα τε καθαπτόμενος κεφαλῆς.
τούτῳ ἐμφερῆς ὁ Φορμιανός, ταχὺ δὲ ἀκμάζει καὶ λιπα-
ρώτερός ἐστὶν αὐτοῦ. βράδιον δ' ἀκμάζει ὁ Τριφολῖνος,
ἐστὶ δὲ τοῦ Συρεντίνου γεωδέστερος. ὁ δὲ Στατανός
25 τῶν πρώτων ἐστὶν οἴνων, ἐμφερῆς τῷ Φαλερῖνῳ, κου-

κησε CE: corr. Mus 3 ξηραντερός E 6 πότιμος, χρησιμώ-
τερος δὲ ἀπὸ H. Bruns coll. Plin. h. n. 23, 34 7 κεφαλαλγῆς
E: κεφαλαλγικός C 17 μόνος CE: corr. Brunck 18. 19 τοῦ
συρεντίνου — 21 τοῦ ῥηγίνου om. E 20 fort. Πριουέρνας
21 καθαπτόμενος C 22 ταχὺ δὲ: itaque Privernas sero pota-
bile fieri dictum erat 23 βράδιον E: βραδέως C τριφα-
λῖνος C 24 γεόδης (compend) CE: corr. Mus

φότερος <δέ>, οὐ πληκτικός. ὁ Τιβουρτίνος λεπτός, εὐδιάπνευστος, ἀκμάζων ἀπὸ ἐτῶν δέκα· κρείττων δὲ ^f γίνεται παλαιούμενος. ὁ Λαβικανὸς ἡδὺς καὶ λιπαρὸς τῇ γεύσει, μεταξὺ Φαλερίνου καὶ Ἀλβανοῦ· ὃ δὲ ἄρχεται τῆς πόσεως ἀπὸ ἐτῶν δέκα. ὁ Γαυρανὸς δὲ καὶ ὀλίγος ⁵ καὶ κάλλιστος, προσέτι τε εὐτόνος καὶ παχύς, Πραϊνεστίνου δὲ <καὶ> Τιβουρτίνου λιπαρώτερος. ὁ Μαρσικὸς δὲ πάνυ αὐστηρός, εὐστόμαχος δέ. γίνεται δὲ περὶ τὴν Καμπανίας Κύμην ὁ καλούμενος Οὐλβανός, κοῦφος, πότιμος ἀπὸ ἐτῶν πέντε. ὁ Ἀγκωνιτανὸς χρη- ¹⁰ ²⁷ στίς, λιπαρός, πο ὁ Βυξεντίνος ἐμφερῶς ἔχει τῷ Ἀλβανῷ τῷ ὀμφακίᾳ· ἐστὶ δὲ δυνάμει καὶ εὐστόμαχος. ὁ Οὐελλίτερος δὲ ἡδὺς πινόμενος, εὐστόμαχος· ἴδιον δ' αὐτοῦ τὸ μὴ δοκεῖν ἀπαρέγγυτος εἶναι· ἐμφαίνει γὰρ ὥς ἐμμεμιγμένου αὐτῷ ἐτέρου. ὁ Καληνὸς κοῦφος, ¹⁵ τοῦ Φαλερίνου εὐστομαχώτερος. εὐγενὴς δὲ καὶ ὁ Καίκουβος, πληκτικός, εὐτόνος· παλαιοῦται δὲ μετὰ ἱκανὰ ἔτη. ὁ Φουνδανὸς εὐτόνος, πολύτροφος, κεφαλῆς καὶ στομάχου ἄπτεται· διὸ οὐ πολὺς ἐν συμποσίοις πίνεται. ^b πάντων δὲ τούτων ὁ Σαβῖνος κουφότερος, ἀπὸ ἐτῶν ²⁰ ἐπταὶ ἐπιτήδειος πίνεσθαι μέχρι πεντεκαίδεκα. ὁ δὲ Σιγνῖνος μέχρις ἐτῶν ἕξ χρήσιμος, παλαιωθεὶς δὲ πολὺ χρησιμώτερος. ὁ Νουμεντανὸς ἀκμάζει ταχὺ καὶ ἀπὸ

1 δὲ add. K 3 ὁ λαβικανὸς — 12 εὐστόμαχος om. E
5 ἐτῶν ἱ. ἀγαύρανος C: ἐτῶν δέκα. ὁ Γ. Cas, fort. ἐτῶν ια'.
Γαυρανὸς δὲ 6 εὐτόνος C: corr. Mus 6. 7 πραινεστίνου (mendo
notato) C: corr. Mus 7 καὶ add. Mus 9 fort. Οὐλβανός
vel Οὐολκανός i. e. vinum Vulcanum 10 πότιμος κοῦφος C:
corr. Schw Ἀγκωνιτανὸς Cas: ἁ νιτανός C 11 πό<τι-
μος ἀπὸ ἐτῶν . . > Di ἐμφερῶς Schw: . . φερῶς C 12 ante
καὶ intercidit fort. adiectivum velut πολύτροφος 13 οὐέν-
τερος CE: corr. Schw 16. 17 κέκουβος CE 18 κεφαλῇ
καὶ στομάχῳ E 22 puto ἀπὸ ἐτῶν ἕξ

ἐτῶν πέντε πότιμός ἐστιν· ἐστὶ δ' οὔτε λίαν ἡδὺς οὔτε
 λεπτός. ὁ Σπωλητῖνος οἶνος καὶ πινόμενος ἡδὺς
 καὶ τῷ χρώματι χρυσίζει. Αἰκουανὸς κατὰ πολλὰ τῷ
 Συρρεντίνῳ παρεμφερής. ὁ Βαρῖνος λίαν ἀύστηρός καὶ
 5 αἰὲν αὐτοῦ κρείττων γίνεται. εὐγενής καὶ ὁ Κανκῖνος c
 καὶ τῷ Φαλερίνῳ ἐμφορής. ὁ Βενεφρανὸς εὐστόμαχος
 καὶ κοῦφος. ὁ ἐν Νεαπόλει Τρεβιλλικὸς εὐκράτος τῇ
 δυνάμει εὐστόμαχος, εὐστομος. ὁ Ἑρβουλος ἐν ἀρχῇ
 μὲν ἐστὶ μέλας, μετ' οὐ πολλὰ δὲ ἔτη λευκὸς γίνεται·
 10 ἐστὶ δὲ λίαν κοῦφος καὶ τρυφερός. ὁ Μασσαλιήτης
 καλός· ὀλίγος δὲ γίνεται, παχύς, σαρκώδης. Ταραντῖ-
 νος δὲ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ κλίματος τούτου πάντες ἀπαλοί,
 οὐ πλῆξιν, οὐ τόνον ἔχοντες, ἡδεῖς, εὐστόμαχοι. ὁ δὲ d
 Μαμερτῖνος ἔξω μὲν τῆς Ἰταλίας γίνεται· καὶ γινόμε-
 15 νος ἐν Σικελίᾳ καλεῖται Ἰωτάλινος. ἡδὺς δ' ἐστί, κοῦ-
 φος, εὐτονος.

ὅτι παρ' Ἰνδοῖς τιμᾶται δαίμων, ὥς φησι Χάρης
 ὁ Μιτυληναῖος (fr. 13 M), ὃς καλεῖται Σοροάδειος· ἐρμη-
 νεύεται δὲ Ἑλλάδι φωνῇ οἶνοποιός.

20 49. ὅτι Ἀντιφάνης πού ὁ χαρίεις τὰ ἐξ ἐκάστης
 πόλεως ιδιώματα οὕτω καταλέγει (Π 115 K).

2 ὁ σπολητῖνος δὲ καὶ πινόμενος οἶνος ἡδύς E, unde δὲ
 recepit Mus, praeterea οἶνος delendum puto et adiectivum
 (velut κοῦφος) ante καὶ supplendum 3 αἰκουανὸς CE: corr.
 Hermol. Barbarus, Καπνανὸς Mus 4 ἐμφορής E sed corr.
 in mg Βαρῖνος K: βαρβῖνος CE 7. 8 saltem εὐκράτος,
 τῇ δὲ δυνάμει, sed videntur plura periisse 8 intellegunt
helvolas uvae (Plin. h. n. 14, 29), potius Τρεβουλανὸς 10 vinum
 Massiliense medium inter Italica etiam apud Plin. 14, 68, ubi
 item sequitur Tarentinum 15 ἐν Ἰταλίᾳ Wilam Ἰωτάλινος CE,
 nomen item corruptum apud Plinium 14, 6, 8, ubi vina *Potulana*
 ab auctore dicta: Πωταλῖνος Cas, Πωτιτιανός falso Detlefsen
 17 ἰνδῶν E χάρις CE: corr. Mus 18 Σοραδεύας Lagarde
 20 χαρίης CE 21 οὕτω καταλέγει C: λέγει E

ἐξ Ἥλιδος μάγειρος, ἐξ Ἀργούς λέβης,
 Φλιάσιος οἶνος, ἐκ Κορίνθου στρώματα,
 ἰχθυὺς Σικυῶνος, Αἰγίου δ' αὐλητρίδες,
 e τυρὸς Σικελικός, — — — — —
 5 μύρον ἐξ Ἀθηναίων, ἐγγέλεις Βοιωταίαι. 5
 Ἑρμιππος δ' οὕτως (I 243 K).
 ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ἐξ οὗ ναυκληρεῖ Διόνυσος ἐπ' οἶνοπα πόντον,
 ὅσσ' ἀγάθ' ἀνθρώποις δεῦρ' ἤγαγε νηὶ μελαίνῃ.
 ἐκ μὲν Κυρήνης καυλὸν καὶ δέρμα βόειον. 10
 5 ἐκ δ' Ἑλλησπόντου σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη·
 ἐκ δ' αὖ Θετταλίας χόνδρον καὶ πλευρὰ βόεια·
 καὶ παρὰ Σιτάλκου ψώραν Λακεδαιμονίοισι·
 καὶ παρὰ Περδίκκου ψεύδη ναυσὶν πάνιν πολλαῖς.
 f αἱ δὲ Συράκουσαι σῦς καὶ τυρὸν παρέχουσι. 15
 10 καὶ Κερκυραίους ὁ Ποσειδῶν ἐξολέσειε
 ναυσὶν ἐπὶ γλαφυραῖς, ὅτιν' εἰς θυμὸν ἔχουσι.
 ταῦτα μὲν ἐντεῦθεν· ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμαστὰ
 ἰστία καὶ βίβλους· ἀπὸ δ' αὖ Συρίας λιβανωτόν·
 ἢ δὲ καλὴ Κρήτη κυπάριστον τοῖσι θεοῖσιν, 20
 15 ἢ Λιβύη δ' ἐλέφαντα πολὺν παρέχει κατὰ πρᾶσιν·
 ἢ Ῥόδος ἀσταφίδας <τε> καὶ ἰσχάδας ἡδυονείρους.
 αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίας ἀπίους καὶ ἴφια μῆλα·
 ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας, ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους.

2 Φλιάσιος Kockio suspectum, exspectes vinum Thasium, velut
 οἶνος δὲ Θάσιος 3 σικυῶνιος CE: corr. Mus 5 ἐγγέλεις
 CE: corr. Di 9 ἐν ἀνθρώποις CE: corr. Mus 12 Θεττα-
 λίας Kock: ἰταλίας CE 13 ψώρας E λακεδαιμονίοις CE:
 corr. Mus 15 συράκουσαι C σῖτον καὶ τυρὸν Eust. 261, 10
 παρέχουσαι CE: corr. Eust 15 post 19 transponi vult Wilam
 17 ὅτιν' Di: ὅτι CE 18 ἐντεῦθεν μὲν ταῦτ' Herw 21 κατὰ-
 πριστον Kock (saltem καταπριστόν) 22 τε add. Mus 23 εὐ-
 βοίας C ἴφια μῆλα dixit παρ' ἐπὶ νόμιαν, non oves sed mala

- αἱ Παρασαὶ δούλους καὶ στιγματίας παρέχουσι.
 20 τὰς δὲ Διὸς βαλάνους καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα 28
 Παφλαγόνες παρέχουσι· τὰ γὰρ <τ'> ἀναθήματα
 δαιτός·
 5 Φοινίκη δ' αὖ καρπὸν φοίνικος καὶ σεμίδαλιν·
 Καρχηδὼν δάπιδας καὶ ποικίλα προσκεφάλαια.
 50. Πίνδαρος δ' ἐν τῇ εἰς Ἰέρωνα Πυθικῇ ᾠδῇ
 (fr. 106 B⁴)·
 ἀπὸ Ταῦγέτοιο μὲν Λάκαιναν
 10 ἐπὶ θηροσὶ κύνα τρέχειν πυκινώτατον ἐρπετόν.
 Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γάλακτος
 αἶγες ἐξοχώταται·
 ὅπλα δ' ἀπ' Ἀργεος, ἄρμα Θηβαῖον, <ἀλλ'> ἀπὸ
 τῆς ἀγλαοκάρπου
 15 Σικελίας ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν. b
 Κριτίας δὲ οὕτως (fr. 1 B)·
 κότταβος ἐκ Σικελῆς <ἐστι> χθονὸς ἐκπρεπὲς ἔργον,
 ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα.
 εἶτα δ' ὄχος Σικελὸς κάλλει δαπάνη τε κράτιστος.
 20
 5 Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος, γυίων τρυφερωτάτη ἔδρα.
 εὐναίου δὲ λέχους κάλλος ἔχει

3 τ' add. Mus 5 Φοῖνιξ δ' αὖ Mein, δ' αὖ del. Iac, latet sine dubio glossema; Κύπρος δ' αὖ Wilam 6 δάπεδας CE 7 Πυθικῇ ᾠδῇ videtur error subesse 10 τρέφειν error Eustathii 1822, 5 11 γλάγους Eust. 1569, 44 13 ἀλλ' add. schol. Arist. Pac. 73 ἀγλαοκάρπους C 15 σικελίζειν ὄχημα E 17 σικελικῆς E ἐστι om. CE: add. p. 666 b ἔργον p. 666: εἰς ἔργον C εἰς ἔριον E 18 λατάμων E 19 σικελικὸς CE: corr. Mus κάλλει — κράτιστος om. E κάλλι C: corr. Cas 20 suppl. Sitzler (ex p. 432 e) ἄγγεα Λυδῇ χεῖρ εὐφ' Ἀσια-τογενῆς 21 γυίων Mus: γυω CE 22 ἔξοχα κάλλος ἔχει Mus

Μίλητός τε Χίος τ' ἔναλος πόλις Οἰνοπίωνος.
 Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη
 c καὶ πᾶς χαλκὸς ὅτις κοσμεῖ δόμον ἐν τινι χρεῖα.
 10 Φοίνικες δ' εὖρον γράμματα ἀλεξίλογα.
 Θήβη δ' ἄρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη· 5
 φορτηγούς δ' ἀκάτους Κᾶρες ἄλδος ταμίαι.
 τὸν δὲ τροχὸν γαίας τε καμίνου τ' ἔκγονον εὔρε,
 κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,
 15 ἢ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.
 καὶ ἐπαινεῖται ὄντως ὁ Ἀττικὸς κέραμος. Εὐβουλος 10
 δέ φησι (Π 211 K) 'Κνίδια κεράμια, Σικελικὰ βατάνια,
 d Μεγαρικὰ πιθάρκνια.' Ἀντιφάνης δέ (Π 171 K)·
 <καὶ> νᾶπυ Κύπριον καὶ σκαμωνίας ὀπὸν
 <καὶ> κάρδαμον Μιλήσιον <καὶ> κρόμμυον
 Σαμοθράκιον <καὶ> καυλὸν ἐκ Καρχηδόνος 15
 καὶ σίλφιον θύμον <τε τῶν> Ὑμηττίων
 5 ὀρίγανόν <τε> Τενέδιον.
 51. ὅτι ὁ Περσῶν βασιλεὺς τὸν Χαλυβώνιον μόνον
 οἶνον ἔπινεν· ὃν φησι Ποσειδώνιος (FHG III 276) καὶ
 Δαμασκῷ τῆς Συρίας γίνεσθαι, Περσῶν αὐτόθι κατα- 20
 φυτευσάντων τὰς ἀμπέλους. ἐν δὲ Ἰσση τῇ κατὰ τὸν
 Ἀδρίαν νήσῳ Ἀγαθαρχίδης φησὶν (FHG III 194) οἶνον
 γίνεσθαι ὃν πᾶσι συγκρινόμενον καλλίῳ εὐρίσκεσθαι.
 Χίου δὲ οἶνου καὶ Θασίου μέμνηται Ἐπίλυκος (I 804 K)·
 e 'Χῖος καὶ Θάσιος ἡθημένος.' καὶ Ἀντίδοτος δέ (II 411 K)· 25

3 ὅτις Mus: ὅστις CE 4 δεξίλογα Dobr, λεξίλογα Schw, ἀεξίλογα Mein 7 τροχοῦ Cas, non recte γαίης E τὸ γόνον CE: corr. Mus 9 μαραθῶνος C 11 κεράμια CE βοτάνια CE: corr. Mus 12 Εὐβουλος δὲ et v. 10 Ἀντιφάνης δέ Di 13 sqq. Eubuli ex Glaucō fabula versus sunt, quos supplevi ex Poll. VI 67 14 κρόμμιον CE 16 θύμον Ὑμηττίον CE τε add. Pors 23 fort. πάντων καλλίῳ 25 καὶ Ἀντίδοτος — p. 65, 4 κατέβρεξε om. E 25 καὶ ἀντίδοτον δὲ C: corr. Kidd

- Θάσιον ἔγχει
 ὁ γὰρ λαβὼν μου καταφάγη τὴν καρδίαν,
 ὅταν πῖω τοῦδ', εὐθὺς ὑγιὲς γίνεται·
 Ἀσκληπιὸς κατέβρεξε
 5 οἶνος Λέσβιος,
 ὃν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων, μοι δοκῶ,
 φησὶ Κλέαρχος (IV 564 M).
 Λεσβίου . . . πώματος
 οὐκ ἔστιν ἄλλος οἶνος ἡδίων πιεῖν,
 10 φησὶν Ἀλεξίς (II 398 K).
 Θασίοις καὶ Λεσβίοις οἶναριοις
 τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος
 καὶ νωγαλίζει.
 ὁ αὐτός (ibid.)·
 15 ἡδὺς ὁ Βρόμιος τὴν ἀτέλειαν Λεσβίου
 ποιῶν τὸν οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε·
 ὃς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ' ἀποστέλλων πόλιν f
 καὶ κῦαθον, ἱερὰν ἐγγράφων τὴν οὐσίαν.
 Ἐπιππος (II 264 K)·
 20 φιλῶ γε πρᾶμνιον οἶνον Λέσβιον
 πολλὴ δὲ Λεσβία σταγὼν ἐκπίνεται
 ἄγαν.
 Ἀντιφάνης (II 117 K)·
 ἔστιν ὅψον χρηστόν, ἐπαγωγὸν πάνν

1 velut ἔγχει, παιδίον 2 καταφᾶ i. e. καταφάγει vel
 καταφαγεῖν C: corr. Iac, ab initio ὁ γὰρ ἂν (fort. ὅτι ἂν) δάκ-
 νον μου Kock 3 τοῦδ' Kock: τοῦτ' C 4 deus ipse nova
 me salute perfudit 5. 6 fort. Clearchi peripatetici verba
 8 πώματος CE 11 sqq Alexidis versus corrupti cf. II 47 d
 15 velut ἡδὺς γ' ὁ Βρόμιος (γ' add. Pors)· χρῆν ἀτέλειαν Λεσ-
 βίοις (hoc Cas) ποιεῖν et v. 18 ἐγγράφειν 17 ὃς δ' ἂν εἰς
 ἑτ. ληφθῇ ἀπ. CE: corr. Pors 18 ἐγγράφω C 20 et 21
 fort. ne eiusdem quidem poetae 20 φιλῶ γέροντα Kock
 22 ἄγαν del. Mein 24 πάρεστιν Iac

οἶνός τε Θάσιος καὶ μύρον καὶ στέμματα.
 ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς
 πρᾶσσουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς.

Εὐβουλος (II 209 K).

Θάσιον ἢ Χῖον λαβὼν 5
 ἢ Λέσβιον γέροντα νεκταροσταγῇ.
 μέμνηται δὲ οὗτος καὶ ψιθίου οἴνου (ib. 212).
 οἶνον γάρ με ψίθιον γεύσας
 ἦδ' ἄκρατον, διψῶντα λαβὼν
 ὅξει παλὺ πρὸς τὰ στήθη. 10

καὶ Ἀναξανδρίδης (II 163 K). 'χοῦς κεκραμένος | ψιθίου.'

29 52. ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφο-
 ριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας
 ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ κωμικὸς μέμνηται Πεπαρηθίου
 οἴνου (I 473 K). 15

οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἔασω πρᾶμνιον,
 οὐ Χῖον, οὐχὶ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,
 οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον.

Εὐβουλος (II 210 K).

ὁ Λευκάδιος πάρεστι καὶ μελίττιος 20
 οἰνίσκος οὕτω πότιμος.

Ἀρχεστράτου τοῦ δειπνολόγου (fr. 59 Ri).

b εἶθ' ὁπόταν πλήρωμα Διὸς σωτήρος ἔλησθε,
 ἦδη χρὴ γεράον, πολὺν σφόδρα κραῖτα φοροῦντα
 οἶνον, ὕγραν χαίταν λευκῶ πεπυκασμένον ἄνθει 25
 πίνειν, ἐκ Λέσβου περικύμονος ἐκγεγαῶτα.

2. 3 cf. Eurip. fr. 887 N 7. 8. 11 ψυθίου et ψύθιον E
 10 πρὸς τὰ στήθη mihi obscura 17 οὐχὶ Di: οὐ CE, οὐδὲ
 Schw 18 ἐπεγείρει CE: corr. Brunck 20 μελίττιος CE:
 corr. Schw 21 οὕτω Cas, sed ne sic quidem res plana
 24 κρατοφοροῦντα CE: corr. Cas 25. 26 om. E 25 ὕγρα
 χαίτα C: corr. Brunck

5 τὸν τ' ἀπὸ Φοινίκης ἱερᾶς τὸν Βύβλινον αἰνῶ·
 οὐ μέντοι κείνῳ γε παρεξισῶ αὐτόν. ἐὰν γὰρ
 ἐξαίφνης αὐτοῦ γεύσῃ μὴ πρόσθεν ἐθισθεῖς,
 εὐώδης μὲν σοι δόξει τοῦ Λεσβίου εἶναι
 5 μᾶλλον· ἔχει γὰρ τοῦτο χρόνου διὰ μῆκος ἄπλατον· c
 10 πινόμενος δ' ἥσων πολλῶ. κείνος δὲ δοκήσει
 οὐκ οἶνῳ σοι ἔχειν ὅμοιον γέρας, ἀμβροσίᾳ δέ.
 εἰ δέ τινες σκώπτουσιν ἀλαζονοχαυνοφλύαροι,
 ὥς ἄδιστος ἔφν πάντων Φοινίκιος οἶνος,
 10 οὐ προσέχω τὸν νοῦν αὐτοῖς . . .
 15 ἐστὶ δὲ καὶ Θάσιος πίνειν γενναῖος, ἐὰν ἧ
 πολλαῖς πρεσβεύων <ἐτέων> περικαλλέσιν ὥραις.
 οἶδα δὲ καὶ ἄλλων πόλεων βοτρυοσταγῇ ἔρνη
 εἰπεῖν αἰνῆσαι τε καὶ οὗ με λέληθ' ὀνομῆναι·
 15 ἀλλ' οὐθὲν τᾶλλ' ἐστὶν ἀπλῶς πρὸς Λέσβιον οἶνον.
 20 ἀλλὰ τινες χαίρουσιν ἐπαινοῦντες τὰ παρ' αὐτοῖς. d
 53. φοινικίνου δὲ οἶνου μέμνηται καὶ Ἑφίππος
 (II 263 K).

20 κάρυα, ῥοίᾳς, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα,
 σταμνάριά τ' οἶνου <μικρὰ> τοῦ φοινικίνου.
 καὶ πάλιν (p. 255, 8).

φοινικίνου βῆκος τις ὑπανεφῶγγυτο.
 μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ξενοφῶν Ἀναβάσει (II 3, 14).
 Μενδαίου δὲ Κρατῖνος (I 69 K).

1 τὸν δ' E βύβλιον CE: corr. Mus 2 ἄν γὰρ CE
 7 οὗτι οἶνῳ Eust. 1633, 52 ὅμοιον ἔχειν Mein 8 εἰ δέ τι E
 9 ἄδιστος citantur eius poetae (Philoxeni, ut putat Ribbeck)
 quem impugnat ipsa verba 12 πρεσβεύων ἐτέρον οἶνον CE:
 glossam del. et hiatum expl. Pors περικαλλέσιν C 13 πόλεων
 E: πολλῶν C 15 τᾶλλ' E: τᾶλλος C 17 φοινικικοῦ CE:
 corr. Mein 19 νωγαλίματα CE, cf. II p. 47 d 20 suppl.
 p. 57 e φοινικικοῦ E φοινίκιον C: corr. Mein 23 μνημο-
 νεύει — ἀναβάσει om. E: add. in mg col. rubr. C

νῦν δ' ἂν ἴδῃ Μενδαῖον ἡβῶντ' ἄρτίως
οἰνίσκον, ἔπεται ἀκολουθεῖ καὶ λέγει·
‘οἴμ’ ὥς ἀπαλὸς καὶ λευκός· ἄρ’ οἴσει τρία;’

e Ἐρμιππος δὲ πού ποιεῖ τὸν Διόνυσον πλειόνων μεμνη-
μένον (I 249 K). 5

Μενδαίῳ . . . μὲν καὶ ἐνουροῦσιν θεοὶ αὐτοὶ
στρώμασιν ἐν μαλακοῖς. Μάγνητα δὲ μελιχόδωρον
καὶ Θάσιον, τῷ δὲ μῆλων ἐπιδέδρομεν ὁδμή,
τοῦτον ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον

5 τῶν ἄλλων οἴνων μετ' ἀμύμονα Χῖον ἄλυπον. 10

ἔστι δὲ τις οἶνος, τὸν δὲ σαπρίαν καλέουσι,
οὗ καὶ ἀπὸ στόματος στάμνων ὑπανοιγομενάων
ὄξει ἰων, ὄξει δὲ ῥόδων, ὄξει δ' ὑακίνθου·

f ὁσμὴ θεσπεσία κατὰ πᾶν δ' ἔχει ὑπερφερὲς δῶ,
10 ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ. τοῦτ' ἐστὶ τὸ νέκταρ, 15
τούτου χρὴ παρέχειν πίνειν ἐν δαιτὶ θαλερῇ

τοῖσιν ἐμοῖσι φίλοις, τοῖς δ' ἐχθροῖς ἐκ Πεπαρήθου·

φησὶ δὲ Φαινίας ὁ Ἐρξείσιος (FHG II 301) Μενδαίους
τοὺς βότρους ἐπὶ τῇ ἀμπέλῳ ῥαίνειν τῷ ἐλατηρίῳ· διὸ
γίνεσθαι τὸν οἶνον μαλακόν. 20

54. ὅτι Θεμιστοκλῆς ὑπὸ βασιλέως ἔλαβε δωρεὰν
τὴν Λάμψακον εἰς οἶνον, Μαγνησίαν δ' εἰς ἄρτον,
Μυοῦντα δ' εἰς ὄψον, Περικώτην δὲ καὶ τὴν Παλαί-
σκηψιν εἰς στρωμνὴν καὶ ἱματισμόν. ἐκέλευσε δὲ τούτῳ
στολὴν φορεῖν βαρβαρικήν, ὥς καὶ Ἀημαράτῳ, δοὺς 25

2 οἰνίσκον E 6 <τοῦ> μὲν Herm καὶ ἐνουρ. Herm:
ἐνουροῦσι καὶ CE 7 μελιχόνειρον K cf. p. 27 f, μελιχοδω-
δόν Wilam 11 τὸν Di: ὄν CE 12 ἀνοιγομένων CE: corr.
Cas 13 δὲ ῥόδων C: δὲ καὶ ῥόδων E 16 παρέχειν Mus:
παρέχειν ἀεὶ CE ἐν δαιτὶ Di: ἐν τῇ CE 18 φαινίας C:
φανίας E 21 παρὰ βασιλέως K 23 μανοῦντα C μένοῦντα
E (fuit igitur μανοῦντα), cf. Plut. Them. 29 et schol. Arist.
eq. 84 25 δομαράτῳ C

τὰ πρότερον ὑπάρχοντα καὶ <εἰς> στολὴν Γάμβρειον 30
 προσθεῖς ἐφ' ᾧ τε μηκέτι Ἑλληνικὸν ἱμάτιον περιβάλλεται.
 καὶ Κῦρος δὲ ὁ μέγας Πυθάρχω τῷ Κυζικηνῷ φίλῳ ὄντι
 ἐχαρίσατο ἑπτὰ πόλεις, ὥς φησιν ὁ Βαβυλώνιος Ἀγα-
 5 θοκλῆς (FHG IV 289), Πήδασον, Ὀλύμπιον, Ἀκαμάν-
 τιον, <Τίον>, Σκῆπτρα, Ἀρτύψον, Τορτύρην. ὁ δ' εἰς
 ὕβριν, φησί, καὶ ἄνοιαν προελθὼν τυραννεῖν ἐπεχεί-
 ρησε τῆς πατρίδος στρατιὰν συναγαγών. καὶ οἱ Κυζι-
 κηνοὶ ἐξορμήσαντες ἐπ' αὐτὸν ἐβοηδρόμουν, πρόκροσ-
 10 σοι φερόμενοι ἐπὶ τὸν κίνδυνον. — τιμᾶται δὲ παρὰ
 Λαμψακηνοῖς ὁ Πρίηπος ὁ αὐτὸς ὢν τῷ Διονύσῳ, ἐξ ὧ
 ἐπιθέτου καλούμενος οὕτως, ὥς Θρίαμβος καὶ Διθύ-
 ραμβος.

ὅτι Μιτυληναῖοι τὸν παρ' αὐτοῖς γλυκὺν οἶνον πρό-
 15 δρομον καλοῦσι, ἄλλοι δὲ πρότροπον [ἢ πρόδρομον].

55. θαυμάζεται δὲ καὶ ὁ Ἰκάριος οἶνος, ὥς Ἀμφίς
 (II 248 K).

ἐν Θουρίοις τοῦλαιον, ἐν Γέλα φακοί,
 Ἰκάριος οἶνος, ἰσχάδες Κιμώλιαι.

20 γίνεται δὲ ἐν Ἰκάρῳ, φησὶν Ἐπαρχίδης (FHG IV 404),
 ὁ πράμνιος. ἐστὶ δὲ οὗτος γένος τι οἶνου. καὶ ἐστὶν
 οὗτος οὔτε γλυκὺς οὔτε παχύς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ
 σκληρὸς καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρουσιν· οἷον Ἀριστο-
 φάνης οὐχ ἥδεσθαι Ἀθηναίους φησί (fr. 579 K) λέγων
 25 τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτε ποιηταῖς ἥδεσθαι σκληροῖς

1 γάμβρειον CE γάμβρειον Suid. s. v: corr. Soterius, qui
 etiam εἰς addidit 2 ἐφ' ᾧ τε — περιβάλλεται om. E fort.
 περιβαλέσθαι 4 sqq. septem urbes ex Iliadis imitatione
 5. 6 καμάντιον CE: corr. Cas 6 Τίον suppl. Cas, tum Σκῆπτρον,
 Ἀστύρα, Γέργιθα Wilam 7 φησί K: φασί CE 11 πρίηπος
 C: πρίαμος (μ in π corr.) E 15 glossam del. Cas 18 ἰού-
 λαιον E 21 πράμνιος CE 22 fort. [οὔτος] οὔτε — οὔτε C:
 οὔτω — οὔτω (superscr. ε bis) E 25 ποιηταῖς E: ποιητὴν C

καὶ ἀστεμφέσιν οὔτε πρᾶμνίοις [σκληροῖσιν] οἴνοις
 συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἀνθο-
 σμία καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ. εἶναι γὰρ ἐν Ἰκάρῳ
 φησὶ Σῆμος (FHG IV 493) Πράμνιον πέτραν καὶ παρ'
 αὐτῇ ὄρος μέγα, ἀφ' οὗ τὸν Πράμνιον οἶνον, ὃν καὶ 5
 d φαρμακίτην τινὰς καλεῖν. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Ἰκαρος πρό-
 τερον Ἰχθυόεσσα διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τῶν ἰχθύων πλῆθος,
 ὥς καὶ Ἐχινάδες ἀπὸ τῶν ἐχίνων καὶ Σηπιάς ἄκρα
 ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὴν σηπιῶν καὶ Λαγοῦσσαι νῆσοι ἀπὸ
 τῶν ἐν αὐταῖς λαγωῶν καὶ ἔτεραι Φυκοῦσσαι καὶ Λοπα- 10
 δοῦσσαι ἀπὸ τῶν παραπλησίων. προσαγορεύεται δέ,
 φησὶν Ἐπαρχίδης (l. s), ἡ ἄμπελος ἡ τὸν Ἰκάριον
 πρᾶμνιον φέρουσα ὑπὸ τῶν ξένων μὲν ἱερὰ, ὑπὸ δὲ
 τῶν Οἰνοαίων Διονυσιάς. Οἰνόη δὲ πόλις ἐν τῇ νήσῳ
 ἐστὶ. Δίδυμος δὲ (p. 77 Schm) πρᾶμνιόν φησιν οἶνον 15
 ἀπὸ πρᾶμνίας ἀμπέλου οὕτω καλουμένης, οἱ δὲ ἰδίως
 e τὸν μέλανα, ἔνιοι δὲ ἐν τῷ καθόλου τὸν πρὸς παρα-
 μουήν ἐπιτήδειον οἶνονε παραμόνιον ὄντα· οἱ δὲ τὸν
 πρᾶνουντα τὸ μένος, ἐπεὶ οἱ πιόντες προσσηνεῖς.

56. ἐπαινέτ' Ἀμφίς καὶ τὸν ἐξ Ἀκάνθου πόλεως οἶνον 20
 λέγων (II 247 K)· ποδαπὸς εἶ; φράσον.

B. Ἀκάνθιος. A. εἶτα πρὸς θεῶν

οἶνου πολίτης ὃν κρατίστου στρυφνὸς εἶ

καὶ τοῦνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις

5 ἔχεις, τὰ δ' ἥθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις; 25

1 glossam del. Herw 2. 3 ἀνθοσμία Mus: ὀσμία CE
 4 Πράμνον Suid. s. v, πρᾶγμων Phot, Πράμνην schol. A 639
 5 ὃν om. C 10. 11 λεπαδοῦσσαι C λιπαδοῦσαι E: corr. Schw
 14 τῶν οἰνοαίων CE (sed oi in ras. C): corr. Cas, Οἰναῖοι in titulis
 οἰνοεὺς δὲ E 17 ἐν τῇ καθόλου Herodianum intellegens coni.
 et del. Wilam 18 οἶνονε E: οἶον δὲ C παραμόνιον CE itemque
 Et. M. 686, 38, cf. Suid. Phot 19 πιόντες E πίονες C 22
 B. <ὁποδαπὸς εἶμ';> Ἀκάνθιος Mein ἀκάνθια C

Κορινθίου οἴνου Ἀλεξίς μνημονεύει ὥς σκληροῦ f
(II 401 K):

οἶνος ξενικὸς παρῆν· ὁ γὰρ Κορίνθιος
βασανισμὸς ἐστὶ.

5 καὶ Εὐβοικοῦ δέ (p. 403): ἑπολὺν πιῶν Εὐβοικὸν οἶνον.
Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον τῷ νέκταρι παραβάλλει (fr. 151
B⁴): ὃς καὶ πού φησιν (fr. 2):

ἐν δορὶ μὲν <μοι> μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικὸς· πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

10 Στράτις δὲ τὸν Σκιάθιον ἐπαινεῖ (I 729 K):

οἶνος κοχύζει τοῖς ὀδοιπόροις πιεῖν
μέλας Σκιάθιος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένος.

Ἀχαιοὺς δὲ τὸν Βίβλινον (p. 586 N): ἑδεξιούτο Bi- 31
βλίνου μέθης ἐκπώματι· ἐκαλεῖτο δ' οὕτως ἀπὸ τινος

15 χωρίου οὕτω προσαγορευομένου. φησὶ δὲ Φιλύλλιος
(I 787 K) ὅτι

παρέξω Λέσβιον, Χῖον σαπρόν,

Θάσιον, Βίβλινον, Μενδαῖον, ὥστε μηδὲνα κραιπαλᾶν.

Ἐπίχαρμος δὲ ἀπὸ τινων ὀρῶν Βιβλίνων φησὶν αὐ-
20 τὸν ὠνομάσθαι. Ἀρμενίδας δὲ τῆς Θράκης φησὶν
εἶναι χώραν τὴν Βιβλίαν, ἣν Ἀντισάρην καὶ Οἰσύμην
προσαγορευθῆναι. ἐπεικῶς δὲ ἡ Θράκη ἐθαιμάζετο ὥς
ἡδύοινος, καὶ συνόλως τὰ ἀπὸ πλησίου αὐτῆς χωρία· b

3 ὁ γὰρ Κορίνθιος E τὸ γὰρ Κορίνθιος C: corr. Mus, fort.
τὰ γὰρ Κορίνθια, ut non solum vinum intellegas 5 πιῶν
Mus: ποιῶν CE 8 μοι add. Mus 9 κεκλιμένω E 11 κο-
χύζει E κοκκίζει C: corr. Cas 13 Ἀχαιοὶ E 13. 14 Βιβλίνου
Cas: βιβλίου CE 14 μέθης (mendo notato) CE, velut μεθεῖς
χερὸς | ἑκπώμα καλεῖτο C (o in ras) καλεῖται E: corr. Di
15 φιλυᾶνος CE: corr. Ruhnken 18 μηδὲν E, μηδένα μηδὲν
Mein 19 sqq. haec ex Steph. B. s. Βιβλίῃ et ex Et. M. 197, 33
supplenda, cf. Geffcken de Steph. B. p. 16 21 Ἀντισάρην
Cas: αὐτῆς τισάρην CE 23 fort. πολύοινος τὰ ἀπλησίον E,
πάντα τὰ πλησίον Wilam

νῆες δ' ἐκ Δήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι (H 467).
 Ἴππυς δ' ὁ Ῥηγῆνος τὴν εἰλεὸν καλουμένην ἄμπελον
 βιβλίαν φησὶ καλεῖσθαι, ἣν Πόλλιν τὸν Ἀργεῖον, ὃς
 ἐβασίλευσε Συρακουσίῳ, πρῶτον εἰς Συρακούσας κο-
 μίσαι ἐξ Ἰταλίας. εἴη ἂν οὖν ὁ παρὰ Σικελιώταις ὁ
 γλυκὺς καλούμενος Πόλλιος ὁ Βίβλινος οἶνος.

χρησμός. ἐν τῷ χρησμῷ, φησὶν, ὁ θεὸς ἡντομά-
 τισε·

πῖν' οἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ οὐκ Ἀνθηδόνα ναίεις
 οὐδ' ἱερὰν Ὑπέραν, ὅθι γ' ἄτρυγον οἶνον ἔπινες. 10
 ὠνομάζετο δὲ παρὰ Τροίξηνίοις, ὥς φησιν Ἀριστο-
 τέλης ἐν τῇ αὐτῶν πολιτείᾳ (fr. 546 R), ἄμπελος Ἀν-
 θηδονιάς καὶ Ὑπερείας ἀπὸ Ἀνθου τινὸς καὶ Ὑπέρου,
 ὥς καὶ Ἀλθηφιάς ἀπὸ Ἀλθηφίου τινός, ἐνὸς τῶν Ἀλ-
 φειοῦ ἀπογόνων. 15

57. Ἀλκμᾶν δέ που ἄπυρον οἶνον καὶ ἄνθεος
 ὄσδοντά' φησι (fr. 117 B⁴) τὸν ἐκ Πέντε λόφων, ὃς ἐστὶ
 τόπος Σπάρτης ἀπέχων στάδια ἑπτὰ· καὶ τὸν ἐκ Λευ-
 θιάδων, ἐρύματός τινος, καὶ τὸν ἐξ Οἰνοῦντος καὶ τὸν
 ἐξ Ὀνόγλων καὶ Σταθμῶν. χωρία δὲ ταῦτα τὰ καὶ 20
 πλησίον Πιτάνης. φησὶν οὖν 'οἶνον δ' Οἰνουντιάδαν
 ἢ Λένθιν ἢ Καρύστιον ἢ Ὀνογλιν ἢ Σταθμίταν.' καὶ
 τὸν ἐκ Καρύστου, ὃς ἐστὶ πλησίον Ἀρκαδίας. ἄπυρον

2 Ἴππυς Vossius: ἱππίας CE Ἰλαιοι Hes. s. v 7. 8 ἐν
 τῷ — ἡντομάτισε in mg col. rubr. C, om. E 11 παρὰ Τροί-
 ξηνίοις — 12 πολιτεία om. E, add. C in mg 13 ὑπερείας CE:
 corr. Mein ἀπὸ Ἀνθηδόνας Suid. l. s. et s. v Ἀνθηδό-
 νιος, cf. Aristot. apud Plut. qu. gr. 19 18 ἑπτὰ: ζεξ C
 18 καὶ τὸν ἐκ Λενθ. — 22 Σταθμίταν om. E 20. 21 fort.
 ταῦτα πάντα πλησίον 21 οἰνουντιάδα C: corr. Bergk 22
 ὀνιγλιν Hes. s. v 22. 23 verba καὶ τὸν ἐκ Καρύστου — Ἀρ-
 καδίας post ἐρύματός τινος (v. 19) transpos. Pors; quomodo tur-
 baverit epitomator nescio

δὲ εἶπε τὸν οὐχ ἡψημένον· ἐχρῶντο γὰρ ἐφθοῖς οἶνοις.
 Πολύβιος δὲ (34, 11, 1) διάφορον οἶνον ἐν Καπύῃ
 φησὶ γίνεσθαι τὸν ἀναδενδρίτην καλούμενον, ᾧ μηδὲνα
 συγκρίνεσθαι. Ἀλκίφρων δ' ὁ Μαιάνδριος περὶ τὴν
 5 Ἐφεσίαν φησὶν εἶναι ὀρείαν κώμην τὴν πρότερον μὲν
 καλουμένην Λητοῦς, νῦν δὲ Λατώρειαν ἀπὸ Λατω-
 ρείας Ἀμαζόνο· ἐν ἣ γίνεσθαι τὸν πράμνιον οἶνον.
 Τιμαχίδας δὲ ὁ Ῥόδιος ὑπόχυτόν τινα οἶνον ἐν Ῥόδῳ e
 καλεῖ παραπλήσιον τῷ γλεύκει. καὶ γλύξιν δ' οἶνος
 10 καλεῖται ὁ τὸ ἔψημα ἔχων. Πολύζηλος δὲ (I 790 K)
 αὐτίτην καλεῖ οἶνον. Πλάτων δ' ὁ κωμικὸς (I 664 K)
 καπνίαν· κάλλιστος δ' οὗτος γίνεται ἐν Βενεβέντῳ
 πόλει Ἰταλίας. ἀμφίας δ' οἶνος ὁ φαῦλος καλεῖται
 παρὰ Σωσικράτει. ἐχρῶντο δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ πόματί
 15 τινι ἐξ ἀρωμάτων κατασκευαζομένῳ, ὃ ἐκάλουν τρίμμα.
 Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ περὶ φυτῶν ἱστορίᾳ φησὶν (9,
 18, 10) ἐν Ἡραίᾳ τῆς Ἀρκαδίας γίνεσθαι οἶνον ὃς τοὺς f
 μὲν ἄνδρας πινόμενος ἐξίστησι, τὰς δὲ γυναῖκας τεκ-
 νούσας ποιεῖ. περὶ δὲ Κερυνίαν τῆς Ἀχαΐας ἀμπέλου
 20 τι γένος εἶναι, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον ἐξαμβλοῦν ποιεῖν τὰς
 γυναῖκας τὰς ἐγκύμονας· καὶ τῶν βοτρύων δέ, φησί,
 φάγωσιν, ἐξαμβλοῦσιν. ὁ δὲ Τροιζήνιος οἶνος ἀρόνους,

3 ἀναδενδρίτην CE: corr. Mus ᾧν μηδὲν E 6 Λητοῦς
 Eust. 871, 25: λητοῦι CE νῦν δὲ E: om. C 9 τῷ γλευκεῖ C
 τῷ γλυκῷ E (ῶ in ras): corr. K 10 ἔψημα CE, cf. Hes. s. v.
 γλύξιν 11 αὐτίτην CE, cf. Erot. 64, 15 οἶνον C: οἶνον ἐν Ῥόδῳ

E 12 βενιβενδεῖ C 13 ἀμφιος CE, cf. Suid. et Hes. s. v
 13. 14 ex pleniore Athenaeo fort. Suidas ἀμφίας· μέτριος οἶνος.
 Νικόστρατος Οἶνοποιῶ καὶ Σωσικράτης 15 κατασκευαζόμενον
 C 17 ἐν Ἡρακλείᾳ Theophr 18. 19 τεκνούσας CE ἀτέκνους
 Theophr: corr. Brunck, cf. Ael. v. h. 13, 6 et Plin. h. n. 14, 116
 21 καὶ τῶν κτλ': haec de canibus Theophr, sed Athenaeus
 non ipsum Theophrastum adhibuit, cf. Plin. l. s

φησί, ποιεῖ τοὺς πίνοντας. ἐν Θάσῳ δὲ λέγει ὡς αὐτοὶ
 ποιοῦσιν οἶνον τινα ὑπνωτικὸν καὶ ἕτερον ἀγρυπνεῖν
 ποιοῦντα τοὺς πίνοντας.

58. περὶ δὲ τῆς τοῦ ἀνθοσμίου οἴνου σκευασίας
 Φαινίας ὁ Ἑρξείος φησι τάδε (FHG II 301)· ᾠλεῦκει 5
 32 παραχεῖται παρὰ χοῦς πεντήκοντα εἰς θαλάσσης καὶ
 γίνεται ἀνθοσμίας· καὶ πάλιν· ἀνθοσμίας γίνεται ἐκ
 νέων ἀμπέλων ἰσχυρότερος ἢ ἐκ παλαιῶν· ἐξῆς τέ
 φησι· τὰς ὀμφακῶδεις συμπατήσαντες ἀπέθεντο καὶ
 ἀνθοσμίας ἐγένετο· Θεόφραστος δ' ἐν Θάσῳ φησὶ 10
 (de odor. 51) τὸν ἐν τῷ πρυτανεῖῳ διδόμενον θαυμαστὸν
 εἶναι τὴν ἡδονήν· ἡρτυμένος γάρ ἐστιν. ἑμβάλλουσι
 γὰρ εἰς τὸ κεράμιον σταῖς μέλιτι φυράσαντες, ὥστε τὴν
 ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ, τὴν δὲ γλυκύτητα ἀπὸ τοῦ σταυτοῦ
 b λαμβάνειν τὸν οἶνον· καὶ ἐξῆς δέ φησιν· ἑάν τις 15
 κεράση σκληρὸν καὶ εὖοσμον μαλακῶ καὶ ἀόσμῳ, καθ-
 ἄπερ τὸν Ἡρακλεώτην καὶ τὸν Ἐρυθραῖον, τοῦ μὲν
 τὴν μαλακότητα, τοῦ δὲ τὴν εὖοσμίαν παρεχομένου·
 μυρίνης δὲ οἶνος κεῖται παρὰ Ποσειδίππῳ (IV
 526 M)· 20

διψηρὸς ἄτοπος ὁ μυρίνης ὁ τίμιος.

καὶ Ἑρμῆς δ' εἶδος πόσεως παρὰ Στράτιδι (I 717, 22K)

Χαιρέας δὲ ἐν Βαβυλῶνι οἶνον φησι γίνεσθαι
 τὸν καλούμενον νέκταρ.

ἦν ἄρ' ἔπος τόδ' ἀληθές, ὃ τ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν, 25

5 φαινίας E: φανίας C 6 παρεγγεῖται Mus περὶ τοῦς
 CE: παρὰ Cas, χοῦς Pors (χόας Turnebus) 9 fort. τοῦς i. e.
 βότρως 13 εἰς τοῦς κεράμους C 16 εὖόσμῳ (pro ἀόσμῳ)
 CE 18 εὖοσμίαν Theophr: εὖστομαλίαν CE 19 μυρί-
 νης δὲ Di: μυρίτης δὲ ἢ μυρίνης CE 21 fort. — διψη-
 ροῖσιν ἄτοπος μυρίνης CE 25 ἦν ἄρ' Pors: ἦ γὰρ CE
 ὅτι οὐ CE

ἀλλά τι καὶ χλεύης οἶνος ἔχειν ἐθέλει. — c
οὐδὲν ἀπόβλητον Διονύσιον, οὐδὲ γίγαρτον,
ὁ Κεῖός φησι ποιητής (fr. 88 B⁴).

59. τῶν οἴνων ὃ μὲν λευκός, ὃ δὲ κιρκός, ὃ δὲ
5 μέλας. καὶ ὁ μὲν λευκὸς λεπτότατος τῇ φύσει, οὐρη-
τικός, θερμὸς πεπτικός τε ὢν τὴν κεφαλὴν ποιεῖ διά-
πυρον· ἀνωφερὴς γὰρ ὁ οἶνος. ὁ δὲ μέλας, ὁ μὴ γλυ-
κάζων, τροφιμώτατος, στυπτικός· ὁ δὲ γλυκάζων καὶ
τῶν λευκῶν καὶ τῶν κιρκῶν τροφιμώτατος. λεαίνει
10 γὰρ κατὰ τὴν πάροδον καὶ παχύνων τὰ ὑγρά μᾶλ- d
λον κεφαλὴν ἥττον παρενοχλεῖ. ὄντως γὰρ ἡ τοῦ
γλυκέος οἴνου φύσις ἐγχρονίζει περὶ τὰ ὑποχόνδρια
καὶ πτυέλου ἐστὶν ἀναγωγός, ὥς Διοκλῆς καὶ Πρα-
ξαγόρας ἱστοροῦσι. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖός φη-
15 σιν· ὁ μέλας οἶνός ἐστι θερπετικώτατος, ὁ δὲ λευκὸς
οὐρητικώτατος καὶ λεπτότατος, ὁ δὲ κιρκὸς ξηρὸς καὶ
τῶν σιτίων πεπτικώτερος.¹ οἱ δ' ἐπιμελέστερον τεθαλατ-
τωμένοι οἶνοι ἀκραίπαλοί τε εἰσι καὶ κοιλίας λύνουσιν
ἐπιδάκνουσί τε τὸν στόμαχον ἐμφυσῆσεις τε ἐνεργά- e
20 ζονται καὶ συγκατεργάζονται τὴν τροφήν. τοιοῦτος
δ' ἐστὶν ὁ τε Μύνδιος καὶ ὁ ἀπὸ Ἀλικαρνασσοῦ. ὁ
γοῦν κυνικὸς Μένιππος ἀλμοπότιν τὴν Μύνδον φησίν.
ἱκανῶς δὲ καὶ ὁ Κῶος τεθαλάττωται. καὶ ὁ Ῥόδιος δὲ
ἐλάττονος μὲν κεκοινώνηκε θαλάσσης, ὁ δὲ πολὺς αὐ-
25 τοῦ ἀχρεῖός ἐστιν. ὁ δὲ νησιώτης εἰς τε τοὺς πότους
ἐστὶν εὖ πεφυκὼς καὶ πρὸς τὴν καθημερινὴν χρῆσιν
οὐκ ἀνοίκειος. ὁ δὲ Κνίδιος αἵματος γεννητικός,

1 χλεύης Bergk: λεύχης CE; distichon non esse Simonidis
vidit Schw 2 οὐδὲν Schw: οὐδὲ γὰρ CE, nisi forte γὰρ
Athenaei est 6 πεπτικός C 17 σίτων E 18 τέ εἰσι E:
εἰσι C 24 κεκοινώνηκε C supra vers: τετύχηκε CE

f τρόφιμος, κοιλίαν εὔλυτον κατασκευάζων· πλείων δὲ
 πινόμενος ἐκλύει τὸν στόμαχον. ὁ δὲ Λέσβιος στῦψιν
 μικροτέραν ἔχει καὶ μᾶλλον οὐρεῖται. χαριέστατος
 δ' ἐστὶν ὁ Χῖος καὶ τοῦ Χίου ὁ καλούμενος Ἀριού-
 σιος. διαφορὰ δὲ αὐτοῦ εἰσι τρεῖς· ὁ μὲν γὰρ αὐ- 5
 στηρός ἐστιν, ὁ δὲ γλυκάζων, ὁ δὲ μέσος τούτων τῇ
 γεύσει αὐτόκρατος καλεῖται. ὁ μὲν οὖν αὐστηρός εὔ-
 στομός ἐστι καὶ τρόφιμος καὶ μᾶλλον οὐρεῖται, ὁ δὲ
 γλυκάζων τρόφιμος, πλήσμιος, κοιλίας μαλακτικός, ὁ
 33 δ' αὐτόκρατος τῇ χρεῖα μέσος ἐστὶ. κοινῶς δ' ὁ Χῖος 10
 πεπτικός, τρόφιμος, αἵματος χρηστοῦ γεννητικός, προσ-
 ηνέστατος, πλήσμιος διὰ τὸ παχὺς εἶναι τῇ δυνάμει.
 τῶν δ' οἴνων χαριέστατος ὁ κατὰ τὴν Ἰταλίαν
 Ἀλβανὸς καὶ ὁ Φαλερνίτης. ὁ δὲ τούτων πεπαλαιω-
 μένος καὶ κεχρονικῶς φαρμακώδης ὢν καροῖ λίαν τα- 15
 χέως. ὁ δὲ Ἀδριανὸς καλούμενος εὐπνους, εὐανάδοτος,
 ἄλυπος τὸ σύνολον. οἰνοποιητέον δὲ αὐτοῦς πρό τινος
 b χρόνου καὶ εἰς ἀναπεπταμένον τόπον θετέον εἰς τὸ
 διαπνεῦσαι τὸ παχὺ τῆς δυνάμεως αὐτῶν. χαριέστα-
 τος δ' οἶνος εἰς παλαίωσιν ὁ Κερκυραῖος. ὁ δὲ Ζα- 20
 κύνθιος καὶ ὁ Λευκάδιος διὰ τὸ γύψον λαβεῖν καὶ
 κεφαλὴν ἀδικοῦσιν. ὁ δ' ἀπὸ Κιλικίας Ἀβάτης καλού-
 μενος κοιλίας μόνον ἐστὶ μαλακτικός. Κῶν δὲ καὶ
 Μυνδίῳ καὶ Ἀλικαρνασσίῳ καὶ παντὶ τῷ ἱκανῶς τε-
 θαλαττωμένῳ συνάδει τὰ σκληρὰ τῶν ὑδάτων οἶον 25

3 χαριέστερος CE: corr. K, cf. Poll. VI 16 4. 5 ἀρνού-
 σιος CE, cf. Poll. I s 7. 8. fort. εὐστόμαχος ἐστι 12 παχὺς
 Schw: πολὺς C πολὺ E 13. 14 fort. τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν
 ὁ Ἀλβανὸς 14 καὶ ὁ E: ὁ καὶ C 16 fort. ὁ δὲ Πραιτον-
 τιανὸς καλούμενος Ἀδριανός, cf. Diosc. 5, 10 et Plin. 14, 67
 et 75; similia H. Bruns praeivit 18 melius ἀποθετέον 19
 παχὺ C: πολὺ E, cf. Hor. sat. II 4, 52 19. 20 fort. χρησιμώ-
 τος δ' οἶνος 24 ἀλικαρνασίῳ CE

κρηναῖα καὶ ὄμβρια, ἐὰν ἧ διυλισμένα καὶ πλείονα
 χρόνον καθεσταμένα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν οὗτοι Ἀθή-
 νησι καὶ Σικυῶνι· ἐν ταύταις γὰρ σκληρὰ τὰ ὕδατα. c
 τοῖς δ' ἀθαλάσσοις τῶν οἴνων καὶ τοῖς παρέχουσιν
 5 ἱκανωτέραν στύψιν, ἔτι δὲ τῷ Χίῳ καὶ Λεσβίῳ τὰ
 ἀποιώτατα τῶν ὑδάτων εὐθετεῖ.

60. ᾧ γλῶσσα, σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον,
 πῶς δῆτα τλήσῃ πρᾶγμ' ὑπεξελθεῖν τόδε;
 ἧ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον,
 10 ὅφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνακτόρων,
 φησὶ Σοφοκλῆς (fr. 686 N).

αὐτὸς ἐμαντοῦ Ἰόλεως τε καὶ Ἀλκείδης γενήσομαι.
 ὅτι ὁ Μαρεώτης οἶνος ὁ Ἀλεξανδρεωτικός τὴν μὲν d
 προσηγορίαν ἔχει ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λίμνης Μα-
 15 ρείας καὶ τῆς παρ' αὐτὴν πόλεως ὁμωνύμου, ἣ πρό-
 τερον μὲν ἦν μεγίστη, νῦν δὲ κώμης περιερίληφε μέ-
 γεθος, τὴν προσηγορίαν λαβοῦσα ἀπὸ Μάρωνος ἐνὸς
 τῶν μετὰ Διονύσου τὰς στρατείας πεποιημένων. πολλή
 δὲ ἡ περὶ τὴν γῆν ταύτην ἄμπελος, ἧς καὶ ἡ σταφυλὴ
 20 πάνυ βρωθῆναι εὖστομος καὶ ὁ γινόμενος οἶνος κάλ-
 λιστος· λευκός τε γὰρ καὶ ἡδύς, εὖπνους, εὐανάδοτος,
 λεπτός, κεφαλῆς οὐ καθικνούμενος, διουρητικός. τού- e
 του δὲ καλλίων ὁ Ταινιωτικός καλούμενος. ταινία δ'
 ἐστὶν ἐπιμήκης περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους, ἀφ' ἧς οἱ
 25 γινόμενοι οἶνοί εἰσι μὲν ἡρέμα ὑπόχλωροι, ἐμφαίνον-

3 σκληρὰ om. E 4 δ' ἀθαλάσσοις Schw: δὲ θαλασσοῖς
 CE 8 ἐπεξελθεῖν Brunck non recte 10 ἀνάκτορον CE:
 corr. Welcker 12 αὐτὸς — γενήσομαι om. E, in mg C,
 ut nescias quo inserenda sint; Alcidas musicum loqui vidit
 Wilam, illique responderi inde ab Philemonis versu litt. f
 14 λίμνης Mein: κρήνης CE 16 μὲν E: om. C 18 διονυσίου
 E 20 βρωθῆναι πάνυ E 23 et p. 78, 3 Ταινιωτικός saltem
 24 fort. περὶ τούτους τοὺς τόπους

τές τι ἐν αὐτοῖς λιπαρόν, ὃ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος
 κρᾶσιν ἀναλύεται κατὰ βραχύ, ὥς καὶ το μέλι τὸ Ἀτ-
 τικὸν ἀνακιρνάμενον. οὗτος ὁ Ταινιωτικὸς πρὸς τῷ
 ἡδὺς εἶναι ἔχει τι καὶ ἀρωματῶδες ἡρέμα ἐπιστῦφον.
 ἢ δὲ περὶ τὸν Νεῖλον ἄμπελος πλείστη μὲν αὐτῇ, ὅσος 5
 f καὶ ὁ ποταμός. καὶ πολλὰ τῶν οἴνων αἱ ιδιότητες
 κατὰ τε τὰ χρώματα καὶ τὴν προσφορὰν. τούτους δ'
 ὑπερβάλλει ὁ κατὰ Ἀντυλλαν πόλιν οὐ μακρὰν οὖσαν
 Ἀλεξανδρείας, ἥς τοὺς φόρους οἱ τότε βασιλεῖς Αἰ-
 γύπτιοί τε καὶ Πέρσαι ταῖς γαμεταῖς ἐδίδοσαν εἰς 10
 ξώνας. ὁ δὲ κατὰ τὴν Θηβαίδα καὶ μάλιστα ὁ κατὰ
 τὴν Κόπτον πόλιν οὕτως ἐστὶ λεπτός καὶ εὐανάδοτος
 καὶ ταχέως πεπτικὸς ὥς καὶ τοῖς πυρεταίνουσι διδόμε-
 νος μὴ βλάπτειν.

σαντὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας, γύναι (Philem. 15
 34 fr. 190 K). ἦν δὲ τραγικὸς ποιητὴς ὁ Ἀστυδάμας.

61. ὅτι [ὁ] Θεόπομπος ὁ Χῖος τὴν ἄμπελον ἱστορεῖ
 (FHG I 328) εὐρεθῆναι ἐν Ὀλυμπίᾳ παρὰ τὸν Ἀλφειόν·
 καὶ ὅτι τῆς Ἡλείας τόπος ἐστὶν ἀπέχων ὀκτὼ στάδια,
 ἐν ᾧ οἱ ἐργῶριοι κατακλείοντες τοῖς Διονυσίοις χαλ- 20
 κοῦς λέβητας τρεῖς κενοὺς παρόντων τῶν ἐπιδημούν-
 των ἀποσφραγίζονται καὶ ὕστερον ἀνοίγοντες εὐρί-
 σκουσιν οἴνου πεπληρωμένους. Ἑλλάνικος δὲ φησιν
 (FHG I 67) ἐν τῇ Πλινθίνῃ πόλει Αἰγύπτου πρώτη
 b εὐρεθῆναι τὴν ἄμπελον. διὸ καὶ Δίων ὁ ἐξ Ἀκαδη- 25
 μίας φιλοῖνους καὶ φιλοπότας τοὺς Αἰγυπτίους γενέ-

3 πρὸς τὸ E 5 μὲν αὐτῇ om. E, nec sana verba
 8 ὁ om. C 12 post εὐανάδοτος iterum καὶ λεπτός CE
 14 βλάπτει E 19 ἀπέχων: τῆς πόλεως add. Paus. VI 26, 1
 21 καινοὺς CE: corr. e Paus 24 πλινθίνῃ E πρῶτον Eust.
 1635, 17

σθαι· εὐρεθῆναι τε βοήθημα παρ' αὐτοῖς ὥστε τοὺς
 διὰ πενίαν ἀποροῦντας οἶνον τὸν ἐκ τῶν κριθῶν γε-
 νόμενον πίνειν· καὶ οὕτως ἥδεσθαι τοὺς τοῦτον προσ-
 φερομένους ὥς καὶ ἄδειν καὶ ὀρχεῖσθαι καὶ πάντα
 5 ποιεῖν ὅσα τοὺς ἐξοίνους γινομένους. Ἀριστοτέλης
 δέ φησιν (p. 118 R) ὅτι οἱ μὲν ὑπ' οἶνου μεθυσθέντες
 ἐπὶ πρόσωπον φέρονται, οἱ δὲ τὸν κριθινὸν πεπω-
 κότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλὴν· ὁ μὲν γὰρ οἶνος
 καρηβαρικός, ὁ δὲ κριθίνος καρωτικός.

10 62. ὅτι δὲ φίλοινοι Αἰγύπτιοι, σημεῖον καὶ τὸ παρὰ ο
 μόνους αὐτοῖς ὥς νόμιμον ἐν τοῖς δείπνοις πρὸ πάν-
 των ἐδεσμάτων κράμβας [ἔσθαι] ἐφθὰς μέχρι τοῦ
 δεῦρο παρασκευάζεσθαι. καὶ πολλοὶ εἰς τὰς κατα-
 σκευαζόμενας ἀμεθύστους προσλαμβάνουσι τὸ τῆς
 15 κράμβης σπέρμα. καὶ ἐν ᾧ δ' ἂν ἀμπελῶνι κράμβαι
 φύωνται, ἀμαυρότερος ὁ οἶνος γίνεται. διὸ καὶ Συ-
 βαρίται, φησὶ Τίμαιος (FHG I 206), πρὸ τοῦ πίνειν
 κράμβας ἥσθιον. Ἀλεξίς (II 401 K).

ἐχθὲς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλᾶς.

20 κατανύστασον· παύσῃ γάρ. εἰτά σοι δότῳ d
 ῥάφανόν τις ἐφθήν.

Εὐβουλος δὲ πού φησι (II 209 K).

γύναι,

ῥάφανόν με νομίσας· εἰς ἐμέ σου τὴν κραιπάλην
 25 μέλλεις ἀφεῖναι πᾶσαν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖς.

ὅτι δὲ τὴν κράμβην ῥάφανον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ
 Ἀπολλόδωρος δηλοῖ ὁ Καρύστιος (IV 449 M).

1 δὲ in τε corr. E παρ' αὐτοῖς βοήθημα E 6 ἀπ' οἶ-
 νου CE: corr. K coll. X 447b 9 καρώτερος (κ in β corr) E
 12 ἔσθαι dittographiam del. K 15 ἀμπελῶνι E: ἀμπέλω C
 24 σου Dobr: σὺ CE

εἰ δ' ὅτι καλοῦμεν ῥάφανον, ὑμεῖς δ' οἱ ξένοι
κράμβην, γυναιξὶ διαφέρειν οἴονται.

Ἀναξανδρίδης (Π 160 K).

ἐὰν λούσῃσθε νῦν

e ῥάφανόν τε πολλὴν ἐντράγητε, παύσεται 5
τὸ βάρος διασκεδᾷ τε τὸ προσὸν νῦν νέφος
ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Νικοχάρης (I 773 K).

εἰσαύριον .. ἀντὶ ῥαφάνων ἐψήσομεν
βαλάνιον, ἵνα νῶν ἐξάγῃ τὴν κραιπάλην.

10

Ἀμφίς (Π 247 K).

οὐκ ἔστιν, ὥς ἔοικε, φάρμακον μέθης
οὐδὲν τοιοῦτον ὥς τὸ προσπεσεῖν ἄφνω
λύπην τιν'. οὕτως ἐξελεύνεται γὰρ σφόδρα
λήρον ὥστε τὰς ῥαφάνους οὕτω δοκεῖν.

15

περὶ δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἦν ἡ κράμβη ποιεῖ
ἱστορεῖ καὶ Θεόφραστος (h. pl. 4, 16, 6) φεύγειν φάσ-
κων καὶ ζῶσαν τὴν ἄμπελον τῆς ῥαφάνου τὴν ὁδμήν.

ΕΚ ΤΟΥ Β

35 Τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας προσεπιμετρεῖ τῷ ὕπνῳ. 20
οὐκ εἶπον με οἱ λόγοι, οὓς ἀπεμνημόνευσας, ὄντες
ποικίλοι ὕπνῳ διδόναι σχολήν.
οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τοξεύειν.

1 non *εἰ* corruptum, sed ὅτι ἡμεῖς δ' CE: corr. Dalec
2 οἴονται E οἶει τι B om. C: οἶει δέ τι Cas, οἶει σύ γε K
5 ἐντράγητε CE: corr. Mus 6 διασκεδᾷτε CE: corr. Bernhardt
10 ἵνων CE: corr. Cas ἐξάγει CE: corr. Di 15 velut τὸν
οἶνον ὥστε τὰς ῥαφάνους λήρον δοκεῖν 19 Ἀθηναίου ἐκ τοῦ
δευτέρου βιβλίου C 23 οὐκ — τοξεύειν om. E, add. in mg
C: similiter I p. 20b σκοποῦ πόρρω τοξεύων

ὅτι τὸν οἶνον ὁ Κολοφώνιος Νίκανδρος ὀνομά-
σθαι φησὶν ἀπὸ Οἰνέως (fr. 86 Sch).

Οἰνεὺς δ' ἐν κοίλοις ἀποθλίψας δεπάεσσιν
οἶνον ἔκλησε.

5 φησὶ δὲ καὶ Μελανιππίδης ὁ Μήλιος (III 591 B⁴).
ἐπώνυμον, δέσποτ', οἶνον Οἰνέως.

Ἐκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος τὴν ἄμπελον ἐν Αἰτωλίας
λέγων εὐρεθῆναι φησὶ καὶ τάδε (FHG I 26). Ὅρεσθεὺς b
ὁ Δευκαλίωνος ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν ἐπὶ βασιλείᾳ, καὶ
10 κύων αὐτοῦ στέλεχος ἔτεκε· καὶ ὃς ἐκέλευσεν αὐτὸ
κατορυχθῆναι, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔφυ ἄμπελος πολυστά-
φυλος, διὸ καὶ τὸν αὐτοῦ παῖδα Φύτιον ἐκάλεσε. τού-
του δ' Οἰνεὺς ἐγένετο κληθεὶς ἀπὸ τῶν ἀμπέλων. οἱ
γὰρ παλαιοί, φησὶν, Ἕλληνες οἶνας ἐκάλουν τὰς ἀμ-
15 πέλους. Ὅινεως δ' ἐγένετο Αἰτωλός. Πλάτων δ' ἐν
Κρατύλῳ (p. 406 c) ἐτυμολογῶν τὸν οἶνον οἰόνουν αὐ-
τόν φησιν εἶναι διὰ τὸ οἰήσεως ἡμῶν τὸν νοῦν ἐμπι- c
πλᾶν. ἢ τάχα ἀπο τῆς ὀνήσεως κέκληται· παρετυμολο-
γῶν γὰρ Ὅμηρος τὴν φωνὴν ὥδε πῶς φησιν (Z 260).
20 ἔπειτα δὲ καὶ τὸς ὀνήσαι, αἶ' κε πῆλυσθα.
καὶ γὰρ τὰ βρώματα ὀνείατα καλεῖν εἴωθεν ἀπὸ τοῦ
ὀνίσκειν ἡμᾶς.

2. οἶνόν τοι, Μενέλαε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον

θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας.

25 ὁ τῶν Κυπρίων τοῦτό φησι ποιητής (fr. 10 Ki), ὅστις
ἂν εἴη. Δίφιλος δ' ὁ κωμικός φησιν (II 569 K).

3 κοίλοις E 5 ὁ μιλήσιος CE, cf. XIV 651 f 8 λέ-
γων C: λέγει E 10 αὐτοῦ C: αὐτῶ in αὐτοῦ corr. E
αὐτὸ Brunc: αὐτὸν CE 11 ἔφυ — 12 τὸν αὐτοῦ om. E
13 δ' οἶνος E 14 φησὶν E: om. C; sunt Pamphili verba
coll. Hes. s. οἶνη 25 ὁ τῶν — 26 ἂν εἴη om. E, add.
in mg C 25 ὁ Κύπριος ποιητής φησιν Suidas s. v. οἶνος,

- d ὦ πᾶσι τοῖς φρονοῦσι προσφιλέστατε
 Διόνυσσε καὶ σοφώταθ', ὡς ἡδύς τις εἶ.
 ὃς τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖς μόνος,
 τὸν τὰς ὀφρῦς αἶροντα συμπείθεις γελᾶν
 5 τὸν τ' ἄσθενῇ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασύν . . . 5
 ὁ δὲ Κυθήριος Φιλόξενος λέγει (fr. 16 B⁴): 'εὐρείτας
 οἶνος πάμφωνος.' Χαιρήμων δὲ ἔ' τραγῳδὸς (p. 611 N)
 παρασκευάζειν φησὶ τὸν οἶνον τοῖς χρωμένοις
 γέλωτα, σοφίαν, ἀμαθίαν, εὐβουλίαν.
 Ἴων δ' ὁ Χίος φησιν (Π 255 B⁴). 10
- e ἄδαμνον
 παῖδα ταυρωπὸν, νέον οὐ νέον, ἥδιστον πρόπολον
 βαρυγδούπων ἐρώτων, οἶνον ἀερσίνοον,
 — ἀνθρώπων πρῶτανιν. —
- 36 <ὁ> Μνησίθεος δ' ἔφη τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς 15
 θνητοῖς καταδείξαι τοῖς μὲν ὀρθῶς χρωμένοις
 ἀγαθὸν μέγιστον, τοῖς δ' ἀτάκτως τοῦμπαλιν,
 (τροφὴν τε γὰρ δίδωσι τοῖσι χρωμένοις
 5 ἰσχύν τε ταῖς ψυχαῖσι καὶ τοῖς σώμασιν)
 εἰς τὴν ἰατρικὴν τε χρησιμώτατον. 20
 καὶ τοῖς ποτοῖς γὰρ φαρμάκοις κεράννυται
 καὶ τοῖσιν ἐλκωθεῖσιν ὠφελίαν ἔχει.
 ἐν ταῖς συνουσίαις τε ταῖς καθ' ἡμέραν
 10 τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι καὶ κεκραμένον

Athenaeus igitur eodem modo Cyprium nominavit poetam
 quo VIII 334 b 1 προσφιλέστατος C 3 ὃς τὸν — ποιεῖς
 Lennep: ὅταν — ποιῆς CE 9 εὐμαθίαν CE: corr. Nauck
 11 ἄδαμον CE: corr. Cas 12 ταυρωπα (ut videtur) E 13 τῶν
 βαρυγδ. Wilam ἀερσίπνοον CE: corr. Cas 14 hiatum not. K
 (suppl. fort. οἶνον), ἀθανάτων πρῶτανιν Wilam 15 sqq. Alexi-
 dis esse putat Schw 15 ὁ add. Pors 16 γρ. θνητῶν E in
 mg 18 τοῖσι Mus: τοῖς CE, τοῖς εὐ Mein 21 fort. καὶ τοῖς
 πνευματοῖς γὰρ φάρμακον 22 ὠφέλειαν CE: corr. Di

- εὐθυμίαν· ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς, ὕβριν· b
 ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ·
 ἐὰν δ' ἄκρατον, παράλυσιν τῶν σωμαμάτων.
 διὸ καὶ καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον πανταχοῦ
 5 15 ἰατρόν.
 ἡ δὲ Πυθία εἰρηκὲ τισι Διόνυσον ὑγιάτην καλεῖν.
 3. Εὐβουλος δὲ ποιεῖ τὸν Διόνυσον λέγοντα (Π 196 K).
 τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω
 τοῖς εὐφρονοῦσι· τὸν μὲν ὑγείας ἔνα,
 10 ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι· τὸν δὲ δεύτερον
 ἔρωτος ἡδονῆς τε· τὸν τρίτον δ' ὕπνου, c
 5 ὃν ἐκπιόντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι
 οἴκαδε βαδίζουσ'. ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι
 ἡμέτερός ἐστ', ἀλλ' ὕβρεος· ὁ δὲ πέμπτος βοῆς·
 15 ἕκτος δὲ κώμων· ἑβδομος δ' ὑπωπίων·
 <ὁ δ'> ὄγδοος κλητῆρος· ὁ δ' ἑνατος χολῆς·
 10 δέκατος δὲ μανίας, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ.
 πολὺς γὰρ εἰς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεὶς
 ὑποσκελίζει ῥᾶστα τοὺς πεπωκότας.
 20 Ἐπίχαρμος δὲ φησιν (p. 271 L).
 ἐκ μὲν θυσίας θοίνα . . . ,
 ἐκ δὲ θοίνας πόσις ἐγένετο. B. χάριεν, ὥς γ' ἐμοὶ d
 <δοκεῖ>.

1 εὐθυμίαν φέρει· ἐὰν CE: corr. Pors ὑπερβάλῃς εἰς ὕβριν
 C ὑπερβαλεῖς (superscr. η) εἰς ὕβριν E: corr. Mus 2 προσ-
 φέρει superscr. η E 2 ἐὰν δ' ἄκρατον προσφέρῃ et 3 ἐὰν
 δ' ἴσον ἴσῳ, παράλυσιν Nauck 3 ἀν δ' ἄκρατον CE 6 cf.
 p. 22e 8 γὰρ E: γίνεσθαι C 9 ὑγείας CE 12 εἰσπιόν-
 τες E 13. 14 οὐκέθ' ἡμέτερος CE: corr. Suid s. v. οἶνος
 14 ὕβρεως CE 16 ὁ δ' add. Cas κλητῆρος CE: corr. Florens
 Christ ἑνατος CE 20 δὲ φησιν E: δ' ἔφη C 21 ἐκ μὲν
 θυσίας θοίνη post ἐγένετο (v. 22) E 21 θοίνη, 22 θοίνης
 CE 22 ἐμὴν Mein 23 δοκεῖ suppl. Di

Α. ἐκ δὲ πόσιος μῶκος, ἐκ μῶκου δ' ἐγένεθ' υανία·
 ἐκ δ' υανίας δίκαια <...>, ἐκ δίκαιας δὲ καταδίκαια>,
 5 ἐκ δὲ καταδίκαιας πέδαι τε καὶ σφαλὸς καὶ ζαμία.
Πανύασις δ' ὁ ἐποποιὸς τὴν μὲν πρώτην πόσιν
 ἀπονέμει Χάρισιν, Ὡραις καὶ Διονύσῳ, τὴν δὲ δευ- 5
 τέρην Ἀφροδίτῃ καὶ πάλιν Διονύσῳ, Ὑβρει δὲ καὶ
 Ἄτῃ τὴν τρίτην. *Πανύασίς* φησι (fr. 13 Ki).
 πρῶται μὲν Χάριτες τ' ἔλαχον καὶ εὐφρονες Ὡραι
 μοῖραν καὶ Διόνυσος ἐρίβρομος, οἵπερ ἔτενξαν.
 τοῖς δ' ἔπι Κυπρογένεια θεὰ λάχε καὶ Διόνυσος. 10
 ἔνθα τε κάλλιστος πότος ἀνδράσι γίνεται οἴνου·
 5 εἴ τις <τόν> γε πίοι καὶ ἀπότροπος οἴκαδ' ἀπέλθοι
 δαιτὸς ἀπὸ γλυκερῆς, οὐκ ἂν ποτε πῆματι κύρσαι·
 ἀλλ' ὅτε τις μοίρης τριτάτης πρὸς μέτρον ἐλαύνει
 πίνων ἀβλεμέως, τότε δ' Ὑβριος αἶσα καὶ Ἄτης 15
 γίνεται ἀργαλέα, κακὰ δ' ἀνθρώποισιν ὀπάξει.
 10 ἀλλὰ πέπον, μέτρον γὰρ ἔχεις γλυκεροῖο ποτοῖο,
 στεῖχε παρὰ μνηστῆν ἄλοχον, κοίμιζε δ' ἐταίρους·
 δεῖδία γὰρ τριτάτης μοίρης μελιηδέος οἴνου
 πινομένης, μή σ' Ὑβρις ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἀέρσῃ, 20
 ἐσθλοῖς δὲ ξενίοισι κακὴν ἐπιθῇσι τελευτήν.
 15 ἀλλὰ πιθοῦ καὶ παῦε πολὺν πότον.

1 κῶμος, ἐκ κῶμου CE: corr. Mein coll. Arist. gener. anim.
 724a 28 ἐγένετο θυανία CE: corr. Cas et Dobr 2 ἐκ δὲ θυ-
 νίας CE δίκη CE δίκαια τάχ' Ahrens, reliqua suppl. H. Ste-
 phanus 3 σφαλὸς Bochart: σφάκελλος CE ζημία CE 7 Πα-
 νύασις — p. 85, 2 ὀπηδεῖ om. CE Suid, habet post librum XIII C,
 post l. XV E, ut non certum sit ab Athenaeo hic posita fuisse
 8 πρώτην Hoeschel, at cf. τοῖς δ' ἔπι (v. 10) 10 της (super-
 scr. οι) δ' ἔπι CE 11 γίνεταί C 12 τόν γε Koechly:
 γε E με C ὑπότροπος Peppmüller 15 ἀβλεμέως Bergk
 16 ἀργαλέης Wilam 21 δὲ Mein: ἐν CE ἐπιθήσειε CE:
 corr. Mein 22 ἀλλ' ἄπιθι καὶ CE: corr. Mein

καὶ ἐξῆς περὶ ἀμέτρου οἴνου (fr. 14, 6 Ki).

ἐκ γὰρ οἱ Ἄτης τε καὶ Ἰβριος αἶσ' <ἄμ> ὀπηδεῖ.
κατὰ γὰρ τὸν Εὐριπίδην (Cycl. 534).

πληγὰς ὁ κῶμος λοίδορόν θ' ὕβριν φέρει.
5 ὅθεν τινὲς τὴν Διονύσου γένεσιν καὶ τὴν τῆς Ἰβρεως
κατὰ ταῦτα γενέσθαι φασίν.

4. Ἀλεξίς δέ πού φησιν (II 313 K) ὥς
ὁμοιότατος ἄνθρωπος οἶνω τὴν φύσιν e
τρόπον τιν' ἐστί. τὸν γὰρ οἶνον τὸν νέον
10 πολλή' στ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποξέσαι
πρώτιστον ἀφυβρίσαι τ', ἀπανθήσαντα δὲ
5 σκληρόν γενέσθαι, παρακμάσαντα δ' ὦν λέγω
τούτων ἀπάντων, ἀπαρυθέντα τὴν ἄνω
ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσιν, τότε
15 πότιμον γενέσθαι καὶ καταστῆναι πάλιν
ἡδύν θ' ἅπασιν τοῦπίλοιπον διατελεῖν.

κατὰ δὲ τὸν Κυρηναῖον ποιητὴν (Eratosth. fr. 34 Hi).

οἶνός θ' ὃς πυρὶ ἴσον ἔχει μένος, εὖτ' ἂν εἰς ἄνδρας f
ἔλθῃ· κυμαίνει δ' οἷα Αἰβυσσαν ἄλλα
20 βορρῆς ἢ νότος· τὰ δὲ <καὶ> κεκρυμμένα φαίνει
βυσσόθεν· ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.
ἀλλαχοῦ δὲ τοῦναντίον φησὶν Ἀλεξίς (II 399 K).
οὐδέν . . ἔοικ' ἄνθρωπος οἶνω τὴν φύσιν.
ὁ μὲν γὰρ ἀπογηρὰς ἀγδὴς γίνεται,

2 ἄμ' add. Naekius 5 ὅθεν — 6 φασίν om. E 10 'στ'
E: τ' C 11 ἀπανθῆ(ι C)σαι πάλιν CE ἀποινήσαντα δὲ Stob.
fl. 115, 7: corr. Valcken 14 ποτὲ CE: corr. Boissonade
18 οἶνός θ' ὃς Clem. Al. paed. p. 183 P: ὁ οἶνος CE, rectius
οἶνός τοι Stob. fl. 18, 3 et Hes. s. v. ναρθηκοπλήρωτον, sed
Athenaeus eadem editione usus est qua Clemens εἰς ἄνδρας
CE 20 βορρῆς CE καὶ om. CE Clem: add. Stob, fort. recte
24 ἀπογηράσκων CE: corr. Elmsl, ὁ μὲν ἀπογηράσκων Mein

οἶνον δὲ τὸν παλαιότατον σπουδάζομεν.
ὃ μὲν δάκνει γάρ, ὃ δ' ἱλαροὺς ἡμᾶς ποιεῖ.

Πανύασις δὲ λέγει (fr. 12, 12 Ki)·

- 37 οἶνος <γὰρ> πυρὶ ἴσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ,
ἐσθλόν, ἀλεξίκακον, πάσῃ συνοπηδὸν ἀνίη. 5
ἐν μὲν γὰρ θαλίης ἐρατὸν μέρος ἀγλαίης τε,
ἐν δὲ χοροτυπίης, ἐν δ' ἱμερτῆς φιλότῃτος.
5 τῷ σε χορὴ παρὰ δαιτὶ δεδεγμένον εὖφρονι θυμῷ
πίνειν, μηδὲ βορῆς κεκορημένον ἥντε παῖδα
ῥῆσθαι πλημύροντα, λελησμένον εὖφροσυνάων. 10
καὶ πάλιν (fr. 14)·

- .. οἶνος θνητοῖσι θεῶν πάρα δῶρον ἄριστον,
b ἀγλαός· ᾧ πᾶσαι μὲν ἐφαρμόζουσιν αἰοδαί,
πάντες δ' ὀρχησμοί, πᾶσαι δ' ἐραταὶ φιλότῃτες.
πάσας δ' ἐκ καρδίας ἀνίας ἀνδρῶν ἀλαπάξει 15
πινόμενος κατὰ μέτρον· ὑπὲρ μέτρον δὲ χειρίων.
5. Τίμαιος δὲ ὁ Ταυρομενίτης (FHG I 221) ἐν
'Ακράγαντι οἰκίαν τινὰ φησι καλεῖσθαι τριήρη ἐξ αἰ-
τίας τοιαύτης. νεανίσκους τινὰς ἐν αὐτῇ μεθυσκομέ-
νους ἐς τοσοῦτον ἐλθεῖν μανίας ἐκθερμανθέντας ὑπὸ 20
τῆς μέθης ὥς νομίζειν μὲν ἐπὶ τριήρους πλεῖν, χειμᾶ-
c ζεσθαι δὲ χαλεπῶς κατὰ τὴν θάλασσαν· καὶ τοσοῦτον
ἐκφρονας γενέσθαι ὥς τὰ ἀπὸ τῆς οἰκίας πάντα σκεύη
καὶ στρώματα ῥίπτειν ὥς εἰς τὴν θάλασσαν, τὴν ναῦν
διὰ τὸν χειμῶνα ἀποφορτίζεσθαι δόξαν αὐτοῖς λέγειν 25

4 γὰρ add. Suid 5 πάσης συνοπ. αἰοιδῆς Stob. fl. 18, 22,
unde αἰοιδῆ pro ἀνίη Valck 7 χοροτυπίης CE 8 τῷ δὲ
E, fort. τοῦ σε δεδεγμένον CE: corr. Stob 12 ὥς οἶνος
Clem Al. strom. VI p. 742P, οἶνος δὲ coni. Mus 13 ἐφαρ-
μόζουσαι E 15 πάντας δ' E καρδίας C, leg. καρδίης
16 κατὰ μέτρα C 17 δὲ om. C ταυρομενίτης CE 18 φησι
Mus: φασι CE 20. 21 ἀπὸ τῆς CE: corr. Schw 23 ὥς
τὰ C: ὥς E 24 εἰς Mein: ἐπὶ CE

τὸν κυβερνήτην. συναθροισμένων οὖν πολλῶν καὶ
 τὰ ῥιπτόμενα διαρπαζόντων οὐδ' ὥς παύεσθαι τῆς
 μανίας τοὺς νεανίσκους. καὶ τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν
 παραγενομένων τῶν στρατηγῶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐγκλη-
 5 θέντες οἱ νεανίσκοι ἔτι ναυτιῶντες ἀπεκρίναντο πυν- d
 θανομένων τῶν ἀρχόντων ὑπὸ χειμῶνος ἐνοχλούμενοι
 ἠναγκάσθαι ἀποφορτίσασθαι [τῇ θαλάσῃ] τὰ περιττὰ
 τῶν φορτίων. θαυμαζόντων δὲ τῶν στρατηγῶν τὴν
 ἐκπληξιν τῶν ἀνδρῶν εἰς τῶν νεανίσκων, καίτοι δο-
 10 κῶν τῶν ἄλλων πρεσβεύειν κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἔργῳ
 δ', ἔφη, ἄνδρες Τρίτωνες, ὑπὸ τοῦ δέους καταβαλὼν
 ἐμᾶντὸν ὑπὸ τοὺς θαλάμους ὥς ἐνὶ μάλιστα κατω-
 τάτῳ ἐκείμην.' συγγνόντες οὖν τῇ αὐτῶν ἐκστάσει
 ἐπιτιμήσαντες μὴ πλείονος οἴνου ἐμφορεῖσθαι ἀφῆκαν.
 15 καὶ οἱ χάριν ἔχειν ὁμολογήσαντες . . . ἄν λιμένος, e
 ἔφη, τύχωμεν ἀπαλλαγέντες τοσούτου κλύδωνος, Σω-
 τήρας ὑμᾶς ἐπιφανεῖς μετὰ τῶν θαλασσίων δαιμόνων
 ἐν τῇ πατρίδι ἰδρυσόμεθα ὥς αἰσίως ἡμῖν ἐπιφανέν-
 τας.' ἐντεῦθεν ἡ οἰκία τριήρης ἐκλήθη.
 20 6. Φιλόχορος δὲ φησιν (FHG I 387) ὅτι οἱ πίνον-
 τες οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐμφανίζουνσιν οἵτινές εἰσιν, ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον ἀνακαλύπτουσι παρρησίαν
 ἄγοντες. ὅθεν 'οἶνος καὶ ἀλήθεια' (Alcaeī fr. 57) λέγεται
 καὶ 'ἀνδρὸς δ' <οἶνος> ἔδειξε νόον' (Theogn. 500) καὶ τὸ f
 25 νικητήριον ἐν Διονύσου τρίπους. καὶ γὰρ ἐκ τρίπο-
 δος λέγειν φαμὲν τοὺς ἀληθεύοντας· δεῖ δὲ νοεῖν τρί-
 ποδα τοῦ Διονύσου τὸν κρατῆρα. ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον

4 ἐπὶ τὴν — 8 στρατηγῶν om. E 4. 5 ἐγκληνθέντες C:
 corr. Schw 7 τῇ θαλάσῃ del. Mein 9 fort. ἐκπληξιν
 αὐτῶν 13 αὐτῶν del. Wilam 16 ἔφησαν Schw, sed idem lo-
 quitur qui antea; contraxit haec epitomator 17 ἐπιφανῶς CE:
 corr. Mein 23 ἔχοντες superscr. ἄγοντες E 24 οἶνος om. CE

δύο γένη τριπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαινε
ἀμφοτέρους· ἐμπυριβήτης ὁ καὶ λοετροχόος. Αἰσχύ-
λος (fr. 1 N)·

τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης
αἰεὶ φυλάσσω τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν. 5

38 ὁ δ' ἕτερος κρατὴρ καλούμενος. Ὅμηρος (I 122)· 'ἔπ'
ἀπύρους τρίποδας.' ἐν τούτοις δὲ τὸν οἶνον ἐκίρυναν·
καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τῆς ἀληθείας [οἰκεῖος] τρίπους. διὸ
'Απόλλωνος μὲν οἰκεῖος διὰ τὴν ἐκ μαντικῆς ἀλήθειαν,
Διονύσου δὲ διὰ τὴν ἐν μέθῃ. Σῆμος δ' ὁ Δῆλιός 10
φησι (FHG IV 495)· 'τρίπους χαλκοῦς, οὐχ ὁ Πυθικός,
ἀλλ' ὃν νῦν λέβητα καλοῦσιν. οὗτοι δ' ἦσαν οἱ μὲν
ἄπυροι, εἰς οὓς τὸν οἶνον εἰσεκεράννουν, οἱ δὲ λοε-
τροχόοι, ἐν οἷς τὸ ὕδωρ ἐθέρμαινον, καὶ ἐμπυριβῆται.
b καὶ τούτων ἐνιοὶ ὠτάεντες, τρίποδα δὲ τὴν ὑπόβασιν 15
ἔχοντες τρίποδες ὠνομάζοντο.'

φησί που Ἐπιππος (II 263 K)·

οἶνου σε πληῖθος πόλλ' ἀναγκάζει λαλεῖν.

B. οὐκοῦν μεθύοντάς φασι τάληθ' ἡ λέγειν.

Ἀντιφάνης (II 114 K)·

20

κρύψαι, Φειδία,

ἅπαντα τᾶλλα τις δύναιτ' ἂν πλὴν δυοῖν,

οἶνόν τε πίνων εἰς ἔρωτά τ' ἐμπεσών.

ἀμφοτέρα μηνύει γὰρ ἀπὸ τῶν βλεμμάτων

c 5 καὶ τῶν λόγων ταῦθ'· ὥστε τοὺς ἀρνούμενους, 25
μάλιστα τούτους . . . καταφανεῖς ποιεῖ.

4 τρίπονν C οἶκος C 6 κρατὴρ Eust. 740, 12: ὁ
κρατὴρ CE 8 et 9 οἰκεῖος C 8 οἰκεῖος del. Brunck 10 διο-
νύσιον E σῆμος CE: corr. Cas 12 ὃν E: ὁ C 13 ἐξ-
εκεράννουν CE: corr. K 22 πάντα CE: corr. Mus 23 πλ-
νειν E 24 τῶν om. C 26 τούτους si verum est, supplendum
ταῦτα

7. Φιλόχορος δέ φησιν (FHG I 387) Ἀμφικτύονα
τὸν Ἀθηναίων βασιλέα μαθόντα παρὰ Διονύσου τὴν
τοῦ οἴνου κρᾶσιν πρῶτον κερᾶσαι. διὸ καὶ ὀρθοῦς
γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους οὕτω πίνοντας, πρότερον
5 ὑπὸ τοῦ ἀκράτου καμπτομένους· καὶ διὰ τοῦτο ἰδρύ-
σασθαι βωμὸν ὀρθοῦ Διονύσου ἐν τῷ τῶν Ὡρῶν ἱερῷ·
αὗται γὰρ καὶ τὸν τῆς ἀμπέλου καρπὸν ἐκτρέφουσι.
πλησίον δ' αὐτοῦ καὶ ταῖς Νύμφαις βωμὸν ἔδειμεν,
ὑπόμνημα τοῖς χρωμένοις τῆς κράσεως ποιούμενος· d
10 καὶ γὰρ Διονύσου τροφοὶ αἱ Νύμφαι λέγονται. καὶ
θέσμιον ἔθετο προσφέρεσθαι μετὰ τὰ σιτία ἄκρατον
μόνον ὅσον γεύσασθαι, δείγμα τῆς δυνάμεως τοῦ
ἀγαθοῦ θεοῦ, τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη κεκραμένον, ὅποσον
ἕκαστος βούλεται· προσεπιλέγειν δὲ τούτῳ τὸ τοῦ
15 Διὸς σωτήρος ὄνομα διδαχῆς καὶ μνήμης ἕνεκα τῶν
πινόντων, ὅτι οὕτω πίνοντες ἀσφαλῶς σωθήσονται.
Πλάτων δ' ἐν δευτέρῳ Νόμων (674b) τὴν τοῦ οἴνου
χρῆσιν φησιν ὑγείας ἕνεκα ὑπάρχειν.

ἀπὸ τοῦ κατὰ μέθην δὲ καταστήματος καὶ ταύρῳ e
20 παρεικάξουσιν τὸν Διόνυσον καὶ παρδάλει διὰ τὸ πρὸς
βίαν τρέπεσθαι τοὺς ἐξοινωθέντας. Ἀλκαῖος (fr. 47 B⁴).
ἄλλοτε μὲν μελιαδέος, ἄλλοτε δ'
ὄξυτέρου τριβόλων ἀρτυμένοι.
εἰσὶ δ' οἱ καὶ θυμικοὶ γίνονται· τοιοῦτος δ' ὁ ταῦρος.
25 Εὐριπίδης (Bacch. 743).
ταῦροι δ' ὑβρίζται κείς κέρας θυμούμενοι.

6 τῶν ἱερῶν ἱερῷ E 7 αὗται Mus: οὗτοι CE ἐκφέρουσι
K 9 ποιουμένης E 10 Νύμφαι Schw coll. XV 693 d:
μοῦσαι CE 11 θέσμιον p. 693: θεσμὸν CE σιτία p. 693:
σίτα CE 11, 12 fort. ἀκράτου μὲν ὅσον ex p. 693 15 διαχῆς
CE: corr. Levinius 18 ὑγείας C ὑγίας E 23 ἀρτυμένοι
CE: corr. Bergk 26 καὶ εἰς κέρας C: καὶ ἐν κέρας E

f διὰ δὲ τὸ μάχιμον καὶ θηριώδεις ἔνιοι γίνονται· ὅθεν
καὶ τὸ παρδαλῶδες.

8. καλῶς οὖν Ἀρίστων ὁ Κεῖός φησιν ἡδιστον
ποτὸν εἶναι τὸν ἅμα μὲν γλυκύτητος, ἅμα δ' εὐωδίας
κοινωνοῦντα. διὸ καὶ τὸ καλούμενον νέκταρ κατα- 5
σκευάζειν τινὰς περὶ τὸν Λυδίας Ὀλυμπον οἶνον καὶ
κηρία συγκιρνάντας εἰς ταῦτα καὶ τὰ τῶν ἀνθῶν εὐ-
39 ὠδή. οἶδα δ' ὅτι Ἀναξανδρίδης τὸ νέκταρ οὐ πο-
τόν, ἀλλὰ τροφήν εἶναι λέγει θεῶν (Π 160 K).

τὸ νέκταρ ἐσθίω πάννυ 10

μάττων διαπίνω τ' ἀμβροσίαν καὶ τῷ Διὶ

διακονῶ καὶ σεμνός εἰμ' ἐκάστοτε

Ἥρα λαλῶν καὶ Κύπριδι παρακαθήμενος.

καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι (fr. 100 B⁴) 'τὸ νέκταρ ἔδμεναι'

αὐτούς. καὶ Σαπφὼ δέ φησιν (fr. 51)· 15

ἀμβροσίας μὲν

κρατὴρ ἐκέκρατο,

Ἑρμᾶς δ' ἔλεν ὄλπιν

θεοῖς οἴνοχοῆσαι.

b ὁ δ' Ὅμηρος θεῶν πόμα τὸ νέκταρ οἶδεν. Ἴβυκος 20

δέ φησι (fr. 33) τὴν ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος κατ' ἐπί-

τασιν ἐννεαπλασίαν ἔχειν γλυκύτητα, τὸ μέλι λέγων

ἐνατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν.

9. οὐδείς φιλοπότης ἐστὶν ἄνθρωπος κακός.

ὁ γὰρ διμάτωρ Βρόμιος οὐ χαίρει συνῶν 25

ἀνδράσι πονηροῖς οὐδ' ἀπαιδεύτῳ βίῳ,

φησὶν Ἀλεξίς (Π 400 K), καὶ ὅτι οἶνος

3 κῆος CE 4 γλυκντάτω CE: corr. Mus εὐδίας CE: corr. Vil-
lebrun 7 καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ Wilam 10. 11 πάννυ μάττων ἐσθίω
CE: corr. Cas 18. 19 ἐλὼν ἔρπιν — ὠνοχόησεν CE: cf. X 425 d
20 οὐδ' Ὅμηρος E 22 ἐννεαπλασίαν CE, δεκαπλασίαν Mein
23 ἐννατον CE, δέκατον Mein 24 ἄνθρωπός ἐστι CE: corr. Cas

φιλολόγους πάντας ποιεῖ τοὺς πλείονα
πίνοντας αὐτόν.

ὁ δὲ ποιήσας τὸ εἰς Κρατῖνον ἐπίγραμμα φησιν c
(AP XIII 29):

5 ὀϊνός τοι χαρίεντι πέλει μέγας ἵππος ἀοιδῶ,
ὔδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις.¹
ταῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ
Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδῶδει πίθου.

5 τοιγάρ οἱ στεφάνων δόμος ἔβρυνεν, εἶχε δὲ κιττῶ
10 μέτωπον οἷα καὶ σὺ κεκροκωμένον.

Πολέμων φησὶν (fr. 40 Pr) ἐν Μουνυχίᾳ ἦρως Ἀκρα-
τοπότην τιμᾶσθαι, παρὰ δὲ Σπαρτιάταις Μάττωνα
καὶ Κεράωνα ἦρως ὑπὸ τινων μαγείρων ἰδρῦσθαι
ἐν τοῖς φειδιτίοις. τιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀχαΐᾳ Δειπνεὺς d
15 ἀπὸ τῶν δειπνων σχῶν τὴν προσηγορίαν.

ἐκ τροφῆς ξηρᾶς ὅτ' ἂν σκώμματα γένοιτο, ὅτ'
αὐτοσχέδια ποιήματα,² ἀλλὰ μὴν οὐδὲ κόμπος οὐδὲ
ψυχῆς ἀλαζονεία. καλῶς οὖν ἐν τῷ (Θ 229) ὅτι πῇ ἔβαν
εὐχῶλαι ἄς ἐν Δήμῳ ἡγοράσθαι, ἔσθοντες κρέα πολλὰ
20 καὶ πίνοντες οἶνου κρατῆρας ἐπιστεφείας³ ἐπεσημήνατο
ὁ γραμματικὸς Ἀρίσταρχος περιγράφων τὸν στίχον,
ὅς ἀπὸ κρεωφαγίας αὐχεῖν ποιεῖ τοὺς Ἕλληνας. οὐ e
γὰρ ἀπὸ πάσης εὐθυμίας καὶ πληρώσεως τὸ καυχᾶ-
σθαι καὶ σκώπτειν καὶ γελοιάζειν, ἀπὸ δὲ τῆς ἄλλοι-

1 φιλοπότας πάντας E πλείον CE: corr. Mein, qui versus
distinguit 5 οἶνός τι χαρίεν CE 7 διόνυσσος CE 8 ὠδῶδει
CE 9 οὖν στεφάνων CE ὑπὸ στεφάνοις Anth: corr. Wilam
9. 10 κιττῶ παρὰ μέτωπον E κυττωτὰ μέτωπον C 11 μουνυχίῳ C
12 Δαίτωνα pro Μάττωνα IV 173 f 13 κέρδωνα CE: corr.
p. 173 16. 17 ὅτ' ἂν σκ. | γένοιτ' ἂν — ποιήματα poetae
verba agnovit Mein 21 περιγράφειν E 22 ὑπὲρ κρεω-
φαγίας CE: corr. Eust. 1198, 15, fort. περὶ κρεωφαγίαν coll.
schol. T 84 24 γελάζειν E

ούσης τὴν γνώμην καὶ πρὸς τὸ ψευδὲς τρεπούσης, ἣ
γίνεται κατὰ τὴν μέθην. 10. διὸ Βακχυλίδης φησί
(fr. 27).

γλυκεῖ' ἀνάγκη

γενομένα κυλίκων θάλλησι θυμόν· 5
Κύπριδος δ' ἐλπὶς διαιθύσσει φρένας
ἀμμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις.
f 5 ἀνδράσι δ' ὑποτάτω πέμπει μερίμνας·
ἀντίκα μὲν πόλεων κρήδεμνα λύει,
πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσιν δοκεῖ. 10
χρυσῶ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίρουσιν οἴκοι·
πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλήεντα . . .
10 νῆες ἄγουσιν ἀπ' Αἰγύπτου μέγιστον
πλοῦτον· ὥς πίνοντος ὀρμαίνει κέαρ.
40 Σοφοκλῆς δέ φησι (fr. 687 N). 15
... τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον.
οἱ δ' ἄλλοι ποιηταί φασι τὸν 'οἶνον ἐύφρονα καρπὸν
ἀρούρης (Γ 246).¹ καὶ ὁ τῶν ποιητῶν δὲ βασιλεὺς
τὸν Ὀδυσσεά παραγὰι λέγοντα (Τ 167).² 'ὅς δέ κ' ἀνὴρ
οἶνοιο κορυσσάμενος καὶ ἐδωδῆς πανημέριος πολεμίζῃ, 20
θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ' καὶ τὰ ἐξῆς.
11. ὅτι Σιμωνίδης (fr. 221) τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τί-
θησιν οἶνου καὶ μουσικῆς. ἀπὸ μέθης καὶ ἡ τῆς κω-
μωδίας καὶ ἡ τῆς τραγωδίας εὗρεσις ἐν Ἰκαρίῳ τῆς
b Ἀττικῆς εὐρέθη, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τῆς τρύγης και- 25

1 τῇ γνώμῃ E 5 γενομένα E 6 κύπριδος ἐλπὶς δ' αἰθύσσει (δ' ἐνθύσσει E) CE: corr. Erfurdt 7 ἀναμιγνυ-
μένα CE: corr. Di 9 ἀντίκα Bergk: αὐτὴ C αὐτὰς E κρή-
δεμον CE: corr. Erfurdt 12 καρπὸν suppl. Bergk, πόντον
Erfurdt 13 ἀπ' Mus: ἐπ' CE 16 κακὸν τὸ μεθύειν Cob
22 ὅτι — 23 μουσικῆς om. E, habet in mg C 24 ἐν Ἰκα-
ρίῳ Cas 25 εὐρέθη non tango; turbavit epitomator

ρόν· ἀφ' οὗ δὴ καὶ τρυγῶδία τὸ πρῶτον ἐκλήθη ἡ
κωμῶδία.

τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος οὐκ ἔστιν Κύπρις
5 οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι,
Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησί (771). καὶ Ἀστυδάμας
δέ φησι (p. 605 N).

θυητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον
λύπης ἔφηνεν οἰνομήτορ' ἄμπελον. —
10 συνεχῶς μὲν γὰρ ἐμπιπλάμενος ἀμελῆς γίνεται c
ἄνθρωπος, ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικός,
Ἀντιφάνης φησὶν (II 123 K).
οὐ μεθύω τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον μόνον,
τὸ διορίζεσθαι βεβαίως τῷ στόματι τὰ γράμματα,
15 φησὶν Ἀλεξίς (II 403 K).

Σέλευκος δέ φησι τὸ παλαιὸν οὐκ εἶναι ἔθος
οὔτ' οἶνον ἐπὶ πλεῖον οὔτ' ἄλλην ἡδυπάθειαν προσ-
φέρεσθαι, μὴ θεῶν ἔνεκα τοῦτο δρῶντας. διὸ καὶ
θοίνας καὶ θαλείας [καὶ μέθας] ὠνόμαζον· τὰς μὲν
20 ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι δεῖν ὑπελάμβανον, τὰς δ'
ὅτι θεῶν χάριν ἡλίζοντο καὶ συνήεσαν. τοῦτο γὰρ d
ἔστι τὸ 'δαῖτα θάλειαν.' τὸ δὲ μεθύειν φησὶν Ἀρι-
στοτέλης (fr. 89 R) τὸ μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι.

12. θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη,
25 τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους,

1 δὴ om. E 10 non μὲν sed γὰρ delendum i. e. Athe-
naeo tribuendum 10. 11 ἄνθρωπος ἀμελῆς γίνεται CE: corr.
Mein 13 οὐ μεθύω γὰρ simil τὸ τοσοῦτον Cas 18 μηδὲ
θεῶν E 19 θαλείας E glossam del. K, cf. Hes. s. θαλείας
20 διὰ θεοὺς E et Suid s. v. μέθη: διαθετικῶς C δεῖν om.
Suid 21 ἡλίζοντο Suid: ὑλίζοντο E ὑλίζοντο C

Εὐριπίδης φησί (fr. 329 N). καὶ σημαίνει ὥδε τὸ τέλος τὴν θυσίαν. καὶ Ὅμηρος (ι 5).

οὐ γὰρ ἔρωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα.

5 τελετάς τε καλοῦμεν τὰς ἔτι μείζους καὶ μετὰ τινος
μυστικῆς παραδόσεως ἑορτὰς τῶν εἰς αὐτὰς δαπανη- 6
μάτων ἕνεκα. τελεῖν γὰρ τὸ δαπανᾶν καὶ πολυτελεῖς
οἱ πολλὰ ἀναλίσκοντες καὶ εὐτελεῖς οἱ ὀλίγοι. φησὶν
Ἀλεξίς (II 394 K).

10 τοὺς εὐτυχοῦντας ἐπιφανῶς
δεῖ ζῆν φανεράν τε τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ
ποιεῖν· ὁ γὰρ <θεὸς> δεδωκὼς τὰγαθὰ
ᾧ μὲν πεποίηκεν οἶται χάριν τινὰ
5 ἔχειν ἐαυτῷ· τοὺς ἀποκρυπτομένους δὲ καὶ
15 πρᾶττειν μετρίως φάσκοντας ἀχαρίστους ὁρῶν f
ἀνελευθέρως τε ζῶντας ἐπὶ καιροῦ τινος
λαβῶν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκὼς ἦν πάλαι.

13. τοσαῦτα οἰνολογήσαντος ἦτοι περὶ οἴνων εὐ-
πόντος· λαφύσσοντος οἴνων ὀνόματα.

20 οὐ χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐθισθεὶς ἀνατρο-
φῆς ὑδροποτεῖν.

ἡδὺν . . ἔστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς κορέσωνται,

Ἡσίοδος ἐν τῇ Μελαμποδίᾳ φησὶν (fr. 192 Rz).

4 εὐφροσύνην C 5 τελεστάς C 6 μυστικῆς C: μυστη-
ρίου E 12 θεὸς add. Herm 13 τῶν μὲν ᾧ C τὸν μὲν
ᾧ E: corr. Herm, fort. ὃν εὐ πεποίηκεν 14 ἔξειν Mein
αὐτῷ CE: corr. Mus 15 μετρίως πρᾶττειν CE: corr. Cas
ἀχαρίστους CE: corr. Elmsl 16 ἀνελευθέρους C: corr. E
ἐπὶ Mus: καὶ ἐπὶ CE 17 πάλιν Mein 18 τοσαῦτα —
19 ὀνόματα om. E, habet in mg C 22 ἔστιν CE: ἡδιστον
δ' Mein, μὲν suppl. Peppmueller τεθαλειή CE 23 μύθοις
CE: corr. Mus

οὗ τινι ὑμῶν ἐπῆλθε περὶ ὕδατος εἰπεῖν τι
 ἀφ' ὧν καὶ ὁ οἶνος ἀφύεται, καίτοι Πινδάρου τοῦ
 μεγαλοφωνοτάτου ἄριστον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ φή-
 σαντος (ol. 1, 1). Ὅμηρος μὲν οὖν ὁ θειότατος καὶ 41
 5 τροφιμώτατον αὐτὸ οἶδεν ἐν οἷς (q 208) 'αἰγείρων
 ὕδατοτρεφέων' ἄλλος λέγει. ἐπαινεῖ δὲ καὶ τὸ διανγὲς
 αὐτοῦ (ε 70): 'κρῆναι πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ.' τὸ
 δὲ δὴ κοῦφον καὶ πλείονος τιμῆς ἄξιον ἱμερτὸν καλεῖ·
 ἱμερτὸν οὖν φησι τὸν Τιταρήσιον, ὃς τῷ 'Πηνειῷ
 10 συμμίσγεται (B 753).' καὶ τοῦ ῥυπτικοῦ δὲ ὕδατος μέ-
 μνηται· ὃ ἀποδεχόμενος καὶ Πραξαγόρας ὁ Κῶος
 . . . καλὸν εἶναι λέγει (ζ 87).

καλὸν ὑπεκπροεῖ μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι.
 διαστέλλει δὲ καὶ γλυκὺν ὕδωρ ἀπὸ πλατέος, τὸν μὲν b
 15 'Ελλήσποντον εἶναι λέγων πλατύν (H 26), ὑπὲρ δὲ
 θατέρου φράζων (μ 305) 'στήσαμεν νῆας ἀρχοῦ ὕδατος
 γλυκεροῖο.' 14. οἶδε δὲ καὶ τὴν <τοῦ> χλιαροῦ φύσιν
 πρὸς τὰ τραύματα. τὸν γοῦν Εὐρύπυλον (A 830) τρα-
 θέντα ἐκ τούτου καταιονᾷ· καίτοι εἰ ἐπισχεῖν ἔδει τὴν
 20 αἵμορραγίαν, τὸ ψυχρὸν ἐπιτήδειον ἦν συστρέφον καὶ
 συσφίγγον. εἰς δὲ τὸ παρηγορῆσαι τὰς ὀδύνας τῷ
 θερμῷ ἐπαιονᾷ θέλγειν δυναμένῳ. ἐστὶ δὲ παρ' αὐτῷ c
 τὸ λιαρὸν θερμόν. ἐναργῶς δὲ τοῦτο δείκνυσιν ἐν
 τῷ περὶ τῶν Σκαμάνδρου πηγῶν (X 149).
 25 ἢ μὲν γάρ, φησὶν, ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 γίνεται ἐξ αὐτῆς ὥσπερ πυρὸς αἰθομένοιο.

1 ὑδάτων E 2 οὐ φύεται E verba ἀφ' ὧν —
 ἀφύεται recte fort. aliunde advecta esse putat Di; fuerunt talia
 πίθοι ἀφ' ὧν καὶ ὁ οἶνος ἀφύσσεται vel ἀρύεται, cf. Od. ψ 305
 6 ὕδατοτρεφέων CE 7 πίσυρες CE 9 πιταρήσιον CE
 12 hiatum not. K 14. 15 cf. Hes. s. v. πλατὺν ὕδωρ 17 τοῦ ad. i.
 Brunck 19 καταιονᾷ (superscr. εἶ) C καταιονεῖ (superscr. ᾱ) E

ἄρά γε τοῦτο λιαρόν ἐστιν ἄφ' οὗ πυρὸς ἀτμὶς καὶ
καπνὸς ἔμπυρος ἀναφέρεται; περὶ δὲ τῆς ἐτέρας πηγῆς
λέγει ὡς θέρους

ῥέει ἐκνύα χαλάζῃ

ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ. 5

d εἰωθως δὲ λέγειν καὶ τοὺς νεοτρώτους θερμῷ περι-
ρεῖσθαι αἵματι ἐπὶ μὲν Ἀγαμέμνονός φησιν (Α 266).

ὄφρα οἱ αἶμα' <ἔτι> θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
ἐπὶ δὲ τοῦ φεύγοντος μετὰ τὸ βληθῆναι ἐλάφου μετα-
φράζων φησὶν (Α 477). 10

ὄφρ' αἶμα λιαρόν καὶ γούνατ' ὀρώρη.

Ἀθηναῖοι δὲ μετάνερας καλοῦσι τὸ χλιαρόν, ὡς Ἐρα-
τοσθένης φησὶν.

ὑδαρῇ φησὶ καὶ μετάνερας.

15. τῶν δ' ἄλλων ὑδάτων τὰ μὲν ἐκ πετρῶν φερό- 15
μενα δνοφερὰ καλεῖ (I 15) ὡς ἀχρεῖα δηλονότι. τὰ δὲ
e κρηναῖα καὶ διὰ πλείονος γῆς καὶ εὐκάρπου φερόμενα
τῶν ἄλλων προκρίνει, ὡς καὶ Ἡσίοδος (opp. 595).

κρήνης ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἢ τ' ἀθόλωτος.
καὶ Πίνδαρος (fr. 198 B⁴). 20

μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ

Τιφώσας ἀπὸ καλλικρήνου.

κρήνη δ' ἐν Βοιωτίᾳ ἢ Τιφῶσσα· ἄφ' ἧς Ἀριστο-
φάνης φησὶ (om. FHG) Τειρεσίαν πιόντα διὰ γῆρας
οὐχ ὑπομείναντα τὴν ψυχρότητα ἀποθανεῖν. Θεόφρα- 25
f στος δὲ φησιν ἐν τῷ περὶ ὑδάτων (fr. 159 W) τὸ Νέλ-
λου ὕδωρ πολυγυνώτατον καὶ γλυκύτατον· διὸ καὶ

1 ἄρά γε K: ἄρα δὲ CE 8 ἔτι om. CE ἀνήνηθεν E
19 ἀενάου CE 23 Aristophanes scilicet Boeotus 26. 27 τοῦ
νείλου E

λύειν τὰς κοιλίας τῶν πινόντων μῖξιν ἔχον λιτρώδη.
 ἐν δὲ τῷ περὶ φυτῶν (IX 18, 10) ἐνιαχοῦ φησιν ὕδωρ
 γίνεσθαι παιδογόνον ὡς ἐν Θεσπιαῖς, ἐν Πύρρῳ δὲ
 ἄγονον. καὶ τῶν γλυκέων δὲ φησιν (fr. 159) ὑδάτων
 5 ἐνια ἄγονα ἢ οὐ πολύγονα, ὡς τὸ ἐν Φέτῳ καὶ τὸ ἐν
 Πύρρῳ. αὐχμῶν δὲ ποτε γενομένων περὶ τὸν Νεῖλον 42
 ἐρρῶν τὸ ὕδωρ ἰσῶδες καὶ πολλοὶ τῶν Αἰγυπτίων ἀπώ-
 λοντο. μεταβάλλειν τέ φησιν οὐ μόνον τὰ πικρὰ τῶν
 ὑδάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλυκόν καὶ ὅλους ποταμούς,
 10 καθὰ τὸν ἐν Καρίᾳ, παρ' ᾧ Ζηνοποσειδῶνος ἱερὸν
 ἐστίν. αἴτιον δὲ τὸ πολλοὺς κεραυνοὺς πίπτειν περὶ
 τὸν τόπον. 16. ἄλλα δὲ τῶν ὑδάτων καὶ σωματώδη
 ἐστὶ καὶ ἔχει ὥσπερ τι βάρος ἐν ἑαυτοῖς, ὡς τὸ ἐν
 Τροιζῆνι· τοῦτο γὰρ καὶ τῶν γενομένων εὐθὺς ποιεῖ
 15 πλήρες τὸ στόμα. τὰ δὲ πρὸς τοῖς περὶ Πάγγαιον b
 μετάλλοις τοῦ μὲν χειμῶνος τὴν κοτύλην ἄγουσαν ἔχει
 ἐνευήκοντα ἕξ, θέρους δὲ τεσσαράκοντα ἕξ. συστέλλει
 δὲ αὐτὸ καὶ πυκνοῖ μάλλον τὸ ψῦχος. διὸ καὶ ἐν τοῖς
 γνώμοσι ῥέον οὐκ ἀναδίδωσι τὰς ὥρας ἐν τῷ χειμῶνι,
 20 ἀλλὰ περιτεύει βραδυτέρας οὔσης τῆς ἐκροῆς διὰ τὸ
 πάχος. καὶ ταῦτά περὶ Αἰγύπτου φησὶν, ὅπου μαλα-
 κώτερος ὁ αἶψ. τὸ δὲ ἄλυκόν ὕδωρ γεωδέστερόν ἐστι
 καὶ πλείονος δεῖται κατεργασίας, ὡς [καὶ] τὸ θαλάσ-
 σιον, θερμότεραν ἔχον τὴν φύσιν καὶ μὴ ὁμοίως πά-
 25 σchon. μόνον δ' ἀτέραμνον τῶν ἄλυκῶν τὸ τῆς Ἀρε- c

1 ἔχον Eust. 1499, 61: ἔχοντα CE, fort. ἔχον τινὰ νιτρώδη
 Mus 3 παιδογόνιον E παιδογονίας C 5 ἐν Φεραῖς vel
 Ἀφείταις Cas 8 τὰ μικρὰ K 10 ζηνὸς ποσειδῶνος CE:
 corr. Pors 11 περὶ E: ἐπὶ superscr. περὶ C 13 ἐστὶ Di:
 εἰσὶ CE 15 παγγαί C πάγαί E sed in mg. παγγαί; in re
 ipsa erratum esse patet 18 αὐτὸς E 19 fort. κατὰ τὰς
 ὥρας 21 αἰγυπτον E 23 καὶ del. K, cf. Aristot. fr. 200 R
 24 ὁμοιον E 25 τῶν γλυκέων K

θούσης. χείρω δ' ἐστὶ τὰ βαρυσταθμότερα καὶ τὰ
 σκληρότερα καὶ τὰ ψυχρότερα διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας·
 δυσκατεργαστότερα γάρ ἐστι τὰ μὲν τῷ πολὺν τὸ γεῶδες
 ἔχειν, τὰ δὲ ψυχρότητος ὑπερβολῇ. τὰ δὲ ταχὺ θερ- 5
 μαινόμενα κοῦφα καὶ ὑγιεινά. ἐν Κραννῶνι δ' ἐστὶν 5
 ὕδωρ ἡσυχῇ θερμόν, ὃ διατηρεῖ κραιθέντα τὸν οἶνον
 ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας. τὰ δ' ἐπίρρυτα καὶ ἐξ ὀξε-
 τοῦ ὥς ἐπίπαν βελτίω τῶν στασίμων, κοπτόμενά τε
 μαλακώτερα γίνεται. διὰ τοῦτο καὶ <τὰ> ἀπὸ τῆς
 d χιόνος δοκεῖ χρηστὰ εἶναι· καὶ γὰρ ἀνάγεται τὸ ποτι- 10
 μώτερον καὶ τοῦτο κεκομμένον ἐστὶ τῷ ἀέρι· διὸ καὶ
 τῶν ὀμβρίων βελτίω· καὶ τὰ ἐκ κρυστάλλου δὲ διὰ
 τὸ κουφότερα εἶναι· σημεῖον δ' ὅτι καὶ ὁ κρύσταλλος
 αὐτὸς κουφότερος τοῦ ἄλλου ὕδατος. τὰ δὲ ψυχρὰ
 σκληρά, διότι γεωδέστερα. τὸ δὲ σωματῶδες καὶ θερ- 15
 μανθὲν θερμότερον καὶ ψυχθὲν ψυχρότερόν ἐστι. κατὰ
 τὴν αὐτὴν δ' αἰτίαν καὶ τὰ ἐν τοῖς ὄρεσι ποτιμώτερα
 τῶν ἐν τοῖς πεδίοις· ἥττον γὰρ μέμικται τῷ γεῶδει.
 e ποιεῖ δὲ τὸ γεῶδες καὶ τὰς ἐπιχρόας τῶν ὑδάτων. τὸ
 γοῦν τῆς ἐν Βαβυλῶνι λίμνης ἐρυθρὸν γίνεται ἐπὶ 20
 τινὰς ἡμέρας· τὸ δὲ τοῦ Βορυσθένου κατὰ τινὰς
 χρόνους ἰοβαφεὲς καίπερ ὄντος καθ' ὑπερβολὴν λεπτοῦ·
 σημεῖον δέ· τοῦ Ἰπάνιος ἐπάνω γίνεται διὰ κουφό-
 τητα τοῖς βορείοις. 17. πολλαχοῦ δ' εἰσὶ κρηναὶ αἱ
 μὲν ποτιμώτεραι καὶ οἶνωδέστεραι, ὥς ἡ περὶ Παφλα- 25
 γονίαν, πρὸς ἣν φασὶ τοὺς ἐγχωρίους ὑποπίνειν πρὸς-

6 ὃ <θερμόν> διατηρεῖ Cas, cf. Plin. h. n. 31, 20; tum fort.
 ἐγκραιθέντα 8 τε <τῷ ἀέρι> K 9 γίνονται CE: corr. K
 τὰ add. Mus 16 ψυχθὲν C: ψυχρὸν E 20 aestate rubras
 habet diebus undecim Plin. 31, 55 26 ex quo etiam sine vino
 potantes fiunt temulenti Vitr. 8, 3

ιόντας, ἀλμώδεις δ' ἅμα τῷ ὀξεῖ ἐν Σικανοῖς τῆς
 Σικελίας. ἐν τῇ Καρχηδονίῳ δὲ ἐπικρατεία κρήνη
 ἐστὶν ἣ τὸ ἐφιστάμενον ἐλαίῳ ἐστὶν ὅμοιον, μελάν- f
 τερον <δὲ> τὴν χροάν· ὃ ἀποσφαιροῦντες χρῶνται
 5 πρὸς τὰ πρόβατα καὶ τὰ κτήνη. καὶ παρ' ἄλλοις δ'
 εἰς λίπος ἔχουσιν τοιοῦτον, ὡς ἡ ἐν Ἀσίᾳ, ὑπὲρ ἧς
 Ἀλέξανδρος ἐπέστειλεν ὡς ἐλαίου κρήνην εὕρηκώς.
 καὶ τῶν θερμῶν δ' ἐκ φύσεως ὑδάτων ἕνια γλυκέα
 ἐστίν, ὡς τὰ ἐν Αἰγαῖς <τῆς> Κιλικίας καὶ περὶ Πα- 43
 10 γασὰς τὰ τ' ἐν τῇ Τρωικῇ Λαρίσση καὶ περὶ Μαγνη-
 σίαν καὶ ἐν Μήλῳ καὶ Λιπάρῃ· ἐν δὲ Προύσῃ τῇ
 πρὸς τὸν Μύσιον Ὀλυμπον τὰ βασιλικά καλούμενα.
 τὰ δ' ἐν Ἀσίᾳ περὶ Τράλλεις καὶ τὸν Χαρακωμήτην
 ποταμόν, ἔτι δὲ Νύσαν πόλιν οὕτως ἐστὶ λιπαρὰ ὡς
 15 μὴ δεῖσθαι τοὺς ἐναπολουμένους ἐλαίου. τοιαῦτα καὶ
 τὰ ἐν Δασκύλῳ κώμῃ. τὰ δ' ἐν Καρούροις κατάξηρα
 καὶ σφόδρα θερμά· τὰ δὲ περὶ Μηνὸς κώμην, ἣ ἐστὶ
 Φρυγίας, τραχύτερά ἐστι καὶ λιτρωδέστερα, ὡς καὶ b
 <τὰ> ἐν τῇ καλουμένῃ Λέοντος κώμῃ τῆς Φρυγίας.
 20 τὰ δὲ περὶ Δορύλαιον καὶ πινόμενά ἐστιν ἡδιστα· τὰ
 γὰρ περὶ Βαίᾳς ἢ Βαίου λιμένα τῆς Ἰταλίας παντελῶς
 ἄποτα.

18. σταθμήσας τὸ ἀπὸ τῆς ἐν Κορίνθῳ Πειρήνης
 καλουμένης ὕδωρ κουφότερον πάντων εὔρον τῶν κατὰ

1 fort. ἀλμώδης, cf. Antig. mir. 149 4 δὲ add. K 5 i. e.
 contra morbos armentarios Solin. c. 5 8. 9 fort. ἀλμυρά ἐστιν
 cf. Plin. 31, 61 et 76 9 τῆς add. Mus, ἐν Αἰγύπτῳ τῆς Σικε-
 λίας Schw coll. Plin. 31, 61 9. 10 παγασσὰς C τραγὰς super-
 scr. σὰς E 10 τὰ τ' ἐν Cas: τὰς ἐν CE 11 ἐν δὲ Προύσῃ
 κατ' haec mutila 13 ἐν Αὐδίᾳ Schw, potius ἐν Καρίᾳ
 13 fluvii nomen suspectum 14 νύσαν CE 16 fort. κατάσκηρα
 19 τὰ add. Mus 20 δονύλαιον CE: corr. Cas 23 — p. 100,
 16 haec ab Athenaeo ipso interposita 24 καλούμενον E

τὴν Ἑλλάδα. οὐ γὰρ Ἀντιφάνει τῷ κωμικῷ πεπλί-
στευκα λέγουσι κατὰ πολλὰ τὴν Ἀττικὴν διαφερόουσαν
τῶν ἄλλων καὶ ὕδωρ κάλλιστον ἔχειν. φησὶ γάρ (II 84 K).

οἷα δ' ἡ χώρα φέρει
διαφέροντα πάσης, Ἰππόνικε, τῆς οἰκουμένης, 5
c τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα. Β. σῦκα μὲν, νῆ
τὸν Δία,
πάνυ φέρει. Α. βοσκήματ', ἔρια, μύρτα, θύμα,
πυρούς, ὕδωρ,
ὥστε καὶ γνοίην ἂν εὐθὺς Ἀττικὸν πίνων ὕδωρ. 10
τὸ ὕδωρ ποταμοῦ σῶμά φησί που Εὐβουλος ὁ
κωμωδιοποιὸς (II 214 K) εἰρηκέναι Χαιρήμονα τὸν
τραγικόν (p. 611 N).
ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἡμείψαμεν
ὕδωρ τε ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν. 15
καὶ ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις ἐξ ὑδάτων ἄρδεται.
ἐν Τήνῳ κρήνη ἐστὶν ἧς τῷ ὕδατι οἶνος οὐ μίγνυ-
ται. Ἡρόδοτος δὲ ἐν τετάρτῃ (c. 52) τὸν Ὑπανὶν φη-
σιν ἀπὸ μὲν τῶν πηγῶν φερόμενον ἐπὶ πέντε ἡμέρας
d βραχὺν εἶναι καὶ γλυκύν, μετὰ δὲ ἄλλων τεσσάρων 20
ἡμερῶν πλόον πικρὸν γίνεσθαι ἐκδιδούσης εἰς αὐτὸν
κρήνης τινὸς πικρᾶς. Θεόπομπος (FGH I 316) δὲ φησι
περὶ τὸν Ἐριγῶνα ποταμὸν ὅξυ εἶναι ὕδωρ καὶ τοὺς
πίνοντας αὐτὸ μεθύσκεσθαι καθὰ καὶ τοὺς τὸν οἶνον.
19. Ἀριστόβουλος δ' ὁ Κασανδρεὺς φησιν (fr. 3 M) ἐν 25

2 ἀλητικὴν in mg. γρ. ἀττικὴν E ἀλυκὴν superscr. ἀττι-
κὴν C 5 cf. III 74 d τῆς ἀπάσης, Ἰππόνικ', οἰκουμένης Pors
8 θύμα Dobr: θύματα CE 9 ὕδωρ Dobr: ὕδωρ διαφέρων C
9 διαφέρων — 10 πίνων ὕδωρ om. E 11. 12 ὁ κωμικὸς C
16 καὶ ἡμῶν — ἄρδεται Eubuli versum esse putat Di, ἐξ del.
Schw 18 ἐν δ' C ἐν δ' E 20 rectius μετὰ δὲ τοῦτο, cf.
Herod 21 πλόον Herod: πλέον CE 23 ἐριμῶνα C ἐριγαν
superscr. ὦ E: corr. Brunck 24 fort. τοὺς οἶνον

Μιλήτω κρήνην εἶναι Ἀχίλλειον καλουμένην, ἥς τὸ μὲν
 ῥεῦμα εἶναι γλυκύτατον, τὸ δ' ἐφεστηκὸς ἄλμυρόν·
 ἀφ' ἧς οἱ Μιλήσιοι περιρράναςθαι φασὶ τὸν ἥρωα,
 ὅτε ἀπέκτεινε Τράμβηλον τὸν τῶν Λελέγων βασιλέα.
 5 φασὶ δὲ καὶ ὅτι τὸ περὶ Καππαδοκίαν ὕδωρ πολὺ τε e
 ὄν καὶ κάλλιστον οὐ σήπεται ἀπόρρουσιν οὐκ ἔχον,
 πλὴν εἰ μὴ ὑπὸ γῆν ῥέοι. Πτολεμαῖος δὲ ὁ βασι-
 λεὺς ἐν ἐβδόμῳ ὑπομνημάτων (FHG III 187) 'ἐπὶ Κορίν-
 θου προάγουσι, φησὶν, ἡμῖν διὰ τῆς Κοντοπορείας
 10 καλουμένης κατὰ τὴν ἀκρώρειαν προσβαίνουσιν' εἶναι
 κρήνην νᾶμα ἀνιεῖσαν χιόνος ψυχρότερον· ἐξ ἧς πολ-
 λούς μὴ πίνειν ἀποπαγήσεσθαι προσδοκῶντας, αὐτὸς
 δὲ λέγει πεπωκέναι. Φύλαρχος δὲ φησιν (FHG I 354) f
 ἐν Κλείτορι εἶναι κρήνην ἀφ' ἧς τοὺς πiónτας οὐκ
 15 ἀνέχεσθαι τὴν τοῦ οἴνου ὁδμήν. Κλέαρχος φησι
 (FHG II 327) τὸ μὲν ὕδωρ ὥσπερ καὶ τὸ γάλα λευκὸν
 λέγεσθαι, οἶνον δὲ καθάπερ καὶ τὸ νέκταρ ἐρυθρόν,
 μέλι δὲ καὶ ἔλαιον χλωρόν, τὸ δ' ἐκ τῶν μύρων θλι-
 βόμενον μέλαν.
 20 Εὐβουλος εὐρετικούς φησι τὸ ὕδωρ ποιεῖν τοὺς
 πίνοντας αὐτοὺς μόνον (II 211 K),
 τὸν δ' οἶνον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν.
 τὰ αὐτὰ δ' ἱαμβεῖα καὶ Ὀφελίων φησί (II 294 K).
 20. τοιαῦτα ὥσπερ οἱ ῥήτορες πρὸς ὕδωρ εἰπὼν
 25 καὶ βραχὺ ἀναπανσάμενος αὐθις ἔφη· "Ἀμφις ὁ κω- 44
 μικὸς πού φησιν (II 248 K).

2 ὑφεστηκός Schw 4 στράμβηλον CE, cf. Mein anal.
 Alex. p. 57 5 καππαδοκίην E 6 ἀπόρρησιν C ἀπόρρουσιν
 E: corr. Schw 8 ζῶ C: ζ' E 9 κοντοπορείας C 14 κλίτορι
 C κλιτῆρι E 18 μύρων Coraes: μύρων CE 20 εὐρετικούς
 E: εὐρετής C 22 ἐπισκοπεῖν C 23 fort. Ὀφελίων, φησί
 (i. e. Athenaeus) 24 εἶπον E

ἐνῆν ἄρ', ὥς ἔοικε, κἄν οἶνω λόγος·
ἐνιοι δ' ὕδωρ πίνοντές εἰς' ἀβέλτεροι.

Ἀντιφάνης δέ (Π 129 K)·

οἶνω τὸν οἶνον ἐξελαύνειν,
σάλπιγγι τὴν σάλπιγγα, τῷ κήρυκι τὸν βοῶντα, 5
κόπῳ κόπον, ψόφῳ ψόφον, τριωβόλῳ δὲ πόρνην,
αὐθαδίαν αὐθαδέα, Καλλίστρατον μαγείρῳ,
5 στάσιν στάσει, μάχῃ μάχην, ὑπωπίοις δὲ πύκτην,
b πόνῳ πόνον, δίκῃν δίκην, γυναικὶ τὴν γυναῖκα.
ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἔταττον οἱ παλαιοὶ τὸ ἄκρα- 10
τον. Σώφρων (fr. 22 Bo)· ὕδωρ ἄκρατον εἰς τὰν
κύλικα.'

21. ὅτι Φύλαρχος φησι (FHG I 337) Θεόδωρον τὸν
Λαρισσαῖον ὑδροπότην γενέσθαι, τὸν ἀλλοτρίως ἀεί
ποτε πρὸς Ἀντίγονον ἐσχηκότα τὸν βασιλέα. φησὶ δὲ 15
καὶ <ἐν τῇ ζ'> τοὺς Ἰβήρας πάντας ὑδροποτεῖν καίτοι
πλουσιωτάτους ἀνθρώπων ὄντας, μονοσιτεῖν τε αὐτοὺς
ἀεὶ λέγει διὰ μικρολογίαν, ἐσθῆτας δὲ φορεῖν πολυτε-
c λεστάτας. Ἀριστοτέλης δ' (p. 562 R) ἢ Θεόφραστος
Φιλῆνόν τινα ἰστορεῖ μῆτε ποτὶ χρησασθαι ποτε μῆτε 20
ἐδέσματι ἄλλῳ ἢ μόνῳ γάλακτι πάντα τὸν βίον. Πύθ-
ερμος δὲ (FHG IV 488) ἐν τοῖς Πειραιῶς τυραννεύ-
ουσι καταγράφει καὶ Γλαύκωνα ὑδροπότην. Ἠγήσαν-
δρος δ' ὁ Ἀελφὸς Ἀγχίμολον καὶ Μόσχον φησὶ (FHG
IV 418) τοὺς ἐν Ἡλίδι σοφιστεύσαντας ὑδροποτῆσαι 25

4 οἶνω δὲ δεῖ Elmsl 5. 6 κόπῳ κόπον σάλπιγγι CE: trans-
pos. Elmsl 6 τριβόλῳ C 7 αὐθαδέαν αὐθαδέα E 8 μά-
χην μάχῃ CE: corr. Elmsl 9 δίκην δίκην Elmsl γυναικὸς τὴν C
11 εἰς τὴν CE 16 ἐν τῇ ζ' add. ex Const. Porph. de ad-
min. imp. 23 18 τε φορεῖν CE: corr. Mus 20 extr μῆτε
Eust. 916, 43: ἢ CE, cf. Plut. qu. symp. p. 660e 24 Ἀγχί-
πυλος vocatur apud Diog. L 2, 126

πάντα τὸν βίον καὶ μόνα σῦκα προσφερομένους οὐ-
 δεινὸς ἦττον διακεῖσθαι σώμασιν ἐρρωμενεστέρους· τὸν
 δ' ἰδρῶτα [αὐτῶν] δυσώδη οὕτως ἔχειν ὥς πάντας
 αὐτοὺς ἐκκλίνειν ἐν τοῖς βαλανείοις. Μᾶτρις δ' ὁ
 5 Θηβαῖος ὃν ἐβίω χρόνον οὐδὲν ἐσιτεῖτο ἢ μυρρίνης d
 ὀλίγον, οἴνου δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀπείχετο πλὴν
 ὕδατος. ὑδροπότης δ' ἦν καὶ Λάμπρος ὁ μουσικός,
 περὶ οὗ Φρύνιχός φησι (I 388 K).
 <καὶ νιγ>λάρους θρηνεῖν, ἐν οἷσι Λάμπρος ἐν-
 10 ἀπέθνησκεν,
 ἄνθρωπος <ὦν> ὑδατοπότης, μινυρὸς ὑπερσοφιστής,
 Μουσῶν σκελετός, ἀηδόνων ἡπίαλος, ὕμνος Ἴαιδου.
 Μάχων δ' ὁ κωμικὸς ὑδροπότου Μοσχίωνος μέμνηται
 (VI 246 b). 22. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης
 15 φησὶν (fr. 90 R) ὅτι ἄλμυράς τινες προσφερόμενοι τροφὰς
 ἄδιψοι διέμειναν· ὧν ἦν Ἀρχωνίδης ὁ Ἀργεῖος. Μάγων e
 δὲ ὁ Καρχηδόνιος τρεῖς τὴν ἄνυδρον διῆλθεν ἄλφιτα
 ξηρὰ σιτούμενος καὶ μὴ πίνων. Πολέμων δ' ὁ Ἀκαδημαι-
 κὸς ἀρξάμενος ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν ὑδροπότησε μέχρι
 20 θανάτου, ὥς ἔφη Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος (p. 66 Wil).
 Διοκλῆς τε τὸν Πεπαρήθιον φησι Δημήτριος ὁ Σκή-
 ψιος (fr. 72 Gaede) μέχρι τέλους ψυχρὸν ὕδωρ πεπωκέναι.
 αὐτὸς δὲ περὶ αὐτοῦ μάρτυς ἀξιόχρεως Δημοσθένης ὁ
 ῥήτωρ (6, 30) φάσκων χρόνον τινὰ ὕδωρ μόνον πεπω-
 25 κέναι. καὶ Πυθίας γοῦν φησιν (fr. 4 Tur). ἄλλὰ τοὺς f

2 haec et mutila et corrupta 3 αὐτῶν del. K 5 Θη-
 βαῖος Toup cf. Ptol. Heph. in Phot. bibl. 148 b 1: Ἀθηναῖος CE
 ὅσον ἐβίω Cas 6 fort. <ποτῶν> πάντων 9 suppl. Bergk
 11 ὦν add. Erfurdt 16 ἄνδρων ὁ Ἀργεῖος Diog. L 9, 81 et
 Apollonius mir. 25 18 μὴ πίνειν E 21 διοκλῆς CE: corr.
 Cas φησι Mus: φασι CE 22 ὕδωρ om. C 24 φάσκων
 om. E 25 πυθίας E γοῦν vitiosum, fort. δέ

νῦν δημαγωγούς ὁρᾷτε [Λημοσθένη καὶ Λημάδην] ὥς
 ἐναντίως τοῖς βίοις διάκεινται. ὃ μὲν γὰρ ὑδροποτῶν
 καὶ μεριμνῶν τὰς νύκτας, ὥς φασιν, ὃ δὲ πορνοβο-
 σκῶν καὶ μεθυσκόμενος κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην προ-
 γάστῳ ἡμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀνακαλεῖ.⁵ Εὐφορίων
 δὲ ὁ Χαλκιδεὺς οὕτω πού γράφει (p. 139 M): 'Λασύρ-
 τας <ὁ> Λασιώνιος οὐδὲν προσεδεῖτο ποτοῦ καθάπερ
 οἱ ἄλλοι, οὗρον δὲ προίετο καθάπερ πάντες ἄνθρωποι.
 45 καὶ πολλοὶ διὰ φιλοτιμίαν ἐπεχείρησαν παρατηρῆσαι
 καὶ ἀπέστησαν πρὸ τοῦ εὐρεῖν τὸ πραττόμενον. Θέρους 10
 γὰρ ὥρα καὶ τριακονθήμερον προσεδρεύοντες καὶ οὐ-
 δενὸς μὲν ὁρῶντες ἀπεχόμενον ἄλμυροῦ, τὴν κύστιν
 δ' αὐτοῦ ἔχοντα συνεπέισθησαν ἀληθεύειν. ἐχρῆτο δὲ
 καὶ τῷ ποτῷ, ἀλλ' οὐδὲν ἤττον οὐ προσεδεῖτο τούτου.
 . . μεταλλάξαι διάφορα βρώματα 15
 ἐσθ' ἡδύ,
 φησὶν Ἀντιφάνης (II 118 K),
 καὶ τῶν πολλάκις θρυλουμένων
 διάμεστον ὄντα τὸ παραγεύσασθαι τινος
 καινοῦ παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν. 20
 23. ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὥς φησιν ἐν τῇ α' Ἡρό-
 24 δοτος (c. 188), ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Χοάσπεω πιεῖν ἄγεται
 τοῦ παρὰ Σοῦσα ῥέοντος· τοῦ μόνου πίνει ὁ βασιλεὺς.
 τοῦ δὲ τοιούτου ὕδατος ἀπεψημένου πολλὰ κάρτα
 ἄμαξαι τετράκνηλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγείοις 25

1 glossam del. K, nisi forte addidit Athenaeus 3 fort. τὰς
 νύκτας πάσας 5 ἀνακινεῖται Mus 7 ὁ add. K οὐδὲν
 Herw: οὐδὲ CE 13 δ' αὐτὸν εὖ ἔχοντα Cramer, δ' εὐλυτον
 ἔχ. Wilam 15 βρώματα (βρώματος C) διάφορα CE: corr. Cas,
 qui ab initio τὸ γὰρ suppl 18 θρυλουμένων CE 20 διπλα-
 σίαν παρέσχε CE: corr. Cas 21 ἐν τῇ δ' CE: corr. ed. Basil
 22 χοάσπεος C χοάσπου E 23 τοῦ δὲ μόνου E
 dum 23 τοῦ δὲ μόνου E

- ἀργυρέοισιν ἔπονται οἱ.³ Κτησίας δὲ ὁ Κνίδιος καὶ
 ἱστορεῖ (fr. 49 M) ὅπως ἔψεται τὸ βασιλικὸν τοῦτο ὕδωρ
 καὶ ὅπως ἐναποτιθέμενον τοῖς ἀγγείοις φέρεται τῷ βα-
 σιλεῖ, λέγων αὐτὸ καὶ ἐλαφρότατον καὶ ἥδιστον εἶναι.
 5 καὶ ὁ τῆς Αἰγύπτου δὲ βασιλεὺς δεύτερος ὁ Φιλάδελ- c
 φος ἐπὶ κλῆν ἐκδούς τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Βερενίκην
 Ἀντιόχῳ τῷ Συρίας βασιλεῖ ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε πέμπειν
 αὐτῇ τὸ ἀπο τοῦ Νείλου ὕδωρ, ἵνα μόνου τούτου [τοῦ
 ποταμοῦ] ἡ παῖς πίνη, ἱστορεῖ Πολύβιος (fr. 154 Hu).
 10 Ἡλιόδωρος δὲ φησι (FHG IV 425) τὸν Ἐπιφανῆ Ἀν-
 τίοχον, ὃν διὰ τὰς πράξεις Πολύβιος Ἐπιμανῆ καλεῖ,
 τὴν κρήνην τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ κερᾶσαι οἶνω· καθάπερ
 καὶ τὸν Φρύγα Μίδα φησὶ Θεόπομπος (FHG I 289),
 ὅτε ἔλεῖν τὸν Σιληνὸν ὑπὸ μέθης ἠθέλησεν. ἐστὶ δὲ
 15 ἡ κρήνη, ὥς φησι Βίων (FHG II 19), μέση Μαιδῶν
 καὶ Παιόνων Ἴννα καλουμένη. Στάφυλος δὲ φησι
 (FHG IV 506) τὴν τοῦ οἴνου πρὸς τὸ ὕδωρ κρᾶσιν Με- d
 λάμποδα πρῶτον εὔρειν. φησὶ δὲ καὶ πεπτικώτερον
 τοῦ οἴνου τὸ ὕδωρ Πλειστόνικος.
 20 24. ὅτι τοῖς προπίνουσιν ἐπιτεταμένως οὐκ οἰκείως
 διατίθεται ὁ στόμαχος, ἀλλὰ μᾶλλον κακοῦται καὶ πολ-
 λάκις φθορὰν τῶν ληφθέντων παρασκευάζει. δεῖ οὖν
 τὸν ὑγείας ἀντιποιούμενον καὶ συμμέτροις γυμνασίοις
 χρᾶσθαι διὰ τοὺς πολλοὺς ἰδρωτάς καὶ λουτροῖς, ὥς
 25 διᾶναι τε τὸ σῶμα καὶ μαλαχθῆναι· μετὰ δὲ ταῦτα
 προπίνειν ὕδωρ ὡς χρηστότατον, ἐν μὲν χειμῶνι καὶ
 ἔαρι θερμὸν ὥς μάλιστα, ἐν δὲ τῷ θέρει ψυχρόν, ὥς e

3 συμφέρεται Valcken 5 ὁ δεύτερος ὁ C 8. 9 glossam
 del. K 9 non Polybium, sed Phylarchum haec dixisse conī.
 Wilam 15 μήδων CE: corr. Cas 17 πρὸς τὸ ὕδωρ om. E
 22 φθορὰς E fort. recte, cf. p. 53 c 23 ὑγείας C 25 fort.
 διανθῆναι τε 26 προσπίνειν E

μὴ προεκκλύειν τὸν στόμαχον· προπίνειν δὲ σύμμετρον
 τῷ πλήθει χάριν τοῦ προαναληφθῆναι τοῦτο εἰς τὴν
 ἔξιν καὶ μὴ ἀκέραιον ἀναδίδοσθαι τὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου
 δύναμιν μηδὲ τοῖς πέραςι τῶν ἀγγείων προσπίπτουσιν
 ἐπιδάκνειν. ἐὰν δέ τις ἡμῶν τοῦτο δυσκόλως ποιῇ, 5
 γλυκὺν ὕδαρῃ θερμὸν προλαμβανέτω, μάλιστα δὲ τὸν
 καλούμενον πρότροπον [τὸν γλυκὺν Λέσβιον] ὄντα εὐ-
 στόμαχον. καὶ ὁ γλυκάζων δ' οἶνος οὐ βαρύνει τὴν
 κεφαλὴν, ὥς Ἰπποκράτης ἐν τῷ περὶ διαίτης φησὶν
 f (II 332 Litt), ὅτινες μὲν ἐπιγράφουσι περὶ ὀξέων [νόσων], 10
 οἳ δὲ περὶ πτισάνης, ἄλλοι δὲ πρὸς τὰς Κνιδίας γνώ-
 μας. λέγει δέ· 'ὁ γλυκὺς ἥσδον ἐστὶ καρηβαρικὸς τοῦ
 οἰνώδους καὶ ἥσδον φρενῶν ἀπτόμενος καὶ διαχωρητι-
 κώτερος τοῦ ἐτέρου κατ' ἔντερον.' οἳ δὲ δὲ προπίνειν
 καθὰ τοὺς Καρμανοὺς φησι Ποσειδώνιος (FHG III 15
 275)· τούτους γὰρ φιλοφρονουμένους ἐν τοῖς συμπο-
 σίοις λύειν τὰς ἐπὶ τῷ προσώπῳ φλέβας καὶ τὸ καταρ-
 ρέον αἷμα μιγνύντας τῷ πόματι προσφάρεσθαι, τέλος
 46 φιλίας νομίζοντας τὸ γεύεσθαι τοῦ ἀλλήλων αἵματος.
 μετὰ δὲ τὴν προσφορὰν ταύτην συγχρίεσθαι τὴν κε- 20
 φαλὴν μύρῳ, μάλιστα μὲν ῥοδίνῳ, εἰ δὲ μή, μηλίνῳ,
 εἰς τὸ ἀποκρούεσθαι τι ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ μὴ βλάπ-
 τεσθαι ἀπὸ τῆς τῶν οἴνων ἀναθυμιάσεως· εἰ δὲ μή,
 ἰρίνῳ ἢ ναρδίνῳ. οὐ κακῶς οὖν Ἀλεξίς φησιν (II 368 K)·

1 προεκκλύειν CE: corr. Schw 2 τῷ πλήθει scil. τῆς
 βρώμης, ut ait Hippocr. II 328 Littré 3 ἀνακέραιον E, vinum
 συναναφέρει ἐαυτῷ καὶ τοὺς παχεῖς χυμούς Galen. XV 634
 4. 5 μηδὲ — ἐπιδάκνειν male haec pendent ab χάριν τοῦ
 5 ἡμῶν C: οἶμαι E, melius ἐὰν δέ τις διψῶν cf. Hippocr. l. s
 6 γλυκὺν ὕδαρῃ Schw: γλυκὺ (γλυκὴ E) ὕδαρ ἢ CE 7 glossam
 del. Wilam 10 νόσων del. K 15 καρμανοὺς CE: corr. Mus
 17 μετώπῳ Wilam 21 fort. μηλίνῳ ἢ ἰρίνῳ ἢ ναρδίνῳ ex
 v. 23. 24 22 τὰ ἀπὸ τοῦ πότου Wilam

ἐναλείφεται τὰς ῥίνας· ὑγείας μέρος

μέγιστον ὁσμὰς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιεῖν.

25. ἐκκλίνειν δὲ δεῖ τὰ πάχη τῶν μύρων ὕδωρ τε
 πίνειν τὸ κατὰ πρόσωπον λεπτὸν καὶ διαυγές, ὃ δὴ
 5 καὶ κατὰ τὸν σταθμὸν ἐστὶ κοῦφον καὶ οὐδὲν ἐν αὐτῷ b
 γεῶδες ἔχει. τὸ δὲ συμμέτρως θερμαινόμενον καὶ
 ψυχόμενον ὕδωρ χρηστὸν ἐστὶ καὶ εἰς χάλκεον ἢ ἄρ-
 γύρεον ἄγγος ἐγχεόμενον οὐ ποιεῖ τὸ ἰῶδες. φησὶ δὲ
 καὶ Ἰπποκράτης (IV 542, 26. V 88, 1† Litt)· ὕδωρ τὸ
 10 ταχέως θερμαινόμενον καὶ ψυχόμενον ἀεὶ κουφότερον.
 μοχθηρὰ δ' ἐστὶ τὰ βραδέως τὰ ὅσπρια τήκοντα. τοι-
 αῦτα δὲ τὰ νιτρώδη καὶ ἄλμυρά. ἐν δὲ τῷ περὶ ὑδά-
 των Ἰπποκράτης (VI 118 Litt?) καλεῖ τὸ χρηστὸν ὕδωρ
 πότιμον. τὰ δὲ τῶν ὑδάτων στάσιμα χαλεπά, ὥς τὰ
 15 λιμναῖα καὶ τὰ ἐλώδη. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν κρηναίων τὰ
 πλεῖστα σκληρότερα. Ἐρασίστρατος δὲ φησιν ὡς c
 ὁδοκιμάζουσιν τινες τὰ ὕδατα σταθμῷ ἀνεξετάστως. ἰδοὺ
 γὰρ τοῦ ἐξ Ἀμφιαράου ὕδατος καὶ <τοῦ> ἐξ Ἐρετρίας
 συμβαλλομένων, τοῦ μὲν φάβλου τοῦ δὲ χρηστοῦ
 20 ὄντος, οὐδ' ἦτις ἐστὶ διαφορὰ κατὰ τὸν σταθμὸν.
 Ἰπποκράτης δ' ἐν τῷ περὶ τόπων (II 30 Litt) ἀριστα
 φησιν εἶναι τῶν ὑδάτων ὅσα ἐκ μετεώρων χωρίων ῥεῖ
 καὶ ἐκ λόφων γεγηῶν. ταῦτα γὰρ λευκὰ καὶ γλυκέα
 καὶ τὸν οἶνον ὀλίγον φέρειν οἷά τε ἐστὶ, τὸν τε χει-
 25 μῶνα θερμαίνεται καὶ τὸ θέρος ψυχρὰ ἐστίν. ἐπαινεῖ d
 δὲ μάλιστα ὧν τὰ ῥεύματα πρὸς ἀνατολὴν ἡλίου

1 μύροις | ὑπαλείφεται Clem. Al. paed. p. 209 P 2 ποιῶν
 CE, sed E in mg. γρ. ποιεῖν 4 λευκὸν καὶ Coraes 7 fort.
 καὶ ὃ εἰς 8 ἔγχος E τοῦτο ἰῶδες Coraes 9 καὶ ὁ E
 13. 14 ὕδωρ ποτιμον CE: corr. Cas, sed Hippocrates ποτόν
 dixit, non πότιμον 18 τοῦ add. Mus 20 οὐ δὴ τις CE:
 corr. Cas 22 ἐν μετεώρῳ χωρίῳ C 23 λόφων ξηρῶν CE

ἔρρωγε καὶ μάλιστα πρὸς τὰς θερυνάς. ἀνάγκη γὰρ
 λαμπρὰ εἶναι καὶ εὐώδη καὶ κοῦφα. Διοκλῆς δὲ φησι
 τὸ ὕδωρ πεπτικὸν εἶναι καὶ ἄφυσον ψυκτικόν τε με-
 τρίως ὀξυδερκές τε καὶ ἥκιστα καρηβαρικὸν κινητικόν
 τε ψυχῆς καὶ σώματος. Πραξαγόρας τε ταῦτά φησι· 5
 ἐπαινεῖ δὲ τὸ ὄμβριον, Εὐήνωρ δὲ τὰ λακκαῖα· χρη-
 στότερόν τε εἶναι φάσκει τὸ ἐξ Ἀμφιαράου συμβαλλόμε-
 νον τῷ ἐν Ἐρετρίᾳ. 26. ὅτι δὲ τὸ ὕδωρ ὁμολογουμένως
 e ἐστὶ τρόφιμον ὄηλον ἐκ τοῦ τρέφεσθαι τινα ἐξ αὐτοῦ
 μόνου τῶν ζώων, ὥσπερ τοὺς τέττιγας. πολλὰ δὲ καὶ 10
 τῶν ἄλλων ὑγρῶν ἐστὶ τρόφιμα, οἶον γάλα, πτισάνη,
 οἶνος. τὰ γοῦν ὑποτίτθια γάλακτι διαρκεῖται. καὶ
 πολλὰ δὲ ἔθνη γαλακτοποιοῦντα ζῇ. Δημόκριτον δὲ
 τὸν Ἀβδηρίτην λόγος ἔχει διὰ γῆρας ἐξάξει αὐτὸν
 διεγνωκότα τοῦ ζῆν καὶ ὑφαιροῦντα τῆς τροφῆς καθ' 15
 ἐκάστην ἡμέραν, ἐπεὶ αἱ τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραι
 f ἐνέστησαν, δεηθεῖσιν τῶν οἰκείων γυναικῶν μὴ ἀπο-
 θανεῖν κατὰ τὴν πανήγυριν, ὅπως ἐορτάσωσι, πει-
 σθῆναι κελεύσαντα μέλιτος ἀγγεῖον αὐτῷ πλησίον
 παρατεθῆναι, καὶ διαζῆσαι ἡμέρας ἱκανὰς τὸν ἄνδρα, 20
 τῇ ἀπὸ τοῦ μέλιτος ἀναφορᾷ μόνῃ χρώμενον, καὶ μετὰ
 τὰς ἡμέρας βασταχθέντος τοῦ μέλιτος ἀποθανεῖν. ἔχαιρε
 δὲ ὁ Δημόκριτος αἰεὶ τῷ μέλιτι· καὶ πρὸς τὸν πυθό-
 μενον πῶς ἂν ὑγιῶς τις διάγοι ἔφη, εἰ τὰ μὲν ἐντὸς
 μέλιτι βρέχοι, τὰ δ' ἐκτὸς ἐλαίῳ. καὶ τῶν Πυθαγορι- 25
 47 κῶν δὲ τροφή ἦν ἄρτος μετὰ μέλιτος, ὥς φησιν Ἀρι-

5 ταῦτα E: ταῦτα C 6 ἐπαινεῖ E: ἐπικινεῖ C 6. 7 χρη-
 στότερον K: χρηστόν CE 11 ὑδαρῶν E, in mg ὑγειῶν 12
 οἶνος om. E διαρκεῖται C διοικεῖται E: corr. Wilam 14 αὐ-
 δηρίτην CE 15 ὑφεροῦντα C 17. 18 ἀποθανήσκειν (sic E)
 19 αὐτῷ superscr. οὐ E 23 αἰεὶ om. C 24 διάγει C διάγει
 superscr. η E: corr. Mus 25 βρέχει CE: corr. Mus

στόξευος (FHG II 273), τοὺς προσφερομένους αὐτὰ
 ἀεὶ ἐπ' ἀρίστῳ λέγων ἀνόσους διατελεῖν. Λύκος δὲ
 πολυχρονίους φησὶν (FHG II 373) εἶναι τοὺς Κυρνίους
 (οἰκοῦσι δ' οὗτοι περὶ Σαρδόνα) διὰ τὸ μέλιτι ἀεὶ
 5 χρῆσθαι· πλείστον δὲ τοῦτο γίνεται παρ' αὐτοῖς.

27. ὄρα τὸ ἀνατιθεμένων πάντων τὴν ζήτησιν
 ἦτοι ἀναβαλλομένων.

ὅτι τὸ ἄνηστις ἢ νῆστις πλεονασμῷ τοῦ $\bar{\alpha}$, ὡς
 στάχυς ἄσταχυς, παρὰ Κρατίνῳ κεῖται (I 26 K).

10 οὐ γάρ τοι σύ γε πρῶτος ἄκκλητος φοιτᾷς ἐπὶ
 δεῖπνον ἄνηστις.

τὸ δὲ ὀξύπεινος παρὰ Διφίλῳ (II 572 K).

τέρπομαι γυμνοὺς ὄρῳν

τοὺς ὀξυπείνους καὶ πρὸ τῶν καιρῶν ἀεὶ

15 πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας.

καὶ Ἀντιφάνης (II 124 K).

ἐν νόσημα τοῦτ' ἔχει·

ἀεὶ γὰρ ὀξύπεινός ἐστι. Β. Θετταλὸν
 λέγει κομιδῇ τὸν ἄνδρα.

20 καὶ Εὐβουλος (II 167 K).

Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἄγνὸν ἐς Θήβης πέδον

οἰκεῖν κελεύει· καὶ γὰρ ἀξιωτέρους

πωλοῦσιν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἄρτους ἐκεῖ·

ὃ δ' ὀξύπεινος. τὸν δὲ μουσικώτατον

25 κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα·

οὗ ῥᾶσ' ἀεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι

κάπτοντες αὖρας, ἐλπίδας σιτούμενοι.

1 fort. ταῦτα 2 ἀνόσως E 3 πολυχρονιατάτους et Κυρ-
 ναίους apud Steph. B. p. 397 M 8 ἢ νῆστις etiam Bekk. anecd.
 402, 32 et Suid. s. v. ἄνηστις, ἀντὶ τοῦ νῆστις recte Hes 10
 ἄκκλητος add. Bekk. anecd. et Suid. l. s 13 fort. τέρπομαί γ' ὑμᾶς
 ὄρῳν 17 νόσημον E 19 λέγεις Mus 21 ἐλθεῖν CE: corr.
 Iac 24 ὃ δ' Grot: σὺ δ' CE 27 σιτώμενοι CE: corr. Mus

28. ὁ δὲ μονοσιτῶν κεῖται παρ' Ἀλέξειδι (Π 396 K).

ἐπὶ ἰδιώτην ἄνδρα μονοσιτοῦντ' ἰδῆς
ἢ μὴ ποθοῦντ' ὥδ' αὖ ποιητὴν καὶ μέλη,
τὸν μὲν ἰδιώτην τοῦ βίου τὸν ἡμισυν
ἀπολωλεκέναι νόμιξε, τὸν δὲ τῆς τέχνης
5 τὴν ἡμίσειαν· ζῶσι δ' ἀμφοτέρω μοῖαι.

d Πλάτων (I 658 K). 'οὐ μονοσιτῶν ἐκάστοτε ἀλλὰ κἀ-
νότε δειπνῶν δις τῆς ἡμέρας.'

ὅτι νωγαλεύματα ἐκάλουν τὰ ἡδέα βρώματα.

Ἀραρώς (Π 217 K).

τὰ κομψὰ μὲν <δὴ> ταῦτα νωγαλεύματα.

Ἀλεξίς (Π 398 K).

Θασίοις οἶναρίοις

τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος
καὶ νωγαλίζει.

Ἀντιφάνης (Π 38 K).

βότρους, ῥοῖας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα.

e ἀπόσιτον δ' εἴρηκε Φιλωνίδης (I 255 K), αὐτόσιτον

δὲ Κρώβυλος (IV 565 M). 'παράσιτον αὐτόσιτον.' ἀνα-

ρίστητον δ' εἴρηκεν Εὐπόλις (I 273 K). ἀναγκόσιτον 20

δὲ Κράτης (I 143 K). καὶ Νικόστρατος δέ (Π 228 K).

μειράκιον . . κατὰ τύχην

ὑποσκαφιόκαρτόν τι κεχλαμυδωμένον

κατάγεις ἀναγκόσιτον.

ἀριστόδειπνον δ' εἶπεν Ἀλεξίς (Π 402).

3 ποιοῦντ' Mein vix recte ποιητὰς CE: corr. Cas
7 Πλάτων — 8 ἡμέρας om. E, habet in mg C 11 μὲν δὴ
om. E δὴ om. C, cf. III p. 86 d 13 οἶναροῖς E 14. 15
ὑποβρέχων μέρος ἐνωγαλίζει (sic) C, cf. I p. 28 e 17 νωγα-
λεύματα E 23 τι Pors: τι καὶ CE 24 κατὰ γῆς ἀναγκο-
σιτῶ CE: corr. Pors 25 δ' om. E

ἀφ' ὧν γένοιτ' ἂν ἡμῖν σύντομον
ἀριστόδειπνον.

29. μετὰ ταῦτα ἀναστάντες κατεκλίνθημεν ὥς ἕκα-
στος ἤθελε, οὐ περιμείναντες ὀνομακλήτορα τὸν τῶν
5 δειπνῶν ταξίαρχον.

ὅτι καὶ τρίκλινοι οἶκοι καὶ τετράκλινοι καὶ ἐπτά- f
κλινοι καὶ ἐννεάκλινοι καὶ κατὰ τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς
ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀντιφάνης (II 129 K).
συναγαγὼν

10 τρεῖς ὄντας εἰς τρίκλινον ὑμᾶς.

Φρύνιχος (I 387 K).

ἐπτάκλινος οἶκος ἦν καλός,
εἴτ' ἐννεάκλινος ἕτερος οἶκος.

Εὐβουλος (II 208 K).

15 θὲς ἐπτάκλινον. B. ἐπτάκλινος οὐτοσί.

A. καὶ πέντε κλῖνας Σικελικάς. B. λέγ' ἄλλο τι.

A. Σικελικά προσκεφάλαια πέντε.

Ἄμφις (II 249 K).

οὐχ ὑποστρώσεις ποτὲ

48

20 τρίκλινον;

Ἀναξανδρίδης (II 162 K).

τρίκλινον δ' εὐθέως συνήγετο

καὶ συναυλῖαι γερόντων. —

ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε καὶ ῥᾶνον δόμους

25 στρώννυ τε κοίτας καὶ πυρὸς φλέξον μένος

κρατῆρά τ' αἵρου καὶ τὸν ἥδιστον κέρα (IV 605 M).

30. ἔνυν δὲ τὴν τῶν στρωμάτων σύνθεσιν περι-
βολῇ χωρίζουσι καὶ ὑποβολῇ, φησὶ Πλάτων ὁ φιλό-

7 καὶ ἐννεάκλινοι om. E 13 οἶκος del. Herw 25 στρώννυ
Mus: στρωμνὰς C στρωῶ E, vix potest aliud fuisse 26 τ' ἄρ-
γου CE: corr. Cas

σοφος (Polit. p. 280 b). ὁ δ' ὁμώνυμος αὐτῷ ποιητῆς φησι (I 658 K).

b κατ' ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν καὶ στρώμασι πορφυροβάπτοις
κἂν φοινικίσι Σαρδιακαῖσιν κοσμησάμενοι κατὰ- 5
κεινται.

ἤκμασε δ' ἡ τῶν ποικίλων ὑφή, μάλιστα ἐντέχνων περὶ αὐτὰ γενομένων Ἀκασῶ καὶ Ἑλικῶνος τῶν Κυπρίων. ὑφάνται δ' ἦσαν ἐνδοξοί· καὶ ἦν Ἑλικὼν υἱὸς Ἀκασῶ, ὃς φησιν Ἰερώνυμος (fr. 32 Hi). ἐν Πυθοῖ γοῦν ἐπὶ 10
τινος ἔργου ἐπιγέγραπται·

τεῦξ' Ἑλικὼν Ἀκασῶ Σαλαμίνιος, ᾧ ἐνὶ χερσὶ
πότνια θεσπεσίην Παλλὰς ἔπνευσε χάριν.
τοιοῦτος ἦν καὶ Παθυμίας ὁ Αἰγύπτιος. —
ὥς ἐγὼ σκιρτῶ πάλλαι 15

c ὅπου ῥοδόπνοα στρώματ' ἔστι, [καὶ] λούμενος
μύροις ψακαστοῖς,
φησὶν Ἐφίππος (II 263 K). Ἀριστοφάνης (I 561 K).
ὅστις ἐν ἡδυόμοις
στρώμασι παννυχίζων 20
τὴν δέσποιναν ἐρείδεις.

Σώφρων δὲ (fr. 26 Bo) ἑστρουθωτὰ ἐλίγματά φησιν ἐντετιμημένα. Ὅμηρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν στρωμάτων τὰ μὲν κατώτερα λίττα εἶναι φάσκει (α 130) ἥτοι λευκὰ καὶ μὴ βεβαμμένα ἢ πεποικιλμένα, τὰ δὲ 25
περιστρώματα (κ 352) ῥήγεα καλὰ, πορφύρεα.

5 σαρδιακαῖσιν (-σι E) CE: corr. Mein, fort. καὶ τοῖ (vel αὐτοῖ) φοινικίσι Σαρδιακαῖς κοσμησάμενος E 10 πυθοῖ E
13 ἔπνευσε K: ἔτευξε CE 16. 17 καὶ λούμενος (λούομαι E)
μύροις CE: corr. Wilam, sed dubito 18 Ἀριστοφάνης supra
vers. add. CE 23 ἐντετιμένα E, fort. ἐντετυγμένα, ἐντετιμη-
μένα Wilam

31. πρῶτοι δὲ Πέρσαι, ὥς φησιν Ἡρακλείδης
 (FHG II 97), καὶ τοὺς λεγομένους στρώτας ἐφεῦρον, δ
 ἵνα κόσμον ἔχη ἢ στρώσις καὶ εὐάφειαν. τὸν οὖν
 [Κρηῖτα] Τιμαγόραν ἢ τὸν ἐκ Γόρτυνος, ὥς φησι Φαι-
 5 νίας ὁ περιπατητικός (FHG II 296), "Ἐντιμον, ὃς ζήλω
 Θεμιστοκλέους ἀνέβη ὡς βασιλέα, τιμῶν Ἀρταξέρξεως
 σκηνὴν τε ἔδωκεν αὐτῷ διαφέρουσιν τὸ κάλλος καὶ
 τὸ μέγεθος καὶ κλίνην ἀργυρόποδα, ἔπεμψε δὲ καὶ
 στρώματα πολυτελῆ καὶ τὸν ὑποστρώσονται, φάσκων
 10 οὐκ ἐπίστασθαι τοὺς Ἕλληνας ὑποστρωννύειν. καὶ
 ἐπὶ τὸ συγγενικὸν ἄριστον ἐκαλεῖτο ὁ Κρηῖς οὗτος, τὸν
 βασιλέα ψυχαραγωγέας· ὅπερ οὐδενὶ πρότερον τῶν Ἑλ- e
 λήνων ἐγένετο, ἀλλ' οὐδ' ὕστερον. αὕτη γὰρ ἡ τιμὴ
 τοῖς συγγενέσι διεφυλάττετο. Τιμαγόρα μὲν γὰρ τῷ
 15 Ἀθηναίῳ τῷ προσκυνήσαντι βασιλέα καὶ μάλιστα τιμη-
 θέντι τοῦτο οὐχ ὑπῆρξε· τῶν δὲ παρατιθεμένων βα-
 σιλεῖ τούτῳ τινὰ ἀπὸ τῆς τραπέξης ἀπέστελλε. Ἀνταλ-
 κίδα δὲ τῷ Λάκωνι τὸν αὐτοῦ στέφανον εἰς μύρον
 βάψας ἔπεμψε. τῷ δ' Ἐντίμῳ τοιαῦτα πολλὰ ἐποίει
 20 καὶ ἐπὶ τὸ συγγενικὸν ἄριστον ἐκάλει. ἐφ' ᾧ οἱ Πέρ- f
 σαι χαλεπῶς ἔφερον ὡς τῆς τε τιμῆς δημευομένης καὶ
 στρατείας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάλιν ἐσομένης. ἔπεμψε δὲ
 καὶ κλίνην αὐτῷ ἀργυρόποδα καὶ στρωμνὴν καὶ σκηνὴν
 οὐρανοφόρον ἀνθινὴν καὶ θρόνον ἀργυροῦν καὶ ἐπί-
 25 χρυσον σκιάδειον καὶ φιάλας λιθοκολλήτους χρυσᾶς
 εἴκοσι, ἀργυρᾶς δὲ μεγάλας ἑκατὸν καὶ κρατῆρας ἀρ-
 γυροῦς καὶ παιδίσκας ἑκατὸν καὶ παῖδας ἑκατὸν χρυ-

3. 4 τὸν οὖν Τιμ. ἢ τὸν ἐκ Γόρτυνος Κρηῖτα Voisin 4. 5
 φαινίας C: φηνίας E (in mg φαινίας) 5. 6 ζήλω μετὰ Θεμ. E
 6 ὡς βασιλεὺς C 17 τούτῳ Cas: τούτων CE, reliqua non
 temptanda 20 ἐφ' ᾧ E 26 εἴκοσι (i. e. π) K: καὶ CE
 26. 27 fort. ἀργυροῦς ἑκατὸν (quod ubique ᾧ scriptum in CE)

49 σοῦς τε ἑξακισχιλίους χωρὶς τῶν εἰς τὰ ἐπιτήδεια καθ' ἡμέραν διδομένων.

32. τράπεζαι ἐλεφαντόποδες τῶν ἐπιθημάτων ἐκ τῆς καλουμένης σφενδάμνου πεποιημένων. Κρατῖ-
νος (I 100 K).

5

γαυριῶσαι δ' ἀναμένουσιν ὧδ' ἐπηγλαισμένοι

μείρακες φαιδραὶ τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμνιναι.

εἰπόντος τινὸς κυνικοῦ τρίποδα τὴν τράπεζαν
δυσχεραίνει ὁ παρὰ τῷ σοφιστῇ Οὐλπιανὸς καὶ λέγει·
'τήμερον ἐγὼ πρᾶγματα ἔξω ἐξ ἀπραξίας.' πόθεν γὰρ 10
τούτῳ ὁ τρίπους; εἰ μὴ τὴν Διογένους βακτηρίαν σὺν
καὶ τῷ πόδε ἀριθμῶν οὗτος τρίποδα προσηγόρευσε,
b πάντων τραπέζας καλούντων τὰς παραθέσεις ταύτας.

ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήνκος γάμῳ (fr. 177 Rz) — καὶ
γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενοῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ 15
ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι — τρίποδας
τὰς τραπέζας φησί. καὶ Ξενοφῶν δ' ὁ μουσικώτα-
τος ἐν ζ' Ἀναβάσεως γράφει (c. 3, 21)· 'τρίποδες εἰση-
νέχθησαν πᾶσιν· οὗτοι δὲ ὅσον εἴκοσι κρεῶν μεστοὶ
νενεμημένων.' καὶ ἐπάγει· 'μάλιστα δ' αἱ τράπεζαι 20
κατὰ τοὺς ξένους ἀεὶ ἐτίθεντο.' Ἀντιφάνης (II 127 K).

c ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἤρθη κατὰ χειρῶν τ' εἴχομεν.

Εὐβουλος (II 208 K)

τρίποδες οὗτοι πέντε σοί

καὶ πέντε — B. πεντηκοστολόγος γενήσομαι. 25

3. 4 ἐν τοῖς καλουμένοις C 6 γαυριῶσαι — 7 μείρακες om.
E, habet C f. 183' post librum XIII 6 ὡς Madvig 7 μείραξ
C: corr. Valcken 8 cynicus est Cynuleus 10 poetae
verba esse ἔξω πρᾶγματ' ἐξ ἀπραξίας vidit Mein (similiter
Cas); etiam quae secuntur de Diogenis baculo aliunde sumpta
puto 12 προσηγόρευσε <ἐαυτόν> Wilam 14 respondet
Cynuleus 22 ἐχέομεν Eust. 740, 17, ἐχέαμεν Kock

Ἐπίχαρμος (p. 262 L).

τί δὲ τόδ' ἐστὶ; B. δηλαδὴ τρίπους. A. τί μὰν
ἔχει πόδας

τέτορας; οὐκ ἐστὶν τρίπους, ἀλλ' <ἐστὶν> οἶμαι
τετράπους.

5

B. ἐστὶ δ' ὄνομ' αὐτῷ τρίπους, τέτοράς γε μὰν
ἔχει πόδας.

A. Οἰδίπους τοίνυν ποτ' ἦν, αἰνιγμά τοι νοεῖς.

Ἀριστοφάνης (I 526 K).

10

τράπεζαν ἡμῖν <εἶς> φερε

τρεις πόδας ἔχουσιν, τέσσαρας δὲ μὴ 'χέτω. d

B. καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι;

33. ὅτι ἔθος ἦν ἐν τοῖς δείπνοις τῷ ἐστιάτορι
κατακλιθέντι προδίδοσθαι γραμματείδιον τι περιέχον
ἀναγραφὴν τῶν παρεσκευασμένων, ἐφ' ᾧ εἰδέναι ὅ τι
μέλλει ὄψον φέρειν ὁ μάγειρος.

15

ΔΑΜΑΣΚΗΝΑ. Δαμασκοῦ τῆς πόλεως ἐνδόξου οὖ-
σης καὶ μεγάλης πολλοὶ τῶν ἀρχαίων μέμνηνται.
ἐπεὶ δὲ πλεῖστον ἐν τῇ τῶν Δαμασκηνῶν ἐστὶ χώρᾳ
τὸ κοκκύμηλον καλούμενον καὶ κάλλιστα γεωργεῖται, e
ιδίως καλεῖται τὸ ἀκρόδρονον Δαμασκηνὸν ὡς διάφο-
ρον τῶν κατὰ τὰς ἄλλας χώρας γινομένων. κοκκύ-
μηλα οὖν ἐστὶ ταῦτα· ὧν ἄλλος τε μέμνηται καὶ Ἰπ-
πῶναξ (fr. 81 B⁴).

20

στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.

2 τόδ' Blaydes: τάδ' CE τί μὰν Eust. 1398, 19: τίμανον
CE, τί μάν; οὐ πόδας ἔχει Mein 4 τέτορας Grot: τέτταρας
CE ἐστὶν suppl. Di 6 τέτορας C τέτταρας E 8 αἰνιγματ'
Οἰδίπου νοεῖς Grotef 10 φέρε CE: corr. Pors 13 τῷ
ἐστιάτορι i. e. Larensio 14 γραμματείδιον CE 16 μέλλει E:
με superscr. λ C 19. 20 cf. Etym. M. 211, 10 et Suid. s.
βράβηλα 23 ἄλλοι τε μέμνηται Cas, videtur epitomator
alterum testem omissum significare 25 καὶ στέφανον Gaisford

Ἄλεξις (Π 397 K).

καὶ μὴν ἐνύπνιον οἶομαί <γ'> ἐορακέναι
νικητικόν. B. λέγ' αὐτό. A. τὸν νοῦν πρόσσεχε δὴ·
ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις
ἐδόκει στεφανοῦν γυμνὸς προσελθὼν . . . 5
f στεφάνῳ κυλιστῷ κοκκυμήλων — B. Ἡράκλεις.
A. πεπόνων . . .

πάλιν (ib. p. 398).

ἐόρακας <ἤδη> πάποτ' ἐσκευασμένον
ἥνυστρον ἢ σπλῆν' ὀπτὸν ὠνθυλευμένον 10
ἢ κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων;
τοιούτ' ἔχει τὸ μέτωπον.

Νίκανδρος (fr. 87 Schn).

μῆλον ὃ κόκκυγος καλέουσι.

Κλέαρχος δ' ὁ περιπατητικός φησι (FHG II 327) 'Ρο- 15
δίους καὶ Σικελιώτας βράβυλα καλεῖν τὰ κοκκύμηλα,
ὥς καὶ Θεόκριτος ὁ Συρακούσιος (7, 146).

50 ὄρπηκες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἔραζε.
καὶ πάλιν (12, 3).

ὅσον μῆλον βραβίλοιο 20

ἥδιον.

ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ ἀκρόδρον μικρότερον μὲν τῇ περι-
φορᾷ τῶν κοκκυμήλων, τῇ δ' ἐδωδῇ τὸ αὐτό, πλὴν
ἐλίγον δριμύτερον. Σέλευκος δ' ἐν Γλώσσαις βρά-
βιλά φησιν ἦλα κοκκύμηλα μάδρουα τὰ αὐτὰ εἶναι· τὰ 25

2 ἐνύπνιον E: ἐν ὕπνοις C γ' add. Di ἐορακέναι C
ἐορακέναι E 3 προσέχειν δὴ C 5 fort. γυμνῷ προσελθὼν
γυμνὸς ὦν 6 κυλιστῇ CE: corr. Cas 7 del. Dobr 9 ἐώ-
ρακας CE ἤδη add. Dobr 9. 10 ἥνυστρον ἐσκευασμένον
CE: corr. Dobr 10 μεμονθυλευμένον CE: corr. Dobr 11
extr. νῆ Δία add. Dobr 12 τοιούτον CE: corr. Mein 18
καταπλήθοντες CE 20 βραβίλοισι CE 24. 25 βράβιλα
superscr. v E

μὲν μάδρνα οἶον μαλόδρνα, τὰ δὲ βράβυλα ὅτι εὐκοί-
 λια καὶ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα, ἤλα δὲ οἶον μῆλα, ὥς
 Δημήτριος ὁ Ἰξίων λέγει ἐν Ἑτυμολογίᾳ. Θεόφρα-
 στος δὲ λέγει (h. pl. 3, 6, 4)· 'κοκκυμηλέα καὶ σποδιάς' b
 5 τοῦτο δ' ἐστὶν ὥσπερ ἄγρια κοκκυμηλέα.' Ἀραρὼς
 δὲ κοκκύμηλον καλεῖ (II 219 K) τὸ δένδρον, κοκκύ-
 μηλον δὲ τὸ ἀκρόδρνον. Δίφιλος δὲ ὁ Σίφνιος μέ-
 σως φησὶν εἶναι ταῦτα εὐχyla, εὐφθαρτα, εὐέκκριτα,
 ὀλιγότροφα.

- 10 34. ΚΕΡΑΣΙΑ. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν
 (h. pl. 3, 13, 1)· 'ἴδιον δὲ τῇ φύσει δένδρον ὁ κέρασός
 ἐστὶ καὶ μεγέθει μέγα· καὶ γὰρ εἰς εἴκοσι καὶ τέσσαρας
 πήχεις αὖξεται. φύλλον δὲ ὅμοιον ἔχει τῷ τῆς μεσπί-
 λης, σκληρόν δὲ καὶ πλατύτερον, φλοιὸν δ' ὅμοιον
 15 φιλύρα, ἄνθος δὲ λευκόν, ἀπίω καὶ μεσπίλῃ ὅμοιον, c
 ἐκ μικρῶν ἄνθων συγκείμενον, κηριῶδες. ὁ δὲ καρπὸς
 ἐρυθρός, ὅμοιος διοσπύρῳ τὸ σχῆμα, τὸ δὲ μέγεθος
 ἡλίκον κύαμος, πλὴν τοῦ διοσπύρου μὲν ὁ πυρὴν
 σκληρός, τοῦ δὲ κέρασου μαλακός.' καὶ πάλιν (ib. 3,
 20 15, 6)· 'κράταιγος· οἷ δὲ κραταίγονον καλοῦσιν. ἔχει
 δὲ τὸ μὲν φύλλον τεταμένον ὅμοιον μεσπίλῃ· πλὴν
 μεῖζον ἐκείνου καὶ πλατύτερον ἢ προμηκέστερον· τὸν δὲ
 χαραγμὸν οὐκ ἔχει ὥσπερ ἐκεῖνο. γίνεται δὲ τὸ δέν-
 δρον οὔτε μέγα λίαν οὔτε παχύ· τὸ δὲ ξύλον ποικίλον, d
 25 ξανθόν, ἰσχυρόν. φλοιὸν δ' ἔχει λεῖον ὅμοιον μεσπίλῃ·

4 κοκκύμηλα καὶ σπονδίας C E 5 αὕτη δ' Theophr
 ἄγρια κοκκύμηλα C E 6 κοκκυμήλον (sic) E κοκκυμηλίαν C,
 quid turbatum sit docet Poll. 1, 232 7. 8 μέσως E: με su-
 perscr. τρ (μετρίως?) C 13 πῆχη E τῷ om. E 14 σκλη-
 ρόν δὲ σφόδρα Theophr παχύτερον C E 17 διοσπόρῳ E
 20 κραταίγονον Di: κράταιγον C E, κραταιγόνῃ Theophr 21
 τετανόν Theophr 22 ἐκείνου Theophr: ἐκεῖνος C E

μονόριζον εἰς βάθος ὥς ἐπὶ πολὺ. καρπὸν δ' ἔχει
 τρογγύλον ἡλίκον ὁ κότινος· πεπαινόμενος δὲ ξανθός
 τέ ἐστι καὶ ἐπιμελαίνεται· ἔχει δὲ τὴν γεῦσιν καὶ τὸν
 χυλὸν μεσπίλου· διόπερ ἄγρία μεσπίλη δόξειε <ἄν>
 μᾶλλον εἶναι· ἐκ τούτων μοι δοκεῖ, φησὶν, ὁ φιλό- 5
 σοφος τὸ νῦν κεράσιον καλούμενον ἐμφανίζειν.

35. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς χαμαικέρασόν
 τινα καλῶν δένδρον ἔφη οὕτως· ἐν τῇ Βιθυνῶν γῇ
 γίνεται ἡ χαμαικέρατος, ἥς ἡ μὲν ῥίζα ἐστὶν οὐ με-
 e γάλη, ἀλλ' οὐδὲ τὸ δένδρον, ἀλλὰ τῇ ῥοδῇ ἴσον, ὁ δὲ 10
 καρπὸς τὰ μὲν ἄλλα πάντα <κεράσῳ> ὅμοιος, τοὺς δὲ
 πλείονι χρησαμένους καθότι οἶνος βαρύνει τε καὶ ἀλ-
 γεῖν τὴν κεφαλὴν τίθησι· ταῦτα ὁ Ἀσκληπιάδης,
 φησί, μοι δοκεῖ λέγειν περὶ τῶν μιμαίκυλων. τό τε
 γὰρ φέρων αὐτὰ δένδρον τοιοῦτον καὶ ὁ πλεον τῶν 15
 ἐπὶ τοῦ καρποῦ φαγῶν κεφαλαλγὴς γίνεται. Ἀριστο-
 φάνης (I 559 K)·

ἐν τοῖς ὄρεσιν <δ'> αὐτομάτοιςιν τὰ μιμαίκυλ'
 ἐφύετο πολλά.

Θεόπομπος (I 751 K)·

20

τρώγουσι μύρτα καὶ πέπονα μιμαίκυλα.

Κράτης (I 142 K)·

πάνυ γὰρ ἐστὶν ὠρικότατα

f τὰ τιτθί' ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαίκυλον.

2. 3 ξανθύνεται καὶ Theophr 4 χυλὸν μεσπίλης E ἄν add.
 Theophr 7 χαμαικέρατον E 9 χαμαικέρατος CE 11 suppl.
 Lehrs 12. 13 καὶ ἀλγεῖν post κεφαλὴν E 15 φέρει αὐτὰ
 δένδρα E τοιοῦτον spatio relicto om. C 15. 16 τῶν ἐπὶ
 spatio relicto om. C 18 δ' add. Dobr αὐτόματ' αὐτοῖς
 Mein μιμαίκυλα φύεται CE: corr. Di 23 ὠρικότατη CE:
 corr. 5, ὠρικά Dobr 24 μιμᾶν CE incertum μιμαίκυλα an
 μιμαίκυλον, μῆλα καὶ μιμαίκυλα Kock

Ἄμφις (II 247 K).

ὁ σνκάμινος σνκάμιν', ὀρᾶς, φέρει,
ὁ προῖνος ἀκύλους, ὁ κόμαρος μιμαίκυλα.

Θεόφραστος (h. pl. 3, 16, 4). 'ἡ κόμαρος ἡ τὸ μιμαί-
5 κυλον φέρουσα τὸ ἐδώδιμον.'

ὅτι Ἀγῆνα σατυρικόν τι δρᾶμα ἀμφιβάλλεται εἴτε
Πύθων ἐποίησεν ὁ Καταναῖος ἢ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς
ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος.

φησὶν ὁ παρὰ τῷ ῥήτορι Λαρήνσιος· 'πολλὰ ὑμεῖς
10 οἱ Γραικοὶ ἐξειδιοποιεῖσθε ὥς αὐτοὶ ἢ ὀνομάσαντες ἢ
πρῶτοι εὐρόντες· ἀγνοεῖτε δὲ ὅτι Λεύκολλος ὁ Ῥω-
μαίων στρατηγός, ὁ τὸν Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην 51
καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκόμεσεν εἰς Ἰταλίαν τὸ
φυτὸν τοῦτο ἀπὸ Κερασσοῦντος Ποντικῆς πόλεως. καὶ
15 οὗτός ἐστιν ὁ καὶ τὸν καρπὸν καλέσας κέρασον ὁμο-
νύμως τῇ πόλει, ὥς ἱστοροῦσιν οἱ ἡμέτεροι συγγρα-
φεῖς.' πρὸς ὃν Δάφνος τίς φησιν· 'ἀλλὰ μὴν παμπόλ-
λοις χρόνοις πρεσβύτερος Λευκόλλου ἀνὴρ ἐλλόγιμος
Δίφιλος ὁ Σίφνιος, γεγρονῶς κατὰ Λυσίμαχον τὸν
20 βασιλέα — εἷς δὲ οὗτος τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων —
μνημονεύει τῶν κερασίων λέγων· 'τὰ κεράσια εὐστό-
μαχα, εὐχύλα, ὀλιγότροφα, ἐκ ψυχροῦ δὲ λαμβανόμενα ὁ
εὐστόμαχα. καλλίω δὲ τὰ ἐρυθρότερα καὶ τὰ Μιλήσια·
εἰσὶ γὰρ διουρητικά.'

25 36. ΣΥΚΑΜΙΝΑ. ὅτι πάντων ἀπλῶς οὕτω κα-
λούντων αὐτὰ Ἀλεξανδρεῖς μόνοι μόρα ὀνομάζουσι.

2 σνκάμιν' Cas: σνκαμίνοῦς CE 15 κεράσιον E 17.
18 παμπόλλοις χρόνοις conl. Schw: παμπό C, παμπολ-
λῆς ὅν E, quod non expedit; possis etiam ἔτεσιν (non γε-
νεαῖς) 21. 22 fort. εὐστόμα, εὐχύλα 22 ἐκ ψυχρῶ δὲ λαβό-
μενα E 23 fort. ὥς τὰ Μιλήσια

συνάμινα δὲ οὐ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας συκῆς, ἃ τινες
 συγκόμορα λέγουσιν. ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι ἐπὶ βραχὺ κνί-
 σαντες σιδηρίῳ ἐῷσιν ἐπὶ τοῦ φυτοῦ· καὶ ὑπὸ τοῦ
 c ἀνέμου κινούμενα ἐντὸς ἡμερῶν τριῶν οὕτω πέποννα
 καὶ εὐώδη γίνονται, μάλιστα δὲ ξεφύρων πνευσάν- 5
 των, καὶ ἐδώδιμα ὥς <διὰ> τὸ ἐν αὐτοῖς ἡρέμα ψυ-
 χρὸν καὶ τοῖς πυρεταίνουσι μετὰ ῥοδίνου ἐλαίου κατα-
 πλαττόμενα ἐπὶ τοῦ στομάχου ἐπιτίθεσθαι καὶ οὐκ
 ὀλίγα παρηγορεῖσθαι τοὺς νοσοῦντας. φέρει δὲ τὸν
 καρπὸν τοῦτον ἡ Αἰγυπτία συνάμινος ἀπὸ τοῦ ξύλου 10
 καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ἐπικαρπίων. μόρα δὲ τὰ συνάμινα
 καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυγίῳ ἐπὶ τοῦ Ἑκτορος
 (fr. 257 N).

ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων.
 ἐν δὲ Κρήσσαις καὶ κατὰ τῆς βάρου (fr. 111). 15
 d λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχλίμοις
 καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται ταῦτοῦ χρόνου.
 Σοφοκλῆς (fr. 362).
 πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν,
 ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλον μόρον. 20
 καὶ Νίκανδρος δὲ ἐν Γεωργικοῖς (fr. 75 Schn) ἐμφα-
 νίζει καὶ ὅτι πρότερον τῶν ἄλλων ἀκροδρύων φαίνε-
 ται μορέην τε καλεῖ τὸ δένδρον αἰί, ὥς καὶ οἱ Ἀλε-
 ξανδρεῖς·
 καὶ μορέης, ἣ παισὶ πέλει μείλιγμα νέοισι, 25
 e πρῶτον ἀπαγγέλλουσα βροτοῖς ἡδεῖαν ὁπώραν.

2 sqq. cf. Theophr. h. pl. 4, 2, 1 6 διὰ add. Schw
 7. 8 καταπλαττόμενον CE: corr. Schw 11 ἐπικάρπων E
 15 fort. [καὶ] τὰ ἐκ τῆς βάρου, quae verba v. 11 post τὰ συνά-
 μινα transposuerim, cf. Poll. VI 46 17 μιλτοπρέποις CE:
 corr. Mus 23 καλῶν E 26 ἀπαγγέλλουσα C

37. Φαινίας δ' <ὁ> Ἑρῆσιος ὁ Ἀριστοτέλους μαθη-
 τῆς τὸν τῆς ἀγρίας συκαμίνου καρπὸν μόνον καλεῖ,
 ὄντα καὶ αὐτὸν γλυκύτατον καὶ ἥδιστον ὅτε πεπαν-
 θείη. γράφει δὲ οὕτως (FHG II 301): 'τὸ μόνον τὸ
 5 βατῶδες ξηρανθείσης τῆς σφαίρας τῆς συκαμινώδους
 σπερματικὰς ἔχει τὰς συκαμινώδεις διαγονάς, καθάπερ
 ὑφάλους καὶ διαφυὰς ἔχει ψαθυράς καὶ εὐχύμους.'
 Παρθένιος δὲ ἄβρυνά φησι συκάμινα, ἃ καλοῦσιν ἔνιοι f
 μόρα. Σαλαμίνιοι δὲ τὰ αὐτὰ ταῦτα βάτια. Δημήτριος
 10 δὲ ὁ Ἰξίων τὰ αὐτὰ συκάμινα καὶ μόρα οἶον αἰμόροα
 καὶ σύκων ἀμείνω. Δίφιλος δὲ ὁ Σίφνιος ἰατρὸς
 γράφει οὕτως: 'τὰ δὲ συκάμινα, ἃ καὶ μόρα λέγεται,
 εὐχύλα μὲν ἐστίν, ὀλιγότροφα δὲ καὶ εὐστόμαχα
 καὶ εὐέκκριτα. ἰδίως δὲ τούτων τὰ ἔνωμα ἔλμινθας
 15 ἐκτινάσσει.' Πύθερμος δὲ ἱστορεῖ, ὥς φησιν Ἡγή- 52
 σανδρος (om. FHG IV), καθ' αὐτὸν τὰς συκαμίνους
 οὐκ ἐνεργεῖν καρπὸν ἐτῶν εἴκοσι καὶ γενέσθαι ἐπιδη-
 μίαν ποδαγωγικὴν τοσαύτην ὥστε μὴ μόνον ἄνδρας τῷ
 πάθει ἐνσχεθῆναι, ἀλλὰ καὶ παῖδας καὶ κόρας καὶ
 20 εὐνούχους, ἔτι δὲ γυναῖκας. περιπεσεῖν δὲ οὕτω τὸ
 δεινὸν καὶ αἰπολίῳ ὥς τὰ δύο μέρη τῶν προβάτων
 ἐνσχεθῆναι τῷ αὐτῷ πάθει.

38. ΚΑΡΥΑ. οἱ Ἀττικοὶ καὶ οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς
 κοινῶς πάντα τὰ ἀκρόδρου κάρυα λέγουσιν. Ἐπί-
 25 χαρμος δὲ κατ' ἐξοχὴν (p 280 L) ὥς ἡμεῖς.

1 ὁ add. Di 6 ἔχει τὰς [συκαμινώδεις] γονάς Schneider,
 fort. τὰς διατομάς 7 ὑφάλους C ὑφάνους E, ὑποφαινούσας
 Schneid διαφυὰς C (ubi quod superscriptum est ορὰς del. m¹):
 διαφορὰς E ἀχύμους Schneid, ego haec parum intellego
 9 σαλμώνιοι C σαλμώνιος E: corr. Di coll. Bekk. anecd. 224, 18
 13 ἐστίν C: εἰσιν E ἐστὶ μέσως B (teste Schw) 14 ἐλ-
 μίνθους CE: corr. Mus 16 κατ' αὐτὸν CE: corr. Di
 18 ποδαγωγικῶν E 22 fort. τῷ πάθει

b καπυρὰ τρώγων κάρυ', ἀμυγδάλας.

Φιλύλλιος (I 788 K)·

ῥά, κάρυ', ἀμυγδάλαι.

Ἡρακλέων δέ φησιν ὁ Ἐφέσιος· 'κάρυα ἐκάλουν καὶ τὰς ἀμυγδάλας καὶ τὰ νῦν καστάνεια.' τὸ δὲ δένδρον 5 καρύα παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 688 N)·

καρύαι μελίαι τε.

Εὐβουλος (II 212 K)· 'φηγούς, κάρυα Καρύστια.' καλεῖται δέ τινα καὶ μόστηνα κάρυα.

39. ΑΜΥΓΔΑΛΑΙ. ὅτι αἱ Νάξιαι ἀμυγδάλαι διὰ 10 μνήμης ἦσαν τοῖς παλαιοῖς· καὶ γίνονται ὅντως ἐν Νάξῳ τῇ νήσῳ διάφοροι, ὡς ἐμαυτόν, φησί, πεῖθω.

c Φρύνιχος (I 387 K)·

τοὺς δὲ γομφίους

ἅπαντας ἐξέκοψεν, ὥστ'

15

οὐκ ἂν δυναίμην Ναξίαν

ἀμυγδάλην κατᾶξαι.

διάφοροι δ' ἀμυγδάλαι γίνονται καὶ Κύπρῳ τῇ νήσῳ· παρὰ γὰρ τὰς ἀλλαχόθεν καὶ ἐπιμήκεις εἰσὶ καὶ κατὰ τὸ ἄκρον ἐπικαμπεῖς. Λάκωνας δὲ Σέλευκος ἐν Γλώσ- 20 σαις φησὶ καλεῖν τὰ μαλακὰ κάρυα μυκήρους, Τηνίους δὲ τὰ γλυκέα κάρυα. Ἀμερίας δέ φησι μύκηρον τὴν ἀμυγδάλην καλεῖσθαι. ἐπακτικώτατα δὲ πρὸς πότον τὰ ἀμύγδαλα προεσθιόμενα. Εὐπόλις (I 327 K)·

δίδου μασᾶσθαι Ναξίας ἀμυγδάλας

25

οἶνόν τε πίνειν Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων.

1 καπυροτρώγων (vel -τρώγειν, compend) CE: corr. Di
9 μόστηνα videtur corruptum, Πραϊνεστῖνα Salmas, cf. ad p. 54 d
11 τοῖς πολλοῖς CE: corr. Mus 18 διάφοροι CE, in E mendo
notato: corr. Mus 21 μαλακὰ C: μεγάλα E, cf. Hes. s. μύκηρος
24 Eupolidis verba aut ante aut post Phrynichi locum (v. 13)
videntur transponenda

ἦν δέ τις ἄμπελος Ναξία καλουμένη. Πλούταρχος
 δὲ ὁ Χαιρωνεύς φησι (qu. symp. p. 624c) παρὰ Δρούσῳ
 τῷ Τιβερίου Καίσαρος υἱῷ ἰατρόν τινα ὑπερβάντα
 πάντας ἐν τῷ πίνειν φωραθῆναι πρὸ τοῦ πότου προ-
 5 εσθίουτα πικρὰς ἀμυγδάλας πέντε ἢ ἕξ· ὥσπερ κωλυ-
 θεῖς προσενέγκασθαι οὐδὲ πρὸς τὸ μικρότατον ἀντέσχε e
 τοῦ πότου. αἷτιος οὖν ἦν ἡ τῆς πικρότητος δύναμις,
 ξηραντικὴ καὶ δάπανος ὑγρῶν οὖσα. κληθῆναι δὲ ἀμυγ-
 δάλην φησὶν Ἡρωδιανὸς ὁ Ἀλεξανδρεὺς (I 321, 21 L)
 10 παρὰ τὸ ἐν τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν ὥσπερ εἰ ἀμυχὰς ἔχειν
 πολλάς.

ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων,
 φησί που Φιλήμων (II 530 K).

φηγοὶ Πανὸς ἄγαλμα,
 15 φησὶ Νίκανδρος ἐν β' Γεωργικῶν (fr. 69 Schn).

ὅτι καὶ οὐδετέρως ἀμύγδαλα λέγεται. Δίφιλος
 (II 567 K).

τράγημα, μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα. f

40. ὅτι περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ τόνου τῆς ἀμυγδά-
 20 λης Πάμφιλος μὲν ἀξιοῖ ἐπὶ τοῦ καρποῦ βαρύνειν
 ὁμοίως τῷ ἀμυγδάλῳ· τὸ μέντοι δένδρον θέλει περι-
 σπᾶν, ἀμυγδαλῇ καὶ ῥοδῇ. καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 29 B⁴).
 ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος.

Ἀρίσταρχος δὲ καὶ τὸν καρπὸν καὶ τὸ δένδρον 53

1 Plutarchi itemque Herodiani quod sequitur testimonium recte opinor ab Athenaeo aliena putat Wilam 5 ἄπερ CE: corr. Mus 7 fort. οὖν ἂν εἴη ἡ 8. 9 ἀμυγδάλη C ἀμυγδάλας E: corr. K coll. Et. M. 87, 19 14 φηγίνεον E in mg 16 ἀμύγδαλα om. E 18 τράγημα XIV p. 640d: τραγάλια CE 19 παρὰ τοῖς προφοροῖς E, sed corr. in mg 21 ὁμοίως E, fort. ὁμοίως τῷ <ῥόδῳ> ἀμύγδαλον 22 καὶ ῥοδῇ C: δὲ ῥοδῇ E, fort. ὡς vel ὡς καὶ ῥοδῇ ἀντίλοχος E

ὁμοίως προφέρεται κατ' ὀξεῖαν τάσιν. Φιλόξενος δ' ἀμφοτέρων περισπᾷ. Εὐπόλις (I 274 K).

... ἀπολείς με, ναὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλῆν.

Ἀριστοφάνης (I 542 K).

ἄγε νυν τὰς ἀμυγδαλᾶς λαβὼν

5

τασδὶ κατάξον τῇ κεφαλῇ στυτοῦ [λίθῳ].

Φρύνιχος (I 386 K).

ἀμυγδαλῇ τῆς βηχὸς ἀγαθὸν φάρμακον.

ἄλλοι δὲ ἀμυγδαλᾶς ὥς καλᾶς. Τρύφων δὲ ἐν Ἀττικῇ προσφθία (fr. 13 V) ἀμυγδάλην μὲν τὸν καρπὸν 10
b βαρέως, ὃν ἡμεῖς οὐδετέρως ἀμύγδαλον λέγομεν, ἀμυγδαλᾶς δὲ τὰ δένδρα, κτητικοῦ παρὰ τὸν καρπὸν ὄντος τοῦ χαρακτῆρος καὶ διὰ τοῦτο περισπωμένου.

ὅτι Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις μονηροβαγόν φησι καλεῖσθαι τὸν καρυοκατάκτην ὑπὸ τῶν Λακώνων ἀντὶ 15
τοῦ ἀμυγδαλοκατάκτην· μονήρους γὰρ Λάκωνες καλοῦσι τὰ ἀμύγδαλα.

41. ὅτι Ποντικῶν καλουμένων καρύων, ἃ λόπιμά τινες ὀνομάζουσι, μνημονεύει Νίκανδρος (cf. p. 54d).
c Ἐρμῶναξ δὲ καὶ Τιμαχίδας ἐν Γλώσσαις Διδὸς βάλανόν φησι καλεῖσθαι τὸ Ποντικὸν κάρυον. 20

Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ταραντῖνος ζητεῖ πότερον προπαράτιθεσθαι δεῖ τὰ τραγήματα, καθάπερ ἐν τισὶ τόποις τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα γίνεται ἢ οὐ, ἀλλὰ μετὰ τὸ δεῖπνον. ἐὰν μὲν οὖν μετὰ τὸ 25
δεῖπνον, συμβαίνει πλείονος τροφῆς κειμένης ἐν τῇ

6 τὴν κεφαλὴν CE: corr. Dobr λίθῳ del. K 9 δὲ ἐν E: ἐν C 11. 12 ἀμυγδαλᾶς Schw: ἀμυγδά^λ CE 14 μονηρόβατον CE: corr. M. Schmidt, cf. Hes. s. v 18 sq videntur turbata, cf. p. 54d 24 τῶν κατὰ — p. 125, 2. 3 σιτίοις om. E 26 κειμένης K: ἐκείνοις C (παρ' ἐκείνης B teste Schw), παρενδομένης temeraria Musuri coniectura

κοιλίᾳ καὶ τοῖς ἐντέροις τὰ ἐπείσφερόμενα κάρυα,
 χάριν τῆς πρὸς τὸ πίνειν ὁρμῆς ἐμπλεκόμενα τοῖς σι-
 τίοις, ἐμπνευματώσεις καὶ φθορὰς τῆς τροφῆς παρα-
 σκευάζειν διὰ τὸ παρακολουθοῦν αὐτοῖς ἐπιπολαστικὸν d
 5 φύσει καὶ δυσκατέργαστον· ἐξ ὧν ἀπεψίαι γίνονται
 καὶ κοιλίας καταφοραί.

42. Ἐὰν δὲ ἀμύγδαλα, φησὶ Διοκλῆς, τρόφιμα
 μὲν ἐστὶ καὶ εὐκοίλια, θερμαντικὰ δὲ διὰ τὸ ἔχειν
 κεγχρῶδές τι. λυπεῖ δ' ἦττον τὰ χλωρὰ τῶν ξηρῶν
 10 καὶ τὰ βεβρεγμένα τῶν ἀβρόχων καὶ τὰ πεφρυγμένα
 τῶν ὠμῶν. τὰ δὲ Ἡρακλεωτικά, καλούμενα δὲ Διὸς
 βάλανοι, τρέφει μὲν οὐχ ὁμοίως τοῖς ἀμυγδάλοις, ἔχει e
 δέ τι κεγχρῶδες καὶ ἐπιπολαστικόν· πλείω δὲ βρω-
 θέντα βαρύνει τὴν κεφαλὴν. ἦττον δ' ἐνοχλεῖ καὶ
 15 τούτων τὰ χλωρὰ τῶν ξηρῶν. τὰ δὲ Περσικὰ κεφαλ-
 αλγικὰ μὲν ἐστὶν οὐχ ἦττον τῶν Διὸς βαλάνων,
 τρέφει δὲ μᾶλλον· φάρυγγα τραχύνει καὶ στόμα. ὀπτη-
 θέντα δὲ ἀλυπότερα γίνεται· διαχωρεῖ δὲ μάλιστα τῶν
 καρύων ἐσθιόμενα μετὰ μέλιτος. τὰ δὲ πλατέα φυσω-
 20 δέστερά ἐστὶν, ἀλυπότερα δὲ τὰ ἐφθὰ τῶν ὠμῶν καὶ
 πεφρυγμένων, τὰ δὲ πεφρυγμένα τῶν ὠμῶν. Φυλό- f
 τιμος δὲ ἐν τοῖς περὶ τροφῆς φησι· Ἐπὶ πλατὺ καὶ
 τὸ καλούμενον Σαρδιονὸν δυσκατέργαστά ἐστὶν ὠμὰ
 πάντα καὶ δυσδιάλυτα, κατεχόμενα ὑπὸ τοῦ φλέγμα-
 25 τος ἐν τῇ κοιλίᾳ, καὶ στρυφνότητά ἔχοντα. τὸ δὲ
 Ποντικὸν λιπαρὸν καὶ δυσκατέργαστον. τὸ δὲ ἀμύγ-
 δαλον ἦττον δυσκατέργαστον· φαγόντες οὖν πλείονα

2 ἐμπλεκόμενος C: corr. Mus 3. 4 παρασκευάζει E
 4 παρακολουθεῖν CE: corr. Cas 11 δὲ Διὸς C: καὶ Διὸς E
 21. 22 φιλότιμος E 23. 24 ὠμὰ ὄντα καὶ K 27 fort. καὶ
 πλείονα

οὐκ ἐνοχλούμεθα· λιπαρώτερά τε φαίνεται καὶ ἀναδί-
 δωσι χυμὸν γλυκὺν καὶ λιπαρόν.¹ Δίφιλος δ' ὁ
 54 Σίφνιος ἑτὰ κάρνα, φησί, τὰ βασιλικὰ κεφαλαλγῇ ἐστὶ
 καὶ ἐπιπολαστικά. τούτων δὲ τὰ ἀπαλὰ ἔτι καὶ λελευ-
 κασμένα εὐχυλότερα καὶ κρείττονα ὑπάρχει, τὰ δ' ἐν 5
 τοῖς ἱπνοῖς φρυγόμενα ὀλιγότροφα. τὰ δὲ ἀμύγδαλά
 ἐστὶν οὖρητικά καὶ λεπτυντικά καὶ καθαρτικά καὶ ὀλι-
 γότροφα. τῶν μέντοι χλωρῶν κακοχύλων ὄντων καὶ
 ἀτροφωτέρων πολὺ μᾶλλον φυσώδεστερα καὶ ἐπιπολα-
 στικώτερά ἐστι τὰ ξηρά. τὰ δὲ ἀπαλὰ καὶ πλήρη καὶ 10
 b λελευκασμένα γαλακτώδη ὄντα εὐχυλότερά ἐστι. τῶν
 δὲ ξηρῶν τὰ Θάσια καὶ Κύπρια ἀπαλὰ ὄντα εὐεκρι-
 τώτερά ἐστι. τὰ δὲ Ποντικά κάρνα κεφαλαλγῇ, ἥττον
 δ' ἐπιπολαστικά τῶν βασιλικῶν.² 43. Μνησίθεος δ'
 ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστων ἑτῶν Εὐβοικῶν, φησί, 15
 καρύων ἢ καστάνων (ἀμφοτέρως γὰρ καλεῖται) δύσ-
 πεπτος μὲν ἢ κατεργασία τῇ κοιλίᾳ καὶ φυσώδης ἢ
 πέψις γίνεται, παχύνει δὲ τὰς ἕξεις, ἐάν τις αὐτῶν
 κρατήσῃ. τὰ δὲ ἀμύγδαλα καὶ τὰ Ἡρακλεωτικά καὶ
 τὰ Περισικά κάρνα καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα χεῖρω ἐστὶ 20
 c τούτων. χρὴ δὲ μηδὲν ὅλως τῆς τοιαύτης ιδέας ἄπυ-
 ρον ἐσθίειν ἔξω τῶν χλωρῶν ἀμυγδάλων, ἀλλὰ τὰ
 μὲν ἔψειν, τὰ δὲ φρύγειν. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ
 λιπαρὰ τῇ φύσει, καθάπερ ἀμυγδάλοι τε αἱ ξηραὶ καὶ
 Διὸς βάλανοι, τὰ δὲ σκληρὰ καὶ στρυφνὰ, καθάπερ 25
 αἷ τε φηγοὶ καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον γένος. τῶν οὖν λι-
 παρῶν ἀφαιρεῖται τὸ λίπος ἢ πύρωσις· ἐστὶ γὰρ τοῦτο
 <τὸ> χεῖριστον· τὰ δὲ σκληρὰ καὶ στρυφνὰ πεπαίνεται,

1 φαίνεται suspectum, fort. φύσει ἐστὶ, cf. v. 24 5 εὐχυ-
 λώτερα CE 6 ἱπνοῖς C 24 αἱ ἀμυγδάλοι E 25 τὰ δὲ
 ξηρὰ CE: corr. Schw 28 τὸ add. Dobr

ἐάν τις ὀλίγω καὶ μαλακῷ πυρὶ χρῆται· ὁ δὲ Δίφι-
 λος τὰ κάστανά καὶ Σαρδιανὰς βαλάνους καλεῖ, εἶναι
 λέγων αὐτάς καὶ πολυτρόφους καὶ εὐχύλους, δυσοι- d
 κονομήτους δὲ διὰ τὸ ἐπιμένειν τῷ στομάχῳ· τὰς δὲ
 5 φρυγείσας ἀτροφωτέρας μὲν γίνεσθαι, εὐοικονομήτους
 δέ· τὰς δὲ ἐψομένους ἐμπνευματοῦν μὲν ἦττον, τρέφειν
 δὲ τούτων μᾶλλον.

λόπιμον κάρυόν τε

Εὐβοέες, βάλανον δὲ μετεξέτεροι καλέσαντο,
 10 Νίκανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν Γεωργικοῖς
 (fr. 76 Schn). Ἀγέλοχος δὲ ἄμωτα καλεῖ τὰ καστιά-
 νεια· ὅπου δὲ γίνεται τὰ κάρυα τὰ Σινωπικά, ταῦτα
 δένδρα ἐκάλουν ἄμωτα·

44. ΕΡΕΒΙΝΘΟΙ. Κρώβυλος (IV 569 M)·

15 χλωρὸν ἐρέβινθόν τινα
 ἐκοιτάβιζον κενὸν ὅλως. τραγήμα δέ
 ἐστὶν πιθήκου τοῦτο δήπου δυστυχοῦς.

Ὅμηρος (N 589)·

θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι.
 20 Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐν παρωδίαις (p. 189 W)·
 παρ πυρὶ χρὴ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ
 ἐν κλίνῃ μαλακῇ κατακείμενον, ἔμπλεον ὄντα,
 πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρώγοντ' ἐρεβίνθους·

2 σαρδιανὰ C σαρδιανὸν E: corr. Schw, cf. Plin. 15, 93
 9 καλέσαντες C 10 ἐν γεωργικῶν E, ut fortasse libri
 numerale interciderit 11 ἀγέλοχος C (superscr. ἦ) E (in mg
 ἡγέλοχος), Ἀμφίλοχος Mein, cf. Plin. h. n. 18, 16 ἄμωτα
 CE: μότα Dioscor. I p. 137; fortasse eadem quae supra p. 52 b
 μόστηνα dicuntur 12. 13 fort. τούτων τὰ δένδρα 16 B.
 καινὸν ὅλως Dobr, non recte τραγήματα δ' CE: corr. Di
 17 δυστυχῇ E 20 παρώδαις (sic) CE: corr. Menagius
 22 κλίνῃ ἐνι Mein coll. Od. χ 196

‘τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν, πόσα τοι ἔτη ἐστί, φέριστε;
 5 πηλίκος ἦσθ’ ὅθ’ ὁ Μῆδος ἀφίκετο;’

f Σαπφώ (fr. 36 B⁴).

χρύσειοι ἐρέβινθοι ἐπ’ αἰόνων ἐφύοντο.

Θεόφραστος δ’ ἐν φυτικοῖς (8, 5, 1) τῶν ἐρεβίνθων 5
 τινὰς καλεῖ κριούς. καὶ Σώφιλος (II 447 K).

ὁ πατήρ ὁ ταύτης πολὺν μέγιστός ἐστι
 κριὸς ἐρέβινθος.

Φαινίαις δ’ ἐν τοῖς περὶ φυτῶν φησι (FHG II 300).

‘τραγῆματος ἔχει χώραν ἀπαλὰ μὲν ὦχρος, κύαμος, 10
 ἐρέβινθος, ξηρὰ δὲ ἐφθὰ καὶ φρυκτὰ σχεδὸν τὰ πλεῖ-
 στα.’ Ἀλεξίς (II 356 K).

ἔστιν ἀνὴρ μοι πτωχὸς κἀγὼ

55 γραῦς καὶ θυγάτηρ καὶ παῖς υἱὸς

χῆδ’ ἢ χρηστή, πένθ’ οἱ πάντες.

15

τούτων οἱ τρεῖς δειπνοῦμεν,

5 δύο δ’ αὐτοῖς συγκοινωνοῦμεν

μάξης μικρᾶς. φθόγγους δ’ ἀλύρους

θρηνοῦμεν, ἐπὰν μηδὲν ἔχωμεν.

χρῶμα δ’ ἀσίτων ἡμῶν ὄντων

20

γίνεται ὥχρόν. τὰ μέρη δ’ ἡμῶν

10 χῆ σύνταξις τοῦ βίου ἐστὶν

κύαμος, θέρμος, λάχανον, ...

γογγυλὶς, ὦχρος, λάθυρος, φηγός,

βολβός, τέτιξ, ἐρέβινθος, ἀχράς,

25

τό τε θειοφανὲς μητροῦν ἐμοὶ

4 χρύσειοι δ’ Herm 5 ἐν φυτῶν E 6 κρείους CE σό-
 φίλος CE 7 ὁ ταῦτα E ἐστί τις Dobr 8 κρείος CE 11 ξηρὰ
 δὴ E 16 μὲν δειπνοῦσιν Schw, fort. δειπνοῦσιν μὲν 18 μά-
 ξης μιᾶς E 21 δ’ ἡβῶν C 23 λάχανον del. Elmsl
 25 τέτιξ (sic consulto) Eust. 948, 41, πέξιξ Mein 26 θειο-
 παγὲς CE, cf. III p. 75 a

- 15 μελέδην ἰσχάς,
 Φρυγίας εὐρήματα σπηλῆς.
 Φερεκράτης (I 169 K).
 τακερούς ποιήσεις τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθεν.
 5 πάλιν (ib. p. 195).
 τρώγων ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη πεφρυγμένους.
 Δίφιλος δέ φησιν· 'οἱ ἐρεβίνθοι δύσπεπτοι, σμηκτι-
 κοί, οὐρητικοί, πνευματικοί.' κατὰ δὲ Διοκλέα ζυμω-
 τικοὶ τῆς σαρκός· κρείττους δ' οἱ λευκοὶ τῶν μελάνων
 10 καὶ πυξοειδεῖς καὶ οἱ Μιλήσιοι τῶν λεγομένων κριῶν
 οἳ τε χλωροὶ τῶν ξηρῶν καὶ οἱ βεβρεγμένοι τῶν
 ἀβρόχων.
 ὅτι Ποσειδῶνος εὐρημα οἱ ἐρεβίνθοι.
 45. ΘΕΡΜΟΙ.
 15 μὴ ὥρασι
 μετὰ τῶν κακῶν ἵκοιθ' ὁ τοὺς θερμοὺς φαρῶν,
 ἐν τῷ προθύρῳ τὰ λέμμαθ' ὅτι κατέλιπε,
 ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαρῶν. μάλιστα δὲ
 Β. Κλείνετος μὲν οὐκ ἐδήδοκ' οἶδ' ὅτι
 20 ὁ τραγικὸς αὐτοὺς· οὐδενὸς γὰρ πώποτε
 ἀπέβαλεν ὁσπρίου λέπος·
 οὕτως ἐκείνός ἐστιν εὐχερῆς ἀνὴρ (Alex. fr. 266 K).
 Αὐκόφρων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν σατυρικῷ δράματι, ὃ
 ἐπὶ καταμωκήσει ἔγραψεν εἰς Μενέδημον τὸν φιλόσο- d

2 εὐρημα CE: corr. Schw, fort. εὐρημ' ἀπὸ σπηλῆς, dicta
 ficus, ut recte notat Wilamowitz, ab Atticō vico τὰ Φρύγια
 (Thuc. II 22, 2) 4 αὐτόθεν Schw: εὐθέως CE, cf. IX 366 d
 7. 8 σμηκτικοί CE: corr. Cas 10 καὶ (οἱ add. Schw) πυξοειδεῖς
 non intellego κρείων CE 11 οἱ ἀποβεβρεγμένοι C 13 εὐ-
 ρεμα C 15 ὥρασι CE: corr. Herm 16 μετὰ τῶν κακῶν
 glossema 17 ἐπὶ τῶν προθύρων Poll. 6, 45 18 μάλιστα
 δὲ | πρῶτιστος ἐξόλοιτο πολὺ Κλείνετος tale quid suppl. Dobr,
 qui personae notam v. 19 add 21 οὗτος οὐδ' ἂν suppl. Kock

φον, ἀφ' οὗ ἡ τῶν Ἑρετρικῶν ὠνομάσθη αἵρεσις,
 διασκώπτων τῶν φιλοσόφων τὰ δεῖπνά φησι (p. 636 N).
 καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευσε δαψιλῆς
 θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

Δίφιλος (Π 570 K).

5

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τεχνίον ἐξωλέστερον
 τοῦ πορνοβοσκοῦ.

κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν βούλομαι

ῥόδα, ῥαφανίδας, θερμοκυνάμους, στέμφυλα,

e ἀπλῶς ἅπαντα μᾶλλον ἢ ταύτας τρέφειν. 10

καὶ σημειωτέον, φησί, τὸ θερμοκυνάμους, ἐπεὶ καὶ νῦν

οὕτω λέγεται. Πολέμων δὲ φησι (fr. 91 Pr) τοὺς Λα-

κεδαιμονίους τοὺς θερμούς λυσιλαίδας καλεῖν. Θεό-

φραστος δὲ ἱστορεῖ ἐν αἰτίοις φυτικοῖς (4, 2, 2) ὅτι

ῥόδα καὶ ῥοβος καὶ ἐρέβινθος μόνον οὐ ζωοῦται 15

τῶν χεδροπῶν διὰ τὴν δριμύτητα καὶ πικρότητα. ὁ

δ' ἐρέβινθος, φησί, μέλας γίνεται διαφθειρόμενος.²

γίνεσθαι δὲ λέγει κάμπας ἐν τοῖς ἐρεβίνθοις ὁ αὐτὸς

f ἐν τῷ τρίτῳ τῆς αὐτῆς πραγματείας (22, 3). Δίφιλος

δ' ὁ Σίφνιος τοὺς θερμούς φησὶν εἶναι σμηκτικούς 20

καὶ πολυτρόφους, μάλιστα δὲ τοὺς ἐπὶ πλεῖον ἀπεγλυ-

κασμένους. διὸ καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς, σκληρὸς ὢν

καὶ πάννυ θυμικὸς πρὸς τοὺς γνωρίμους, ἐπὶ πλεῖον

τοῦ οἴνου σπάσας ἡδὺς ἐγίνετο καὶ μέλιχος. πρὸς

τοὺς πυνθανομένους οὖν τοῦ τρόπου τὴν διαφορὰν 25

ἔλεγε τὸ αὐτὸ τοῖς θερμοῖς πάσχειν· καὶ γὰρ ἐκείνους

2 διασκώπτει CE: corr. Mus 3 καὶ δημόκοινος CE:
 corr. Cas 4 cf. X p. 420 b 7 del. Iac 10 ἀπλῶς Iac:
 ἄλλως CE 14 αἰτιοῖς E αἰτοῖς C φυτικοῖς E 16 χεδρο-
 πῶν C χεδροπῶν superscr. ι E 17 μέγας CE 19 τῷ δ'ω C
 τῷ δ' E: emendandum esse docent priora 23 πρὸς om. C

πρὶν διαβραχῆναι πικροτάτους εἶναι, ποτισθέντας δὲ
γλυκεῖς καὶ προσηνεστάτους.

56

46. ΦΑΣΗΛΟΙ. Λακεδαιμόνιοι ἐν τοῖς δείπνοις
τοῖς καλουμένοις κοπίσι διδόασι τραγήματα σῦκά τε
5 ξηρὰ καὶ κυάμους καὶ φασήλους χλωρούς· ἱστορεῖ
Πολέμων (fr. 86 Fr). Ἐπίχαρμος (p. 280 L).

.. φασήλους φῶγε θᾶσσον, αἰ' ἤ ὁ Διόνυσος φιλή.
Δημήτριος (I 796 K).

ἢ σῦκον ἢ φάσηλον ἢ τοιοῦτό τι.

10 47. ΕΛΑΙΑΙ. Εὐπόλις (I 342 K). Ἐσηπίαι δρυπε-
πεῖς τ' ἐλάαι· ταύτας Ῥωμαῖοι δρύππας λέγουσι.
Δίφιλος δὲ φησιν ὁ Σίφνιος τὰς ἐλάας ὀλιγοτρό- b
φους εἶναι καὶ κεφαλαγεῖς, τὰς δὲ μελαίνας καὶ κα-
κοστομαχωτέρας καὶ βαρύνειν τὴν κεφαλὴν, τὰς δὲ
15 κολουμβάδας καλουμένας εὐστομαχωτέρας εἶναι καὶ κοι-
λίας στατικές, τὰς δὲ θλαστὰς μελαίνας εὐστομαχω-
τέρας εἶναι. μνημονεύει τῶν θλαστῶν ἐλαιῶν Ἀρι-
στοφάνης (I 493 K). Ἐθλαστὰς ποιεῖν ἐλαίας· πάλιν·
οὐ ταῦτόν ἐστιν ἀλμάδες καὶ στέμφυλα.

20 καὶ μετ' ὀλίγα·

θλαστὰς γὰρ εἶναι κρεῖσσόν ἐστιν ἀλμάδος.

c

Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ (fr. 6 Ri).

ῥυσαὶ <καὶ> δρυπεπεῖς παρακείσθωσάν σοι ἐλαῖαι. —

ὥστε Μαραθῶνος τὸ λοιπὸν ἐπ' ἀγαθῷ μεμνημένοι
25 πάντες ἐμβάλλουσιν ἀεὶ μάρathon ἐς τὰς ἀλμάδας,
φησὶν Ἑρμιππος (I 249 K). Φιλήμων φησὶν· Ἐπι-
τυρίδες καλοῦνται αἱ φανλῖαι ἐλάαι, στεμφυλίδες δὲ

4 σῦκα τὰ CE, cf. IV p. 139a 7 καὶ suppl. Toup φλέη
Bergk 11 cf. Plin. 15, 6 15. 16 καὶ κοιλίας — 17 εἶναι
om. E 21 corruptus 23 καὶ add. Mus 27 φαῦλαι CE,
cf. Hes. s. v

αἰ μέλαιναί, Καλλίμαχος δ' ἐν τῇ Ἑκάλῃ γένῃ
ἐλαῶν καταλέγει (fr. 50 Schn).

γεργέριμον πίτυρὶν τε <καὶ ἦν ἀπεθήκατο λευκὴν
εἰν ἄλλῃ νήχεσθαι φθινοπωρίδα>.

d ἔλεγον δὲ τὰς δρυπεπεῖς ἐλάας καὶ ἰσχάδας καὶ γε- 5
ργέριμους, ὧς φησι Δίδυμος (p. 75 Schm). καὶ χωρὶς δὲ
τοῦ φάσκειν ἐλάας αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἔλεγον μόνον δρυ-
πεπεῖς. Τηλεκλείδης (I 218 K).

... ξυγγενέσθαι διὰ χρόνου λιπαρεῖτω με

δρυπεπέσι, μάζαις καὶ διασκανδικίσι.

10

Ἀθηναῖοι δὲ τὰς τετριμμένας ἐλαίας στέμφυλα ἐκά-
λουν, βρύτεια δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν στέμφυλα, τὰ ἐκπιέ-
σματα τῆς σταφυλῆς. παρὰ δὲ τοὺς βότρους γέγονεν
ἡ φωνή.

48. ΡΑΦΑΝΙΔΕΣ. αὗται κέκληνται διὰ τὸ ῥαδίως 15
e φαίνεσθαι. καὶ ἐκτεταμένως δὲ καὶ κατὰ συστολήν
λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. Κρατῖνος (I 104 K).

ταῖς ῥαφανῖσι δοκεῖ, τοῖς δ' ἄλλοις οὐ λαχάνοισιν.

Εὐπολῖς (I 342 K).

ῥαφανίδες ἄπλυτοι, σηπίαι.

20

ὅτι δὲ τὸ ἄπλυτοι ἐπὶ τῶν ῥαφανίδων ἀκούειν δεῖ,
οὐκ ἐπὶ τῶν σηπιῶν, δηλοῖ Ἀντιφάνης γράφων
(II 124 K).

νήττας, σχαδόνας, κάρυ' ἐντραγεῖν, ῥ', ἐγκρίδας,

ῥαφανίδας ἀπλύτους, γογγυλίδας, χόνδρον, μέλι. 25

3. 4 Callimachi verba auxi e Suida s. v. γεργέριμον; nam
sine dubio plus duo genera Athenaeus a poeta enumerata legit
6 καὶ χωρὶς C 9 μ' ἐλπίζει Fors, fort. παρειτό με 10 cor-
ruptus 12 βρύτεια CE, cf. Suid s. v, Et. M. 216, 20, Hes.
s. βρύττια, schol. Ar. nub. 45 15 αὗται C: αὐτὰς E 18 λα-
χάνοις CE: corr. Di 24 ἐντραγεῖν CE: corr. Schw

ιδίως δ' οὕτως ἐκαλοῦντο ἄπλυτοι ῥαφανίδες, ἃς καὶ
Θασίας ὠνόμαζον. Φερεκράτης (I 198 K).^f

ῥαφανίς τ' ἄπλυτος ὑπάρχει
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ ταρίχη πνικτὰ καὶ κάρυα.
5 ὑποκοριστικῶς δ' εἴρηκε Πλάτων ἐν Ὑπερβόλῳ (I 645 K).
'φύλλιον ἢ ῥαφανίδιον.' Θεόφραστος δ' ἐν τοῖς περὶ
φυτῶν (7, 4, 2) γένη ῥαφανίδων φησὶν εἶναι πέντε,
Κορινθίαν, Λειοθασίαν, Κλεωναίαν, Ἀμωρέαν, Βοιω-
τίαν. καλεῖσθαι δὲ ὑπὸ τινων τὴν Λειοθασίαν Θρα-
10 κίαν· γλυκυτάτην δ' εἶναι τὴν Βοιωτίαν καὶ τῷ σχή-
ματι στρογγύλην. ἀπλῶς δέ, φησὶν, ὧν ἐστὶ λεῖα τὰ
φύλλα, γλυκύτεραί εἰσι.' Καλλίας δ' (I 698 K) ἐπὶ 57
τῆς ῥαφανίδος εἴρηκε τὴν ῥάφανον. περὶ γοῦν τῆς
ἀρχαιότητος τῆς κωμωδίας διεξιὼν φησιν·

15 . . . ἔτνος, πῦρ, γογγυλίδες, ῥάφανοι, δρυπεπεῖς,
ἐλατῆρες.

ὅτι δ' οὕτω τὰς ῥαφανίδας εἴρηκε δῆλον Ἀριστο-
φάνη ποιεῖ περὶ τῆς τοιαύτης ἀρχαιότητος ἐν Δα-
ναίσι γράφων καὶ αὐτὸς καὶ λέγων (I 456 K).

20 ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ
στρωματοδέσμα,
διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ
ῥαφανῖσιν.

εὐτελὲς δὲ σφόδρα ἔδεσμα ἢ ῥαφανίς. Ἀμφίς (II 243 K).^b

25 ὅστις ἀγοράζων ὄψον
ἐξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν
ῥαφανίδας ἐπιθυμεῖ πρίσθαι, μαίνεται.

4 κάρυα corruptum; pretiosa vilia iuxta enumerantur:
'quamvis thermae adsint, tamen rapae illotae' 6 φυλλεῖον
ἢ ῥαφανιδίου Dobr 12 γλυκύταται E 13 init τῆς om. E
22 σχελίσιν C σχετλίσιν E 25 ἀγοράζειν et 26 ἐξὸν ἀπολλων et
27 μαίνηον C E: corr. VII 277 c

49. ΚΩΝΟΙ. Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἰατρὸς ἐν τῷ
 περὶ ἐδεστώων ὀστρακίδας καλεῖ τῶν κώνων τοὺς πυρῆ-
 νας, ἔτι δὲ κώνους. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιος πιτύνα
 κάρνα. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος πιτύνους κώνους.
 Θεόφραστος δὲ τὸ μὲν δένδρον πεύκην ὀνομάζει, τὸν 5
 δὲ καρπὸν κώνον. Ἰπποκράτης δὲ ἐν τῷ περὶ πτι-
 σάνης (II 456 Little), ὃ ἐκ τοῦ ἡμίσους μὲν νοθεύεται,
 ὑπ' ἐνίων δὲ καὶ ὅλον, κοκκάλους· οἱ πολλοὶ δὲ πυρῆ-
 νας, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ὅταν περὶ τοῦ Ποντικοῦ κα-
 ρύου λέγῃ. φησὶ γάρ (IV 23)· 'πυρῆνα δ' ἔχει τοῦτο 10
 ἐπὶ γένηται πέπον.' Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος φησιν·
 οἱ στρόβιλοι πολύτροφοι μὲν εἰσι, λεαντικοὶ δὲ ἀρτη-
 ρίας καὶ θώρακος καθαρτικοὶ διὰ τὸ ἔχειν παρεμπε-
 πλεγμένον τὸ ρητινῶδες.' Μνησίθεος δὲ φησι πιαί-
 νειν αὐτοὺς τὸ σῶμα καὶ πρὸς εὐπεψίαν ἀλύπους εἶ- 15
 ναι, ὑπάρχειν δὲ καὶ οὐρητικούς καὶ οὐκ ἐφεκτικούς
 κοιλίας.

50. ΩΙΑ. Ἀναξαγόρας ἐν τοῖς Φυσικοῖς (cf. p. 183
 Schaubach) τὸ καλούμενόν φησιν ὄρνιθος γάλα τὸ ἐν
 τοῖς ῥοῖς εἶναι λευκόν. Ἀριστοφάνης (av. 695)· 'τίκτει 20
 πρῶτον ὑπηνέμιον ῥὸν Νύξ.' Σαπφὼ δ' αὐτὸ τρισυλ-
 λάβως καλεῖ (fr. 56 B⁴).

φασὶ δὴ ποτε Αἴδαν ὄϊον εὐρεῖν.
 καὶ πάλιν (fr. 112).

ὄϊον πολὺ λευκότερον.

25

ὥσα δ' ἔφη Ἐπίχαρμος (p. 280 L).

ὥσα χανὸς ἀλεκτορίδων πετεηνῶν.

7 ὃ ἐκ C: τὰ ἐκ E, sed mendo notato utrobique 10 aliter
 Herodotus 12 λεαντικὰς C 13 θώρακες C 16 οὐκ
 ἐκτικούς C 19 ὄρνιθα E 21 ὑπηνεμίων CE: corr. E
 in mg

Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ ἰάμβων (fr. 11 B⁴).

οἶόν τε χηνὸς ὄσον Μαιανδρίου.

διὰ τεσσάρων δ' αὐτὰ προενήνεκται Ἀναξανδρίδης ὁ
ῥάριος εἰπών (II 163 K). καὶ Ἔφριππος·

5 • σταμνάριά τ' οἶνου μικρὰ τοῦ Φοινικίνου,
ῥάριος, τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ παίγνια.

Ἄλεξις δὲ ἡμίτομά που ῥῶν λέγει (II 392 fr. 261, 10 K).

ῥῶν δὲ οὐ μόνον ἀνεμιαῖα ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ ὑπηνέ-
μια. ἐκάλουν δὲ καὶ τὰ νῦν τῶν οἰκιῶν παρ' ἡμῖν

10 καλούμενα ὑπερῶα ῥά', φησὶ Κλέαρχος ἐν Ἑρωτι-
κοῖς (FHG II 316), τὴν Ἑλένην φάσκων ἐν τοιούτοις
οἰκήμασι τρεφομένην δόξαν ἀπενέγκασθαι παρὰ πολ- f
λοῖς ὥς ἐξ ῥοῦ εἶη γεγεννημένη. οὐκ εὖ δὲ Νεοκλῆς
ὁ Κροτωνιάτης ἔφη ἀπὸ τῆς σελήνης πεσεῖν τὸ ῥόν
15 ἐξ οὗ τὴν Ἑλένην γεννηθῆναι· τὰς γὰρ σεληνίτιδας
γυναῖκας ῥοτοκεῖν καὶ τοὺς ἐκεῖ γεννωμένους πεντε-
καιδεκαπλασίονας ἡμῶν εἶναι, ὥς Ἡρόδωρος ὁ Ἡρα-
κλεώτης ἱστορεῖ (FHG II 35). Ἰβυκος δὲ ἐν πέμπτῳ
μελῶν περὶ Μολιωνιδῶν φησι (fr. 16 B⁴).

20 τοὺς τε λευκίππους κόρους
τέκνα Μολιόνας κτάνον,
ἄλικας, ἰσοκεφάλους, ἐνιγυίους,
ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὠέῳ
ἀργυρέῳ.

58

25 Ἔφριππος (II 255 fr. 8, 3 K).

ἴτρια, τραγήματα . . ., πυραμοῦς, ἄμης,

ῥῶν ἐκατόμβη· πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν.

ῥῶν δὲ ῥοφητῶν μνημονεύει Νικόμαχος (IV 587 M).

5 φοινικικοῦ CE: corr. Mein 13 γεγεννημένη E 19 μο-
λιωνιδῶν CE 20 κόρους CE: corr. Di 22 ἰσοπάλους Mein,
latet aliud 26 ἦκε suppl. XIV 642e ex Porsoni emendat

οὐσίδιον [γάρ] μοι καταλιπόντος τοῦ πατρός,
 οὕτω συνεστρόγγυλα ἀξέκονκισα
 ἐν μησὶν ὀλίγοις ὥσπερ ῥόν τις ῥοφῶν.
 χηνείων δ' ῥῶν Ἑριφος (Π 430 K).

b ῥῶν λευκά γε 5
 καὶ μεγάλα· Β. χήνει' ἐστίν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ.
 οὗτος δέ φησι ταῦτα τὴν Αἴδαν τεκεῖν.
 Ἐπαίνετος δὲ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Συρακούσιος ἐν
 Ὀψαρτυτικῷ τῶν ῥῶν φασὶ πρωτεύειν τὰ τῶν ταῶν·
 μεθ' ἃ εἶναι τὰ χηναλωπέκεια· τρίτα καταλέγοντες τὰ 10
 ὀρνίθια.

51. ΠΡΟΠΟΜΑ. τούτου, φησί, περινεχθέντος ὁ
 τῶν δείπνων ταμίας Οὐλπιανὸς ἔφη, εἰ κεῖται παρὰ
 τινι τὸ πρόπομα οὕτω καλούμενον ὥς νῦν ἡμεῖς φα-
 μεν. καὶ ζητούντων πάντων αὐτός, ἔφη, ἐγὼ ἐρῶ. 15
 c Φύλαρχος ὁ Ἀθηναῖος ἢ Ναυκρατίτης ἐν οἷς ὁ λό-
 γος ἐστὶν αὐτῷ περὶ Ζηλᾶ τοῦ Βιθυνῶν βασιλέως,
 ὃς ἐπὶ ξένια καλέσας τοὺς τῶν Γαλατῶν ἡγεμόνας ἐπι-
 βουλεύσας αὐτοῖς καὶ αὐτὸς διεφθάρη, φησὶν οὕτως,
 εἰ μνήμης εὐτυχῶ (FHG I 341): 'πρόπομά τι πρὸ τοῦ 20
 δείπνου περιεφέρετο, καθὼς εἰώθει τὸ πρῶτον.' καὶ
 ταῦτ' εἰπὼν ὁ Οὐλπιανὸς ἤτει πιεῖν [ἐν] ψυκτῇρι,
 ἀρέσκειν ἑαυτὸν φάσκων διὰ τὸ ἐτοίμως ἀπεμνημο-
 νευκέναι. ἦν δὲ τῶν ἐν τοῖς προπόμασι, φησί, παρα-
 σκευαζομένων ἄλλα τε καὶ δὴ καὶ ταῦτα. 25

d 52. ΜΑΛΑΧΑΙ. Ἑσίοδος (opp. 41).
 οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

1 γὰρ del. Cob καταλιπόντος μοι CE: transpos. Cob
 2 συνεστρόγγυλα CE: corr. Mein 9 φησι CE: corr. Brunek
 10 καταλέγει E 15 αὐτὰ ἔφη C 18 ἐπὶ ξενίᾳ CE: corr.
 Mein 19 καὶ fort. delendum 22 ἐν del. K, ἤτει πιεῖν
 ψυκτῇρι fort. poetae verba 24. 25 παρασκευαζόμενα C

τοῦτο Ἀττικόν. ἔγω δέ, φησίν, ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις εὔρον τοῦ Ἀντιφάνους Μίνως διὰ τοῦ ὁ γεγραμμένον (II 75 K).

τρώγοντες μολόχης ῥίζαν.

5 καὶ Ἐπίχαρμος (p. 275 L).

... πρᾶντερος ἔγωγε μολόχας.

Φαινίας δ' ἐν τοῖς Φυτικοῖς φησι (FHG II 300). ἡ τῆς ἡμέρου μαλάχης ὁ σπερματικὸς τύπος καλεῖται πλακοῦς, ἐμφερῆς ὢν αὐτῷ. τὸ μὲν γὰρ κτενωδὲς ἀνά- e
10 λογον καθάπερ ἡ τοῦ πλακοῦντος κρηπὶς, κατὰ μέσον δὲ τοῦ πλακουντικοῦ ὄγκου τὸ κέντρον ὀμφαλικόν. καὶ περιληφθείσης τῆς κρηπίδος ὅμοιον γίνεται τοῖς θαλαττίοις περιγεγραμμένοις ἐχίνοις. ὁ δὲ Σίφνιος Δίφιλος ἱστορεῖ ὡς ἡ μαλάχη ἐστὶν εὐχνυλος, λεαν-
15 τικὴ ἀρτηρίας, τὰς ἐπιπολαίους ἀποκρίνουσα δριμύτητας. ἐπιτήδειόν τε εἶναί φησιν αὐτὴν τοῖς τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως ἐρεθισμοῖς εὐέκκριτόν τε εἶναι μετρίως καὶ τρόφιμον, κρείττω δὲ τὴν ἀγρίαν τῆς f
κηπευομένης. Ἑρμιππος δ' ὁ Καλλιμάχειος (FHG
20 III 40) καὶ εἰς τὴν καλουμένην φησὶν ἄλιμον προσέτι τε ἄδιψον ἐμβάλλεσθαι τὴν μαλάχην οὔσαν χρησιμω-
τάτην.

53. ΚΟΛΟΚΥΝΤΑΙ. Εὐθύδημος <ὁ> Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ λαχάνων σικύαν Ἰνδικὴν καλεῖ τὴν κολοκύν-
25 τὴν διὰ τὸ κεκομίσθαι τὸ σπέρμα ἐκ τῆς Ἰνδικῆς. Μεγαλοπολῖται δ' αὐτὴν σικωνίαν ὀνομάζουσι. Θεόφραστος δὲ τῶν κολοκυντῶν φησιν (h. pl. 7, 4, 6) οὐκ εἶναι ἐν μέρει ἰδέας, ἀλλ' εἶναι τὰς μὲν βελτίους, τὰς

12 περιληφθείσης Egger 13 περιτετραμμένοις Fournier
15 ἀποκρίνουσα superscr. κατὰ CE 17 ἐρεθισμοῖς E
20 cf. Psellus parad. 1 23 ὁ add. K 26 σικωνία Hes

59 δὲ χείρους. Μηνόδωρος δ' ὁ Ἐρασιστράτειος, Ἰκε-
 σίου φίλος τῶν κολοκυντῶν, φησὶν, ἥ μὲν Ἰνδική,
 ἥ καὶ αὐτὴ καὶ σικύα, ἥ δὲ κολοκύντη. καὶ ἥ μὲν
 Ἰνδικὴ κατὰ τὸ πλεῖστον ἔψεται, ἥ δὲ κολοκύντη καὶ
 ὀπτᾶται.³ ἄχρι δὲ τοῦ νῦν λέγεσθαι παρὰ Κνιδίοις 5
 τὰς κολοκύντας Ἰνδικάς. Ἑλλησπόντιοι δὲ σικύας μὲν
 τὰς μακρὰς καλοῦσι, κολοκύντας δὲ τὰς περιφερεῖς.
 Διοκλῆς δὲ κολοκύντας μὲν καλλίστας γίνεσθαι περὶ
 Μαγνησίαν, προσέτι τε γογγύλην ὑπερμεγέθη γλυ-
 κείαν καὶ εὐστόμαχον, ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ σικυόν, ἐν δὲ 10
 Σμύρῃ καὶ Γαλατίᾳ θρίδακα, πήγανον δ' ἐν Μύ-
 ροις. Δίφιλος δὲ φησιν· ἥ δὲ κολοκύντη ὀλιγότρο-
 φός ἐστι καὶ εὐφθαρτος καὶ ὑγραντικὴ τῆς ἕξεως καὶ
 εὐέκκριτος, εὐχυλος. εὐστόμαχωτέρα δ' ἐστὶν ἡ δι'
 ὕδατος καὶ ὄξους λαμβανομένη, εὐχυλοτέρα δὲ ἡ ἀρ- 15
 τυτή. λεπτυντικωτέρα δ' ἐστὶν ἡ μετὰ νάπυος, εὐ-
 πεπτοτέρα δὲ καὶ εὐεκκριτωτέρα ἡ κάθεφθος.⁷ Μνη-
 σίθεος δὲ φησιν· ὅσα εὐφυῶς διάκειται πρὸς τὴν
 τοῦ πυρὸς κατεργασίαν, οἶον ὃ τε σικυὸς καὶ ἡ κολο-
 κύντη καὶ μῆλα Κυδωνία καὶ στρουθία καὶ εἴ τι τοι- 20
 οῦτον, ταῦθ' ὅταν προσενεχθῇ πυρωθέντα, δίδωσι τῷ
 σώματι τροφήν οὐ πολλὴν μὲν, ἄλυπον δὲ καὶ μᾶλλον
 c ὑγρὰν. ἐστὶ δὲ καὶ ταῦτα τῆς κοιλίας ἐφεκτικὰ πάντα.
 δεῖ δὲ αὐτὰ λαμβάνειν ἐφθὰ μᾶλλον.¹¹ Ἀττικοὶ δὲ μό-
 νως καλοῦσιν αὐτὴν κολοκύντην. Ἑρμιππος (I 248 K) 25
 τὴν κεφαλὴν ὄσῃν ἔχει·
 ὄσῃν κολοκύντην.

3 ἡ δ' αὐτὴ καὶ σικύα Coraes probabiliter 7 τὰς μα-
 κρὰς E: τὰς μερικὰς superscr. μακρὰς C δὲ τὰς E: τὰς C
 11 γαλατεία CE, videtur corruptum 18 διάκεινται CE:
 corr. Cas 20. 21 τοιοῦτο E fort. recte

- Φρύνιχος ὑποκοριστικῶς (I 386 K).
 ἢ μαζίου τι μικρὸν ἢ κολοκυντίου.
 Ἐπίχαρμος (p. 275 L).
 ὑγιώτερόν θήν ἐστι κολοκύντας πολύ.
 5 54. Ἐπικράτης ὁ κωμωδιοποιός (II 287 K).
 τί Πλάτων d
 καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος;
 πρὸς τίσι νυνὶ διατρίβουσιν;
 ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος
 10 5 διερευνᾶται παρὰ τούτοισιν;
 τάδε μοι πινυτῶς, εἴ τι κατειδῶς
 ἤκεις, λέξον, πρὸς Γᾶς
 B. ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς.
 Παναθηναίοις γὰρ ἰδὼν ἀγέλην
 15 10 μειρακίων
 ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημείας
 ἤκουσα λόγων ἀφάτων, ἀτόπων.
 περὶ γὰρ φύσεως ἀφοριζόμενοι
 διεχώριζον ζώων τε βίον e
 20 15 δένδρων τε φύσιν λαχάνων τε γένη.
 καὶ ἐν τούτοις τὴν κολοκύντην
 ἐξήταζον τίνος ἐστὶ γένους.
 A. καὶ τί ποτ' ἄρ' ὠρίσαντο καὶ τίνος γένους
 εἶναι τὸ φυτόν; δήλωσον, εἰ κάτοισθά τι.
 25 20 B. πρῶτιστα μὲν <οὖν> πάντες ἄνανδοι

4 ὑγιώτερον K coll. Sophr. apud Et. M. 774, 42: ὑγιώστερον
 superscr. ε E ὑγιέστερον C θήν Mein: τ' ἤν CE ἐστι Grot:
 ἐτι CE 7 μενέθυμος CE: corr. Mus 8 νυνὶ Erfurdt: νῦν
 CE 10 παρὰ τοῖσιν CE: corr. Di 12 λέξων E πρὸς
 Ἀθηνᾶς Cob, fort. πρὸς Γᾶς καὶ θεῶν 15 'iunenum qui
 convenerant' 16 ἀκαδημίας CE 19 ζώων τε βίον E:
 ζώων τε καὶ C 25 οὖν add. Scal ἄνανδοι K: ἀνανδεῖς CE

- τότ' ἐπέστησαν καὶ κύψαντες
 χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον.
 καὶ τ' ἐξαίφνης, ἔτι κυπτόντων
 καὶ ζητούντων τῶν μειρακίων,
 25 λάχανόν τις ἔφη στρογγύλον εἶναι, 5
 f ποίαν δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος.
 ταῦτα δ' ἀκούων ἰατρός τις
 Σικελᾶς ἀπὸ γᾶς
 κατέπαρδ' αὐτῶν ὥς ληρούντων.
 30 Α. ἦ που δεινῶς ὠργίσθησαν χλευάζεσθαι τ' 10
 ἐβόησαν;
 τὸ γὰρ ἐν λέσχαις [ταῖσδε] τοιαῦτα ποιεῖν ἀπρε-
 πές
 Β. οὐδ' ἐμέλησεν τοῖς μειρακίοις.
 35 ὁ Πλάτων δὲ παρὼν καὶ μάλα πρῶτος, 15
 οὐδὲν ὀρυνθείς, ἐπέταξ' αὐτοῖς
 πάλιν <ἐξ ἀρχῆς τὴν κολοκύντην>
 ἀφορίζεσθαι τίνος ἐστὶ γένους.
 οἱ δὲ διήρουν.
 55. Ἀλεξίς δ' χαρίεις πρόπομα ὄλον παρατίθησι 20
 τοῖς διακρίνειν δυναμένοις (Π 392 K).
 60 ἔλαθον γενόμενος οὐ τὸ πρῶτον ἡβούλετο.
 κατὰ χειρὸς ἐδόθη· τὴν τράπεζαν ἥκ' ἔχων,
 ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς οὐδ' ἐλαῶν γένη
 οὐδὲ παρέχουσαι κνίσαν ἡμῖν πλείονα 25
 5 παροψίδες καὶ λῆρος, ἀλλὰ παρετέθη

3 καὶ εξαίφνης CE: corr. Erfurdt 9 κατεπέρεδεν CE:
 corr. Schw 12 λέσχαις E: λέσχεις C τοῖδε E τοῖδε super-
 scr. αἰς C, del. Wilam (fuerit τοιάδε) 12. 13 εὐπρεπές CE:
 corr. Cas, nisi forte <οὐκ> εὐπρεπές 15—19 om. E 17 ἐξ
 ἀρχῆς add. Pors, τὴν κολοκύντην Mein 24 ἐλαῶν Di 25 παρέ-
 χουσι C κνίσαν CE πλείονα Mein

- ὑπερηφάνως ὄξουσα τῶν Ὠρῶν λοπάς,
 τὸ τοῦ πόλου τοῦ παντὸς ἡμισφαίριον.
 ἅπαντ' ἐνῆν τὰ κεῖ γὰρ ἐν ταύτῃ καλὰ,
 ἰχθυῖς, ἔριφοι, διέτρεχε τούτων σκορπίος,
 5 10 ὑπέφαινε τῶν ἡμίτομα τοὺς ἀστέρας.
 ἐπεβάλομεν τὰς χεῖρας. ὃ μὲν ἐμοὶ λαλῶν b
 ἅμα καὶ διανεύων ἡσχολεῖτο· ὁ πᾶς δ' ἀγῶν
 ἐπ' ἐμὲ κατήντα. τὸ πέρας οὐκ ἀνῆχ' ἕως
 τὴν λοπάδ' ὀρύττων ἀποδέδειχα κόσκινον.
 10 56. ΜΥΚΑΙ. Ἀριστίας (p. 563 N).
 μύκαισι δ' ὠρέχθει τὸ λάινον πέδον.
 Πολίοχος (IV 590 M).
 μεμαγμένην
 μικρὰν μελαγχρῆ μᾶζαν ἡχυρωμένην
 15 ἐκάτερος ἡμῶν εἶχε δις τῆς ἡμέρας
 καὶ σῦκα βαιά· καὶ μύκης τις ἐνίοτ' ἄν c
 5 ὠπτᾶτο καὶ κοχλίας γενομένου ψακαδίου
 ἡγρεύετ' ἄν καὶ λάχανα τῶν αὐτοχθόνων
 θλαστή τ' ἐλαία, καὶ πιεῖν οἰνάριον ἦν
 20 ἀμφίβολον.
 Ἀντιφάνης (II 111 K).
 το δεῖπνόν ἐστι μᾶζα κεχαρακωμένη
 ἀχύροις, πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη,
 καὶ βολβὸς εἷς <τις> καὶ παροψίδες τινές,
 25 σόγχος τις ἢ μύκης τις ἢ τοιαῦθ' ἃ δὴ
 5 δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλίους. d
 τοιοῦτος ὁ βίος, ἀπύρετος, φλέγμ' οὐκ ἔχων.

1 ὑπερήφανος CE: corr. Iac 7 ἡσχολεῖτο πᾶς δ' (πᾶν
 δ' E) CE: corr. Herw 11 μνκαῖσι Schneidewin, erravit Athe-
 naeus ὠρέχθει CE: corr. Cas 17 κοχλίου C 18 ἀνη-
 γρεύετ' ἄν CE: corr. Brunck 24 τις add. Grot

οὐδὲς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον,
οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζειν.

καὶ προσελθών·

τίς γὰρ οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον ὅ τι παθεῖν
10 πέπωθ' ἐκάστω τῶν φίλων; ταχὺ δὴ λαβὼν 5
ὅπτα μύκητας πρηνίνους τουσδὶ δύο.

ὅτι Κηφισόδοτος ὁ Ἰσοκράτους μαθητῆς ἐν τοῖς
e κατὰ Ἀριστοτέλους (τέσσαρα δ' ἐστὶ ταῦτα βιβλία)
ἐπιτιμᾷ τῷ φιλοσόφῳ ὥς οὐ ποιήσαντι λόγου ἄξιον
τὸ παροιμίας ἀθροῖσαι, Ἀντιφάνους ὅλον ποιήσαν- 10
τος δρᾶμα τὸ ἐπιγραφόμενον Παροιμίαι· ἐξ οὗ καὶ
παρατίθεται τάδε (II 88 K).

ἐγὼ γὰρ εἰ τῶν ὑμετέρων φάγοιμι τι,
μύκητας ὡμοὺς ἂν φαγεῖν <έμοι> δοκῶ
καὶ στρυφνὰ μῆλα κεῖ τι πνίγει βρωμά τι. 15

57. φύονται δὲ οἱ μύκητες γηγενεῖς καὶ εἰσιν αὐτῶν
ἐδώδιμοι ὀλίγοι· οἱ γὰρ πολλοὶ ἀποπνίγουσιν. διὸ
καὶ Ἐπίχαρμος παίζων ἔφη (p. 275 L).

f οἷον αἱ μύκαι ἄρ' ἐπεσκληρότες πνιξείσθαι.
Νίκανδρος δ' ἐν Γεωργικοῖς καταλέγει καὶ τίνες 20
αὐτῶν εἰσιν οἱ θανάσιμοι, λέγων (fr. 78 Schn).

ἔχθρὰ δ' ἐλάτης
ῥοιῆς τε πρίνου τε δρυὸς τ' ἄπο πῆματα κεῖται,
οἰδαλέων σύγκολλα βάρη πνιγόμεντα μυκήτων.
φησὶ δὲ καὶ ὅτι 25

4 κάτοιδ' Mein 7 κηφισόδοτος CE: corr. Ionsius 13 εἰ
τῶν υμ. φάγοιμι τι Cas et Pors: ἂν τι (ἀντὶ C) τῶν υμ. φά-
γοιμι CE 14 έμοι add. Cas 15 καὶ εἴτι E: καὶ ἔτη C
βρωμάτων Mein 19 οἷον αἱ Naeke μύκαι γὰρ ἐξεσκληρότ'
(hoc iam Naekius) ἀποπνιξείσθαι με Bergk πνιξείσθαι C
24 οἰδαλέων K: οἰδαλέα CE σύκολλα CE: corr. Cas post v. 24
sequebatur fungorum catalogus, quem amputavit epitomator

- συνέης ὁπότε στέλεχος βαθὺ κόπρω 61
κακκρύψας ὑδάτεσσιν ἀειναέεσσι νοτίλοις,
φύσσονται πνυθμέσιν ἀκήριοι· ὧν σὺ μύκητα
θρεπτὸν μή τι χαμηλὸν ἀπὸ ῥίξης προτάμοιο.
5 [τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἦν ἀναγνῶναι]
καί τε μύκητας ἀμανίτας τότ' ἐφεύσεις,
φησὶν ὁ αὐτὸς Νίκανδρος ἐν τῷ αὐτῷ. "Εφίππος
(II 263 K).
ἵν' ὥσπερ οἱ μύκητες ἀποπνίξαιμί σε.
10 Ἐπαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ (FHG IV 404) τὸν ποιη-
τὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ καὶ γυναικὸς τινος μετὰ b
τέκνων κατὰ τοὺς ἀγρούς, δύο μὲν ἀρρένων τελείων,
μιᾶς δὲ παρθένου, φαγούσης θανασίμους μύκητας καὶ
ἀποπνιγείσης μετὰ τῶν τέκνων ποιῆσαι τουτὶ τὸ ἐπί-
15 γραμμα (fr. 2 B⁴).
ὧ τὸν ἀγήρατον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
ἄρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος;
μητέρα παρθενικὴν τε κόρην δισσοὺς τε συναίμους
ἐν ταύτῳ φέγγει μοιραδίῳ φθιμένους.
20 Διοκλῆς ὁ Καρύστιος ἐν α' Τριεινῶν φησιν· ἄγρια c
ἐψήματα τεῦτλον, μαλάχη, λάπαθον, ἀκαλήφη, ἀνδρά-
φαξυς, βολβοί, ὕδνα, μύκαι.' —
58. ΣΙΑ. Σπεύσιππος ἐν β' Ὁμοίων φησὶ ἐν
ὑδατι γίνεσθαι, σελίνῳ ἐλείῳ το φύλλον ἐοικός. διὸ
25 καὶ Πτολεμαῖος ὁ δεύτερος Εὐεργέτης Αἰγύπτου βασι-
λεύσας παρ' Ὁμήρῳ ἀξιοῖ γράφειν (ε 72).

5 epitomatoris verba 19 μοιριδίῳ Mus fort. recte
21. 22 ἀνδράφαξις C 23 sqq haec nescio quo modo con-
tinuae de fungis disputationi interposita, fortasse loco alieno
23 ὅμοιον C φησὶ <σίον> ἐν Schw

ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίου ἢ δὲ σελίνου.
σία γὰρ μετὰ σελίνου φύεσθαι, ἀλλὰ μὴ ἴα. —

59. Δίφιλος φησι τοὺς μύκητας εἶναι εὐστόμους,
d κοιλίας διαχωρητικούς, θρεπτικούς, δυσπέπτους δὲ καὶ
φυσώδεις τοιούτους δὲ εἶναι τοὺς ἐκ Κέω τῆς νήσου. 5
‘πολλοὶ μέντοι καὶ κτείνουσι. δοκοῦσι δὲ οἴκεῖοι εἶ-
ναι οἱ λεπτότατοι καὶ ἀπαλοὶ καὶ εὐθρυπτοι οἱ ἐπὶ
πτελέαις καὶ πεύκαις γινόμενοι· ἀνοίκειοι δὲ οἱ μέ-
λανες καὶ πελιοὶ καὶ σκληροὶ καὶ οἱ μετὰ τὸ ἐψηθῆναι
καὶ τεθῆναι πησσύμενοι, οἵτινες λαμβανόμενοι κτεί- 10
νουσι. βοηθοῦνται δ’ ἀπὸ ὑδρομέλιτος πόσεως καὶ
ὀξύμέλιτος, νίτρον καὶ ὄξους. μετὰ τὴν πόσιν δὲ
e ἐμεῖν δεῖ. διόπερ καὶ δεῖ μάλιστα σκευάζειν αὐτοὺς
μετὰ ἴξους καὶ ὀξύμέλιτος ἢ μέλιτος ἢ ἁλῶν· οὕτω
γὰρ αὐτῶν τὸ πνιγῶδες ἀφαιρεῖται.’ Θεόφραστος 15
δὲ ἐν τῷ περὶ φυτῶν ἱστορίας γράφει (fr. 168 W):
‘ὑπόγεια δὲ τὰ τοιαῦτά ἐστι καὶ ἐπίγεια, καθάπερ
οὓς καλοῦσιν τινες πέξιας, ἅμα τοῖς μύκησι γινομένους.
ἄριζοι γὰρ καὶ αὐτοὶ τυγχάνουσιν. ὁ δὲ μύκης ἔχει
προσφύσεως ἀρχὴν τὸν καυλὸν εἰς μῆκος, καὶ ἀποτεί- 20
νουσιν ἀπ’ αὐτοῦ ῥίζαι.’ φησὶ δὲ καὶ (h. pl. 4, 7, 2) ὅτι
f ἐν τῇ περὶ Ἡρακλέους στήλας θαλάσση ὅταν ὕδατα πλείω
γέννηται, μύκητες φύονται πρὸς τῇ θαλάσση, οὓς καὶ
ἀπολιθοῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου φησί. καὶ Φαινίας δὲ
ἐν α’ περὶ φυτῶν (FHG II 300): ‘τὰ δὲ οὐδὲ φύει τὴν 25

2 φύσεως E 3 εὐστομάχους E 10 καὶ τεθῆναι del. Mein, καὶ ἀρτυθῆναι Bernardus, cf. Plin. 22, 99 12 νήρου CE: corr. ed. Basil 17 sqq fort. non sunt ipsius Theophrasti, qui nec caules nec radices fungos habere docet 18 πέξιας (sic) superscr. as CE 20 fort. προσφύσεως δίκην τὸν καυλὸν 21 ῥίζαι Schw: ῥίψαι C (mendo notato) E de fungis maris rubri loquitur Theophr; erravit non epitomator, sed Athenaeus eiusve auctor 22 πλείω ὕδατα E

ἀνθήλην οὐδὲ τῆς σπερματικῆς ἰχθυος κορυνήσεως οὐδὲ
σπερματώσεως, οἷον μύκης, ὕδνον, πτέρεις, ἑλιξ.¹ ὁ
αὐτός φησι· ‘πτέρεις, ἣν ἔνιοι βλάχνον καλοῦσι.’ Θεό-
φραστος ἐν Φυτικοῖς (1, 6, 5)· ‘λειόφλοια, καθάπερ
5 ὕδνον, μύκης, πέξις, γεράνειον.’

60. ΥΔΝΑ. γίνεται καὶ ταῦτα αὐτόματα ἀπὸ γῆς 62
μάλιστα περὶ τοὺς ἀμώδεις τόπους. λέγει δὲ περὶ
αὐτῶν Θεόφραστος (1, 6, 9)· ‘τὸ ὕδνον (ὃ καλοῦσί
τινες γεράνειον) καὶ εἴ τι ἄλλο ὑπόγειον.’ καὶ πάλιν
10 (fr. 167 W)· ‘καὶ ἡ τῶν ἐγγεοτόκων τούτων γένεσις
ἅμα καὶ φύσις, οἷον τοῦ τε ὕδνου καὶ τοῦ φανομένου
περὶ Κυρήνην ὃ καλοῦσι μίσυ. δοκεῖ δ’ ἡδὺ σφόδρα
τοῦτ’ εἶναι καὶ τὴν ὁσμὴν ἔχειν κρεώδη, καὶ τὸ ἐν
τῇ Θράκη δὲ γενόμενον οἷτόν. περὶ δὲ τούτων ἰδιόν
15 τι λέγεται· φασὶ γάρ, ὅταν ὕδατα μετοπωρινὰ καὶ ὕ-
βρονται γίνωνται σκληραί, τότε γίνεσθαι, καὶ μᾶλλον
ὅταν αἱ βρονταί, ὥς ταύτης αἰτιωτέρας οὔσης. οὐ διε-
τίξιν δέ, ἀλλ’ ἐπέτειον εἶναι· τὴν δὲ χρεῖαν καὶ τὴν
ἀκμὴν ἔχειν τοῦ ἥρος. οὐ μὲν ἀλλ’ ἔνιοι γε ὥς σπερ-
20 ματικῆς οὔσης τῆς ἀρχῆς ὑπολαμβάνουσιν. ἐν γοῦν
τῷ αἰγιαλῷ τῶν Μιτυληναίων οὗ φασι πρότερον εἶναι
πρὶν ἢ γενομένης ἐπομβρίας τὸ σπέρμα κατενεχθῆ
ἀπὸ Τιαρῶν· τοῦτο δ’ ἐστὶ χωρίον ἐν ᾧ πολλὰ γίνε-
ται. γίνεται δὲ ἐν τε τοῖς αἰγιαλοῖς μάλιστα καὶ ὅπου

1 ἀνθήλην Cas: ἀνθίνην CE κορυνήσεως C κορυήσεως
E utrubique superscr. ω 3 βλάχρον Hes. s. v 4. 5 non
levi haec cortice esse, sed radicibus carere ait Theophr
8. 9 quae uncinis notavi desunt apud Theophr, habet Plin.
19, 36 10 sqq. non sunt Theophrasti, qui tamen l. s.
memorat τὰ ἐγγεότοκα, cf. Plin. 19, 36. 37 14 οἷτόν K:
ἵτον C ἴστον E, cf. Hes. s. v. οὔιτόν 16 γένωνται CE: corr.
Mus γίνωνται, σκληρὰ Schneider, sed cf. Plin. l. s 17 fort.
[αἱ] βροντή 19 ἔχει E

c χώρα ὑπαμμος· καὶ γὰρ αἱ Τιάραι τοιαῦται. φύεται
 δὲ καὶ περὶ Λάμψακον ἐν τῇ Ἀβαρνίδι καὶ ἐν Ἀλω-
 πεκοννήσῳ καὶ τῇ Ἡλείῳ. Λυγκεὺς δὲ Σάμιός φη-
 σιν· ἀκαλήφην ἢ θάλασσα ἀνίησιν, ἢ δὲ γῆ ὕδνα.¹
 καὶ Μάτρων δὲ παρῳδὸς ἐν τῷ Δείπνῳ· 5

ὅστρεά τ' ἤνθεικεν, Θέτιδος Νηρηίδος ὕδνα.

Δίφιλος δὲ δύσπεπτά φησιν εἶναι τὰ ὕδνα, εὐχύλα
 δὲ καὶ παραλεαντικά, προσέτι δὲ διαχωρητικά, καὶ
 ἔνια αὐτῶν ὁμοίως τοῖς μύκαις πνιγώδη εἶναι. Ἡγή-
 d σαυδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν Ἑλλησπόντῳ φησὶν (FHG 10
 IV 420) οὔτε ὕδνον γίνεσθαι οὔτε γλαυκίσκον οὔτε
 θύμον· διὸ Ναυσικλείδην εἰρηκέναι μήτε ἔαρ μήτε
 φίλους. ὕδνόφυλλον δὲ φησι Πάμφιλος ἐν Γλώσ-
 σαις τὴν φυομένην τῶν ὕδνων ὑπερθε πόαν, ἀφ'
 ἧς τὸ ὕδνον γινώσκεσθαι. 15

61. ΑΚΑΛΗΦΗ. λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς οὕτως
 καὶ τὸ βοτανῶδες καὶ <τὸ> κνησμοῦ αἴτιον. Ἀρι-
 στοφάνης Φοινίσσαις (I 534 K)· ἑρῶτον πάντων ἴφρυα
 φῦναι, εἰθ' ἐξῆς τὰς κρاناὰς ἀκαλήφας.²

62. ΑΣΠΑΡΑΓΟΙ. οὗτοι καὶ ἔλειοι καὶ ὄρειοι κα- 20
 e λοῦνται. ὧν οἱ κάλλιστοι οὐ σπείρονται, πάντων ὄντες
 τῶν ἐντὸς θεραπευτικοί. οἱ δὲ σπαρτοὶ καὶ σφόδρα
 ὑπερμεγέθεις γίνονται. ἐν Λιβύῃ δὲ φασιν ἐν Γαι-
 τουλίᾳ γίνεσθαι πάχος μὲν Κυπρίου καλάμου, μῆκος
 δὲ ποδῶν δώδεκα· ἐν δὲ τῇ ὀρεινῇ καὶ παρωκεανίτιδι 25

1 αἱ Τιάραι Schw: αἱ τι addito compendio quod ως vel
 ων significat CE 2 ἀβαρνίδι CE: corr. Schneider 3 ἡλείᾳ
 superscr. ων C ἡλειάων E, Ἡλιέων Wilam, sed cf. Plin. l. s
 6 ἡνεγκε E νηριίδος CE 12 θύμον CE: thygnnum Natalis
 Comes 17 τὸ add. K, tum fort. κνησμοῦ, cf. schol. Ar. Vesp. 884
 τὸ δηκτικόν 18. 19 de Aristophanis verbis cf. Suid s. ἀκα-
 λήφη et Bekk. an. 370, 20 23. 24 γετουλίᾳ CE

πάχος μὲν μεγάλων ναρθήκων, μῆκος δὲ περὶ τοὺς
εἴκοσι πήχεις. Κρατῖνος δὲ (fr. 325 K) διὰ τοῦ $\bar{\varphi}$
ἀσφάραγον ὀνομάζει. καὶ Θεόπομπος (I 751 K).

καῖπειτ' ἰδὼν ἀσφάραγον ἐν θάμνω τινί.

5 Ἀμειψίας (I 677 K).

f

οὐ σχῖνος οὐδ' ἀσφάραγος, οὐ δάφνης κλάδοι.

Δίφιλος δὲ φησιν ὡς ὁ τῆς κράμβης ἀσφάραγος λε-
γόμενος ἰδίως ὄρμενος εὐστομαχώτερός ἐστι καὶ εὐεκ-
κριτώτερος, ὅψεων δὲ βλαπτικός. ἐστὶ δὲ δριμύς καὶ
10 οὐρητικός καὶ ἀδικεῖ νεφροὺς καὶ κύστιν. Ἀττικοὶ δ'
εἰσὶν οἱ λέγοντες ὄρμενον τὸν ἀπὸ τῆς κράμβης ἐξην-
θηκότα. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς (fr. 294 N).

κάξορμενίζει κοῦκ ἐπισχολάζεται

βλάστη.

15 παρὰ τὸ ἐξορούειν καὶ βλαστάνειν. Ἀντιφάνης δὲ 63
διὰ τοῦ π φησὶν ἀσπάραγον (II 130 K).

ἀσπάραγος ἡγλαίζεν, ὥχρος ἐξήνθηκέ τις.

Ἀριστοφῶν (II 282 K). 'κάππαριν, βληχῶ, θύμον,
ἀσπάραγον, πίτταν, ῥάμνον, σφακόν, πήγανον.'

20 63. ΚΟΧΛΙΑΣ. Φιλύλλιος (I 787 K).

οὔκ εἰμι τέττιξ οὐδὲ κοχλίας, ὦ γύναι.

καὶ πάλιν (p. 788).

μαινίδες, σκόμβροι, κοχλῖαι, κορακῖνοι.

Ἡσίοδος δὲ (op. 569) τὸν κοχλίαν φερέοικον καλεῖ.

25 καὶ Ἀναξίλας δὲ (II 274 K).

ἀπιστότερος εἰ τῶν κοχλιῶν πολλῷ πάνυ,

b

οὐ περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας.

6 οὐκ ἀσφ. Mein 8. 9 εὐεκριτικώτερος CE: corr. Cas
11 ἀπὸ τοῦ E 13 κοῦκ ἔτι σχ. Mein 17 ἐπηγλαίζετ' Pors
19 γήτιον Schw (pro πίτταν) ῥάφανον Bodaeus σφάκελον
CE: corr. Schw πήγανον Schw: τύμπανον CE, cf. IV p. 170 b
23 μαινίδες, ὀρφῶ Mein

Ἀχαιοῖς (p. 587 N).

ἢ τοσοῦσδ' Αἴτνη τρέφει

κοχλίας κεράστας.

προβάλλεται δὲ καὶ τοῖς συμποσίοις γρίφου τάξιν ἔχον
περὶ τῶν κοχλιῶν οὕτως·

5

ἰλογενής, ἀνάκανθος, ἀναίματος, ὑγροκέλευθος.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν ε' περὶ ζώων μορίων φησὶν (h. a.
V p. 544 a 23): 'οἱ κοχλῖαι φαίνονται κύντες ἐν τῷ

μετοπώρῳ καὶ τοῦ ξαρος· μόνοι τε (gen. an. III p. 762
a 32) οὗτοι τῶν ὀστρακοδέσμων συνδυαζόμενοι ὥφθη-

c σαν.' Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ φωλευόντων
(fr. 176 W) 'οἱ κοχλῖαι, φησί, φωλεύουσι μὲν καὶ τοῦ

χειμῶνος, μᾶλλον δὲ τοῦ θέρους. διὸ καὶ πλείστοι
φαίνονται τοῖς μετοπωρινοῖς ὕδασι. ἡ δὲ φωλεία

τοῦ θέρους καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων.' 15
λέγονται δὲ τινες τῶν κοχλιῶν καὶ σέσιλοι. Ἐπί-

χαρμος (p. 281 L).

τούτων ἀπάντων ἀκρίδας ἀνταλλάσσομαι,

κόγχων δὲ τὸν σέσιλον. Β. ἅπαρ' ἐς τὸν φθόρον.

d Ἀπολλᾶς δὲ Λακεδαιμονίους φησὶ σέμελον τὸν 20

κοχλίαν· λέγειν. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν β' ἐτυμολογιῶν

τῶν κοχλιῶν φησὶ τινὰς καλεῖσθαι κωλυσιδείπνους.

64. ΒΟΛΒΟΙ. τούτων Ἡρακλῆς ἐσθίειν παραιτεῖ-
ται ἐν Ἀμαλθείᾳ Εὐβούλου λέγων (II 166 K).

θερμότερον ἢ κραιώτερον ἢ μέσως ἔχον,

25

τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἐλεῖν.

4 ἔχων mendo notato C 4 fort. γρίφου τι τάξιν 6 pro
ἀνάκανθος Cicero divin. 2, 64 φερέοικος legisse videtur (domi-
portam) 7 μορίων del. Mus 16 σέσηλοι (σισηλοι cod) Hes
18. 19 non Epicharmi esse, sed Attici poetae vidit Iacobs
18 ἀνταλλάσσονται CE: corr. Erfurdt 20 ἀπελλᾶς CE, cf. IX
p. 369a 22 cf. Plut. qu. symp. p. 726a 25 κραιώτερον
superscr. ρανρ E 26 Eur. Andr. 369

- καὶ γὰρ οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλφίῳ
 οὐδ' ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίσι
 5 βολβοῖς τ' ἑμαυτὸν χορτάσων ἐλήλυθα.
 ἃ δ' εἷς τ' ἐδωδὴν πρῶτα καὶ ῥώμης ἀκμὴν
 5 καὶ πρὸς ὑγίειαν, πάντα ταῦτ' ἐδαινύμην, e
 κρέας βόειον ἐφθὸν ἀσόλοιον μέγα,
 ἀκροκώλιόν τε γεννικόν, ὅπτα δέλφακος
 10 ἀλίπαστα τρία.
 Ἄλεξις ἐμφανίζων τὴν τῶν βολβῶν πρὸς τὰ ἀφρο-
 10 δίσια δύνάμιν φησι (II 399 K).
 πίννας, κάραβον,
 βολβούς, κοχλίας, κήρυκας, ῥ', ἀκροκώλια,
 τοσαῦτα· τούτων ἂν τις εὖρη φάρμακα
 ἐρῶν ἐταίρας ἔτερα χρησιμώτερα f
 15 Ξέναρχος <ἐν Βουκολίῳ> (II 467 K).
 φθίνει δόμος
 ἀσυντάτοισι δεσποτῶν κεχρημένος
 τύχαις, ἀλάστῳ τ' εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν.
 ἄστυτος οἶκος οὐδὲ βυσσάχην θεᾶς
 20 5 Διοῦς σύνοικος, γηγενὴς βολβός, φίλοις
 ἐφθὸς βοηθῶν δυνατός ἐστ' ἐπαρκέσαι·
 μάτην δὲ πόντου κυανέαις δύναις τραφεῖς
 φλεβὸς τροπῶν πορφυροῦς, ἀλὸς βρόχων 64
 πλεκταῖς ἀνάγκαις, τῆς τροχληάτου κόρης
 25 10 πίμπλησι λοπάδος στεροσώματος κύτος.

2 καὶ μιανῶν Dobr 6 ἀσολοίως Wilam 7 δελφάνι
 CE: corr. Mein 14 ἐρῶν Iac: ἐρῶντι CE 15 suppl. Cas
 e Suida s. Ξέναρχος 17 ἀσυντάτοισι C: ἀσύντοισι E, in mg
 γρ. ἀσυντάτοισι 18 Πελοπιδῶν Cas: καὶ πελοπιδῶν CE
 19 καὶ οὐτε CE: corr. Kock βυσσάχην CE: corr. Mus
 20 διοῦν (mendo notato) C διοῦν E: corr. Schw σιφλοῖς
 Iac 24 τροχληάτης C 25 στεροσώματος CE: corr. Lobeck

Ἀρχέστρατος (fr. 5 Ri).

βολβῶν καὶ καυλῶν χαίρειν λέγω ὀξυβάφοισι
ταῖς τ' ἄλλαις πάσῃσι παροψίσι.

65. Ἡρακλείδης ὁ Ταραντῖνος ἐν Συμποσίῳ· ἂν βολ-
βὸς καὶ κοχλίας καὶ ῥόδον καὶ τὰ ὅμοια δοκεῖ σπέρμα- 5
τος εἶναι ποιητικά, οὐ διὰ τὸ πολύτροφα εἶναι, ἀλλὰ
διὰ τὸ ὁμοειδεῖς ἔχειν τὰς πρώτας φύσεις αὐτὰς τὰς
b δυνάμεις τῷ σπέρματι. Δίφιλος· οἱ βολβοὶ δύσπε-
πτοι μὲν εἰσι, πολύτροφοι δὲ καὶ εὐστόμαχοι, ἔτι δὲ
σμηκτικοὶ καὶ ἀμβλυντικοὶ ὥπως, διεγερτικοὶ δ' ἀφρο- 10
δισίων. ἢ δὲ παροιμία φησὶν·

οὐδέν σ' ὀνήσει βολβός, ἂν μὴ νεῦρ' ἔχῃς.

διεγείρουσι δ' ὥντως αὐτῶν πρὸς ἀφροδίσια οἱ βασι-
λικοὶ λεγόμενοι, οἱ καὶ κρείσσονες τῶν ἄλλων εἰσὶ·
μεθ' οὓς οἱ πυρροί. οἱ δὲ λευκοὶ καὶ Λιβυκοὶ σκιλ- 15
λῶδεις· χείρονες δὲ πάντων οἱ Αἰγύπτιοι. 66. αἱ δὲ
βολβῖναι καλούμεναι εὐχυλότεραι μὲν εἰσι τῶν βολ-
βῶν, οὐ μὴν οὕτως εὐστόμαχοι διὰ τὸ γλυκάζον ἔχειν
c <τι>· παχυντικά τε ἱκανῶς εἰσι διὰ τὴν πολλὴν σκλη-
ρότητα καὶ ἐνέκκριτοι. μνημονεύει δὲ βολβίνης Μά- 20
τρων ἐν παρωδίαις·

σόγκους δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω

(B 488),

μυελόεν βλάστημα, καρηκομόωντας ἀκάνθαις (B 323),

βολβίνας θ', αἰ Ζῆνος Ὀλυμπίου εἰσὶν ἀοιδοί 25

(hymn. 16, 2),

ἄς ἐν χέρσῳ θρέψε Διὸς παῖς ἄσπετος ὄμβρος,

6 πολύτροφα — 7 διὰ τὸ om. E 7. 8 αὐτῶν τὰς δυνά-
μεις Wilam 10 δ' Wilam: τ' CE 12 ἂν CE ἔχεις E
14 οἱ δὲ κρείσσονες E 18. 19 ἔχειν παχύ τι· καί γε CE:
corr. Madv, nisi quod τε pro γε corr. K 25 ἀοιδοί vix verum,
requiro γενέθλη vel νεοσσοί, ἐδωδή Wilam

- 5 λευκοτέρας χιόνος, ἰδέειν ἀμύλοισιν ὁμοίας (K 437).
 τῶν φρυμένων ἡράσματο πότνια γαστήρ (T 223).
 67. ὅτι Νίκανδρος (fr. 88 Schm) 'Μεγαρήας βολβούς' d
 ἐπαινεῖ. Θεόφραστος δ' ἐν ζ' Φυτικῶν (7, 13, 8) 'ἐνια-
 5 χοῦ, φησὶν, οὕτω γλυκεῖς εἰσιν οἱ βολβοὶ ὥστε καὶ
 ὤμους ἐσθίεσθαι, ὥσπερ ἐν τῇ Ταυρικῇ Χερρονήσῳ.'
 τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Φαινίας (FHG II 300). ἔστι δὲ
 καὶ γένος, φησί, βολβῶν, Θεόφραστος (ibid), ἐριο-
 φόρων, ὃ φύεται ἐν αἰγιαλοῖς. ἔχει δὲ τὸ ἔριον ὑπὸ
 10 τοὺς πρώτους χιτῶνας, ὥστε ἀνὰ μέσον εἶναι τοῦ
 ἐδωδίου τοῦ ἐντὸς καὶ τοῦ ἔξω. ὑφαίνεται δ' ἔξ
 αὐτοῦ καὶ πόδεια καὶ ἄλλα ἱμάτια,' ὡς καὶ Φαινίας
 φησί, 'τὸ δὲ ἐν Ἰνδοῖς τριχῶδες ἔστι.' περὶ δὲ τῆς e
 τῶν βολβῶν σκευασίας Φιλήμων φησί (II 516 K).
 15 τὸν βολβόν, εἰ βούλει, σκόπει
 ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ, τυρόν, μέλι,
 σήσαμον, ἔλαιον, κρόμμον, ὄξος, σίλφιον.
 αὐτὸς δ' ἐφ' αὐτοῦ 'στὶν πονηρὸς καὶ πικρός.
 'Ηρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος τοῦ συμποσίου περι-
 20 γράφων τοὺς βολβούς φησι· 'περιγράφειν δεῖ τὴν
 πολλὴν βρωσὶν καὶ μάλιστα τῶν ἐχόντων ὄλκιμόν τι
 καὶ γλίσχρον, οἶον ῥῶν, βολβῶν, ἀκροκωλίων, κοχλιῶν
 καὶ τῶν ὁμοίων. ἐπιμένει γὰρ τῇ κοιλίᾳ πλείονας f
 χρόνους καὶ ἐμπλεκόμενα παρακατέχει τὰ ὑγρά.'
 25 68. ΚΙΧΛΑΙ. καὶ τούτων ἦσαν καὶ ἄλλων ὀρνί-
 θων ἀγέλαι ἐν τοῖς προπόμασι. Τηλεκλείδης (I 209
 γ. 12 K).

1 ἰδεῖν CE: corr. Brunck, ἀμύλοισι δ' Eust. 1053, 11
 12 πόδεια καὶ E: ποδεικὰ C 17 κρόμμον Schw, κρόμμν'
 Bernhardi 19 ἐκ τοῦ συμποσίου K 23. 24 fort. πλείονα
 χρόνον

ὅπται δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγ'
εἰσεπέτοντο.

Συρακούσιοι δὲ τὰς κίχλας κικήλας λέγουσιν. Ἐπί-
χαρμος (p. 281 L).

τὰς τ' ἐλαιοφιλοφάγους κικήλας.

5

μέμνηται τούτων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις
(v. 339). τρία δὲ γένη κικλῶν Ἀριστοτέλης εἶναι

65 ἱστορεῖ (h. a. IX p. 617 a 18), ὧν τὴν πρώτην καὶ με-
γίστην κίσση πάρισον εἶναι, ἣν καὶ καλεῖσθαι ἰξοφά-
γον, ἐπειδὴ ἰξὸν ἐσθίει· τὴν δὲ τῷ κοσσύφῳ ἴσην, 10
ἣν ὀνομάζεσθαι τριχάδα· τὴν δὲ τρίτην ἐλαχίστην
τῶν προειρημένων οὖσαν ἰλλάδα ὀνομάζεσθαι. οἱ δὲ
τυλάδα λέγουσιν, ὡς Ἀλέξανδρος ἱστορεῖ ὁ Μύν-
διος· ἣν καὶ συναγελαστικὴν εἶναι καὶ νεοττεύειν ὡς
καὶ τὰς χελιδόνας.

15

ἔτι τὸ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον ἐπύλλιον, ἐπι-
b γραφόμενον δὲ Ἐπικικλίδες, ἔτυχε ταύτης τῆς προση-
γορίας διὰ τὸ τὸν Ὅμηρον ἄδοντα αὐτὸ τοῖς παισὶ
κίχλας δῶρον λαμβάνειν, ἱστορεῖ Μέναιχμος ἐν τῷ
περὶ τεχνιτῶν (fr. 8 M).

20

69. ΣΥΚΑΛΙΔΕΣ. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστο-
ρεῖ· ἄτερος τῶν αἰγιθαλῶν ὑφ' ὧν μὲν ἔλαιον κα-
λεῖται, ὑπὸ δέ τινων πυρρίας· συκαλὶς δ', ὅταν ἀκ-
μάξη τα σῦκα· δύο δ' εἶναι γένη αὐτοῦ συκαλίδας
καὶ μελαγκόρυφον. Ἐπίχαρμος (p. 237 L)· ἄγλας 25
συκαλλίδας· καὶ πάλιν (p. 240).

1 φάρυγγ' CE 9 πάρισον E: παρὶὰ C 12 τῶν προ-
ειρημένων CE: τούτων Arist ἰλλάδα Arist, cf. Hes. s. ἰλιάς
22 αἰγιθαλῶν superser. α CE ἔλαιον CE, fort. ἐπιλαίς coll.
Arist. h. a. VIII p. 592 b 22, quamquam longe aliter is de his
avibus exponit 23 πυρρίας Salmasius: πικρία C πικρία notato
mendo E συκαλίδες δ' E 26 συκαλλίδας CE

ἦν δ' ἐρρωδιοί <τε πολλοί> μακροκαμπυλαύχενες
 τέτρακές τε σπερματολόγοι κἀγλααὶ συκαλλίδες.
 ἀλίσκονται δ' αὖται τῷ τῶν σύκων καιρῷ. διὸ βέλτιον ο
 ὀνομάζοιτ' ἂν δι' ἐνὸς λ̄. διὰ δὲ τὸ μέτρον Ἐπίχαρ-
 5 μος διὰ δυεῖν εἴρηκεν.

70. ΣΠΙΝΟΙ. Εὐβουλος (II 214 K).

Ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται
 ὅπτι' τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμον
 ἔψειν τ' ἐλαίῳ θάφανον ἡγλαισμένην
 10 πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια
 5 τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις
 ὁμοῦ τε χναύειν μαινίσιν σηπίδια d
 πιλοῦν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς
 πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

15 71. ΚΟΥΙΧΟΙ. Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος (II 221 K).

τί οὖν ἀγοράσω; φράζε γάρ.
 Β. μὴ πολυτελεῶς, ἀλλὰ καθαρείως· δασύποδα,
 ἐὰν περιτύχῃς, ἀγόρασον καὶ νηττία
 20 ὅποσα σὺ βούλει καὶ κίχλας καὶ κοψίχους,
 5 ὀρνιθάριά τε τῶν ἀγρίων τούτων συχνά·
 χάριεν γάρ.
 Ἀντιφάνης δὲ καὶ ΨΑΡΑΣ ἐν τοῖς βρώμασι κατα- e
 λέγει (II 130 K).

1 suppl. IX p. 398e 2 συκαλίδες CE 6 σπῖνοι C
 πῖνοι E, sed in mg. σπῖνοι 7 sqq Ephippi versus sunt IX
 p. 370d; potest Eubuli testimonium intercidisse 8 χερρον-
 νησίτου CE 10 πνίγειν E: πνίγων C 13 ἐπιστρεφειν C
 14 εὐζωρεστέρους CE: corr. p. 370d 17 ἀγοράζω CE: corr.
 Dobr 22 χάριεν Cas: χαίρειν CE γὰρ om. E 23 καὶ
 ὀψάρας E

μέλι, πέρδικες,
φάτται, νῆτται, χῆνες, ψᾶρες,
κίττα, κολοιός, κόψιχος, ὄρνυξ,
ὄρνις θήλεια.

πάντων ἡμᾶς λόγον ἀπαιτεῖς καὶ οὐδ' ὅτιοῦν ἔξε- 5
στιν εἰπεῖν ἀνυπεύθυνον.

ὅτι τὸ ΣΤΡΟΥΘΑΡΙΟΝ παρ' ἄλλοις τε καὶ δὴ καὶ
παρ' Εὐβούλῳ (Π 208 K).

περδίκια

λαβὲ τέτταρ' ἢ καὶ πέντε, δασύποδας <δὲ> τρεῖς, 10
στρουθάρια θ' οἶον ἐντραγεῖν, ἀκανθυλλίδας,
<καὶ> βιττάκους, σπινίδια, κερχνῆδας
τά τ' ἄλλ' ἅττ' ἂν ἐπιτύχῃς.

f 72. ΕΓΚΕΦΑΛΟΙ ΧΟΙΡΕΙΟΙ. τούτων ἡμᾶς ἐσθίειν
οὐκ εἶων οἱ φιλόσοφοι φάσκοντες [τοὺς αὐτῶν μετα- 15
λαμβάνοντας] ἴσον καὶ κυάμων τρώγειν κεφαλῶν
τε' οὐ τοκῆων' μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων βεβή-
λων. οὐδένα γοῦν τῶν ἀρχαίων βεβρωκέναι διὰ τὸ
τὰς αἰσθήσεις ἀπάσας σχεδὸν ἐν αὐτῷ εἶναι. Ἀπολ-
66 λόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν 20
παλαιῶν φησιν ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν
Τραχινίαις ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ῥιπτοῦντα τὸν
Αἰχάν ἐς θάλασσαν οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ
λευκὸν μυελόν, ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον (781).

1 μελιπέρδικες Mein 5 haec ad Ulpianum ἡμῶν E, sed
corr. in mg 10 λάβετε τέτταρ' C ἢ καὶ E: ἢ C δὲ add.
Kock 11 θ' ὅσον Dalec (ὅσον ἐπεντραγεῖν Kock) ἀκαν-
θίδας Kock 12 καὶ add. Mein σπινία CE: corr. Kock, qui
pergit κερχνῆδας τε καὶ | τᾶλλ' ἅττ' ἂν ἐπιτύχῃς 15. 16 glos-
sam del. Wilam 16. 17 Pythagoreorum praeceptum ἴσον τοι
κυάμους τε φαγεῖν κεφαλὰς τε τοκῆων agnovit Cas, cf. Eust.
757, 42 sqq 17. 18 ἀβεβήλων puto 21 intellege 'nam et
Sophocles — et (p. 155, 3) Euripides'

- κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράνει μέσου
 κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ,
 καίτοι τᾶλλα διαρρήδην ὀνομάσαντα. καὶ Εὐριπί-
 δης δὲ τὴν Εκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυ-
 5 ἀνακτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ῥιφέντα φησί (Tro. 1173).
 δύστηνε, κρατὸς ὥς σ' ἐκείρεν ἀθλίως
 τείχη πατρῶα, Λοξίου πυργώματα, b
 1175 ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκοῦσα βόστρυχον
 φιλήμασιν τ' ἔδωκεν· ἔνθεν ἐγγελᾷ
 10 ὁστέων ῥαγέντων φόνος, ἴν' αἰσχροῖα μὴ λέγω.
 ἔχει δὲ ἐπίστασιν ἡ τῶν ποιημάτων τούτων ἐκδοχή.
 καὶ γὰρ Φιλοκλῆς τε ἐγκέφαλόν φησιν (p. 589 N).
 οὐδ' ἂν ἐγκέφαλον ἔσθων λίποι,
 καὶ Ἀριστοφάνης (ran. 134).
 15 ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο,
 καὶ ἄλλοι. λευκὸν οὖν ἂν εἴη μυελὸν εἰρηκὸς Σο-
 φοκλῆς ποιητικῶς, Εὐριπίδης δὲ τὸ τῆς προσόψεως c
 εἰδεχθὲς καὶ αἰσχρὸν οὐχ αἰρούμενος ἐναργῶς ἐμφα-
 νίσαι ἐδήλωσεν ὡς ἐβούλετο. ὅτι δ' ἱερὸν ἐνόμιζον
 20 τὴν κεφαλὴν δῆλον ἐκ τοῦ καὶ κατ' αὐτῆς ὁμνύειν καὶ
 τοὺς γινομένους ἀπ' αὐτῆς παρμῶν προσκυνεῖν ὡς ἱε-
 ροῦς. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς συγκαταθέσεις βεβαιοῦμεν τῇ
 ταύτης ἐπινεύσει, ὡς καὶ ὁ Ὀμηρικὸς Ζεὺς φησιν (A 524).
 εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ ἐπινεύσομαι.
 25 73. ὅτι εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο,
 πέπερι, φυλλίς, σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἰγύπτιον.
 Ἀντιφάνης (II 125 K). d

1. 2 versus antiquitus corrupti 5 ῥιφέντα E 6 ὡς
 σ' E: ὡς C 10 ῥαγέντων CE 11 ἐπίστασιν C 12 de
 Philoclis nomine dubitat Wilam 15 ἀπολέσαι μ' C 17 δὲ
 K: τε CE 21 ποταμῶν E, sed corr. in mg

ἂν μὲν ἄρα πέπερι πριάμενός τις εἰσφέρει,
στρεβλοῦν γράφουσι τοῦτον ὥς κατάσκοπον.

πάλιν (ibid).

νῦν δεῖ περιόντα πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου
ζητεῖν.

5

Εὐβουλος (Π 210 K).

κόκκον λαβοῦσα κνίδιον ἢ τοῦ πεπέριδος
τρίψας ὁμοῦ σμύρνη διάπαττε τὴν ὁδόν.

Ὠφελίων (Π 294 K).

Λιβνὸν πέπερι θυμίαμα καὶ βιβλίον
Πλάτωνος ἐμβρόντητον.

10

e Νίκανδρος Θηριακοῖς (875).

ἢ καὶ λεπτοθρίοιο πολύχνοα φύλλα κονύξης,
πολλάκι δ' ἢ πέπερι κόψας νέον ἢ ἀπὸ Μήδων
κάρδαμον.

15

Θεόφραστος ἐν φυτῶν ἱστορίᾳ (9, 20, 1). 'τὸ πέπερι
καρπὸς μὲν ἐστὶ, διττὸν δὲ αὐτοῦ τὸ γένος· τὸ μὲν
στρογγύλον ὥσπερ ὄροβος, κέλυφος <ἔχον> ὑπέρυ-
θρον, τὸ δὲ πρόμηκες, μέλαν, σπερμάτια μηχανικὰ
ἔχον. ἰσχυρότερον δὲ πολὺ τοῦτο θατέρου, θερμαν- 20
τικὰ δὲ ἄμφω· διὸ καὶ πρὸς τὸ κώνειον βοηθεῖ ταῦτα.'

f ἐν δὲ τῷ περὶ πνιγμοῦ γράφει (fr. 166). 'ἢ δὲ τούτων
ἀνάκτησις ὅξους ἐγγύσει καὶ πεπέριδος ἢ κνίδης καρπῷ
τριφθείσης.' τοῦτο δ' ἡμᾶς τηροῦναι δεῖ ὅτι οὐδέτερον
ὄνομα οὐδὲν ἐστὶ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν εἰς ἰ λῆγον, εἰ 25

1 τις φέρη πριάμενος CE: τις εἰσφέρει Dobr, transpos. Wilam 2 γράφουσι Mus: γράφω C γράφω E 4 περιόντα CE: corr. Di 7 κνίδιον CE πεπέριδος superscr. ιδος CE, cf. Cramer an. Ox. IV 338, 10 8 τὴν ὁδόν corruptum 10 πέπερι καὶ θυμίαμα Toup; fort. 'quid sit piperatum idem atque odoratum rogas?' cui alter respondet: βιβλίον | Πλάτωνος, ἐμβρόντητε 12 Nicandri verba citarat Ulpianus, cf. III 126b 18 ὄροβον CE ἔχον add. Theophr

μὴ μόνον τὸ μέλι. τὸ γὰρ πέπερι καὶ κόμμι καὶ κοῖφι
ξενικά.

74. ΕΛΑΙΟΝ. Σαμιακοῦ ἐλαίου μνημονεύει Ἀντι-
φάνης ἢ Ἀλεξίς (II 134 K).

5 οὐτοσί δέ σοι
τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ
ἐστὶν μετρητής.

Καρικοῦ δὲ Ὠφελίων (II 294 K).

68

ἐλαίῳ Καρικῷ

10 ἀλείφεται.

Ἀμύντας ἐν σταθμοῖς Περσικοῖς φησι (fr. 3 M). 'φέρει
τὰ ὄρη τέρμινθον καὶ σχῖνον καὶ κάρυα τὰ Περσικά,
ἀφ' ὧν ποιοῦσι τῷ βασιλεῖ ἔλαιον πολὺ.' Κτησίας
δ' ἐν Καρμανίᾳ φησὶ (fr. 96 M) γίνεσθαι ἔλαιον ἀκάν-
15 θινον, ᾧ χρῆσθαι βασιλέα. ὅς καὶ καταλέγων ἐν τῷ
περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν πόρων τούτῳ βιβλίῳ πάντα
τὰ τῷ βασιλεῖ παρασκευαζόμενα ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὔτε
πεπέρεως μέμνηται οὔτε ὄξους, 'ὃ μόνον ἄριστόν ἐστι
τῶν ἡδυσμάτων.' ἀλλὰ μὲν οὐδὲ Δείνων ἐν τῇ
20 Περσικῇ πραγματείᾳ (FHG II 92). ὅς γέ φησι καὶ ἄλλας b
Ἀμμωνιακὸν ἀπ' Αἰγύπτου ἀναπέμπεσθαι βασιλεῖ καὶ
ὔδωρ ἐκ τοῦ Νείλου. ἐλαίου δὲ τοῦ ὠμοτριβοῦς κα-
λουμένου μέμνηται Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ ὁδμῶν
φάσκων (c. 4, 14. 15) αὐτὸ γίνεσθαι ἐκ τῶν φαυλιῶν
25 ἐλαιῶν καὶ ἐξ ἀμυγδάλων. τοῦ δὲ ἐν Θουρίοις γινομέ-
νου ἐλαίου ὡς διαφόρου μνημονεύει Ἀμφίς (II 248 K).
ἐν Θουρίοις τοῦτ' ἐλαίον, ἐν Γέλα φακῇ.

3 et 6 σαμικοῦ E 16 τούτῳ del. Di, τρίτῳ βιβλίῳ Mus
18. 19 poetae versum agnovit Dobr 21 Ἀμμωνιακὸν Eust.
1500, 2: ἀμμωνικὰς CE 23 μέμνηται E: μνημονεύει C ἐν
τῷ E: ἐν τῇ C 24 τῶν φαυλῶν CE: corr. Cas

75. ΓΑΡΟΣ. Κρατῖνος (I 95 K).

c ὁ τάλαρος ὑμῶν διάπλεως ἔσται γάρου.

Φερεκράτης (I 197 K).

ἀνεμολύνθη τὴν ὑπὴν τῷ γάρῳ.

Σοφοκλῆς Τριτολέμῳ (fr. 545 N).

5

τοῦ ταριχηροῦ γάρου.

Πλάτων (I 656 K).

ἐν σαπρῷ γάρῳ

βάπτοντες ἀποπνίξουσίν με.

ὅτι δ' ἀρσενικόν ἐστι τοῦνομα Αἰσχύλος δηλοῖ εἰ- 10
πών (fr. 55 N).

καὶ τὸν ἰχθύων γάρου.

76. ΟΞΟΣ. τοῦτο μόνον Ἀττικοὶ τῶν ἡδυσμάτων
ἥδος καλοῦσι. κάλλιστον δ' ὄξος εἶναι φησι Χρύ-
σιππος ὁ φιλόσοφος τὸ τε Αἰγύπτιον καὶ τὸ Κνίδιον. 15
Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Πλούτῳ φησὶν (720).

d ὄξει διέμενος Σφηττίῳ.

Αἰδύμος δ' ἐξηγούμενος τὸ λαμβεῖόν φησιν· ἴσως
διότι οἱ Σφηττιοὶ ὄξεις· μνημονεύει δέ που καὶ τοῦ
ἐκ Κλεωνῶν ὄξους ὡς διαφόρου (I 561 K).

20

ἐν δὲ Κλεωναῖς ὄξιδες εἰσίν.

καὶ Αἰφίλος (II 572 K).

δειπνεῖ τε καταδύς, πῶς δοκεῖς, Λακωνικῶς,

ὄξους δὲ κοτύλην — Β. πᾶξ. Α. τί πᾶξ; ὄξλις μέτρον

χωρεῖ τοσοῦτο τῶν Κλεωναίων.

25

Φιλωνίδης (I 256 K).

τὰ καταχύσματα

αὐτοῖσιν ὄξος οὐκ ἔχει.

2 ὑμῶν Poll. 6, 65 8 ἐν del. Schw, trimeter ut esset
10 ἀρσενικόν ἐστι C 14 εἶδος CE: corr. Cas 16 ἐν πλού-
τον E 21 ὄξίτιδες E ὄξύτιδες C: corr. Cas 26 φιλονί-
δης CE 27 τὸ δὲ κατάχυσμ' Schw, unus ut versus esset

ὁ δὲ Ταραντῖνος Ἡρακλείδης ἐν τῷ Συμποσίῳ φησί·
 ‘το ὄξος τινὰ τῶν ἐκτὸς συνιστάνει, παραπλησίως δὲ e
 καὶ τὰ ἐν κοιλίᾳ, τὰ <δ> ἐν τῷ ὄγκῳ διαλύει, διὰ
 τὸ δηλονότι διαφόρους ἐν ἡμῖν μίγνυσθαι χυμούς.’
 5 ἐθανμάζετο δὲ καὶ τὸ Δεκελεικὸν ὄξος. Ἄλεξις (II 400 K)·

κοτύλας τέτταρας

ἀναγκάσας με μεστὰς αὐτοῦ σπάσαι

ὄξους Δεκελεικοῦ δι’ ἀγορᾶς μέσης ἄγεις.

λεκτέον δὲ ὀξύγαρον διὰ τοῦ ὡ καὶ τὸ δεχόμενον αὐτὸ
 10 ἀγγεῖον ὀξύβαφον· ἐπεὶ καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεο- f
 πόμπου αἰκίας εἴρηκεν (fr. 111 Tur)· ‘ἐγὼ δ’ ὀξύμελι
 πίνω.’ οὕτως οὖν ἐροῦμεν καὶ ὀξυρόδινον.

77. ὅτι ἀρτύματα εὔρηται παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 609 N)·

καὶ βορᾶς ἀρτύματα.

15 καὶ παρ’ Αἰσχύλῳ (fr. 299)·

διαβρέχεις τὰρτύματα.

καὶ Θεόπομπος δὲ φησι (FHG I 298 fr. 125)· ‘πολλοὶ
 μὲν ἀρτυμάτων μέδιμνοι, πολλοὶ δὲ σάκκοι καὶ θύλα-
 κοι βιβλίων καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν χρησίμων
 20 πρὸς τὸν βίον.’ τὸ δὲ ῥῆμα κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ 68
 (fr. 1014 N)·

ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς.

Κρατῖνος (I 101 K)·

γλαῦκον οὐ πρὸς παντὸς <ἀνδρός> ἐστὶν ἀρτυῖσαι

25 καλῶς.

3 δ’ add. Dalec 5 δεκελικὸν E 6 τέτταρας κοτύλας
 CE: corr. Brunck 7 μεστὰς corruptum, videtur μ’ ἐστῶτα...
 fuisse αὐτίτου Kock 8 δεκελικοῦ CE: corr. Mus ἄγεις
 E: ἄγειν C 9 ὀξύγαρον Levinius: ὀξὺ γὰρ E ὅτι γὰρ C
 10. 11 θεοπόμπῳ C 12 οὕτως E 17 πολλὰ CE: corr. E
 superscr 18 ἀρτύματα superscr. ος E, cf. de sublim. c. 43
 18. 19 θύλακες C notato mendo 20 παρὰ Σωφίλῳ ἐν Ἀν-
 δροκλεῖ Valck 24 ἀνδρὸς add. Cas

Εὐπολῖς (I 347 K):

ὅψω πονηρῶ πολυτελῶς ἡρτυμένῳ.

ὅτι ἀρτύματα ταῦτα καταλέγει που Ἀντιφάνης

(II 69 K):

ἀστάφιδος, ἀλῶν, σιραίου, σιλφίου, τυροῦ, θύμου, 5

σησάμου, νίτρου, κυμίνου, <ῥοῦ, μέλιτος>, ὀρίγανου,

βοτανίων, ὄξους, ἐλαῶν, εἰς ἀβυρτάκην χλόης,

καππάριδος, ῥῶν, ταρίχους, καρδάμων, θρίων, ὀποῦ.

b ὅτι οἶδασιν οἱ παλαοὶ τὸ Αἰθιοπικὸν καλούμενον 10
κύνινον (cf. Plin. 19, 161. 20, 161).

ὅτι εἴρηται ἀρσενικῶς ὁ θύμος καὶ ὁ ὀρίγανος.

Ἀναξανδρίδης (II 157 K):

ἀσφάραγον σχῆνόν τε τεμὼν καὶ ὀρίγανον, ὅς δὴ

σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμοῦ μιχθεὶς κοριάννῳ.

Ἴων (fr. 5 B⁴):

αὐτὰρ ὁ γ' ἐμμαπέως τὸν ὀρίγανον ἐν χειρὶ κεύθει. 15

θηλυκῶς δὲ Πλάτων ἢ Κάνθαρος (I 641 K):

ἢ ἕξ Ἀρκαδίας οὕτω δριμυτάτην ὀρίγανον.

οὐδετέρως δ' Ἐπίχαρμος καὶ Ἀμειψίας (I 678 K).

c τὸν δὲ θύμον ἀρσενικῶς Νίκανδρος ἐν Μελισσουρ- 20
γικοῖς (fr. 92 Schn).

78. ὅτι τοὺς πέποντας Κρατῖνος μὲν ΣΙΚΥΟΥΣ
σπερματίας κέκληκεν ἐν Ὀδυσσεῦσι (I 56 K):

ποῦ ποτ' εἶδές μοι τὸν ἄνδρα, παῖδα Λαέρτα 25
φίλον;

B. ἐν Πάρῳ σικυὸν μέγιστον σπερματίαν ὠνού-
μενον.

6 suppl. ex Poll. 6, 66 7 βατανίου Poll, βαλανίων Kock
8 τάριχων E 13 τέμων CE: corr. Cas 14 μιχθεὶς E:
μιχθέν C 16 χειρὶ CE: corr. Mus 18 τοι (pro οὕτω) Pors
19 δ' om. E 20. 21 μελισσουργικῇ C 24 ποῦ ποτ' Runkel:
πώποτε CE παῖδα Erfurdt: παι CE

Πλάτων Λαίω (I 618 K).

οὐχ οῖσ' ὅτι

ὁ μὲν Λέαγρος, Γλαύκωνος ὦν μεγάλου γένους,
 <ἀβελτερο>κόκκυξ ἡλίθιος περιέρεται

5 σικυοῦ πέπονός εὐνουχίου κνήμας ἔχων. d

Ἀναξίλας (II 274 K).

τὰ δὲ σφύρ' ὥδ' εἰ μᾶλλον ἢ σικυὸς πέπων.

Θεόπομπος (I 752 K).

μαλθακωτέρα

10 πέπονός σικυοῦ μοι γέγονε.

Φαινίλας (FHG II 300). 'βρωτὰ μὲν ἀπαλὰ τῷ περι-
 καρπίῳ σικυὸς καὶ πέπων ἄνευ τοῦ σπέρματος, πετ-
 τόμενον δὲ τὸ περικάρπιον μόνον. κολοκύντη δὲ ὡμὴ
 μὲν ἄβρωτος, ἐφθῇ δὲ καὶ ὀπτῇ βρωτῇ.' Διοκλῆς

15 δ' ὁ Καρύστιος ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῶν φησιν ἐψανά
 ἄγρια εἶναι θρίδακα (ταύτης κρατίστην τὴν μέλαιναν), e

κάρδαμον, κορίαννον, σίναπυ, κρόμμυον (τούτου εἶ-
 δος ἀσκαλῶνιον καὶ γίτειον), σκόροδον, φύσιγγες,
 σικυός, πέπων, μήκων. καὶ μετ' ὀλίγα. 'ι πέπων δ'

20 ἐστὶν εὐκαρδιώτερος καὶ εὐπεπτότερος. ἐφθός δ' ὁ
 σικυὸς ἀπαλὸς ἄλυπος, οὐρητικός. ὁ δὲ πέπων ἐψη-
 θείς ἐν μελικράτῳ διαχωρητικώτερος.' Σπεύσιππος

δ' ἐν ταῖς Ὁμοίῳις τὸν πέποννα καλεῖ σικύαν. Διο-
 κλῆς δὲ πέποννα ὀνομάσας οὐκ ἔτι καλεῖ σικύαν. καὶ

25 ὁ Σπεύσιππος δὲ σικύαν εἰπὼν πέποννα οὐκ ὀνο-
 μάζει. Δίφιλος δὲ φησιν. 'ὁ πέπων εὐχυλότερός ἐστι f

3 ὁ μελέαγρος CE: corr. Mein 4 suppl. Bergk περι-
 ἔχεται C περιέρετο E 9 μαλθακωτέρα E 11. 12 τῷ 'πι-
 καρπίῳ CE: corr. Cas, <ἄμα> τῷ περικαρπίῳ Villebrun, sed
 videntur plura intercidesse, velut ὅλα σὺν τῷ περικ. requiro
 16 εἶναι C: εἴησι E, Athenaeus Dioclis verba oratione recta
 tradiderat 17 κορίαννον Cas: ἀδριανόν CE

καὶ ἐπικρατητικὸς . . . κακοχυλότερος δέ, ὀλιγότροφος
δὲ καὶ εὐφθαρτος καὶ εὐεκκριτώτερος.¹

79. ΘΡΙΔΑΞ. ταύτην Ἀττικοὶ θριδακίνην καλοῦ-
σιν. Ἐπίχαρμος (p. 281 L).

θρίδακος ἀπολελειμμένος τὸν καυλόν.

5

69 θριδακινίδας δ' εἴρηκε Στράτις (I 730 K).

πρασοκουρίδες, αἱ καταφύλλους

ἀνὰ κήπους πεντήκοντα ποδῶν

ἔχνεσι βαίνετ', ἐφαπτόμεναι

ποδοῖν σατυριδίων

10

5 μακροκέρκων, χοροῦς

ἐλίσσουσιν παρ' ὠκίμων

πέταλα καὶ θριδακινίδων

εὐόσμων τε σελίνων.

Θεόφραστος δέ φησι (h. pl. 7, 4, 5). ἑτῆς θριδακίνης 15

ἡ λευκὴ γλυκύτερα καὶ ἀπαλωτέρα. γένη δ' αὐτῆς

τρία, τὸ πλατύκαυλον καὶ στρογγυλόκαυλον καὶ τρί-

τον τὸ Λακωνικόν. αὕτη δ' ἔχει τὸ μὲν φύλλον σκο-

λυμῶδες, ὀρθὴ δὲ καὶ εὐανξὴς <καὶ> ἀπαράβλαστος

ἐστὶν ἐκ τοῦ καυλοῦ. τῶν δὲ πλατειῶν οὕτω τινὲς 20

b γίνονται πλατύκαυλοι ὥστ' ἐνίους καὶ θύραις χρῆ-

σθαι κηπουρικαῖς.² τῶν δὲ καυλῶν φησι (7, 2, 4) κο-

λουσθέντων ἡδίους τοὺς παλιμβλαστεῖς εἶναι.

80. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν β' Γλωσ-

σῶν (fr. 120 Schn) βρένθιν λέγεσθαι φησι παρὰ Κυ- 25

πρίοις θρίδακα, οὗ ὁ Ἀδωνις καταφυγὼν ὑπὸ τοῦ

1 lacunam not. Di 5 ἀπολελειμμένου C 7 κατ' εὐ-
φύλλους CE: corr. Valek 8 fort. πεντήκοντα ποδῶν ἀνὰ
κήπους 10 fort. πόδες 12 fort. ἀν' ὠκίμων 19 καὶ
add. ex Theophr ἀπαράβλητος CE 20 πλατέων CE
23 πάλαι βλαστεῖς CE 25 βρένθιν C, βρένθιξ Hes

κάπρου διεφθάρη. Ἀμφις τε ἐν Ἰαλέμῳ φησὶν
(II 241 K).

ἐν ταῖς θριδακίναις ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις,
ἄς εἰ φάγοι τις ἐντὸς ἐξήκοντ' ἔτων,
5 ὁπότε γυναικὸς λαμβάνοι κοινωνίαν, c
στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτ' ἂν οὐδὲ ἐν πλέον
5 ὧν βούλεται δρῶν, ἀντὶ τῆς ὑπουργίας
τῇ χειρὶ τρέβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην.

καὶ Καλλίμαχος δέ φησιν (fr. 371 Schn.) ὅτι ἡ Ἀφρο-
10 δίτη τὸν Ἀδωνιν ἐν θριδακίνῃ κρύψειεν, ἀλληγο-
ρούντων τῶν ποιητῶν ὅτι ἀσθενεῖς εἰσι πρὸς ἀφρο-
δίσια οἱ συνεχῶς χρώμενοι θρίδαξι. καὶ Εὐβουλος
δ' ἐν Ἀστύτοις φησί (II 169 K).

μὴ παρατίθει <σύ> μοι θριδακίνας, ὦ γύναι,
15 ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἢ σεαυτὴν αἰτιῶ. d
ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ γάρ, ὥς λόγος, ποτὲ
τὸν Ἀδωνιν ἀποθανόντα προὔθηκεν Κύπρις.
5 ὥστ' ἐστὶ νεκύων βρωμα.

Κρατῖνος δέ φησι (I 110 K) Φάωνος ἐρασθεῖσαν τὴν
20 Ἀφροδίτην ἐν ἑκαταῖς θριδακίναις ἀντὶ τὸν ἀποκρύψαι,
Μαρσύας δ' ὁ νεώτερος (scr. Al. M. p. 46) ἐν χλόῃ
κρίθων. Ἰππώνακτα δὲ (fr. 135) τετρακίνην τὴν θρί-
δακα καλεῖν Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις φησί, Κλεί-
ταρχος δὲ Φρύγας οὕτω καλεῖν. Λύκος δ' ὁ Πυ- e
25 θαγόρειος τὴν ἐκ γενέσεως φησι θρίδακα πλατύφυλλον
τετανὴν ἄκανυλον ὑπὸ μὲν τῶν Πυθαγορείων λέγεσθαι

5 λαμβάνει C 6 τὴν νύκτα μηδὲν πλέον CE: corr. Mein
8 φύσιν Mein 14 σύ add. Kock 16 ὥς ὁ λόγος E 22.
23 τὴν ἀγρίαν θρίδακα Hes 24 Λύκος Valck (i. q. Λύκων X
p. 418e): Ἰβυκος CE 25 τὴν ἐκ γενέσεως non intellego
φασι C

εὐνοῦχον, ὑπὸ δὲ τῶν γυναικῶν ἀστύτιδα· διουρητι-
 κοὺς γὰρ παρασκευάζει καὶ ἐκλύτους πρὸς τὰ ἀφρο-
 δίσια· ἐστὶ δὲ κρατίστη ἐσθίεσθαι. 81. Δίφιλος δέ
 φησιν ὡς ὁ τῆς θρίδακος καυλὸς πολύτροφός ἐστι καὶ
 δυσέκκριτος μᾶλλον τῶν φύλλων· ταῦτα δὲ πνευμα- 5
 τικώτερά ἐστι καὶ τροφιμώτερα καὶ εὐεκκριτώτερα.
 κοινῶς μέντοι ἢ θρίδαξ εὐστόμαχος, ψυκτική, εὐκοί-
 f λιος, ὑπνωτική, εὐχυλος, ἐφεκτική τῆς πρὸς τὰ ἀφρο-
 δίσια ὁρμῆς. ἢ δὲ τρυφερωτέρα θρίδαξ εὐστομαχω-
 τέρα καὶ μᾶλλον ὕπνον ποιοῦσα. ἢ δὲ σκληροτέρα 10
 καὶ ψαθυρὰ ἥττον ἐστι καὶ εὐστόμαχος καὶ εὐκόλιος,
 ὕπνον τε ποιεῖ. ἢ δὲ μέλαινα θρίδαξ ψύχει μᾶλλον
 εὐκόλιός τέ ἐστι. καὶ αἱ μὲν θερυναὶ εὐχυλότεραι
 καὶ τροφιμώτεραι, αἱ δὲ φθινοπωριναὶ ἄτροφοι καὶ
 ἀχυλότεραι. ὁ δὲ καυλὸς τῆς θρίδακος ἄδιψος εἶναι 15
 δοκεῖ. θρίδαξ δ' ἐπομένη ὁμοίως τῷ ἀπὸ κράμβης
 ἀσπαράγγῳ ἐν λοπάδι, ὡς Γλαυκίας ἱστορεῖ, κρείτ-
 70 των τῶν ἄλλων ἐψητῶν λαχάνων. ἐν ἄλλοις δὲ Θεο-
 φραστος ἐπίσπορά φησι (h. pl. 7, 12) καλεῖσθαι τευ-
 τλίον, θριδακίνην, εὐζωμον, νᾶπυ, λάπαθον, κορίαννον, 20
 ἄνηθον, κάρδαμον. Δίφιλος δὲ κοινῶς φησιν εἶναι
 πάντα τὰ λάχανα ἄτροφα καὶ λεπτυντικά καὶ κακό-
 χυλα ἔτι τε ἐπιπολαστικά καὶ δυσοικονόμητα. θερυνῶν
 δὲ λαχάνων Ἐπίχαρμος μέμνηται (p. 281 L).

82. ΚΙΝΑΡΑ. ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι (fr. 322 N) 25
 κυνάραν καλεῖ, ἐν δὲ Φοίνικι (fr. 646)·

κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην.

1 εὐνοῦχεῖον Plin. 19, 127 1. 2 fort. διουρητικούς, cf.
 ind. Aristot. Berol 5. 6 πνευστικώτερα C, neutrum verum
 videtur 12 ὕπνον τε ἥττον ποιεῖ Wilam 18 ἐψευδῶν CE
 25 κοχλίσι CE

Ἐκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας περιηγήσει, εἰ
 γνήσιον τοῦ συγγραφέως τὸ βιβλίον· Καλλίμαχος ὁ
 γὰρ Νησιώτου αὐτὸ ἀναγράφει (fr. 100 d 10)· ὅστις οὖν
 ἐστὶν ὁ ποιήσας, λέγει οὕτως (FHG I 12)· 'περὶ τὴν
 5 Ἰρκανίην θάλασσαν καλεομένην οὖρεα ὑψηλὰ καὶ δα-
 σέα ὕλησιν, ἐπὶ δὲ τοῖσιν οὖρεσιν ἄκανθα κυνάρα·
 καὶ ἐξῆς· Πάρθων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιοι
 οἰκοῦσι γῆν, ἔχοντες καὶ πεδία καὶ οὖρεα· ἐν δὲ τοῖ-
 σιν οὖρεσι δένδρεα ἐνὶ ἄγρια, ἄκανθα κυνάρα, ἰτέα,
 10 μυρίκη·' καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δέ φησι ποταμὸν γίνε-
 σθαι τὴν κυνάραν. καὶ Σκύλαξ δὲ ἢ Πολέμων
 γράφει (fr. 92 Pr)· 'εἶναι δὲ τὴν γῆν ὑδρογλήν κρήνησι
 καὶ ὀχετοῖσιν, ἐν δὲ τοῖς οὖρεσι πέφυκε κυνάρα καὶ
 15 βοτάνη ἄλλη·' καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· 'ἐντεῦθεν δὲ ὄρος
 παρέτεινε τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ ἔνθεν καὶ ἔν-
 θεν ὑψηλὸν τε καὶ δασὺ ἄγρῳ ὕλῃ καὶ ἀκάνθῃ κυ-
 νάρα·' Δίδυμος δ' ὁ γραμματικὸς ἐξηγούμενος παρὰ
 τῷ Σοφοκλεῖ τὸ κύναρος ἄκανθα 'μήποτε, φησί, τὴν
 κυνόσβατον λέγει διὰ τὸ ἀκανθῶδες καὶ τραχὺ εἶναι
 20 τὸ φυτόν. καὶ γὰρ ἡ Πυθία ξυλίνην κύνα αὐτὸ εἶπεν,
 καὶ ὁ Λοκρὸς χρησμὸν λαβὼν ἐκεῖ πόλιν οἰκίζειν ὅπου
 ἂν ὑπὸ ξυλίνης κυνὸς δηχθῇ, καταμυχθεὶς τὴν κνή-
 μην ὑπὸ κυνοσβάτου ἔκτισε τὴν πόλιν·' 'ἐστὶ δὲ ὁ κυ-
 νόσβατος μεταξὺ θάμνου καὶ δένδρου', ὥς φησι Θεό-
 25 φραστος (h. pl. 3, 18, 4), 'καὶ τὸν καρπὸν ἔχει ἐρυθρόν,
 παραπλήσιον τῇ ῥοιᾷ. ἔχει δὲ καὶ τὸ φύλλον ἀγνώδες·'
 83. Φαινίας δ' ἐν ε' περὶ φυτῶν ΚΑΚΤΟΝ Σικε-
 λικὴν τινα καλεῖ (FHG II 300), ἀκανθῶδες φυτόν, ὥς

5 καλουμένην E 15 τοῦ Ἰνδοῦ om. E, sed add. in
 mg, addidit fort. Athenaeus 21 χρησμὸν C: χρημὸς E, in
 mg. χρημὸς (sic) 23 i. e. Κῦνον urbem, ut monuit Wilam

καὶ Θεόφραστος ἐν ἔκτῳ περὶ φυτῶν (c. 4, 10): ἡ δὲ
 κάκτος καλουμένη περὶ Σικελίαν μόνον, ἐν τῇ Ἑλλάδι
 δ' οὐκ ἔστι. ἀφίησι δ' εὐθὺς ἀπὸ τῆς ῥίζης καυλοὺς
 ἐπιγείους· τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ καὶ ἀκανθῶδες·
 e καυλοὺς δὲ τοὺς καλουμένους κάκτους. ἐδώδιμοι δ' 5
 εἰς περιλεπόμενοι καὶ μικρὸν ὑπόπικροι, καὶ ἀποθη-
 σαυρίζουσιν αὐτοὺς ἐν ἄλμῃ. ἕτερον δὲ καυλὸν ὀρθὸν
 ἀφίησιν, ὃν καλοῦσι πτέρνικα, καὶ τοῦτον ἐδώδιμον.
 τὸ δὲ περικάρπιον ἀφαιρεθέντων τῶν παππωδῶν ἐμ-
 φερὲς τῷ τοῦ φοίνικος ἐγκεφάλῳ, ἐδώδιμον καὶ τοῦτο· 10
 καλοῦσι δ' αὐτὸ ἀσκάληρον· τίς δὲ τούτοις οὐχὶ πει-
 θόμενος θαρρῶν ἂν εἴποι τὴν κάκτον εἶναι ταύτην
 τὴν ὑπὸ Ῥωμαίων μὲν καλουμένην κάρδον, οὐ μακρὰν
 f ὄντων τῆς Σικελίας, περιφανῶς δ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων
 κινάραν ὀνομαζομένην; ἀλλαγὴ γὰρ δύο γραμμάτων 15
 κάρδος καὶ κάκτος ταῦτόν ἂν εἴη. σαφῶς δ' ἡμᾶς
 διδάσκει καὶ Ἐπίχαρμος μετὰ τῶν ἐδωδίμων λαχά-
 νων καὶ τὴν κάκτον καταλέγων οὕτως (p. 281 L):

. μήκων . . .

μάραθα τραχέες τε κάκτοι τοῖς ἄλλοις μὲν φαγεῖν 20
 ἐντὶ λαχάνοις

εἶτα προιών·

αἶ κά τις ἐκτρίψας καλῶς

παρατιθῇ νιν, ἀδύς ἐστ'· αὐτὸς δ' ἐφ' αὐτοῦ χαιρέτω.

2 καλούμενος E 3 ἀπὸ Theophr: πρὸ CE 5 voluit
 καυλοὺς δὲ τούτους καλοῦσι κάκτους 6 ἐπίπικροι Theo-
 phr 8 πτέρνικα CE 9 περικάρδιον CE 11 σκαλίαν
 Theophr, *ascaliari* codd. Plin. 21, 97, unde non audeo ἀσκα-
 λίαν restituere 13 ῥώμης E 19 sqq sic disposuit Di
 20 μάραθοι CE: corr. Di 20. 21 τοὶ σὺν ἄλλοις μὲν φαγεῖν |
 ἐντὶ λαχάνοις <ἀδέες> Di 22 εἶτα προιών K: εἰς τοπιον
 (mendo notato) CE 23 ἐκτρίψας Cas 24 ἐστὶν CE ἐπ'
 αὐτοῦ CE: corr. Di

καὶ πάλιν (p. 282 L)·

θρίδακας, ἐλάταν, σχῖνον, ... δραφανίδας, κάκτους ... 71
καὶ πάλιν·

ὃ δέ τις ἀγρόθεν ἔοικε μάραθα καὶ κάκτους φέρειν,
5 ἴφνον, λάπαθον, ὀτόστυλλον, σκόλιον, σερίδ', ἀτράκ-
τυλον.

πτέριν, κάκτον, ὀνόπορδον.

καὶ Φιλητᾶς ὁ Κῳος (fr. 16 Bach)·

γηρύσαιο δὲ νεβρός ἀπὸ ψυχὴν ὀλέσασα,
10 ὀξείης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

84. ἀλλὰ μὴν καὶ κινάραν ὠνόμασε παραπλησίως
ἡμῖν Σώπατρος ὁ Πάφιος γεγυνώς τοῖς χρόνοις κατ'
Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, ἐπιβιούς δὲ καὶ ἕως τοῦ b
δευτέρου τῆς Αἰγύπτου βασιλείας, ὡς αὐτὸς ἐμφανίζει
15 ἐν τινι τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. Πτολεμαῖος δ'
ὁ Εὐεργέτης βασιλεὺς Αἰγύπτου, εἰς ὧν τῶν Ἀριστάρ-
χου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, ἐν δευτέρῳ ὑπομνη-
μάτων γράφει οὕτως (FHG III 186)· 'περὶ Βερενίκην
τῆς Αἰβύης Λήθων ποτάμιον, ἐν ᾧ γίνεται ἰχθυς λά-
20 βραξ καὶ χρύσοφρος καὶ ἐγγέλεων πλῆθος [καὶ] τῶν
καλουμένων βασιλικῶν, αἱ τῶν τε ἐκ Μακεδονίας καὶ
τῆς Κωπαίδος λίμνης τὸ μέγεθος εἰσιν ἡμιόλιαι, πᾶν c
τε τὸ φεῖθρον αὐτοῦ ἰχθύων ποικίλων ἐστὶ πλῆρες.
πολλῆς δ' ἐν τοῖς τόποις κινάρας φρυομένης οἷ τε
25 συνακολουθοῦντες ἡμῖν στρατιῶται πάντες δρεπόμενοι

4 corruptus vel mutilus 5 ὀπόφυλλον Ahrens, σκόλυ-
μον Mein 5. 6 σερίδα δράκτυλον CE: corr. K 7 περδί-
κιον, κάκτον K 9 νεκρός CE: corr. ex Antig. mir. 8 ὀλέ-
σασα Antig: ὤλεσσα E ὤλεσα C 18 βερενίκης E 19 ληθων
C, sed η littera cum mendi nota, Λάθων Strabo p. 836 πο-
ταμίων C ποταμός E: corr. K 20 καὶ del. Wilam, praestat
fortasse ἐγγέλεων <ἄλλων τε>

συνεχρῶντο καὶ ἡμῖν προσέφερον ψιλοῦντες τῶν ἀκαν-
θῶν.¹ οἶδα δὲ καὶ Κίναρον καλουμένην νῆσον, ἧς
μνημονεύει Σῆμος (FHG IV 495).

85. ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΦΟΙΝΙΚΟΣ. Θεόφραστος περὶ φοί-
νικος τοῦ φυτοῦ εἰπὼν ἐπιφέρει (h. pl. 2, 6, 2): ⁵ ἡ μὲν οὖν
ἀπὸ τῶν καρπῶν φυτεία τοιαύτη τις· ἡ δ' ἀπ' αὐτοῦ,
ὅταν ἀφέλῃσι τὸ ἄνω ἐν ᾧπερ ὁ ἐγκέφαλος.² καὶ
d ἔξενον ἐν δευτέρῳ Ἀναβάσεως γράφει τάδε (3, 16):
ἔνταῦθα καὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ φοίνικος πρῶτον
ἐφαγον οἱ στρατιῶται· καὶ οἱ πολλοὶ ἐθαύμαζον τί ¹⁰
τε εἶδος καὶ τὴν ιδιότητα τῆς ἡδονῆς· ἦν δὲ σφόδρα
καὶ τοῦτο κεφαλαλγές. ὁ δὲ φοῖνιξ, ὅταν ἐξαίρεθῇ
ὁ ἐγκέφαλος, ὅλος ἐξαυαίνεται.³ Νίκανδρος Γεωργι-
κοῖς (fr. 80 Schn):

σὺν καὶ φοίνικος παραφυσάδας ἐκκόπτουντες ¹⁵

ἐγκέφαλον φορέουσι νέοις ἀσπαστὸν ἔδεσμα.

e Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἱστορεῖ· οἱ τῶν φοινίκων
ἐγκέφαλοι πλήσμιοι καὶ πολύτροφοι, ἔτι δὲ βαρεῖς καὶ
δυσοικονόμητοι διψώδεις τε καὶ στατικοὶ κοιλίας.⁴

ἡμεῖς δέ, φησὶν οὗτος, ἑταῖρε Τιμόκρατες, δόξο- ²⁰
μεν ἐγκέφαλον ἔχειν μέχρι τοῦ τέλους, εἰ καταπαύσο-
μεν ἐνταῦθα καὶ τήνδε τὴν συναγωγὴν.⁵ —

86. ἔργον <ἔστιν> εἰς τρίκλινον συγγενείας εἰσπεσεῖν·
οὗ λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἄρχεται λόγου πατήρ,
καὶ παραινέσας πέπωκεν, εἶτα μήτηρ δευτέρα, ²⁵
εἶτα τηθὺς παραλαλεῖ τις, εἶτα βαρύνωνος γέρον,

1 συνεχρῶντο suspectum, fort. συχνῇ ἐχρῶντο 12 ὅθεν
ἐξαίρεθῇ Xen 13 ἐξαυαίνεται CE 15 παραφυσάδα CE: corr.
Mus 23 caput 86 inscriptum ἐκ τοῦ β' βιβλίου post librum XIII
in C (fol. 183'), post l. XV in E (f. 399') legitur ἐστὶν add. Mein
25 παραινέσεις πέπαικεν CE: corr. Mein 26 τηθ C E: corr. Mein

- 5 τηθίδος πατήρ, ἔπειτα γραῦς καλοῦσα φίλτατον·
 ὃ δ' ἐπινεύει πᾶσι τούτοις,
 φησὶ Μένανδρος (IV 237 M). πάλιν (p. 243)·
 τῆς σκιᾶς τὴν πορφύραν
 5 πρῶτον ἐνυφαίνουσ', εἶτα μετὰ τὴν πορφύραν
 τοῦτ' ἐστίν, οὔτε λευκὸν οὔτε πορφύρα,
 ἀλλ' ὥσπερ αὐγὴ τῆς κρόκης κεκραμένη.
 Ἀντιφάνης (II 119 K)·
 τί φῆς; ἐνθάδ' οἴσεις τι καταφαγεῖν
 10 ἐπὶ τὴν θύραν; εἶθ' ὥσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαὶ
 ἐνθάδ' ἔδομαι καὶ τις ὄψεται.
 ὁ αὐτός (ibid)·
 εὐτρέπιζε <δὴ>
 ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον, ποτήριον,
 15 χύτραν, θυίαν, κάκκαβον, ζωμήρουσιν.

ΕΚ ΤΟΥ Γ

- Ὅτι Καλλίμαχος ὁ γραμματικὸς τὸ μέγα βιβλίον 72
 ἴσον ἔλεγεν εἶναι τῷ μεγάλῳ κακῷ (fr. 359).
 ΚΙΒΩΡΙΑ. Νίκανδρος ἐν Γεωργικοῖς (fr. 81 Schn)·
 20 σπείρειας κυάμων Αἰγύπτιον, ὄφρα θερείης
 ἀνθέων μὲν στεφάνους ἀνύσης, τὰ δὲ πεπτηῶτα
 ἀκμαίου καρποῦ κιβώρια δαινυμένοισιν
 εἰς χέρας ἡιθέοισι πάλαι ποθέουσιν ὀρέξης. b
 5 ῥίξας δ' ἐν θοίνῃσιν ἀφειψήσας προτίθηναι.

4 sqq pertinent ad p. 48c 4 τῇ σκιᾷ K 7 τῇ κρόκῃ
 Mein 7 post Menandri verba sequitur in CE Cratini fragmen-
 tum (supra p. 49a), tum Antiphaneum 9 mutilus 11 ἔδο-
 μαι γὰρ Mein, tum fort. καὶ τις ὄψεται; vel B. καὶ τίς ὄψεται;
 13—15 pertinent ad p. 49c 13 δὴ add. Koppiers 14 πο-
 τήριον recte CE 15 θυείαν CE 20 κυάμον CE: corr. Mein
 21 ἀνύης CE: corr. Mein 23 χείρας CE: corr. Mus ὀρέξεις C

ρίζας δὲ λέγει Νίκανδρος τὰ ὑπ' Ἀλεξανδρέων κολοκάσια καλούμενα· ὡς ὁ αὐτός (fr. 82).

κνάμου λέψας κολοκάσιον ἐντμήξας τε.

ἐστὶ δ' ἐν Σικυῶνι Κολοκάσιος Ἀθηνᾶς ἱερόν.

ἐστὶ δὲ καὶ κιβώριον εἶδος ποτηρίου (XI 477e). 5

c 2. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ φυτῶν οὕτω γράφει (h. pl. 4, 8, 7). ὁ κνάμος ἐν Αἰγύπτῳ φύεται μὲν ἐν ἔλεσι καὶ λίμναις. καυλὸς δ' αὐτοῦ μῆκος μὲν ὁ μακρότατος εἰς δ' πήχεις, πᾶχος δὲ δακτυλίου, ὅμοιος καλάμῳ μαλακῷ ἀγρονάτῳ· διαφύσεις δ' ἐνδοθεν ἔχει 10 δι' ὅλον διειλημμένας ὁμοίας τοῖς κηρίοις. ἐπὶ τούτῳ δ' ἡ κωδύα καὶ τὸ ἄνθος διπλάσιον ἢ μήκωνος· χρῶμα δ' ὅμοιον ῥόδῳ κατακορές. παραφύεται δὲ φύλλα μεγάλα· ἡ δὲ ῥίζα παχυτέρα καλάμου τοῦ πα- 15 χυτάτου καὶ διαφύσεις ὁμοίας ἔχουσα τῷ καυλῷ. ἐσθίουσι δ' αὐτὴν καὶ ἐφθῆν καὶ ὠμὴν καὶ ὀπτὴν, καὶ οἱ περὶ τὰ ἔλη τούτῳ σίτῳ χρῶνται. γίνεται δὲ καὶ ἐν Συρίᾳ καὶ <κατὰ> Κιλικίαν, ἀλλ' οὐκ ἐκπέ- 20 τουσιν αἱ χῶραι· καὶ περὶ Τορώνην τῆς Χαλκιδικῆς ἐν λίμνῃ τινὶ μετρία τῷ μεγέθει, καὶ αὕτη πέττεται καὶ 73 τελεοκαρπεῖ. Δίφιλος δὲ ὁ Σίφνιός φησιν· ἡ τοῦ κνάμου τοῦ Αἰγυπτίου ῥίζα, ἣτις λέγεται κολοκάσιον, εὐστομός τέ ἐστι καὶ τρώγιμος, δυσέκκριτος <δὲ> διὰ τὸ παραστύφειν· κρεῖττον δ' ἐστὶ τὸ ἥκιστα ἐριῶδες. οἱ δὲ γινόμενοι, φησί, κνάμοι ἐκ τῶν κιβωρίων χλωροὶ 25

1 δὲ om. E 3 κνάμους CE: corr. Cas 9 δακτυλίου CE
 10 μαλακῷ Theophr, coll. Plin. 18, 122: μακρῷ CE
 11 ὁμοίως C fort. recte 15 ὁμοίως Theophr 18 κατὰ add. Theophr
 19 χαλδικῆς C χαλκικῆς superscr. δ E 20 αὐτὴ CE Theophr: corr. Schw πέττεται Theophr: πέττει CE
 21 δὲ om. C 22. 23 εὐστομον C 23 τρώγιμον C δὲ add. Schw 24 ἐριῶδες E, sed corr. in mg

μέν εἰσι δύσπεπτοι, ὀλιγότροφοι, διαχωρητικοί, πνευματικώτατοι, ξηρανθέντες δὲ ἤττον πνευματοῦσι.⁷ γίνεται δὲ ὅντως ἐκ τῶν κιβωρίων καὶ ἄνθος στεφανωτικόν. καλοῦσι δ' Αἰγύπτιοι μὲν αὐτὸ λωτόν,
 5 Ναυκρατῖται δὲ οἱ ἐμοί, λέγει οὗτος ὁ Ἀθήναιος, μελίλωτον· ἀφ' οὗ καὶ μελιλώτινοι στέφανοι πάνυ εὐώδεις καὶ καύσωνος ὥρα ψυκτικώτατοι. b

3. Φύλαρχος δέ φησιν (FHG I 350)· ὁὐδέποτε πρότερον ἐν οὐδενὶ τόπῳ κυάμων Αἰγυπτίων οὔτε σπαρέν-
 10 των οὔτ' εἰ σπείρειέ τις τικτομένων εἰ μὴ κατὰ Αἶγυπτον, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου τοῦ Πύρρου παρὰ τὸν Θύαμιν ποταμὸν τῆς ἐν Ἡπείρῳ Θεσπρωτίας ἐν ἔλει-
 τινὶ συνέβη φυῆναι. δύο μὲν οὖν ἤνεγκε πῶς ἔτη καρ-
 πὸν ἐκτενῶς καὶ ἠΰξησε· τοῦ δ' Ἀλεξάνδρου φυλακὴν
 15 ἐπιστήσαντος καὶ κωλύοντος οὐχ ὅτι λαμβάνειν τὸν βουλόμενον, ἀλλὰ μηδὲ προσέρχεσθαι πρὸς τὸν τόπον, c
 ἀνεξηράνθη τὸ ἔλος καὶ τὸ λοιπὸν οὐχ ὅτι τὸν προειρημένον ἤνεγκε καρπὸν, ἀλλ' οὐδὲ ὕδωρ εἰ ποτε ἔσχε φαίνεται. τὸ παραπλήσιον ἐγένετο καὶ ἐν Αἰ-
 20 δηψῷ. χωρὶς γὰρ τῶν ἄλλων ὑδάτων ναμάτιόν τι ἐφάνη ψυχρὸν ὕδωρ προιέμενον οὐ πόρρω τῆς θαλάσσης. τούτου πίνοντες οἱ ἀρρωστοῦντες τὰ μέγιστα ὠφελοῦντο· διὸ πολλοὶ παρεγίνοντο καὶ μακρόθεν τῷ ὕδατι χρησόμενοι. οἱ οὖν τοῦ βασιλέως Ἀντιγόνου
 25 στρατηγοὶ βουλόμενοι οἰκονομικώτεροι εἶναι διάφορόν d
 τι ἔταξαν διδόναι τοῖς πίνουσι, καὶ ἐκ τούτου ἀπεξηράνθη τὸ νᾶμα. καὶ ἐν Τρωάδι δὲ ἐξουσίαν εἶχον οἱ βουλόμενοι τὸν πρὸ τοῦ χρόνον τὸν Τραγασαῖον ἄλλα λαμβάνειν. Λυσιμάχου δὲ τέλος ἐπιβαλόντος ἠφανί-

12 Θύραμιν CE: corr. Dalec 14 fort. ἠΰξίθη

σθη. θαυμάσαντος δὲ καὶ ἀφέντος τὸν τόπον ἀτελῇ
πάλιν ηὐξήθη.

4. ΣΙΚΥΟΣ. παροιμία·

σικυὸν τρώγουσα, γύναι, τὴν χλαῖναν ὕφαινε.

Μάτρων ἐν παρωδίαις (cf. λ 576)·

ε καὶ σικυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν λαχάνοις· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο τρα-
πέζας.

καὶ λευχῆς·

ὥς δ' ὅτ' ἀέξεται σικυὸς δροσερῶ ἐνὶ χώρῳ. 10

Ἀττικοὶ μὲν οὖν ἀεὶ τρισυλλάβως, Ἀλκαῖος δὲ (fr. 151 B)

ῥάκη, φησί, τῶν σικύων· ἀπὸ εὐθείας τῆς σίκυς, ὥς
στάχυς στάχυος.

στελεόν, ῥαφανίδας . . . , σικυοὺς τέτταρας. 15

σικύδιον δ' ὑποκοριστικῶς εἶρηκε Φρύνιχος ἐν Μο-
νοτρόπῳ (I 377 K)·

κάντραγεῖν σικύδιον.

5. Θεόφραστος δὲ φησι (h. pl. 7, 4, 6) σικυῶν τρία
εἶναι γένη, Λακωνικόν, Σκυταλίαν, Βοιωτίον. καὶ τού- 20
των τὸν μὲν Λακωνικὸν ὑδρευόμενον βελτίω γίνεσθαι,
τούς δ' ἄλλους ἀνύδρους. γίνονται δέ, φησί, καὶ εὐ-
χυλότεροι οἱ σικυοί, ἐὰν τὸ σπέρμα ἐν γάλακτι βραχὲν
σπαρῇ ἢ ἐν μελικράτῳ· ἱστορεῖ δὲ ταῦτα ἐν φυτικοῖς

2 αὐξήθη C 4 τὸν σικυὸν ed. Bas 5 παρωδαίς E
παρω superscr. δ C 9 καὶ λευχῆς (cum mendi nota) C καὶ
λάχης E: Διεύχης cf. p. 5a) vel etiam Λέσχης coni. K 13 post
στάχυος CE: Φρύνιχος δ' ἐντραγεῖν φησι σικύδιον ὑποκορι-
στικῶς, cf. p. 74a 15 incipit cod. A στέλ/τω ραφα-
νίδας A: corr. K, cf. Anaxippi imitatio IV p. 169b, v. 3;
Hesychii glossa στειλέαν τὴν μακρὰν ῥάφανον Ἀντιφάνης ἐν
Κιθαρωθῶ, quam adhibuit Porson, non huc pertinet 22 ἀνύ-
δρους E: ἀνύδρους AC 23 et 24 ἐν utrobique om. CE

αἰτίοις (2, 14, 3)· θᾶττον (h. pl. 7, 1, 6) αὔξεσθαι, καὶ b
 ἐν ὕδατι καὶ ἐν γάλακτι πρότερον ἢ εἰς τὴν γῆν
 κατατεθῆναι βραχῇ. Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ λα-
 χάνων εἶδος σικυῶν εἶναι τοὺς προσαγορευομένους
 5 δρακοντίας. ὠνομάσθαι δὲ σικνούς φησι Δημήτριος
 ὁ Ἰξίων ἐν πρώτῃ Ἑτυμολογουμένων ἀπὸ τοῦ σεύε-
 σθαι καὶ κίειν· ὀρμητικὸν γὰρ ὑπάρχειν. Ἡρακλεί-
 δης δ' ὁ Ταραντῖνος ἐν τῷ Συμποσίῳ ἡδύγαιον καλεῖ
 τὸν σικνόν. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιος τὸν σικνόν
 10 φησι μετὰ σίων ἐν πρώτοις λαμβανόμενον ἐνοχλεῖν·
 φέρεσθαι γὰρ ἄνω καθάπερ τὴν ράφανον· τελευταῖον
 δὲ λαμβανόμενον ἀλυπότερον εἶναι καὶ εὐπεπτότερον· c
 ἐφθὸν δὲ καὶ διουρητικὸν μετρίως ὑπάρχειν. Δίφι-
 λος δὲ φησιν· ὁ σικνὸς ψυκτικὸς ὑπάρχων δυσσοικο-
 15 νόμητός ἐστι καὶ δυσυποβίβαστος, ἔτι δὲ φρικοποιὸς
 καὶ γεννητικὸς χολῆς ἀφροδισίων τε ἐφεκτικός· αὖ-
 ξονται δ' ἐν τοῖς κήποις οἱ σικνοὶ κατὰ τὰς πανσε-
 λήνους καὶ φανεράν ἴσχουσι τὴν ἐπίδοσιν, καθάπερ
 καὶ οἱ θαλάττιοι ἐχῖνοι.
 20 6. ΣΥΚΑ. ἡ συκῇ, φησὶν ὁ Μάγνος· οὐδενὶ γὰρ
 τῶν περὶ σύκων λόγων παραχωρήσαιμι <ἄν>, καὶ
 ἀπὸ κράδης ἀποκρέμασθαι δέη· φιλόσυκος γὰρ εἰμι d
 δαιμονίως· λέξω τὰ μοι προσπίπτοντα — ἡ συκῇ,
 ἄνδρες φίλοι, ἡγεμὼν τοῦ καθαρείου βίου τοῖς ἀν-
 25 θρώποις ἐγένετο. δῆλον δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ καλεῖν τοὺς
 Ἀθηναίους ἱερὰν μὲν συκῇν τὸν τόπον ἐν ᾧ πρῶτον
 εἰρέθη, τὸν δ' ἀπ' αὐτῆς καρπὸν ἡγητηρίαν διὰ τὸ
 πρῶτον εὐρεθῆναι τῆς ἡμέρου τροφῆς. τῶν δὲ σύκων

8 ἡδύγεων Mein, cf. Hes. s. v 10 μετὰ σίων suspectat
 Wilam 21 ἄν add. Di 24 καθαρίου A: corr. CE 27 ἡγη-
 τορίαν CE, cf. Hes. s. v

ἐστὶ γένη πλείονα. Ἀττικὸν μὲν, οὗ μνημονεύει Ἀντιφάνης ἐν Ὀμωνύμοις· ἐπαινῶν δὲ τῇν χώραν τὴν Ἀττικὴν τάδε λέγει (II 84 K).

οἷα δ' ἡ χώρα φέρει

- e διαφέροντα πάσης, Ἰππόνικε, τῆς οἰκουμένης, 5
τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα. Β. σῦκα μὲν, νῆ τὸν Δία,
πάνυ φέρει.

Ἰστρος δ' ἐν τοῖς Ἀττικοῖς (FHG I 423) οὐδ' ἐξάγε-
σθαί φησι τῆς Ἀττικῆς τὰς ἀπ' αὐτῶν γινομένας ἰσχά-
δας, ἵνα μόνοι ἀπολαύοιεν οἱ κατοικοῦντες· καὶ ἐπεὶ 10
πολλοὶ ἐνεφανίζοντο διακλέπτοντες, οἱ τούτους μηνύ-
οντες τοῖς δικασταῖς ἐκλήθησαν τότε πρῶτον συκο-
φάνται. Ἀλεξίς δ' ἐν Ποιητῇ φησιν (II 365 K).

ὁ συκοφάντης οὐ δικαίως τοῦνομα

- f ἐν τοῖσι μοχθηροῖσιν ἐστὶ κείμενον. 15
ἔδει γὰρ ὅστις χρηστὸς ἦν ἡδύς τ' ἀνὴρ,
τὰ σῦκα προστεθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον·
5 νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὲ προστεθὲν
ἀπορεῖν πεποίηκε διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει.

Φιλόμνηστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμιν- 20
θείων φησὶν (FHG IV 477). ἔπει καὶ ὁ συκοφάντης
ἐντεῦθεν προσηγορεύθη, διὰ τὸ εἶναι τότε τὰ ἐπιζήμια
καὶ τὰς εἰσφορὰς σῦκα καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον, ἀφ' ὧν
75 τὰ κοινὰ διώκουν, καὶ τοὺς ταῦτα εἰσπράττοντας καὶ
φαίνοντας ἐκάλουν, ὥς ἔοικε, συκοφάντας, αἰρούμενοι 25
τοὺς ἀξιοπιστοτάτους τῶν πολιτῶν.

7. Λακωνικοῦ δὲ σύκου μνημονεύει ἐν Γεωργοῖς
Ἀριστοφάνης ταδὶ λέγων (I 419 K).

1 πλείω CE 4 sq v. ad II p. 43b 24, 25 πράττοντας
καὶ εἰσφαίνοντας ACE: corr. K 28 ταδὶ λέγων Aristophanis
verba esse putat Blaydes

συκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς·
 τοῦτο γὰρ τὸ σύκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν.
 οὐ γὰρ ἦν ἄν μικρόν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.
 μικρόν δὲ αὐτὸ εἶπε διὰ τὸ μὴ μέγα εἶναι φυτόν.
 5 Ἄλεξις δ' ἐν Ὀλυνθίῳ Φρυγίων σύκων μνημονεύων b
 φησί (II 356 K)·

τό τε θειοφανὲς μητρῷον ἐμοὶ
 μελέδην' ἰσχάς,
 Φρυγίας εὐρήματα συκῆς.

10 τῶν δὲ καλουμένων φιβάλεων σύκων πολλοὶ μὲν μέ-
 μνηνται τῶν κωμωδιοποιῶν, ἀτὰρ καὶ Φερεκράτης
 ἐν Κραπατάλλοις (I 167 K)·

ᾧ δαιμόνιε, πύρεττε μηδὲν φροντίσας
 καὶ τῶν φιβάλεων τρῶγε σύκων τοῦ θέρους
 15 κάμπιμπλάμενος κάθειυδε τῆς μεσημβρίας·
 κᾶτα σφακέλιζε καὶ πέπρησο καὶ βόα.

Τηλεκλείδης δ' ἐν Ἀμφικτύοσι (I 211 K)· c

ὥς καλοὶ καὶ φιβάλεω.
 καὶ τὰς μυρρίνας δὲ φιβαλέας λέγουσιν, ὥς Ἀπολλο-
 20 φάνης ἐν Κρησί (I 798 K)·

πρώτιστα δὲ
 τῶν μυρρινῶν ἐπὶ τὴν τράπεζαν βούλομαι,
 ἅς διαμασῶμ' ὅταν τι βουλεύειν δέη,
 τὰς φιβάλεως δὲ πάνυ καλὰς στεφανωτρίδας ...

1 <καὶ γένη> συκῆς Blaydes 4 τὸ φυτόν E 7 θειο-
 φαγὲς CE, cf. II p. 55a 8 ἰσχάδας ACE: corr. p. 55
 9 εὔρεμα ACE, cf. p. 55 14 σύκων τρῶγε ACE: corr. Mus
 15 κάμπιμπλάμενος CE, κάμπλήμενος Nauck τὰς μεσ. ACE:
 corr. Schw 16 κατασφακέλιζε A: corr. CE fort. κάμπέ-
 πρησο 18 φιβαλέοι ACE: corr. Schw 19. 20 ὥς ἀντιφάνης
 ACE: corr. Pors 24 τὰς δὲ φιβαλέας A: corr. Mein

χελιδονείων δὲ σύκων μνημονεύει Ἐπιγένης ἐν Βακ-
χίῳ (II 417 K).

εἴτ' ἔρχεται

d χελιδονείων μετ' ὀλίγον σκληρῶν ἄδρὸς
πινακίσκος.

5

Ἀνδροτίων δὲ ἢ Φίλιππος ἢ Ἡγήμων ἐν τῷ
Γεωργικῷ γένη σукων τάδε ἀναγράφει οὕτως· 'ἐν
μὲν οὖν τῷ πεδίῳ φυτεύειν χρὴ χελιδόνων, ἐρινεῶν,
λευκερινεῶν, φιβάλεων· ὁπωροβασιλίδας δὲ πανταχοῦ.
ἔχει γάρ τι χρήσιμον ἕκαστον τὸ γένος. ἐπὶ δὲ τὸ 10
πλεῖστον αἱ κόλουροι καὶ φορμύνιοι καὶ δίφοροι καὶ
Μεγαρικά καὶ Λακωνικά συμφέρουσιν, ἐὰν ἔχωσιν
ὕδωρ.'

e 8. τῶν δὲ ἐν Ῥόδῳ γινομένων σύκων μνημονεύει
Λυγκεὺς ἐν ἐπιστολαῖς σύγκρισιν ποιούμενος τῶν 15
Ἀθήνησι γινομένων καλλίστων πρὸς τὰ Ῥοδιακά. γρά-
φει δὲ οὕτως. 'τὰ δὲ ἐρινεὰ τοῖς Λακωνικοῖς ὥστε συ-
κάμινα σύκοις δοκεῖν ἐρίζειν. καὶ ταῦτ' οὐκ ἀπὸ δείπνου
καθάπερ ἐκεῖ διεστραμμένης ἤδη διὰ τὴν πλησμονὴν
τῆς γεύσεως, ἀλλ' ἀθίκτου τῆς ἐπιθυμίας οὔσης πρὸ 20
δείπνου παρατέθεικα.' τῶν δ' ἐν τῇ καλῇ Ῥώμῃ καλ-
λιστρουθίων καλουμένων σύκων εἰ ὁ Λυγκεὺς ἐγεύ-
σατο ὥσπερ ἐγώ, ὀξυωπέστερος ἂν ἐγεγόνει παρὰ πολὺ
f τοῦ ὁμωνύμου· τοσαύτην ὑπεροχὴν ἔχει ταῦτα τὰ σύκα
πρὸς τὰ ἐν τῇ πάσῃ οἰκουμένη γινόμενα. ἐπαινεῖται 25
δὲ καὶ ἄλλα σύκων γένη κατὰ τὴν Ῥώμην γινομένων,

1 et 4 χελιδονείων ACE 1. 2 βακχίῳ A: corr. K
7 σύκων A: corr. Schw 8. 9 ἐρινεῶν λευκερινεῶν φιβάλεων A:
corr. Schw, fort. ἐρινεόν 11 κόλουροι K coll. p. 76f φορμύνιοι
vix sanum 15 λυγκεὺς CE, cf. III 109d et VII 285e 17 ὥς
(pro ὥστε) CE 18 δοκεῖ Schw 26 αὐτ <τῶν> κατὰ αὐτ
γινόμενα scribendum

τά τε καλούμενα Χῖα καὶ τὰ Λιβιανὰ, ἔτι δὲ καὶ τὰ Χαλκιδικὰ ὀνομαζόμενα καὶ τὰ Ἀφρικανὰ, ὥς καὶ Ἡρόδοτος ὁ Λύκιος μαρτυρεῖ ἐν τῷ περὶ σύκων συγγράμματι.

- 5 9. Παρμένων δ' ὁ Βυζάντιος ἐν τοῖς ἰάμβοις τὰ ἀπὸ Κανῶν τῆς Αἰολικῆς πόλεως ὡς διάφορα ἐπαινῶν φησιν (anth. l. B. p. 220).

ἦλθον μακρὴν θάλασσαν οὐκ ἄγων σῦκα

76

Καναῖα φόρτον.

- 10 ὅτι δὲ καὶ τὰ ἀπὸ Κάννου τῆς Καρίας ἐπαινεῖται κοινόν. ὀξαλείων δὲ σύκων οὕτως καλουμένων μνημονεύει Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος καὶ Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνὸς παρατιθέμενοι Ἀπολλοδώρου τοῦ Κερυστίου ἐκ δράματος Προικιζομένης ἱματιοπώλιδος τάδε
15 (IV 448 M).

πλὴν τό <γ'> οἰνάριον πάνυ

ἦν ὀξὺ καὶ πονηρόν, ὥστ' ἡσχυνόμεν.

τὰ λοιπὰ μὲν γὰρ ὀξαλείους χωρία

συκᾶς φέρει, τοῦμὸν δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους.

b

- 20 τῶν δ' ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ — διάφορα γὰρ κἀνταῦθα γίνεται σῦκα τὰ καλούμενα παρὰ τοῖς Παρίοις αἰμώνια, ταῦτά ὄντα τοῖς Λυδίοις καλουμένοις, ἅπερ διὰ τὸ ἐρυθρῶδες καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἔτυχεν — Ἀρχίλοχος μνημονεύει λέγων οὕτως (fr. 51 B⁴).

- 25 ἔα Πάρον καὶ σῦκα κεῖνα καὶ θαλάσσιον βίον.
τὰ δὲ σῦκα ταῦτα τοσαύτην ἔχει παραλλαγὴν πρὸς τὰ

6 κανώνων A: corr. Palmerius, nisi forte alia nominis forma fuit Καῖναι, cf. Mein. ad St. B. p. 352

8 πλέων μακρὴν Mein 9 καίνεα A: corr. Palmer, cf. ad v. 6 φόρτον A:

corr. Cas 11 τοξαλίων ACE: corr. Grot 13 θυατειρηνὸς A

14 ἡ ἱματιοπώλιδος Mein 16 γ' add. Di 18 τοξαλίους

ACE: corr. Grot 19 συκας ᾶς A: corr. Mus

c ἀλλαχοῦ γινόμενα ὥς τὸ τοῦ ἀγρίου συνὸς κρέας πρὸς
τὰ ἄλλα [τὰ μὴ τῶν ἀγρίων χοίρων κρέα].

10. λευκερινεὼς δέ τι εἶδός ἐστι σνκῆς, καὶ ἴσως
αὕτη ἐστὶν ἡ τὰ λευκὰ σῦκα φέρουσα. μνημονεύει δ'
αὐτῆς Ἑρμιππος ἐν Ἰάμβοις οὕτως (I 246 K). 5

τὰς λευκερινεὼς δὲ χωρὶς ἰσχάδας.
τῶν δ' ἐρινῶν σύκων Εὐριπίδης ἐν Σκίρωνι (fr. 680 N).
ἢ προσπηγνύναι

κράδαις ἐριναῖς.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Σφιγγί (p. 252 L). 10

ἀλλ' οὐχ ὅμοιά γ' ἐρινοῖς οὐδαμῶς.

Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἑλένης Γάμῳ τροπικῶς τῷ τοῦ δέν-
d δρου ὀνόματι τὸν καρπὸν ἐκάλεσεν εἰπὼν (fr. 183 N).

πέπων ἐρινὸς . . . ἀχρεῖος ὢν

ἐς βρωσιν ἄλλους ἐξερινάξεις λόγῳ. 15

πέπων δ' ἐρινὸς εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ πέπον ἐρινόν. καὶ
Ἄλεξις ἐν Λέβητι (II 343 K).

καὶ τί δεῖ

λέγειν ἔθ' ἡμᾶς τοὺς τὰ σῦχ' ἐκάστοτε

ἐν τοῖς συρίχοις πωλοῦντας; οἷ κάτωθε μὲν 20

τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σύκων ἀεὶ

5 τιθέασιν, ἐπιπολῆς δὲ πέπουνα καὶ καλὰ.

6 εἶθ' ἢ μὲν ἔδωκεν ὥς τοιαῦτ' ὠνούμενος

τιμὴν, ὃ δ' ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον

ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων. 25

τὸ δὲ δένδρον ἡ ἀγρία σνκῆ, ἐξ ἧς τὰ ἐρινά, ἐρινὸς
κατὰ τὸ ἄρρεν λέγεται. Στράτις Τρωίλῳ (I 723 K).

1 πολλαχοῦ ACE: corr. Coraes 1. 2 πρὸς τὰ τῶν μὴ
ἀγρίων CE 2 χοιρέων A, inclusa del. Mein 3 λευκαί-
ρινεὼς A itemque v. 6 11 fort. ὅμοια τὰδε γ' (ὅμοια ταῦτ'
Bergk) 14 πέπων CE: πέπον A 15 εἰς CE 16 πέπον δ'
A 20 κάτωθεν A 21 καὶ τὰ μοχθηρὰ A: corr. Mus

- ἐρινὸν οὖν τιν' αὐτῆς πλησίον
 νενόηκας ὄντα;
 καὶ Ὅμηρος (μ 103)·
 τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας φύλλοισι τεθηλώς.
 5 Ἀμερίας δ' ἐρινάδας καλεῖσθαι τοὺς ὀλόνθους.
 11. Ἑρμῶναξ δ' ἐν Γλώτταις Κρητικαῖς σύκων
 γένῃ ἀναγράφει ἀμάδεα καὶ νικύλεα. Φιλήμων δ' f
 ἐν Ἀττικάῃς λέξεσι καλεῖσθαι φησί τινα σῦκα βασί-
 λεια, ἀφ' ὧν καλεῖσθαι καὶ τὰς βασιλίδας ἰσχάδας,
 10 προσιστορῶν ὅτι κόλυθρα καλεῖται τὰ πέπουνα σῦκα.
 Σέλευκος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις καὶ γλυκυσίδην τινὰ
 καλεῖσθαι φησι σύκῳ τὴν μορφὴν μάλιστα ἐοικυῖαν
 φυλάσσεσθαι δὲ τὰς γυναῖκας ἐσθίειν διὰ τὸ ποιεῖν
 ματαισμούς, ὥς καὶ Πλάτων ὁ κωμωδιοποιός φησιν
 15 ἐν Κλεοφῶντι (I 617 K). τὰ δὲ χειμερινὰ σῦκα Πάμ- 77
 φιλος καλεῖσθαι φησιν κοδώνεα ὑπὸ Ἀχαιῶν, τοῦτο
 λέγων Ἀριστοφάνην εἰρηκέναι ἐν Λακωνικαῖς Γλώσ-
 σαις (p. 188 N). κοράκεων δὲ σύκων εἶδος Ἑρμιππος
 ἐν Στρατιώταις παραδίδωσι διὰ τούτων (I 239 K).
 20 τῶν φιβάλεων μάλιστ' ἂν ἢ τῶν κοράκεων.
 Θεόφραστος δ' ἐν δευτέρῳ φυτῶν ἱστορίας συκῶν
 φησι γένος τοιοῦτόν τι εἶναι οἷον ἢ [χαρίτιος] Ἀρά-
 τειος καλουμένη. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ (17, 5) περὶ τὴν
 Τρωικὴν φησιν Ἰδὴν γίνεσθαι συκῆν θαμνώδη, φύλ-
 25 λον ὅμοιον ἔχουσιν τῷ τῆς φιλύρας· φέρειν δὲ σῦκα b
 ἐρυθρὰ ἢ λίκια ἐλαία τὸ μέγεθος, στρογγυλώτερα <δέ>,

5 ἐρινάδας A ἐρίνακας CE: corr. Schw coll. Hes. s. v 7
 fort. αἰμάδεια, corruptum etiam νικύλεα 12 ἐοικός A: corr.
 CE, sed dubito coll. Hes 16 κοδωναῖα ACE, cf. Hes. s. v
 20 ἢ τῶν φιβάλεων A: corr. Mus 21 non sunt fort. Theophrasti
 σύκων A: corr. Schw 22 glossam del. Di, cf. Plin. 15, 70
 26 fort. ἐλαίας δέ add. K: πλὴν στρογγυλώτερα Theophr

εἶναι δὲ τὴν γεῦσιν μεσπιλώδη. περὶ δὲ τῆς ἐν Κρήτῃ
καλουμένης Κυπρίας συκῆς ὁ αὐτὸς Θεόφραστος ἐν
τῷ τετάρτῳ τῆς φυτικῆς ἱστορίας τάδε γράφει (2, 3).
ἢ ἐν Κρήτῃ καλουμένη Κυπρία συκῇ φέρει τὸν καρ-
πὸν ἐκ τοῦ στελέχους καὶ τῶν παχυτάτων ἀκρεμόνων, 5
βλαστὸν δὲ τινα ἀφίησι μικρὸν ἄφυλλον ὥσπερ θίζιον,
πρὸς ᾧ ὁ καρπός. τὸ δὲ στέλεχος μέγα καὶ παρόμοιον
c τῇ λεύκῃ, φύλλον δὲ τῇ πελέα. πεπαίνει δὲ τέτταρας
καρπούς, ὅσαιπερ αὐτοῦ καὶ αἱ βλαστήσεις. ἡ δὲ γλυ-
κύτης προσεμφορῆς τῷ σύκῳ καὶ <τὰ> ἔσωθεν τοῖς 10
ἐρινοῖς· μέγεθος δὲ ἡλίκον κοκκύμηλον.

12. τῶν δὲ προδρομῶν καλουμένων σύκων ὁ αὐτὸς
Θεόφραστος μνημονεύει ἐν ε' φυτικῶν αἰτίων οὕτως
(1, 4). 'τῇ συκῇ ὅταν ἀῆρ ἐπιγένηται μαλακὸς καὶ ὑγρὸς
καὶ θερμὸς, ἐξεκαλέσατο τὴν βλάστησιν· ὅθεν καὶ οἱ 15
πρόδρομοι.' καὶ προσελθὼν τάδε λέγει (1, 8). 'πάλιν
δὲ τοὺς προδρομοὺς αἱ μὲν φέρουσιν, ἣ τε Λακωνικὴ
καὶ ἡ λευκομφάλιος καὶ ἕτεραι πλείους, αἱ δ' οὐ φέ-
d ρουσι.' Σέλευκος δ' ἐν Γλώσσαις πρωτερικὴν φησι
καλεῖσθαι γένος τι συκῆς, ἣτις φέρει πρῶτον τὸν καρ- 20
πὸν. διφόρου δὲ συκῆς μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης
ἐν Ἐκκλησιαζούσαις (707).

ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας

διφόρου συκῆς.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Σκληρίαις (II 96 K).

25

ἔστι γὰρ παρ' αὐτὴν τὴν δίφορον συκῆν κάτω.

ὁ Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ πεντηκοστῇ τετάρτῃ τῶν ἱστο-
ριῶν (FHG I 324) κατὰ τὴν Φιλίππου φησὶν ἀρχὴν περὶ

2 Κυπρίας CE Theophr: ἀγρίας A 10 τὰ add. e Theophr
12 ὁ αὐτὸς CE: αὐτὸς A 13 ἐν γ A 15 contraxit com-
pilator 23 δέ γε ὥς A 26 ἔστιν A, latet fort. mendum

τὴν Βισαλτίαν καὶ Ἀμφίπολιν καὶ Γραστωνίαν τῆς e
 Μακεδονίας ἕαρος μεσοῦντος τὰς μὲν συκᾶς σῦκα, τὰς
 δ' ἁμπέλους βότρους, τὰς δ' ἐλαίας ἐν ᾧ χρόνῳ βρούειν
 εἰκὸς ἦν αὐτὰς ἐλαίας ἐνεγκεῖν, καὶ εὐτυχῆσαι πάντα
 5 Φίλιππον. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ φυτῶν ὁ Θεό-
 φραστος καὶ τὸν ἐρινεὸν εἶναί φησι δίφορον· οἱ δὲ
 καὶ τρίφορον, ὥσπερ ἐν Κέῳ. 13. λέγει δὲ καὶ (h. pl.
 2, 5, 5) τὴν συκῆν ἐὰν ἐν σκίλλῃ φυτευθῇ θᾶττον παρα-
 γίνεσθαι καὶ ὑπὸ σκολήκων μὴ διαφθείρεσθαι· καὶ
 10 πάντα δὲ τὰ ἐν σκίλλῃ φυτευθέντα καὶ θᾶττον αὐξά-
 νεσθαι καὶ εὐβλαστῇ γίνεσθαι. πάλιν δὲ ὁ Θεό- f
 φραστος ἐν τῷ β' τῶν αἰτίων (10, 2) 'ἡ Ἰνδική, φησί,
 συκῆ καλουμένη θαυμαστὴ οὖσα τῷ μεγέθει μικρὸν
 ἔχει τὸν καρπὸν καὶ ὀλίγον, ὥς ἂν εἰς τὴν βλάστησιν
 15 ἐξαναλίσκουσα ἅπασαν τὴν τροφήν.' ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ
 τῆς φυτικῆς ἱστορίας ὁ φιλόσοφος φησιν· 'ἔστι καὶ
 ἄλλο γένος συκῆς ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ περὶ Κιλικίαν
 καὶ Κύπρον ὀλονθοφόρον, ὃ τὸ μὲν σῦκον ἔμπροσθε
 φέρει τοῦ θρίου, τὸν δὲ ὀλονθον ἐξόπισθεν. αὐτὸ δὲ
 20 ὅλως ἐκ τοῦ ἔνου βλαστοῦ καὶ οὐκ ἐκ τοῦ νέου. πρῶ-
 τον δὲ τοῦτο τῶν σῦκων πέπονά τε καὶ γλυκὺν ἔχει
 καὶ οὐχ ὥσπερ τὸν παρ' ἡμῖν. γίνεται δὲ καὶ μείζων
 οὗτος πολὺ τῶν σῦκων· ἡ δ' ὥρα μετὰ τὴν βλάστησιν 78
 οὐ πολὺ.'

25 οἶδα δὲ καὶ ἄλλα σῦκων ὀνόματα λεγόμενα· βασί-

1 γραιστωνίαν A, cf. Steph. B 2 μέσον ὄντος ACE:
 corr. Cob 6. 7 non habet haec Theophrastus, sed habuit ille
 cuius copiis e Theophrasto maxime compilatis Athenaeus et
 Plinius (16, 114) usi sunt 8 σκιάλη ACE 10 σκιάλη ACE
 16 ὁ φιλόσοφος non est Theophrastus, sed communis Athenaei
 et Plinii (16, 113) auctor 19 τοῦ θρίου Mein coll. Theophr.
 caus. 5, 1, 8: τοῦ φυτοῦ A τοῦ καρποῦ CE sub folio Plin 19.
 20 ὁ δὲ ὀλονθος ἐκ Wilam 21 τοῦτον Wilam

λεια, σνκοβασίλεια, κισροκοιλιάδια [καὶ ὑλάδια], σαρκ-
ελάφεια, καπύρια, πικρίδια, δρακόντια, λευκόφαια,
μελανόφαια, κρήνεια, μυλαικά, ἀσκαλώνια.

14. περὶ δὲ τῆς προσηγορίας τῶν σύκων λέγων
Τρύφων ἐν δευτέρῳ φυτῶν ἱστορίας (fr. 119 V) Ἄν- 5
δροτίωνά φησιν ἐν Γεωργικῷ ἱστορεῖν Συκέα ἕνα
τινὰ τῶν Τιτάνων διακόμενον ὑπὸ Διὸς τὴν μητέρα
b Γῆν ὑποδέξασθαι καὶ ἀνεῖναι τὸ φυτὸν εἰς διατριβὴν
τῷ παιδί, ἀφ' οὗ καὶ Συκέαν πόλιν εἶναι ἐν Κιλικίᾳ.
Φερένικος δ' ὁ ἐποποιός, Ἡρακλεώτης δὲ γένος, ἀπὸ 10
Συκῆς τῆς Ὀξύλου θυγατρὸς προσαγορευθῆναι. Ὁξύ-
λον γὰρ τὸν Ὀρέλου Ἀμαδρυάδι τῇ ἀδελφῇ μιγέντα
μετ' ἄλλων γεννῆσαι Καρύαν, Βάλανον, Κράνειαν,
Μορέαν, Ἀγείρον, Πτελέαν, Ἀμπελον, Συκῆν· καὶ
ταύτας Ἀμαδρυάδας νύμφας καλεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν 15
πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν
Ἰππώνακτα φάναι (fr. 34).

c σνκῆν μέλαιναν ἀμπέλου κασιγνήτην.
Σωσίβιος δ' ὁ Λάκων (FHG II 628) ἀποδεικνύς εὖρημα
Διονύσου τὴν σνκῆν διὰ τοῦτό φησι καὶ Λακεδαιμονίους 20
Συκίτην Διόνυσον τιμᾶν. Νάξιοι δέ, ὥς Ἀνδρίσκος,
ἔτι δ' Ἀγλαοσθένης ἱστοροῦσι (FHG IV 304), Μειλίχιον
καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον διὰ τὴν τοῦ σνκίνου καρποῦ
παράδοσιν. διὸ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ παρὰ τοῖς
Ναξίοις τὸ μὲν τοῦ Βακχέως Διονύσου καλουμένου 25

1 dittographema del. Mein 2 καπύρια CE //απύρια A
(prima littera non fuit λ) 2. 3 λευκόφαια, μελανόφαια ACE:
corr. Cas, reliqua integra reliqui 5. 6 Ἀνδροτίωνα K: δω-
ρίωνα ACE 6 Συκέα Steph. B. s. Σνκαί: σνκέαν ACE
6. 7 ἕνα τῶν St. B, fort. ἕνα ὄντα τῶν 12 ὄριον ACE: corr.
Mein Δρυάδι Wilam 13. 14 κράνειον ὀρέαν ACE: corr. Mein
14 Πτελέαν Mus: πεταλίαν ACE 18 ἀμπέλου A: corr. CE
21 Σνκεάτης (σνκεατῆς cod) Hes. s. v 22 ἀγασθένης A: corr. Schw

εἶναι ἀμπέλινον, τὸ δὲ τοῦ Μειλιχίου σύκινον. τὰ γὰρ
σῦκα μείλιχα καλεῖσθαι.

15. ὅτι δὲ πάντων τῶν καλουμένων ξυλίνων καρ- d
πῶν ὠφελιμώτερά ἐστι τοῖς ἀνθρώποις τὰ σῦκα ἱκανῶς
5 Ἡρόδοτος ὁ Λύκιος διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν ἐν τῷ
περὶ σύκων συγγράμματι, εὐτραφῇ [τε] λέγων γίνεσθαι
τὰ νεογνὰ τῶν παιδίων, ἐν τῷ χυλῷ τῶν σύκων εἰ
διατρέφοιτο. Φερεκράτης δὲ ἢ ὁ πεποιηκὼς τοὺς
Πέρσας φησὶν (I 184 K).
10 ἦν δ' ἡμῶν σῦκόν τις ἴδῃ διὰ χρόνου νέον ποτέ,
τῷφθαλμῷ τούτῳ περιμάττομεν <τῷ> τῶν παιδίων,
ὥς καὶ ἰάματος οὐ τοῦ τυχόντος τῶν σύκων ὑπαρχόν-
των. ὁ δὲ θαυμασιώτατος καὶ μελίγηρς Ἡρόδοτος e
ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ μέγα ἀγαθόν φησιν
15 εἶναι τὰ σῦκα οὕτως λέγων (c. 71). 'βασιλεῦ, σὺ δ' ἐπ'
ἄνδρας τοιούτους παρασκευάζει στρατεύεσθαι, οἳ σκυ-
τίνας μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα
φορέουσι, σιτέονται τ' οὐχ ὅσα ἐθέλουσιν, ἀλλ' ὅσα
ἔχουσι, χώρην ἔχοντες τρηχείην. πρὸς δὲ οὐκ οἶνω
20 διαχρέονται, ἀλλ' ὑδροποτεύουσιν. οὐ σῦκα ἔχουσι τρώ-
γειν, οὐκ ἄλλο οὐθὲν ἀγαθόν.' Πολύβιος δ' ὁ Μεγα-
λοπολίτης ἐν τῇ ις' τῶν ἱστοριῶν (c. 24, 9 Hu) 'Φίλιππος,
φησὶν, ὁ Περσέως πατήρ ὅτε τὴν Ἀσίαν κατέτρεχεν f
ἀπορῶν τροφῶν τοῖς στρατιώταις παρὰ Μαγνήτων,
25 ἐπεὶ σῖτον οὐκ εἶχον, σῦκα ἔλαβε. διὸ καὶ Μυοῦντος
κυριεύσας τοῖς Μάγνησιν ἐχαρίσατο τὸ χωρίον ἀντὶ τῶν
σύκων.' καὶ Ἀνάνιος δ' ὁ ἱαμβοποιὸς ἔφη (fr. 3).

4 ὠφελιμώτατα K 6 τε om. CE et lemma A 7 ἐν om.
CE, ut solent 8 καὶ Φερεκράτης δὲ CE 11 τῷφθαλμῷ
περιμάττομεν τοῦτο ACE: corr. Herm τῷ add. Erfurdt
16 παρασκεύαζε A 19. 20 οἶνω νῆ δία χρέονται A

εἴ τις καθείρξει χρυσὸν ἐν δόμοις πολλὸν
καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δὺ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίη χ' ὅσῳ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσῳ.'

- 79 16. τοσαῦτα τοῦ Μάγνου συγκολογήσαντος Δάφνος
ὁ ἰατρὸς ἔφη· Φυλότιμος ἐν γ' περὶ τροφῆς τὰ ἀπαλά, 5
φησί, σῦκα διαφορὰς μὲν ἔχει πλείους πρὸς ἄλληλα
καὶ τοῖς γένεσι καὶ τοῖς χρόνοις ἐν οἷς ἕκαστα γίγνεται
καὶ ταῖς δυνάμεσιν, οὐ μὴν ἄλλὰ καθόλου εἰπεῖν τά
τε ὑγρὰ τὰ πεπεμμένα καὶ μάλιστα αὐτῶν διαλύεται
ταχέως καὶ κατεργάζεται μᾶλλον τῆς ἄλλης ὁπώρας 10
καὶ τὴν λοιπὴν τροφήν οὐ κωλύει κατεργάζεσθαι.
δυνάμεις δ' ἔχει τῶν ὑγρῶν κολλώδεις τε καὶ γλυκείας
b ὑπονιτρώδεις τε, καὶ τὴν διαχώρησιν ἀθρουστέραν καὶ
διακεχυμένην καὶ θάττω καὶ λίαν ἄλυπον παρασκευάζει.
χυλὸν δ' ἄλυκὸν δριμύτητα ἔχοντα ἀναδίδωσι μεθ' 15
ἄλῳν καταπινόμενα. διαλύεται μὲν οὖν ταχέως, διότι
πολλῶν καὶ μεγάλων ὄγκων εἰσενεχθέντων μετὰ μικρὸν
χρόνον λαγαροὶ γινόμεθα καθ' ὑπερβολήν. ἀδύνατον
δ' ἦν τοῦτο συμβαίνειν διαμενόντων καὶ μὴ ταχὺ δια-
λυομένων τῶν σωμάτων. κατεργάζεται δὲ μᾶλλον τῆς 20
ἄλλης οὐ μόνον ὅτι πολλαπλασίονα λαμβάνοντες αὐτὴν
c τῆς λοιπῆς ὁπώρας ἀλύπως διάγομεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν
εἰωθυῖαν τροφήν ἴσην λαμβάνοντες τούτων προχειρι-
σθέντων οὐθὲν ἐνοχλούμεθα. δῆλον οὖν ὥς εἰ κρα-
τοῦμεν ἀμφοτέρων, ταῦτά τε πέττεται μᾶλλον καὶ τὴν 25
λοιπὴν οὐ κωλύει κατεργάζεσθαι τροφήν. τὰς δὲ δυ-
νάμεις ἔχει τὰς λεγομένας· τὴν μὲν κολλώδη τε καὶ

1 πολὺν A: corr. Mus 9 fort. πάντα τὰ ὑγρὰ καὶ μά-
λιστα αὐτῶν τὰ πεπεμμένα 16 ἐπιπινόμενος A ἐπιπινόμενα
CE: corr. Pursanus 18 γεινόμεθα A 20 τῶν σωμάτων A:
τῶν σῶκων CE, fort. delendum 21 πολλαπλάσιον ACE:
corr. K

τὴν ἄλυκὴν ἐκ τοῦ κολλᾶν τε καὶ ῥύπτειν τὰς χεῖρας,
 τὴν δὲ γλυκεῖαν ἐν τῷ στόματι γινομένην ὀρῶμεν. d
 τὴν δὲ διαχώρησιν ἄνευ στρόφων τε καὶ ταραχῆς καὶ
 πλείω καὶ θάττω καὶ μαλακωτέραν ὅτι παρασκευάζει,
 5 λόγον προσδεῖν οὐθὲν νομίζομεν. ἀλλοιοῦται δ' οὐ
 λίαν, οὐ διὰ τὸ δύσπεπτον αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καταπίνο-
 μέν τε ταχέως οὐ λεάναντες καὶ τὴν διέξοδον διότι
 ταχεῖαν ποιεῖται. χυμὸν δ' ἄλυκὸν ἀναδίδωσι, διότι
 τὸ μὲν νιτρῶδες ἀπεδείχθη τὰ σῦκα ἔχοντα, ἄλυκώ-
 10 τερον δὲ ποιήσει ἢ δριμύν, ἐκ τῶν ἐπιπινομένων. οἱ
 μὲν γὰρ ἄλλες τὸν ἄλυκόν, τὸ δ' ὄξος καὶ τὸ θύμον e
 τὸν δριμὺν αὖξει χυμόν.'

17. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος ἐν τῷ Συμποσίῳ
 ζητεῖ πότερον ἐπιλαμβάνειν δεῖ μετὰ τὴν τῶν σύκων
 15 προσφορὰν θερμὸν ὕδωρ ἢ ψυχρόν. καὶ τοὺς μὲν
 λέγοντας θερμὸν δεῖν ἐπιλαμβάνειν προορῶντας τὸ
 τοιοῦτο παρακελεύεσθαι, διότι καὶ τὰς χεῖρας ταχέως
 τὸ θερμὸν ῥύπτει· διὸ πιθανὸν εἶναι καὶ ἐν κοιλίᾳ
 συντόμως αὐτὰ τῷ θερμῷ διαλύεσθαι. καὶ ἐπὶ τῶν f
 20 ἐκτὸς δὲ <τῶν> σύκων τὸ θερμὸν διαλύει τὴν συνέχειαν
 αὐτῶν καὶ εἰς λεπτομερεῖς τόμους ἄγει, τὸ δὲ ψυχρὸν
 συνίστησιν. οἱ δὲ ψυχρὸν λέγοντες προσφέρεσθαι ἢ
 τοῦ ψυχροῦ, φασί, πύματος λῆψις τὰ ἐπὶ τοῦ στομάχου
 καθήμενα τῷ βάρει καταφέρει· τὰ γὰρ σῦκα οὐκ ἀστείως
 25 διατίθῃσι τὸν στόμαχον, καυσώδη καὶ ἀτονώτερον
 αὐτὸν ποιοῦντα· διόπερ τινὲς καὶ τὸν ἄκρατον συνεχῶς
 προσφέρονται. μετὰ δὲ ταῦτα ἐτοίμως καὶ τὰ ἐν τῇ

4 θᾶττον ACE: corr. Di 9. 10 h. e. *utrum salsum magis
 an acidum edant humorem, hoc pendet ex eis quae accedunt,
 sive acetum est sive thymum* 10 ἐπιγινόμενων ACE: corr. Cas
 20 τῶν add. K 21 τόπους A τόπον CE: corr. Dalec

80 κοιλίᾳ προωθεῖ· δεῖ δὲ πλέονι καὶ ἀθρουστέρῳ χρῆ-
σθαι τῷ πόματι μετὰ τὴν τῶν σύκων προσφορὰν ἕνεκα
τοῦ μὴ υπομένειν αὐτὰ ἐν κοιλίᾳ, φέρεσθαι δὲ εἰς τὰ
κάτω μέρη τῶν ἐντέρων.

18. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι μὴ δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι ὅ-
μεσημβρίας· νοσώδη γὰρ εἶναι τότε, ὥς καὶ Φερε-
κράτης ἐν Κραπατάλλοις εἶρηκεν (I 167 K). Ἀριστο-
φάνης δ' ἐν Προαγῶνι (I 511 K).

κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδὼν ποτε
ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας. 10

καὶ Εὐβουλος ἐν Σφιγγοκαρίωνι (II 211 K).

b νη τὸν Δί', ἡσθένουν γάρ, ὃ βέλτιστε σύ,
φαγοῦσα πρώην σῦκα τῆς μεσημβρίας.

Νικοφῶν δ' ἐν Σειρήσιν (I 777 K).

ἐὰν δέ γ' ἡμῶν σῦκά τις μεσημβρίας 15
τραγῶν καθεύδη χλωρά, πυρετὸς εὐθέως
ἦκει τρέχων οὐκ ἄξιός τριωβόλου·
καὶ οὗτος ἐπιπεσὼν ἐμεῖν ποιεῖ χολήν.

19. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι τῶν σύκων εἶναι
τὰ μὲν ἀπαλὰ ὀλιγότροφα καὶ κακόχυλα, εὐέκκριτα δὲ 20
c καὶ ἐπιπολαστικὰ εὐοικονομητότερα τε τῶν ξηρῶν. τὰ
δὲ πρὸς τῷ χειμῶνι γινόμενα βίᾳ πεπαινόμενα χεῖρωνα
τυγχάνει· τὰ δ' ἐν τῇ ἀκμῇ τῶν ὥρῶν κρείττονα ὥς
ἂν κατὰ φύσιν πεπαινόμενα. τὰ δὲ πολὺν ὀπὸν ἔχοντα,
καὶ τὰ σπάνυδρα δ' εὐστομώτερα μὲν, βαρύτερα δέ. 25
τὰ δὲ Τραλλιανὰ ἀναλογεῖ τοῖς Ῥοδίοις, τὰ δὲ Χῖα
καὶ τἄλλα πάντα τούτων εἶναι κακοχυλότερα. Μνη-
σίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν φησιν·

5 φησιν A: corr. CE 14 σίρησι A 16 τρώγων AE
τρώγων C: corr. Mein 22 χείρω CE 25 εὐστομαχώτερα
ACE: corr. K 26 ἀναλογεῖν Wilam

ἅσα δὲ ὥμᾶ προσφέρεται τῶν τοιούτων, οἷον ἄπιοι
καὶ σῦκα καὶ μῆλα Δελφικὰ καὶ τὰ τοιαῦτα, δεῖ παρα- d
φυλάττειν τὸν καιρὸν ἐν ᾧ τοὺς χυλοὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς
μήτε ἀπέπτους μήτε σαπροὺς μήτε κατεξηραμμένους λίαν
5 ὑπὸ τῆς ὥρας ἔξει. Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν τῷ ιε'
τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου (fr. 9 Gaede) εὐφώνους φησὶ γίνε-
σθαι τοὺς μὴ σύκων ἐσθίουντας. Ἡγησιάννακτα γοῦν τὸν
'Αλεξανδρεῖα τὸν τὰς ἱστορίας γράψαντα κατ' ἀρχὰς ὄντα
πένητα καὶ τραγῳδὸν φησι γενέσθαι καὶ ὑποκριτικὸν
10 καὶ εὐήχον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη σύκων μὴ γευσάμενον.
καὶ παροιμίας δὲ οἶδα περὶ σύκων λεγομένας τοιάσδε· e
σῦκον μετ' ἰχθύιν, ὅσπρεον μετὰ κρέα.

σῦκα φίλ' ὀρνίθεσσι, φυτεύειν δ' οὐκ ἐθέλουσι.

20. ΜΗΛΑ. ταῦτα Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ
15 περὶ ἐδεστώων μῆλα Δελφικὰ καλεῖ (cf. litt. ed.). Δίφιλος
δέ φησι τῶν μῆλων τὰ χλωρὰ καὶ μηδέπω πέποντα
κακόχυλα εἶναι καὶ κακοστόμαχα ἐπιπολαστικά τε καὶ
χολῆς γεννητικὰ νοσοποιὰ τε καὶ φρίκης παραίτια. τῶν
δὲ πεπόντων εὐχυλότερα μὲν εἶναι τὰ γλυκέα καὶ εὐεκ-
20 κριώτερα διὰ τὸ στῦψιν μὴ ἔχειν, κακοχυλότερα δὲ f
εἶναι τὰ ὀξεῖα καὶ στατικώτερα. τὰ δὲ τῆς γλυκύτητος
ὑφειμένα, προσλαμβάνοντα δ' εὐστομεῖν διὰ τὴν
ποσὴν στῦψιν εὐστομαχώτερα. εἶναι δὲ αὐτῶν τὰ μὲν
θερινὰ κακοχυλότερα, τὰ δὲ φθινοπωρινὰ εὐχυλότερα.
25 τὰ δὲ καλούμενα ὀρβικᾶτα μετὰ στύψεως ἡδείας ἔχοντα
καὶ γλυκύτητα εὐστόμαχα εἶναι. τὰ δὲ σητάνια λεγό- 81

2. 3 παραφυλάττειν CE: φυλάττειν A 9 καὶ τραχύφω-
νόν φησι Wilam, non sufficit 9 ὑποκριτὴν CE 10 ἔτη
σύκων Mein: ἐτῶν σύκων ACE, sed in A sup. σύκων (voluit sup.
ἐτῶν) superscr. η 12 ὅσπριον CE κρέας Mein 13 ὀρνίθεσι
A: corr. CE 21 sqq non intellego, fort. προσλαμβάνόμενα δ'
εὐστομα, εἶναι 25 ὀρβικᾶτα ACE: corr. ζ; hoc nomine Di-
philus uti non potuit, cf. simile quid VII 294 e f

μενα, προσέτι δὲ <τὰ> πλατάνια εὐχyla μὲν καὶ εὐέκ-
κριτα, οὐκ εὐστόμαχα δέ. τὰ δὲ Μορδιανὰ καλούμενα
γίνεται μὲν κάλλιστα ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Μορδίῳ λεγο-
μένη, ἀναλογεῖ δὲ τοῖς ὀρβικλάτοις. τὰ δὲ κυδώνια, ὧν
ἓνια καὶ στρουθία λέγεται, κοινῶς ἀπάντων ἐστὶ τῶν 5
μήλων εὐστόμαχότατα καὶ μάλιστα τὰ πέπουνα. Γλαυ-
κίδης δὲ φησιν ἄριστα τῶν ἀκροδρύων εἶναι μῆλα
κυδώνια, φανύλια, στρουθία. Φυλότιμος δ' ἐν γ'
b καὶ ι' περὶ τροφῆς τὰ μῆλα, φησί, τὰ μὲν ἐαρινὰ
δυσπεπτότερα πολὺ τῶν ἀπίων καὶ τὰ ὥμὰ τῶν ὥμων 10
καὶ τὰ πέπουνα τῶν πεπόνων. τὰς δὲ δυνάμεις ἔχει
τῶν ὑγρῶν τὰ μὲν ὀξέα καὶ μήπω πέπουνα στρυφνο-
τέρας καὶ ποσῶς ὀξείας χυμὸν τε ἀναδίδωσιν εἰς τὸ
σῶμα τὸν καλούμενον ξυστικόν. καθόλου τε τὰ μῆλα
τῶν ἀπίων δυσπεπτότερα εἶναι, διότι τὰ μὲν ἐλάττω 15
φαγόντες ἤττον, τὰς δὲ πλείους προσαρᾶμενοι μᾶλλον
c πέττομεν. ξυστικὸς δὲ γίνεται χυμὸς ἐξ αὐτῶν ὁ λεγό-
μενος ὑπὸ Πραξαγόρου <ὑαλώδης>, διότι τὰ μὴ
κατεργαζόμενα παχυτέρους ἔχει τοὺς χυμούς· ἀπεδείχθη
δὲ καθόλου τὰ μῆλα δυσκατεργαστότερα [τε] τῶν ἀπίων, 20
καὶ ὅτι τὰ στρυφνὰ μᾶλλον ἔτι παχυτέρους παρασκευά-
ζειν εἴωθεν αὐτούς. τὰ δὲ χειμερινὰ τῶν μήλων τὰ
μὲν κυδώνια στρυφνοτέρους, τὰ δὲ στρουθία τοὺς
χυμοὺς ἐλάττους ἀναδίδωσι καὶ στρυφνοτέρους ἤττον
πέττεσθαι τε μᾶλλον δύναται. 25

Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς τὰ κυδώνια μῆλα
d στρουθία φησὶ καλεῖσθαι ἀγνοῶν. Γλαυκίδης γὰρ

1 τὰ add. K 4 ἀναλογεῖται τοῖς A: corr. Cas ὀρβικλάτοις
A: corr. s 6 εὐστόμαχότερα ACE: corr. K 13 ποσῶς CE:
πόσεως A 14 fort. δὲ τὰ 17 πέττομεν A: corr. CE 18 ὑαλώ-
δης add. Coraes 20 τε del. Mus, ὅντα K coll. p. 79 d 23 κυδών-
νεια A passim 23 et 27 στρουθεῖα A 26 μῆλα Schw: μῆλα τὰ A

ἱστορεῖ ἄριστα λέγων τῶν ἀκροδρύων εἶναι μῆλα κυ-
δώνια, φαύλια, στρουθία. 21. κυδωνίων δὲ μήλων
μνημονεύει Στησίχορος ἐν Ἑλένη οὕτως (fr. 29 B¹):

πολλὰ μὲν κυδώνια μᾶλα ποτερρίπτουν ποτὶ δί-
5 φρον ἄνακτι,

πολλὰ δὲ μύρσινά φύλλα

καὶ ῥοδίνους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὖλας.
καὶ Ἀλκμάν (fr. 143). ἔτι δὲ Κάνθαρος ἐν Τηρεῖ
(I 765 K):

10 κυδωνίοις μήλοισιν εἰς τὰ τιτθία.

καὶ Φιλήμων δ' ἐν Ἀγροίκῳ (II 478 K) τὰ κυδώνια
μῆλα στρουθία καλεῖ. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ σ' τῶν ἐ-
ἱστοριῶν (FHG I 336) τὰ κυδωνία φησι μῆλα τῇ εὐωδίᾳ
καὶ τὰς τῶν θανασίμων φαρμάκων δυνάμεις ἀπαμ-
15 βλύνειν. 'τὸ γοῦν Φαριακὸν φάρμακον ἐμβληθέν,
φησὶν, εἰς ῥίσκον ἔτι ὁδωδότα ἀπὸ τῆς τῶν μήλων
τούτων συνθέσεως ἐξίτηλον γενέσθαι μὴ τηρῆσαν τὴν
ιδίαν δύναμιν. κερασθὲν γοῦν καὶ δοθὲν πιεῖν τοῖς
εἰς τοῦτο ἐνεδρευθεῖσιν ἀπαθεῖς αἰτούς διατηρῆσαι.
20 ἐπιγνωσθῆναι δὲ τοῦτο ὕστερον ἐξ ἀνακρίσεως τοῦ τὸ
φάρμακον πωλήσαντος καὶ ἐπιγνόντος τὸ γενόμενον
ἐκ τῆς τῶν μήλων συνθέσεως.' 22. Ἑρμῶν δ' ἐν f
Κρητικαῖς Γλώσσαις κοδύμαλα καλεῖσθαι φησι τὰ κυ-
δώνια μῆλα. Πολέμων δ' ἐν ε' τῶν πρὸς Τίμαιον
25 (fr. 43 Pr) ἄνθους γένος τὸ κοδύμαλον εἶναι τινὰς
ἱστορεῖν. Ἀλκμάν δὲ τὸ στρουθίον μῆλον, ὅταν

2 στρουθεῖα A 4 μάλα A, sed á in ras, fort. μῆλα
ποτερρίπτον Bgk 6 μύρσεινα A 7 ῥαδίνου A: corr. CE
10 κυδωνείοις A ἴσα τὰ τιτθία Mein 15 φάριον CE,
Φαριακὸν alii 21 fort. [τὸ] γενόμενον 22 i. e. Ἑρμῶναξ
23 κοδύμαλλα A κοδύμαλα CE, cf. Hes. s. v 25 κοδύμαλ-
λον A

λέγη (fr. 90)· 'μεῖον ἢ κοδύμαλον.' Ἀπολλόδωρος δὲ
καὶ Σωσίβιος τὸ κυδώνιον μῆλον ἀκούουσιν. ὅτι δὲ
διαφέρει τὸ κυδώνιον μῆλον τοῦ στρουθίου σαφῶς
82 εἴρηκε Θεόφραστος ἐν β' τῆς ἱστορίας (2, 5).

διάφορα δὲ μῆλα γίνεται ἐν Σιδούντι, κώμη δ' 5
ἐστὶν αὕτη Κορίνθου, ὡς Εὐφορίων ἢ Ἀρχύτας ἐν
Γεράνω φησὶν (p. 44 M).

ᾧριον οἷά τε μῆλον, ὃ τ' ἀργιλώδεσιν ὄχθαις
πορφύρεον ἐλαχείῃ ἐνιτρέφεται Σιδόεντι.

μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Νίκανδρος ἐν Ἑτεροίου- 10
μένοις οὕτως (fr. 50 Schn).

αὐτίχ' ὃ γ' ἢ Σιδόεντος ἢ Πλείστου ἀπὸ κήπων
μῆλα ταμῶν χνοάοντα τύπους ἐνεμάσσετο Κάδμου.

b ὅτι δ' ἢ Σιδοῦς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη Ῥιανὸς
εἴρηκεν ἐν α' Ἑρακλείας (p. 178 M) καὶ Ἀπολλόδωρος 15
ὁ Ἀθηναῖος ἐν ε' περὶ νεῶν καταλόγου. Ἀντίγονος
δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἀντιπάτρῳ φησὶν (p. 170 Wil).

ἦχι μοι ὠραίων πολὺν φίλτερος ἢ δ' ἀριμῆλων
πορφυρέων, Ἐφύρη τά τ' ἀέξεται ἡνεμοέσση.

23. φαυλίων δὲ μῆλων μνημονεύει Τηλεκλείδης 20
ἐν Ἀμφικτύοσιν οὕτως (I 211 K).

ᾧ τὰ μὲν κομψοί, τὰ δὲ φαυλότεροι
φαυλίων μῆλων.

c καὶ Θεόπομπος ἐν Θησεῖ (I 738 K). Ἀνδροτίων δ' ἐν
τῷ Γεωργικῷ τὰς δὲ μηλέας, φησί, φαυλίας καὶ στρου- 25

1 κοδύμαλλον A 8 ὁ δ' A: corr. Mein 9 fort. Ἐφυρείη
13 νεμέσσατο A: corr. Di, ἐνεμάξατο Mein 14 Ῥιανὸς Cas:
ἀρειανὸς A 15 καὶ Mus: ὁ A, legebatur καὶ ὁ 18 conieci
ὠραίων πολὺν φίλτερον εἶαρι (hoc Dobr) μῆλον πορφύρεον, Ἐφύρη
τὸ τ', nam verna sunt Siduntia mala 25 μηλίας A: corr.
Schw, qui praeterea τὰς μὲν μηλέας, sed τὰς μὲν φθινοπωρι-
νὰς dictum oportuisse monuit Wilam

θίας· οὐ γὰρ ἀπορρεῖ τὸ μῆλον ἀπὸ τοῦ μίσχου τῶν
στρουθίων· τὰς δὲ ἡρινὰς ἢ Λακωνικάς ἢ Σιδουντίας
ἢ χνοωδίας· ἐγὼ δ', ἄνδρες φίλοι, πάντων μάλιστα
τεθαύμακα τὰ <κατὰ> τὴν Ῥώμην πιπρασκόμενα μῆλα
5 τὰ Ματιανὰ καλούμενα, ἅπερ κομίζεσθαι λέγεται ἀπό
τινος κόμης ἰδρυμένης ἐπὶ τῶν πρὸς Ἀκυληΐαν Ἀλπεων.
τούτων δ' οὐ πολὺ ἀπολείπεται τὰ ἐν Γάγγροις πόλει
Παφλαγονικῇ. ὅτι δὲ καὶ τῶν μῆλων εὐρετής ἐστι δ
Διόνυσος μαρτυρεῖ Θεόκριτος ὁ Συρακόσιος οὕτωςί
10 πῶς λέγων (2, 120)·

μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διονύσοιο φυλάσσω,
κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλῆος ἱερὸν ἔρνος.

Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τῇ Διονυσιάδι καὶ
αὐτὸς ἱστορεῖ ὡς ὑπὸ Διονύσου εὐρεθέντων τῶν μή-
15 λων, καθάπερ καὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρῶν. ἑπιμηλὶς
δὲ καλεῖται, φησὶ Πάμφιλος, τῶν ἀπίων τι γένος.
Ἐσπερίδων δὲ μῆλα οὕτως καλεῖσθαι τινά φησι Τιμα-
χίδας ἐν δ' Δείπνων. καὶ ἐν Λακεδαιμόνι δὲ παρα-
τίθεσθαι τοῖς θεοῖς φησὶ Πάμφιλος ταῦτα· εὖοςμα
20 δὲ εἶναι καὶ ἄβρωτα, καλεῖσθαι δ' Ἐσπερίδων μῆλα.
Ἀριστοκράτης γοῦν ἐν δ' Λακωνικῶν (FHG IV 332).
ἔτι δὲ μῆλα καὶ <μηλέας> τὰς λεγομένας ἔσπερίδας.

24. ΠΕΡΣΙΚΑ. Θεόφραστος ἐν δευτέρῳ περὶ φυ-
τῶν ἱστορίας λέγων περὶ ὧν ὁ καρπὸς οὐ φανερός,
25 γράφει καὶ τάδε· ἑπεὶ τῶν γε μειζόνων φανερὰ πάν-
των ἢ ἀρχή, καθάπερ ἀμυγδάλης, καρύου, βαλάνου,

2 στρουθίων ACE: corr. Schw 3 potius χνοώδεις 4
κατὰ add. Cas 5 ματιανὰ A βατιανὰ C βατιανὰ E, cf.
Plin. 15, 49 11 διονύσοιο φέρουσα A 17 μῆλα CE: μῆλων
A, cf. Hes. s. v 18 ἐν δ' εἰπῶν A: corr. Dalec (ἐν δ' Δείπνου
Schw) 22 μηλέας add. Mein 22 Ἐσπερίδων Wilam 24
non habet Theophr

f τῶν ἄλλων ὅσα τοιαῦτα πλὴν τοῦ Περσικοῦ, τούτου
 δ' ἦκιστα· καὶ πάλιν ῥόας, ἀπίου, μηλέας.' Δίφιλος
 δ' ὁ Σίφνιος ἐν τῷ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς
 νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσιν φησι· 'τὰ δὲ Περσικὰ
 λεγόμενα μῆλα, ὑπὸ τινων δὲ Περσικὰ κοκκύμηλα, 5
 μέσως ἐστὶν εὐχyla, θρεπτικώτερα δὲ τῶν μήλων.'
 Φυλότιμος δ' ἐν τῷ τρίτῳ περὶ τροφῆς τὸ Περσικόν
 φησι λιπαρώτερον καὶ κερχρωδες εἶναι, χαυνότερον
 83 δ' ὑπάρχειν καὶ πιεζόμενον πλεῖστον ἔλαιον ἀνιέναι.
 Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν Λακωνικαῖς Γλώσ- 10
 σαις (p. 188 N) τὰ κοκκύμηλά φησι τοὺς Λάκωνας καλεῖν
 ὀξύμαλα Περσικά, ἃ τινες ἄδρουα.

25. ΚΙΤΡΙΟΝ. περὶ τούτου πολλὴ ζήτησις ἐνέπεσε
 τοῖς δειπνοσοφισταῖς, εἴ τίς ἐστὶν αὐτοῦ μνήμη παρὰ
 τοῖς παλαιοῖς. Μυρτίλος μὲν γὰρ ἔφασκεν, ὥσπερ 15
 εἰς αἶγας ἡμᾶς ἀγρίας ἀποπέμπων τοὺς ζητοῦντας,
 'Ἠγήσανδρον τὸν Δελφὸν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν αὐ-
 τοῦ μνημονεύειν, τῆς <δὲ> λέξεως τὰ νῦν οὐ μεμνη-
 σθαι. πρὸς ὃν ἀντιλέγων ὁ Πλούταρχος 'ἀλλὰ μὴν
 b ἔγωγε, φησί, διορίζομαι μὴδ' ὅλως τὸν Ἠγήσανδρον 20
 τοῦτο εἰρηκέναι, δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐξαναγνοὺς αὐτοῦ πάντα
 τὰ ὑπομνήματα, ἐπεὶ καὶ ἄλλος τις τῶν ἐταίρων τοῦτ'
 ἔχειν οὕτω διεβεβαίουτο, ὁρμώμενος ἔκ τινων σχολι-
 κῶν ὑπομνημάτων ἀνδρὸς οὐκ ἀδόξου· ὥστε ὦρα σοι,
 φίλε Μυρτίλε, ἄλλον ζητεῖν μάστιγα.' Αἰμιλιανὸς 25
 δὲ ἔλεγεν Ἰόβαν τὸν Μαυρουσίω βασιλέα, ἄνδρα πο-
 λυμαθέστατον, ἐν τοῖς περὶ Λιβύης συγγράμμασι (F H G
 III 472) μνημονεύοντα τοῦ κιτρίου καλεῖσθαι φάσκειν

2 μηλέας Schneid: θηλείας A 4 φησὶ τάδε A: corr. Schw
 9 πιεζόμενον ACE: corr. Mus 12 τινες i. e. Siculi, cf.
 Hes. s. v 18 δὲ add. Schw 20 δυσχερίζομαι Valcken

αὐτὸ παρὰ τοῖς Λίβυσι μῆλον Ἑσπερικόν, ἀφ' ὧν καὶ c
 Ἡρακλέα κομίσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ χρύσεια διὰ τὴν ἰδέαν
 λεγόμενα μῆλα. τὰ δὲ τῶν Ἑσπερίδων λεγόμενα μῆλα
 ὅτι ἐς τοὺς Διὸς καὶ Ἥρας λεγομένους γάμους ἀνῆκεν
 5 ἡ γῆ Ἀσκληπιάδης εἴρηκεν ἐν ἐξηκοστῷ Αἰγυπτιακῶν
 (FHG III 306). πρὸς τούτους ἀποβλέψας ὁ Δημόκριτος
 ἔφη· εἰ μὲν τι τούτων Ἰόβας ἱστορεῖ, χαιρέτω Λιβυ-
 καῖσι βίβλοις ἔτι τε ταῖς Ἄννωνος πλάναις. ἐγὼ δὲ
 τὸ μὲν ὄνομα οὗ φημι κεῖσθαι [τοῦ κιτρίου] παρὰ τοῖς
 10 παλαιοῖς τοῦτο, τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπὸ τοῦ Ἑρесьίου Θεο-
 φράστου οὕτως λεγόμενον ἐν τῇ περὶ φυτῶν ἱστορίᾳ d
 ἀναγκάζει με ἐπὶ τῶν κιτρίων ἀκούειν τὰ σημαινόμενα.
 26. φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς περὶ
 φυτῶν ἱστορίας οὕτως (4, 2)· ἡ δὲ Μηδία χώρα καὶ ἡ
 15 Περσίς ἄλλα τε ἔχει πλείω καὶ τὸ μῆλον τὸ Περσικὸν
 ἢ Μηδικὸν καλούμενον. ἔχει δὲ τὸ δένδρον τοῦτο
 φύλλον μὲν ὅμοιον καὶ σχεδὸν ἴσον τῷ τῆς [δάφνης]
 ἀνδράχλης καὶ καρύας, ἀκάνθας δ' οἷας ἄπιος ἢ ὀξύ-
 κανθος, λείας δὲ καὶ ὀξείας σφόδρα καὶ ἰσχυράς. τὸ
 20 δὲ μῆλον οὐκ ἐσθίεται μὲν, εὖοσμον δὲ πάνυ καὶ αὐτὸ
 καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου· καὶ εἰς ἱμάτια τεθῇ τὸ e
 μῆλον, ἄκοπα διατηρεῖ. χρήσιμον δὲ ἐπειδὴν καὶ τύχη
 τις πεπωκὸς θανάσιμον φάρμακον (δοθέν γὰρ ἐν οἴνῳ
 διακόπτει τὴν κοιλίαν καὶ ἐξάγει τὸ φάρμακον) καὶ
 25 πρὸς στόματος εὐωδίαν· ἐὰν γὰρ τις ἐψήσῃ ἐν ζωμῷ
 ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ τὸ εἶσω τοῦ μήλου ἐκπιέσῃ τε εἰς τὸ
 στόμα καὶ καταρροφήσῃ, ποιεῖ τὴν ὁσμὴν ἡδεῖαν.
 σπείρεται δὲ τοῦ ἥρος εἰς πρασιάς ἐξαιρεθὲν τὸ σπέρμα

4 fort. τελουμένους 5 fort. ἐν ἐβδόμῳ (ζ' pro ξ') 7. 8
 versus latere vidit Cas 9 glossam del. K 11 ἱστορίαις A
 15 τε CE: om. A 17 dittographema om Theophr 18 καὶ
 καρύας om. Theophr 24. 25 καὶ πρὸ A

διειοργασμένους ἐπιμελῶς· εἴτ' ἄρδεται διὰ τετάρτης ἢ
 f πέμπτης ἡμέρας. ὅταν δὲ ἄρδον ἢ, διαφυτεύεται πάλιν
 τοῦ ἔαρος εἰς χωρίον μαλακὸν καὶ ἔφνυδρον καὶ οὐ
 λίαν λεπτόν. φέρει δὲ τὰ μῆλα πᾶσαν ὥραν· τὰ μὲν
 γὰρ ἀφῆρηται, τὰ δ' ἀνθεῖ, τὰ δ' ἐκπέττει. τῶν δ' ἀν- 5
 θῶν ὅσα ἔχει καθάπερ ἡλακάτην ἐκ μέσου τινὰ ἐξέ-
 χουσιν, ταῦτά ἐστι γόνιμα· ὅσα δὲ μή, ἄγωνα· κἂν
 τῷ πρώτῳ δὲ τῆς αὐτῆς πραγματείας (13, 4) τὰ περὶ
 τῆς ἡλακάτης καὶ τῶν γονίμων εἴρηκεν. ἐκ τούτων
 ἐγὼ κινούμενος, ὃ ἑταῖροι, ὧν φησιν ὁ Θεόφραστος 10
 περὶ χρόας, περὶ ὀσμῆς, περὶ φύλλων τὸ κιτρίον [εἶναι]
 λέγεσθαι πεπίστευκα, καὶ μηδεὶς ὑμῶν θαυμάζέτω εἰ
 φησιν μὴ ἐσθίεσθαι αὐτό, ὁπότε γε καὶ μέχρι τῶν
 84 κατὰ τοὺς πάππους ἡμῶν χρόνων οὐδεὶς ἥσθιεν, ἀλλ'
 ὥς τι μέγα κειμήλιον ἀπετίθεντο ἐν ταῖς κιβωτοῖς 15
 μετὰ τῶν ἱματίων. 27. ὅτι δ' ὄντως ἐκ τῆς ἄνω χώρας
 ἐκείνης κατέβη εἰς τοὺς Ἑλληνας τὸ φυτὸν τοῦτο, ἔστιν
 εὐρεῖν λεγόμενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμωδίας ποιη-
 ταῖς, οἳ καὶ περὶ μεγέθους αὐτῶν τι λέγοντες τῶν
 κιτρίων μνημονεύειν φαίνονται. Ἀντιφάνης μὲν ἐν 20
 Βοιωτίῳ (Π 35 K).

καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἡλίθιον τὸ καὶ λέγειν
 ὥσπερ πρὸς ἀπλήστους. ἀλλὰ ταυτὶ λάμβανε,
 b παρθένε, τὰ μῆλα. B. καλὰ γε. A. καλὰ δῆτ',
 ὃ θεοί· 25
 νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον
 5 εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.

1 διειοργασμένον A 5 ἐκπίπτει A: corr. CE 6. 7 τινὰ
 ἔχουσιν A, ἀνέχουσιν CE 11 εἶναι om. CE 14 χρόνους
 A: corr. CE 15 εἴσθιεν A: corr. CE 22 ὄψου ἡλιθιοντο
 καὶ A: corr. Mus

B. παρ' Ἑσπερίδων ὥμην γε, νῆ τήν Φωσφόρον,
 φησὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι· τρία
 μόνον ἐστίν. *A.* ὀλίγον τὸ καλὸν ἐστὶ πανταχοῦ
 καὶ τίμιον.

5 Ἴριφος δ' ἐν Μελιβοίᾳ αὐτὰ ταῦτα τὰ λαμβεῖα προ-
 θεὶς ὥς ἴδια [τὰ τοῦ Ἀντιφάνους] ἐπιφέρει (Π 429 K).

B. παρ' Ἑσπερίδων ὥμην γε, νῆ τήν Ἀρτεμιν,
 φησὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι; τρία ^c
 μόνον ἐστίν. *A.* ὀλίγον τὸ καλὸν ἐστὶ πανταχοῦ

10 καὶ τίμιον. *B.* τούτων μὲν ὀβολόν, εἰ πολὺ,

5 τίθημι· λογιόμαι γάρ. *A.* αὐταὶ δὲ ῥόαι.

B. ὥς εὐγενεῖς. *A.* τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ
 δένδρον φυτεῦσαι τοῦτό φασιν ἐν μόνον.

B. βερβεαι πολυτίμηται· κατὰ τρεῖς μόνας

15 καὶ τὰσδ' ἐκόμισας; *A.* οὐ γὰρ εἶχον πλείονας.

28. τούτοις εἴ τις ἀντιλέγειν ἔχει ὅτι μὴ τὸ νῦν κιτρίον
 λεγόμενον σημαίνεται, σαφέστερα μαρτύρια παρατι-
 θέσθω· καίτοι καὶ Φαινίου τοῦ Ἐρεσίου ἐννοίαν ἡμῖν ^d
 διδόντος μήποτε ἀπὸ τῆς κέδρου τὸ κεδρίον ὠνόμα-
 20 σται. καὶ γὰρ τὴν κέδρον φησὶν ἐν πέμπτῳ περὶ φυτῶν
 (FHG II 300) ἀκάνθας ἔχειν περὶ τὰ φύλλα. ὅτι δὲ τὸ
 αὐτὸ τοῦτο καὶ περὶ τὸ κιτρίον ἐστὶ παντὶ δῆλον.

ὅτι δὲ καὶ προλαμβανόμενον τὸ κιτρίον πάσης τρο-
 φῆς ξηρᾶς τε καὶ ὑγρᾶς ἀντιφάρμακόν ἐστὶ παντὸς
 25 δηλητηρίου εὖ οἶδα, μαθὼν παρὰ πολίτου ἐμοῦ πιστευ-
 θέντος τὴν τῆς Αἰγύπτου ἀρχήν. οὗτος κατεδίκασέ

1. 2 ὥμην σε — φήσιν (φησὶ A) K hoc sensu: credebam
Hesperidum mala esse dicturum te, nam tria sunt 2 ταυτὶ
 εἶναι A: corr. Mus 3 ἐστὶ τὸ καλὸν A: corr. Mus 6 glos-
 sam del. K 7. 8 vide ad v. 1. 2 11. 12 ῥόαι γ' ὥς A
 ῥόας ὥς CE: corr. ε (γ' i. e. τρεῖς), fort. αὐταὶ δ' αἱ ῥόαι —
 14 latet deae deive nomen 15 τὰσδε κομίσας A: corr. Di

e τινας γενέσθαι θηρίων βορὰν κακούργους εὐρεθέντας,
 καὶ ἔδει αὐτοὺς ἀποσίτοις ζώοις παραβληθῆναι. εἰσι-
 οῦσι δὲ αὐτοῖς εἰς τὸ τοῖς λησταῖς εἰς τιμωρίαν ἀπο-
 δεδειγμένον θέατρον κατὰ τὴν ὁδὸν κάπηλῆς τις γυνὴ,
 κατ' ἔλεον ἔδωκεν οὗ μετὰ χεῖρας εἶχεν ἐσθίουσα 5
 κυτρίου, καὶ λαβόντες ἔφαγον καὶ μετ' οὐ πολὺ παρα-
 βληθέντες πελωρίοις καὶ ἀγριωτάτοις ζώοις ταῖς ἀσπίσ-
 δηχθέντες οὐδὲν ἔπαθον. ἀπορία δὲ κατέσχε τὸν ἄρ-
 f χοντα. καὶ τὸ τελευταῖον ἀνακρίνων τὸν αὐτοὺς φυ-
 λάττοντα στρατιώτην εἴ τι ἔφαγον ἢ ἔπιον, ὥς ἔμαθε 10
 [κατὰ τὸ αὐτὸν ἐξ ἀκεραίου] τὸ κυτρίον δεδομένον, τῇ
 ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν τῷ μὲν πάλιν ἐκέλευσε δοθῆναι
 κυτρίου, τῷ δ' οὐ· καὶ ὁ μὲν φάγων δηχθεὶς οὐδὲν
 ἔπαθεν, ὃ δὲ παραντίκα πληγείς ἀπέθανε. δοκιμα-
 σθέντος οὖν διὰ πολλῶν τοῦ τοιούτου εὐρέθη τὸ κυτρίον 15
 85 ἀντιφάρμακον <ὄν> παντὸς δηλητηρίου φαρμάκου. ἐὰν
 δέ τις ἐν μέλιτι Ἀττικῷ ὅλον κυτρίον ὥς ἔχει φύσεως
 συνεψήσῃ μετὰ τοῦ σπέρματος, διαλύεται μὲν ἐν τῷ
 μέλιτι, καὶ ὁ ἀπ' αὐτοῦ λαμβάνων ἔσθην δύο ἢ
 τρεῖς δακτύλους οὐδ' ὅτιοῦν ὑπὸ φαρμάκου πείσεται. 20
 29. τούτοις εἴ τις ἀπιστεῖ, μαθήτω καὶ παρὰ Θεο-
 πόμπου τοῦ Χίου, ἀνδρὸς φιλαλήθους καὶ πολλὰ χρή-
 ματα καταναλώσαντος εἰς τὴν περὶ τῆς ἱστορίας ἐξέτασιν
 ἀκριβῆ. φησὶ γὰρ οὗτος ἐν τῇ ὁγδόῃ καὶ τριακοστῇ
 b τῶν ἱστοριῶν (FHG I 311) περὶ Κλεάρχου διηγούμενος 25
 τοῦ Ἡρακλεωτῶν τῶν ἐν τῷ Πόντῳ τυράννου, ὥς

2 ἅπασι τοῖς ζώοις A: corr. Valcken 7 ταῖς ἀσπίσι fort.
 delendum 11 quae inclusi transponenda videntur hunc in
 modum τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν κατὰ τὸ αὐτὸν ἐξ ἀκεραίου εἰσι-
 οῦσιν εἰς τὸ θέατρον sim 16 ὄν add. K φαρμάκον fort. de-
 endum coll. p. 84 d 17 fort. ἐν delendum ὅλον τὸ κυτρίον
 CE 20 οὐδ' Hertlein: οὐδὲν A 26 ἡρακλεώτου A: corr. Cas

βιαίως ἀνῆρει πολλοὺς καὶ ὥς τοῖς πλείστοις ἐδίδου
ἀκόνιτον πιεῖν· ἔπειδ' οὖν, φησί, πάντες ἔγνωσαν τὴν
τοῦ φαρμάκου ταύτην φιλοτησίαν, οὐ προήεσαν τῶν
οἰκίῳ πρὶν φαγεῖν πῆγανον· τοῦτο γὰρ τοὺς προ-
5 φαγόντας μηδὲν πάσχειν πίνοντας τὸ ἀκόνιτον· ὃ καὶ
κληθῆναι φησι διὰ τὸ φύεσθαι ἐν τόπῳ Ἀκόναις κα-
λουμένῳ ὅντι περὶ τὴν Ἡράκλειαν·

ταῦτ' εἰπόντος τοῦ Δημοκρίτου θαυμάσαντες οἱ c
πολλοὶ τὴν τοῦ κίτρου δύναμιν ἀπήσθιον ὥς μὴ πρό-
10 τερον φαγόντες ἢ πίνοντες τι. Πάμφιλος δ' ἐν ταῖς
Γλώσσαις Ῥωμαίους φησὶν αὐτὸ κίτρον καλεῖν.

30. ἐξῆς δὲ τοῖς προειρημένοις κατ' ἰδίαν ἐπεισενε-
χθέντων ἡμῖν πολλῶν ὀστρέων καὶ τῶν ἄλλων ὀστρα-
κοδέρων σχεδὸν τὰ πλεῖστα αὐτῶν μνήμης ἡξιωμένα
15 παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἡβας Γάμῳ εὐρίσκω διὰ τούτων
(p. 230 L)·

ἄγει δὲ παντοδαπὰ κογχύλια,
λεπάδας, ἀσπέδους, κραβύζους, κικιβάλους, τηθυ-
νάκια,
20 βαλάνους, πορφύρας, ὀστρεῖα συμμεμνότα, d
τὰ διελεῖν μὲν ἐστὶ χαλεπά, καταφαγῆμεν δ'
εὐμαρέα·
5 μύας ἀναρίτας τε κάρυκας τε καὶ σκιφύδρια,

2 κώνιον (κάνειον C) ACE: corr. Wilam οὖν del. Ben-
seler 3 φαρμάκου τούτου CE 5 ἀκόνιτον corr. ex ἀκώ-
νητον A 10. 11 haec suo loco mota 11 κρίτον ACE:
corr. Mus 15 εὐρίσκω i. e. is quem de ostreis disserentem
induxerat Athenaeus; nomen epitomatoris culpa omissum 18
corrupta ἀσπέδους et fortasse κραβύζους κικιβάλους A: corr.
K, cf. Hes. s. κικοβαλιτίδες 18. 19 τηθύνια Mein 20 κτένια
suppl. Ahrens ὀστρεα A 21 καταφαγεῖν δ' A: corr. Mein
23 ἀναρίπτας A: corr. ed. Bas

τὰ γλυκέα μὲν ἐντ' ἐπέσθειν, ἐμπαγῆμεν δ' ὀξέα,
 τούς τε μακρογογγύλους σωλῆνας· ἃ μέλαινά τε
 κόγχος, ἅπερ κογχοθηρᾶν παισὶν ἐστ' ἰσωνία·
 θάτεροι δὲ γάιαι κόγχοι τε κάμαθίτιδες,
 e 10 τὰ κακοδόκιμοι τε κήρυνοι, τὰς ἀνδροφυκτίδας 5
 πάντες ἄνθρωποι καλέονθ', ἅμεις δὲ λεύκας τοὶ θεοί.
 31. ἐν δὲ Μούσαις γράφεται (p. 238 L) ἀντὶ τοῦ
 <κόγχος, ἅπερ κογχοθηρᾶν παισὶν ἐστ' ἰσωνία>
 κόγχος, ἃν τέλλιν καλέομεν· ἐστὶ δ' ἄδιστον κρέας.
 τὴν τελλίαν δὲ λεγομένην ἴσως δηλοῖ, ἣν Ῥωμαῖοι 10
 μίτλον ὀνομάζουσι. μνημονεύων δ' αὐτῆς Ἀριστο-
 φάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἀχυνμένης σκυ-
 τάλης συγγράμματι (p. 274 N) ὁμοίως φησὶν εἶναι τὰς
 f λεπάδας ταῖς καλουμέναις τελλίαις. Καλλίας δ' ὁ
 Μιτυληναῖος ἐν τῷ περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίῳ λεπάδος 15
 παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ φησὶν εἶναι ὥδ' ἣν ἡ ἀρχή
 (fr. 51 B⁴).
 πέτρας καὶ πολιᾶς θαλάσσης τέκνον,
 ἧς ἐπὶ τέλει γεγράφθαι·
 ἐκ δὲ παίδων χάνοις φρένας ἃ θαλασσία λεπάς, 20
 ὁ δ' Ἀριστοφάνης γράφει ἀντὶ τοῦ λεπὰς χέλυσ καὶ
 φησιν οὐκ εὔ Δικαίᾳρχον ἐκδεξάμενον λέγειν τὰς λε-
 πάδας· τὰ παιδάρια δὲ ἥνικ' ἄν εἰς τὸ στόμα λάβωσιν,
 αὐλεῖν ἐν ταύταις καὶ παίζειν, καθάπερ καὶ παρ' ἡμῖν

1 ἐντι A ἐνπάγημεν A: corr. Valck 3 κογχοθηραν
 πᾶσιν A: corr. Bergk ἐστρισώνια A: corr. K 4 δὲ γάιαι
 Ahrens: δέται A κάμαθίτιδες Ahr: αι ἀμαθίτιδες A 5 τὰ
 Ahr: τε A κακοδόκιμοστε A: corr. Mus κήρυνοι A: corr.
 Ahr 6 καλέοντι A 8 fragmenti superioris versum octa-
 vum supplevit Bergk 9 ἀντέλλειν A: corr. Cas (ἃν τέλλην)
 et Di 18 πόλιας A 20 ἐκ δὲ παίδων Ahrens: ἐκ λεπάδων
 A i. e. inflas puerorum animos 22 ἐκλεξάμενον A: corr.
 Valck 22. 23 λεπίδας A: corr. Mus

τὰ σπερμολόγα τῶν παιδαρίων ταῖς καλουμέναις τελ-
λίναις, ὥς καὶ Σώπατρος φησιν ὁ φλυακογράφος ἐν 86
τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Εὐβουλοθεομβρότῳ·

ἀλλ' ἴσχε· τελλίνης γὰρ ἐξαίφνης μέ τις
5 ἀκοὰς μελωδὸς ἦχος εἰς ἐμὰς ἔβη.
πάλιν δ' ὁ Ἐπίχαρμος ἐν Πύρρῳ καὶ Προμαθεῖ φησι
(p. 250 L)·

κἄν τις ἐλλήνων τὸν ἀναρίταν, θᾶσαι δὴ καὶ λε-
πὰς ὄσσαι.

10 παρὰ Σώφρονι δὲ κόγχοι μελαινίδες λέγονται (fr. 65
Bo)· 'μελαινίδες γὰρ τοι νισοῦντι ἐμὴν ἐκ τοῦ μικροῦ
λιμένος.' ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὡλιεὺς τὸν ἀγροιώ-
ταν (fr. 55) χηράμβας ὀνομάζει. καὶ Ἀρχίλοχος δὲ b
τῆς χηράμβης μέμνηται (fr. 198 B), τοῦ δ' ἀναρίτου
15 Ἴβυκος (fr. 22). καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάριτας.
κογλιῶδες δὲ ὄν τὸ ὄστρεον προσέχεται ταῖς πέτραις
ὥσπερ αἱ λεπάδες. Ἡρώνας δ' ἐν Συνεργαζομέναις
(fr. 2 B)·

προσφὺς ὅπως τις χοιράδων ἀναρίτης.

20 Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τις ἀνηρεῖ τοὺς 'νήσους
νηριτοτρόφους' εἶρηκεν. Ὅμηρος δὲ τῶν τηθέων
μέμνηται (Π 747).

32. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς Ἑργινοῖς
κράτιστά φησιν εἶναι τῶν κογχυλίων πρὸς διαχώρησιν

2 φλοιακογράφος ACE 4 μέγας (pro μέ τις) CE fort.
recte 8 τελλίνας (potius τέλλης) voc. latere vidit Cas ἀνδρι
τᾶνθασαι A: corr. Cas 10 δ' οἱ κόγχοι A: corr. K 11 νη-
σοῦντι A: corr. Mein 16 κογλιῶδες A: corr. Schw coll. Hes.
s. ἀναρίτης 19 ὅπως CE 20 ἐν Περραιβίῳ Hecker, tum
velut ἀντὶ τοῦ ἀνηριτοτρόφους 'νήσους νηριτοτρόφους' εἶρηκεν
21 τὸν τηθέων A: corr. Mus 24 κογχύλων CE

c καὶ οὐρησιν μύας, ὄστρεα, κτένας, χήμας. Ἄρχιππος
δ' ἐν Ἰχθύσι (I 683 K).

λεπάσιν, ἐχίνοις, ἐσχάραις, βελόναις τε τοῖς κτεσίν τε.
ῥωμαλεώτερα δὲ τῶν κογχυλίων φησὶν εἶναι ὁ Διοκλῆς
κόγχας, πορφύρας, κήρυκας. περὶ δὲ τῶν κηρύκων ὁ δ
Ἄρχιππος τάδε λέγει (ibid).

κῆρυξ θαλάσσης τρόφιμος, υἷος πορφύρας.

Σπεύσιππος δ' ἐν β' Ὀμοίων παραπλήσια εἶναι κή-
ρυκας, πορφύρας, στραβήλους, κόγχους. τῶν στραβήλων
μνημονεύει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Καμικοῖς οὕτως (fr. 302). 10

d ἄλλας στραβήλου τῆσδε, τέκνον, εἴ τινα
δυναίμεθ' εὐρεῖν. . .

ἔτι ὁ Σπεύσιππος ἐξῆς πάλιν ἰδίᾳ καταριθμεῖται
κόγχους, κτένας, μῦς, πίννας, σωλήνας, καὶ ἐν ἄλλῳ
μέρει ὄστρεα, λεπάδας. Ἀραρὼς δὲ Καμπυλίωνί φη- 15
σιν (II 217 K).

τὰ κομψὰ <μὲν> δὴ ταῦτα νωγαλεύματα,
κόγχαι τε καὶ σωλήνες αἵ τε καμπύλαι
καρτίδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην.

e Σώφρων δ' ἐν Μίμοις (fr. 38 Bo). ἑτίνες δὲ ἐντί ποκα, 20
φίλα, τοιδέ τοι μακρὰν κόγχαι; B. σωλήνές θην τοῦ-
τοί γα, γλυκύκρεον κογχύλιον, κηρᾶν γυναικῶν λίχ-
νευμα. τῶν δὲ πινυῶν μνημονεύει Κρατῖνος ἐν
Ἀρχιλόχοις (I 14 K).

ἢ μὲν δὴ πίννησι καὶ ὀστρείοισιν ὁμοίη. 25

3 ἐσχάροις Schw βάτοις (pro τε τοῖς) Kock, βελόναισι
τε κτεσίν τε Wilam κτεσίν τε III 90 f: κτένεσί τε A 4
ῥωμαλέα CE fort. recte, ῥωμαλεώτατα Mein 12 εὐρεῖν δὲ
διείρειεν λίνον suppl. Nauck 17 μὲν add. ex II p. 47 d
21 ταῖδε τὰ Blomfield, fort. τοιδέ τοὶ μακρογόγγυλοι coll.
Epich. p. 85 d v. 7 σωληνσθην A, cf. Dem. π. ἐσμ. 151 22
γλυκύκρεον CE κογχύλιον CE Dem: κογχύλεαν A 25 δὴ
πίννησι Mein ex p. 92 e: σηπίησι A

Φιλύλλιος δ' ἢ Εὐνικός ἢ Ἀριστοφάνης ἐν Πόλεσι
(I 785 K).

πουλυπόδειον σπηιδάριον, κάραβον, ἀστακόν,
ὄστρειον,

5 χήμας, λεπάδας, σωλήνας, μῦς, πίννας, κτένας
ἐκ Μιτυλήνης.

αἶρετ' ἀνθρακίδας, τρίγλη, σαργός, κεστρεύς,
πέρκη, κορακῖνοι.

Ἀγίας δὲ καὶ Δερκύλος ἐν Ἀργολικοῖς (FHG 386. f
10 292) τοὺς στραβήλους ἀστραβήλους ὀνομάζουσι, μνημο-
νεύοντες αὐτῶν ὡς ἐπιτηδείων ὄντων εἰς τὸ σαλπίζειν.
33. τὰς δὲ κόγχας ἔστιν εὐρεῖν λεγομένας καὶ θηλυκῶς
καὶ ἀρσενικῶς. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους (I 409 K).

ἀνέχασκον εἷς ἕκαστος ἐμφερέστατα

15 ὀπτωμέναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. 87

Τηλεκλείδης δ' ἐν Ἡσιόδοις (I 214 K) κόγχη φησὶ
διελεῖν. καὶ Σώφρων γυναικεῖοις (fr. 33 Bo). 'αἶ γὰ
μὰν κόγχαι, ὥσπερ αἶ κ' ἐξ ἐνὸς κελεύματος, κεχά-
ναντι ἀμῖν πᾶσαι, τὸ δὲ κρῆς ἐκάστας ἐξέχει.' ἀρσενι-
20 κῶς δ' Αἰσχύλος ἐν Ποντίῳ Γλαύκῳ (fr. 32 N).

κόγχαι μύες κῶστρεα.

Ἀριστῶνυμος Θησεῖ (I 668 K).

κόγχος ἦν βάπτων ἄλλων ὁμοίως.

παραπλησίως δ' εἶρηκε καὶ Φρύνιχος Σατύροις (I 383 K). b

25 Ἰκέσιος δὲ ὁ Ἐρασιστράτειος τῶν χημῶν φησι τὰς
μὲν τραχείας λέγεσθαι, τὰς δὲ <λείας> βασιλικάς. καὶ
τὰς μὲν τραχείας [καὶ] κακοχύλους εἶναι, ὀλιγοτρόφους,

1 Εὐνικός Schw: δύνικος A 3 πουλυπόδιον A 4 ὄστρεον
A: corr. Mein 7 πάρα τ' ἀνθρακίδες Di 16 κόγχην Cas
cf. Epich. supra p. 85 d 19 ἕκαστος A: corr. CE 21 κ'
ὄστρεα A ὄστρεα CE 23 βαπτῶν ἄλῶν [ὁμοίως] Pors 25
ἐρασιστράτειος A 26 λείας add. Wilam 27 καὶ del. K

εὐεγκρίτους, χρῆσθαι δὲ αὐταῖς καὶ δελέασι τοὺς πορ-
φυρευομένους· τῶν δὲ λείων κατὰ τὰ μεγέθη καὶ τὰς
διαφορὰς εἶναι κρατίστας. Ἠγήσανδρος δ' ἐν ὑπο-
μνήμασι (FGH IV 420) τὰς τραχείας φησὶ κόγχας ὑπὸ μὲν
Μακεδόνων κωρύκους καλεῖσθαι, ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων 5
κρίους. 34. τὰς δὲ λεπάδας ὁ Ἰκέσιος τῶν προειρημέ-
νων εὐεγκρίτους μᾶλλον εἶναι, τὰ δ' ὅστρεα ἀτροφώ-
τερά τε τούτων καὶ πλήσμια εὐεγκριτώτερά τε τούτων.
οἱ δὲ κτένες τροφιμώτεροι μὲν εἰσι, κακοχυλότεροι δὲ καὶ
δυσεγκριτώτεροι. τῶν δὲ μυῶν οἱ μὲν Ἐφέσιοι καὶ οἱ 10
τούτοις ὅμοιοι τῇ εὐχυλίᾳ τῶν μὲν κτενῶν βελτίονες,
τῶν δὲ χημῶν λειπόμενοι· οὐρητικώτεροι δὲ μᾶλλον
ἢ ἐπὶ τὴν κοιλίαν φερόμενοι. εἰσὶ δ' αὐτῶν ἔνιοι καὶ
σκιλλώδεις κακόχυλοί τε καὶ πρὸς τὴν γεῦσιν ἀπειθεῖς.
d οἱ δ' ἐλάσσονες τούτων καὶ दासेῖς ἔξωθεν οὐρητικώ- 15
τεροι μὲν εἰσι καὶ εὐχυλότεροι τῶν σκιλλωδῶν, ἀτρο-
φώτεροι δέ, διὰ τε τὸ μέγεθος καὶ τῷ γένει ὄντες
τοιούτοι. οἱ δὲ τῶν κηρύκων τράχηλοι εὐστόμαχοί τε
εἰσι καὶ ἀτροφώτεροι μυῶν τε καὶ χημῶν καὶ κτενῶν·
τοῖς δ' ἀσθενῇ τὸν στόμαχον ἔχουσι καὶ μὴ ῥαδίως 20
ἀποδιωθοῦσι τὴν τροφήν εἰς τὸ κύτος τῆς κοιλίας
χρήσιμοι, δύσφθαρτοί τε ὄντες. τὰ γὰρ ὁμολογουμέ-
ως εὔπεπτα κατὰ τοῦναντίον ἀλλότρια τῆς διαθέσεως
e ταύτης ἐστίν, εὐχερῶς διαφθειρόμενα διὰ τὸ ἀπαλὰ
καὶ εὐδιάλυτα εἶναι. ὅθεν αἱ μήκωνες αὐτῶν πρὸς 25
μὲν τὰς τῶν στομάχων εὐτονίας οὐκ εὐθετοῦσι, πρὸς
δὲ τὴν τῆς κοιλίας ἀσθένειαν χρήσιμοι. τροφιμώτεραι

6 κρείους A, cf. Hes. s. v 8 alterum utrum τούτων delen-
dum τε AC: δὲ E fort. recte 11 ὅμοιοι Mein 15 ἐλασ-
σούμενοι τούτων CE 18. 19 exspecto εὐστόμαχοι μὲν εἰσιν,
ἀτροφώτεροι δὲ 22 τε del. Schw, nisi fort. exciderunt quaedam

δὲ τούτων εἰσὶ καὶ ἀπολαυστικώτεραι αἱ τῆς πορφύρας
μήκωνες, πλὴν σκιλλωδέστεραι ὑπάρχουσι· καὶ γὰρ
ὅλον τὸ κογχύλιον τοιοῦτόν ἐστιν. ἴδιον δὲ καὶ ταύ-
ταις καὶ τοῖς σωλήσι παρέπεται τὸ ἐψομέναις παχὺν
5 ποιεῖν τὸν ζωμόν. ἐψόμενοι δὲ τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ
οἱ τράχηλοι τῶν πορφυρῶν εὐθετοῦσι πρὸς τὰς τῶν f
στομάχων διαθέσεις· μνημονεύει δ' αὐτῶν Ποσει-
διππος ἐν Λοκρίσιν (IV 517 M) οὕτως·

ὥρα περαίνειν· ἐγγέλεια, καράβους,
10 κόγχας, ἐχίνους προσφάτους, μηκῶνια,
πίνας, τραχήλους, μύας.

35. αἱ βάλανοι δ' εἰ μείζονες, εὐέκκριτοι καὶ εὖστο-
μοι. τὰ δ' ὠτάρια — γίνεται δὲ ταῦτα καὶ τῇ κατὰ
τὴν Ἀλεξάνδρειαν λεγομένη Φάρῳ νήσῳ — τροφιμώ-
15 τερα τῶν προειρημένων ἀπάντων, οὐκ εὐέκκριτα δέ.
Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως (p. 174 88
Wil) τὸ ὅστρεον τοῦτο ὑπὸ Αἰολέων καλεῖσθαι οὕς
Ἀφροδίτης. αἱ δὲ φωλάδες πολυτροφώτεραι, βρομώ-
δεις δέ. τὰ δὲ τήθη παραπλήσια τοῖς προειρημένοις
20 καὶ πολυτροφώτερα. γίνεται δέ τινα καὶ ἄγρια λεγό-
μενα ὅστρεα· πολύτροφα δ' ἐστὶ καὶ βρομώδη προσ-
έτι τε εὐτελῆ κατὰ τὴν γεῦσιν. Ἀριστοτέλης δ'
ἐν τῷ περὶ ζώων (p. 299 R) ὅστρεα, φησὶν, πίνη, b
ὅστρεον, μῦς, κτεῖς, σωλήν, κόγχη, λεπάς, τῆθος, βά-
25 λανος. πορευτικὰ δὲ κῆρυξ, πορφύρα, ἡδυπορφύρα,
ἐχῖνος, στράβηλος. ἐστὶ δ' ὁ μὲν κτεῖς τραχυόστρακος,
ράβδωτός, τὸ δὲ τῆθος ἀράβδωτον, λειόστρακον, ἡ δὲ

4 ἐψομένοις CE 7. 8 ποσίδιππος A 9 sic distinxit K
ἐγγέλεια A 12 μείζονες CE 12. 13 εὐστόμαχοι CE 18 πολυ-
τροφώτεροις C (non E, ubi πολυτροφώτερα/// in ras) 20 fort.
καὶ αὐτὰ πολυτροφώτερα

πίνη λεπτόστομον, τὸ δὲ ὄστρεον παχύστομον, δίδυ-
 ρον δὲ καὶ λειόστρακον, λεπὰς δὲ μονόθυρον καὶ
 λειόστρακον, συμφυῆς δὲ μῦς, μονοφυῆς δὲ καὶ λειό-
 στρακον σωλήν καὶ βάλανος, κοινὸν δ' ἐξ ἀμφοῖν
 κόγχη.^c τὸ δ' ἐντὸς τῆς πίνης Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρ- 5
 τυτικῷ καλεῖσθαι φησι μήκωνα. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων
 μορίων ὁ Ἀριστοτέλης (h. a. V p. 544 a 15) ᾠγίνονται,
 φησίν, αἱ μὲν πορφύραι περὶ τὸ ἔαρ, οἱ δὲ κήρυκες
 λήγοντος τοῦ χειμῶνος. ὅλως δέ, φησί, τὰ ὀστρακό-
 δερμα ἐν τῷ ἔαρι φαίνεται ἔχοντα τὰ καλούμενα ῥά,¹⁰
 καὶ τῷ μετοπώρῳ δὲ πλὴν τῶν ἐχίνων τῶν ἐδωδίμων.
 οὗτοι δὲ μάλιστα μὲν ἐν ταύταις ταῖς ὥραις αἰεὶ τε
 ἰσχύουσι καὶ τὸ πλεόν ἐν ταῖς πανσελήνοις καὶ ταῖς
 ἀλειναῖς ἡμέραις πλὴν τῶν ἐν τῷ Εὐρίπῳ τῶν Πυρ-
 d ραίων· ἐκεῖνοι δ' ἀμείνουρες τοῦ χειμῶνος καὶ εἰσι¹⁵
 μικροί, πλήρεις δὲ ῥῶν. κύοντες δὲ φαίνονται καὶ οἱ
 κοχλῖαι πάντες ὁμοίως τὴν αὐτὴν ὥραν.² 36. προελ-
 θὼν δὲ πάλιν φησὶν ὁ φιλόσοφος (p. 546 b 18)· αἱ μὲν
 οὖν πορφύραι τοῦ ἔαρος συναθροίζονται εἰς τὸ αὐτὸ
 ποιοῦσι τὴν καλουμένην μελίκηραν· <τοῦτο δ' ἐστὶν²⁰
 οἶον κηρίον>, ἀλλ' οὐχ οὕτως γλαφυρόν, ὥσπερ ἂν
 εἴ ἐκ λεπύρων ἐρεβίνθων λευκῶν πολλὰ συμπαγείη.
 ἔχει δὲ ἀνεωγμένον οὐδὲν τούτων, οὐδὲ γίνονται ἐκ
 e τούτων αἱ πορφύραι, ἀλλὰ φύονται αὗται καὶ τὰ ἄλλα
 ὀστρακόδερμα ἐξ ἰλύος καὶ σήψεως. τοῦτο δὲ συμ-²⁵
 βάλνει ὥσπερ ἀποκάθαρμα καὶ ταύταις καὶ τοῖς κή-
 ρυξι· κηριάζουσι γὰρ καὶ οὗτοι. ἀφιασι δ' ἀρχόμεναι

1. 2 δίδυρον Gesner: μονόθυρον A 2 μονόθυρον Gesner:
 δίδυρον A 5. 6 ἐν ἀρτυτικῷ A: corr. Di 8 περὶ ἔαρ CE
 12. 13 ὥραις, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αἰεὶ ἔχουσι Arist 14. 15 πυρ-
 ρέων ACE: corr. Mus 17 ὥραν Arist: ὦ in fine versus A
 20. 21 suppl. ex Arist

κηριάζειν γλισχρότητα μυξώδη, ἐξ ὧν τὰ λεπυρώδη
 συνίσταται. ταῦτα μὲν οὖν ἅπαντα διαχεῖται, ἀφιάσι
 δ' ἰχῶρα εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ γίνεται
 ἐν τῇ γῇ συστάντα πορφύρια μικρά, ἃ ἔχουσαι ἀλί-
 5 σκονται αἱ πορφύραι. ἐὰν δὲ πρὶν ἐκτεκεῖν ἀλῶσιν, f
 ἐνίοτε ἐν ταῖς φορμίσιν, εἰς δὲ ταὐτὸ συνιοῦσαι ἐκτί-
 κτουσι, καὶ γίνεται οἷονεὶ βότρους. ἐστὶ δὲ τῶν πορ-
 φυρῶν γένη πλείονα· καὶ ἔνιαι μὲν μεγάλαι, οἷον αἱ
 περὶ τὸ Σίγειον καὶ τὸ Λεκτόν, αἱ δὲ μικραί, οἷον ἐν
 10 τῷ Εὐρίπῳ καὶ περὶ Καρίαν. καὶ αἱ μὲν ἐν τοῖς
 κόλποις μεγάλαι καὶ τραχεῖαι, καὶ τὸ ἄνθος αἱ μὲν 89
 πλείσται μέλαν ἔχουσιν, ἔνιαι δ' ἐρυθρὸν μικρόν.
 γίνονται δ' ἔνιαι τῶν μεγάλων καὶ μυαῖαι. αἱ δ' ἐν
 τοῖς αἰγιαλοῖς καὶ περὶ τὰς ἀκτὰς τὸ μὲν μέγεθος
 15 εἰσι μικραί, τὸ δὲ ἄνθος ἐρυθρὸν ἔχουσιν. ἔτι δ' ἐν
 μὲν τοῖς προσβόροισι μέλαιναι, ἐν δὲ τοῖς νοτίοις
 ἐρυθραὶ ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.' 37. Ἀπολλόδωρος
 δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος προθεῖς τὰ
 'λιγνοτέρα τῶν προφυρῶν' (fr. 60 Bo) φησὶν ὅτι παροι-
 20 μία ἐστὶν καὶ λέγει, ὥς μὲν τινες, ἀπὸ τοῦ βάμματος·
 οὗ γὰρ ἂν προσψαύσῃ ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸ καὶ τοῖς προσ- b
 παρατεθειμένοις ἐμποιεῖ χρώματος αὐγὴν· ἄλλοι δ'
 ἀπὸ τοῦ ζώου. 'ἀλίσκονται δέ, φησὶν ὁ Ἀριστοτέ-
 λης (h. a. V p. 547a 13), τοῦ ἔαρος, ὑπὸ κύνα δ' οὐχ
 25 ἀλίσκονται· οὐ γὰρ νέμονται, ἀλλὰ κρύπτουσιν ἑαυ-
 τὰς καὶ φωλεύουσι. τὸ δὲ ἄνθος ἔχουσιν ἀνὰ μέσον
 τῆς μήκωνος καὶ τοῦ τραχήλου. ἔχει δὲ (ib. p. 547 b 3)

2 ἀφίησι A et Arist: corr. Dobr 6 εἰς δὲ τοῦτο A
 12 μικρόν vel καὶ μικρόν Arist. codd: μικρῶ A 15. 16 ἐν
 μὲν ταῖς A 16 πρὸς βορροῖς A 18 προθεῖς τὸ Mus fort.
 recte coll. VII p. 281e 20 fort. λέγεται 22 ἐμποι A: corr.
 CE 23 ἀπὸ τοῦ CE: ἐπὶ τοῦ A 27 τοῦ μήκωνος A

καὶ αὐτὴ καὶ ὁ κῆρυξ τὰ ἐπικαλύμματα κατὰ τὰ αὐτὰ
καὶ τὰ ἄλλα τὰ στρομβώδη ἐκ γενετῆς πάντα. νέ-
μονται δ' ἐξείροντα τὴν καλουμένην γλωτταν ὑπὸ τὸ
c κάλυμμα. τὸ δὲ μέγεθος τῆς γλώσσης ἔχει ἡ πορφύρα
μεῖζον δακτύλου, ᾧ νέμεται καὶ διατρυνπᾶ καὶ τὰ κογ- 5
χύλια καὶ τὸ ἐαυτῆς ὄστρακον. μακρόβια δ' ἐστὶν καὶ
ἡ πορφύρα καὶ ὁ κῆρυξ καὶ ζῇ περὶ ἔτη ἕξ. φανερὰ
δὲ ἡ αὖξησις ἐκ τῆς ἐν τῷ ὄστράκῳ ἑλικος. αἱ δὲ
κόγχαι καὶ χῆμαι καὶ σωλῆνες καὶ κτένες ἐν τοῖς ἀμ-
μώδεσι λαμβάνουσι τὴν σύστασιν. 38. αἱ δὲ πῖναι 10
ὀρθαὶ φύονται ἐκ τοῦ βυθοῦ ἔχουσί τε ἐν αὐταῖς τὸν
d πινοφύλακα αἰ μὲν καρίδιον, αἰ δὲ καρκίνιον· οὗ
στερόμεναι θᾶπτον διαφθείρονται· τοῦτο δὲ Πάμ-
φιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων συμπε-
φυκέναι φησὶν αὐταῖς. Χρύσιππος δ' ὁ Σολεὺς ἐκ 15
τοῦ ε' περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς· 'ἡ πίννη,
φησὶν, καὶ ὁ πιννοτήρης συνεργὰ ἀλλήλοις, κατ' ἰδίαν
οὐ δυνάμενα συμμένειν. ἡ μὲν οὖν πίννη ὄστρεόν
ἐστίν, ὁ δὲ πιννοτήρης καρκίνος μικρός. καὶ ἡ πίννη
διαστήσασα τὸ ὄστρακον ἡσυχάζει τηροῦσα τὰ ἐπείσ- 20
e ιόντα ἰχθύδια, ὁ δὲ πιννοτήρης παρσεστὼς ὅταν
εἰσέλθῃ τι δάκνει αὐτὴν ὥσπερ σημαίνων, ἣ δὲ
δηχθεῖσα συμμύει. καὶ οὕτως τὸ ἀποληφθὲν ἔνδον
κατεσθίουσι κοινῇ. φασὶ δέ τινες καὶ συγγεννᾶσθαι
αὐτὰ αὐτοῖς καὶ ὥς ἂν ἐξ ἐνὸς σπέρματος γίνεσθαι. 25
πάλιν δὲ ὁ Ἀριστοτέλης φησὶ (ibid. b 18)· 'πάντα δὲ
τὰ ὄστρακώδη γίνεταί καὶ ἐν τῇ ἰλύι, ἐν μὲν τῇ βορ-
βορώδει τὰ ὄστρεα, ἐν δὲ τῇ ἀμμώδει κόγχαι καὶ τὰ
δηθέντα, περὶ δὲ τὰς σήραγγας τῶν πετρῶν τήθηα

10 πῖναι A, sed in πινναι corr 15. 16 ἐν τῷ ε' Mus 18
μένειν Coraes 25 αὐτὸν αὐτῇ CE 27 καὶ αὐτόματα Arist

καὶ βάλανοι καὶ τὰ ἐπιπολάζοντα, οἷον λεπάδες καὶ
 νηρῖται. — 39. 'τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον (ib. p. 548a 22) f
 γίνεται τοῖς ὀστρακοδέρμοις καὶ τὰ μὴ ἔχοντα ὀστρακα,
 καθάπερ αἷ τε κνίδαι καὶ οἱ σπόργοι ἐν ταῖς σήραγξι
 5 τῶν πετρῶν. ἐστὶ δὲ τῶν κνιδῶν δύο γένη· αἱ μὲν
 γὰρ ἐν τοῖς κοίλοις οὐκ ἀπολύονται τῶν πετρῶν, αἱ
 δ' ἐν τοῖς λείοις καὶ πλαταμώδεσιν ἀπολυόμεναι μετα-
 χωροῦσι.' τὰς δὲ κνίδας ὁ Εὐπόλις ἐν Αὐτολύκῳ
 (I 272 K) ἀκαλήφας ὀνομάζει ἔτι τε Ἀριστοφάνης ἐν 90
 10 Φοινίσσαις οὕτως (ib. p. 534).

ἔχε τὸν πρῶτον πάντων

ἴφνα φῦναι

εἰθ' ἐξῆς τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

καὶ ἐν Σφηξί (884). Φερεκράτης δ' ἐν Αὐτομόλοις
 15 (I 152 K).

κἂν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι.
 Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἰατρὸς 'ἵ δὲ ἀκαλήφη, φη-
 σίν, ἐστὶν εὐκοίλιος, οὐρητική, εὐστόμαχος· κνησμὸν
 δὲ ποιεῖ τοῖς συνάγουσιν, ἐπειδὴν μὴ προαλείψωνται.'
 20 οὕτως γὰρ ἀνιᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτήν· ὑφ' ᾧ
 κατὰ παραφθοράν νῦν ἀκαλήφη ὀνομάζεται· τάχα δὲ b
 ἴσως διὰ ταύτην καὶ ἡ βοτάνη. κατ' εὐφημισμὸν γὰρ
 τῆς ἀντιφράσεως ὠνόμασται· οὐ γὰρ πραεῖά ἐστὶν καὶ
 ἀκαλὴ τῇ ἀφῇ, τραχεῖα δὲ καὶ ἀηδής. τῆς μέντοι θα-
 25 λασσίας ἀκαλήφης μνημονεύει καὶ Φιλιππίδης ἐν
 Ἀμφιαράῳ οὕτως (IV 468 M).

ὅστρε', ἀκαλήφας, λεπάδας . . παρέθηκε μοι.

τὸ δ' ἐν Λυσιστράτῃ Ἀριστοφάνους πέπαικται (549).

3 ὀστρακα CE Arist: ὀστρακον A 4 κνίδαι CE: κνί-
 δοι A 7 λείοισι A μείζοσι codd. duo Arist, fort. λειώδεσι
 11 ἔχε τὸν A: εἰκὸς δήπου Bekk. anecd. 370, 20, cf. II p. 62 d
 24 ἀπαλή A: corr. K, cf. Et. M. 44, 20 27 καὶ λεπάδας Di

ἀλλ' ὧς τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν.
 ἐπεὶ τήθεα τὰ ὄστρεα. μέμικται γὰρ κωμωδικῶς πρὸς
 c τὴν τήθην καὶ μητέρα. 40. καὶ περὶ τῶν ἄλλων
 ὀστρέων ὁ Δίφιλος τάδε φησί· ἡχημῶν δὲ τῶν τρα-
 χειῶν αἱ μικραὶ καὶ λεπτὴν ἔχουσιν τὴν σάρκα ὄστρεα 5
 λέγονται καὶ εὐστόμαχοί εἰσι καὶ εὐέκκριτοι· αἱ δὲ
 λεῖαι, βασιλικαὶ δὲ πρὸς τινων καλούμεναι πελώριαί
 τε λεγόμεναι, τρόφιμοι, δυσέκκριτοι, εὐχυλοι, εὐστό-
 μαχοι, καὶ μάλιστα αἱ μεῖζους. τελλῖναι γίνονται μὲν
 ἐν Κανώβῳ πολλὰ καὶ ὑπὸ τὴν τοῦ Νείλου ἀνάβασιν 10
 πληθύνουσιν. ὧν λεπτότεραι μὲν εἰσιν αἱ βασιλικαὶ
 d διαχωρητικαὶ τε καὶ κοῦφαι, ἔτι δὲ καὶ τρόφιμοι, αἱ
 δὲ ποτάμια γλυκύτεραι. οἱ δὲ μύες μέσως εἰσὶ τρό-
 φιμοι, διαχωρητικοί, οὐρητικοί· κράτιστοι δὲ οἱ Ἐφέ-
 σιοι καὶ τούτων οἱ φθινοπωρινοί. αἱ δὲ μυίσκαι τῶν 15
 μυῶν οὔσαι μικρότεραι γλυκεῖαί τε καὶ εὐχυλοί εἰσι
 προσέτι τε καὶ τρόφιμοι. οἱ δὲ σωλῆνες μὲν πρὸς
 τινων καλούμενοι, πρὸς τινων δὲ αὐλοὶ καὶ δόνακες
 καὶ ὄνυχες, πολύχυλοι καὶ κακόχυλοι, κολλώδεις. καὶ
 οἱ μὲν ἄρρενες αὐτῶν ῥαβδωτοὶ εἰσι καὶ οὐ μονοχρώ- 20
 ματοι· εἰσὶ δὲ τοῖς λιθιῶσι καὶ ἄλλοις δυσουροῦσιν
 e εὐθῆτοι. οἱ δὲ θήλεις μονοχρώματοί τε εἰσι καὶ γλυ-
 κύτεροι. λαμβάνονται δὲ ἐφθοὶ καὶ τηγανιστοί· κρείτ-
 τονες δ' εἰσὶν οἱ μέχρι τοῦ χανεῖν ἐπ' ἀνθράκων
 ὀπτώμενοι. — 'σωληνισταὶ δ' ἐκαλοῦντο οἱ συνάγον- 25
 τες τὰ ὄστρεα ταῦτα, ὥς ἱστορεῖ Φαινίας ὁ Ἐρέσιος

2 ὄστρεα CE πέπαικται Mein, potius <τὰ> πρὸς, inter-
 pretatio mutila, cf. schol. Arist 3 τήθην A: τροφὸν C τροφήν E
 4.5 παχειῶν ACE: corr. Cas 7 λεῖαι Schneid: παχεῖαι ACE
 πελώριδες p. 92 f 15 μυίσκαι Schneid: μύες καὶ ACE 18 καὶ
 αὐλοὶ CE, ceterum cf. Plin. 32, 151 21 καὶ ἄλλως Mein
 23. 24 κρείττους CE

ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τυράννων ἀναίρεσις ἐκ τιμω-
 ρίας γράφων οὕτως· 'Φιλόξενος ὁ καλούμενος σωλη-
 νιστῆς ἐκ δημαγωγοῦ τύραννος ἀνεφάνη, ζῶν τὸ μὲν
 ἐξ ἀρχῆς ἀλιευόμενος καὶ σωληνοθήρας ὦν· ἀφορμῆς f
 5 δὲ λαβόμενος καὶ ἐμπορευσάμενος βίον ἐκτήσατο.' —
 'τῶν δὲ κτενῶν ἀπαλώτεροι μὲν εἰσιν οἱ λευκοί· ἄβρο-
 μοι γὰρ καὶ εὐκοίλιοι. τῶν δὲ μελάνων καὶ πυρρῶν
 οἱ μείζονες καὶ εὖσαρκοι εὖστομοι. κοινῶς δὲ πάντες
 εὐστόμαχοι, εὖπεπτοι, εὐκοίλιοι λαμβανόμενοι μετὰ
 10 κυμίνου καὶ πεπέρεως.' — μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ
 "Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι (I 683 K).

λεπάσιν, ἐχίνοις, ἐσχάραις, βελόναις τε τοῖς κτεσίν τε.
 — 'αἱ δὲ βάλανοι καλούμεναι ἀπὸ τῆς πρὸς τὰς δρυί- 91
 νας ὁμοιότητος διαφέρουσι παρὰ τοὺς τόπους. αἱ
 15 μὲν γὰρ Αἰγύπτιαι γλυκεῖαι, ἀπαλαί, εὖστομοι, θρε-
 πτικάι, πολύχυλοι, οὐρητικάι, εὐκοίλιοι, αἱ δὲ ἄλλαι
 ἁλυνώτεραι. τὰ δὲ ὠτία δύσπεπτα, τροφίμα δὲ μᾶλ-
 λον τηγανιζόμενα. αἱ δὲ φωλάδες εὖστομοι, βρομώ-
 δεις δὲ καὶ κακόχυλοι. 41. ἐχῖνοι δὲ ἀπαλοὶ μὲν,
 20 εὖχυλοι, βρομώδεις, πλήσμιοι, εὖφθαρτοι, μετὰ δὲ
 ὄξυμέλιτος λαμβανόμενοι καὶ σελίνου καὶ ἡδυόσμου
 εὐστόμαχοι, γλυκεῖς τε καὶ εὖχυλοι. προσσηνέστεροι δ' b
 αὐτῶν οἱ ἐρυθροὶ καὶ οἱ μήλινοι καὶ οἱ παχύτεροι
 καὶ οἱ ἐν τῷ ξύεσθαι τὴν σάρκα γαλακτώδες ἀνιέντες.
 25 οἱ δὲ περὶ τὴν Κεφαλληνίαν γινόμενοι καὶ περὶ τὴν
 Ἰκαρίαν καὶ τὸν Ἀδρίαν . . . τινὲς αὐτῶν καὶ ὑπόπι-

6 interiecto Phaeniae loco pergīt Diphilus 8 μείζους
 CE εὖσαρκοι Dobr: ἐνεάριοι A, om. CE κοινῇ CE
 12 cf. ad p. 86c 13 pergīt Diphilus 14 fort. κατὰ τοὺς
 τόπους, cf. VII 317 f 19 οἱ ἐχῖνοι CE 22 καὶ εὐκοίλιοι
 Mein vix recte 23 παχύτατοι A: corr. CE 25. 26 περὶ
 τὴν Ἰκαρίαν Mein, fort. περὶ τὴν Ἰσθρίαν 26 hiatum not. Mein

κροί εἰσιν· οἱ δ' ἐπὶ τοῦ σκοπέλου τῆς Σικελίας κοι-
λίας λυτικοί.¹ Ἀριστοτέλης δέ φησι (h. a. IV p. 530a 34)
τῶν ἐχίνων πλείω γένη εἶναι· ἐν μὲν τὸ ἐσθιόμενον,
ἐν ᾧ τὰ καλούμενά ἐστιν ῥά, ἄλλα δὲ δύο τό τε τῶν
σπατάγγων καὶ τὸ τῶν καλουμένων βρυσῶν. μνημο- 5
νεύει τῶν σπατάγγων καὶ Σώφρων (fr. 69 Bo) καὶ
Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν οὕτως (I 497 K).

c δαρδάπτοντα, μιστύλλοντα, διαλείχοντά μου
τὸν κάτω σπατάγγην.

καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Ἡβας γάμφῳ περὶ τῶν ἐχίνων 10
φησί (p. 231 L).

καρκίνοι θ' ἔχοντ' ἐχίνοι θ', οἳ καθ' ἄλμυρὰν ἄλλα
νεῖν μὲν οὐκ ἴσαντι, πεζῶ δ' ἐμπορεύονται μόνοι.
Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν ἔκτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ
Τρωικοῦ διακόσμου (fr. 15 Gaede) Ἀάκωνά φησί τινα 15
κληθέντα ἐπὶ θοῖναν παρατεθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν
θαλαττίων ἐχίνων ἐπιλαβέσθαι ἐνός, οὐκ εἰδότα τὴν
d χρῆσιν τοῦ ἐδέσματος, ἀλλ' οὐδὲ προσέχοντα τοῖς συν-
δειπνοῦσι πῶς ἀναλίσκουσιν· ἐνθέντα δὲ εἰς τὸ στόμα
σὺν τῷ κελύφει βρύκειν τοῖς ὀδοῦσι τὸν ἐχίνον. δυσ- 20
χρηστούμενον οὖν τῇ βρώσει καὶ οὐ συνιέντα τὴν
ἀντιτυπίαν τῆς τραχύτητος εἰπεῖν· ὥς φάγημα μιαρόν,
οὔτε μὴ νῦν σε ἀφέω μαλθακισθεὶς οὔτ' αὐτίς ἔτι
<κα> λάβοιμι.² ὅτι δὲ οἱ ἐχίνοι, λέγω δὲ καὶ τοὺς
χερσαίους καὶ τοὺς θαλαττίους, καὶ ἑαυτῶν εἰσι φυ- 25
λακτικοὶ πρὸς τοὺς θηρῶντας, προβαλλόμενοι τὰς

1 σκοπέλου corruptum, fort. Ἐκνόμου 5 σπατάνων CE,
expectes σπαταγγῶν 8 δάπτοντα Pors 12 θικοντι ἐχίνοι
τε τοι A: corr. Toup 13 πεζαὶ δ' A: corr. Toup μόγισ
Bergk, μόνον Ahr 16 θοίναν A θοίνην CE 23 ἀφέω A:
ἀφέρω ex ἀφέω corr. C ἀφέρω ex ἀφήσω corr. E 24 κα
add. K

ἀκάνθας ὥσπερ τι χαράκωμα, Ἴων ὁ Χῖος μαρτυρεῖ
ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ λέγων οὕτως (p. 573 N).

ἀλλ' ἐν τε χέρσῳ τὰς λέοντος ἤνεσα

ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἷζυρὰς τέχνας.

5 ὅς εὖτ' ἂν ἄλλων κρεισσόνων ὁρμὴν μάθῃ,
στρόβιλος ἀμφάκανθον εἰλίξας δέμας

5 κεῖται δακεῖν τε καὶ θιγεῖν ἀμήχανος.

42. ἑτῶν δὲ λεπάδων, φησὶν ὁ Δίφιλος, τινὲς
μέν εἰσι μικραί, τινὲς δὲ καὶ ὀστρέοις ἐοικυῖαι. εἰσὶ
10 δὲ σκληραὶ καὶ ὀλιγόχυλοι καὶ οὐκ ἄγαν δριμεῖαι, εὖ-
στομοὶ δὲ καὶ εὐκατέργαστοι, ἐφθαλ δὲ ποσῶς εὖστο-
μοι. αἱ δὲ πίνναι οὐρητικάι, τρόφιμοι, δύσπεπτοι,
δυσανάδοτοι. εἰκόασι δ' αὐταῖς καὶ οἱ κήρυκες· ὧν
οἱ μὲν τράχηλοι εὐστόμαχοι, δυσκατέργαστοι δέ· διὸ f
15 τοῖς ἀσθενοῦσι τὸν στόμαχον οἰκεῖοι· δυσέγκριτοί τε
καὶ μέσως τρόφιμοι. τούτων δὲ αἱ μήκωνες λεγόμεναι
πρὸς τοῖς πυθμέσιν ἀπαλαί, εὐφθαρτοί. διὸ τοῖς τὴν
γαστέρα ἀσθενοῦσιν οἰκεῖται. αἱ δὲ πορφύραι μεταξὺ
πίννης εἰσὶ καὶ [τοῦ] κήρυκος· ὧν οἱ μὲν τράχηλοι
20 πολύχυλοι, εὖστομοι, τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῶν ἀλυκὸν καὶ
γλυκὺ καὶ εὐανάδοτον εἰς ἐπίκρασιν τ' ἐπιτήδειον. τὰ
δὲ ὀστρεα γεννᾶται μὲν καὶ ἐν ποταμοῖς καὶ ἐν λί- 92
μναις καὶ ἐν θαλάσῃ. κράτιστα δὲ τὰ θαλάττια,
ὅταν λίμνη ἢ ποταμὸς παρακέηται. γίνεται γὰρ εὖ-
25 χυλα καὶ μείζονα καὶ γλυκύτερα. τὰ δὲ πρὸς ἡόσι
καὶ πέτραις ἰλύος καὶ <γλυκέος> ὕδατος ἀμιγῇ μικρά,

2 φοινίκη καινή A: corr. Dalec 5 ὅς' A: corr. CE
6 ἀμφ' ἀκάνθαν (ἀκάνθας E) ACE: corr. Salm 7 θίγειν ACE
10. 11 εὖστομοί τε καὶ δυσκατέργαστοι, ἐφθαλ δὲ ποσῶς εὐστό-
μαχοι Coraes coll. Xenocr. de alim. apud Oribas. I 145 Daremb
14 εὖστομοί Mein, sed cf. p. 87d 17 fort. <αί> πρὸς 19 τοῦ
om. CE 25 μείζω CE 26 γλυκέος add. K coll. Plin. 32, 59

σκληρά, δηκτικά. τὰ δὲ ἔαρινά ὄστρεα καὶ τὰ κατὰ
 τὴν τοῦ θέρους ἀρχὴν κρείσσονα, πλήρη, θαλασσί-
 ζοντα μετὰ γλυκύτητος, εὐστόμαχα, εὐέκκριτα. τὰ δὲ
 συνεψόμενα μαλάχῃ ἢ λαπάθῳ ἢ ἰχθύσιν ἢ καθ' αὐτὰ
 b τροφίμα καὶ εὐκοίλια.' 43. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθη- 5
 ναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστών φησιν· ὄστρεα καὶ κόγχαι
 καὶ μύες καὶ τὰ ὅμοια τὴν μὲν σάρκα δυσκατέργαστά
 ἐστὶ διὰ τὴν ὑγρότητα τὴν ἐν αὐτοῖς ἄλυσκην. διόπερ
 ὥμᾱ μὲν ἐσθιόμενα κοιλίας ἐστὶν ὑπακτικά διὰ τὴν
 ἄλυσκότητα, τὰ δὲ ἐψόμενα ἀφίησιν ἥτοι πᾶσαν ἢ τὴν 10
 πλείστην ἄλμην εἰς τὴν συνέψουσιν αὐτὴν ὑγρότητα.
 διόπερ αἱ μὲν ὑγρότητες, ἐν αἷς ἂν ἐψηθῇ τι τῶν
 ὀστρέων, ταρακτικά καὶ ὑπακτικά κοιλίας εἰσίν, αἱ
 δὲ σάρκες τῶν ἐψομένων ὀστρέων ψόφους ποιοῦσιν
 c ἐστερημέναι τῶν ὑγρῶν. τὰ δὲ ὅπτα τῶν ὀστρέων, 15
 εἴαν τις αὐτὰ καλῶς ὀπτήσῃ, ἄλυποτάτην ἔχει διάθε-
 σιν· πεπύρωται γάρ. διὸ οὐχ ὁμοίως τοῖς ὥμοις ἐστὶ
 δύσπεπτα καὶ τὰς ὑγρότητας ἐν αὐτοῖς ἔχει κατεξη-
 ραμμένας, δι' ὧν ἐκλυτος ἡ κοιλία γίνεται. τροφὴν
 τε δίδωσιν ὑγρὰν τε καὶ δύσπεπτον ἅπαν ὄστρεον καὶ 20
 πρὸς τὰς οὐρήσεις ἐστὶν οὐκ εὖοδα. ἀκαλήφη δὲ καὶ
 ἐχίνων ὥς καὶ τὰ τοιαῦτα τροφὴν μὲν δίδωσιν ὑγρὰν
 καὶ μικράν, τῆς δὲ κοιλίας ἐστὶν λυτικά καὶ οὐρήσεως
 κινητικά.'

44. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν Γεωργικοῖς 25
 τάδε τῶν ὀστρέων καταλέγει (fr. 83 Schn)·

d ἥς καὶ ὄστρεα τόσσα βυθούς ᾗτε βόσκεται ἄλμης,

2 κρείσσω CE 4 <μᾶλλον> ἢ καθ' αὐτὰ K 18.
 19 κατεξηρασμένας A: corr. CE 19. 20 fort. τροφὴν δὲ
 27 βυθούς κᾶτα Mein

νηρῖται στρόμβοι τε πελωριάδες τε μύες τε,
 γλίσχραι τ' ἀλλὰ σύνες τε καὶ αὐτῆς φωλεὰ πίνης.
 καὶ Ἀρχέστρατος δ' ἐν Γαστρονομίᾳ φησί (fr. 50 R).
 τοὺς μῦς Αἴνος ἔχει μεγάλους, ὅστρεα δ' Ἀβυδος,
 5 τὰς ἄρκτους Πάριον, τοὺς δὲ κτένας ἢ Μιτυλήνη.
 πλείστους δ' Ἀμβρακία παρέχει καὶ ἄπλατα μετ'
 αὐτῶν

Μεσσήνη δὲ πελωριάδας στενοπορθμίδι κόγχας
 5 καὶ Ἐφέσῳ λήψει τὰς λείας οὗ τι πονηράς.
 10 τήθεα Καλχηδών, τοὺς κήρυκας δ' ἐπιτρίψαι e
 ὁ Ζεὺς, τοὺς τε θαλασσογενεῖς καὶ τοὺς ἀγοραίους,
 πλὴν ἐνὸς ἀνθρώπου· κεῖνος δέ μοι ἐστὶν ἐταῖρος
 Λέσβον ἐριστάφυλον ναίων, Ἀγάθων δὲ καλεῖται.
 καὶ Φιλύλλιος δὲ ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὰς Πό-
 15 λεις φησί (I 785 K).

χήμας, λεπάδας, σωλήνας, μῦς, πίννας, κτένας ἐκ
 Μηθύμνης.

ὅστρεα δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Κρατι-
 νος Ἀρχιλόχοις (I 14 K).

20 πίννησι καὶ ὀστρείοισιν ὁμοίη. f
 καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 230 v. 3 L).
 ὅστρεα συμπεφυκότεα.

ὄστρεον δὲ ὡς ὄρνεον Πλάτων ἐν Φαίδρῳ (p. 250 c).
 'ὄστρέου τρόπον, φησί, δεδεσμευμένοι,' καὶ ἐν Τιμαίῳ

1 πελωρίδες A: corr. Mus 2 γλίσχρ' Ἀλοσύδνης τέκνα
 καὶ Bothe 4 μῦσθ' ἢ αἴνος A μῦς ἢ αἴνος CE: corr. Mus,
 fort. μύας ὅστρεα ACE: corr. Mus 5 τοὺς ἄρκτους CE
 (in E ex ἄρκτους corr) 6 πλείστους omnino verum, recte hia-
 tum not. Di 8 πελωριάδαις A superscr. ε: corr. Mus στε-
 νοπορθμίδαι A: corr. Mus 8. 9 κόγχαι i. q. χήμαι (cf. Phot.
 s. κόγχη), chemae laeves Plin. 32, 147 9 post πονηράς fort.
 lacuna 16. 17 cf. p. 86e 18 ὅστρεα ACE: corr. Mus
 21 γάμοις A

(p. 92b)· 'τὸ τῶν ὀστρέων γένος συμπάντων,' ἐν δὲ τῷ
 τῆς Πολιτείας δεκάτῳ ὀστρεία εἶπε (p. 611d)· 'προσ-
 πεφυκέναι ὀστρεία τε καὶ φυνία.' αἱ δὲ πελωρίδες
 ὠνομάσθησαν παρὰ τὸ πελώριον. μεῖζον γὰρ ἐστὶ
 93 χήμης καὶ παρηλλαγμένον. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶ 5
 καὶ ἐν ἄμμῳ αὐτὰς γίνεσθαι. τῶν δὲ χημῶν μνημο-
 νεύει Ἴων ὁ Χῖος ἐν Ἐπιδημίαις (FHG II 47). καὶ
 ἴσως οὕτως ὠνόμασται τὰ κογχύλια παρὰ τὸ κεχη-
 νέναι.

45. περὶ δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γινομένων 10
 ὀστρέων — οὐ γὰρ ἄκαιρον καὶ τούτων μνησθῆναι
 διὰ τὴν τῶν μαργαριτῶν χρῆσιν — Θεόφραστος
 μὲν ἐν τῷ περὶ λίθων γράφει οὕτως (c. 36)· 'τῶν
 θαυμαζομένων δὲ λίθων ἐστὶν καὶ ὁ μαργαρίτης κα-
 λούμενος, διαφανὴς μὲν τῇ φύσει· ποιοῦσι δ' ἐξ αὐ- 15
 τοῦ τοὺς πολυτελεῖς ὄρμους. γίνεται δὲ ἐν ὀστρέω
 b τινὶ παραπλησίῳ ταῖς πίνυαίς, πλήν ἐλάττονι. μέγε-
 θος δὲ ἡλίκον ἰχθύος ὀφθαλμὸς εὐμεγέθης.' Ἀνδρο-
 σθένης δ' ἐν τῷ τῆς Ἰνδικῆς Παράπλῳ (fr. 1 M) γρά-
 φει οὕτως· 'τῶν δὲ στρόμβων καὶ χοιρίνων καὶ τῶν 20
 λοιπῶν κογχυλίων ποικίλαι αἱ ἰδέαι καὶ πολὺ διάφοροι
 τῶν παρ' ἡμῖν· γίνονται δὲ πορφύραι τε καὶ ὀστρέων
 πολὺ πλῆθος τῶν λοιπῶν· ἐν δὲ ἴδιον ὁ καλοῦσιν ἐκεῖ-
 νοὶ βέρβερι, ἐξ οὗ ἡ μαργαρίτις λίθος γίνεται. αὕτη δ'
 ἐστὶ πολυτελής κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ πωλεῖται περὶ Πέρ- 25
 σας τε καὶ τοὺς ἄνω τόπους πρὸς χρυσίον. ἐστὶ δ'

2 et 3 ὀστρεα A: corr. Di 2. 3 συμπεφυκέναι A 4 τὸ
 πέλωρον Et. M. 659, 55, ubi haec pleniora μεῖζον γὰρ τι CE
 8. 9 χῆμαι δέ, φησί, παρὰ τὸ κεχηνέναι ἴσως CE, et fort. Athe-
 naeus dixerat et χήμη et κογχύλια ab κεχηνέναι verbo ducta
 esse 21 αἱ ποικίλαι ἡδεῖαι ACE: corr. Coraes (*variae species*
 iam Dalec) 22 πορφύρα A: corr. s 25. 26 παρὰ Πέρσας CE

ἡ μὲν τοῦ ὀστρέου ὄψις παραπλησία τῷ κτενί, οὐ
 διέγλυπται δὲ ἀλλὰ λεῖον τὸ ὄστρακον ἔχει καὶ δασύ, c
 οὐδὲ ὦτα ἔχει δύο ὥσπερ ὁ κτεὶς ἀλλὰ ἓν. ἡ δὲ λί-
 θος γίνεται ἐν τῇ σαρκὶ τοῦ ὀστρέου, ὥσπερ ἐν τοῖς
 5 συείοις ἢ χάλαζα, καὶ ἐστὶν ἡ μὲν χρυσοειδὴς σφό-
 δρα, ὥστε μὴ ῥαδίως διαγινώσκειν ὅταν παρατεθῇ παρὰ
 τὸ χρυσίον, ἡ δὲ ἀργυροειδὴς, ἡ δὲ τελέως λευκὴ,
 ὁμοία τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἰχθύων. Χάρης δ' ὁ
 Μιτυληναῖος ἐν ἐβδόμῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστο-
 10 ριῶν φησι (fr. 12 M): 'θηρεύεται δὲ κατὰ τὴν Ἰνδι-
 κὴν θάλασσαν, ὡσάντως δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀρμενίαν
 καὶ Περσικὴν καὶ Σουσιανὴν καὶ Βαβυλωνίαν, παρό- d
 μοιον ὀστρέω· τὸ δ' ἐστὶν ἄδρον καὶ πρόμηκες, ἔχον
 ἐν αὐτῷ σάρκα καὶ μεγάλην καὶ λευκὴν, εὐώδη σφό-
 15 δρα. ἐξ ὧν ἐξαιροῦντες ὅστις λευκὰ προσαγορεύουσι
 μὲν μαργαρίτας, κατασκευάζουσι δ' ἐξ αὐτῶν ὀρμί-
 σκους τε καὶ ψέλια περὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας·
 περὶ ἃ σπουδάζουσιν Πέρσαι καὶ Μῆδοι καὶ πάντες
 Ἀσιανοὶ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐκ χρυσίου γεγεννημένων.'
 20 46. Ἰσίδωρος δ' ὁ Χαρακηνὸς ἐν τῷ τῆς Παρθίας
 Περιηγητικῷ κατὰ τὸ Περσικὸν πέλαγος νῆσόν φησιν e
 εἶναί τινα, ἐνθα πλείστην μαργαρίτιν εὐρίσκεισθαι.
 διόπερ σχεδίας καλαμίνας πέριξ εἶναι τῆς νήσου, ἐξ
 ὧν καταλλομένους εἰς τὴν θάλασσαν ἐπ' ὀργυιὰς εἰ-
 25 κοσιν ἀναφέρειν διπλοῦς κόγχους. φασὶ δ' ὅταν βρον-
 τὰ συνεχεῖς ᾧσι καὶ ὕμβρων ἐκχύσεις, τότε μᾶλλον
 τὴν πίνναν κύειν, καὶ πλείστην γίνεσθαι μαργαρίτιν
 καὶ εὐμεγέθη. τοῦ δὲ χειμῶνος εἰς τὰς ἐμβυθίους
 θαλάμας δύνειν εἰώθασιν αἱ πίνναι· θέρους δὲ τὰς f

5 συίοις A υείοις CE 16 μαργαρίτην A: corr. CE
 25 διπλοῦς suspectum 26 aliter Plin. 9, 108

μὲν νύκτας κεχίνασι διανηγρόμεναι, ἡμέρας δὲ μύουσιν. ὅσαι δ' ἂν πέτραις ἢ σπιλάσι προσφυῶσι, ῥιζοβολοῦσι ἀνταῦθα μένουσαι τὴν μαργαρίτιν γεννῶσι. ζωογονοῦνται δὲ καὶ τρέφονται διὰ τοῦ προσπεφυκότης τῇ σαρκὶ μέρους. τοῦτο δὲ συμπεφυκε τῷ τοῦ 5 κόγχου στόματι χηλὰς ἔχον καὶ νομὴν εἰσφέρειν. ὃ δὴ ἐστὶν ἐοικὸς καρκίνῳ μικρῷ καλούμενον πινοφύλαξ. διήκει δ' ἐκ τούτου ἡ σὰρξ μέχρι μέσου τοῦ κόγχου οἶονεὶ ῥίζα, παρ' ἣν ἡ μαργαρίτις γεννωμένη αὖξεται διὰ τοῦ στερεοῦ τῆς κόγχης καὶ τρέφεται ὅσον 10
 94 ἂν ἡ προσπεφυκυῖα χρόνον. ἐπειδὴν δὲ παρὰ τὴν ἔκφυσιν ὑποδυομένη ἡ σὰρξ καὶ μαλακῶς ἐντέμνουσα χωρίσῃ τὴν μαργαρίτιν ἀπὸ τοῦ κόγχου, ἀμπεχούσα μὲν οὐκέτι τρέφει, λειοτέραν δ' αὐτὴν καὶ διαυγεστέραν ποιεῖ καὶ καθαρωτέραν. ἡ μὲν οὖν ἐμβύθιος 15 πίννα διαυγεστάτην [ποιεῖ] καὶ καθαρωτάτην καὶ μεγάλην γεννᾷ μαργαρίτιν, ἡ δὲ ἐπιπολάζουσα καὶ ἀνωφερῆς διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτινοβολεῖσθαι δύσχρους καὶ ἥσων. κινδυνεύουσι δ' οἱ θηρῶντες τοὺς μαργαρίτας, ὅταν εἰς κεχηνότα κόγχον κατ' εὐθὺ ἐκτεῖ- 20 νωσι τὴν χεῖρα· μύει γὰρ τότε, καὶ πολλάκις οἱ δάκτυλοι αὐτῶν ἀποπρίονται· ἔνιοι δὲ καὶ παραχρῆμα ἀποθνήσκουσιν. ὅσοι δ' ἂν ἐκ πλαγίου ὑποθέντες τὴν χεῖρα τύχωσι, ῥαδίως τοὺς κόγχους ἀπὸ τοῦ λίθου ἀποσπῶσιν.³ μαράγδων δὲ μνημονεύει Μένανδρος 25 ἐν Παιδίῳ (IV 181 M).

3 μένουσαι K: ἐνοῦσαι ACE 7. 8 debebat τῷ καλουμένῳ πινοφύλακι, turbavit epitomator; ego haec omnia parum intellego 13 ἀμπεχούσα (om. CE) obscurum, ἀμπέχουσα Wilam 16 ποιεῖ del. K, nisi forte verba ποιεῖ καὶ καθαρωτέραν (sic ACE: corr. ε) omnia ex v. 15 iterata delenda 25 ἀνασπῶσιν CE 26 πεδίῳ A: corr. Cas

μάραργδον εἶναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια.

ἄνευ δὲ τοῦ σ λεκτέον· παρὰ γὰρ τὸ μαρμαίρειν ὠνόμασται τῷ διαυγῆς ὑπάρχειν.

47. μετὰ ταῦτα περιηυνέχθησαν πίνακες ἔχοντες ^c
 5 ΤΩΝ ΕΞ ΥΔΑΤΟΣ ΚΡΕΩΝ πολλά, πόδας καὶ κεφαλὰς
 καὶ ὠτία καὶ σιαγόνας, ἔτι δὲ καὶ χορδὰς καὶ κοιλίας
 καὶ γλώσσας, ὥσπερ ἔθος ἐστὶν ἐν τοῖς κατὰ τὴν
 Ἀλεξάνδρειαν λεγομένοις ἐφθοπώλοις. εἴρηται γάρ,
 Οὐλπιανέ, καὶ τὸ ἐφθοπώλιον παρὰ Ποσειδίππῳ
 10 ἐν Παιδίῳ (IV 519 M). καὶ πάλιν ζητούντων τοὺς
 ὀνομάσαντάς τι τούτων ὃ μὲν τις ἔλεγε· τῶν ἐδω-
 δίμων κοιλιῶν μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσι
 (300)· φήσω σε ἀδεκατεύτους κοιλίας πωλεῖν. καὶ ^d
 ἐξῆς (160).
 15 τί μ', ὦγάθ', οὐ πλύνειν ἔῃς τὰς κοιλίας
 πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾶς;
 καὶ πάλιν (356).
 ἐγὼ δέ <γ> ἥνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
 καταβροχθίσας καὶ ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος
 20 λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.
 καὶ πάλιν (1178).
 ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας ^e
 καὶ χόλικος ἥνυστρον τε καὶ γαστρὸς τόμον.
 σιαγόνος δὲ Κρατῖνος Πλούτοις (I 63 K).
 25 περὶ σιαγόνος βοείας μαχόμενος.
 καὶ Σοφοκλῆς Ἀμύκῳ (fr. 109 N).
 σιαγόνας τε δὴ μαλθακὰς τίθησι.

2 cf. Et. M. 720, 55 8 nomen eius qui loquitur (Cyn-
 ulci, ut putat Wilam) sustulit epitomator 9 ποσειδίππῳ
 A 15 ὦ ἀγαθέ A 18 δὲ ἥνυστρον et ὑῖνην A 19 ἀπό-
 νιπτος A

Πλάτων δ' ἐν Τιμαίῳ γράφει (p. 75 d)· 'καὶ τὰς δια-
γόνας ἄκρας αὐτοῖς συνέδησεν ὑπὸ τὴν φύσιν τοῦ
προσώπου.' καὶ Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ ἱππικῆς (1, 8)·
f 'διαγόνα μικρὰν συνεσταλμένην.' οἱ δὲ διὰ τοῦ ὕ
στοιχείου ἐκφέρουντες κατ' ἀναλογίαν λέγουσιν ἀπὸ 5
τοῦ ὕος. χορδῶν τε μέμνηται Ἐπίχαρμος, ὃς ὀρύας
ὀνομάζει, ἐπιγράψας τι καὶ τῶν δραμάτων Ὀρύαν
(p. 248 L). Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (455)·

ἐκ μου χορδὴν

τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

10

Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ (I 72 K)·

ὥς λεπτός, ἧ δ' ὄς, ἔσθ' ὁ τῆς χορδῆς τόμος.

καὶ Εὐπόλις ἐν Αἰξίν (ib. 264). Ἀλεξίς δ' ἐν Λευ-
καδία ἢ Δραπέταις (II 344 K)·

95 χορδαρίου τόμος ἦκεν καὶ περικομματίον.

15

Ἀντιφάνης ἐν Γάμοις (ib. 40)·

ἐκτεμὼν χορδῆς μεσαῖον.

48. ποδῶν δὲ καὶ ὠτίων, ἔτι δὲ ῥύγχους Ἀλεξίς
ἐν Κρατεῖᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ· τὸ δὲ μαρτύριον ὀλίγον
ὕστερον ἐκθήσομαι (p. 107 b), πολλὰ ἔχον τῶν ζητουμέ- 20
νων ὀνομάτων. Θεόφιλος Παγκρατιαστῇ (II 475 K)·

ἐφθῶν μὲν σχεδὸν

τρεῖς μνᾶς, B. λέγ' ἄλλο. A. ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας

b τέτταρας ὑείους, B. Ἡράκλεις. A. βοὸς δὲ τρεῖς.

Ἀναξίλας Μαγείροις (II 269 K)·

25

τῶν Αἰσχύλου πολὺν μᾶλλον εἶναι μοι δοκεῖ

ἰχθύδι' ὀπτᾶν. B. τί σὺ λέγεις; ἰχθύδια;

6 puto σὺός 15 περικομματίων A: corr. Mein 18 πο-
δῶν τε A (verba cum Antiphanis versu coniuncta): corr. Cas
ἄλεξις δὲ A: corr. Cas 19 κραταίαι A 25 Anaxilae nomen
suspectum Meinekio propter p. 219 v. 3, sed fort. alia interci-
derunt 26 sqq haec omnia obscura

- συσσίτιον μέλλεις νοσηλεύειν. ὅσον
 ἀκροκώλι' ἔψειν . . . ῥύγγη, πόδας.
 Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ (ib. 267).
 δεινὸν μὲν γὰρ ἔχουθ' ὑὸς
 5 ῥύγχος, ᾧ φίλε Κινησία.
 καὶ ἐν Καλυψοῖ (ib. 266).
 ῥύγχος φορῶν ὕειον ἡσθόμην τότε. c
 ὠτάρια δ' ὠνόμασε καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Σατυρίᾳ
 (ib. 155). Ἀξιόνικος δὲ ἐν Χαλκιδικῷ φησιν (ib. 415).
 10 ζωμὸν ποιῶ
 θερμὸν ἰχθὺν ἐπαναπλάττων, ἡμίβρωτα λείψανα
 συντιθείς, οἶνω διαίνων, ἔντερ' ἄλλ' καὶ σιλφίῳ
 σφενδονῶν, ἁλλᾶντα τέμνων, παραφέρων χορδῆς
 τόμον,
 15 5 ῥύγχος εἰς ἕξος πιέζων, ὥστε πάντας ὁμολογεῖν
 τῶν γάμων κρείττω γεγονέναι τὴν ἔωλον ἡμέραν.
 Ἀριστοφάνης Προαγῶνι (I 510 K). d
 ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων.
 πῶς ἐσίδω ῥύγχος περικεκαυμένον;
 20 Φερεκράτης Αἰήροις (ib. 173).
 ὥς οὐχὶ τουτὶ ῥύγχος ἀτεχνῶς ἐσθ' ὑός.
 καὶ τόπος δέ τις οὕτω καλεῖται Ῥύγχος περὶ Στρά-
 του τῆς Αἰτωλίας, ὥς φησι Πολύβιος ἐν 5' ἱστοριῶν
 (c. 59 Hu). Στησίχορος τέ φησιν ἐν Συνοθήραις (fr. 14 B).
 25 κρύψαι δὲ ῥύγχος
 ἄκρον γὰρ ὑπένερχεν.

5 ᾧ φίλε, κνησιᾶν Mein 9 χαλκιδι A: corr. Hemsterh
 10 ζωμοποιῶ ACE: corr. Cas 12 οἶνω διαίνων Emperius:
 οιονταιανω A ἐτεράλινα σιλφίῳ A: corr. Seidler 13 τέμνω
 παραφέρω ACE: corr. Kock 15 πιέζω ACE: corr. Di
 23 ἐν 5' corruptum putabat Schw, ἐν θ' Wilam 25 κρύψε
 δὲ Di

ὅτι δὲ κυρίως λέγεται ῥύγχος ἐπὶ τῶν συῶν προείρη-
e ται. ὅτι δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων ζώων Ἄρχιππος Ἀμφι-
τρύωνι δευτέρῳ (I 679 K) κατὰ παιδιὰν εἶρηκε καὶ ἐπὶ
τοῦ προσώπου οὕτως·

καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος οὕτωςι μακρόν. 5

καὶ Ἀραρὼς Ἀδώνιδι (II 215 K)·

ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος ὡς ἡμᾶς στρέφει.

49. ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης Αἰο-
λοσίκωνι (II 393 K)·

καὶ μὴν τὸ δεῖν', ἀκροκώλια δὴ σοι τέτταρα 10

f ἤψησα τακερά.

καὶ ἐν Γηρυτάδῃ (ib. 430)·

ἀκροκώλι', ἄρτοι, κάραβοι.

Ἀντιφάνης Κορινθία (I 61 K)·

ἔπειτα κἀκροκώλιον 15

ὑειον Ἀφροδίτῃ; γελοῖον. B. ἀγνοεῖς·

ἐν τῇ Κύπρῳ δ' οὕτω φιληδεῖ ταῖς ὑσίν,

<ῶ> δέσποθ', ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπεῖρξε

5 τὸ ζῶον, τοὺς δὲ βοῦς ἠνάγκασεν.

ὅτι δ' οὕτως Ἀφροδίτῃ ὥς θύεται μαρτυρεῖ Καλλί- 20
96 μαχος (fr. 100h 1 Schn) ἢ Ζηνόδοτος ἐν ἱστορικοῖς ὑπο-
μνήμασι γράφων ὥδε· Ἄργεῖοι Ἀφροδίτῃ ὕν θύουσι,
καὶ ἡ ἑορτὴ καλεῖται Ὑστῆρια. Φερεκράτης δ' ἐν
Μεταλλεῦσι (I 175, 13 K)·

σχελίδες δ' ὀλόκνημοι πλησίον τακερώταται 25

ἐπὶ πινακίσκοις καὶ δῖεφθ' ἀκροκώλια.

1. 2 προείρηται: videtur de hac re fusius dictum fuisse
p. 95 bc, cf. schol. Ar. av. 348 3 cf. Bekk. an. 113, 9
10 δὴ Bergk: δέ A 17 ὑσίν A: corr. Schw 18 ῶ add.
Schw ἀπείδισε Kock 18. 19 ἀπεῖρξε μὲν | τὸ ζῶον αὐτοῦ,
τοὺς Herw 23 ὑστῆρια A: corr. CE

Ἄλεξις Κυβευταῖς (II 339 K).

- ἡριστηκότων
- σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἐξ ἀκροκωλίου τινός.
 κὰν Παννυχίδι <ἦ> Ἐρίθοισιν (ib. 363).
- 5 ἡμίοπτα μὲν
 τὰ κρεάδι' ἐστί, τὸ περικόμμ' ἀπόλλυται,
 ὁ γόγγρος ἐφθός, τὰ δ' ἀκροκώλι' οὐδέπω. b
 τῶν δ' ἐφθῶν ποδῶν μνημονεύει Φερεκράτης ἐν
 Δουλοδιδασκάλῳ (I 157 K).
- 10 ὥς παρασκευάζεται δεῖπνον πῶς ἂν εἴπαθ' ἡμῖν.
 B. καὶ δῆθ' ὑπάρχει τέμαχος ἐγ-
 χέλειον ὑμῖν, τευθίς, ἄρ-
 νειον κρέας, φύσκης τόμος,
 5 ποὺς ἐφθός, ἦπαρ, πλευρόν, ὀρ-
 15 νίθεια πλήθει πολλά, τυ-
 ρὸς ἐν μέλιτι, μερὶς κρεῶν.
 Ἀντιφάνης Παρασίτῳ (II 87 K).
- χοιρίων
- σκέλη καπύρ'. B. ἀστεῖόν γε, νῆ τὴν Ἑστίαν,
 20 ἄριστον. A. ἐφθός τυρὸς ἐπεδόνει πολὺς. c
 Ἐκφαντίδης δ' ἐν Σατύροις (I 9 K).
 πόδας ἐπεὶ δέοι πριάμενον καταφαγεῖν ἐφθοὺς ὑός.
 γλώσσης δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνι-
 σταῖς διὰ τούτων (I 522 K).
- 25 ἄλλις ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ
 κάπτων.

3 vix integer, ἐξ Mein non recte 4 ἦ add. Mus 4.
 5 Ἐρίθοις ἔν' ἡμίοπτα Di 10 ὅπως (πῶς οὖν Wilam, malo
 καὶ πῶς) παρασκ. Bergk τὸ δεῖπνον εἴπαθ' ἡμῖν Elmsl
 11. 12 ἐγγέλιον A 12. 13 ὀρνίον A 14. 15 ὀρνίθια A 18 χοι-
 ρέων A: corr. Schw 22 ἐπεὶ Mein (τ' ἐπεὶ Di): τε εἰ A
 25 παρατέταμαι A: corr. schol. Ar. Ach. 640

ἀλλὰ φέρεται' ἀπόβασιν ἡπάτιον ἢ καπριδίου νέου
 κόλλοπά τιν'· εἰ δὲ μή, πλευρὸν ἢ γλῶτταν ἢ
 σπληνὸς ἢ νῆστιν ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς
 5 ἡτριάειαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων
 χλιαρῶν.

d 50. τοσούτων λεχθέντων καὶ περὶ τούτων οὐδὲ
 τῶν ἱατρῶν οἱ παρόντες ἀσύμβολοι μετειλήφασιν. ἔφη
 γὰρ ὁ Διονυσιοκλῆς· 'Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν
 τῷ περὶ ἐδεστώων ἔφη· 'κεφαλὴ καὶ πόδες οὗ οὐ
 πολὺ τὸ τρώφιμον καὶ λιπαρὸν ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσι.' 10
 καὶ ὁ Λεωνίδης· 'Δῆμων ἐν δ' Ἀτθίδος (FHG I 378)
 'Ἀφείδαντα, φησί, βασιλεύοντα Ἀθηνῶν Ουμοίτης ὁ
 νεώτερος ἀδελφὸς νόθος ὢν ἀποκτείνας αὐτὸς ἐβασί-
 λευσεν. ἔφ' οὗ Μέλανθος Μεσσήνιος ἐκπεσὼν τῆς
 e πατρίδος ἐπήρετο τὴν Πυθίαν ὅπου κατοικήσει. ἢ δὲ 15
 ἔφη, ἔνθα ἂν ξενίοις πρῶτον τιμηθῇ τοὺς πόδας αὐτῷ
 καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῷ δείπνῳ παραθέντων. καὶ
 τοῦτ' ἐγένετο αὐτῷ ἐν Ἐλευσίνι· τῶν ἱερειῶν γὰρ
 τότε πάτριόν τινα ἑορτὴν ἐπιτελουσῶν καὶ πάντα τὰ
 κρέα κατανηλωκυῶν, τῶν δὲ ποδῶν καὶ τῆς κεφαλῆς 20
 ὑπολοιπῶν ὄντων ταῦτα τῷ Μέλανθῳ ἀπέστειλαν.'

51. ΜΗΤΡΑ ἐξῆς ἐπεισηνέχθη, μητροπόλεις τις ὥς
 ἀληθῶς οὕσα καὶ μήτηρ τῶν Ἰπποκράτους υἱῶν, οὓς
 f εἰς ὑωδίαν κωμωδομένους οἶδα. εἰς ἣν ἀποβλέψας
 ὁ Οὐλπιανὸς 'ἄγε δὴ, ἔφη, ἄνδρες φίλοι, παρὰ τίνι 25

1 corruptus, φέρεθ' ἡπάτιον ἢ Di 3 σπληνὰ γ' ἢ Herm,
 σπληνὰ καὶ Blaydes ὀπωρινῆς IX 374 f: ἢ ρινῆς A 4 ἡτρι-
 αίαν III 110 f: ἡτρία A 6 lemma Τῶν εἰς Ἄ ΤΕΛΟΣ
 ΤΟΥ Εἰς ἈΡΧΗ ΤΟΥ Εἰς 6. 7 fort. οὐδὲ <τούτων> τῶν 8 διο-
 νυσιοκλῆς A: corr. K 12 ἀφείδαντα A 14 ὁ Μεσσήνιος
 CE 15 κατοικήσει A: corr. CE 17 fort. ἐπὶ δείπνῳ
 20 καταναλωκυῶν A καταναλωκυῶν CE

κεῖται ἢ μήτρα; ἱκανῶς γὰρ γεραστριόμεθα καὶ και-
 ρὸς ἤδη ἔστι καὶ λέγειν ἡμᾶς. τοῖς δὲ κυνικοῖς τοῦτο
 παρακελεύομαι σιωπᾶν κεχορτασμένοις ἀφειδῶς, πλήν
 εἰ μὴ καὶ τῶν διαγόνων καὶ τῶν κεφαλῶν κατατρῶξαι
 5 βούλονται καὶ τὰ ὅστω, ὧν οὐδεὶς φθόνος αὐτοῖς
 ἀπολαύειν ὥς κυσί· τοῦτο γὰρ εἰσι καὶ εὗχονται κα-
 λείσθαι.

νόμος δὲ λείψαν' ἐκβάλλειν κυσίν, 97
 ἐν Κρήσσαις ὁ Εὐριπίδης ἔφη (fr. 472 N). πάντα γὰρ
 10 ἐσθίειν καὶ πίνειν θέλουσιν, ἐπὶ νοῦν οὐ λαμβάνοντες
 ὅπερ ὁ θεῖος Πλάτων ἔφη ἐν Πρωταγόρᾳ (p. 347 c).
 ἔτι περὶ ποιήσεως διαλέγεσθαι ὁμοιότατον εἶναι τοῖς
 συμποσίοις τοῖς τῶν φαύλων καὶ ἀγοραίων ἀνθρώ-
 πων. καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀλλήλοις δι'
 15 αὐτῶν συνεῖναι ἐν τῷ πότῳ μηδὲ διὰ τῆς ἑαυτῶν
 φωνῆς καὶ λόγων τῶν ἑαυτῶν ὑπὸ ἀπαιδευσίας τιμίας
 ποιοῦσι τὰς ἀνλητρίδας, πολλοὺ μισθούμενοι ἄλλο-
 τρίαν φωνὴν τὴν τῶν ἀνλῶν, καὶ διὰ τῆς ἐκείνων b
 φωνῆς ἀλλήλοις ξύνεισιν. ὅπου δὲ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ
 20 ξυμπόται καὶ πεπαιδευμένοι εἰσίν, οὐκ ἂν ἴδοις οὔτε
 ἀνλητρίδας οὔτε ὀρχηστρίδας οὔτε ψαλτρίας, ἀλλ'
 αὐτοὺς ἑαυτοῖς ἱκανοὺς ὄντας συνεῖναι ἄνευ τῶν λή-
 ρων τε καὶ παιδιῶν τούτων διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς,
 λέγοντάς τε καὶ ἀκούοντας ἐν μέρει ἑαυτῶν κοσμίως,
 25 καὶ πάνυ πολὺν οἶνον πίωσι. τοῦτο δ' ὑμεῖς ποι-
 εῖτε, ὧ Κύνουлке· πίνοντες, μᾶλλον δ' ἐκπίνοντες
 ἀνλητρίδων καὶ ὀρχηστρίδων δίκην ἐμποδίζετε τὴν
 διὰ τῶν λόγων ἡδονήν, ζῶντες κατὰ τὸν αὐτὸν Πλά- c
 τωνα, ὃς ἐν τῷ Φιλήβῳ φησὶν (p. 21 c), οὐκ ἀνθρώ-

15 συνεῖναι A: corr. CE τῷ τόπῳ A: corr. CE 20 εἰ-
 δοῖς A: corr. CE 26 δ' ἐκπίνοντες Mein

που βίον, ἀλλὰ τινος πλεύμονος ἢ τῶν ὅσα θαλάττια μετ' ὀστρεῖνων ἐμψυχά ἐστι σωμάτων.' 52. καὶ ὁ Κύνουλικος ὀργισθεὶς ῥάστρων, ἔφη, καὶ κοιλιόδαμον ἄνθρωπε, οὐδὲν ἄλλο σὺ οἶσθα, οὐ λόγους διεξοδικοὺς εἰπεῖν, οὐχ ἱστορίας μνησθῆναι, οὐ τῆς ἐν 5 λόγοις χάριτος ἀπάρξασθαί ποτε, ἀλλὰ τὸν χρόνον ἅπαντα περὶ ταῦτα κατετριβῆς ζητῶν, κεῖται, οὐ κεῖται; εἴρηται, οὐκ εἴρηται; ἐξονυχίζεις τε πάντα τὰ προσπίπτοντα τοῖς συνδιαλεγομένοις τὰς ἀκάνθας συνάγων,

10

ὥς ἂν' ἐχινόποδας καὶ ἂνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν αἰεὶ διατριβῶν, ἀνθέων τῶν ἡδίστων μηδὲν συναθροίζων. ἢ οὐ σὺ εἶ ὁ καὶ τὴν ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμένην στρήναν κατὰ τινα πατρίαν παράδοσιν λεγομένην καὶ διδομένην τοῖς φίλοις ἐπινομίδα καλῶν; καὶ εἰ μὲν 15 τὴν Πλάτωνος ζηλώσας, μαθεῖν βουλόμεθα· εἰ δὲ παρὰ τινι οὕτως εὐρὼν λεγομένην, ἐμφάνισον τὸν εἰπόντα. ἐγὼ γὰρ οἶδα ἐπινομίδα καλουμένην καὶ μέρος τι τῆς τριήρους, ὥς Ἀπολλώνιος ἐν Τριηρικῷ e παρατέθειται. οὐ σὺ εἶ ὁ καὶ τὸν καινὸν καὶ οὐδέπω 20 ἐν χρεῖα γενόμενον φαινόλην — εἴρηται γάρ, ὦ βέλτιστε, καὶ ὁ φαινόλης — εἰπὼν ῥαῖ Λεῦκε, δός μοι τὸν ἄχρηστον φαινόλην.' εἰς βαλανεῖον δέ ποτε πορευόμενος οὐκ ἔφησεν πρὸς τὸν πυνθανόμενον ῥαῖ δῆ; ῥαῖ ἀπολοίμενος, ἦν δ' ἐγώ, ἐπείγομαι; ῥαῖ κἀκείνης σοι τῆς 25 ἡμέρας ὁ καλὸς κανυσεῖνος ὑπὸ λωποδυτῶν ἀνηρπάσθη, ὥς γέλωτα πάμπολυν ἐν τῷ βαλανεῖῳ γενέσθαι ἀχρή-

2 ὀστρέων ἐμψύχων A: corr. e Plat 11 τρηχεῖαν A, cf. Plut. rat. aud. p. 44e 12 ἀναθέων A: corr. Mus 16 hiatus not. K, supplenda talia 'scire volumus quid strenna cum Platonis libro commune habeat' 19 τῆς om. lemma A fort. recte

στου ζητουμένου φαινόλου. ἄλλοτε δέ, ὃ ἑταῖροι φίλ-
 τατοι — πρὸς γὰρ ὑμᾶς εἰρήσεται τᾷληθῇ — προσέ- f
 πταισε λίθῳ καὶ τὴν κνήμην ἔλυσεν· θεραπευθεῖς οὖν
 προῆει καὶ πρὸς τοὺς πυνθανομένους ‘τί τοῦτο, Οὐλ-
 5 πιανέ;’ ‘ὑπώπιον’ ἔλεγε. καὶ γὰρ — ξυνῆν γὰρ αὐτῷ —
 τότε τὸν γέλῳτα φέρειν οὐ δυνάμενος παρὰ τινι τῶν
 φίλων ἰατρῷ ὑπαλειψάμενος τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 παχεῖ φαρμάκῳ πρὸς τοὺς πυνθανομένους ‘τί δὲ σύ;’
 ‘πρόσκομμα’ ἔφασκον. 53. τῆς δ’ αὐτῆς ταύτης σο-
 10 φίας καὶ ἕτερός ἐστι ζηλωτής, Πομπηϊανὸς ὁ Φιλαδελ-
 φεύς, ἄνθρωπος οὐκ ἀπάνουργος, ὀνοματοθήρας δὲ 98
 καὶ αὐτός. ὅστις πρὸς τὸν οἰκέτην διαλεγόμενος με-
 γάλη τῇ φωνῇ καλέσας τοῦνομα ‘Στρομβιχίδη, ἔφη,
 κόμιζέ μοι ἐπὶ τὸ γυμνάσιον τὰς βλαύτας τὰς ἀφορή-
 15 τους καὶ τὴν ἐφεστρίδα τὴν ἄχρηστον. ἐγὼ γὰρ ὑπο-
 δησάμενος τὸν πάγωνα προσαγορεύσω τοὺς ἑταίρους·
 ὁπτὸς γὰρ ἐστὶ μοι Λάριχος. κόμιζε δὲ τοῦ ἐλαίου τὴν
 λήκυθον· πρότερον γὰρ συντριβησόμεθον, ἔπειθ’ οὕτως
 ἀπολούμεθον.’ ὁ δ’ αὐτὸς οὗτος σοφιστῆς Φεβρουαρίῳ
 20 μηνί, ὥς Ῥωμαῖοι λέγουσι — τὸν δὲ μῆνα τοῦτον b
 κληθῆναι φησιν ὁ Μαυρούσιος Ἰόβας (FHG III 470)
 ἀπὸ τῶν κατουδαίων φόβων κατ’ ἀναίρεσιν τῶν δει-
 μάτων — ἐν ᾧ τοῦ χειμῶνός ἐστι τὸ ἀκμαιότατον, καὶ
 ἔθος τότε τοῖς κατοικομένοις τὰς χοὰς ἐπιφέρειν πολ-
 25 λαῖς ἡμέραις, πρὸς τινὰ τῶν φίλων ‘οὐκ εἶδές με, ἔφη,
 πολλῶν ἡμερῶν διὰ τὰ καύματα.’ τῆς δὲ τῶν Πανα-
 θηναίων ἐορτῆς ἐπιτελουμένης, δι’ ἧς καὶ τὰ δικαστή-
 ρια οὐ συνάγεται, ἔφη ‘γενέθλιός ἐστι τῆς ἀλέκτορος

5 sqq paullo aliter haec Eust. 914, 40 10 ἕτερός τις
 ἐστι CE 17 ‘visendus enim mihi Larichus’ recte explicat
 Wilam 24 praeter libationes etiam tura incensa vel similia
 memorata fuerunt, cf. v. 26 27 δι’ ἣν A: corr. CE

Ἀθηνᾶς καὶ ἄδικος ἢ τῆτες ἡμέρα.¹ ἐκάλεσε δέ ποτε
καὶ τὸν ἐκ Δελφῶν ἐπανελθόντα ἡμῶν ἑταῖρον οὐδὲν
c αὐτῷ χρήσαντος τοῦ θεοῦ ἄχρηστον. δεῖξιν δέ ποτε
λόγων δημοσίᾳ ποιούμενος καὶ ἐγκώμιον διεξερχόμενος
τῆς βασιλευούσης πόλεως ἔφη ᾿Θαυμαστὴ δ' ἢ Ῥωμαίων 5
ἀρχὴ ἢ ἀνυπόστατος.² 54. τοιοῦτοί τινές εἰσιν, ᾧ
ἑταῖροι, οἱ Οὐλπιάνειοι σοφισταί, οἱ καὶ τὸ μυριάριον
καλούμενον ὑπὸ Ῥωμαίων, τὸ εἰς [τοῦ] θερμοῦ ὕδατος
κατεργασίαν κατασκευαζόμενον, ἱππολέβητα ὀνομάζον-
τες, πολλῶν ὀνομάτων ποιηταὶ καὶ πολλοῖς παρασάγ- 10
d γαις ὑπερδραμόντες τὸν Σικελιώτην Διονύσιον, ὃς τὴν
μὲν παρθένον ἐκάλει μένανδρον, ὅτι μένει τὸν ἄνδρα,
καὶ τὸν στῦλον μενεκράτην, ὅτι μένει καὶ κρατεῖ,
βαλάντιον δὲ τὸ ἀκόντιον, ὅτι ἐναντίον βάλλεται, καὶ
τὰς τῶν μυῶν διεκδύσεις μυστήρια ἐκάλει, ὅτι τοὺς 15
μῦς τηρεῖ. Ἄθανις δ' ἐν α' Σικελικῶν (FHG II 82)
τὸν αὐτόν φησι Διονύσιον καὶ τὸν βοῦν γαρόταν κα-
λεῖν καὶ τὸν χοῖρον ἱακχον. τοιοῦτος ἦν καὶ Ἀλέξαρχος
ὁ Κασσάνδρου τοῦ Μακεδονίας βασιλεύσαντος ἀδελφός,
e ὁ τὴν Οὐρανόπολιν καλουμένην κτίσας. ἱστορεῖ δὲ περὶ 20
αὐτοῦ Ἡρακλείδης ὁ Λέμβος ἐν τῇ τριακοστῇ ἐβδόμῃ
τῶν ἱστοριῶν λέγων οὕτως (FHG III 169). ᾿Αλέξαρχος
ὁ τὴν Οὐρανόπολιν κτίσας διαλέκτους ἰδίᾳς εἰσὴνεγκεν,
ὁρθορόαν μὲν τὸν ἀλεκτρούνα καλέων καὶ βροτοκέρ-
την τὸν κουρέα καὶ τὴν δραχμὴν ἀργυρίδα, τὴν δὲ 25
χοίνικα ἡμεροτροφίδα καὶ τὸν κήρυκα ἀπύτην. καὶ
τοῖς Κασσανδρέων δὲ ἄρχουσι τοιαῦτά ποτ' ἐπέστειλε.

1 Ἀθηνᾶς fort. glossema 7 οὐλπιάνιοι A: corr. CE 8
τοῦ om. CE 10 πολλῶν A: καλῶν C πολλῶν γρ. καινῶν E,
fort. πολλῶν καινῶν 14 βαλλάντιον A: corr. CE 15 δ' ἐκ-
δύσεις A: corr. CE 24 καλῶν CE 27 ἐπέστειλεν CE

Ἄλξαρχος Ὀμαιμέων πρόμοις γαθεῖν. τοὺς ἡλιοκρεῖς
οἰῶν οἶδα λιπουσαθεωτων ἔργων κρατιτορας μορσίμω
τύχα κεκυρωμένας θεουπογαις χυτλώσαντες αὐτοὺς καὶ f
φύλακας ὀριγενεῖς. τί δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δηλοῖ νο-
5 μίζω ἄν μὴδὲ τὸν Πύθιον διαγνῶναι. κατὰ γὰρ τὸν
Ἀντιφάνους Κλεοφάνη (II 58 K).

τὸ δὲ τυραννεῖν ἐστίν;

ἢ τί ποτε τὸν σπουδαῖον ἀκολουθεῖν ἐρεῖς
ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν, νῆ Δία
10 λεπτιῶν, ἀσίτων, σκυλίνων, λέγονθ' ὅτι
5 τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν, εἴπερ γίνεται, 99
οὐδ' ἔστι γὰρ πῶ γινόμενον ὃ γίνεται,
οὐτ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὅ γε νῦν γίνεται,
ἔστιν γὰρ οὐκ ὄν οὐδέν· ὃ δὲ μὴ γέρονέ πω,
15 οὐκ ἔστ' ἕωςπερ γέρονε [ὃ δὲ μὴ γέρονέ πω].
10 ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέρονεν· εἰ δ' οὐκ ἦν ὄθεν,
πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; οὐχ οἶόν τε γάρ.
εἰ δ' αὖ ποθέν ποι γέρονεν, οὐκ ἔσται
κηποι δεποτις εἴη, πόθεν γενήσεται
20 τοῦκ ὄν εἰς οὐκ ὄν· εἰς οὐκ ὄν γὰρ οὐ δυνήσεται.
15 ταυτὶ δ' ὅ τι ἐστὶν οὐδ' ἂν Ἀπόλλων μάθοι. b
55. οἶδα δ' ὅτι καὶ Σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς ἀρί-
σταρχον εἶπε τὸν Δία (fr. 231) καὶ Αἰσχύλος τὸν

1 Ὀμαιμέων i. e. Κασανδρέων Wilam: ὁ μάριων A, reliqua
non tango 2 ἔργον CE 4 φύλακες C (non E) 4. 5 νο-
μίζω ἄν A: δοκῶ CE 5 <ἄν> διαγνῶναι Mein, fort. ἄν
γνῶναι 7 fort. ἔστ' ἔσως 8 τὸν K: τὸ A ἐρεῖς Scal:
ἐρεῖς A 9 σοφιστῶν δία A: corr. XIII p. 565 f 10 fort.
σκυλίνων ex p. 565 12 fort. οὐδ' (vel οὐτ') ἔστι γὰρ πῶ, γι-
νόμενον ὃ γ' ἔστ' ἔτι 15 οὐκ ἔστιν ὥσπερ ACE: corr. Dobr,
reliqua iterata e v. 14 del. K, et aperte hiat ratiocinatio 18
εἰ δ' αὐτόθεν ποι ACE: εἰ δ' αὖ ποθεν, πῶς Herm, ego et
haec et reliqua non intellego 21 ἀπόλλων ACE: corr. Di

Ἰδὼν ἀγασίλαον (fr. 398 N), Νίκανδρος δὲ ὁ Κολο-
φώνιος (fr. 33 Schn.) λοχέαιραν τὴν ἀσπίδα τὸ ζῶον. διὰ
ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ὁ θαυμασιώτατος Πλάτων ἐν
τῷ Πολιτικῷ εἰπὼν (p. 264 d) ξηροβατικά τινα ζῶα καὶ
ἀεροβατικά . . . ἄλλα, ξηροτροφικὸν τε καὶ ὑγροτρο- 5
φικὸν καὶ ἀερονομικὸν ἐπὶ ζῶων χερσαίων καὶ ἐνύγρων
c καὶ ἐναερίων ἐπιλέγει, ὥσπερ παρακελευόμενος τούτοις
τοῖς ὀνοματοποιοῖς φυλάττεσθαι τὴν καινότητα γρά-
φων καὶ κατὰ λέξιν τάδε (p. 261 e)· ἵκῃ διαφυλάξης
τὸ μὴ σπουδάζειν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι, πλουσιώτερος καὶ 10
εἰς γῆρας ἀναφανήσῃ φρονήσεως· οἶδα δὲ καὶ Ἡρό-
δην τὸν Ἀττικὸν ῥήτορα ὀνομάζοντα τροχοπέδην τὸ
διαβαλλόμενον ξύλον διὰ τῶν τροχῶν, ὅτε κατάντεις
ὁδοὺς ὀχούμενος ἐπορεύετο, καίτοι Σιμαγρίστου ἐν
τοῖς Συνωνύμοις ἐποχέα τὸ ξύλον τοῦτο ἐπονομάσαν- 15
τος. καὶ Σοφοκλῆς δὲ πον ὁ ποιητὴς τὸν φύλακα
d μοχλὸν φόβου ὠνόμασεν ἐν τούτοις (fr. 689 N)·

θάρσει, μέγας σοι τοῦδ' ἐγὼ φόβου μοχλός.
κἂν ἄλλοις δὲ τὴν ἄγκυραν ἰσχάδα κέκληκεν διὰ τὸ
κατέχειν τὴν ναῦν (fr. 690)· 20

ναῦται δ' ἐμηρύσαντο νηὸς ἰσχάδα.
καὶ Δημάδης δὲ ὁ ῥήτωρ ἔλεγε (fr. 4 Tur) τὴν μὲν Αἴγι-
ναν εἶναι λήμην τοῦ Πειραιῶς, τὴν δὲ Σάμον ἀπορ-
ρῶγα τῆς πόλεως, ἔαρ δὲ τοῦ δήμου τοὺς ἐφήβους, τὸ
δὲ τεῖχος ἐσθῆτα τῆς πόλεως, τὸν δὲ σαλπικτὴν κοινὸν 25
Ἀθηναίων ἀλέκτορα. ὁ δ' ὀνοματοθήρας οὗτος σοφι-

3 θαυμάσιος A: corr. CE 5 ἀεροβατικά A: corr. K, tum
adde καὶ ὑγροβατικά, quamquam nihil horum apud Platonem
6 ξηρονομικὸν ACE: corr. Schw 14 ὁδοὺς K: τόπους ACE,
cf. glossa ap. Piersonum Moer. p. 467 πορεύοιτο CE fort.
recte 15 ἐποχέα ACE: corr. Coraes 17 φόβου K: πον ACE
23, 24 ἀπώρυγα A: corr. CE 25 σαλπικτὴν A σαλπικτὴν CE

στῆς καὶ ἀκάθαρτον ἔφη γυναῖκα ἧς ἐπεσχημένα ἦν e
τὰ γυναικεῖα. πόθεν δέ σοι, ὦ Οὐλπιανέ, καὶ κεχορ-
τασμένοι εἰπεῖν (p. 96 f) ἐπῆλθε, δέον τῷ κορεσθῆναι
χρησασθαι;

5 56. πρὸς ταῦτα ὁ Οὐλπιανός πως ἡδέως γελάσας
ἄλλὰ μὴ βάυξε, εἶπεν, ὦ ἑταῖρε, μηδὲ ἀγριαίνου τὴν
κυνικὴν προβαλλόμενος λύσσαν τῶν ὑπὸ κύνα οὐσῶν
ἡμερῶν, δέον αἰκάλλειν μᾶλλον καὶ προσβαίνειν τοῖς
συνδείπνοις, μὴ καὶ τινα Κυνοφόντιν ἐορτὴν ποιησά-
10 μεθα ἀντὶ τῆς παρ' Ἀργείοις ἐπιτελουμένης. χορτα- f
σθῆναι εἴρηται, ὦ δαιμόνιε ἀνδρῶν, παρὰ μὲν Κρα-
τίνῳ ἐν Ὀδυσσεῦσιν οὕτως (I 57 K).

ἦσθε πανημέριοι χορταζόμενοι γάλα λευκόν.
καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Τροφωνίῳ (IV 207 M) ἔφη χορ-
15 τασθεῖς. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Γηρυτάδῃ (I 429 K).

θεράπευε καὶ χόρταξε τῶν μονωδιῶν.

Σοφοκλῆς τε ἐν Τυροῖ (fr. 600 N).

σίτοισι παγχόρτοισιν ἐξενίζομεν.

Εὐβουλος δ' ἐν Δόλωνι (II 175 K).

100

20 ἐγὼ κεχόρτασμαι μὲν, ἄνδρες, οὐ κακῶς,
ἀλλ' εἰμὶ πλήρης, ὥστε καὶ μόλις πάνυ
ὑπεδησάμην ἅπαντα δρῶν τὰς ἐμβάδας.

Σώφριλος δ' ἐν Φυλάρχῳ (II 446 K).

γαστρισμὸς ἔσται δαψιλής· τὰ προοίμια
25 ὀρῶ χορτασθήσομαι.
νὴ τὸν Διόνυσον, ἄνδρες, ἥδη στρηνιῶ.

καὶ Ἀμφίς ἐν Οὐρανῷ (II 244 K).

8. 9 τοὺς συνδείπνους CE fort. recte 13 ἦσθαι A: corr.
Mus 18 οἱ τοῖσι A: corr. Pors πανχόρτοισιν A 23 Φι-
λάρχῳ p. 125 e 25 fort. ὀρῶ <τὰ δείπνου (hoc Mein)· λαμπρα>
χορτασθήσομαι

εἰς τὴν ἐσπέραν χορτάζομαι

ἐν ἅπασιν ἀγαθοῖς.

b ταῦτα μὲν οὖν, ᾧ Κύνουлке, εἰπεῖν προχείρως ἔχω
 σοι τὰ νῦν, αὐριον δὲ ἢ ἔνηφι — τὴν γὰρ εἰς τρίτην
 Ἡσίοδος (op. 410) εἶρηκεν οὕτως — πληγαῖς σε χορ- 5
 τάσω, εἴνπερ μὴ εἴπῃς ὁ κοιλιοδαίμων παρὰ τίνι κεῖ-
 ται. σιωπήσαντος δ' ἐκείνου ἄλλα μὴν καὶ τοῦτο
 αὐτός σοι, ᾧ κύον, ἐρῶ ὅτι Εὐπολῖς τοὺς κόλακας ἐν
 τῷ ὁμωνύμῳ δράματι (I 306 K) οὕτω κέκληκε· τὸ δὲ
 μαρτύριον ἀναβαλοῦμαι, ἔστ' ἂν ἀποδῶ σοι τὰς πληγὰς. 10

57. ἡσθέντων οὖν ἐπὶ τοῖς πεπαιγμένοις ἀπάντων
 ἄλλα μὴν, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, καὶ τὸν περὶ τῆς
 c ΜΗΤΡΑΣ λόγον ἀποδώσω. Ἀλεξίς γὰρ ἐν τῷ Ποντικῷ
 ἐπιγραφομένῳ δράματι Καλλιμέδοντα τὸν δῆτορα, Κά-
 ραβον δὲ ἐπικαλούμενον κωμῶδων — ἦν δ' οὗτος εἰς 15
 τῶν κατὰ Δημοσθένη τὸν δῆτορα πολιτευομένων —
 φησὶν (II 368 K).

ὑπὲρ πάτρης μὲν πᾶς τις ἀποθνήσκειν θέλει,

ὑπὲρ δὲ μήτρης Καλλιμέδων ὁ Κάραβος

ἐφθῆς ἴσως προσεῖτ' ἂν ἀποθανεῖν. 20

ἦν δὲ ὁ Καλλιμέδων καὶ ἐπὶ ὀψοφαγία διαβόητος.

d μνημονεύει τῆς μήτρης καὶ Ἀντιφάνης ἐν Φιλομή-
 τορι οὕτως (II 108 K).

ἔμμητρον ἂν ἢ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει·

μητρόπολις ἐστίν, οὐχὶ πατρόπολις <πόλις>. 25

μήτραν τινὲς πωλοῦσιν ἡδιστον κρέας·

Μητρᾶς ὁ Χῖός ἐστι τῷ δήμῳ φίλος.

1. 2 χορταζόμενα πᾶσιν A: corr. Bergk 10 propter hoc
 non potuit afferrī testimonium 13 τῷ delendi nota addita A
 20 πρὸς ἱταλῶν ἀποθανεῖν A: προσεῖτ' ἂν ἄλλως Schw, προσεῖτ'
 ἂν ἀποθανεῖν μόνος (traditum videtur μόνος ἀποθ.) K 24
 ἔμμητρον A ἐὰν ACE 25 πόλις add. Mein

- Εὐφρων δ' ἐν Παραδιδομένη (IV 492 M).*
 οὐμὸς διδάσκαλος δὲ μήτραν σκευάσας
 παρέθηκε Καλλιμέδοντι κάσθιονθ' ἅμα
 ἐποίησε πηδᾶν, ὅθεν ἐκλήθη Κάραβος.
- 5 *Διώξιππος δ' ἐν Ἀντιπορνοβοσκῶ (ib. 541).* e
 οἶων δ' ἐπιθυμεῖ βρωμάτων, ὥς μουσικῶν.
 ἥνυστρα, μήτρας, χόλικας.
 ἐν δὲ Ἱστοριογράφῳ (ib.).
 τὴν στοᾶν διεξέπαιεν Ἀμφικλῆς· μήτρας δύο
 10 κρεμαμένας δείξας ἑκείνῳ πέμπε, φησὶν, ἂν ἴδῃς.
Εὐβουλος δ' ἐν Δευκαλίῳ (II 173 K).
 ἡπάτια, νῆστις, πλεύμονες, μήτρα.
 58. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου γνώριμος,
 καὶ τὴν σὺν ὁπῶ χρησιν αὐτῆς οἶδεν. ἀναγράφων
 15 γοῦν τὸ Πτολεμαίου συμπόσιόν φησιν οὕτως· ἡ μήτρας f
 τινὸς περιφερομένης ἐν ὅξει καὶ ὁπῶ. τοῦ δὲ ὁποῦ
 μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Δυσέρωσι περὶ Κυρήνης τὸν
 λόγον ποιούμενος (II 46 K).
 ἐκείσε δ' οὐ πλέω
 20 ὅθεν διεσπᾶσθημεν, ἐρρωσθαι λέγων
 ἅπασιν, ἵπποις, σιλφίῳ, συνωρίσιν,
 καυλῶ, κέλησι, μασπέτοις, πυρετοῖς, ὁπῶ.
 τῆς δὲ διαφορᾶς τῆς περὶ τὴν ἐκτομίδα μνημονεύει 101
 Ἰππαρχος ὁ τὴν Αἰγυπτιακὴν Ἰλιάδα συνθεὶς ἐν
 25 τούτοις·

/ 3 κάσθιον θ' ἅμα A: corr. CE 9 διεξέπαιον A: corr.
 Cas 10 fort. δείξας δ' ἐκείνων Herw, sed ἐκείνον i. e.
 Callimedontem πέμπε φησὶ ἂν corr. Cas 13 ὁ λυγκεὺς
 A: corr. Schw 19 sq διου πλεωθεν A: διαπλέω ὅθεν Schw,
 δ' οὐ πλέω Kock 22 μαστοῖς A: corr. Cas, μαζίοις Mein,
 μαστροποῖς Kock ὁπῶ Toeppel (ὁποῖς Mus): ὁπίσω A 23
 τῆς <ἐκβολᾶδος> παρὰ τὴν (potius πρὸς τὴν) Cas

- ἀλλὰ λοπὰς μ' εὐφραίν' ἢ μήτρης καλὰ πρόσωπα
 ἐκβολάδος, δέλφαξ <δ'> ἐν κλιβάνῳ ἡδέα ὄζων.
 Σώπατρος δ' ἐν μὲν Ἴππολύτῳ φησίν·
 ἀλλ' οἷα μήτρα καλλίκαρπος ἐκβολὰς
 δίεφθα λευκανθεῖσα τυροῦται δέμας. 5
 ἐν δὲ Φυσιολόγῳ·
 μήτρας ὑείας οὐκ ἀφεψηθεῖς τόμος,
 b τὴν δηξίθυμον ἐντὸς ὀξάλμην ἔχων.
 ἐν δὲ Σίλφαις·
 μήτρας ὑείας ἐφθὸν ὥς φάγης τόμον, 10
 δριμεῖαν ὠθῶν πηγανῖτιν εἰς χολήν.
 59. οἱ μέντοι ἀρχαῖοι πάντες πρὸ τοῦ δειπνεῖν οὐ
 παρέφερον οὔτε μήτρας οὔτε θρίδακας οὔτ' ἄλλο τι
 τῶν τοιούτων, ὥσπερ νῦν γίνεται. Ἀρχέστρατος γοῦν
 ὁ ὀψοδαίδαλος μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς προπόσεις καὶ 15
 τὸ μύροις χρήσασθαι φησιν (fr. 62 Ri)·
 ἀεὶ δὲ στεφάνοισι κάρα παρὰ δαῖτα πυνκάζου
 c παντοδαποῖς, οἷς ἂν γαίης πέδον ὄλβιον ἀνθῆ,
 καὶ στακτοῖσι μύροις ἀγαθοῖς χαίτην θεράπευε
 καὶ σμύρναν λίβανόν τε πυρὸς μαλακὴν ἐπὶ τέφρῳ 20
 5 βάλλε πανημέριος, Συρίης εὐώδεα καρπὸν.
 ἐμπίνονται δέ σοι φερέτω τοιόνδε τράγημα,
 γαστέρα καὶ μήτραν ἐφθὴν ὑὸς ἐν τε κυμίνῳ
 ἐν τ' ὄξει δριμεῖ καὶ σιλφίῳ ἐμβεβαῶσαν
 ὀρνίθων τ' ὀπτῶν ἀπαλὸν γένος, ὧν ἂν ὑπάρχη 25
 d 10 ὥρη. τῶν δὲ Συρακοσίων τούτων ἀμέλησον,
 οἳ πίνουσι μόνον βατράχων τρόπον οὐδὲν ἔδοντες.

1 λοπασμ' εὐφραίνῃ μήτρης A: corr. Dobr 2 δ' add.
 Schw 4. 5 non satis intellego 5 λευκανθεῖσα A λευκανθί-
 ζουσα CE 19 χαίταν CE 23 κυμίνῳ CE: μίνωι A (initio
 versus) 25 ὧν Cas: ὥς A 26 τῶν δὲ συρή (sic) τούτων
 CE 27 ἔθοντες CE

ἀλλὰ σὺ μὴ πείθου κείνοις, ἃ δ' ἐγὼ λέγω ἔσθε
βρωτά. τὰ δ' ἄλλα γ' ἐκεῖνα τραγήματα πάντα
πέφυκε

πτωχείας παράδειγμα κακῆς, ἐφθοί τ' ἐρέβινθοι
5 15 καὶ κύαμοι καὶ μῆλα καὶ ἰσχάδες. ἀλλὰ πλακοῦντα
αἶνει Ἀθήνησιν γεγεννημένον· εἰ δὲ μή, ἅν ποῦ ο
αὐτὸν ἔχῃς ἐτέρωθι, μέλι ζήτησον ἀπελθὼν
Ἀττικόν, ὥς τοῦτ' ἐστὶν ὃ ποιεῖ κείνον ὑβριστήν.
οὕτω τοι δεῖ ζῆν τὸν ἐλεύθερον ἢ κατὰ τῆς γῆς
10 20 καὶ κατὰ τοῦ βαράθρου καὶ Ταρτάρου ἐς τὸν ὄλεθρον
ἥκειν καὶ κατορῶρύχθαι σταδίου ἀναρίθμους.
Λυγκεὺς δὲ διαγράφων τὸ Λαμίας τῆς αὐλητρίδος
δεῖπνον, ὅτε ὑπεδέχετο Δημήτριον τὸν Πολιορκητήν,
εὐθέως τοὺς εἰσελθόντας ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐσθίωντας
15 ποιεῖ ἰχθῦς παντοίους καὶ κρέα. ὁμοίως καὶ τὸ Ἀντι-
γόνου τοῦ βασιλέως δεῖπνον διατιθεὶς ἐπιτελοῦντος f
Ἀφροδίσια καὶ τὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως ἰχθῦς
πρῶτον παρατίθησι καὶ κρέα. 60. θαυμάζειν δ' ἐστὶν
ἄξιον τοῦ τὰς καλὰς ὑποθήκας παραδιδόντος ἡμῖν Ἀρ-
20 χεστράτου, ὥς Ἐπικούρῳ τῷ σοφῷ τῆς ἡδονῆς καθηγε-
μῶν γενόμενος κατὰ τὸν Ἀσκραῖον ποιητὴν γνωμικῶς
καὶ ἡμῖν συμβουλεύει τισὶ μὲν μὴ πείθεσθαι, αὐτῷ δὲ
προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ ἐσθίειν παρακελεύεται τὰ καὶ
τά, οὐδὲν ἀποδέων τοῦ παρὰ Λαμοξένῳ τῷ κωμωδιο-
25 ποιῷ μαγείρου, ὃς ἐν Συντρόφοις φησιν (IV 530 M)·

Ἐπικούρου δέ με

102

ὁρᾷς μαθητὴν ὄντα τοῦ σοφοῦ, παρ' ᾧ

1 συμ|πείθου A: corr. CE extr. fort. ἴσθι 2 γε κείνα
CE, fort. τὰ πολλὰ δὲ κείνα ex imitatione epitaphii Sardana-
palli 4 καλῆς A: corr. Schw ἐφθοί τ' Cas: ἐφθῆς A
7 ἐτέρωθεν CE 11 ἀναριθμήτους ACE: corr. Mus 20 ὥς
Wilam: ὃς A 24 κωμικῷ CE

- ἐν δὴ ἔτεσιν καὶ μηνὶν οὐχ ὅλοις δέκα
 τάλαντ' ἐγὼ σοι κατεπύκνωσα τέτταρα.
 5 B. τοῦτο δὲ τί ἐστίν, εἶπέ μοι. A. καθήγισα.
 μάγειρος ἦν κάκεϊνος, οὐκ ἦδει θεοί,
 ποῖος μάγειρος. ἡ φύσις πάσης τέχνης 5
 ἀρχέγονόν ἐστ', ἀρχέγονον, ὦλιτήριε.
 οὐκ ἔστιν οὐθέν τοῦ πονεῖν σοφώτερον,
 10 πᾶν τ' εὐχερὲς τὸ πρᾶγμα τοῦ λόγου τριβὴν
 b ἔχοντι τούτου· πολλὰ γὰρ συμβάλλεται.
 διόπερ μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματος 10
 μὴ Δημόκριτόν τε πάντα διανεγνωκότα,
 μᾶλλον δὲ κατέχοντα [καταγέλα ὥς κενοῦ]
 15 καὶ τὸν Ἐπικούρου κανόνα, μινθώσας ἄφες.
 ὥς ἐκ διατριβῆς τοῦτο δεῖ γὰρ εἰδέναι,
 τίν' ἔχει διαφορὰν πρῶτον, ὃ βέλτιστε σύ, 15
 γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει· πάλιν
 c ποῖος περὶ δύσιν Πλειάδος συνειδέναι
 20 ἰχθὺς ὑπὸ τροπᾶς τ' ἐστὶ χρησιμώτατος.
 αἱ μεταβολαὶ γὰρ αἶ τε κινήσεις, κακὸν
 ἡλίβατον ἀνθρώποισιν, ἀλλοιωμάτα 20
 ἐν ταῖς τροφαῖς ποιοῦσι, μανθάνεις; τὸ δὲ
 ληφθὲν καθ' ὥραν ἀποδίδωσι τὴν χάριν.
 25 τίς παρακολουθεῖ ταῦτα; τοιγαροῦν στρόφοι
 καὶ πνευμάτια γινόμενα τὸν κεκλημένον
 d ἀσχημονεῖν ποιοῦσι. παρὰ δ' ἔμοι τρέφει 25

3 καθήγησα A: corr. Herm 4 ὦ γῆ καὶ θεοί Hirschig,
 fort. οὐκ ἦδει δ' ἴσως 7 τοῦπινοεῖν Reischig, τοῦπ' ἔμοι K
 8 πᾶν Reischig: ἦν A 11 Δημόκριτον ed. Bas fort. recte 12
 totum versum delevit Herm, alteram partem K 13 μινθώσας
 σαφές corr. duce Grotio Herm 15 πρῶτος A: corr. 5 17
 συνειδέναι corruptum 19. 20 distinxit K 20 ἀνθρώποισιν
 Pors: ἐστ' ἀνθρώποις A ἐν τ' ἀνθρώποις CE 21 τροφαῖς ACE:
 corr. Grot

- τὸ προσφερόμενον βρωμα καὶ λεπτύνεται
 ὀρθῶς τε διαπνεῖ. τοιγαροῦν εἰς τοὺς πόρους
 30 ὁ χυμὸς ὁμαλῶς πανταχοῦ συνίσταται.
 χυμὸς, λέγει Δημόκριτος, οὐδὲν πρᾶγμα· τὰ
 5 γινόμενα ποιεῖ τὸν φαγόντ' ἀφθριτικόν.
 B. καὶ τῆς ἱατρικῆς τι μετέχειν μοι δοκεῖς.
 A. καὶ πᾶς ὁ φύσεως ἐντός. ἡ δ' ἀπειρία
 35 τῶν νῦν μαγείρων κατανόει πρὸς τῶν θεῶν e
 οἷα ᾽στίν. ἄλμην ὅταν ἴδῃς ἐξ ἰχθύων
 10 ὑπεναντίων αὐτοῖσι ποιοῦντας μίαν
 καὶ σήσαμ' ὑποτρίβοντας εἰς ταύτην, λαβὼν
 ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω.
 40 B. ὥς μοι κεχάρισαι. A. τί γὰρ ἂν εὖ γένοιτ' ἔτι
 τῆς ιδιότητος πρὸς ἑτέραν μεμιγμένης
 15 καὶ συμπλεκομένης οὐχὶ συμφώνους ἀφάς;
 τὸ ταῦτα διορᾶν ἔστιν ἐμψύχου τέχνης, f
 οὐ τὸ διανίξειν λοπάδας οὐδ' ὄξειν καπνοῦ.
 45 ἐγὼ γὰρ εἰς τοῦπτάνιον οὐκ εἰσέρχομαι,
 ἀλλὰ τι θεωρῶ πλησίον καθήμενος,
 20 ποιοῦσι δ' ἑτέροιςιν λέγω τὰς αἰτίας
 καὶ ἀποβαῖνον ᾽ὄξυν τὸ περικόμμ' ἄφες.
 B. ἁρμονικός, οὐ μάγειρος. A. ἐπίτεινον τὸ πῦρ.
 50 ὁμαλίζέτω τις τὸ τάχος· ἡ πρώτη λοπάς
 ξεῖ ταῖς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως.' νοεῖς 103

3 ὁμαλῶς ὁ χυμὸς CE 4 λέγεις A: corr. Mein, reliqua
 distinxit K 9 οἷα ᾽στίν Grot: οἷαν τὴν A ἄλμην Mein:
 ὁσμὴν A 10 ποιοῦντων A: corr. Schw 13 κέχησαι A:
 corr. Mein et Dobr 15 συμπλεκομένης A: corr. CE 18
 τοῦπτάνιον ACE 20 ἑτεροι· σοὶ δὲ λέγω A ἑτεροι· ἐγὼ δὲ
 λέγω CE: corr. Mein 21 ἄνεις Mein 22 alterius personae
 interpellatio aptior foret paullo post 23 ὁμαλίζέτω τοῖς στά-
 χεσιν πρώτη A: corr. K (similia ex parte alii) 24 ταῖς Cas:
 τοῖς CE τοὺς A

- τὸν τύπον; B. Ἀπολλων. A. καί τι φαίνεται τέχνη;
 εἴτ' οὐθὲν εἰκῇ παρατίθημι, μανθάνεις,
 βρωῶ, ἀλλὰ μίξας πάντα κατὰ συμφωνίαν.
- 55 B. πῶς; A. ἔστιν αὐτοῖς ἃ διὰ τεττάρων ἔχει
 κοινωνίαν, διὰ πέντε, διὰ πασῶν πάλιν. 5
 ταῦτα προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διαστήματα
 καὶ ταῖς ἐπιφοραῖς εὐθὺς οἰκείως πλέκω.
 ἐνίοτε δ' ἐφεστῶς παρακελεύομαι ὅθεν
- 60 ἄπτει; τί τούτῳ μὴ γνῶναι μέλλεις; ὄρα·
 b διάφωνον ἔλκεις· οὐχ ὑπερβήσῃ; σοφὸν 10
 Ἐπίκουρος οὕτω κατεπύκνου τὴν ἡδονήν·
 ἐμασᾶτ' ἐπιμελῶς. οἶδε τὰ γὰρ θὸν μόνος
 ἐκεῖνος οἶόν ἐστιν· οἱ δ' ἐν τῇ στοᾷ
- 65 ζητοῦσι συνεχῶς, οἶόν ἐστ' οὐκ εἰδότες.
 οὐκοῦν ὅ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ, 15
 οὐδ' ἂν ἐτέρῳ δοίησαν. B. οὕτω συνδοκεῖ·
 ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπά· δῆλα δὴ πάλοι.
61. καὶ Βάτων δ' ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα
 ποιήσας μειράκιον πατέρα ὡς διαφθαρέντος κατὰ τὴν
 c δίαιταν ὑπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ φησὶν (IV 502 M). 20
 ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβών,
 ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν εἰς βίον
 ἀλλότριον αὐτοῦ· καὶ πότους ἐωθινοὺς
 πίνει διὰ σὲ νῦν, πρότερον οὐκ ἐθισμένος.
- 5 B. εἴτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς; 25
 A. ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ'; B. ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί.
- 5 συμφωνίαν Herw 8 ἔσθ' ὅτε δ' Mein ἀφεστῶς A:
 corr. Herw 10 ὑπερβήσῃ, Σόφων Mein, fort. σοφῶς | Ἐπί-
 κουρος 11 οὕτως Ἐπίκουρος CE 12 εἶδε ACE: corr. Cob
 16 σοι δοκεῖ A: corr. Mein 18 πλάτων ACE: corr. Cas 21
 μου τὸ μειράκιον ACE: corr. VII 279 a 24 ἐθισμένον ACE:
 corr. p. 279 25 εἴ τι μεμ. ACE: corr. p. 279 26 τὸ τοι-
 οῦτον ACE: corr. Mus

- ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τὰγαθὸν
τὴν ἡδονὴν δῆπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
ταύτην ἐτέρωθεν, ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως d
10 εὐσωσιαπαντη τυχὸν δώσεις ἐμοί.
5 Α. ἐόρακας οὖν φιλόσοφον, εἰπέ μοι, τινὰ
μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;
Β. ἅπαντας· οἱ γοῦν τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες
καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις
15 καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα
10 οὕτως, ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ,
ἴσασιν οὐ δεῖ πρῶτον ἄψασθαι τόπου
καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος, e
ὥστ' ἐκπεπληχθαι πάντας.
62. καὶ παρ' Ἀντιφάνει δ' ἐν Στρατιώτῃ <ῆ> Τύχωνι
15 παραινέσεις εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτός ἐστιν, ὅς
φησιν (II 98 K)·

- ὅστις ἄνθρωπος δὲ φῦς
ἀσφαλές τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ λογίζεται,
πλεῖστον ἡμάρτηκεν. ἥ γὰρ εἰσφορὰ τις ἥρπασεν
20 τᾶνδοθεν πάντ' ἥ δίκη τις περιπεσὼν ἀπώλετο
5 ἥ στρατηγήσας προσῶφλεν <ῆ> χορηγὸς αἰρεθεὶς f
ἱμάτια χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ δάκκος φορεῖ
ἥ τριηραρχῶν ἀπήγξατ' ἥ πλέων ἥλωκέ ποι
ἥ βαδίζων ἥ καθεύδων κατακέκοφθ' ὑπ' οἰκετῶν.
25 οὐ βέβαιον οὐθέν ἐστι, πλὴν ὅς' ἂν καθ' ἡμέραν

3 παγκάλως p. 279: δὴ καλῶς A καλῶς CE 4 cf. ad
p. 279 b 5 ἐόρακας ACE οὖν p. 279: σὺν A δὲ σὺν CE
8 ζῶντες A: corr. p. 279 12 ὥσπερ A: corr. Pors 14 ἀν-
τιφάνει A: corr. CE ἥ add. Cas 19 ἥρπασεν ACE: corr.
Herw 21 ἥ add. Cas χορηγός θ' CE 22 ἱμάτια καὶ χρυσία
ACE: corr. Grot δάκκος A: corr. CE

- 104 10 εἰς ἑαυτὸν ἡδέως τις εἰσαναλίσκων τύχῃ,
οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τι· καὶ γὰρ τὴν τράπεζαν ἀρ-
πάσαι
κειμένην ἂν τις προσελθὼν· ἀλλ' ὅταν τὴν ἐνθεσιν
ἐντὸς ἤδη τῶν ὀδόντων τυγγάνῃς κατεσπακῶς, 5
τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον.
τὰ αὐτὰ εἶρηκε καὶ ἐν Ἰδρίᾳ. 63. εἰς ταῦτ' οὖν τις
b ἀποβλέπων, ἄνδρες φίλοι, εἰκότως ἂν ἐπαινέσειεν τὸν
καλὸν Χρύσιππον κατιδόντα ἀκριβῶς τὴν Ἐπικούρου
φύσιν καὶ εἰπόντα μητρόπολιν εἶναι τῆς φιλοσοφίας 10
αὐτοῦ τὴν Ἀρχεστράτου Γαστρολογίαν, ἣν πάντες οἱ
τῶν φιλοσόφων γαστρίμαργοι Θεόγνιν τινα αὐτῶν
εἶναι λέγουσι τὴν καλὴν ταύτην ἐποποιίαν. πρὸς οὓς
καὶ Θεόγνητος ἐν Φάσματι ἢ Φιλαργύρῳ φησὶν ἐκ
τούτων (IV 549 M). 15
ἄνθρωπ', ἀπολεῖς με. τῶν γὰρ ἐκ τῆς ποικίλης
στοᾶς λογαρίων ἀναπεπλησμένος νοσεῖς.
c 'ἀλλότριόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος ἀνθρώπων, πάχνη·
σοφία δ' ἰδίον, κρύσταλλος. οὐθεὶς πώποτε
5 ταύτην λαβὼν ἀπώλεσ'· ὦ τάλας ἐγώ, 20
οἶφ' μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνώκισεν.
ἐπαρίστερ' ἔμαθες, ὦ πόνηρε, γράμματα·
ἀντέστροφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία·
πεφιλοσόφηκας γῇ τε κούρανῳ λαλῶν,
10 οἷς οὐθέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν λόγων.' 25

1 εἰσαναλίσκειν A ἀναλίσκειν CE: corr. Cas, sed praepo-
sitio suspecta, fort. ἡδονῆς τις ἔνεκ' τύχοι ACE: corr. Pors
2 οὐδὲ Kock 5 τυγγάνῃ A: corr. CE 9 κατειδότα Mein
11 ὅθεν πάντες Wilam 12 θεογονίαν τινα A: corr. Welcker
14. 15 ἐκ τούτων <μὲν οὖν> sim. fort. Theogneto tribuenda
17 νοσεῖς ἐρεῖς A: occorr. Grot. 23 ἀνέστροφεν Pors, ἀνατέ-
τροφεν Hirschig 25 τῶν σῶν λόγων Mus

64. ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ διαλεγομένου παῖδες ἐπείσ-
 ῃλθον φέροντες ἐπὶ δίσκων ΚΑΡΑΒΟΥΣ μείζονας Καλ-
 λιμέδοντος τοῦ ῥήτορος, ὃς διὰ τὸ φιληδεῖν τῷ βρώ- d
 ματι Κάραβος ἐπεκλήθη. Ἄλεξις μὲν οὖν αὐτὸν ἐν
 5 Δορκίδι ἢ Ποπυζούσῃ φίλιχθυν εἶναι κοινῶς παρα-
 δίδωσι, καθάπερ καὶ ἄλλοι τῶν κωμωδιοποιῶν, λέγων
 οὕτως (II 316 K).

τοῖς ἰχθυοπώλαις ἐστὶν ἐψηφισμένον,
 ὥς φασι, χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα
 10 στῆσαι Παναθηναίοισιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
 ἔχουσιν ὅπτον κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ,
 5 ὥς αὐτὸν ὄντ' αὐτοῖσι τῆς τέχνης μόνον
 σωτήρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ζημίαν. e
 περισπούδαστος δὲ ἦν πολλοῖς ἢ τοῦ καράβου βρωῶσις,
 15 ὥς ἔστι δεῖξαι διὰ πολλῶν τῆς κωμωδίας μερῶν· ἀρ-
 κέσει δὲ τὰ νῦν Ἀριστοφάνη ἐν ταῖς Θεσμοφορια-
 ζούσαις οὕτως λέγων (I 473 K).

ἰχθὺς ἐωνηταί τις ἢ σηπίδιον
 ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων ἢ πουλύπους
 20 ἢ νῆστις ὅπτατ' ἢ γαλεὸς ἢ τευθίδες;
 B. μὰ τὸν Δι', οὐ δῆτ'. A. οὐδὲ βατίς; B. οὐ
 φημ' ἐγώ.

5 A. οὐδὲ χόρι' οὐδὲ πυὸς οὐδ' ἥπαρ κάπρου f
 οὐδὲ σχαδόνες οὐδ' ἡτριάϊον δέλφακος
 25 οὐδ' ἐγγέλειον οὐδὲ κάραβος; μέγ' ἄν
 γυναιξὶ κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε.

πλατείας δὲ καρίδας ἄν εἴη λέγων τοὺς ἀστακοὺς κα-
 λουμένους, ὧν μνημονεύει Φιλύλλιος ἐν Πόλεσι

18 τις ἐώνηται A: corr. VII 324 b 19 πολύπους A 21
 οὐδὲ φημ' A: corr. Pors 23 χόριον A: corr. Fritzsche 24
 οὐδὲ σχαδόνες A: corr. Brunck 25 κάραβον A: corr. Blaydes
 μέγα A: corr. Wilam 26 κοπιώσαις A: corr. Brunck

(I 785 fr. 13 K). καὶ Ἀρχέστρατος γὰρ ἐν τῷ διαβοήτῳ ποιήματι οὐδ' ὅλως πον κάραβον ὀνομάζων ἀστακὸν προσαγορεύει, ὥσπερ καὶ τούτοις (fr. 8 Ri).

105 ἀλλὰ παρεῖς λῆρον πολὺν ἀστακὸν ὠνοῦ
τὸν τὰς χεῖρας ἔχοντα μακρὰς ἄλλως τε βαρείας, 5
τοὺς δὲ πόδας μικροὺς, βραδέως δ' ἐπὶ γαῖαν ὀρούει.
εἰσὶ δὲ πλεῖστοι μὲν πάντων ἀρετῇ τε κράτιστοι
5 ἐν Αἰπάραις· πολλοὺς δὲ καὶ Ἑλλήσποντος ἀθροίζει.
καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ τὸν προειρημένον
ἀστακὸν ὑπὸ τοῦ Ἀρχεστράτου δηλοῖ ὅτι κάραβός ἐστι 10
λέγων οὕτως (p. 231 L).

b ἐντὶ δ' ἀστακοὶ κολύβδαιναί τε χῶς τὰ πόδι' ἔχει
μικρά, τὰς χεῖρας δὲ μακράς, κάραβος δὲ τῶνυμα.
65. ἴδιον δ' ἐστὶ γένος καράβων [τε] καὶ ἀστακῶν
ἄλλο, ἔτι δὲ καρίδων. τὸν δ' ἀστακὸν οἱ Ἀττικοὶ διὰ 15
τοῦ ὁ ἀστακὸν λέγουσι, καθάπερ καὶ ὀσταφίδας. Ἐπί-
χαρμος δὲ ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσει φησὶν (p. 223 L).
ἀστακοὶ γαμψώνυχτοι.

Σπεύσιππος δὲ ἐν β' Ὀμοίων παραπλήσιά φησιν
εἶναι τῶν μαλακοστράκων κάραβον, ἀστακόν, νύμφην, 20
ἄρκτον, καρκίνον, πάγουρον. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύ-
στιός φησι· 'καρίδες, καρκίνοι, κάραβοι, ἀστακοὶ εὐ-
c στομα καὶ διουρητικά.' κολύβδαιναν δ' εἴρηκεν Ἐπί-
χαρμος ἐν τοῖς προεκκειμένοις (litt. b), ὥς μὲν Νίκαν-
δρός φησι (fr. 139 Schn), τὸ θαλάσσιον αἰδοῖον, ὥς δ' ὁ 25
Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ, τὴν καρίδα. Ἀριστο-

5 χηλὰς τε βαρείας Ribb, praestat adverbium velut ἀφάτως
τε βαρείας 9 ἦβης A 12 κολύβδαιναί C κολύβδαιναί
superscr. κ E τ' ἔχοντα A (τε τὰ πόδι' ἔχουσαι CE): corr.
Pors et Di 13 τοῦνυμα Ahr 14 τε om. CE, del. K 22.
23 contracta haec ab epitomatore

τέλης δ' ἐν <πέμπτῳ> ζώων μορίων (h. a. V p. 541 b 19)
 ἑτῶν μαλακοστράκων ὀχεύονται, φησί, κάραβοι, ἀστα-
 κοί, καρίδες καὶ τὰ τοιαῦτα, ὥσπερ καὶ τὰ ὀπισθοουρη-
 τικὰ τῶν τετραπόδων. ὀχεύονται δὲ τοῦ ἔαρος ἀρχο-
 5 μένου πρὸς τῇ γῇ (ἤδη γὰρ ὥπται ἡ ὀχρεία πάντων
 τῶν τοιούτων), ἐνιαχοῦ δὲ ὅταν τὰ σῦκα ἄρχηται πε-
 παίνεσθαι. γίνονται δ' οἱ μὲν κάραβοι (ib. p. 549 b 13)
 ἐν τοῖς τραχέσι καὶ πετρώδεσιν, οἱ δ' ἀστακοὶ ἐν τοῖς d
 λείοις, ἐν δὲ τοῖς πηλώδεσιν οὐδέτεροι. διὸ καὶ ἐν
 10 Ἑλλησπόντῳ μὲν καὶ περὶ Θάσον ἀστακοὶ γίνονται,
 περὶ δὲ τὸ Σίγειον καὶ τὸν Ἰάθω κάραβοι. εἰσὶ δ'
 οἱ κάραβοι μακρόβιοι πάντες. Θεόφραστος δ' ἐν
 τῷ περὶ τῶν φωλευόντων (fr. 177 W) τοὺς ἀστακοὺς
 καὶ καράβους καὶ καρίδας ἐκδύεσθαι φησι τὸ γῆρας.
 15 66. περὶ δὲ τῶν ΚΑΡΙΔΩΝ, ὅτι καὶ πόλις ἦν Καρί-
 δες περὶ Χίον τὴν νῆσον Ἐφορος ἐν τῇ γ' ἱστορεῖ
 (FHG I 242), κτίσαι φάσκων αὐτὴν τοὺς διασωθέντας
 ἐκ τοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος γενομένου κατακλυσμοῦ μετὰ
 Μάκαρος, καὶ μέχρι νῦν τὸν τόπον καλεῖσθαι Καρί- e
 20 δας. ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος παραινεῖ τάδε
 (fr. 24 Ri):

ἦν δέ ποτ' εἰς Ἰάσον Καρῶν πόλιν εἰσαφίκηαι,
 καριδ' εὐμεγέθη λήψῃ· σπανία δὲ πρίασθαι·
 ἐν δὲ Μακεδονίᾳ τε καὶ Ἀμβρακίᾳ μάλα πολλάι.
 25 ἐκτεταμένως δ' εἶρηκε καρίδα Ἀραρῶς μὲν ἐν Καμ-
 πυλίῳ (II 217 K):

1 πέμπτῳ add. ed. Bas, cf. VII p. 319 d: ἐν τῷ περὶ ζώων
 CE 4 ἔαρος (superscr. ε) ἐρχομένου A ἔαρος ἐρχόμενα CE
 11 σίγειον A: corr. CE 16 τῇ α A: corr. Marx, Ephori verba
 decurtata videntur 23 fort. καριδ' εὐμεγέθη λήψεις A:
 corr. CE σπανίαν CE

αἶ τε καμπύλαι

καριδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην
 f εἰς σχοινόπλεκτον ἄγγος.
 καὶ Εὐβουλος ἐν Ὀρθάννῃ (II 192 K).
 καριδα καθηματω κἀνέσπασ' αὐθις. 5
 Ἀναξανδρίδης Λυκούργῳ (II 144 K).
 καὶ συμπαίξει καριδαρίοις
 μετὰ περκιδίων καὶ θραυτιδίων
 καὶ ψητταρίοις μετὰ κωθαρίων
 καὶ σκινδαρίοις μετὰ κωβιδίων. 10
 ὁ δ' αὐτὸς κἀν Πανδάρῳ φησὶν (ib. 149).
 106 οὐκ ἐπικενρωὺς ὀρθός, ὦ βέλτιστ', ἔσῃ.
 αὕτη δὲ καριδοὶ τὸ σῶμα καμπύλῃ,
 ἄγκυρά τ' ἐστὶν ἄντικρυς τοῦ σώματος.
 ἐν δὲ Κερκίῳ (ib. 143). 15
 ἐρυθρότερον καριδος ὀπτῆς σ' ἀποφανῶ.
 Εὐβουλος Τιτθαῖς (II 204 K).
 καριδάς τε τῶν
 κυρῶν.
 καὶ Ὀφελίων Καλλίσχρῳ (ib. 294). 20
 κυρταὶ δ' ὁμοῦ καριδες ἐν ξηρῷ πέδῳ.
 καὶ ἐν Ἰαλέμῳ (ib. 293).
 ὠρχοῦντο δ' ὡς καριδες ἀνθρώκων ἐπι
 b πηδῶσι κυρταί.

5 καθῆκα κάτω Mus, tum αὐθις <αὐτήν> Wilam 8 περ-
 δικίων καὶ θριπτιδίων A: corr. VII 329e 9 ψιτταδίους A: corr.
 Lobeck κωθαρίων Schw: κωβιδαρίων A 12 ἐπικενρωὺς
 A: corr. Cas, ἀνακεκνωὺς Mein 13 adloquitur mulierem,
 velut αὕτη δὲ καρὶς εἶ καμπύλῃ τ' ACE: corr. Mus καρι-
 δοῖ τὸ σῶμα καμπυλοῖ τ' Wilam 14 τὸ σχῆμά σου Kock
 16 ἐρυθρότερον A: corr. CE ὀπτῆς C ὀπτῶν superscr. ἥς E:
 ὀπτῶν A 17 τηθαῖς A 20 ωφελίων A: corr. Cas 23 ὡς
 Mus: ὥσπερ ACE 24 πηδῶσαι CE

συνεσταλμένως δ' εἶρηκεν Εὐπολὺς ἐν Αἰξίν οὕτως
(I 259 K).

πλήν

ἅπαξ ποτ' ἐν Φαίακος ἔφαγον καρίδας.

5 καὶ ἐν Δήμοις (ib. 286).

ἔχων τὸ πρόσωπον καρίδος μασθλητίνης.

67. ὠνομάσθησαν δὲ καρίδες ἀπὸ τοῦ κάρα· τὸ πλεῖ-
στον γὰρ μέρος τοῦ σώματος ἢ κεφαλὴ ἀπηνέγκατο.
καρίδες δὲ βραχέως οἱ Ἀττικοὶ ἀναλόγως· παρὰ γὰρ
10 τὸ κάρη γέγονε διὰ τὸ μείζονι κεχρησθαι κεφαλῇ.
ὥς οὖν παρὰ τὸ γραφὴ γραφὶς καὶ βολὴ βολίς, οὕτως c
καὶ παρὰ τὸ κάρη καρίς. ταθείσης δὲ τῆς παρατελευ-
ταίας ἐτάθη καὶ τὸ τέλος, καὶ ὁμοίως λέγεται τῷ ψη-
φίς καὶ κρηπίς [καὶ τευθίς].

15 68. περὶ δὲ τῶν ὀστρακοδέσμων τούτων Δίφιλος
μὲν ὁ Σίφνιος οὕτω γράφει· 'τῶν δ' ὀστρακοδέσμων
καρίς, ἀστακός, κάραβος, καρκίνος, λέων τοῦ αὐτοῦ
γένους ὄντα διαφέρουσι. μείζων δ' ἐστὶν ὁ λέων τοῦ
ἀστακοῦ. οἱ δὲ κάραβοι καὶ γραψαῖοι λέγονται· τῶν d
20 καρκίνων δ' εἰσὶν σαρκωδέστεροι. ὁ δὲ καρκίνος
βαρὺς καὶ δύσπεπτος.' Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος
ἐν τῷ περὶ ἐδεστώων 'κάραβοι, φησί, καὶ καρκίνοι καὶ
καρίδες καὶ τὰ ὅμοια δύσπεπτα μὲν πάντα, τῶν δ'
ἄλλων ἰχθύων εὐπεπτότερα πολλῶ. πρέπει δ' αὐτοῖς
25 ὀπτᾶσθαι μᾶλλον ἢ ἔψεσθαι.'

κουρίδας δὲ τὰς καρίδας εἶρηκε Σώφρων ἐν γυναι-
κείοις οὕτως (fr. 34 Bo)· 'ἶδε καλᾶν κουρίδων, ἶδε καμ-

12. 13 παρατελευτῆς superscr. παραληγούσης CE παρατε-
λεύτου Eust. 1220, 51 fort. recte 14 καὶ τευθίς del. Wilam,
non habet Herod. I 526 19 γραψαῖοι suspectum 23 πάντα
Coraes: ταῦτα ACE 27 ἶδεν καλᾶν A: corr. Mus, tum fort.
ἶδε καμμάρων φῦλα

ο μάρων, ἴδε φίλα· θᾶσαι μαν ὥς ἐρυθραί τ' ἐντὶ καὶ λειο-
τριχιῶσαι.' Ἐπιχάρμος δ' ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσῃ (p. 224 L).
κουρίδες τε φοινίαιαι.

ἐν δὲ Λόγῳ καὶ Λογίνῳ διὰ τοῦ ῶ εἶρηκεν (ib. 244).
ἀφύας τε κωρίδας τε καμπύλας. 5

Σιμωνίδης δέ (fr. 15 B⁴).

θύννοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες.

69. ἐξῆς εἰσεκομίσθη ταγηνιστὰ ἥπατα περιειλη-
μένα τῷ καλουμένῳ ΕΠΙΠΛΩΙ, ὃν Φιλέταιρος ἐν
Τηρεῖ ἐπίπλοιον εἶρηκεν (Π 235 K). εἰς ἃ ἀποβλέψας 10
ὁ Κύνουλκος ἔλεγε ἡμῖν, ἔφη, ὦ σοφὲ Οὐλπιανέ,
f εἴ που κεῖται οὕτως τὸ ἥπαρ ἐντετυλιγμένον.' καὶ ὅς·
'ἐὰν πρότερον δέλξης σὺ παρὰ τίνι ὁ ἐπίπλους εἶρη-
ται ἐπὶ τοῦ λίπους καὶ τοῦ ὑμένος.' ἀντικορυσσομέ-
νων οὖν τούτων ὁ Μυρτίλος ἔφη· 'ὁ μὲν ἐπίπλους 15
παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Βάκχαις (p. 222 L).
107 καὶ τὸν ἀρχὸν ἐπικαλύψας ἐπιπλόῳ.
καὶ ἐν Θεαροῖς (p. 242).

ὁσφύος τε πέρι κήπιπλόου.

καὶ ὁ Χῖος δὲ Ἴων ἐν ταῖς Ἐπιδημίαις (FHG II 47) ἔφη· 20
'τῷ ἐπίπλῳ ἐπικαλύψας.' ἀπέχεις, φίλη κεφαλὴ Οὐλ-
πιανέ, τὸν ἐπίπλουν, ἵν' ἥδη ποτὲ αὐτῷ ἐντετυλιχθεὶς
κατακαυθῇς καὶ πάντας ἡμᾶς ζητήσεων ἀπαλλάξῃς. τὸ
δὲ μαρτύριον τοῦ οὕτως διεσκευασμένου ἥπατος δίκαιος
εἴ σὺ ἀπομνημονεῦσαι, προειρημένου σοι πάλαι (p. 95a) 25
ὅτε περὶ τῶν ὠτίων καὶ ποδῶν ἐζητοῦμεν, <ὅτι> Ἄλε-
ξις ἐν Κρατεῖα ἢ Φαρμακοπώλῃ εἶρηκε. πᾶσα δ' ἡ

3 κουρίδες τε τε A: corr. CE 4 λογιναι A: corr. Pors
τοῦ ῶ Koen: τούτων A 10 ἐπίπλουν Dobr, cf. Hes 19 καὶ
ἐπίπλου A: corr. Ahr 23. 24 τὸ δὲ K: τό τε A 24 fort.
οὕτως ἐσκευασμένου 26 ὅτι add. K 27 sq haec mutilata

ἐκλογὴ χρησίμη οὖσα εἰς πολλά, ἐπεὶ τὰ νῦν διὰ μνή- b
μης οὐ κρατεῖς, αὐτὸς ἐγὼ διεξελεύσομαι. φησὶ δ'
οὕτως ὁ κωμικός (II 335 K):

- πρῶτον μὲν <οὖν> ὅστρεα παρὰ Νηρεῖ τινι
5 ἰδὼν γέροντι φνκί' ἡμφιεσμένα
ἔλαβον ἐχίνους τ'. ἐστὶ γὰρ προοίμιον
δείπνου χαριέντως ταῦτα πεπρυτανευμένου.
5 τούτων δ' ἀπολυθείς, κειμένων ἰχθυοδίων
μικρῶν, τρεμόντων τῷ δέει τί πείσεται,
10 θαρρεῖν κελεύσας ἔνεκ' ἐμοῦ ταῦτ' οὐδὲ ἔν
φήσας ἀδικήσειν ἐπριάμην γλαῦκον μέγαν.
ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος c
10 ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
ἀπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἔν τούτων παθεῖν.
15 ἐπὶ τὸ τάγηνον φνκίδας, ψήττας τινάς,
καρῖδα, φύκην, κωβιόν, πέρκην, σπάρον,
ἐποίησά τ' αὐτὸ ποικιλώτερον ταῶ.
15 κρεάδι' <ἄττα>, ποδάρια, ῥύγχη τινά,
ὠτάρι' ὕει', ἡπάτιον ἐγκεκαλυμμένον·
20 αἰσχύνεται γὰρ πελιδνὸν ὃν τῷ χρώματι. d
τούτοις μάγειρος οὐ πρόσεισ' οὐδ' ὄψεται·
οἰμώζεται γὰρ νῆ Δί'. ἀλλ' ἐγὼ σοφῶς
20 ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως
οὕτω (ποῶ γὰρ τοῦπον αὐτός) ὥστε τοὺς

4 οὖν add. Di ὅστρεα A τινὰ Mein 5 φνκίοις A:
corr. Di ἡμφιεσμένοι A: corr. Coraes 7 πεπρυτενυμένου
A: corr. Mus 10 ταύτου δὲ ἐν A: corr. CE 13 δεῖ
CE: δὴ A 14 τούτους VII 314d 15 ἐπὶ τὸ τάγηνον
τε CE, fort. ἐπὶ τε τάγηνον 17 αὐτὸν A: corr. CE
18 ἄττα add. Dobr 19 ὑἱηπάτιον A ὕειον ἡπάτιον CE:
corr. Di 20 ὃν om. A: add. CE 21 οὐδ' Naber: οὐκ
ACE ὄψεται Naber (ὀττεται CE) 22 νῆ δία λέγω σαφῶς
A: corr. CE

- δειπνοῦντας εἰς τὰ λοπάδι' ἐμβάλλειν ποῶ
 ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
 τὰς σκευασίας πάντων δὲ καὶ τὰς συστάσεις
 25 τούτων ἔτοιμός εἰμι δεικνύειν, λέγειν,
 e προῖκα προδιδάσκειν, ἂν θέλῃ τις μανθάνειν. 5
 70. Ὡς δ' ἔθος τῷ ἐπίπλῳ περικαλύπτεσθαι τὰ ἡπά-
 τια, Ἡγήσανδρος ὁ Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασί φησι
 (FHG IV 419) Μετάνειραν τὴν ἑταίραν ὥς ἐν τοῖς κε-
 καλυμμένοις ἡπατίοις αὐτὴ πνευμόνιον ἔλαβε καὶ ὥς
 περιελοῦσα τὸ στέαρ εἶδεν, ἀνέκραγεν· 10
 ἀπόλωλα, πέπλων μ' ὥλεσαν περιπτυχαί.
 μήποτε δὲ καὶ Κρώβυλος ὁ κωμωδιοποιὸς αἰσχυνό-
 μενον εἶπε τὸ τοιοῦτο ἥπαρ ὥσπερ καὶ Ἀλεξίς, ἐν
 Ψευδυποβολιμαίῳ λέγων οὕτως (IV 567 M).
 f καὶ πλεκτάνην στιφορὰν σφόδρ' ἐπὶ τούτοις τέ που 15
 αἰσχυνόμενον ἥπαρ καπρίσκου σκατοφάγου.
 ἡπάτιον δ' εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς
 (fr. 506, 2 K) καὶ Ἀλκαῖος ἐν Παλαίστρᾳ (I 762 K) Εὐ-
 βουλὸς τ' ἐν Δευκαλίωνι (II 173). δασυντέον <δὲ>
 λέγοντας τὸ ἥπαρ· καὶ γὰρ ἡ συναλοιφή ἐστὶν παρ' 20
 Ἀρχιλόχῳ διὰ δασέος. φησὶ γάρ (fr. 131 B⁴).
 χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι.
 108 ἐστὶ δὲ καὶ ἰχθύς τις ἥπατος καλούμενος, ὃν φησιν
 <ὁ> αὐτὸς Εὐβουλος ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδα οὐκ ἔχειν
 χολήν (II 185 K). 25

1 τὰ λοιπὰ διεμβάλλειν A: corr. Cas, cf. IV 169d 3 συ-
 στάσεις K: σκευάσεις A 9 fort. ἡπατίοις delendum, cetera
 turbavit epitomator 10 ἀνέκραγεν ἀστεῖως CE 12 καὶ
 ρωβουλος A: corr. Mus 13 τοιοῦτον CE 15 fort. πλεκτά-
 νια στιφορὰ ἐπὶ Mein: ἐν A 16 καὶ πρίσκους καταφάγου
 A: corr. Pors 19 δὲ add. Mus 24 ὁ add. Schw ἢ
 Λήδα Schw: ἥδη δ' A

οὐκ ᾧου <σύ> με
 χολὴν ἔχειν, ὥς δ' ἡπάτω μοι διελέγου;
 ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι.
 Ἡγήσανδρος δ' ἐν ὑπομνήμασιν (FHG IV 420) ἐν τῇ
 5 κεφαλῇ φησι τὸν ἥπατον δύο λίθους ἔχειν τῇ μὲν ἀνγῇ
 καὶ τῷ χρώματι παραπλησίους τοῖς <ἐν τοῖς> ὀστρείοις,
 τῷ δὲ σχήματι δομβοειδεῖς.
 71. ΤΑΓΗΝΙΣΤΩΝ δ' ἰχθύων μνημονεύει Ἀλεξίς
 ἐν Δημητρίῳ (II 315 K) καθάπερ κὰν τῷ προκειμένῳ
 10 δράματι. Εὐβουλος Ὀρθάννη (II 190 K).
 πᾶσα δ' εὔμορφος γυνὴ
 ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνων τε σύντροφα
 τριβαλλοπανόθρεπτα μειρακύλλια,
 ὁμοῦ δὲ τευθὶς καὶ Φαληρικὴ κόρη
 15 5 σπλάγχνοισιν ἀρνείοισι συμμεμιγμένη
 πηδᾷ, χορεύει, πῶλος ὥς ἀπὸ ζυγοῦ.
 ῥιπὶς δ' ἐρείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας
 θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ
 ὁσμὴ δὲ πρὸς μυκτῆρας ἡρεθισμένη
 20 10 ἄσσει· μεμαγμένη δὲ Δήμητρος κόρη
 κοίλῃ φάραγγος δακτύλου πιέσματι
 σύρει τριήρους ἐμβολὰς μιμουμένη,
 δέλπνου πρόδρομον ἄριστον.
 ἥσθιον δὲ καὶ ταγηνιστὰς σηπίας. Νικόστρατος ἢ
 25 Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ φησὶν (II 221 K).

1 σύ add. Pors 4. 5 ταῖς κεφαλαῖς A: corr. CE et lemma A
 6 suppl. Wilam 12 ἐρῶσα φοιτᾷ VI 228 f: ἐρεῖ ος απηδει A,
 latet fort. aliud 13 τριβαλλοπανόθρεπτα Cas 14 φαληρὶς ἢ
 κόρη ACE: corr. Dalec 16 ἀπὸ Iac: ὑπὸ ACE, cf. Eur. Or. 45
 18 πηγάνου ACE, sed τ superscr. CE 21 sq fort. κοίλης
 φάραγγος δάκτυλον πιέσματι — μιμούμενον hoc sensu digitum
 trahit cavernas imprimentem, fortissimum caenae praecursorem
 21 πιάσματι ACE: corr. Valck 24 εἶσθιον A: corr. CE

- οὔποτ' <ἄν> αὖθις <αὖ>
 σηπίαν ἀπὸ τηγάνου
 τολμήσαιμι φαγεῖν μόνος.
 Ἡγήμων δ' ἐν Φιλίνῃ καὶ γόνον ἐκ ταγήνου ἐσθί-
 οντας ποιεῖ ἐν τούτοις (I 700 K). 5
 μάλα ταχέως αὐτῶν πρίω . . πουλύπουν
 καὶ δὸς καταφαγεῖν καπὸ τηγάνου γόνον.
 d 72. ἐπὶ τούτοις οὐχ ἡσθεῖς ὁ Οὐλπιανός, ἀνι-
 θεῖς δέ, ἀποβλέψας ὥς ἡμᾶς καὶ τὰ ἐξ Ὀρθάννου
 Εὐβούλου λαμβεῖα εἰπών (II 192 K). 10
 ὥς εὔ νεναυάγηκεν ἐπὶ τοῦ τηγάνου
 ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς
 Μυρτίλος· ὅτι γὰρ οὐδὲν τούτων πριάμενός ποτε
 ἔφαγεν εὔ οἶδα, τῶν τινος οἰκετῶν αὐτοῦ εἰπόντος
 μοί ποτε τὰ ἐκ Πορνοβοσκοῦ Εὐβούλου λαμβεῖα 15
 τάδε (ib. 194).
 τρέφει με Θετταλὸς τις ἄνθρωπος βαρὺς,
 πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ κάλιτήριος,
 e ὀψοφάγος, ὀψωνῶν δὲ μέγρι τριωβόλου.
 ἐπεὶ δὲ πεπαιδευμένος ἦν ὁ νεανίσκος καὶ οὐχὶ παρὰ 20
 τῷ Μυρτίλῳ γε, ἀλλὰ παρὰ ἄλλῳ τινί, ὥς ἐπυνθανό-
 μην αὐτοῦ πῶς εἰς τὸν Μυρτίλον ἐνέπεσεν, ἔφη μοι
 τὰ ἐκ Νεοττίδος Ἀντιφάνους τάδε (II 79 K).
 παῖς ὢν μετ' ἀδελφῆς εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε
 ἀφικόμην ἀχθεῖς ὑπὸ τινος ἐμπόρου, 25
 Σύρος τὸ γένος ὢν. περιτυχὼν δ' ἡμῖν ὁδὸν
 κηρυττομένοις ὀβολοστάτης ὢν ἐπρίατο,
 5 ἄνθρωπος ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν,

1 suppl. Pors 4 ἡγεμῶν A: corr. Di 6 μάλλὰ ταχέως
 ἰὼν πρίω μοι Mein 9. 10 oratio mutila 10. 15 λαμβία A
 22 ἐνέπεσεν Schw: νέον ἔπεσεν A, fort. τόνδε ἐνέπεσεν

τοιοῦτος οἶος μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν, f
 μηδ' ὧν ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος ἤσθιεν
 ὁ τρισμακαρίτης, εἰσφέρειν ἔξω θύμου.'

73. ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ τοιαῦτά τινα παίζοντος ὁ
 5 Κύνουλκος ἀνέκραγεν· ἄρτου δεῖ καὶ οὐ τοῦ Μεσ-
 σαπίων βασιλέως λέγω τοῦ ἐν Ἰαπυγίᾳ, περὶ οὗ καὶ
 σύγγραμμά ἐστι Πολέμωνι (fr. 89 Pr). μνημονεύει δ'
 αὐτοῦ καὶ Θουκυδίδης ἐν ζ' (c. 33) καὶ Δημήτριος
 ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Σικελία
 10 διὰ τούτων (I 795 K).

κάκειθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνέμω Νότῳ 109
 διεβάλομεν τὸ πέλαγος εἰς Μεσσαπίους·
 Ἄρτος δ' ἀναλαβὼν ἐξένισεν ἡμᾶς καλῶς.
 Β. ξένος γε χαρίεις. Α. ἦν ἐκεῖ . . . μέγας
 15 καὶ λαμπρός ἦν.

οὐ τούτου οὖν τοῦ Ἄρτου ὁ νῦν καιρὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν
 εὐρημένων ὑπὸ τῆς Σιτοῦς καλουμένης Δήμητρος καὶ
 Σιμαλίδος· οὕτως γὰρ ἡ θεὸς παρὰ Συρακοσίοις τι-
 μᾶται, ὥς <ὁ> αὐτὸς Πολέμων ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ
 20 τοῦ Μορύχου (fr. 74 Pr). ἐν δὲ τῷ α' τῶν πρὸς Τί-
 μαιον ἐν Σκώλῳ φησὶ τῷ Βοιωτικῷ Μεγαλάρτου b
 καὶ Μεγαλομάζου ἀγάλματα ἰδρῦσθαι.' ἐπεὶ δὲ ἦδη

2 εἴσθιεν A: corr. CE 6 τῶν ἐν Ἰαπυγίᾳ Schw 7 αὐτ
 Πολέμωνος αὐτ πεποιημένον Πολέμωνι 13 ἄρτος lemma A:
 αὐτὸς A, Ἄρτας Hes (cf. Thuc. I. s) 13 ἐξένιζεν A: corr. s
 14. 15 ἦν ἐκεῖνος καὶ μέγας Di, quod vix sufficit; fort. talia
 fuerunt B. ξένος γε χαρίεις ἄρτος. Α. ἦν ἐκεῖ μέγας καὶ λαμ-
 πρός, ἦν δὲ καὶ . . . ἀνὴρ, omnia epitheta ita comparata fu-
 erunt ut simul pani convenirent 16 ἦν vitiosum, fort. ἂν
 εἶη, nisi praestat delere 18 Ἰμαλίδος Schw 19 ὁ add.
 Schw 20 μωρύχου A 22 μεγαλομάζου Δήμητρος CE fort.
 recte

ἄρτοι εἰσεκομίζοντο καὶ πλῆθος ἐπ' αὐτοῖς παντοδα-
πῶν βρωμάτων, ἀποβλέψας εἰς αὐτὰ ἔφη·

τοῖς ἄρτοις ὅσας

ἰστᾶσι παγίδας οἱ ταλαίπωροι βροτοί,
φησὶν Ἀλεξίς ἐν τῇ Εἰς τὸ φρέαρ (Π 319 K). ἡμεῖς 5
οὖν εἰπωμέν τι καὶ περὶ ΑΡΤΩΝ.

74. προφθάσας δ' αὐτὸν ὁ Ποντιανὸς ἔφη· Τρύ-
φων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς φυτικοῖς ἐπιγραφόμενοις
(fr. 117 V) ἄρων ἐκτίθεται γένη, εἴ τι κἀγὼ μέμνημαι,
c ζυμίτην, ἄζυμον, σεμιδαλίτην, χονδρίτην, συγκομι- 10
στόν — τοῦτον δ' εἰναί φησι καὶ διαχωρητικώτερον
τοῦ καθαροῦ —, τὸν ἐξ ὀλυρῶν, τὸν ἐκ τιφῶν, τὸν
ἐκ μελινῶν. γίνεται μέν, φησὶν, ὁ χονδρίτης ἐκ τῶν
ξειῶν· ἐκ γὰρ κριθῆς χόνδρον μὴ γίνεσθαι. παρὰ δὲ
τὰς ὀπτήσεις ὀνομάζεσθαι ἱπνίτην, οὗ μνημονεύειν 15
Τιμοκλέα ἐν Ψευδοκλησταῖς οὕτως (Π 465 K).

καταμαθὼν δὲ κειμένην θερμὴν σκάφην

θερμῶν ἱπνιτῶν ἥσθιον.

ΕΣΧΑΡΙΤΗΣ. τούτου μνημονεύει Ἀντίδοτος ἐν Πρω-
τοχόρῳ (Π 411 K). 20

λαβόντα θερμοὺς ἐσχαρίτας, πῶς γὰρ οὐ;

d τούτους ἀνελίττοντα βάπτειν εἰς γλυκύν.

καὶ Κρώβυλος ἐν Ἀπαγχομένῳ (IV 565 M).

καὶ σκάφην λαβὼν τινα

τῶν ἐσχαριτῶν τῶν καθαρῶν. 25

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ

1 τοῖς ἄρτοις non Alexidis sed Cynulci verba esse putat
Kock 11 φησι non Trypho grammaticus, sed Diocles medi-
cus a Tryphone (?) citatus, cf. Hes. s. v. συγκομιστὸς ἄρτος
13 γίνεται δὲ CE, sed omisit epitomator reliqua genera
18 θερμὴν delendum, θερμῶν del. Dobr εἴσθιον A 19.
20 πρωτόχρῳ A: corr. Schw

συγκρίνων τὰ Ἀθήνησι γινόμενα τῶν ἐδωδίων πρὸς
τὰ ἐν Ῥόδῳ φησίν· ἔτι δὲ σεμννομένων παρ' ἐκεί-
νοισι τῶν ἀγοραίων ἄρτων, ἀρχομένου μὲν τοῦ δείπνου
καὶ μεσοῦντος οὐθὲν λειπομένους ἐπιφέρουσιν· ἀπει-
5 ρηκότων δὲ καὶ πεπληρωμένων ἡδίστην ἐπεισάγουσι e
διατριβὴν τὸν διάχριστον ἐσχαρίτην καλούμενον, ὃς
οὕτω κέκραται τοῖς μελίγμασι καὶ τῇ μαλακίᾳ καὶ
τοιαύτην ἐνθρυπτόμενος ἔχει πρὸς τὸν γλυκὺν συναυ-
λίαν ὥστε προσβιαζόμενος θαυμαστόν τι συντελεῖ·
10 καθάπερ ἀνανήφειν πολλάκις γίνεται τὸν μεθύοντα,
τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἀναπεινῆν γίνεται
τὸν ἐσθίουτα·

ATABYPITHN. Σώπατρος ἐν Κνιδίᾳ·

Ἀταβυρίτης δ' ἄρτος ἦν πλησίγναθος.

15 AXAINAS. τούτου τοῦ ἄρτου μνημονεύει Σῆμος
ἐν ἡ' Ἀηλιάδος (FHG IV 494) λέγων ταῖς θεσμοφόροις
γίνεσθαι. εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι, καὶ ἐορτὴ καλεῖται f
Μεγαλάρτια ἐπιλεγόντων τῶν φερόντων·

ἀχαῖνην στέατος ἔμπλεων τράγον.

20 KPIBANITHN. τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης
ἐν Γῆρᾳ· ποιεῖ δὲ λέγουσαν ἀρτόπωλιν διηρησμένων
αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποβαλλόντων
(I 422 K)·

4 λειπομένους A: corr. CE, tum fort. περιφέρουσιν i. e. Rhodii 6 διάχριστον A: corr. Di 9 ὥστε CE, in A dubitabam ὡς an ὥστε scriptum esset προσβιαζόμενος suspectum, velut πρὸς βίαν τοῖς προσφερομένοις (ὥστε προσβιαζόμενος δαιτυμόσιν οὐδὲν λειπόμενος . . . ἡδίστην ἐπεισάγει διατριβὴν CE) 10 καθάπερ γὰρ CE, videntur haec contracta 13 ταβυρίτην A et 14 ταβυρίτην ACE: corr. Mein; ἀταβυρίτην accusativus pendet ab ἐκτίθεται (p. 250 v. 9), ut sint haec omnia Tryphonis 15 ἀχαῖνας quartus casus 19 cf. XIV 646e ἔλαφος πλακοῦς — διὰ σταιτὸς καὶ μέλιτος καὶ σησάμου

τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; B. θερμούς, ὧ τέκνον.

A. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς; B. κριβανίτας, ὧ τέκνον.

A. τί κριβανίτας; B. πάννυ δὲ λευκούς, ὧ τέκνον.

110 ΕΓΚΡΥΦΙΑΝ. τούτου μνημονεύει Νικόστρατος ἐν
Ἱεροφάντῃ (Π 223 K) καὶ ὁ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρα- 5
τος, οὗ κατὰ καιρὸν (p. 111 f) τὸ μαρτύριον παρα-
θήσομαι.

ΔΙΠΥΡΟΝ. Εὐβουλος ἐν Γαννυμήδει.

διπύρους τε θερμούς. B. οἱ δίπυροι δ' εἰδὲν τίνες;

B. ἄρτοι τρυφῶντες,

10

Ἀλκαῖος Γαννυμήδει (I 757 K).

ΛΑΓΑΝΟΝ. τοῦτο ἐλαφρόν τ' ἐστὶ καὶ ἄτροφον,
καὶ μᾶλλον αὐτοῦ ἔτι ἢ ΕΠΑΝΘΡΑΚΙΣ καλουμένη. μνη-
μονεύει δὲ τοῦ μὲν Ἀριστοφάνους ἐν Ἐκκλησιαζού-
σαις φάσκων (843)·

15

λάγανα πέττεται,

b τῆς δ' ἀπανθρακίδος Διοκλῆς ὁ Καρύστιος ἐν α'
Ἱγριενῶν οὕτως λέγων· 'ἡ δ' ἀπανθρακίς ἐστὶ τῶν
λαγάνων ἀπαλωτέρα.' εἰκε δὲ καὶ οὗτος ἐπ' ἀνθρώ-
πων γίνεσθαι, ὥσπερ καὶ ὁ παρ' Ἀττικοῖς ἐγκρυφίας· 20
ὃν καὶ Ἀλεξανδρεῖς τῷ Κρόνῳ ἀφιερῶντες προτι-
θέασιν ἐσθίειν τῷ βουλομένῳ ἐν τῷ τοῦ Κρόνου ἱερῷ.
75. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβῆς γάμῳ καὶ Μούσαις —
τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμα διασκευὴ ἐστὶ τοῦ προκειμένου —
ἄρτων ἐκτίθεται γένη (p. 231 L) ΚΡΙΒΑΝΙΤΗΝ, ὅμωρον, 25
σταίτιν, ἐγκρίδα, ἀλειφατίτην, ἡμιάρτιον. ὧν καὶ

1 ὠστέκνον A: corr. Mus 2 ἀλλή A: corr. Brunck 3 sic
A, fort. πάννυ γε λευκούς 9. 10 versus Alcaei sunt, cf. Poll.
7, 23 17 ἐπανθρακίδος et 18 ἐπανθρακίς CE (altero loco
ἀπ. superscr. ε E), cf. Hes. s. ἀπανθρακίς 19 Dioclis verba
videntur non ultra ἀπαλωτέρα pertinere 25 ὅμορον CE,
ὅμορον Hes 26 σταίτιν CE rectius ἀλειφατίτην A:
corr. CE

Σώφρων ἐν γυναικείοις μίμοις μνημονεύει λέγων
οὕτως (fr. 11 Bo): 'δείπνον ταῖς θείαις κριβανίτας καὶ c
ὁμώρους καὶ ἡμιάρτιον ἐκάστα.' οἶδα δ', ἄνδρες φί-
λοι, ὅτι Ἀττικοὶ μὲν διὰ τοῦ ρ στοιχείου λέγουσι καὶ
5 κρίβανον καὶ κριβανίτην, Ἡρόδοτος δ' ἐν δευτέρᾳ
τῶν ἱστοριῶν ἔφη (c. 92): 'κλιβάνῳ διαφανεῖ.' καὶ ὁ
Σώφρων δὲ ἔφη (fr. 10 Bo): 'τίς σταιτίτας ἢ κλιβα-
νίτας ἢ ἡμιάρτια πέσσει;' ὁ δ' αὐτὸς μνημονεύει καὶ
ΠΛΑΚΙΤΑ τινὸς ἄρτου ἐν γυναικείοις (fr. 12): 'εἰς νύκτα
10 μ' ἐστιάσειν ἄρτῳ πλακίτῃ.' καὶ ΤΥΡΩΝΤΟΣ δ' ἄρτου
μνημονεύει ὁ Σώφρων ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Πεν-
θερᾷ οὕτως (fr. 32): 'συμβουλεύω τ' ἐμφαγεῖν ἄρτον d
γάρ τις τυρῶντα τοῖς παιδίοις ἴαλε.' Νίκανδρος δ'
ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις (fr. 184 Schn) τὸν ἄζυ-
15 μον ἄρτον καλεῖ ΔΑΡΑΤΟΝ. Πλάτων δ' ὁ κωμωδιο-
ποιὸς ἐν Νυκτὶ μακρᾷ τοὺς μεγάλους ἄρτους καὶ ῥυ-
παροὺς ΚΙΛΙΚΙΟΥΣ ὀνομάζει διὰ τούτων (I 624 K).

καὶ ὅς ἤκεν ἄρτους πριάμενος

μὴ τῶν καθαρύλλων, ἀλλὰ μεγάλους Κιλικίους.

20 ἐν δὲ τῷ Μενελάῳ ἐπιγραφομένῳ ΑΓΕΛΑΙΟΥΣ τινὰς
ἄρτους καλεῖ (ib. 622). ΑΥΤΟΠΥΡΟΥ δ' ἄρτου μέμνη- e
ται Ἀλεξίς ἐν Κυπρίῳ (II 340 K).

τὸν δ' αὐτόπυρον ἄρτον ἀρτίως φαγών.

Φρύνιχος δ' ἐν Ποαστρίαις αὐτοπυρίτας αὐτοὺς
25 καλῶν φησιν (I 380 K).

αὐτοπυρίταισί τ' ἄρτοις καὶ λιπῶσι στεμφύλοις.

3 ἐκάται A: corr. Mein 8 ἢ om. A: add. CE 10 μ'
ἐστιάσειν Mein (μ' ἐστιᾶ iam Cas): με αἰτιᾶ σὺν A, μ' ἐστιά-
σειν Botzon 12 τ' vix Sophronis est; τιν Wilam, δ' vel
'γών K ἐνφαγεῖν A 15. 16 ὁ κωμικός CE 18 καὶ
CE: κατ' A ἄρτους ἤκε ACE: corr. Mein 19 i. e. μὴ
νόμιζε ὅτι τῶν καθαρύλλων 24 ποαστρίαις A

ΟΡΙΝΔΟΥ δ' ἄρτου μέμνηται Σοφοκλῆς ἐν Τριπτο-
λέμῳ (fr. 548 N) ἥτοι τοῦ ἐξ ὀρύξης γινομένου ἢ ἀπὸ
τοῦ ἐν Αἰθιοπία γιγνομένου σπέρματος, ἥ ἐστὶν ὅμοιον
f σησάμῳ. ΚΟΛΛΑΒΟΥ δ' ἄρτου Ἀριστοφάνης ἐν Τα-
γηνισταῖς (I 520 K). 5

λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος.

καὶ πάλιν (fr. 506 K).

ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς

ἡτριαίαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων

χλιερῶν. 10

γίνονται δ' οἱ ἄρτοι οὔτοι ἐκ νέου πυροῦ, ὥς Φιλ-
ύλλιος ἐν Αὔγῃ παρίστησιν (I 782 K).

αὐτὸς φέρων πάρειμι πυρῶν ἐκγόνους τριμήνων

γαλακτοχρῶτας κολλάβους θερμοῦς.

ΜΑΚΩΝΙΔΩΝ δ' ἄρτων μνημονεύει Ἀλκμάν ἐν τῷ ε' 15
οὕτως (fr. 74 b B⁴).

111 κλῖναι μὲν ἐπτὰ καὶ τόσαι τράπεσδαι

μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφουσαι

λίνω τε σασάμω τε κῆν πελίχναις

πεδεσσι χρυσοκόλλα. 20

ἐστὶ <δὲ> βρωμάτιον διὰ μέλιτος καὶ λίνου.

τοῦ δὲ ΚΟΛΛΥΡΑΣ καλουμένου ἄρτου Ἀριστοφά-
νης ἐν Εἰρήνῃ (122).

κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

καὶ ἐν Ὀλκάσι (I 499 K). 25

1 ὀρνίδου ACE: corr. Cas 4 κολλάβους δ' ἄρτους
ACE: corr. K 8 ὀπωρινῆς A 12 ἐν αὐτῇ A: corr. Cas
15 τῷ ε' Schw: τῷ τε A 18. 19 ἐπιστεφεῖς σελίνω CE,
potestne fingi ἐπιστεφεῖσαι? 19. 20 corrupti 21 δὲ add.
K (ἐστὶ extrema pagina 21 codicis) ἐκ λινοσπέρμου καὶ μέ-
λιτος Hes. s. χρυσοκόλλα 22 τοῦ δὲ Mein: τῆς δὲ ACE
24 καὶ κολλύραν A

καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν διὰ τοῦν Μαραθῶνι
τρόπαιον.

76. ὁ δὲ ΟΒΕΛΙΑΣ ἄρτος κέκληται ἥτοι ὅτι ὀβολοῦ πι- b
πράσσεται, ὥς ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ἣ ὅτι ἐν ὀβελίσκοις
5 ὠπτᾶτο. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς (I 417 K).

εἴτ' ἄρτον ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀβελίαν.

Φερεκράτης Ἐπιλήσμονι (I 160 K).

ὦλεν ὀβελίαν σποδιν, ἄρτον δὲ μὴ προτιμᾶν.

ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ὀβελιαφόροι οἱ ἐν ταῖς πομπαῖς
10 παραφέροντες αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ὥμων. Σωκράτης ἐν
ς' Ἐπικλήσεων τὸν ὀβελίαν φησὶν ἄρτον Διόνυσον
εὐρεῖν ἐν ταῖς στρατείαις.

ΕΤΝΙΤΑΣ ἄρτος ὁ προσαγορευόμενος λεκιθίτας, ὥς
φησιν Εὐκράτης. πανὸς ἄρτος· Μεσσάπιοι. καὶ τὴν c
15 πλησμονὴν πανίαν καὶ πάνια τὰ πλήσμια· Βλαῖσος
ἐν Μεσοτρίβᾳ καὶ Δεινόλοχος ἐν Τηλέφῳ (p. 305 L)
Ρίνθων τε ἐν Ἀμφιτρύωνι. καὶ Ῥωμαῖοι δὲ πάντα
τὸν ἄρτον καλοῦσι.

ΝΑΣΤΟΣ ἄρτος ζυμίτης καλεῖται μέγας, ὥς φησι
20 Πολέμαρχος καὶ Ἀρτεμίδωρος, Ἡρακλέων δὲ πλα-
κοῦντος εἶδος. Νικόστρατος δ' ἐν Κλίνῃ (II 223 K).

ναστὸς τὸ μέγεθος τηλικούτος, δέσποτα,

λευκός· τὸ πάχος γὰρ ὑπερέκυπτε τοῦ κανοῦ.

ὁσμὴ δέ, τουπίβλημ' ἐπεὶ περιηρέθη, d

1 τοῖς περῶσι A, τοῖσι γέρονσιν Bergk, τοῖς πεινῶσιν Wi-
lam 8 non intellego, σποδεῖν Dobr 11 ἐπικλήσεως A:
corr. Dalec 12 στρατιαῖς ACE: corr. Schw 13 εὐνίτας
ACE: corr. Cas 14 Σωκράτης Mein non recte; Seleucus
eiusdem rei testis infra p. 114b 15 βλέσος A: corr. Cas
16 fort. Μεσοτρίβᾳ καὶ ἀρχίλοχος A: corr. Ruhnken 23 γὰρ
πάχος ACE: corr. Pors, δὲ πάχος Hanow

ἄνω ῥάδιζε καὶ μέλιτι μεμιγμένη

5 ἀτμὶς τις εἰς τὰς ῥῖνας· ἔτι γὰρ θερμὸς ἦν.

ΚΝΗΣΤΟΣ ἄρτος ποῖος παρὰ Ἰωσι, Ἀρτεμίδωρος ὁ
Ἐφέσιός φησιν ἐν Ἰωνικοῖς ὑπομνήμασι.

ΘΡΟΝΟΣ ἄρτου ὄνομα. Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς 5
ἐν β' Ἑλληνικῶν γράφων οὕτως (FHG III 2)· ὁ δὲ
Κόδρος τόμον ἄρτου τὸν καλούμενον θρόνον λαμ-
βάνει καὶ κρέας καὶ τῷ πρεσβυτάτῳ νέμονται.

ΒΑΚΧΥΛΟΣ δ' ἐστὶν ἄρτος σποδίτης παρ' Ἠλείοις
καλούμενος, ὡς Νίκανδρος ἐν β' Γλωσσῶν ἱστορεῖ 10
e (fr. 121 Schn). μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δίφιλος ἐν
Διαμαρτανούσῃ οὕτως (II 548 K).

ἄρτους σποδίτας κρησερίτας περιφέρειν.

ἄρτου δ' εἶδός ἐστι καὶ ὁ ΑΠΟΠΥΡΙΑΣ καλούμενος,
ἐπ' ἀνθρώπων δ' ὀπτᾶται. καλεῖται δ' οὗτος ὑπὸ 15
τινων ζυμίτης. Κρατῖνος Μαλθακοῖς (I 45 K)· ῥω-
τον ἀποπυρίαν ἔχω ζυμηταμιαδου πλεους κνεφαλλον.

77. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ περὶ
ἀλφίτων καὶ ἄρτων οὕτως ἐκτίθεται (fr. 3 Ri).

f ῥωτα μὲν οὖν δώρων μεμνήσομαι ἡνκόμοιο 20
Δήμητρος, φίλε Μόσχε· σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
ἔστι γὰρ οὖν τὰ κράτιστα λαβεῖν βέλτιστά τε πάντων,
εὐκάρπου κριθῆς καθαρῶς ἡσσημένα πάντα,
5 ἐν Λέσβῳ κλεινῆς Ἐρέσου περικύμονι μαστῷ,
λευκότερ' αἰθερίας χιόνος. θεοὶ εἴπερ ἔδουσιν 25
112 ἄλφιτ', ἐκεῖθεν ἰὼν Ἐρμῆς αὐτοῖς ἀγοράζει.

1 ῥάδιζ' ἄνω A C E: corr. Mein 7 τοῦ καλουμένου θρόνου
Cas, etiam quae secuntur corrupta 13 κρησερίτας A: corr. Schw
16. 17 verba corrupta 22 ἔστιν γὰρ τὰ Mus τὰ μέγιστα τε K,
cf. Matro IV p. 134e 23 ἡσσημένα A: corr. Mein 24 εἰν
Ἐρέσῳ κλεινῆς Λέσβου Mein, at Eresus non est περικύμων, nec
placet ποτικύμονι, quod coni. Ribbeck

ἐστὶ δὲ καὶ Θήβαις ταῖς ἐπταπύλοις ἐπιεικῇ
 καὶ Θάσφ' ἐν τ' ἄλλαις πόλεσιν τιςιν, ἀλλὰ γίγαρτα
 10 φαίνονται πρὸς ἐκεῖνα· σαφεῖ τὰδ' ἐπίστασο δόξῃ.
 στρογγυλοδίνητος δὲ τετριμμένος εὖ κατὰ χεῖρα
 5 κόλλιξ Θεσσαλικός σοι ὑπαρχέτω, ὃν καλέουσι
 κεῖνοι κριμνίταν, οἱ δ' ἄλλοι χόνδρινον ἄρτον. b
 εἶτα τὸν ἐκ Τεγέας σεμιδάλεος υἱὸν ἐπαρνῶ
 15 ἐγκρυφίαν. τὸν δ' εἰς ἀγορὰν ποιεύμενον ἄρτον
 αἶ κλειναὶ παρέχουσι βροτοῖς κάλλιστον Ἀθῆναι.
 10 ἐν δὲ φερεσταφύλοις Ἐρυθραῖς ἐκ κλιβάνου ἐλθὼν
 λευκὸς ἀβραῖς θάλλων ὥραις τέρψει παρὰ δεῖπνον.
 ταῦτ' εἰπὼν ὁ τένθης Ἀρχέστρατος καὶ τὸν τῶν ἄρ-
 των ποιητὴν ἔχειν συμβουλεύει Φοῖνικα ἢ Λυδόν·
 ἡγνόμενός γάρ τοις ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας ἀρτοποιοῦς c
 15 ἀρίστους ὄντας. λέγει δ' οὕτως (fr. 4).
 ἔστω δὴ σοι ἀνὴρ Φοῖνιξ ἢ Λυδὸς ἐν οἴκῳ,
 ὅστις ἐπιστήμων ἔσται σίτοιο κατ' ἡμᾶρ
 παντοίας ιδέας τεύχειν, ὥς ἂν σὺ κελεύῃς.
 78. τῶν δ' Ἀττικῶν ἄρτων ὥς διαφόρων μνημονεύει
 20 καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως (Π 83 K).
 πῶς γὰρ ἂν τις εὐγενὴς γεγῶς
 δύναιτ' ἂν ἐξελθεῖν ποτ' ἐκ τῆσδε στέγης,
 ὄρῳ μὲν ἄρτους τούσδε λευκοσωμάτους d
 ἱπνὸν κατέχοντας ἐν πυκναῖς διεξόδοις,
 25 5 ὄρῳ δὲ μορφὴν κριβάνοις ἡλλαγμένους,

3 ἐκεῖνας ἀφείλ τὰ δ' ἐπίστασο δόξης A: corr. Cas (δόξη
 iam Mus) 6 κριμνατίαν ACE: corr. Mein 7 ἐν Τεγέαις
 ACE: corr. K, ἐν Τεγέᾳ Mein 10 φέρει σταφύλοις ἐρυθροῖς
 ἐκλιβάνου A: corr. Mus 11 ἀβραι A: corr. Mus 16 δ'
 ἢ σοι Ribb 17 σίτοιο Pors: σοι ὁ A 18 τεύχων A: corr.
 Ribb 21 γεγῶς A: corr. Mus 22 ποτε δ' ἐκ τῆς στέ-
 γης A: corr. Pors 23 ὄρῳμεν A: corr. Mus 24 κατεμπέ-
 χοντας A: corr. Mein, possis etiam ἐπέχοντας

μίμημα χειρὸς Ἀττικῆς, οὗς δημόταις

Θεαρίων ἐδειξεν.

οὗτός ἐστι Θεαρίων ὁ ἄρτοποιός, οὗ μνημονεύει Πλά-
των ἐν Γοργίᾳ συγκαταλέγων αὐτῷ καὶ Μίδαικον
οὕτως γράφων (p. 518b): '... οἵτινες ἀγαθοὶ γεγόνασιν
ἢ εἰς τὰ σώματων θεραπευταὶ ἔλεγές μοι πάνυ σπου-
δάων, Θεαρίων ὁ ἄρτοκόπος καὶ Μίδαικος ὁ τὴν
ὀψοποιίαν συγγεγραφώς τὴν Σικελικὴν καὶ Σάραμβος
ὁ κάπηλος, ὅτι οὗτοι θαυμάσιοι γεγόνασιν σώματων
θεραπευταί, ὃ μὲν ἄρτους θαυμαστοὺς παρασκευάζων, 10
ὃ δὲ ὄψον, ὃ δὲ οἶνον.' καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυ-
τάδῃ καὶ Αἰολοσίκῳ διὰ τούτων (I 392 K).

ἦκω Θεαρίωνος ἄρτοπώλιον

λιπών, ἔν' ἐστὶ κριβάνων ἐδώλια.

Κυπρίων δὲ ἄρτων μνημονεύει Εὐβουλος ὥς δια- 15
φόρων ἐν Ὀρθάνῃ διὰ τούτων (II 192 K).

f δεινὸν μὲν ἰδόντα παριππεῦσαι

Κυπρίους ἄρτους· Μαγνητὶς γὰρ

λίθος ὥς ἔλκει τοὺς πεινωῦντας.

τῶν δὲ ΚΟΛΛΙΚΙΩΝ ἄρτων — οἱ αὐτοὶ δ' εἰς τοῖς 20
κολλάβοις — Ἐφίππος ἐν Ἀρτέμιδι μνημονεύει οὕ-
τως (II 250 K).

παρ' Ἀλεξάνδρου δ' ἐκ Θετταλίας

κολλικοφάγου κρίβανος ἄρτων.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνέσιν (872).

25

ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.

113 79. τούτων οὕτω λεχθέντων ἔφη τις τῶν παρόν-
των γραμματικῶν, Ἀρριανὸς ὄνομα· ταῦτα σιτία

1 δημόταις Pors: δηγοῖς A 13 cf. Eur. Hec. 1 Θεα-
ρίων· ὅς A: corr. Toup 14 ἐδώδια A: corr. Cas 16 ὀρ-
θάνῃ A praeter morem 24 κόλλικα φαγῶν A: corr. Kock

Κρονικά ἐστίν, ὧ ἐταῖροι. ἡμεῖς γὰρ 'οὔτ' ἀλφίτοισι
 χαίρομεν (πλήρης γὰρ ἄρτων ἢ πόλις)· οὔτε τῷ τῶν
 ἄρτων τούτων καταλόγῳ. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλῳ Χρυσίπ-
 που τοῦ Τυανέως συγγράμματι ἐνέτυχον ἐπιγραφο-
 5 μένῳ Ἀρτοποιικῷ καὶ πείραν ἔσχον τῶν αὐτόθι ὀνο-
 μασθέντων παρὰ πολλοῖς τῶν φίλων, ἔρχομαι καὶ
 αὐτὸς λέξων τι περὶ ἄρτων. ὁ ΑΡΤΟΠΤΙΚΙΟΣ ἄρτος
 καλούμενος κλιβανικίου καὶ φουρνικίου διαφέρει. ἐὰν ὅ
 δ' ἐκ σκληρᾶς ζύμης ἐργάξῃ αὐτόν, ἔσται καὶ λαμ-
 10 πρὸς καὶ εὐβρωτος πρὸς ξηροφαγίαν· εἰ δ' ἐξ ἀνει-
 μένης, ἔσται μὲν ἐλαφρὸς, οὐ λαμπρὸς δέ. κλιβανίκιος
 δὲ καὶ φουρνάκιος χαίρουσιν ἀπαλωτέρα τῇ ζύμῃ.
 παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλήσι καλεῖται τις ἄρτος ΑΠΤΑΛΟΣ ἀρ-
 τυόμενος γάλακτι ὀλίγῳ καὶ ἐλαίῳ καὶ ἁλσὶν ἀρκετοῖς.
 15 δεῖ δὲ τὴν ματερίαν ἀνειμένην ποιεῖν. οὗτος δὲ ὁ
 ἄρτος λέγεται Καππαδόκιος, ἐπειδὴ ἐν Καππαδοκίᾳ
 κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπαλὸς ἄρτος γίνεται. τὸν δὲ τοι- c
 οὔτον ἄρτον οἱ Σύροι λαχμὰν προσαγορεύουσι, καί
 ἐστίν οὗτος ἐν Συρίᾳ χρηστότατος γινόμενος διὰ τὸ
 20 θερμότατος τρώγεσθαι καὶ ἐστίν . . . ἄνθει παραπλή-
 σιος. ὁ δὲ ΒΩΛΗΤΙΝΟΣ καλούμενος ἄρτος πλάττεται μὲν
 ὡς βωλήτης, καὶ ἀλείφεται ἢ μάκτρα ὑποπασσομένης
 μήκωνος, ἐφ' ἣ ἐπιτίθεται ἢ ματερία, καὶ ἐν τῷ ζυ-
 μοῦσθαι οὐ κολλᾷται τῇ καρδόπῳ. ἐπειδὴ δ' ἐμβληθῇ

1. 2 poetae verba agnovit Di 3 καὶ ἄλλῳ i. e. *praeter*
libros antea expilatos ego alium novi Chrysippi 7 ἀρτοποιί-
 κινος A ἀρτοποιίνικος CE: corr. Harduin, ἀρτοποιίνικος Mein
 (*artopticeī* Plin. 18, 105) 8 φουρνικίου CE, φουρνικείου
 Mein (*furnaceī* Plin) 9 δ' ἐκ σκληρᾶς Schw: δὲ καὶ σκληρᾶς
 (σκηρᾶς notato mendo CE) ACE 11 καὶ βανίκιος A: corr.
 CE 12 φουρνίκιος ACE 20 videtur floris nomen inter-
 cidisse, nec quae antecedunt integra

εἰς τὸν φοῦρνον, ὑποπάζεται τῷ κεράμῳ χόνδρος
 τις καὶ τότε ἐπιτίθεται ὁ ἄρτος καὶ ἔλκει χροῶμα κάλ-
 d λιστον, ὅμοιον τῷ φουμῳσῶ τυρῳ. ὁ δὲ ΣΤΡΕΠΤΙΚΙΟΣ
 ἄρτος συναναλαμβάνεται γάλακτι ὀλίγῳ, καὶ προσβάλλ-
 λεται πέπερι καὶ ἔλαιον ὀλίγον· εἰ δὲ μή, στέαρ. εἰς 5
 δὲ τὸ καλούμενον ΑΡΤΟΛΑΓΑΝΟΝ ἐμβάλλεται οἰνᾶριον
 ὀλίγον καὶ πέπερι γάλα τε καὶ ἔλαιον ὀλίγον ἢ στέαρ.
 εἰς δὲ τὰ ΚΑΠΤΥΡΙΑ τὰ καλούμενα τράκτα μίξεις ὥσπερ
 καὶ εἰς ἄρτον.⁷

80. ταῦτ' ἐκθεμένου τὰρχεστράτεια δόγματα τοῦ 10
 Ῥωμαίων μεγαλοσοφιστοῦ ὁ Κύνουλκος ἔφη· Ἰάμα-
 τερ σοφίας· οὐκ ἐτὸς ἄρα ψαμματοσίους ἔχει μαθητὰς
 e ὁ θανμάσιος Βλεψίας καὶ πλοῦτον ἀπηνέγκατο τοσοῦ-
 τον ἐκ τῆς καλῆς ταύτης σοφίας ὑπὲρ Γοργίαν καὶ
 Πρωταγόραν. ὅθεν ὁκνῶ μὰ τὰς θεὰς εἰπεῖν πότερον 15
 αὐτὸς οὐ βλέπει ἢ οἱ ἑαυτοὺς μαθητὰς αὐτῷ παραδι-
 δόντες πάντες ἕνα ἔχουσιν ὀφθαλμόν, ὥς μόλις διὰ
 τὸ πλῆθος ὁρᾶν. μακαρίους οὖν αὐτούς, μᾶλλον δὲ
 μακαρίτας εἶναί φημι τοιαύτας δεῖξεις τῶν διδασκάλων
 ποιουμένων.⁸ πρὸς δὲ ὃν ὁ Μάγνος φιλοτράπεζος ὦν 20
 καὶ τὸν γραμματικὸν τοῦτον ὑπερεπαινῶν διὰ τὴν ἐκ-
 f τένειαν ἔφη·

οὔτοι ἀνιπτόποδες, χαμαιευνάδες, ἀερίοικοι,
 κατὰ τὸν κωμικὸν Εὐβουλον (II 212 K),
 ἀνόσιοι λάρυγγες,
 ἀλλοτρίων κτεάνων παραδειπνίδες,

25

1 κεράμῳ CE: ρημῶι A, cf. Plin. 18, 106 3 caseus
 malini ligni vel culmi fumo coloratus Colum. 7, 8 extr 8 τὰ
 καπυρίδια καλούμενα A τὰ καπυρίδια τὰ καλούμενα CE: corr.
 K (περὶ καπυρίδων lemma A καπήρια et καπύρια Suid), tum
 fort. μίξεις ὥσπερ καὶ εἰς ἀρτολάγανον (hoc Dalecamp) 10
 τὰριστάρχεια A: corr. K 13 Βλεψίας cognomen, ut videtur
 Arriani 16 ἑαυτοὺς Dobr: τοὺς A

οὐ χῶ πρόπατωρ ὑμῶν Διογένης πλακοῦντά ποτε
 ἐσθίων ἐν δείπνῳ λάβρως πρὸς τὸν πυνθανόμενον
 ἔλεγεν ἄρτον ἐσθίειν καλῶς πεποιημένον; ὑμεῖς δ' ὦ
 λοπαδάγχαι' κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Εὐβουλον, ἔλευ-
 5 κῶν ὑπογραστριδίων', ἑτέροις οὐ παραχωροῦντες φθέγ-
 γεσθε καὶ τὰς ἡσυχίας οὐκ ἄγετε, ἕως ἂν τις ὑμῖν ὥς¹¹⁴
 κυνιδίοις ἄρτων ἢ ὀστέων προσρίψῃ. πόθεν ὑμῖν εἰδέ-
 ναι ὅτι καὶ ΚΥΒΟΙ, οὐχ οὕς ἀεὶ μεταχειρίζεσθε, ἄρτοι
 εἰσὶ τετράγωνοι, ἡδυσμένοι ἀννήθῳ καὶ τυρῷ καὶ
 10 ἐλαίῳ, ὥς φησιν Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ; παρεῖδε
 δὲ τοῦτον ὁ Βλεψίας, ὥσπερ καὶ τὸν ΘΑΡΓΗΛΟΝ, ὃν
 τινες καλοῦσι θαλύσιον — Κράτης δ' ἐν β' Ἀττικῆς
 διαλέκτου (p. 63 W) θάργγηλον καλεῖσθαι τὸν ἐκ τῆς
 συγκομιδῆς πρῶτον γινόμενον ἄρτον — καὶ τὸν ΣΗΣΑ-
 15 ΜΙΤΗΝ. οὐχ ἐώρακε δὲ οὐδὲ τὸν ΑΝΑΣΤΑΤΟΝ καλού-
 μενον, ὃς ταῖς ἀρρηφόροις γίνεται. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ b
 ΠΥΡΑΜΟΥΣ ἄρτος διὰ σησάμων πεττόμενος καὶ τάχα
 ὁ αὐτὸς τῷ σησαμίτῃ ὢν. μνημονεύει δὲ πάντων τού-
 των Τρύφων ἐν α' φυτικῶν (fr. 116 V), καθάπερ καὶ
 20 τῶν ΘΙΑΓΟΝΩΝ ὀνομαζομένων· οὗτοι δ' εἰσὶν ἄρτοι
 θεοῖς πεττόμενοι ἐν Αἰτωλίᾳ. ΔΡΑΜΙΚΕΣ δὲ καὶ ΑΡΑΞΙΣ
 παρ' Ἀθαμᾶσιν ἄρτοι τινὲς οὕτως καλοῦνται. 81. καὶ
 οἱ γλωσσογράφοι δὲ ἄρτων ὀνόματα καταλέγουσι·
 Σέλευκος μὲν ΔΡΑΜΙΝ ὑπὸ Μακεδόνων οὕτως καλοῦν
 25 μενον, ΔΑΡΑΤΟΝ δ' ὑπὸ Θεσσαλῶν. ΕΤΝΙΤΑΝ δὲ φησι-

1 οὐχ ὁ ACE: corr. Dobr 4 λοπαδάγχαι A: corr. Cas
 5. 6 φθέγγεσθαι A: corr. Cas 7 ὀστέων τι K fort. ὑμῖν
 ἂν εἴη εἰδέναι 8 μεταχειρίζεσθαι A: corr. Mus 9 ἀννήθῳ
 CE 14. 15 τὸν σαμίτην ACE: corr. s 15 ἀνάστατον Pier-
 son: ναστόν A, cf. Suid. s. v 20. 21 οἱ θεοῖς παρετίθεντο
 Hes. s. v 21 ἀράξεις Schw 22 παρὰ θαμασιν A: corr. Cas
 καλοῦνται Coraes: καὶ δηλοῦνται A 25 δάρατον δ' Cas (cf.
 p. 110 d): δ' ἄρτον A ἐνίταν δέ A: corr. Cas

ἄρτον εἶναι λεκιθίτην, ΕΡΙΚΙΤΑΝ δὲ καλεῖσθαι τὸν ἐξ
 c ἐρηγισμένου καὶ ἀσήστου πυροῦ γινόμενον καὶ χον-
 δρώδους. Ἀμερίας δὲ καλεῖ ΞΗΡΟΠΥΡΙΤΑΝ τὸν αὐτό-
 πυρον ἄρτον· ὁμοίως δὲ καὶ Τιμαχίδας. Νίκανδρος
 δὲ διαγόνας φησὶν (fr. 136 Schn) ἄρτους ὑπ' Αἰτωλῶν 5
 καλεῖσθαι τοὺς τοῖς θεοῖς γινομένους. Αἰγύπτιοι δὲ
 τὸν ὑποξίζοντ' ἄρτον ΚΥΛΛΑΣΤΙΝ καλοῦσιν. μνημονεύει
 δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης Δαναίσι (I 457 K).

καὶ τὸν κυλλᾶστιν φθέγγου καὶ τὸν Πετόσιριν.
 μνημονεύουσιν αὐτοῦ καὶ Ἑκαταῖος (FHG I 20) καὶ 10
 Ἡρόδοτος (II 77) καὶ Φανόδημος ἐν ζ' Ἀτθίδος
 (FHG I 367). ὁ δὲ Θυατειρηνὸς Νίκανδρος τὸν ἐκ
 d τῆς κριθῆς ἄρτον γινόμενον ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων κυλ-
 λᾶστίν φησι καλεῖσθαι. τοὺς δὲ ὑπαρούς ἄρτους
 φαιούς ὠνόμασεν Ἀλεξίς ἐν Κυπρίῳ οὕτως (II 340 K). 15

ἔπειτα πῶς ἦλθες; B. μόλις

ὀπταμένους κατέλαβον. A. ἐξόλοι· ἀτὰρ

πόσους φέρεις; B. ἐκκαίδεκ'. A. οἶσε δεῦρο . . .

B. λευκοὺς μὲν ὀκτώ, τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἵσους.

ΒΛΗΜΑ δέ φησι καλεῖσθαι τὸν ἐντεθρυμμένον ἄρτον 20
 καὶ θερμὸν Σέλευκος. Φιλήμων δ' ἐν 'α' παντο-
 δαπῶν χρηστηρίων ΠΥΡΝΟΝ φησι καλεῖσθαι τὸν ἐκ
 e πυρῶν ἀσήστων γινόμενον ἄρτον καὶ πάντα ἐν ἑαυτῷ
 ἔχοντα, ΒΛΩΜΙΑΙΟΥΣ τε ἄρτους ὀνομάζεσθαι λέγει τοὺς
 ἔχοντας ἐντομάς, οὓς Ῥωμαῖοι κοδράτους λέγουσι, 25
 ΒΡΑΤΤΙΜΗΝ τε καλεῖσθαι τὸν πιτυρίτην ἄρτον, ὃν

1 ἐρηγισμένης C ἐρικίτης superscr. ει E 1. 2 ἐξ ἐρηγισμένου
 A ἐξ ἐρηγισμένου CE: corr. Schw 3 ψηροπυρίτας Hes 12. 13
 ἐκ κριθῶν CE 17. 18 ἀταρπος οὗς A: corr. Cas 18 οἶσο
 A: corr. Dobr, sed dubito δῆ vel μοι suppl. Mein 20 βλήθω
 Hes 24 βλωμίλους A (βωμίλοι CE): corr. Salmas δὲ
 ἄρτους CE 26 βραττίμην corruptum

εὕκονον τευκονον ὀνομάζουσιν Ἀμερίας καὶ Τιμα-
 χίδας. Φιλητᾶς δ' ἐν τοῖς Ἀτάκτοις (fr. 55 Bach)
 ΣΠΟΛΕΑ καλεῖσθαι τινα ἄρτον, ὃν ὑπὸ τῶν συγγενῶν
 μόνον καταναλίσκεσθαι.

- 5 82. καὶ ΜΑΖΑΣ δ' ἔστιν εὐρεῖν ἀναγεγραμμένας
 παρὰ τε τῷ Τρύφωνι (fr. 118 V) καὶ παρ' ἄλλοις
 πλείοσιν. παρ' Ἀθηναίοις μὲν φύστην τὴν μὴ ἄγαν f
 τετριμμένην, ἔτι δὲ καρδαμάλην καὶ βήρηκα καὶ τολύ-
 πας καὶ Ἀχίλλειον· καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ ἐξ Ἀχιλλείων
 10 κριθῶν γινομένη· θριδακίνας τε καὶ οἰνοῦτταν καὶ
 μελιτοῦτταν καὶ κρίνον καλούμενον καὶ σχῆμά
 τι χορικῆς ὀρχήσεως παρ' Ἀπολλοφάνει (I 797 K) ἐν
 Δαλίδι. αἱ δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι θριδακίσκαι λεγόμεναι
 αἱ αὐταί εἰσι ταῖς Ἀττικαῖς θριδακίναίς. λέγει δὲ οὗ-
 15 τως ὁ Ἀλκμάν (fr. 20 B⁴).

θριδακίσκας τε καὶ κριβανωτός.

- Σωσίβιος δ' ἐν γ' περὶ Ἀλκμᾶνος κρίβανά. φησι λέ-115
 γεσθαι πλακοῦντάς τινας τῷ σχήματι μαστοειδεῖς.
 ὑγίεια δὲ καλεῖται ἡ ἰδιδομένη ἐν ταῖς θυσίαις μᾶζα
 20 ἵνα ἀπογεύσωνται. καὶ Ἡσίοδος δὲ μᾶζάν τιν' ἀμολ-
 γαίαν καλεῖ (op. 590).

μᾶζά τ' ἀμολγαίη γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
 τὴν ποιμενικὴν λέγων καὶ ἀκμαίαν· ἀμολγὸς γὰρ τὸ
 ἀκμαιότατον. παραιοτήτεον δὲ καταλέγειν — οὐδὲ γὰρ

1 εὕκονον τευκονον dittographema, utrumque corruptum
 3 σπολέα suspectum, σποδέα Schw fort. ἐγγενῶν i. e. οἰκο-
 γενῶν 8 ἔτι δὲ haec non iam apud Athenienses καρ-
 δαμάλην CE 9 ἀχίλλιον ACE ἀχιλλίων A: corr. CE 11
 Apollopheanis testimonium interiectum plane sicuti XI p. 467 f,
 supplendum fere <ἔστι δ' οὕτω> καλούμενον 12. 13 ἐν δαλνιδει
 A: corr. Schw ex p. 467, Δαυλίδι Cas 16 κριβανωτός 5 17
 κριβάνας XIV p. 646 a et Hes. s. v 23 ποιμνικὴν A: corr.
 CE καὶ om. A add. CE, rectius fort. ἢ Di

οὕτως εὐτυχῶς μνήμης ἔχω — ἃ ἐξέθετο πόπανα καὶ
πέμματα Ἀριστομένης ὁ Ἀθηναῖος ἐν γ' τῶν πρὸς
b τὰς λειτουργίας. ἔγνωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς τὸν ἄνδρα τοῦ-
τον νεώτεροι πρεσβύτερον. ὑποκριτῆς δὲ ἦν ἀρχαίας
κωμῳδίας ἀπελεύθερος τοῦ μουσικωτάτου βασιλέως δ
Ἀδριανοῦ, καλούμενος ὑπ' αὐτοῦ Ἀττικοπέρδιξ.¹

καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· 'ὁ δ' ἀπελεύθερος παρὰ τίνι
κεῖται;' εἰπόντος δὲ τινος καὶ δρᾶμα ἐπιγράφεσθαι
Φρυγίχου Ἀπελευθέρους, Μένανδρον δ' ἐν Ῥαπι-
ζομένη (IV 200 M) καὶ ἀπελευθέραν εἰρηκέναι καὶ ἐπι- 10
συνάπτοντος . . . πάλιν ἔφη· 'τίνι δὲ διαφέρει ἐξελευ-
θέρου;' ταῦτα μὲν οὖν ἔδοξε κατὰ τὸ παρὸν ἀνα-
βαλέσθαι.

c δδ. καὶ ὁ Γαληνὸς μελλόντων ἡμῶν ἐφάπτεσθαι
τῶν ἄρτων 'οὐ πρότερον, ἔφη, δειπνήσομεν, ἕως ἂν 15
καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούσῃτε ὅσα εἰρήκασι περὶ ἄρτων ἢ
πεμμάτων ἔτι τε ἀλφίτων Ἀσκληπιαδῶν παῖδες. Δίφι-
λος μὲν ὁ Σίφνιος ἐν τῷ περὶ τῶν προσφερομένων
τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσιν ἄρτοι, φησὶν, οἱ
ἐκ πυρῶν κριθίνων εἰσὶ πολυτροφώτεροι καὶ εὐοικονο- 20
μητότεροι καὶ τὸ ὅλον κρείττονες, εἴθ' οἱ σεμιδαλῖται,
d μεθ' οὓς οἱ ἀλευρίται, εἴθ' οἱ συγκομιστοὶ ἐξ ἀσήστων
ἀλεύρων γινόμενοι· οὗτοι γὰρ πολυτροφώτεροι εἶναι
δοκοῦσι.' Φιλιστίων δ' ὁ Λοκρὸς τῶν χονδριτῶν
τοὺς σεμιδαλίτας πρὸς ἰσχύν φησι μᾶλλον πεφυκέναι· 25
μεθ' οὓς τοὺς χονδρίτας τίθησιν, εἴτα τοὺς ἀλευρίτας.
οἱ δὲ ἐκ γύρεως ἄρτοι γινόμενοι κακοχυλότεροί τε εἰσι
καὶ ὀλιγοτροφώτεροι. πάντες δ' οἱ θερμοὶ ἄρτοι τῶν
ἐψυγμένων εὐοικονομητότεροι πολυτροφώτεροί τε καὶ

1 fort. ὅσα ἐξέθετο
<τῶν> κριθίνων Wilam

11 ἄλλα τινὰ suppl. Schw 20

εὐχλύότεροι, ἔτι δὲ πνευματικοὶ καὶ εὐανάδοτοι. οἱ
 δ' ἐψυγμένοι πλήσμιον, δυσοικονόμητοι. οἱ δὲ τελείως
 παλαιοὶ καὶ κατεψυγμένοι ἀτροφώτεροι στατικοί τε
 κοιλίας καὶ κακόχυλοι. ὁ δ' ἐγκρυφίας ἄρτος βαρὺς e
 5 δυσοικονόμητός τε διὰ τὸ ἀνωμάλως ὀπτᾶσθαι. ὁ δὲ
 ἱπνίτης καὶ καμινίτης δύσπεπτος καὶ δυσοικονόμητος.
 ὁ δὲ ἐσχαρίτης καὶ ἀπὸ τηγάνου διὰ τὴν τοῦ ἐλαίου
 ἐπίμιξιν εὐεκκριτώτερος, διὰ δὲ τὸ κνισὸν κακοστομα-
 χώτερος [γάρ]. ὁ δὲ κλιβανίτης πάσαις ταῖς ἀρεταῖς
 10 περιττεύει· εὐχυλος γὰρ καὶ εὐστόμαχος καὶ εὐπεπτος
 καὶ πρὸς ἀνάδοσιν ῥᾶστος· οὔτε γὰρ ἰστάνει κοιλίαν
 οὔτε παρατείνει. Ἀνδρέας δὲ ὁ ἰατρὸς ἄρτους τινὰς
 φησὶν ἐν Συρίᾳ γίνεσθαι ἐκ συκαμίνων, ὧν τοὺς φα-
 γόντας τριχορρεῖν. Μνησίθεος δὲ φησὶ τὸν ἄρτον f
 15 τῆς μάξης εὐπεπτότερον εἶναι καὶ τοὺς ἐκ τῆς τίφης
 μᾶλλον ἱκανῶς τρέφειν· πέττεσθαι γὰρ αὐτοὺς καὶ οὐ
 μετὰ πολλοῦ πόνου. τὸν δ' ἐκ τῶν ζειῶν ἄρτον ἄδην
 φησὶν ἐσθιόμενον βαρὺν εἶναι καὶ δύσπεπτον· διὸ οὐχ
 ὑγιαίνειν τοὺς αὐτὸν ἐσθιόντας. εἰδέναι δὲ ὑμᾶς δεῖ116
 20 ὅτι τὰ μὴ πυρωθέντα ἢ τριφθέντα σιτία φύσας καὶ
 βάρη καὶ στρόφους καὶ κεφαλαλγίας ποιεῖ.

84. μετὰ τὰς τοσαύτας διαλέξεις ἔδοξεν ἤδη ποτὲ
 καὶ δειπνεῖν, καὶ περιενεχθέντος τοῦ καλουμένου
 ὤραιου ὁ Λεωνίδης ἔφη· Ἐὐθύδημος ὁ Ἀθηναῖος,
 25 ἄνδρες φίλοι, ἐν τῷ περὶ ταρίχων Ἡσίοδόν φησι
 περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων τάδ' εἰρηκέναι·

8 ἐπιμίξιαν CE 9 γὰρ om. CE 12 οὔτε ταραττει
 Coraes 14 τριχορρεῖν ACE: corr. Cas 16 fort. αὐτοὺς <τα-
 χέως>, nisi forte καὶ delendum 18 φασὶν ACE: corr. Schw
 19—21 haec Galeni potius quam Mnesithei 20 τρυφθέντα
 CE, fort. aut hoc verum aut θρυφθέντα

ἄμφακες [μὲν] πρῶτον στόμα κέκριται αὐτὰ καὶ
 θιογν,
 γναθμὸν <ὄν> ἠὺδάξαντο δυσείμονες ἰχθυβολῆες,
 οἷς ὁ ταριχόπλεως ἄδε Βόσπορος, οἱ δ' ὑπόγαστρα
 τμήγοντες τετράγωνα ταρίγια τεκταίνονται. 5
 5 καὶ μὴν οὐκ ἀκλεῆς θνητοῖς γένος ὀξύρρυχου,
 ὄν καὶ ὄλον καὶ τμητὸν ἄλλες τρηχεῖς ἐκόμισσαν.
 θύνηων δ' ὠραίων Βυζάντιον ἐπλετο μήτηρ
 καὶ σκόμβρων βυθίων τε καὶ εὐχόρτου λικιβάττω
 καὶ Πάριον κολιῶν κυδρὴ τροφὸς ἔσκε πολίχνη. 10
 10 Ἰόνιον δ' ἀνὰ κῦμα φέρων Γαδειρόθεν ἄξει
 Βρέττιος ἢ Καμπανὸς ἢ ἐκ ζαθέοιο Τάραντος
 ὀρκύνιοιο τρίγωνα, τὰ τ' <έν> στάμνοισι τεθέντα
 ἀμφαλλὰξ δειπνοῖσιν ἐνὶ πρῶτοισιν ὀπηδεῖ.
 ταῦτα τὰ ἔπη ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τινος μαγείρου εἶναι 15
 d μᾶλλον ἢ τοῦ μουσικωτάτου Ἑσιόδου. ποῦθεν γὰρ
 εἰδέναι δύναται Πάριον ἢ Βυζάντιον, ἔτι δὲ Τάραντα
 καὶ Βρεττίους καὶ Καμπανοὺς πολλοῖς ἔτεσι τούτων
 πρεσβύτερος ὢν; δοκεῖ οὖν μοι αὐτοῦ τοῦ Εὐθυδήμου
 εἶναι τὰ ποιήματα. καὶ ὁ Διονυσιοκλῆς ἔφη· ὅτου 20
 μὲν ἐστὶ τὰ ποιήματα, ὃ ἀγαθὸν Λεωνίδην, ὅμων ἐστὶ
 κρίνειν τῶν δοκιμωτάτων γραμματικῶν· ἀλλ' ἐπεὶ περὶ

1 μὲν del. Bergk κέκριται K: καὶ κριται A, tum frustra
 ἀντακάλου formam aptam quaesivi (cf. VII 315 d), nam non
 credo ἂν s. ἦν τακρωθῆναι fuisse 3 ὄν add. K 4 ταριχό-
 πλεως A: corr. Cas οἱ πνθόγαστρι A: corr. Herm 5 τετρω-
 αγωνα A: corr. Mus ταρίγια Coraes: ταχητρια A 6 οὐ
 κακὰ ἐσθνητοῖς A: corr. Schw ὀξύρρυχου A: corr. Mein
 7 ἄλλες τρηχεῖς corruptum 9 κυβίων τε Mein, etiam reliqua
 corrupta 10 κολίων A: corr. CE 11 φέρων K: φεύγων
 A, φυγῶν Mus γαθείραθεν A: corr. Mein 12 ἐξ ἀγαθοῖο
 A: corr. K 13 τ' στάμνοισι A: corr. Mus 20 διονυσιοκλῆς
 A: corr. K

ΤΑΡΙΧΩΝ ἐστὶν ὁ λόγος, περὶ ᾧ οἶδα καὶ παροιμίαν
μνήμης ἡξιωμένην ὑπὸ τοῦ Σολέως Κλεάρχου·

- σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίγανον φιλεῖ, ^e
ἔρχομαι κἀγὼ λέξων τι περὶ αὐτῶν, τὰ τῆς τέχνης.
5 85. Διοκλῆς μὲν ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς Ὑγρινοῖς ἐπι-
γραφομένοις τῶν τარიχῶν φησὶ τῶν ἀπιμέλων κράτιστα
εἶναι τὰ ὠραῖα, τῶν δὲ πιόνων τὰ θύννεια. Ἰκέσιος
δ' ἱστορεῖ οὐκ εἶναι εὐεγκρίτους κοιλίας οὔτε πηλαμύ-
δας οὔτε τὰ ὠραῖα, τὰ δὲ νεώτερα τῶν θυννείων τὴν
10 αὐτὴν ἀναλογίαν ἔχειν τοῖς κυβίοις μεγάλην τε εἶναι
διαφορὰν πρὸς πάντα τὰ ὠραῖα λεγόμενα. ὁμοίως δὲ
λέγει καὶ τῶν Βυζαντίων ὠραίων πρὸς τὰ ἀφ' ἑτέρων
τόπων λαμβανόμενα καὶ οὐ μόνον τῶν θυννείων, ἀλλὰ ^f
καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀλισκομένων ἐν Βυζαντίῳ· τού-
15 τοις προσέθηκεν ὁ Ἐφέσιος Δάφνης· Ἀρχέστρατος
μὲν ὁ περιπλεύσας τὴν οἰκουμένην γαστρὸς ἕνεκα καὶ
τῶν ὑπὸ τὴν γαστέρα φησὶ (fr. 52 Ri).
καὶ Σικελοῦ θύννου τέμαχος <φάγε>,
τμηθὲν ὅτ' ἐν βίκοισι ταριχεύεσθαι ἔμελλεν.
20 σαπέροδῃ δ' ἐνέπω κλαίειν μακρὰ, Ποντικῷ ὄψω,¹¹⁷
καὶ τοῖς κεῖνον ἐπαινοῦσιν. παῦροι γὰρ ἴσασιν
5 ἀνθρώπων ὅτι φαῦλον ἔφν καὶ ἀκιδνὸν ἔδεσμα.
ἀλλὰ τριταῖον ἔχειν σκόμβρον, πρὶν ἐς ἀλμυρὸν ὕδωρ
ἐλθεῖν, ἀμφορέως ἐντὸς νέον, ἡμιτάριχον.
25 ἂν δ' ἀφίκη κλεινοῦ Βυζαντίου εἰς πόλιν ἀγνήν,
ὠραίου φάγε μοι τέμαχος πάλιν· ἐστὶ γὰρ ἐσθλὸν ^b
10 καὶ μαλακόν.

2 ἡξιωμένης A: corr. Cas 4 <αὐτὰ> τὰ τῆς K, <κατὰ>
τὰ τῆς Wilam 7 θύννια A: corr. CE 9 τὰ ὠραῖα scil.
θύννεια θυννίων A 11 melius διαφορὰν τούτων πρὸς
18 φάγε add. K coll. v. 26 21 γὰρ τ' CE 22 ἀκιδνὸν κενεόν
τε ACE: corr. Mus 24 εντονεον A: corr. Cas

παρέλιπεν δ' ὁ τένθης Ἀρχέστρατος συγκαταλέξει ἡμῖν
καὶ τὸ παρὰ Κράτητι τῷ κωμωδιοποιῷ ἐν Σαμίοις
λεγόμενον ἐλεφάντινον τάριχος, περὶ οὗ φησιν (I 139 K).

σκυτίνῃ ποτ' ἐν χύτρῃ τάριχος ἐλεφάντινον
ἤψε ποντιάς χελώνῃ πευκίνοισι καύμασι, 5
καρκίνοι ποδάνεμοί τε καὶ τανύπτεροι λύκοι
ὑσοριμαχεῖν ἄνδρες οὐρανοῦ καττύματα.

c 5 παῖ' ἐκεῖνον, ἄγχι' ἐκεῖνον. ἐν Κέφ' τίς ἡμέρα;
ὅτι δὲ διαβόητον ἦν τὸ τοῦ Κράτητος ἐλεφάντινον
τάριχος μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζού- 10
σαις διὰ τούτων (I 480 K).

ἢ μέγα τι βρῶμ' ἐστὶ ἢ τρυγῶδοποιουμουσική,
ἡνίκα Κράτητί τε τάριχος ἐλεφάντινον
λαμπρὸν ἐνόμιζεν ἀπόνως παρακεκλημένον
ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρὶ' ἐκίχλιζετο. 15

86. ὁμοτάριχον δέ τινα κέκληκεν Ἀλεξίς ἐν Ἀπε-
γλαυκωμένῳ (litt. e). ὁ δ' αὐτὸς ποιητὴς ἐν Πονήρῃ
d περὶ σκευασίας ταρίχων μάγειρόν τινα παράγει λέ-
γοντα τάδε (II 366 K).

ὅμως λογίσασθαι πρὸς ἐμαυτὸν βούλομαι 20
καθεζόμενος ἐνταῦθα τὴν ὀψωνίαν,
ὁμοῦ τε συντάξαι τί πρῶτον οἰστέον
ἡδυντέον τε πῶς ἕκαστόν ἐστί μοι.

5 . . . τάριχος πρῶτον ὠραῖον τοδί·
διωβόλου τοῦτ' ἐστί. πλυτέον εὖ μάλα. 25

1 δ' om. A add. CE 4 exitus paeonicus ferri debet
5 ποντία CE καύμασι ACE: corr. Madvig 7 corruptus
8 ἄγχι κεῖνον A: corr. Di ἐγκαιῶ A: corr. Pors 9 κρη-
τῆρος A: corr. Cas 12 ἦν μέγα τι χρῆμ' ἔτι τρυγ. Elmsl
13 ἡνίκα Elmsl: ηνι A fort. Κράτης ἔτι 16. 17 ἀπεγλαυ-
κωμένῳ A 20 ὅμως δὲ Di πρὸς γ' Iac 24 τάριχος
ἔστι Mus vix recte (cf. 23. 25), fort. οἷσω τάριχος 24. 25 τὸ
διωβόλου A τοδί ὀβολοῦ CE: corr. Di

- εἴτ' εἰς λοπάδιον ὑποπάσας ἡδύσματα
 ἐνθελὺς τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας
 ἐπισκεδάσας τ' ἔλαιον εἴθ' ἔψων ποῶ
 10 μυελὸν ἀφελόν τ' ἐπιγανώσας σιλφίω. e
 5 ἐν δὲ Ἀπεγλανκωμένῳ συμβολάς τις ἀπαιτούμενός
 φησι (ib. 301).
 παρ' ἐμοῦ δ', εἴαν μὴ καθ' ἕναστον πάντα δ' ὥς,
 χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις.
 B. δίκαιος ὁ λόγος. ἀβάκιον, ψῆφον. A. λέγε.
 10 B. ἔστ' ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν. A. λέγ' ἕτερον.
 5 B. μῦς ἐπὶ χαλκῶν. A. οὐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω, f
 λέγε. B. τῶν ἐχίνων ὀβολός. A. ἀγνεύεις ἔτι.
 B. ἄρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ ῥάφανος, ἦν ἐβοᾶτε;
 A. ναί.
 15 χρηστὴ γὰρ ἦν. B. ἔδωκα ταύτης δὴ ὀβολούς.
 A. τί γὰρ ἐβοᾶμεν; B. τὸ κύβιον τριωβόλον.
 10 A. ονεῖν κεχειρωῶν γε οὐκ ἐπράξατ' οὐδὲ ἔν. 118
 B. οὐκ οἶσθας, ὦ μακάριε, τὴν ἀγοράν, ὅτι
 κατεδηδόκασι τὰ λάχαν' <αἱ> τρωξαλλίδες.
 20 A. διὰ τοῦτο <τὸ> τάριχος τέθεικας διπλασίον;
 B. ὁ ταριχοπώλης ἐστίν· ἐλθὼν πυνθάνου.
 15 γόγγρος δέκ' ὀβολῶν. A. οὐχὶ πολλοῦ. λέγ' ἕτερον.
 B. τὸν ὀπτὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς. A. παπαῖ,
 ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν, εἴτ' ἐν ἐπιτέλει.

1 εἴ τις A: corr. CE 3 ἐπεσκεδάσα τοῦλαιον ACE: corr.
 Kock 4 ἀφειδῶς Kock σίλφωι A: corr. CE 5 ἀπεν-
 γλανκωμένῳ A 7 fort. ἕναστον ἀποδίδως (scil. λόγον) 9
 ψήφους Mein 9. 10 λέγεσθαι ὠμοτ. A: corr. Mus 12 ἔτι
 Mus: ὅτι A 13. 14 ἐβοᾶτ' εἶναι A: corr. Kidd 16. 17 τριω-
 βόλους ονεῖν A 17 intellege 'leguminis vero nihil compara-
 vistis' (nam ἐπράξατε sanum), velut . . κιχρῶν δ' οὐκ 19 αἱ
 add. Di 20 τὸ add. Schw 24 εἴτ' ἐπέτεινε (Schw) αὐ
 Dobr, fort. deletο ὥσπερ (sic Mein) scribendum εἴτ' ἐπέτεινε
 αὐ πάλιν vel ὥς ὁ πυρετός μ' ἀνῆκ', εἴτ' ἐπέτεινε πάλιν

B. πρόσθετες τὸν οἶνον, <ὄν> μεθύοντων προσέλαβον
 ὑμῶν, χοῶς τρεῖς, δέκ' ὀβολῶν ὁ χοῦς.

87. Ἰκέσιος δ' ἐν β' περὶ ὕλης πηλαμύδας κύβια εἶναι
 b φησι μέγιστα. κυβίων δὲ μνημονεύει Ποσειδίππος
 ἐν Μεταφερομένῳ (IV 519 M). Εὐθύδημος ἐν τῷ περὶ 5
 ταρίχων τὸν δελκανόν φησιν ἰχθὺν ὀνομάζεσθαι ἀπὸ
 Δέλκωνος τοῦ ποταμοῦ, ἀφ' οὗπερ καὶ ἀλίνεσθαι, καὶ
 ταριχευόμενον εὐστομαχώτατον εἶναι. Δωρίων δ' ἐν
 τῷ περὶ ἰχθύων τὸν [λεπτηνὸν] λεβίαν ὀνομάζων φησὶ
 λέγειν τινὰς ὡς <ὁ> αὐτός ἐστι τῷ δελκανῷ, τὸν δὲ 10
 κορακῖνον ὑπὸ πολλῶν λέγεσθαι σαπέροδην καὶ εἶναι
 c κράτιστον τὸν ἐκ τῆς Μαιώτιδος λίμνης. θαυμαστοὺς
 δὲ εἶναι λέγει καὶ τοὺς περὶ Ἀβδηρα ἀλίσκομένους
 κεστρεῖς, μεθ' οὓς τοὺς περὶ Σινώπην, καὶ ταριχευο-
 μένους εὐστομάχους ὑπάρχειν. τοὺς δὲ προσαγορευο- 15
 μένους φησὶ μύλλους ὑπὸ μὲν τινων καλεῖσθαι ἀγνω-
 τίδια, ὑπὸ δὲ τινων πλατιστάκους ὄντας τοὺς αὐτούς,
 καθάπερ καὶ τὸν χελλαρίην· καὶ γὰρ τοῦτον ἔνα ὄντα
 ἰχθὺν πολλῶν ὀνομασιῶν τετυχηκέναι· καλεῖσθαι γὰρ
 καὶ βάκχον καὶ ὀνίσκον καὶ χελλαρίην. οἱ μὲν οὖν 20
 μείζονες αὐτῶν ὀνομάζονται πλατίστακοι, οἱ δὲ μέσην
 ἔχοντες ἡλικίαν μύλλοι, οἱ δὲ βαιοὶ τοῖς μεγέθεσιν
 d ἀγνωτίδια. μνημονεύει δὲ τῶν μύλλων καὶ Ἀριστο-
 φάνης ἐν Ὀλκάσει (I 499 K).

σκόμβροι, κολίαι, λεβίαι, μύλλοι, σαπέροδαι, θυν-
 νίδες.⁷

1 ὄν add. Mus 4 ποσιδίππος A 7 Δέλκος λίμνη Hes,
 cf. Haupt op. 3, 363 9 var. lect. del. Di, ῥ (i. e. delcano)
 τὸν αὐτόν φησιν εἶναι τὸν λεβιανὸν καλούμενον CE λεβίαν
 Cas: λεβιανὸν ACE 10 ὁ add. Cas δὲ CE: τε A 12
 ἄριστον CE 16. 17 γνωτίδια A: corr. CE 18 χελλάρην
 ACE: corr. Di, cf. Euthydemus locus VII 315 f 25 λεβίαι
 legit Poll. 6, 48: λέβιοι A

88. ἐπὶ τούτοις σιωπήσαντος τοῦ Διονυσιοκλέους
ὁ γραμματικὸς ἔφη Οὐάρος· ἄλλὰ μὴν καὶ Ἀντι-
φάνης ὁ ποιητὴς ἐν Δευκαλίωνι ταρίχων τῶνδε μέ-
μνηται (II 43 K).

5 τάριχος ἀντακαῖον εἴ τις βούλετ' ἢ
Γαδειρικόν, Βυζαντίας δὲ θυννίδος
εὐφροσύναις ὀσμαῖσι χαίρει.

καὶ ἐν Παρασίτῳ (ib. 87).

 τάριχος ἀντακαῖον ἐν μέσῳ
10 πῖον, ὀλόλευκον, θερμόν.
Νικόστρατός τε ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ (II 220 K). e
Βυζαντίον <τε> τέμαχος ἐπιβακχευσάτω,
Γαδειρικόν θ' ὑπογάστριον παρσισίτῳ
καὶ προελθών.

15 ἀλλ' ἐπριάμην παρ' ἀνδρός, ὃ γῆ καὶ θεοί,
ταριχοπώλου πάννυ καλοῦ τε κἀγαθοῦ
τιλτὸν μέγιστον, ἄξιον δραχμῆς, δυοῖν
ὀβολοῖν, ὃν οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν
5 τριῶν ἂν ἐσθίουντες οὐδὲ δώδεκα.

20 ὑπερμέγεθες γὰρ ἐστίν.¹
ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἀποβλέψας εἰς τὸν Πλούτ- f
αρχον ἔφη· μήποτ' οὔτις ἐν τούτοις, ὃ οὔτος, τοὺς
παρ' ὑμῖν τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι κατέλεξε Μενδησίους,
ὧν οὐδ' ἂν μαινόμενος κύων γεύσαιο ἂν ποτε, ἢ
25 τῶν καλῶν σου ἡμινήρων ἢ τῶν ταριχηρῶν σιλού-

1 at Daphnus locutus erat, nisi forte hic Dionysoclem ut
diceret aliquid rogaverat, ille autem tacuerat; turbavit epito-
mator 7 εὐφροσύναις om. CE, εὐφραίνετ' ὀσμαῖς Mein,
ἡσφραισι χαίρει Naber 12 τε add. Schw 13 παρσισίτῳ A
17 τιλτιον A: corr. Cas 19 ἂν ἐσθίουντες K: ἤδη κατεσθίου-
ντες A οὐδεδεκά γε A: corr. Di (δώδεκά γε Mus), οὐδὲ τετ-
τάρων· ἄγαν ὑπερμέγεθες Wilam vix recte 22 τοὺς Cas:
τοῖς A

- 119ρων.' καὶ ὁ Πλούταρχος 'ὁ μὲν ἡμίνηρος, ἔφη, τί
διαφέρει τοῦ προκαταλελεγμένου ἡμιταρίχου, <οὗ> ὁ
καλὸς ὑμῶν Ἀρχέστρατος μέμνηται (p. 117 a); ἀλλ'
ὅμως ὠνόμασεν ἡμίνηρον ὁ Πάφιος Σώπατρος ἐν
Μυστάκου θητίῳ οὕτως.
ἐδέξατ' ἀντακαῖον, ὃν τρέφει μέγας
Ἴστρος Σκύθαισιν ἡμίνηρον ἡδονήν.
καὶ τὸν Μενδήσιον οὕτως ὁ αὐτὸς καταλέγει.
Μενδήσιός θ' ὠραῖος ἀκρόπαστος εὖ
ξανθαῖσιν ὀπτός κέφαλος ἀκτίσιν πυρός.
ταῦτα δὲ τὰ βρώματα ὅτι πολλῶ ἡδίῳ ἐστὶ τῶν παρὰ
b σοὶ περισπουδάστων κόττα καὶ λέπιδι, οἱ πειραθέντες
ἴσασι. λέγε οὖν ἡμῖν καὶ σὺ εἰ καὶ ἀρσενικῶς ὁ τάρι-
χος λέγεται παρ' Ἀττικοῖς· παρὰ γὰρ Ἐπιχάρμῳ οἴ-
δαμεν.' 89. ὃν ζητοῦντα προφθάσας ὁ Μυρτίλος
ἔφη· 'Κρατῖνος μὲν ἐν Διονυσιαλεξάνδρῳ (I 24 K).
ἐν σαργανίσιν ἄξω ταρίχους Ποντικούς.
Πλάτων Διὶ κακουμένῳ (ib. 613).
ὥσθ' ἄττ' ἔχω ταῦτ' ἐς ταρίχους ἀπολέσω.
Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν (ib. 441).
c οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονὶ
πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά.
Κράτης Θηρίοις (ib. 135).
καὶ τῶν ῥαφάνων ἔψειν χοή,
λχθῦς τ' ὀπτᾶν τούς τε ταρίχους,
ἡμῶν δ' ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι.

2 οὗ add. Cas 9 ἀκρόπαστος i. e. *leviter salatus* 9.
10 εὖ ξανθαῖσιν ACE: corr. Mus, fort. ἐν ξανθαῖσιν 12 κότ-
τα καὶ λέπιδιν (accus.) IX 385a, recte fort. κόττανα, cf. Hes
17 σαργανοῖσιν A: corr. Pors 19 ὥς (pro ὥσθ') Kock ἐς
Cob: ἐστὶ A 22 πλύνων εἰπεῖν ἅπασιν CE

ιδίως δ' ἐσχημάτισται παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Ἀρτοπώλιδι
(ib. 228)·

καὶ τάριχος πίονα.

Σοφοκλῆς τ' ἐν Φινεΐ (fr. 641 N)·

5 νεκρὸς τάριχος εἰσορᾷν Αἰγύπτιος.
ὑποκοριστικῶς δ' εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ
(563)·

ἀγόρασόν τι χρηστὸν εἰς ἄγρον ταρίχιον. d
καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ἰλί (I 802 K)·

10 κρεῖδιδίον τι φαῦλον ἢ ταρίχιον.

Φερεκράτης ἐν Ἀντομόλοις (ib. 151)·

ἡ γυνὴ δ' ἡμῶν ἐκάστῳ λέκιδον ἔψουσ' ἢ φακῆν
ἀναμένει καὶ σμικρὸν ὀπτῶσ' ὀρφανὸν ταρίχιον.
καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἀρσενικῶς εἶρηκεν (p. 282 L) ὁ
15 τάριχος. Ἡρόδοτος δ' ἐν Θ' οὕτως (c. 120)· 'οἱ τάρι-
χοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι ἐπάλλοντο καὶ ἥσπαιρον.'
καὶ αἱ παροιμίαι δὲ κατὰ τὸ ἄρρεν λέγουσι· e

τάριχος ὀπτὸς εὐθὺς ἂν ἴδῃ τὸ πῦρ.

σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίγανον φιλεῖ.

20 οὐκ ἂν πάθοι τάριχος ὦνπερ ἄξιος.

Ἀττικοὶ δὲ <καὶ> οὐδετέρως λέγουσι, καὶ γίνεται ἡ
γενικὴ τοῦ ταρίχους. Χιωνίδης Πτωχοῖς (I 5 K)·

ἄρ' ἂν φάγοιτ' ἂν καὶ ταρίχους, ὧς θεοί;

ἡ δὲ δοτικὴ ταρίχει ὥς ξίφει. Μένανδρος Ἐπιτρέ-
25 πουσιν (V 14 M)·

ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε τοίνυν κόπτετον.

καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς (IV 121 M)·

8 ἐμπολήσαντές τι Aristoph 13 ὀρφανὸν suspectum
20 πάθοι Mus: πειάθοι A 21 καὶ add. Mein 24—27 ἡ
δὲ δοτικὴ — αἰτιατικῆς Bergk duce Schweighausero: καὶ ἐπὶ
δοτικῆς ἐπὶ τῷ ταρίχει — κόπτετον. ἡ δὲ δοτικὴ ταρίχει ὥς
ξίφει. μένανδρος ἐπιτρέπουσιν A 26 κοπτέον Mus

ἐπέπασα

- f ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλλας, ἐὰν οὕτω τύχη.
 ὅτε δὲ ἀρσενικόν ἐστιν, ἡ γενικὴ οὐκέτι ἔξει τὸ ῥ.
 90. τοσαύτην δ' Ἀθηναῖοι σπουδὴν ἐποιοῦντο περὶ
 τὸ τάριχος ὥς καὶ πολίτας ἀναγράφαι τοὺς Χαιρεφί- 5
 λου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς, ὥς φησιν Ἀλεξίς ἐν
 Ἐπιδαύρῳ οὕτως (II 322 K).
 τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους, ὅτι
 120 εἰσῆγαγεν τάριχος, οὗς καὶ Τιμοκλῆς
 ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων δύο σκόμβρους ἔφη 10
 ἐν τοῖς Σατύροις εἶναι.
 μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ὑπερείδης ὁ ῥήτωρ (fr. 185 Bl).
 Εὐθύνου δὲ τοῦ ταριχοπώλου μῆμνηται Ἀντιφάνης
 ἐν Κουρίδι οὕτως (II 63 K).
 ἐλθὼν τε πρὸς τὸν τεμαχοπώλην, περιμένε, 15
 παρ' οὗ φέρειν εἴωθας, ἂν οὕτω τύχη,
 Εὐθυνοῦς . . . ἀπολογίζων αὐτόθι
 χρηστόν τι, περιμένειν, κέλευσον μὴ τεμεῖν.
 b Φειδίππου δὲ — καὶ γὰρ οὗτος ταριχοπώλης — Ἀλε-
 ξίς ἐν Ἰππίσκῳ (II 299 K) καὶ Σωράκοις (ib. 377). 20
 Φειδίππος ἕτερός τις ταριχηγὸς ξένος.
 91. ἐσθιόντων δ' ἡμῶν τὸ τάριχος καὶ πολλῶν
 ὁρμὴν ἐχόντων ἐπὶ τὸ πιεῖν ὁ Δάφνος ἔφη ἀνατείνας
 τὸ χεῖρε· Ἡρακλείδης ὁ Ταραντῖνος, ἄνδρες φίλοι,

1 ἐπιπάσω Herm 2 ἂν ACE 3 δ' ἐποίησ' Ἀθ. Mein
 9—11 οὗς — εἶναι Athenaei verba putat Schw non recte, v. 11
 Satyros Timoclis fabulam agnovit Hirschig 12 ὑπερείδης A
 15 extr Παρμένων Wilam 16 εἴωθα καὶ A: corr. K
 17 εὐθυνοῦς A ἀπολοπιζων Fritzsche nescio quo sensu
 18 Παρμένων, κέλευσον Kock μοι τεμεῖν Schw 19 φειδίπ-
 που et 21 φειδίππος A: corr. CE 22 fort. πολλήν 23 πιεῖν
 5: ποιεῖν A

ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Συμποσίῳ φησί· ἑληπτεύον σύμ-
 μετρον τροφήν πρὸ τοῦ πίνειν καὶ μάλιστα τὰς εἰ-
 θισμένους προπαρατίθεσθαι περιφοράς. ἐκ διαστήμα- c
 τος γὰρ εἰσφερομένους ἐναλλάττειν τὰ ἀπὸ τοῦ οἴνου
 5 προσκαθίζοντα τῷ στομάχῳ καὶ δηγμῶν αἷτια καθι-
 στάμενα. οἷονται δέ τινες ταῦτ' εἶναι καὶ κακοστό-
 μαχα — λέγω δὴ λαχάνων καὶ ταρίχων γένη —
 δηκτικόν τι κεκτημένα, εὐθετεῖν δὲ τὰ κολλώδη καὶ
 ἐπιστύφοντα βρώματα, ἀγνοοῦντες ὅτι πολλὰ τῶν τὰς
 10 ἐκκρίσεις ποιούντων εὐλύτους ἐκ τῶν ἐναντίων εὐστό-
 μαχα καθέστηκεν· ἐν οἷς ἐστὶ καὶ τὸ σίσαρον καλού-
 μενον (οὗ μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Ἀγρωστίνῳ
 (p. 219 L), ἐν Γῇ καὶ Θαλάσσει (ib. 224), καὶ Διοκλῆς d
 ἐν α' Ὑγρινῶν), ἀσπάραγος, τεῦτλον τὸ λευκόν (τὸ
 15 γὰρ μέλαν καθεκτικόν ἐστὶν ἐκκρίσεων), κόγχαι, σω-
 λῆνες, μύες θαλάττιοι, χῆμαι, κτένες, τάριχος τέλειος
 καὶ μὴ βρομώδης καὶ ἰχθύων εὐχύλων γένη. προ-
 παρατίθεσθαι δ' ἐστὶν ὠφέλιμον τὴν λεγομένην φυλ-
 λίδα καὶ τευτλίον, ἔτι δὲ τάριχος, εἰς τὰς ὁρμὰς εἰς
 20 ταῦτα . . . μὴ ὁμοίως τῶν πολυτρόφων ἀπολαύειν.
 τὰς δὲ ἀθρόους ἐν ἀρχῇ πόσεις ἐκκλιτέον· δύσκλητοι
 γὰρ εἰς τὴν πλείονα τῶν ὑγρῶν προσφοράν· — Ἐμακε-
 δόνες δ', ὥς φησιν Ἐπιππος ὁ Ὀλύμπιος ἐν τῷ περὶ e
 τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος ταφῆς (fr. 1 M), οὐκ
 25 ἠπίσταντο πίνειν εὐτάκτως, ἀλλ' εὐθέως ἐχρῶντο με-
 γάλαις προπόσεσιν, ὥστε μεθύειν ἔτι παρακειμένων
 τῶν πρώτων τραπεζῶν καὶ μὴ δύνασθαι τῶν σιτίων
 ἀπολαύειν. 92. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος φησι· τὰ

1 ἐπὶ τῷ A: corr. ed. Bas 4 fort. μαλάττειν 13 καὶ
 Γῇ Cas 15 ἐκκρίσεως Mus 20 hiatum et corruptelam
 not. Cas 21 ἀθρόας CE δύσκλητοι corruptum

ταρίχη τὰ ἐκ τῶν θαλασσίων καὶ λιμναίων καὶ ποτα-
 μίων γινόμενά ἐστιν ὀλιγότροφα, ὀλιγόχυλα, καυσώδη,
 εὐκόλεια, ἐρεθιστικά ὀρεξεως. κράτιστα δὲ τῶν μὲν
 ἀπιόντων κύβια καὶ ὠραῖα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια γένη,
 f τῶν δὲ πιόντων τὰ θύννεια καὶ κορδύλεια. τὰ δὲ 5
 παλαιὰ κρείσσονα καὶ δριμύτερα καὶ μάλιστα τὰ Βυ-
 ζάντια. τὸ δὲ θύννειον, φησί, γίνεται ἐκ τῆς μεί-
 ζονος πηλαμύδος, ὧν τὸ μικρὸν ἀναλογεῖ τῷ κυβίῳ,
 ἐξ οἷ γένους ἐστὶ καὶ τὸ ὠραῖον. ἡ δὲ σάρδα προσ-
 121έοικε τῷ κολλίᾳ μεγέθει. ὁ δὲ σκόμβρος κούφως καὶ 10
 ταχέως ἀποχωρῶν τοῦ στομάχου. ὁ κολλίας δὲ σκιλ-
 λωδέστερος, δηκτικώτερος καὶ κακοχυλότερος, τρόφι-
 μος· κρείσσων δὲ ὁ Ἀμυνκλανὸς καὶ Σπανὸς ὁ Σαξι-
 τανὸς λεγόμενος· λεπτότερος γὰρ καὶ γλυκύτερος.
 Στράβων δ' ἐν γ' Γεωγραφικῶν (p. 156) πρὸς ταῖς 15
 Ἡρακλέους φησὶ νήσοις κατὰ Καρχηδὸνα τὴν καινὴν
 πόλιν εἶναι Σεξιτανίαν, ἐξ ἧς καὶ τὰ ταρίχη ἐπωνύ-
 μως λέγεσθαι, καὶ ἄλλην Σκομβροαρίαν ἀπὸ τῶν
 ἀλίσκομένων σκόμβρων, ἐξ ὧν τὸ ἄριστον σκευάζε-
 b σθαι γάρον. οἱ δὲ λεγόμενοι μελανδρύαι, ὧν καὶ 20
 Ἐπίχαρμος μνημονεύει ἐν Αὐτομόλῳ Ὀδυσσεῖ οὕ-
 τως (p. 247 L).

ποτιφόριμον τὸ τέμαχος ἧς ὑπομελανδρυῶδες.
 μέλανδρους δὲ τῶν μεγίστων θύννων εἰδός ἐστιν, ὥς

4 ἀπιόντων A: corr. CE 5 θύνναῖα ACE: corr. Di
 κορδύλη AC κορδάλη E: corr. K 6 κρείττω CE 7 θύν-
 νιον A: corr. CE 10 κούφος CE fort. recte 11. 12 κολλω-
 σκιλλωδέστερος A: corr. CE 13 sqq Diphili verba aliunde
 aucta, ut vidit Wilam 13 ἀμυνκλανὸς A: corr. K 17 ἀξι-
 τανίαν CE, ἡ τῶν Ἐξιτανῶν πόλις Strab 18 σκομβροαρίαν
 (superscr. γ) E σκομβρογαρίαν C, Σκομβροαρίαν Strab 19 τὸν
 ἄριστον CE 20 οἱ δὲ κτλ' cf. VII 315d, oratio mutila
 23 fort. πιμελομελανδρυῶδες

Πάμφιλος ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων παρίστησι, καὶ
 ἐστὶ τὰ τεμάχη αὐτοῦ λιπαρώτερα. 93. τὸ δὲ ὠμο-
 τάριχον, φησὶν ὁ Δίφιλος, κητεμε τινὲς λέγουσι, καὶ
 ἐστὶ βαρὺ καὶ γλοιῶδες, προσέτι δὲ καὶ δύσπεπτον.
 5 ὁ δὲ ποτάμιος κορακῖνος, ὃν πέλτην τινὲς καλοῦσιν,
 ὁ ἀπὸ τοῦ Νείλου, ὃν οἱ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν
 ἰδίως ἡμίνηρον ὀνομάζουσιν, ὑποπίμελος μὲν ἐστὶ καὶ c
 ἥκιστα κακόχυλος, σαρκώδης, τρώφιμος, εὐπεπτος, εὐ-
 ανάδοτος, κατὰ πάντα τοῦ μύλλου κρείσσων. τὰ μὲν-
 10 τοι τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ταρίχων ὥς πάντα δύσπεπτα,
 δύσφθαρτα, μᾶλλον δὲ τὰ τῶν λιπαρωτέρων καὶ μει-
 ζόνων· σκληρότερα γὰρ μένει καὶ ἀδιαίρετα. γίνεται
 δὲ εὐστόμαχα μετὰ ἄλῶν σβεσθέντα καὶ ἐποπτηθέντα.
 πάντας δὲ χρὴ τοὺς ταρίχους πλύνειν, ἄχρι ἂν τὸ
 15 ὕδωρ ἄνοσμον καὶ γλυκὺ γένηται. ὁ δ' ἐκ θαλάσσης d
 ἐψόμενος τάριχος γλυκύτερος γίνεται, θερμοὶ τε οἱ
 τάριχοι ἡδίωνές εἰσιν.³ Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος
 ἐν τῷ περὶ ἐδεστίων 'οἱ ἄλυκοί, φησὶν, καὶ γλυκεῖς
 χυμοὶ πάντες ὑπάγουσι τὰς κοιλίας, οἱ δ' ὀξεῖς καὶ
 20 δριμεῖς λύουσι τὴν οὕρησιν, οἱ δὲ πικροὶ μᾶλλον μὲν
 εἰσιν οὕρητικοί, λύουσι δ' αὐτῶν ἔνιοι καὶ τὰς κοι-
 λίας· οἱ δὲ στρυφνοὶ τὰς ἐκκρίσεις . . .'. Ξενοφῶν
 δὲ ὁ μουσικώτατος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰέρωνι ἢ
 τυραννικῷ διαβάλλων τὰ τοιαῦτα βρώματά φησι (1,22).
 25 'τί γάρ, ἔφη ὁ Ἰέρων, τὰ πολλὰ ταῦτα μηχανήματα e
 κατανενοήκατε ἃ παρατίθεται τοῖς τυράννοις, ὀξέα
 καὶ δριμέα καὶ στρυφνὰ καὶ τὰ τούτων ἀδελφά; πάνυ

3 κήτημα Mus, potius κήτειον 6 οἱ ἀπὸ ACE: corr.
 Schw 13 εὐστόμα ACE: corr. K ἄλῶν CE: ἄλλων A,
 tum fort. ζεσθέντα 19 τὴν κοιλίαν CE 22 ἴσχουσι suppl.
 Cas (sistere Dalec), στρυφνὰς ποιοῦσι Schw

μὲν οὖν, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, καὶ πάννυ γέ μοι δοκοῦντα παρὰ φύσιν εἶναι ταῦτα ἀνθρώπων. ἄλλο τι οἶει, ἔφη ὁ Ιέρων, ταῦτα ἐδέσματα εἶναι ἢ μὴ διὰ κακῆς καὶ ἀσθενούσης ψυχῆς ἐπιθυμήματα; ἐπεὶ οἱ γε ἡδέως ἐσθίουσιν καὶ σύ που οἶσθα ὅτι οὐδὲν προσδέονται 5 τούτων τῶν σοφισμάτων.

94. ἐπὶ τούτοις λεχθεῖσιν ὁ Κύνουλος πιεῖν ἤτησε δηκόταν, δεῖν λέγων ἄλμυροὺς λόγους γλυ-
f κέσιν ἀποκλύζεσθαι νάμασι. πρὸς δὲν ὁ Οὐλπιανὸς
σχετλιάσας καὶ τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἔφη· 10
‘μέχρι πότε βαρβαρίζοντες οὐ παύσεσθε; ἢ ἕως ἂν
καταλιπὼν τὸ συμπόσιον οἴχωμαι, πέττειν ὑμῶν τοὺς
λόγους οὐ δυνάμενος;’ καὶ ὅς· ‘ἐν Ῥώμῃ τῇ βασι-
λευούσῃ διατρίβων τὰ νῦν, ὧς λῶσθε, ἐπιχωρίῳ κέχρη-
μαι κατὰ τὴν συνήθειαν φωνῇ. καὶ γὰρ παρὰ τοῖς 15
ἀρχαίοις ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσι τοῖς σφόδρα ἑλλη-
νίζουσιν ἔστιν εὐρεῖν καὶ Περσικὰ ὀνόματα κείμενα
122 διὰ τὴν τῆς χρήσεως συνήθειαν, ὥς τοὺς παρασάγγας
καὶ τοὺς ἀστ<άνδ>ας ἢ ἀγγ<άρους> καὶ τὴν σχοῖνον ἢ
τὸν σχοῖνον· μέτρον δ’ ἐστὶ τοῦτο ὁδοῦ μέχρι νῦν 20
οὕτως παρὰ πολλοῖς καλούμενον. μακεδονίζοντάς τ’
οἶδα πολλοὺς τῶν Ἀττικῶν διὰ τὴν ἐπιμιξίαν. βέλ-
τιον δ’ ἦν μοι (Ar. eq. 83)

αἶμα ταύρειον πιεῖν,

ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος, 25

1 γέ σοι A fort. ἢ ἀηδία (τρυνφῇ Xen post ἀσθενούσης),
antea conieceram ἢ νῆ Δία κακῆς; ἢ μαλακῆς Xen, ἢ ἄμα κα-
κῆς Stob. flor. 49, 34 5 ἐσθίουσιν A 8 δικόνταν A δηκόνταν
superscr. ἢ E δηκόνταν C, cf. p. 122e 10 τύψας A: corr.
CE 11 παύσεσθε ACE: corr. Mein 14. 15 ἐπιχωρίοις —
φωνεῖς CE fort. recte 16 fort. καίτοι σφόδρα 19 τοὺς
ἀστάρους καὶ ACE: corr. K (τ. ἀστάνδας καὶ τοὺς ἀγγάρους
Schw) 25 δὲ θάνατος A

- ἢ εἰς σὲ ἐμπεσεῖν. οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι Τάυρειον ὕδωρ
 πιεῖν, ὅπερ σὺ οὐκ οἶσθα τί ἐστίν· οὐδὲ γὰρ ἐπίστα-
 σαι ὅτι καὶ παρὰ τοῖς ἀρίστοις τῶν ποιητῶν καὶ συγ-
 γραφέων εἴρηται τινα καὶ φαῦλα. Κηφισόδωρος b
 5 γοῦν ὁ Ἴσοκράτους τοῦ ῥήτορος μαθητῆς ἐν τῷ τρίτῳ
 τῶν πρὸς Ἀριστοτέλην λέγει ὅτι εὗροι τις ἂν ὑπὸ
 τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἐν ἣ δύο γοῦν
 πονηρῶς εἰρημένα, οἷα παρὰ μὲν Ἀρχιλόχῳ (fr. 124 B⁴)
 τὸ πάντ' ἄνδρ' ἀποσκολύπτειν, Θεοδώρῳ δὲ τὸ κε-
 10 λεύειν μὲν πλέον ἔχειν, ἐπαινεῖν δὲ τὸ ἴσον, Εὐρι-
 πίδῃ τε τὸ τὴν γλῶτταν ὁμωμοκέναι φάναι (Hipp. 612)
 καὶ Σοφοκλεῖ τὸ ἐν Αἰθίοψιν εἰρημένον (fr. 25 N).
 τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν τε κοῦ βία c
 λέγω, σὺ δ' αὐτὸς ὥσπερ οἱ σοφοὶ τὰ μὲν
 15 δίκαι' ἐπαινεί, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου.
 καὶ ἀλλαχοῦ δ' ο αὐτὸς ἔφη (El. 61) μηδὲν εἶναι ῥῆμα
 σὺν κέρδει κακόν· Ὀμήρῳ δὲ τὸ τὴν Ἥραν ἐπιβου-
 λεῦσαι τῷ Διὶ καὶ τὸν Ἄρη μοιχεύειν· ἐφ' οἷς πάντες
 κατηγοροῦσιν αὐτῶν. 95. εἰ οὖν κἀγὼ τι ἥμαρτον,
 20 ὦ καλλίστων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων θηρευτά, μὴ
 χαλέπαινε. κατὰ γὰρ τὸν Μιλήσιον Τιμόθεον τὸν
 ποιητὴν (fr. 6 B)
 οὐκ ἀεῖδω τὰ παλαιά· τὰ γὰρ ἅμὰ κρείσσω. d
 νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει· τὸ πάλαι δ' ἦν
 25 Κρόνος ἄρχων. ἀπείτω μοῦσα παλαιά.
 Ἀντιφάνης τ' ἐν Ἀλκήστιδι ἔφη (Π 22 K).

1 ταύριον A: corr. Mus 9 ἀποσκολόπτειν A: corr. CE
 (in E -λόπτειν superscr. ὅ) 9. 10 τὸ ἐθέλειν Nauck 10.
 11 εὐριπίδην τε A εὐριπίδῃ δὲ CE 23 τὰ γὰρ ἅμὰ Wilam:
 καὶ τὰ γὰρ ἅμὰ A καινὰ γὰρ CE 24 πάλαι Mein: παλαιὸν
 ACE 25 ἀπείτω A: corr. CE

ἐπὶ τὸ καινουργεῖν φέρου,
 οὕτως, ἐκείνως, τοῦτο γινώσκων ὅτι
 ἐν καινὸν ἐργεῖρημα, καὶν τολμηρὸν ἦ,
 πολλῶν παλαιῶν ἐστὶ χρησιμώτερον.
 e ὅτι δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι οἶδασι τὸ οὕτω λεγόμενον ὕδωρ, 5
 ἵνα μὴ πάλιν ἀγανακτήσης δηκόκταν μου λέγοντος,
 δείξω. κατὰ γὰρ Φερεκράτους Ψευδορακλέα (I 194 K)
 εἴποι τις ἂν τῶν πάνυ δοκησιδεξίων . . .
 ἐγὼ δ' ἂν ἀντεῖποιμι 'μὴ πολυπραγμόνει,
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, πρόσσεχε τὸν νοῦν ἀκροῶ.' 10
 'ἀλλὰ μὴ φθονήσης, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, δέομαι, μηδὲ
 τοῦ Ταυρείου ὕδατος ὁποῖόν ἐστι δηλῶσαι· τῶν γὰρ
 τοιούτων [φωνῶν] ἐγὼ διψῶ.' καὶ ὁ Κύνουλκος
 f 'ἀλλὰ προπίνω σοι, ἔφη, φιλοτησίαν (διψᾷς γὰρ
 λόγων) παρ' Ἀλέξιδος λαβὼν ἐκ Πυθαγοριζούσης 15
 (II 370 K).
 ὕδατος ἀπέφθου κύαθον· ἂν δ' ὠμὸν πίῃ,
 βαρὺ καὶ κοπῶδες.
 τὸ δὲ Ταύρειον ὕδωρ ὠνόμασεν, ᾧ φίλε, Σοφοκλῆς
 Αἶγει (fr. 20 N) ἀπὸ τοῦ περὶ Τροιζῆνα ποταμοῦ Ταύ- 20
 123ρου, παρ' ᾧ καὶ κρήνη τις Ὑόεσσα καλεῖται. 96. ἐπί-
 στανται δ' οἱ παλαιοὶ καὶ τὸ πάνυ ψυχρὸν ὕδωρ ἐν
 ταῖς προπόσεσιν, ἀλλ' οὐκ ἐρῶ, ἐὰν μὴ καὶ σύ με δι-
 δάξης εἰ ἔπινον θερμὸν ὕδωρ ἐν ταῖς εὐωχίαις οἱ
 ἀρχαῖοι. εἰ γὰρ οἱ κρατῆρες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος 25
 τῆς ὀνομασίας ἔτυχον οὕτοί τε κερασθέντες παρέκειντο

1 καινουργεῖν A: corr. Mus φέρου Di: φέρ' A 2 ἐκεῖ-
 νος A: corr. Herm 4 ἐστὶ παλαιῶν ACE: corr. Mus 8 hia-
 tum not. Kock 13 φωνῶν del. K 17 πίνῃ A: corr.
 Mus, πίης Grot 19. 20 σοφοκλῆς ἐνγαί ἀπὸ A: corr. Schw
 (ἐν Αἶγει Cas), cf. Hes. s. Ταύρειον πῶμα 26 fort. οἴ-
 νου τε κερασθέντος, sunt haec misera amplioris quaestionis

πλήρεις, οὐ ξέον το ποτὸν παρεῖχον, λεβήτων τρόπον
ὑποκαιόμενοι. ὅτι γὰρ οἶδασι θερμὸν ὕδωρ *Εὐπολῖς*
μὲν ἐν *Δήμοις* παρίστησι (I 286 K).

τὸ χαλκίον

5 θέρμαινέ θ' ἡμῖν καὶ θύη πέττειν τινὰ
κέλευ', ἵνα σπλάγχνοισι συγγενώμεθα.

Ἀντιφάνης δ' ἐν *Ὀμφάλῃ* (II 84 K).

b

ἐν χύτρῳ δέ μοι

ὅπως ὕδωρ ἔψοντα μηδέν' ὄψομαι.

10 οὐ γὰρ κακὸν ἔχω μηδ' ἔχοιμ'. εἰ δ' ἄρα
στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν,
5 παρὰ *Φερτάτου* δακτύλιός ἐστὶ μοι δραχμῆς.

ἐν δ' *Ἀλειπτρίᾳ* — φέρεται τὸ δρᾶμα καὶ ὡς *Ἀλέξι-*
δος — (ib. 19).

15 εἰ δὲ τοῦργαστήριον ποιῆτε περιβόητον,
κατασκεδῶ, νῆ τὴν φίλῃν *Δήμητρα*, τὴν μεγίστην c
ἀρύταιναν ὑμῶν ἐκ μέσου βάψασα τοῦ λέβητος
ξέοντος ὕδατος· εἰ δὲ <μῆ>, μηδέποθ' ὕδωρ πίοιμι
5 ἐλευθέριον.

20 *Πλάτων* δ' ἐν δ' *Πολιτείᾳ* (p. 437 d): '⟨πλέονος ἄν τι-
νος⟩ ἐπιθυμία ἐν τῇ ψυχῇ εἴη; οἶον δίψα ἐστὶ δίψα ἄρα
γε θερμοῦ ποτοῦ ἢ ψυχροῦ <ἢ πολλοῦ ἢ> ὀλίγου ἢ καὶ
ἐνὶ λόγῳ ποιοῦ τινος πάματος; ἢ εἰ μὲν τις θερ-
μότης τῷ δίψει προσῇ, τὴν τοῦ θερμοῦ ἐπιθυμίαν
25 προσπαρέχοιτ' ἄν, εἰ δὲ ψυχρότης, τὴν τοῦ ψυχροῦ,

lacinia, cf. Poll. 9, 67—70 1 <μῆ> λεβήτων Wilam 4 χαλ-
κεῖον A: corr. Cas 5 τινὰ πέττειν A: corr. Cas 13 fort.
φέρεται δὲ 15 ποιῆται A: corr. Mus 18 μῆ add. Pierson
πίοιμι Mus: ποίμ' A 20 supplenda fort. etiam plura 22 ἢ
πολλοῦ ἢ om. A 23 ἐνὶ λόγῳ Plat: ἐν ὀλίγῳ A μέν τι A
24 τοῦ ψυχροῦ ἐπιθ. A 25 προσπαρέχοι ἄν A τὴν τοῦ
θερμοῦ A

d ἐὰν δὲ δια πλήθους παρουσίαν πολλή ἢ δίψα ᾗ, τὴν τοῦ πολλοῦ παρέξεται, ἐὰν δὲ ὀλίγη, τὴν τοῦ ὀλίγου; αὐτὸ δὲ τὸ διψῆν οὐ μὴ ποτε ἄλλου γένηται ἐπιθυμία ἢ οὐπερ πέφυκεν, αὐτοῦ πάματος, καὶ αὖ τὸ πεινῆν βρώματος; Σῆμος δὲ ὁ Δήλιος ἐν β' Νησιάδος (FHG 5 IV 493) ἐν Κιμώλῳ τῇ νήσῳ φησὶ ψυχεῖα κατεσκευάσθαι θέρους ὀρυκτά, ἐνθα χλιεροῦ ὕδατος πλήρη κεράμια καταθέντες κομίζονται χιόνος οὐδὲν διάφορον. τὸ δὲ
e χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετάκερας καλοῦσιν, ὡς Σώφριλος ἐν Ἀνδροκλεῖ (II 444 K). Ἀλεξίς δ' ἐν Λοκροῖς 10 (ib. 347)•

αἱ δὲ παῖδες παρέχον
ἢ μὲν τὸ θερμόν, ἢ δ' ἑτέρα <τὸ> μετάκερας.
καὶ Φιλήμων ἐν Κορινθία (ib. 488). Ἀμφίς δ' ἐν Βαλανείῳ (ib. 237)• 15

ἀνεβόησ' ὕδωρ ἐνεργεῖν θερμόν, ἄλλος μετάκερας.
97. μέλλοντος δὲ τοῦ κυνικοῦ τούτοις ἐπισωρεύειν
τινὰ ὁ Ποντιανὸς ἔφη· οἶδασιν, ᾧ φίλτατοι ἀνδρῶν,
οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὴν τοῦ πάνυ ψυχροῦ πόσιν. Ἀλεξίς
γοῦν ἐν Παρασίτῳ φησὶ (II 364 K)• 20

καὶ γὰρ βούλομαι
ὑδατός σε γεῦσαι· προᾶγμα δ' ἔστι μοι μέγα
f φρέατος ἐνδον ψυχρότερον Ἀραρότος.
ὀνομάζει δὲ καὶ Ἑρμιππος ἐν Κέρκωψι (I 234 K)
φρεατιαῖον ὕδωρ οὕτως ... ὅτι δὲ καὶ χιόνα ἔπινον 25
ἐν Μανδραγοριζομένῃ ἔφη Ἀλεξίς (II 348 K)•

1 πολλὴν δίψα· ἢ ὅτι τὴν A 4 καὶ αὐτοῦ πεινῆν A
5 Δηλιάδος Mueller 6 ψυχία A: corr. CE 8 καταθέντες
ὑδατος κομίζονται A: corr. CE, nisi forte ὕδωρ pro ὑδατος
διάφορα ACE: corr. K 13 τὸ add. Benth, ἑτέρα δὲ μετ. Di
17 fort. <ἔτι> ἐπισωρεύειν 18 ἠδειςαν CE 22 χοῆμα
Bergk μέγα Toup: μετὰ A 25 interciderunt Hermippi
verba χιόνος ACE: corr. Ohlert

- εἴτ' οὐ περίεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτὸν
 ὑπεναντιωτάτοις τε πλείστοις χρώμενον;
 ἐρῶμεν ἀλλοτριῶν, παρορῶμεν συγγενεῖς,
 ἔχοντες οὐδὲν εὐποροῦμεν τοῖς πέλας, 124
 5 5 ἐράνους φέροντες οὐ φέρομεν ἄλλ' ἢ κακῶς.
 τακτῆς τροφῆς δὲ τῆς καθ' ἡμέραν πάλιν
 γλιχόμεθα· τὴν μὲν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ,
 ζωμὸν δὲ ταύτῃ μέλανα μηχανώμεθα,
 τὸ καλόν τε χρῶμα δευσοποιῶ χρώζομεν.
 10 10 καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν,
 το δ' ὄψον ἂν μὴ θερμον ᾗ, διασύρομεν.
 καὶ τὸν μὲν ὀξύν οἶνον ἐκπυτίζομεν,
 ἐπὶ ταῖς ἀβυρτάκαισι δ' ἐκβακχεύομεν.
 οὐκοῦν τὸ πολλοῖς τῶν σοφῶν εἰρημένον, b
 15 15 τὸ μὴ γενέσθαι μὲν κράτιστόν ἐστ' αἰεὶ,
 ἐπ' ἂν γένηται δ', ὥς τάχιστ' ἔχειν τέλος.
 Δεξικράτης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ 'Υφ' ἐαυτῶν
 πλανώμενοί φησιν (IV 571 M)·
 εἰ δὲ μεθύω καὶ χιόνα πίνω καὶ μύρον
 20 ἐπίσταμ' ὅτι κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ . . .
 Εὐθυκλῆς δ' ἐν 'Ασώτοις ἢ 'Επιστολῇ (I 805 K)·
 πρῶτος μὲν οἶδεν εἰ χιών ἐστ' ὦνία·
 πρῶτον δ' ἐκεῖνον σχαδόνα δεῖ πάντως φαγεῖν.
 οἶδεν δὲ καὶ ὁ καλὸς Ξενοφῶν ἐν 'Απομνημονεύμασι c
 25 τὴν διὰ χιόνος πόσιν (2, 1, 30). Χάρης δ' ὁ Μιτυ-
 ληναῖος ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίαις (fr. 11 M)

7 γλιχόμεθα· τὴν distinxit K τὴν μὲν Mein: μὲν τὴν
 ACE, accusativus μᾶζαν pendet ab μηχανώμεθα 9 τε Mein:
 δὲ ACE τῶι δευσοποιῶι ACE: corr. Pors 11 τὸ δ' ὅλον
 ἐὰν ACE: corr. Cas ('ex membranis' i. e. ex coniectura aliena)
 15 αἰεὶ CE 20 ἐπὶ στόματι A: corr. Mein 22 πρῶτον A:
 corr. Mus

καὶ ὅπως δεῖ χιόνα διαφυλάσσεσθαι εἴρηκε, διηγούμενος περὶ τῆς πολιορκίας τῆς ἐν Ἰνδοῖς πόλεως Πέτρας, ὁρύξαι φάσκων τὸν Ἀλέξανδρον [ὁρύγματα] τριάκοντα ψυχεῖα, ἃ πληρώσαντα χιόνος παρεμβάλεῖν δρυὸς κλάδους. οὕτω γὰρ παραμένειν πλείω χρόνον ὅ τὴν χιόνα. 98. ὅτι δὲ καὶ τὸν οἶνον ἔψυχον ὑπὲρ τοῦ ψυχρότερον αὐτὸν πίνειν Στράτις φησὶν ἐν Ψυχασταῖς (I 728 K).

d οἶνον γὰρ πιεῖν
οὐδ' ἂν εἷς δέξαιτο θερμόν, ἀλλὰ πολὺ τούναντιον 10
ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι <καὶ> χιόνι μεμιγμένον.
καὶ ὁ Λύσιππος ἐν Βάκχαις (I 700 K).

Ἔρμων, τί ἔστι; πῶς ἔχομεν; B. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ὁ πατήρ ἄνωθεν ἐς τὸ φρέαρ, ἐμοὶ δοκεῖν,
ὥσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρους καθεικένε με. 15
Δίφιλος δ' ἐν Μνηματίῳ φησὶν (II 559 K).

ψῦξον τὸν οἶνον, Δῶρι.

e Πρωταγορίδης δ' ἐν β' τῶν κωμικῶν ἱστοριῶν
(FHG IV 484) τὸν Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως κατὰ τὸν
ποταμὸν διηγούμενος πλοῦν λέγει τι καὶ περὶ ἐπι- 20
τεχνήσεως ψυχρῶν ὑδάτων ἐν τούτοις: 'τὴν γὰρ ἡμέ-
ραν ἡλιάζοντες αὐτό, [τῆς νυκτὸς] ἀπηθοῦντες τὸ παχύ-
τατον τὸ λοιπὸν ἐξαιθριάζουσιν ἐν ὑδρίαις κεραμέαις
ἐπὶ τῶν μετεωροτάτων μερῶν τῆς οἰκήσεως, δι' ὅλης

4 τριάκοντα συχνὰ ACE: corr. et ὁρύγματα del. K 5 παρα-
μενεῖν ACE: corr. Wilam 10 πᾶν τούναντιον Mein 11 καὶ
add. Pors 12 ὁ om. CE βάκχαις A: corr. Cas 13 EPM. τί
ἔστι; A. πῶς Kock 14 μοι δοκεῖν A μοι δοκεῖ CE: corr. Schw
15 καθεικένε ACE: corr. Dobr, καθεικένε νῶ Toepfel, sed si
utrumque deieciisset neuter poterat in scena adesse 17 Δω-
ρίων CE 20 ποταμὸν i. e. Νεῖλον, cf. Haupt op. III 610
22 ἀνελιάζοντες ACE: corr. K 22 τῆς νυκτὸς del. Wilam
23 ὑδρίαις A: corr. CE κεραμέαις ACE: corr. Di

τε τῆς νυκτὸς δύο παῖδες ὕδατι τὰ τεύχη καταρραίνου-
 νουσιν. ὄρθρου δὲ καθαιροῦντες καὶ τὴν ὑποστάθμην
 πάλιν ὑποσπῶντες λεπτὸν τε ποιοῦντες αὐτὸ καὶ πρὸς
 ὑγίειαν οἶον ἄριστον ἐν ἀχύροις τιθέασιν τὰς ὑδρίας, f
 5 εἴθ' οὕτως χρῶνται χιόνος οὐδ' ἥντινοῦν χρεῖαν
 ἔχοντες.' λακκαίου δὲ ὕδατος μνημονεύει Ἀναξίλας
 ἐν Αὐλητῇ οὕτως (II 264 K):

ὕδατός τε λακκαίου παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι
 νόμιζ' ὑπάρχειν.

10 καὶ πάλιν·

125

ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλωλ' ἐμόν.
 Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῶς καὶ τοῦ λάκκου αὐτοῦ,
 ὥσπερ ἡμεῖς λέγομεν, μνημονεύει ἐν Ἀπολιπούσῃ
 οὕτως (IV 438 M):

15 ἀγωνιῶσα τὸν τε τοῦ λάκκου κάδον
 λύσασα καὶ τὸν τοῦ φρέατος εὐτρεπεῖς
 τὰς ἱμονιάς πεποίηκας.'

99. τούτων ὁ Μυρτίλος ἀκούσας ἔφη· 'ἐγὼ δ'
 ὦν φιλοτάριχος, ὃ ἑταῖροι, χιόνος πιεῖν βούλομαι
 20 κατὰ Σιμωνίδην.' καὶ ὁ Οὐλπιανὸς 'κεῖται μὲν ὁ
 φιλοτάριχος, ἔφη, παρ' Ἀντιφάνει ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως
 (II 84 K):

οὐ φιλοτάριχος οὐδαμῶς εἰμ', ὃ κόρη. b
 Ἀλεξίς δ' ἐν Γυναικοκρατίᾳ καὶ ξωμοτάριχόν τινα
 25 κέκληκεν ἐν τούτοις (ib. 312):

ὁ δὲ Κίλιξ
 ὅδ' Ἰπποκλῆς, ο ξωμοτάριχος ὑποκριτής.
 τὸ δὲ κατὰ Σιμωνίδην τί ἐστὶν οὐκ οἶδα.' 'οὐ γὰρ

2. 3 haec non capio 4 ὑδρίας A: corr. CE 8 το τι
 γε σοι A: corr. Di 11. 12 ἀπόλωλεν. ὁ Ἀπολλόδωρος A: corr. K
 13 ἀπολειπούση A: corr. Cas 15 fuit fort. nomen Ἀγωνίς

μέλει σοι,' ἔφη ὁ Μυρτίλος, 'ἱστορίας, ᾧ γάστρων.
κνισολοιχὸς γάρ τις εἶ <καὶ> κατὰ τὸν Σάμιον ποιη-
c τὴν Ἀσίον τὸν παλαιὸν ἐκείνου [καὶ] κνισοκόλαξ. Καλ-
λίστρατος ἐν ζ' Συμμίκτων φησὶν ὡς ἐστιώμενος
παρὰ τισι Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς 'κραταιοῦ καύματος 5
ᾧρα' καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μισγόντων εἰς τὸ
ποτὸν χιόνος, αὐτῷ δὲ οὐ, ἀπεσχεδίασε τόδε τὸ ἐπί-
γραμμα (167 B⁴).

τὴν ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
ᾧκὺς ἀπὸ Θορήκης ὀρνύμενος Βορέης· 10
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακεν φρένας, αὐτὰρ ἐκάμφθη
d ζωὴ Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη·
5 ἐν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεέτω μέρος. οὐ γὰρ ἔοικε
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν·
πιόντος οὖν αὐτοῦ πάλιν ἐξήτει ὁ Οὐλπιανός· 'ποῦ 15
κεῖται ὁ κνισολοιχὸς καὶ τίνα ἐστὶ τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη
τὰ περὶ τοῦ κνισοκόλακος;' 'τὰ μὲν οὖν τοῦ Ἀσίου,'
ἔφη ὁ Μυρτίλος, 'ἔπη ταῦτ' ἐστὶ (II 23 B⁴).
χωλός, στιγματῆς, πολυγήραος, ἴσος ἀλήτη
ἦλθεν κνισοκόλαξ, εὖτε Μέλῃς ἐγάμει, 20
ἄκλητος, ζωμοῦ κεχρημένος· ἐν δὲ μέσοισιν
e ἦρως εἰστήκει βορβόρου ἐξαναδύς.
ὁ δὲ κνισολοιχὸς ἐστὶ παρὰ μὲν Σωφίλῳ ἐν Φιλάρχῳ
οὕτως (II 446 K).
ὀψοφάγος εἶ καὶ κνισολοιχός. 25
ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχουσι κνισολοιχίαν
εἴρηκεν ἐν τούτοις (ibid).

2 κνισολοιχός A ubique καὶ add. Cas 3 καὶ del. Cas
5 παρὰ τινι CE 9 πλευραῖς Schw 10 βορρέης A: corr. CE
11 ἐθάφθη Pors vix recte 13 χεάτω Bergk 22 ἴσος
ἐφειστήκει K

- ὁ πορνοβοσκὸς γὰρ [μ'] ὑπὸ κνισολοιχίας
 χορδὴν τιν' αἵματῖτιν αὐτῷ σκευάσαι
 ἐκέλευσε ταυτηνί με.
 τοῦ κνισολοιχοῦ δὲ καὶ Ἀντιφάνης μνημονεύει ἐν f
 5 Βομβυλιῷ (ib. 37). ὅτι δὲ ἔπινον καὶ γλυκὺν οἶνον
 μεταξὺ ἐσθίουσιν, Ἀλεξίς φησιν ἐν Δρωπίδῃ (ib. 317).
 εἰσῆλθεν ἡταίρα φέρουσα τὸν γλυκὺν
 ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ, πετάχνῳ τινι
 ἀστειοτάτῳ τὴν ὄψιν, οὔτε τρυβλίῳ
 10 οὔτε φιάλῃ· μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν.
 100. ἐξῆς ἐπεισηνέχθη πλακοῦς ἐκ γάλακτος ἱερῶν
 τε καὶ μέλιτος, ὃν Ῥωμαῖοι λίβον καλοῦσι. καὶ ὁ Κύν-126
 ουλκος ἔφη· ἔμπιπlasso, Οὐλπιανέ, χθωροδλαψου
 πατρίου, ὃς παρ' οὐδενὶ τῶν παλαιῶν μὰ τὴν Δήμη-
 15 τρα γέγραπται πλὴν εἰ μὴ ἄρα παρὰ τοῖς τὰ Φοινι-
 κικὰ συγγεγραφόσι Σαγχουνιάθωνι καὶ Μώχῳ, τοῖς
 σοῖς πολίταις.' καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἄλλ' ἔμοι μὲν,
 ἔφη, ὦ κυνάμνια, μελιπήκτων ἄλις, ἡδέως δ' ἂν χόν-
 δρου φάγοιμι τῶν ὀστρακίδων ἢ τῶν κοκκάλων ἀφθό-
 20 νως ἔχοντος.' καὶ κομισθέντος ἴδότε, ἔφη, μυστίλῃν·
 οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι μύστρον . . . παρ' οὐδενὶ δὲ τῶν
 πρὸ ἡμῶν εἰρημένον.' ἐπιλήσμων εἶ, ἔφη, ὦ θαν- b
 μάσιε,' ὁ Αἰμιλιανός. 'οὐ σὺ μέντοι τὸν Κολοφώ-
 νιον Νίκανδρον ἀεὶ τεθαύμακας τὸν ἐποποιὸν ὥς
 25 φιλόρχαιον καὶ πολυμαθῆ; καὶ ὥς τὸ πεπέρει ὀνομά-

1 μ' del. Schw 3 ταυτην ἐμέ A: corr. Schw 7 ἡ ἑταίρα A
 8 πετάχνῳ A: corr. Cas, cf. XI 496a 13 barbarum vocabu-
 lum etiam corruptum 16 σουνιαίθωνι A: corr. Cas 17 ἔμοι
 μὲν — 19 φάγοιμι poetae verba esse vidit Mein coll. Hor. ep.
 1, 10, 11 19 καὶ τῶν κοκκ. CE, cf. II p. 57b 21 hiatum
 not. K supplendum in hunc modum 'quod nostrae aetatis ho-
 mines dicere non verentur' 25 τὸ πεπέρειον A: corr. Cas,
 cf. II p. 66e, τὸ πέπερι νέον OSchneider

σαντα παρέθου; οὗτος τοίνυν αὐτὸς ἐν τῷ προτέρῳ
τῶν Γεωργικῶν ἐμφανίζων τὴν τοῦ χόνδρου χρῆσιν
καὶ μύστρον ὠνόμασε διὰ τούτων (fr. 68 Schn).

ἀλλ' ὁπότ' ἢ ἐρίφοιο νεοσφάγος ἢ καὶ ἄρνος

ἢ κλυτοῦ ὄρνιθος ἐφοπλίξεσθαι ἐδωδήν, 5

χίδρα μὲν ἐντρίψειας ὑποστρώσας ἐνὶ κοίλοις

c ἄγγεσιν, εὐώδει δὲ μιγῇ ἀνάφυρσον ἐλαίῳ.

5 ζωμὸν δὲ βρομέοντα καταντλας

. πνίγει δὲ πῶμα

ἀμφιβαλὼν· φωκτὸν γὰρ ἀνοιδαίνει βαρὺ κριμνον. 10

ἡρέμα δὲ χλιαρὸν κοίλοις ἐκδάλνυσο μύστροις.

διὰ τούτων, ὧ θανυμασιώτατε, ὑπογράφει ὁ Νίκαν-

δρος τὴν χρείαν τοῦ τε χόνδρου καὶ τῆς ἐπισημένης

κριθῆς, ἐπιχεῖν κελεύων ἄρνος ἢ ἐρίφου ζωμὸν ἢ ὄρ-

d νιθος. τὰ μὲν οὖν χίδρα, φησὶν, ἐντριψον μὲν ἐν 15

θυεῖα, μίξας δ' ἔλαιον αὐτοῖς ἀναφύρασον, ἥνικ' ἂν

ἔψηται. τὸν ἐκ τῆς τοιαύτης σκευῆς ἀναβρομοῦντα ζω-

μὸν πυκνότερον τῇ ζωμηρύσει καταμίγνυε, μηδὲν ἕτε-

ρον ἐπεγγέων, ἀλλ' αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ ἀρνούμενος πρὸς

τὸ μηδὲν ὑπερξέσαι τοῦ πιμελεστέρου. διὸ καὶ φησι, 20

κατάπνιγε τὸ ὑπερξέον ἐπιθεὶς πῶμα· τὸ <γὰρ> κρι-

μνον οὕτω φωκτὸν γινόμενον ἀνοιδεῖ. τελευταῖον δὲ

πράως χλιαρὸν γενόμενον κοίλοις προσφέρει τοῖς μύ-

1 τῷ πρώτῳ Mein 4 καὶ IGSchneider: κεν ACE 5 ἢ κλυτοῦ Roehl coll. Hes. s. κλυτὸς ὄρνις: ἢ αὐτοῦ ACE ἐφοπλίξαι CE, ἐφοπλίξῃ Di 6 ἐκτριψείας AE εἰστριψείας C: corr. OSchneider ὑποστρώσας δ' ἐνὶ ACE: corr. IGSchneider 7 ἅμα φυρσον ACE: corr. OSchn 8. 9 καταντλας ἐπνίγει A: corr. CE 11 δὲ CE: δ' ἐν A χλιαρὸν ACE: corr. Cas ἐκδάλνυσο K (ἐκδάλνυο OSchn): ἐκδάλνυο A ἐξαίρεο CE, unde ἐξαίλνυσο Bernardus 15 ἐκτριψομεν ἐν A: ἐκτριψον μὲν ἐν Cas, cf. supra v. 6 18 fort. συγκαταμίγνυε μηδὲν K: μηδ' A 19 ἐπ' αὐτοῦ Mein 21 γὰρ add. Schw 22 διοιδεῖ A: corr. K

στροις. ἀλλὰ μὲν καὶ Ἰππόλοχος ὁ Μακεδὼν ἐν
τῇ πρὸς Λυγκέα ἐπιστολῇ, δι' ἧς ἐμφανίζει Μακεδони-
κόν τι δειπνον πολυτελείᾳ τὰ πάντα πανταχοῦ γενό-
μενα ὑπερβαλόν, μνημονεύει ὡς ἐκάστῳ τῶν δειπνούν-
5 των δοθέντων μύστρων χρυσῶν. ἐπεὶ δὲ φιλάρχαιος
εἶναι θέλεις καὶ οὐδὲν φῆς φθέγγεσθαι ὃ μὴ τῆς Ἀτ-
τικῆς ἐστὶ φωνῆς, ὃ φίλτατε, τί ἐστὶν ὃ λέγει Νικο-
φῶν ὁ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιητῆς ἐν τοῖς Χειρο-
γράφτοις; ἐγὼ γὰρ καὶ τοῦτον εὐρίσκω μνημονεύοντα
10 τῶν μύστρων ὅταν λέγῃ (I 779 K).

μεμβραδοπώλαις, ἀνθρακοπώλαις,

ἰσχαδοπώλαις, διφθεροπώλαις,

ἀλφιτοπώλαις, μυστριοπώλαις,

βιβλιοπώλαις, κοσκινοπώλαις,

f

15 5 ἐγκριδοπώλαις, σπερματοπώλαις.

τίνες γὰρ ἂν εἶεν οἱ μυστριοπῶλαι <ἀλλ'> ἢ οἱ τὰ
μύστρα πωλοῦντες; μαθὼν οὖν ἐκ τούτων, ὃ καλέ μου
Συρατικέ, τὴν τοῦ μύστρου χρῆσιν ἐμφοροῦ τοῦ
χόνδρου, ἵνα μὴ λέγῃς 'ἄκικύς εἰμι κώλιγοδρανέω.'

20 101. τεθαύμακα δὲ καὶ πῶς οὐκ ἐζήτησας 'ὁ δὲ χόνδρος
πόθεν; Μεγαρόθεν ἢ Θετταλικός;' ὅθεν καὶ Μυρτίλος¹²⁷
ἐστίν.' καὶ ὁ Οὐλπιανὸς 'παύομαι, ἔφη, ἐσθίων,
ἕως ἂν με διδάξῃς παρὰ τίσιν εἴρηνται οὗτοι οἱ χόν-
δροι.' καὶ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· 'ἀλλ' οὐ φθονήσω
25 σοι. ὁρῶν γὰρ λαμπροτάτην δειπνου παρασκευὴν βού-
λομαί σε δίκην ἀλεκτρούονος ἐμφορηθέντα τοῦ χόν-
δρου κορύξασθαι καὶ διδάσκειν ἡμᾶς περὶ ὧν μέλλο-

4 ὑπερβαλλόν (sic) A: corr. Mus 6 φθέγγεσθαι A:
corr. K 8. 9 nomen fuit 'Εγγειρογράφτοις 11 ἀκρατοπώ-
λαις ACE: corr. Mein 16 ἀλλ' add. Wilam 19 καὶ ὀλι-
γοδρανέω A, poetam agnovit Mein 22 παύομαι Mein

μεν ἐδεσμάτων μεταλαμβάνειν.' καὶ ὃς δυσχεράνας
 ἔφη· 'πόθεν σοι καὶ τὰ ἐδέσματα; μὴ γὰρ ἀναπαύ-
 b σασθαι ἔστι ζητοῦντα αἰεὶ τι πρὸς τοὺς ὀψιμαθεῖς
 τούτους σοφιστάς;' ἄλλὰ μήν, ἔφη, καὶ περὶ τούτου
 σοι τὸν λόγον, ὁ Αἰμιλιανός, ἀποδώσω. λέξω δὲ 5
 πρῶτον περὶ τοῦ χόνδρου Ἀντιφάνους παρατιθέ-
 μενος ἐξ Ἀντείας τάδε (Π 24 K).

ἐν ταῖς σπυρίσι δὲ τί ποτ' ἔνεστιν, φίλτατε;

B. ἐν ταῖς τριβλιν μὲν χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικός.

A. οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναί φασι δέ; 10

B. τῆς . . Φοινίκης . .

σεμίδαλις, ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξηττημένη.

c τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο δρᾶμα φέρεται καὶ ὡς Ἀλέξιδος ἐν
 ὀλίγοις σφόδρα διαλλάττον. ἐν δὲ Πονήρῳ πάλιν ὁ
 Ἀλεξίς (ib. 368). 15

καὶ χόνδρος ἔνδον ἔστι Θετταλικὸς πολὺς.

χόνδρον δὲ εἶρηκε τὸ ῥόφημα Ἀριστοφάνους ἐν Δαι-
 ταλεῦσιν οὕτως (I 442 K).

ἢ χόνδρον ἔψων εἶτα μυῖαν ἐμβαλὼν

ἐδίδου ῥοφεῖν ἄν. 20

καὶ σεμιδάλεως δὲ μέμνηται, εἰ καὶ μὴ τὰ μαρτύρια
 κρατῶ, Στράτις ἐν Ἀνθρωπορρέστη (I 712 K) καὶ

d Ἀλεξίς ἐν Ἰσοστασίῳ (Π 328 K). τὴν γενικὴν δὲ σε-
 μιδάλιδος εἶρηκεν ὁ Στράτις ἐν τῷ αὐτῷ δρᾶματι
 οὕτω (L s). 25

τῶν δὲ διδύμων ἐκρόνων

σεμιδάλιδος . . .

τὰ δὲ ἐδέσματα ὠνόμασεν Ἀντιφάνους ἐν Διδύμοις
 οὕτως (Π 45 K).

6 fort. πρότερον 8 ἔνεστιν Mein: ἔστιν A 11. 12 ob-
 scuri 21 εἰ καὶ K: καὶ εἰ A

ἀπέλαυσα πολλῶν καὶ καλῶν ἐδεσμάτων
 πιῶν τε προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας
 ἐστρηνίων πως, καταβεβρωκὼς σιτία
 ἴσως ἐλεφάντων τεττάρων.

5 ἐχέτω τέλος καὶ ἦδε ἡ βίβλος ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῖς περὶ
 τῶν ἐδεσμάτων ἔχουσα τὴν καταστροφὴν. ἀρχὴν γὰρ e
 τοῦ δείπνου ἀπὸ τῶν ἐξῆς ποιησόμεθα. — οὐ πρότε-
 ρόν γε, ὧς Ἀθῆναιε, πρὶν ἡμῖν διελθεῖν καὶ τὸ τοῦ
 Ἰππολόχου τὸ Μακεδονικὸν συμπόσιον. — ἀλλ' εἰ τοῦτο
 10 σοι φίλον, ὧς Τιμόκρατες, οὕτω παρασκευαζώμεθα.

Δ

Ἰππόλοχος ὁ Μακεδών, ἐταῖρε Τιμόκρατες, τοῖς 128
 15 χρόνοις μὲν γέγονε κατὰ Λυγκέα καὶ Δοῦριν τοὺς
 Σαμίους, Θεοφράστου δὲ τοῦ Ἑρεσίου μαθητάς, συν-
 θήκας δ' εἶχε ταύτας πρὸς τὸν Λυγκέα, ὥς ἐκ τῶν
 αὐτοῦ μαθεῖν ἔστιν ἐπιστολῶν, πάντως αὐτῷ δηλοῦν
 εἰ τιτι συμπεριενεχθείη δείπνῳ πολυτελεῖ, τὰ ὅμοια
 20 κάκεινου ἀντιπροπίνοντος αὐτῷ. ἐκατέρων οὖν σφύζον-
 ται δειπνητικάι τινες ἐπιστολαί, Λυγκέως μὲν τὸ Λα-
 μίας τῆς Ἀττικῆς ἀνλητρίδος ἐμφανίζοντος δείπνον b
 Ἀθήνησι γενόμενον Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ, ἐπὶ κλην δὲ
 Πολιορκητῇ (ἐρωμένη δ' ἦν ἡ Λάμια τοῦ Δημητρίου),
 25 τοῦ δ' Ἰππολόχου τοὺς Καράνου τοῦ Μακεδόνα ἐμ-
 φανίζοντος γάμους. καὶ ἄλλαις δὲ περιετύχομεν τοῦ

1 fort. πολλῶν ἀπολαύσας 2 τρεῖς εἰς ἴσως A: corr. CE

11 ΤΩΝ Εἰς ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ζ 16 μαθητῆς AC: corr.
 Coraes, sed fort. talia fuerunt Θεοφράστου δὲ τοῦ Ἑρ. μαθητῆς
 ἦν ὁ Λυγκεύς coll. p. 337 d 17. 18 fort. ἐκ τῶν τούτου i. e.
 Lyncei 20 fort. ἐκατέρου μὲν οὖν 22 et 25. 26 rectius
 ἐμφανίζουσα propter ἄλλαις (v. 26)

Λυγκέως ἐπιστολαῖς πρὸς τὸν αὐτὸν γεγραμμέναις Ἰπ-
πόλοχον, δηλούσαις τό τε Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως
δεῖπνον Ἀφροδίσια ἐπιτελοῦντος Ἀθήνησι καὶ τὸ Πτο-
λεμαίου τοῦ βασιλέως. δώσομεν δέ σοι ἡμεῖς καὶ αὐτὰς
c τὰς ἐπιστολάς. ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ Ἱππολόχου σπανίως 5
εὐρίσκεται, ἐπιδραμοῦμαί σοι τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα
διατριβῆς ἔνεκα νῦν καὶ ψυχαγωγίας.

2. ἐν Μακεδονίᾳ, ὥς ἔφην (III 126 e), τοῦ Καρανίου
γάμους ἐστιῶντος οἱ μὲν συγκεκλημένοι ἄνδρες ἦσαν
εἴκοσιν· οἷς καὶ κατακλιθεῖσιν εὐθέως ἐδόθησαν φιάλαι 10
ἀργυραῖ ἐκάστω μίᾳ δωρεά. προσεστεφανώκει δὲ καὶ
ἕκαστον πρὶν εἰσελθεῖν στλεγγίδι χρυσῇ· πέντε χρυσῶν
d ἐκάστη δ' ἦν τὸ τίμημα. ἐπεὶ δ' ἐξέπιον τὰς φιάλας,
ἐν χαλκῷ πλῖνακι τῶν Κορινθίων κατασκευασμάτων
ἄρτος ἐκάστω ἰσόπλατυς ἐδόθη, ὅρνευς τε καὶ νῆσσαι, 15
προσέτι δὲ καὶ φάτται καὶ χῆν καὶ τοιαύτη τις ἄλλη
ἀφθονία σεσωρευμένη, καὶ ἕκαστος λαβὼν [σὺν] αὐτῷ
πλῖνακι τοῖς κατόπιν διεδίδου παισίν. ἄλλα δ' ἐσθίειν
περιεφέρετο πολλὰ καὶ ποικίλα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀργυ-
ροῦς πλῖναξ ἕτερος, ἐφ' ᾧ πάλιν ἄρτος μέγας καὶ χῆνες 20
καὶ λαγωοὶ καὶ ἔριφοι καὶ ἕτεροι ἄρτοι πεπονημένοι
καὶ περιστεραὶ καὶ τρυγόνες πέρδικές τε καὶ ὅσον ἄλλο
e πτηνῶν πλῆθος ἦν. ἔπεδώκαμεν οὖν, φησί, καὶ ταῦτα
τοῖς δούλοις καὶ ὥς ἄδην εἴχομεν βρώσεως ἐχερνεψά-
μεθα. καὶ στέφανοι εἰσηνέχθησαν πολλοὶ παντοδαπῶν 25
ἀνθέων ἐπὶ πᾶσί τε χρυσαῖς στλεγγίδες, ὅλην ἶσαι τῷ
129 πρῶτῳ στεφάνῳ. ἐπὶ δὲ τούτοις εἰπὼν ὁ Ἱππόλοχος
ὥς Πρωτέας ἀπόγονος ἐκείνου Πρωτέου Λανίκης υἱοῦ,

10 <q' καὶ> εἴκοσιν Cas 13 fort. ἐκάστη 15 fort.
ὅρνευς δὲ νῆσσαι 17 σὺν om. C, cf. p. 129 c 18 πᾶσιν A
(om. C): corr. Cas ἅμα δ' Wilam 27 puto στεφανώματι
28 λακκινῆς A: corr. Schw

ἥτις ἐγγόνει τροφὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως, ἔπινε
 πλεῖστον (ἦν γὰρ πολυπότης ὥς καὶ ὁ πάππος αὐτοῦ
 Πρωτέας ὁ συγγενόμενος Ἀλεξάνδρῳ) καὶ ὅτι πᾶσι
 προὔπιεν, ἐξῆς γράφει καὶ ταῦτα· 3. ἤδη δὲ ἡμῶν
 5 ἡδέως ἀπηλλοτριωμένων τοῦ σωφρονεῖν ἐπεισβάλλου-
 σιν ἀνλητρίδες καὶ μουσουργοὶ καὶ σαμβυκίστριαί τινες
 Ῥόδιαι, ἐμοὶ μὲν γυμναὶ δοκῶ, πλὴν ἔλεγόν τινες
 αὐτὰς ἔχειν χιτῶνας, ἀπαρξάμεναί τε ἀπῆλθον. καὶ
 ἐπεισῆλθον ἄλλαι φέρουσαι ληκύθους μύρου ἐκάστη
 10 δύο συνδεδεμένας ἱμάντι χρυσῶ, τὴν μὲν ἀργυροῦν, ^b
 τὴν δὲ χρυσῆν, κοτυλιαίας, καὶ ἐκάστῳ προσέδωκαν.
 ἔπειτ' εἰσφέρεται πλοῦτος ἀντὶ δείπνου, πίναξ ἀργυ-
 ροῦς ἐπὶ πάχος οὐκ ὀλίγον περίχρυσος, ὅσος [ὥστε]
 δέξασθαι μέγεθος χοίρου τινὸς ὀπτοῦ καὶ σφόδρα με-
 15 γάλου, ὃς ὕπιος ἐπέκειτο τὴν γαστέρα δεικνὺς ἄνω
 πλήρη οὔσαν πολλῶν ἀγαθῶν· ἦσαν γὰρ ἐν αὐτῷ
 συνωπτημέναι κίχλαι καὶ νῆτται καὶ συναλλίδων πλῆ-
 θος ἄπειρον καὶ ῥῶν ἐπικεχυμένοι λέκιθοι καὶ ὄστρεα ^c
 καὶ κτένες· καὶ ἐκάστῳ πεπυρωμένα αὐτοῖς πίναξιν
 20 ἐδόθη. μετὰ δὲ ταῦτα πιόντες ἐλάβομεν ἕκαστος ἔριφον
 ζέοντα ἐφ' ἑτέρῳ πάλιν πίνακι τοιούτῳ σὺν μύστροις
 χρυσοῖς. ὁρῶν οὖν τὴν δυσχωρίαν ὁ Κάρανος κελεύει
 σπυρίδας ἡμῖν καὶ ἀρτοφόρα διὰ ἱμάντων ἐλεφαντί-
 νων πεπλεγμένα δοθῆναι, ἐφ' οἷς ἡσθέντες ἀνεκροτα-
 25 λίσσαμεν τὸν νυμφίον ὥς καὶ τῶν δοθέντων ἡμῖν ἀνα-
 σεσωσμένων. ἔπειτα στέφανοι πάλιν καὶ διλήκνυθον
 μύρου χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν ἰσόσταθμον τοῖς προ- ^d

1 ἔπινε K: ἐπὶ A 2 ὥς καὶ Schw: καὶ ὥς A 4 προ-
 πιεῖν A: corr. Cas 7 δοκῶ (δοκεῖν Mein) γυμναὶ C 11 κο-
 τυλίαῖς A: corr. C 13 ὥστε om. C 17 καὶ μῆτραι AC:
 corr. Dobr 19 ᾧ καὶ ἐκάστῳ Dobr fort. πεπυρωμένα

τέροις. ἡσυχίας δὲ γενομένης ἐπεισβάλλουσιν ἡμῖν οἱ
 καὶ τοῖς Χύτροις τοῖς Ἀθήνησι λειτουργήσαντες. μεθ'
 οὓς εἰσῆλθον ἰθύφαλλοι καὶ σκληροπαῖκται καὶ τινες
 καὶ θαυματουργοὶ γυναικες εἰς ξίφη κυβιστῶσαι καὶ
 πῦρ ἐκ τοῦ στόματος ἐκριπίζουσαι γυμναί. 4. ἐπεὶ δὲ 5
 καὶ τούτων ἀπηλλάγημεν, ἐκλαμβάνει πάλιν ἡμᾶς θερ-
 μός τις καὶ ζωρότερος πότος, οἶνων ὄντων ἡμῖν Θασίων
 καὶ Μενδαίων καὶ Λεσβίων, χρυσίδων πάνυ μεγάλων
 ἐκάστῳ προσενεχθεισῶν. καὶ μετὰ τὸν πότον ὑελοῦς
 πίνῃξ δίπηχὺς που τὴν διάμετρον ἐν θήκῃ κατακεί- 10
 e μενος ἀργυρᾷ πλήρης ἰχθύων ὀπτῶν πάντα γένη συν-
 ηθροισμένων, ἅπασί τε προσεδόθη καὶ ἀργυροῦν ἀρτο-
 φόρον ἄρτων Καππαδοκίων, ὧν τὰ μὲν ἐφάγομεν, τὰ
 δὲ τοῖς θεράπουσιν ἐπεδώκαμεν. καὶ νιψάμενοι τὰς
 χεῖρας ἐστεφανοῦμεθα καὶ πάλιν στλεγγίδας ἐλάβομεν 15
 χρυσᾶς, διπλασίους τῶν πρότερον, καὶ ἄλλο διλήκνυθον
 μύρου. ἡσυχίας δὲ γενομένης ἐξαλλόμενος τῆς κλίνης
 ὁ Πρωτέας αἰτεῖ σκύφον χοαῖον καὶ πληρώσας οἶνου
 f Θασίου ὀλίγον τι ἐπιρράνας ὕδατος ἐξέπιεν ἐπειπών·
 ὁ πλεῖστα πίνων πλεῖστα κεῖφρανθήσεται. 20
 καὶ ὁ Κάρανος ἔφη· 'ἐπεὶ πρῶτος ἔπιες, ἔχε πρῶτος
 καὶ τὸν σκύφον δῶρον· τοῦτο δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοι
 ἂν πίνωσιν ἔσται γέρας.' ἐφ' οἷς λεχθεῖσιν 'οἱ δ' ἐννέα
 πάντες ἀνέστην' (H 161) ἀρπάζοντες ἄλλος ἄλλον φθά-
 νοντες. εἷς δὲ τῶν συνδειπνούντων ἡμῖν ἄθλιος οὐ 25
 δυνάμενος πιεῖν ἀνακαθίσας ἔκλαιεν ἄσκυφος γενό-
 μενος, καὶ ὁ Κάρανος αὐτῷ χαρίζεται κενὸν τὸ ἔκπωμα.

2 καὶν K: καὶν A 3 σκληροπέκται A: corr. Mus 14 ἐπι-
 δεδώκαμεν A: corr. Di 18 χυαῖον A: corr. C 19 τι Wilam:
 τε A om. CE 22 fort. τανὺτό δὲ 22. 23 ὅσοι ἐὰν A: corr. C
 24 oratio mutila 27 καινὸν A: corr. C

ἐπὶ τούτοις χορὸς εἰσῆλθεν ἀνθρώπων ἑκατὸν ἐμμελῶς¹³⁰
 ᾄδόντων γαμικὸν ὕμνον, μεθ' οὓς ὀγχηστρίδες διε-
 σκευασμένοι τρόπον Νηρηίδων, αἰ δὲ Νυμφῶν. 5. τοῦ
 πότου δὴ προιόντος καὶ τῆς ὥρας ὑποσκιαζούσης ἀνα-
 5 πεταννύουσι τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κύκλῳ ὁθόναις διείληπτο
 πάντα λευκαῖς· καὶ ἀναπετασθεισῶν Ναῖδες ἐφάνησαν
 λάθρα κατὰ μηχανὰς σχασθέντων τῶν φραγμάτων καὶ
 Ἑρωτες καὶ Ἀρτέμιδες καὶ Πᾶνες καὶ Ἑρμαῖ καὶ τοιαῦτα
 πολλὰ εἰδῶλα ἀργυροῖς δαδουχοῦντα λαμπτήρσι. θαν-
 10 μαζόντων δ' ἡμῶν τὴν τεχνιτείαν Ἑρμάνθιοι τῷ ὄντι
 σύαγροι κατὰ πινάκων τετραγώνων χρυσομίτρων σιβύ- b
 ναις ἀργυραῖς διαπεπερονημένοι περιεφέροντο ἐκάστῳ.
 καὶ τὸ θαυμάσιον, ὅτι παρειμένοι καὶ καρηβαροῦντες
 ὑπὸ τῆς μέθης ὁπότε τι τῶν ἀγομένων θεασαίμεθα
 15 πάντες ἐξενήφομεν, ὁρθοὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀνιστάμενοι
 (Ω 11?). ἔναττον οὖν οἱ παῖδες εἰς τὰς εὐτυχεῖς σπυ-
 ρίδας, ἕως ἐσάλπισε τὸ εἰωθὸς τοῦ τελευταίου δείπνου
 σημεῖον· οὕτω γὰρ τὸ Μακεδονικὸν οἶσθα ἔθος ἐν
 ταῖς πολυανθρώποις εὐωχίαις γινόμενον. καὶ ὁ Κάρ- c
 20 νος ἄρξας πότου μικροῖς ἐκπώμασι περισοβεῖν ἐκέλευε
 τοῖς παισίν. ἐπίνομεν οὖν εὐμαρῶς ὥσπερ ἀντίδοτον
 ἐκ τῆς προτέρας ἀκρατοποσίας λαμβάνοντες. ἐν τούτῳ
 δὲ ὁ γελωτοποιὸς εἰσῆλθε Μανδρογένης, ἐκείνου Στρά-
 τωνος τοῦ Ἀττικοῦ, ὥς φασιν, ἀπόγονος καὶ πολλοὺς
 25 κατέρρηξεν ἡμῶν γέλωτας· καὶ μετὰ ταῦτα ὥρχεῖτο
 μετὰ τῆς γυναικὸς ἔτη οὔσης ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα.
 καὶ τελευταῖαι ἐπεισῆλθον ἐπιδόρπια τράπεζαι, τραγή-
 ματά τ' ἐν πλεκτοῖς ἐλεφαντίνοις ἐπεδόθη πᾶσι καὶ

1 fort. ἀνδρῶν 4 δὴ A: δὲ C 6 Ναῖδες K: δᾶδες AC
 10 Ἑρμάνθιοι A: corr. C 22 fort. [ἐκ] ἀκρατοπώσίας ut
 solet A

πλακοῦντες ἕκαστα γένη, Κρητικῶν καὶ τῶν σῶν,
 d ἑταῖρε Λυγκεῦ, Σαμιακῶν καὶ Ἀττικῶν αὐταῖς ταῖς
 ἰδίαις τῶν πεμμάτων θήκαις. μετὰ δὲ ταῦτα ἔξανα-
 στάντες ἀπηλλαττόμεθα νήφοντες νῆ τοὺς θεοὺς διὰ
 τὸν φόβον τοῦ πλούτου ὃν ἐλάβομεν. σὺ δὲ μόνον ἐν 5
 Ἀθήναις μένων εὐδαιμονίζεις τὰς Θεοφράστου θέσεις
 ἀκούων, θύμα καὶ εὖζωμα καὶ τοὺς καλοὺς ἐσθίων
 στρεπτούς, Λήναια καὶ Χύτρον θεωρῶν. ἡμεῖς δ' ἐκ
 τοῦ Καράνου δείπνου πλούτον ἀντὶ μερίδων εὐωχη-
 θέντες νῦν ζητοῦμεν οἷ μὲν οἰκίας, οἷ δὲ ἀγρούς, οἷ 10
 δὲ ἀνδράποδ' ὠνήσασθαι.'

e 6. εἰς ταῦτα, ὦ ἑταῖρε Τιμόκρατες, ἀποβλέπων τίني
 συγκρῖναι ἔχεις τῶν Ἑλληνικῶν δείπνων τὸ προκείμε-
 νον τοῦτο συμπόσιον; ὁπότε καὶ Ἀντιφάνης ὁ κωμω-
 διοποιὸς ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλοπι διαπαίζων ἔφη (II 81 K). 15

τί δ' ἂν Ἕλληνες μικροτράπεζοι,
 φυλλοτρῶγες δράσειαν; ὅπου
 τέτταρα λήψῃ κρέα μίκρ' ὀβολοῦ.
 παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν ὅλους
 f 5 βοῦς ὥπτων, ὕς, ἐλάφους, ἄρνας· 20
 τὸ τελευταῖον δ' ὁ μάγειρος ὅλον
 τέρας ὀπτήσας μεγάλῳ βασιλεῖ
 θερμὴν παρέθηκε κάμηλον.

ὁ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνέσιν καὶ αὐτὸς τῶν βαρ-
 βάρων ἐμφανίζων τὴν μεγαλειότητά φησιν (85). 25

ΠΡ. εἴτ' ἐξένιξε παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους
 131 ἐκ κριβάνου βοῦς. ΔΙΚ. καὶ τίς εἶδε πώποτε
 βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.

1 πλακοῦντων Schw, sed cf. p. 129 e 5 μόνον om C,
 del. Mein, fort. σὺ μὲν οὖν 20 ὥπτων, ὕς Iacobs: ὀπτῶσιν A
 24 ὁ om. C fort. recte

ΠΡ. καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
 παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φένναξ.
 Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πρωτεσιλάῳ διασύρων τὸ τῶν
 Ἰφικράτους γάμων συμπόσιον, ὅτε ἤγετο τὴν Κότυος
 5 τοῦ Θρακῶν βασιλέως θυγατέρα, φησί (I 151 K).

7. καὶν ταῦτα ποιῇθ', ὥσπερ φράζω,
 λαμπροῖς δείπνοις δεξόμεθ' ὑμᾶς,
 οὐδὲν ὁμοίοις τοῖς Ἰφικράτους
 τοῖς ἐν Θράκῃ· καίτοι φασὶν
 10 5 βουβαυκαλόσαυλα γενέσθαι·
 κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲν ὑπεστρωσθαι
 στρώμαθ' ἄλουργῇ μέχρι τῆς ἄρκτου·
 δειπνεῖν δ' ἄνδρας βουτυροφάγους,
 ἀρχυροκόμας μυριοπληθεῖς·
 15 10 τοὺς δὲ λέβητας χαλκοῦς εἶναι
 μείζους λάκκων δωδεκακλίνων·
 αὐτὸν δὲ Κότυν περιεξῶσθαι
 ξωμόν τε φέρειν ἐν χοῖ χρυσῇ
 καὶ γευόμενον τῶν κρατήρων
 20 15 πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων.
 αὐλεῖν δ' αὐτοῖς Ἀντιγενείδαν,
 Ἀργᾶν δ' ἄδειν καὶ κιθαρίζειν
 Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν·
 μέλπειν δ' ὠδαῖς
 25 20 τοτὲ μὲν Σπάρτην τὴν εὐρύχορον,

6 ποιῇς A: corr. Kock 7 δέξεθ' A: corr. Wakefield 8
 ὁμοίως AC: corr. Jacobs 9 καὶ τοῖς φασὶν A: corr. Mus 10
 βυβακαλους αὐτὰ A: duce Meinekio corr. Haupt 12 στρώματα
 μὲν (μὲν om. C) ἄλουργὰ AC: corr. Wakef fort. μέχρι τῆς
 potius quam ἄρκτου corruptum 13 βούτυρον φασιν AC:
 duce Casaubono corr. Dobr 21 ἀντιγενείδαν AC 25 εὐρύ-
 χωρον AC

τοτὲ δ' αὖ Θήβας τὰς ἐπταπύλους,
 τὰς ἁρμονίας μεταβάλλοντας,
 φερνάς τε λαβεῖν δύο μὲν ξανθῶν
 ἵππων ἀγέλας αἰγῶν τ' ἀγέλην
 25 χρυσοῦν τε σάκος 5
 φιάλην τε λεπαστήν
 χιόνος τε πρόχουν κέρχων τε χύτραν
 βολβῶν τε σιρὸν δωδεκάπηχυν
 καὶ πουλυπόδων ἑκατόμβην.
 30 ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ ποιῆσαι 10
 Κότυν ἐν Θράκῃ, γάμον Ἰφικράτει.
 τούτων δ' ἔσται πολὺ σεμνότερον
 καὶ λαμπρότερον παρὰ δεσποσύνοις
 τοῖς ἡμετέροις. τί γὰρ ἐλλείπει
 35 δόμος ἡμέτερος, ποίων ἀγαθῶν; 15
 οὐ σμύρνης ἐκ Συρίας ὀδμαὶ
 λιβάνου τε πνοαί, τερενοχρῶτες
 μαζῶν ὄψεις, ἄρτων, ἀμύλων,
 πουλυποδείων, χολίκων, δημοῦ,
 40 φυσκῶν, ξωμοῦ, τεύτλων, θρίων, 20
 λεκίδου, σκορόδων, ἀφύης, σκόμβρων,
 ἐνθρυμματίδων, πτισάνης, ἀθάρης,
 κυάμων, λαθύρων, ὠχρων, δολίχων,
 μέλιτος, τυροῦ, χορίων, πυῶν,
 45 καρύων, χόνδρου. 25
 κάραβοι ὀπτοί, τευθίδες ὀπταί,
 κεστρεὺς ἐφθός, σηπίαί ἐφθαί,

2 μεταβάλλειν A: corr. Mein 4 ἵππων ἀγέλην A: corr. C
 6 φιλῆν A: corr. C 7 κέρχων C 8 δωδεκαπήχεων C fort.
 recte 9 πολυπόδων ut solent AC 14 ἐκλείπει AC: corr.
 Mein 16 ἐκ K: καὶ A om. C 17 πνοαί Schw (πνοιαί):
 ποῖαι AC 24 πυῶν Schw coll. p. 311 d: πυρῶν A

- μύραιν' ἐφθῆ, κωβιοὶ ἐφθοί,
 θυρνίδες ὀπταί, φυκίδες ἐφθαί, e
 50 βάτραχοι, πέρκαι,
 συνόδοντες, ὄνοι, βατίδες, ψῆτται,
 5 γαλεός, κόκκυξ, θρίσσαι, νάρκαι,
 ρίνης τεμάχη, σχαδόνες, βότρυνες,
 σῦκα, πλακοῦντες, μῆλα, κράνεια,
 55 ῥόαι, ἔρπυλλος, μήκων, ἀχράδες,
 κυῆκος, ἐλαῖαι, στέμφυλ', ἄμητες,
 10 πράσα, γήτειον, κρόμμυα, φυστή,
 βολβοί, καυλοί, σίλφιον, ὄξος,
 μάραθ', ῥά, φακῆ, τέττιγες, ὀποί,
 60 κάρδαμα, σήσαμα, κήρυκες, ἄλες,
 πίνναι, λεπάδες, μύες, ὄστρεα,
 15 κτένες, ὄρκυνες· καὶ πρὸς τούτοις
 ὀρνιθαρίων ἄφατον πλῆθος,
 νητῶν, φατῶν· χῆνες, στρουθοί, f
 65 κίχλαι, κόρυδοι, κίτται, κύκνοι,
 πελεκάν, κίγκλοι, γέρανος — B. τουδὶ
 20 τοῦ χάσκοντος διατειναμένη
 διὰ τοῦ πρῶκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν
 διακόψειεν τὸ μέτωπον.
 70 A. οἶνοι δέ σοι, λευκός,
 γλυκὺς, ἀνθιγενής, ἡδύς, καπνίας.
 25 8. Λυγκεὺς δ' ἐν Κενταύρῳ διαπαίζων τὰ Ἀττικὰ
 δειπνὰ φησι (IV 433 M).
 μάγειρ', ὁ θύων ἐστὶ δειπνίζων τ' ἐμὲ

2 θυρνίδες ἐφθαί C 6 ρίνης A 10 γήτεια AC: corr.
 Di κρόμμυα AC 12 ὀπτοί AC: corr. Mein 14 ὄστρεα A:
 corr. Erfurdt 16 ἀφάτων AC: corr. Schw 19 B. add. Kock
 τουδὶ Mein: τουτὶ A τουτουὶ C 23 velut οἶνοι δ' εἰσὶν πολ-
 λοί, λευκός 27 ἐστὶ Herw: ἐστὶν ὁ A

ῥόδιος, ἐγὼ δ' ὁ κεκλημένος Περίνθιος.
 οὐδέτερος ἡμῶν ἥδεται τοῖς Ἀττικοῖς
 δείπνοις. ἀηδία γάρ ἐστιν Ἀττική
 132 5 ὥσπερ ξενική· παρεθήκε πίνακα γὰρ μέγαν
 ἔχοντα μικροὺς πέντε πινακίσκους ἄνω· 5
 τούτων ὃ μὲν ἔχει σκόροδον, ὃ δ' ἐλίνους δύο,
 ὃ δὲ θρυμματίδα γλυκεῖαν, ὃ δὲ κόγχας δέκα,
 ὃ δ' ἀντακαίου μικρόν. ἐν ὅσῳ δ' ἐσθίω,
 10 ἕτερος ἐκεῖν', ἐν ὅσῳ δ' ἐκεῖνος, τοῦτ' ἐγὼ
 ἠφάνισα. βούλομαι δέ γ', ὃ βέλτιστε σύ, 10
 κἀκεῖνο καὶ τοῦτ', ἀλλ' ἀδύνατα βούλομαι·
 b οὔτε στόματα γὰρ οὔτε χεῖρας πέντ' ἔχω.
 ὄψιν μὲν οὖν ἔχει τὰ τοιαῦτα ποικίλην,
 15 ἀλλ' οὐθέν ἐστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα·
 κατέπασα γὰρ τὸ χεῖλος, οὐκ ἐνέπλησα δέ. 15
 τί οὖν ἔχεις; B. ὅστρεια πολλά. A. πίνακά μοι
 τούτων παραθήσεις αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέγαν.
 ἔχεις ἐλίνους; B. ἕτερος ἔσται σοι πίναξ·
 20 αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ἐπριάμην ὀκτὼ ὀβολῶν.
 A. ὀψάριον αὐτὸ τοῦτο παραθήσεις μόνον, 20
 ἵνα ταῦτά πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγώ, τὸ δ' ἕτερος...
 c Δρομέας δ' ὁ παράσιτος ἐρωτήσαντός τινος αὐτόν, ὥς
 φησιν ὁ Δελφὸς Ἡγήσανδρος (FHG IV 415), πότερον
 ἐν ἄστει γίνεται βελτίῳ δεῖπνῳ ἢ ἐν Χαλκίδι, τὸ προ-
 οίμιον εἶπε τῶν ἐν Χαλκίδι δείπνων χαριέστερον εἶναι 25
 τῆς ἐν ἄστει παρασκευῆς, τὸ πληθὺς τῶν ὀστρέων [καὶ
 τὴν ποικίλειαν] προοίμιον εἰπὼν δείπνου. 9. Δίφιλος

4 post ξενική hiat oratio 5 ἄνω Dobr: ἐν ὧι AC 10
 δέ γ', ὃ Schw: δ' ἐγὼ AC 10. 11 σὺ κἀκεῖνο Schw: συγκα-
 μεῖν AC 12 χεῖρας Emperius: χεῖλη A, cf. p. 137 b v. 119
 15 κατέπλησα γὰρ AC: corr. Mein 19 γὰρ Mus: δ' A 26. 27
 inclusa del. Wilam

δ' ἐν Ἀπολειπούσῃ μάγειρόν τινα παράγων ποιεῖ τάδε
λέγοντα (II 545 K):

πόσοι τὸ πλῆθος εἰσιν οἱ κεκλημένοι
εἰς τοὺς γάμους, βέλτιστε, καὶ πότερ' Ἀττικοὶ d
5 ἅπαντες ἢ καὶ τοῦμπορίου τινές; B. τί δαὶ
τοῦτ' ἐστὶ πρὸς σέ τὸν μάγειρον; A. τῆς τέχνης
5 ἡγεμονία τίς ἐστὶν αὕτη σοι, πάτερ,
τὸ τῶν ἐδομένων τὰ στόματα προειδέναι.
οἶον Ῥοδίους κέκληκας· εἰσιούσι δὲ
10 εὐθύς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι,
ἀποζέσας σίλουρον ἢ λεβίαν, ἐφ' ᾧ
10 χαριεῖ πολὺ μᾶλλον ἢ μυρίνην προσεγχείας.
B. ἀστεῖον ὁ σιλουρισμός. A. ἂν Βυζαντίους, e
ἀψινθίῳ σφιν δεῦσον ὅσα γ' ἂν παρατιθῇς,
15 κάθαλα ποιήσας πάντα κάσκοροδισμένα.
διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθύων
15 πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ καὶ μεστοὶ λάπης.

Μένανδρος δ' ἐν Τροφωνίῳ (IV 205 M):

ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστὶν ὑποδοχή. B. τίνος;
20 ποδαποῦ; διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο γάρ.
οἶον τὰ νησιωτικὰ ταυτὶ ξενύδρια,
ἐν προσφάτοις ἰχθυυδίοις τεθραμμένα
5 καὶ παντοδαποῖς, τοῖς ἀλμίοις μὲν οὐ πάννυ f
ἀλίσκετ', ἀλλ' οὕτως παρέργως ἄπτεται·
25 τὰς δ' ὀνθυλεύσεις καὶ τὰ κεκαρυκευμένα
μᾶλλον προσεδέξατ'. Ἀρκαδικὸς τοῦναντίον

1 Ἀπολειπούσῃ 5 τοῦ ἐμπορίου A 7 αὐτῆς ᾧ πάτερ
A: corr. K 14 σφιν K: σφοιη A om. C δεῦσον C: δεῖξον
A ἄττ' ἂν Cob 15 ποιῆσαι A ποιήσον C: corr. Mein 19
ὑποδοχῆς A: corr. Dobr 21 τὰ μὲν νησ. A: corr. Grot 26
προσεδέξατ' γεται A: corr. Bendl

ἀθάλασσος ὣν τοῖς λοπαδίοις ἀλίσκεται·

10 Ἰωνικὸς πλούταξ ὑποστάσεις ποιῶν
κάνδανλον, ὑποβινητιῶντα βρώματα.

10. ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τοῖς εἰς ἀναστόμωσιν
133 βρώμασιν ὥσπερ ταῖς ἀλμάσιν ἐλάαις, ἃς κολυμβάδας ἑ
καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Γήρᾳ φησὶν (I
426 K)·

ὦ πρεσβῦτα, πότερά φιλεῖς τὰς δρυπεπεῖς ἐταίρας
ἢ <σὺ> τὰς ὑποπαρθένους ἀλμάδας ὥς ἐλάας
στιφράς; 10

Φιλήμων δ' ἐν Μετιόντι ἢ Ζωμίῳ (II 488 K)·

ἰχθὺς τί σοι

ἐφαίνεθ' οὐφθός; B. μικρὸς ἦν, ἀκήκοας;

ἄλμη τε λευκὴ καὶ παχεὶ ὑπερβολῇ,

b κούχλ' λοπάδος προσῶξεν οὐδ' ἡδυσμάτων. 15

ἑ ἐβόων <δ'> ἅπαντες, ὥς ἀγαθὴν ἄλμην ποιεῖς.

ἥσθιον δὲ καὶ τέττιγας καὶ κερκώπας ἀναστομώσεως
χάριν. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ (I 404 K)·

πρὸς θεῶν, ἔραμαι τέττιγα φαγεῖν

καὶ κερκώπην θηρευσάμενῃ 20

καλάμῳ λεπτῷ.

ἐστὶν δ' ἡ κερκώπη ζῷον ὅμοιον τέττιγι καὶ τιτιγονίῳ,
ὥς Σπεύσιππος παρίστησιν ἐν δ' Ὁμοίων. μνημο-
νεύει αὐτῶν Ἐπίλυκος ἐν Κωραλίσκῳ (I 804 K). Ἀλε-
ξίς ἐν Θράσωνί φησι (II 326 K)· 25

c σοῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν

1 ὦν Mein: ἐν A λεπαδίοις Madv 2 πλούταξ: ὑπ.
ποιῶ Coraes 3 κανανλον ὑποβινητιῶντα A: corr. p. 517 a
8 δρυπεπεῖς C 9 σὺ add. Bgk 12 τισσοί A: corr. ε 13
ἐφθός A: corr. Dobr 14 μικρὸς Bendl 16 δ' add. Mein 17
εἴσθιον A: corr. C 19 ἐραῖ A ἐραῖς C: corr. Pors coll. Eur.
Hipp. 219 22 τρυγονίῳ AC: cf. Phot. p. 217 N 26 λαλη-
στέραν A: corr. C

οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην, γύναι,
οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', <οὐ χελιδόνα>
οὐ τρυγόν', οὐ τέτιγα.

Νικόστρατος δ' ἐν Ἀβρα (II 219 K).

5 πῖναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται
ἔχων ἐχίνον, ὠμοτάριχον, κάππαριν,
θρυμματίδα, τέμαχος, βολβὸν ἐν ὑποτρίμματι.

11. ὅτι δ' ἦσθιον διὰ [τὴν] ἀναστόμωσιν καὶ τὰς δι'
ὄξους καὶ νάπυος γογγυλίδας σαφῶς παρίστησι Νίκαν-
10 δρος ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν λέγων οὕτως (fr. 70 Schn): d
γογγυλίδος δισσή γὰρ ἰδ' ἐκ ῥαφάνοιο γενέθλη
μακρὴ τε στιφρὴ τε φαίνεται ἐν πρασιῇσι.
καὶ τὰς μέν θ' αὔηνον ἀποπλύνας βορέησι,
προσφιλέας χειμῶνι καὶ οἴκουροῖσιν ἀεργοῖς·
15 5 θερμοῖς δ' ἱκμανθεῖσαι ἀναζώουσ' ὑδάτεσσι.
τμῆγε δὲ γογγυλίδος ῥίζας καὶ ἀκαρφέα φλοιὸν
ἦκα καθηράμενος λεπτοργέας, ἥελίῳ δὲ
αὐήνας ἐπὶ τυτθὸν ὅτ' ἐν ζεστῷ ἀποβάπτων
ὑδατι δριμύη πολέας ἐμβάπτισον ἄλμῃ,
20 10 ἄλλοτε δ' αὖ λευκὸν γλεῦκος συστάμνισον ὄξει e
ἴσον ἴσῳ, τὰς δ' ἐντὸς ἐπιστύψας ἀλλ' κρύψαις.
πολλάκι δ' ἀσταφίδας προχέαις τριπτῆρι λεήνας
σπέρματά τ' ἐνδάκνουτα σινήπυος. εἰν ἐνὶ δὲ τρυῖ
ὄξεος ἱκμάζουσα καὶ ὠμοτέρην ἐπὶ κόρσῃν
25 15 ὄριον ἀλμαίην αμυσσαι κεχρηόσι δαίτης.

2 suppl. Mein et Cob 5. 6 fort. τῶν μεγάλων — ἐχίνων
8 εἶσθιον A: corr. C τὴν om. C 11 ἰδὲ ῥ. IG Schn ῥεφά-
νοιο A: cf. IX p. 369 c 13 ἀποπλύνας A: corr. Bernardus 16
κατακαρφέα OSchn 17 ἥελιος A: corr. Mus 18 ὅτ' ἐν ζεστῷ
Wilam 19 δριμύη A: corr. Bern αλμῇ A: corr. Mus 20
λευκὸν γλυκεῖ A: corr. Mus 22 ἀσταφίδος A: corr. Bern
προχέας et λεήναις A: corr. OSchn 24. 25 ὠμοτέρη ἔτι κόρση
et ἀνύσαι κεχρηόσι OSchn

† Δίφιλος δ' ἢ Σώσιππος ἐν Ἀπολειπούσῃ (II 546 K)·

ἔστιν ἔνδον ὄξος ὀξύ σοι.

ὑπολαμβάνω, παιδάριον, ὅπῃ ἐλήφαμεν.

ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω καὶ πυκνά,

ἢ φυλλὰς ἢ δριμεῖα περιοισθήσεται·

5

5 τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων

ἀναστομοῖ τάχιστα τᾶσθητήρια,

τό τε νωκαρῶδες καὶ κατημβλυμένον

ἐσκέδασε ἀποίησεν ἡδέως φαγεῖν.

13412. Ἀλεξίς δ' ἐν Ταραντίνους ἐν τοῖς συμποσίοις φησὶ 10

τοὺς Ἀττικοὺς καὶ ὀρχεῖσθαι ὑποπιόντας (II 379 K)·

τοῦτο γὰρ νῦν ἐστὶ σοι

ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον·

ἅπαντες ὀρχοῦντ' εὐθύς, ἂν οἴνου μόνον

ὀσμὴν ἴδωσι· συμφορὰν λέγεις ἄρ' ἂν

15

5 φαίης ἂν εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω.

καὶ τοῖς μὲν ἀγενείοις ἴσως ἔπεστί τις

χάρις· ἀλλ' ἐπὶ δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον

ἢ τὸν παραμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον

b βαυκιζόμενον τὰ λευκά τ' ἀναβάλλονθ' ἄμα, 20

10 ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' [ἂν αὐτὸν] ἐπὶ τοῦ ξύλου

λαβών.

μήποτε δὲ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Κασσὶ κατὰ τὸ Ἀττικὸν

ἔθος [τῆς ὀρχήσεως] κωμῶδει τινα τῶν σοφῶν ὥς παρὰ

δεῖπνον ὀρχούμενον λέγων οὕτως (II 55 K)· 25

2 ἔνδοξος A: corr. Pors 2 sqq parum inter se cohaerent
5 ἢ φυλλὰς η A: corr. Scal, sed duplex articulus nihili, fort.
ἢ φυλλὰς εἰ δριμεῖα 14 εὐθέως A: corr. C 15 ἴσχωσι C
(ἴδωσι E ut A) συμφορὰν σέγ' (vult ut σύ γ') εἰσορᾶν φαίης
ἂν Cas 18 χάρις C: σοι χάρις A (ex fr. v. 1) 20 τὸν ἀβάλλ-
λονθ' A: corr. Iacobs 21 ἥδιστ' ἂν Dobr: ἥδιστον A ἂν
αὐτὸν del. Dobr 24 τῆς ὀρχήσεως del. K

οὐχ ὀρᾷς ὀρχούμενον
 ταῖς χερσὶ τὸν βάκηλον; οὐδ' αἰσχύνεται
 ὁ τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἐξηγούμενος,
 ὁ τὴν Θεοδέκτου μόνος ἀνευρηκὼς τέχνην,
 5 ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδῃ. c
 τούτοις οὐδ' ἀναρμόστως ἄν τις ἐπενέγκαι τὰ Ἐρίφω
 τῷ κωμικῷ ἐν Αἰόλῳ εἰρημένα τάδε (II 428 K).
 λόγος γάρ ἐστ' ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων.
 οἶνον λέγουσι τοὺς γέροντας, ὃ πάτερ,
 10 πείθειν χορεύειν οὐ θέλοντας.
 Ἄλεξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἴσοστάσιόν φησιν
 (II 328 K).
 ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον ὀρχεῖσθαι μόνον
 βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν, ὄψων ὀνόματα
 15 καὶ σιτίων ἔχοντες, Ὅψων, Κάραβος d
 καὶ Κωβίος, Σεμίδαλις.
 13. Ἄττικόν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίτως διαγράφει
 Μάτρων ὁ παρῳδός, ὅπερ διὰ τὸ σπάνιον οὐκ ἂν
 ὀκνήσαιμι ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, ὁ Πλούταρχος ἔφη,
 20 ἀπομνημονεῦσαι.
 δεῖπνα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροφα καὶ μάλα
 πολλὰ (α 1),
 ἃ Ξενοκλῆς ῥήτωρ ἐν Ἀθήναις δείπνισεν ἡμᾶς.
 ἦλθον γὰρ κάκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λιμός (ζ 164). e
 25 οὗ δὲ καλλίστους ἄρτους ἶδον ἠδὲ μεγίστους,
 5 λευκοτέρους χιόνος, ἔσθειν δ' ἀμύλοισιν ὁμοίους
 (K 436. 7) . . .
 τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο πεσσομενάων (Υ 223).

10 οὐκ ἐθέλοντας Mein recte opinor 16 καὶ σεμίδαλις
 A: corr. Di 17 ἀχαρίτως AC: corr. Mein 26 ἐσθίειν
 AC: corr. Mus hiatum not. K, cf. etiam II p. 64c 28 τάων
 i. e. fort. μαζῶν pro Borea fuit hominis nomen

αὐτὸς δὲ Ξενοκλῆς ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν (Γ 196),
 στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών. σχεδόθεν δέ οἱ ἦν παρὰ-
 σιτος (ν 128. 30)

Χαιρεφών, πεινῶντι λάρω ὄρνιθι ἐοικώς (ε 51),
 f 10 νήστης, ἀλλοτρίων εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων (ε 250). 5
 τῷ δὲ μάγειροι μὲν φόρεον πλησάν τε τραπέζας,
 οἷς ἐπιτετράφεται μέγας οὐρανὸς ὀπτανιάων (Ε 750)
 ἡμὲν ἐπισπεῦσαι δείπνου χρόνον ἢδ' ἀναμεῖναι.
 εὐθ' ἄλλοι πάντες λαχάνοις ἐπὶ χεῖρας ἱάλλον (ι 288),
 15 ἄλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἄλλ' ἥσθιον εἶδατα πάντα, 10
 135 βολβούς ἀσπάραγόν τε καὶ ὄστρεα μυελόεντα (ι 293),
 ὠμοτάριχον ἔων χαίρειν, Φοινίκιον ὄψον.
 αὐτὰρ ἐχίνους ῥῖψα καρηκομόωντας ἀκάνθαις·
 οἷ δὲ κυλινδόμενοι καναχὴν ἔχον ἐν ποσὶ παίδων
 (Π 794) 15
 20 ἐν καθαροῖ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἡϊόνος κλύζεσκε (Ψ 61).
 πολλὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους εἶλκον ἀκάν-
 θας (Κ 15).
 ἡ δὲ Φαληρικὴ ἦλθ' ἀφύη, Τρίτωνος ἐταίρη,
 ἄντα παρειάων σχομένη ῥυπαρὰ κρήδεμνα (α 334) ... 20
 b τοὺς δ' ὁ Κύνκλωψ ἐφίλει καὶ ἐν οὖρεσιν ἐξεπεφύκει ...
 25 πίνας ἦλθε φέρων καὶ ἄμυλα ἡγήεντα (δ 72),
 ἄς κατὰ φνικότριχος πέτρης λευκὸν τρέφει ὕδωρ ...
 ψῆττά τε χονδροφυῆς καὶ τρίγλη μιλοπάροχος (ι 125).
 τῇ δ' ἐγὼ ἐν πρώτοις ἐπέχον κρατερώνυχχα χεῖρα 25
 (ρ 410?)

10 πειθόμην AC εἶσθιον A 12 χαίρειν μακρά,
 Ποντικὸν ὄψον K, cf. Archestratus supra III p. 117a v. 3, nisi
 forte salsamenta Gaditana intellegas 21 versus nec suo
 loco traditus nec sine vitio 22 ἄμυλα corruptum, sed κατὰ
 pro καὶ certum videtur 23 φνικότριχος AC: corr. Scal
 23 post ὕδωρ hiat oratio

- οὐδ' ἔφθην τρώσας μιν, ἄσσε <δὲ> Φοῖβος Ἀπόλλων.
 30 ὥς <δὲ> ἶδον Στρατοκλῆ, κρατερόν μῆστωρα φό-
 βοιο (M 39),
 τρίγλης ἱπποδάμοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχοντα (Ω 724), c
 5 ἄψ δ' ἐλόμην χάρμη, λαιμόν δ' ἄπληστον ἄμυξα.
 ἦλθε δὲ Νηρῆος θυγάτηρ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 σπηπὶ ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα (κ 136),
 35 ἣ μόνη ἰχθὺς οὖσα τὸ λευκὸν καὶ μέλαν οἶδε.
 καὶ Τιτυὸν εἶδον, λίμνης ἐρικυδέα γόγγρον (λ 576)
 10 κείμενον ἐν λοπάδεσσ'· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο τραπέζας·
 τῷ δὲ μετ' ἰχθυα βαῖνε θεὰ λευκώλενος ἰχθὺς (γ 30
 A 55)
 ἔρχεσθαι, ἣ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοίνῃσι μιγῆναι (λ 267), d
 40 ἐκ Κωπῶν, ὅθεν ἐρχέλεω γένος ἀγροτεράων (B 852),
 15 παμμεγέθης, ἣν οὐ κε δὴ ἀνέρες ἀθλητῆρες (M 447),
 οἷοι ἄρ' Ἀστυάναξ τε καὶ Ἀντήνωρ ἐγένοντο,
 ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδὲος ὀχλίσσειαν (M 448)·
 τρισπίθαμοι γὰρ ταί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν (λ 310)
 45 εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι (λ 312).
 20 πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα κατὰ στέρος ἦλθ' ὁ μά-
 γειρος (Ψ 116),
 σείων ὀψοφόρους πίνακας κατὰ δεξιὸν ὦμον (E 46).
 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναί χύτραι ἔποντο e
 (B 534),
 25 αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίας λοπάδες τόσαι ἐστιχόωντο (B 516).

1 τρώσας (τρώγειν C) ἵνα (om. in lacuna C) εἶσσε φοῖ-
 βος AC: corr. Scal 2 δὲ add. Mus 4 nota lectionem
 ἱπποδάμοιο κάρη C: κακῆς A 8 εὐῶσα AC: corr. s
 9 εἶδον AC 10 λοπάδι C 14 ἐκ Κωπῶν K (ἐν Κώπαις
 praeivit Wilam): ἐν κοιτῶν' A ἐν κοιτῶν C ἐκ κοιτῶν E
 15 fort. τῇν 20 στέρας AC: corr. Cas 25 ἐπ' εὐβοίαν A:
 corr. C, cf. Antiphanis verba p. 169ef

50⁷ Ἴρις δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴνέμος, ὠκέα τευθίς (B 786),
 πέρικη τ' ἀνθεσίχρως καὶ ὁ δημοτικὸς μελάνουρος,
 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπετ' ἰχθύσιν ἀθανάτοισιν (Π 154).
 οἶη δ' αὖ θύννου κεφαλὴ θαλαμηιάδαο (λ 543. 557)
 νόσφιν ἀφειστήκει, κεχολωμένη οὔνεκα τευχέων 5
 55 αἰρομένων· τὸ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισι
 (λ 555).

f ῥίνη δ', ἣν φιλέουσι περισσῶς τέκτονες ἄνδρες (Z 315),
 τρηχεῖ' ἄλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἦς σαρκὸς δύνάμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι 10
 (ι 27. 28).

ὀπταλέος δ' εἰσῆλθε πελώριος ἱππότης κεστρεὺς (B 336)
 60 οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δυνάδεκα σαργοὶ ἔποντο (Γ 143).
 κυανόχρως δ' ἀμίας ἐπὶ τοῖς μέγας, ὃς τε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς (δ 385. 6), 15
 136 καριῖδές θ', αἰ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰσὶν αἰδοί,
 αἰ δὴ γήραι κυφαὶ ἔσαν, χρησταὶ δὲ πάσασθαι (β 16).
 65 χρύσοφους, ὃς κάλλιστος ἐν ἄλλοις ἴσταται ἰχθύς
 (X 318),

κάραβος, ἀστακὸς αὖτε λιλαίετο θωρήσσεσθαι (υ 27) 20
 ἐν μακάρων δειπνοῖς. τοῖς δαιτυμόνες χέρ' ἐφέντες
 ἐν στόμασιν <τ'> ἔθεσαν καὶ ἀπήγαγον ἄλλυδις ἄλ-
 λον (λ 385).

τῶν δ' ἄρ' ἔλοψ κρείων δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν
 (B 645), 25

b 70 οὐ πλήρης περ ἐὼν κρατερῶς παλάμη ἐπορέχθη

4 αὖ θυνηκυνου A: corr. C 5 εἴνεκα Hom 8 ῥίνην
 φιλ. A ῥίνην τήν φιλ. C: corr. Wilam 9 οὐ C: ἦ A
 12 ὀπτανέος A: corr. C 16 cf. ad II p. 64c 17 αἰδη
 γαρῖκυφαι A αἰ δὴ γὰρ ἰδεῖν φυήν C: corr. Paessens 22 τ'
 add. Mein

- γεύσασθ' ἱμείρων· τὸ δέ γ' ἀμβροσίη μοι ἔδοξεν (κ 555),
οἷην δαίνυνται μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες (ε 7).
μύραιναν δ' ἐπέθηκε φέρων, προκάλυμμα τραπέξης
(ρ 333),
5 ζώνην θ', ἣν φορέεσκεν ἀγαλλομένη περὶ δειρήν
(Δ 137),
75 εἰς λέχος ἥνικ' ἔβαινε Δρακοντιάδῃ μεγαθύμῳ.
σάνδαλα δ' αὖ παρέθηκεν ἀειγενῇ ἀθανατάων,
βούγλωσσόν <θ'>, ὃς ἔναιεν ἐν ἄλμῃ μορμυρούσῃ
10 (Ζ 396), c
κίχλας δ' ἐξείης ἡβήτορας ὑψιπετέεις
καὶ πέτρας κάτα βοσκομένας, ὑάδας θ' ὑδατινοῦς.
80 ἐν δ' ἀναμῖξ σαργοί τε καὶ ἵππουροι γλάνιές τε,
μόρμυρος ἄντα δ' ἦν, μεγάλη, σπάρος· οὗς ὁ μά-
15 γειρος
σίζοντας παρέθηκε φέρων, κνίσωσε δὲ δῶμα (ρ 333).
τῶν ἔλεγεν δαίνυσθαι· ἐμοὶ δέ γε θηλυτεράων
εἶναι βρώματ' ἔδοξεν· ἐπεὶ δ' οἰμαινον ἐπ' ἄλλα.
85 κεῖτο δέ τις βατάνη, ἥς οὐδεὶς ἤπτετο δειπνῶν, d
20 ἐν καθαρχῷ ὅθι περ λοπάδων διεφαίνετο χῶρος
(K 199) . . .
ἐξῆς κόσσυφος ἦλθε μόνος γεύσασθαι ἔτοιμος·
οὐ μὲν οὐδ' ἄρ' ἄδικτος ἔην, πόθεον δὲ καὶ ἄλλοι.

2 οἷην Nauck: εἶναι ἦν AC δαίνυνται Moser: δαίονται
C δέονται A 3 τὸ κάλυμμα AC: corr. K 5 δειρήν C:
δῆριν A 8 quidni θεῶν ἀειγενετῶν? ἀειγενῇ non verum
9 βουγλώσων ὃς A βούγλωστος C: corr. Mein 11 ὑψιπετέεις
τε Wilam 12 ὑνάδας θ' AC: corr. Schw, simul sunt *Hya-*
des pluviae 14 fort. μόρμυρος ἦν, γαλέη μεγάλη (γαλέη pro
μεγάλη Scalig) οὗς C: ἥς A 17 τῶν δ' C 18 ἐπὶ θ'
ῶμαινον C, ἐπειθ' ῶμαινον Mein 19 βατάνης A βατὶς C:
corr. Schw, sed fort. τῆς δειπνῶν A δειπνῶ superscr. ου C:
corr. Mein 20 hiatum not. Mein

κωλήν δ' ὥς εἶδον, ὥς ἔτρεμον (Ξ 294). ἐν δὲ σίναπυ
90 κεῖτ' ἀγχοῦ γλυκὺ πλείονα χρυσὸς ὦν ἀπερύκων.
γευσάμενος δ' ἔκλαιον, ὅτ' αὔριον οὐκ ἔτι ταῦτα
(μ 309)

ὄψομαι, ἀλλὰ με τυρῶ δεῖ καὶ μάξῃ ὀτρηνῇ 5
e νηδὺς δ' οὐχ ὑπέμεινε, βιάζετο γὰρ ἀδέεσσι (Π 102).
δάμνα μιν ζωμός τε μέλας ἀκροκώλιά θ' ἐφθά.
95 παῖς δέ τις ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν τρισκαίδεκα νήσας
(B 557),

λίμνης ἐξ ἱερῆς, μάλα πίωνας· ἄς ὁ μάγειρος (E 710) 10
θῆκε φέρων, ἔν' Ἀθηναίων κατέκειντο φάλαγγες
(B 558)

Χαιρεφώων δ' ἐνόησεν ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
(A 343)

ὄρνιθας γινῶναι καὶ ἐναίσιμα σιτίζεσθαι (β 159). 15
f 100 ἥσθιε δ' ὥστε λέων, παλάμη δ' ἔχε τὸ σκέλος αὐ-
τοῦ (ι 292. α 104),

ὄφρα οἱ οἴκαδ' ἰόντι πάλιν ποτιδόρπιον εἶη (ι 234).
χόνδρος δ' ἠδυπρόσωπος, ὃν Ἥφαιστος κάμεν ἔψων
(B 101), 20

Ἀττικῶ ἐν κεράμῳ πέττων τρισκαίδεκα μῆνας (E 387).
αὐτὰρ ἐπεὶ δόρποιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο (ω 489),
105 χεῖρας νιψαμένοισιν ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων (T 1)

ῥαῖος παῖς ἦλθε φέρων μύρον ἱρινον ἠδύ,
137 ἄλλος δ' αὖ στεφάνους ἐπὶ δεξιὰ πᾶσιν ἔδωκεν, 25

1 δ' εἰσίδον πῶς ἔτρεμεν AC: corr. Scaliger 2 γλυκὺ
πνεῖον Mein, ego non expedio 5 τυρῶδει A: corr. C, prae-
stat δει τυρῶ hiatum not. Scal 6 νηδὺς Paessens: νηλῆς
AC 7 ἀδέεσσι AC: corr. K, pluralem numerum finxit ad si-
militudinem versus Homericum 8 et 21 τρισκαίδεκα A: corr. C
12 hiatum not. Mein 19—21 haec non integra, fort. τρισκαί-
δεκ' ἄμηντας 24 ἱρινον AC: corr. Cas

- οἱ ῥόδον ἀμφεπλέκοντο διάνδιχα κοσμηθέντες (ι157).
 κρητὴρ δὲ Βρομίου ἐκεράννυτο, πίνετο δ' οἶνος
 110 Λέσβιος, οὗ δὲ πλεῖστον ἀνὴρ ὑπὲρ ἄνδρα πεπώκει.
 δεύτεραι αὖτε τράπεζαι ἐφωπλίζοντο γέμουσαι·
 5 ἐν δ' αὐταῖσιν ἐπὴν ἄπιοι καὶ πίονα μῆλα (ι 217), b
 ῥοιαί τε σταφυλαί τε, θεοῦ Βρομίιο τιθῆναι,
 πρόσφατος ἦν θ' ἀμάμαξυν ἐπὶ κλησιν καλέουσι (ε273).
 115 τῶν δ' ἐγὼ οὐδενὸς ἦσθον ἀπλῶς, μεστὸς δ' ἀνε-
 κείμην.
 10 ὥς δὲ ἶδον ξανθόν, γλυκερόν, μέγαν ἔγκυκλον,
 ἄνδρες,
 Δῆμητρος παῖδ' ὁπτόν ἐπεισελθόντα πλακοῦντα,
 πῶς ἂν ἔπειτα πλακοῦντος ἐγὼ θείου ἀπεχοίμην c
 (K 243) . . .
 15 οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν χεῖρες, δέκα δὲ στόματ' εἶεν
 (B 490),
 120 γαστήρ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη.
 πόρνοι δ' εἰσῆλθον, κοῦραι δύο θαυματοποιοί,
 ὥς Στρατοκλῆς ἦλαννε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς (B 764).
 20 14. Ἄλεξις δ' ἐν Συντρέχουσιν ἐπισκώπτων τὰ
 Ἀττικὰ δεῖπνά φησιν (II 375 K).
 ἔγωγε δύο λαβεῖν μαγείρους βούλομαι
 οὓς ἂν σοφωτάτους δύνωμ' ἐν τῇ πόλει. d
 μέλλοντα δειπνίζειν γὰρ ἄνδρα Θετταλὸν
 25 οὐκ Ἀττικηρῶς οὐδ' ἀπηκριβωμένως
 5 λιμῶ παρελθεῖν ἃ δεῖ καθ' ἑν
 ἕκαστον αὐτοῖς παρατιθέντα . . . μεγαλείως δέ . . .

1 fort. ῥόδιν' ἀμφ. 5 πίονα μῆλα cf. Hermippus I p. 27 f
 7 πρόσφατοι Heinsius 11. 12 ἀγνῆς | Δημ. Mein 14 hia-
 tum not. Mein 18 πόρνοι δύο Δ: corr. C 26. 27 haec
 et mutila et corrupta, extremum fuit μεγαλείως δέ δεῖ

εὐτράπεζοι δ' εἰσὶν ὄντως οἱ Θετταλοί, καθὰ καὶ
Ἐριφίς φησιν ἐν Πελοποννησίᾳ οὕτως (II 430 K).

τάδ' οὐ Κόρινθος οὐδὲ Λαίς, ὧς Σύρε,
οὐδ' εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφά,
ὧν οὐκ ἄμοιρος ἦδε χεῖρ ἐγίνετο.

5

e ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους Πτωχοὺς
ποιήσας τοὺς Ἀθηναίους φησὶν (I 5 K), ὅταν τοῖς Διοσ-
κούροις ἐν πρυτανείῳ ἄριστον προτιθῶνται, ἐπὶ τῶν
τραπέζων τιθέναι ἑταῖρον καὶ φυστήν δρυπεπεῖς τ'
ἐλάας καὶ πράσα, ὑπόμνησιν ποιουμένους τῆς ἀρχαίας 10
ἀγωγῆς. Σόλων δὲ τοῖς ἐν πρυτανείῳ σιτουμένοις
μᾶζαν παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἐορταῖς προσ-
παρατιθέναι, μιμούμενος τὸν Ὅμηρον. καὶ γὰρ ἐκεῖ-
νος τοὺς ἀριστεῖς συνάγων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα
f ἑφύρετο δ' ἄλφιτα φησὶν. Χρύσιππος τ' ἐν τε- 15
τάρῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς φησιν· ἐν
Ἀθήναις δὲ ἱστοροῦσιν οὐ πάντῃ ἀρχαίων δυεῖν γινο-
μένων δειπνῶν ἐν Λυκείῳ τε καὶ Ἀκαδημείᾳ, τοῦ
μὲν εἰς τὴν Ἀκαδημειαν εἰσενέγκαντος ὀψοποιοῦ λο-
πάδα πρὸς ἑτέραν τινὰ χρεῖαν τὸν κέραμον κατὰξαι 20
πάντα τοὺς ἱεροποιοὺς ὥς [μακρόθεν] οὐκ ἀστείας
παρεισδύσεως γινομένης, δέοντος ἀπέχεσθαι τούτων
<τῶν> μακρόθεν· τὸν δ' ἐν τῷ Λυκείῳ κρέας [ταρι-
χηρὸν] εἰς τὰριχος διασκεύασαντα μαστιγωθῆναι ὥς
138 παρὰ σοφιστὴν πονηρῶς. Πλάτων δ' ἐν β' Πολι- 25

2 Ἐριππος Reinesius 4 Θετταλῶν χεῖρ ξένων C 4.
5 τροφῶν οὐκ A: corr. Mus 12 fort. ἄρτον δ' ἐν 15 ἐφύ-
ρετο δ' ἄλφιτα non sunt Iliadis τ' A: δὲ C 18. 19 ἀκα-
δημεία et ἀκαδημειαν AC: corr. Mein 21 πάντα Mein: πάντας
AC μακρόθεν del. Di 22 puto δεῖν ἀπέχεσθαι 23 τῶν
add. Schw 23. 24 ταριχηρὸν del. K

τείας οὕτως ἐστιᾶ τοὺς αὐτοῦ νεοπολίτας, γράφων
(p. 372c): ἄνευ ὄψου, ἔφη, ὥς ἔοικας, ποιεῖς τοὺς ἄν-
δρας ἐστιωμένους. ἀληθῆ, ἣν δ' ἐγώ, λέγεις· ἐπελα-
θόμην ὅτι καὶ ὄψον ἔξουσιν, ἅλας τε δηλονότι καὶ
5 ἐλαίας καὶ τυρὸν καὶ βολβούς καὶ λάχανά γε οἷα δὴ
ἐν ἀγροῖς ἐψήματα [τε] ἐψήσονται. καὶ τραγήματά που
παραθήσομεν αὐτοῖς τῶν τε σύκων καὶ ἐρεβίνθων καὶ
κνάμων, καὶ μύρτα καὶ φηγούς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ
μετρίως ὑποπίνοντες. καὶ οὕτως διάγοντες τὸν βίον b
10 ἐν εἰρήνῃ μετὰ ὑγιείας, ὥς εἰκός, γηραιοὶ τελευτῶντες
ἄλλον τοιοῦτον βίον τοῖς ἐκγόνοις παραδώσουσιν.'

15 15. ἐξῆς δὲ λεκτέον καὶ περὶ τῶν Λακωνικῶν συμ-
ποσίων. Ἡρόδοτος μὲν οὖν ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστο-
ριῶν περὶ τῆς Μαρδονίου παρασκευῆς λέγων καὶ μνη-
15 μονεύσας Λακωνικῶν συμποσίων φησί (c. 82): Ἐξέξης
φεύγων ἐκ τῆς Ἑλλάδος Μαρδονίῳ τὴν παρασκευὴν
κατέλιπε τὴν αὐτοῦ. Πανσανίαν οὖν ἰδόντα τὴν τοῦ
Μαρδονίου παρασκευὴν χρυσῶ καὶ ἀργύρῳ καὶ παρα- o
πετάσμασι ποικίλοις κατεσκευασμένην κελεῦσαι τοὺς
20 ἀρτοποιοὺς καὶ ὀψοποιοὺς κατὰ ταῦτά καθὼς Μαρ-
δονίῳ δεῖπνον παρασκευάσαι. ποιησάντων δὲ τούτων
τὰ κελευσθέντα τὸν Πανσανίαν ἰδόντα κλίνας χρυσᾶς
καὶ ἀργυρᾶς ἐστρωμένας καὶ τραπέζας ἀργυρᾶς καὶ
παρασκευὴν μεγαλοπρεπῆ δεῖπνου ἐκπλαγέντα τὰ προ-
25 κείμενα κελεῦσαι ἐπὶ γέλῳ τοῖς ἑαυτοῦ διακόνοις
παρασκευάσαι Λακωνικὸν δεῖπνον. καὶ παρασκευα-
σθέντος γελάσας ὁ Πανσανίας μετεπέμψατο τῶν Ἑλ-
λήνων τοὺς στρατηγούς καὶ ἐλθόντων ἐπιδείξας ἑκα- d

6 τε om. C et Plat 18 κατασκευὴν Herod, σκηνὴν Schw
20 ταῦτα A: corr. C 22. 23 χρυσῶ καὶ ἀργύρῳ C 24 ἐκ-
πλαγέντα καὶ τὰ A: fuit καὶ ἐκπλ. τὰ

τέρου τῶν δειπνῶν τὴν παρασκευὴν εἶπεν· ἄνδρες Ἕλληνες, συνήγαγον ὑμᾶς βουλόμενος ἐπιδεῖξαι τοῦ Μήδων ἡγεμόνος τὴν ἀφροσύνην, ὃς τοιαύτην διαίταν ἔχων ἤλθεν ὥς ἡμᾶς οὕτω ταλαίπωρον ἔχοντας· φασὶ δέ τινες καὶ ἄνδρα Συβαρίτην ἐπιδημήσαντα τῇ 5 Σπάρτῃ καὶ συνεστιαθέντα ἐν τοῖς φιδιτίοις εἰπεῖν· ἑικότως ἀνδρειότατοι ἀπάντων εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι· ἔλοιτο γὰρ <ἄν> τις εὖ φρονῶν μυριάκις ἀποθανεῖν ἢ οὕτως εὐτελοῦς διαίτης μεταλαβεῖν.

e 16. Πολέμων δ' (fr. 86 Pr) ἐν τῷ παρὰ Ξενοφῶντι 10 κανάθρῳ (Ages. 8, 7) τοῦ παρὰ Λάκωσι καλουμένου δειπνοῦ κοπίδος μνημονεύοντα Κρατῖνον ἐν Πλού- τοις λέγειν (I 63 K).

ἄρ' ἀληθῶς τοῖς ξένοισιν ἔστιν, ὥς λέγουσ', ἐκεῖ πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσιν ἐν τῇ κοπίδι θοιναῖσθαι καλῶς, 15 ἐν δὲ ταῖς λέσχαισι φύσκει προσπεπατταλευμέναι κατακρέμονται τοῖσι πρεσβύταισιν ἀποδάκνειν ὀδᾶξ; καὶ Εὐπόλις ἐν Εἰλώσι (I 294 K).

f καὶ γένηται τοῖσδε σήμερον κοπίς. δειπνον δ' ἔστιν ἰδίως ἔχον ἢ κοπίς, καθάπερ καὶ τὸ 20 καλούμενον ἄικλον. ἐπὶ δὲ κοπίζωσι, πρῶτον μὲν δὴ σκηναὶς ποιοῦνται παρὰ τὸν θεόν, ἐν δὲ ταύταις στιβάδας ἐξ ὕλης, ἐπὶ δὲ τούτων δάπιδας ὑποστρων- νύουσιν, ἐφ' αἷς τοὺς κατακλιθέντας εὐωχοῦσιν οὐ μόνον τοὺς ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἀφικνουμένους, ἀλλὰ 25 καὶ τοὺς ἐπιδημήσαντας τῶν ξένων. θύουσιν δ' ἐν 139ταῖς κοπίσιν αἶγας, ἄλλο δ' οὐδὲν ἱερεῖον· καὶ τῶν

4 ὥς AC: ἐς Herod 8 ἄν add. Di 10. 11 ἐν τῷ περὶ τοῦ π. Ξ. κανάθρου Cas 16 φύσκει A: corr. C 21 κοπισ ζῶσι A: corr. Mus 22 deus fort. Apollo Amyclaeus, cf. p. 140a 24 fort. ἐφ' αἷς κατακλιθέντας 25 ἡμεδαπῆς: itaque non loquitur Polemo, sed unus ex iis qui sunt p. 140 b; oratio non integra

κρεῶν διδόασι μοίρας πᾶσι καὶ τὸν καλούμενον φυσί-
 κιλλον, ὅς ἐστιν ἀρτίσκος ἐγκρίδι παραπλήσιος, γογ-
 γυλώτερος δὲ τὴν ιδέαν. διδόασι τῶν συνιόντων
 ἐκάστῳ τυρὸν χλωρὸν καὶ [γαστρὸς καὶ] φύσκης τό-
 5 μον καὶ τραγήματα σὺνὰ τε ξηρὰ καὶ κυάμους καὶ
 φασήλους χλωρούς. κοπίζει δὲ καὶ τῶν ἄλλων Σπαρ-
 τιατῶν ὁ βουλόμενος. ἐν δὲ τῇ πόλει κοπίδας ἄγουσι
 καὶ τοῖς Τιθηνιδίοις καλουμένοις ὑπὲρ τῶν παίδων·
 κομίζουσι γὰρ αἱ τιτθαὶ τὰ ἄρρενα παιδία κατὰ τὸν
 10 καιρὸν τοῦτον εἰς ἀγρὸν [καὶ] πρὸς τὴν Κορυθαλίαν
 καλουμένην Ἀρτεμιν, ἧς τὸ ἱερὸν παρὰ τὴν καλουμέ- b
 νην Τιάσσόν ἐστιν ἐν τοῖς πρὸς τὴν Κλήταν μέρεσι.
 <καὶ ταύτας> τὰς κοπίδας παραπλησίως ταῖς λελεγ-
 μέναις ἐπιτελοῦσι. θύουσιν δὲ καὶ τοὺς γαλαθηνούς
 15 ὀρθαγορίσκους καὶ παρατιθέασιν ἐν τῇ θοίνῃ τοὺς
 ἱπνίτας ἄρτους. τὸ δὲ ἄικλον ὑπὸ μὲν τῶν ἄλλων
 Δωριέων καλεῖται δεῖπνον. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Ἐλ-
 πίδι φησὶν (p. 228 L).

ἐκάλεσε γὰρ τὴν τις

20 ἐπ' αἰκλον ἀέκων, τὸ δὲ ἐκὼν ὄχρεο τρέχων.
 τὰ αὐτὰ εἶρηκε καὶ ἐν Περιάλλῳ. ἐν δὲ τῇ Λακεδαί- c
 μονι τοῖς εἰσιούσιν εἰς τὸ φιδίτιον μετὰ δεῖπνον τὸ
 καλούμενον αἰκλον εἰσφέρουσιν ἄρτους ἐν ἀρριχίδι

1 πᾶσι om. A add. C 3 συνόντων Nauck 4 gloss. del. K
 6 κοπίζει A 7 ἐν τῇ πόλει i. e. in Lacedaemoniorum agro ur-
 bano; opponuntur hae copides illis quae Amyclis celebrantur
 10 εἰς ἀγορὰν C καὶ om. C, del. K coll. Hes. s. Κορυθαλία,
 quam ὑπερόριον θεὸν vocat 12 Τιάσσα Hes. s. v, Τίασα Paus.
 3, 18, 6 ἐν τοῖς πρὸς τὴν Κλήταν μέρεσι suspecta, cf. Paus. l. s
 13 suppl. probabiliter Wilam 15 ὀρθαγορίσκους C 16.
 17 ὅτι αἰκλον ὑπὸ τῶν Δωριέων καλεῖται τὸ δεῖπνον C, fort.
 αἰκλον δὲ — καλεῖται τὸ δεῖπνον 19 τὴν Cas: τοι A 20 ἀέ-
 κων Wilam: ἐκὼν A

καὶ κρέας ἐκάστω, καὶ τῷ νέμονται τὰς μοίρας ἀκολου-
θῶν ὁ διάκονος κηρύττει τὸ ἄκλον προστιθεὶς τοῦ
πέμψαντος τὴν ὀνομασίαν.⁷

17. ταῦτα μὲν ὁ Πολέμων· πρὸς δὲ ἀντιλέγων
Δίδυμος ὁ γραμματικὸς — καλεῖ δὲ τοῦτον Δημή- 5
τριος ὁ Τροιζήνιος βιβλιολάθαν διὰ τὸ πλήθος ὧν
ἐκδέδωκε συγγραμμάτων· ἐστὶ γὰρ τρισχίλια πρὸς τοῖς
d πεντακοσίοις — φησὶ τὰδε (om. Schm)· Ἱολυκρά-
της, φησί, ἐν τοῖς Λακωνικοῖς ἱστορεῖ (FHG IV 480)
ὅτι τὴν μὲν τῶν Ἰακινθίων θυσίαν οἱ Λάκωνες ἐπὶ 10
τρεῖς ἡμέρας συντελοῦσι καὶ διὰ τὸ πένθος τὸ γενό-
μενον περὶ τὸν Ἰακινθον οὔτε στεφανοῦνται ἐπὶ τοῖς
δείπνοις οὔτε ἄρτον εἰσφέρουσιν <οὔτε> ἄλλα πέμματα
καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα διδόασιν καὶ τὸν εἰς τὸν θεὸν
παιᾶνα οὐκ ἄδουσιν οὐδ' ἄλλο τι τοιοῦτον [εἰσάγου- 15
σιν] οὐδὲν καθάπερ ἐν ταῖς ἄλλαις θυσίαις ποιοῦσιν,
ἀλλὰ μετ' εὐταξίας πολλῆς δειπνήσαντες ἀπέρχονται.
τῇ δὲ μέσῃ τῶν τριῶν ἡμερῶν γίνεται θέα ποικίλη
e καὶ πανηγυρὶς ἀξιόλογος καὶ μεγάλη· παῖδες τε γὰρ
κιθαρίζουσιν ἐν χιτῶσιν ἀνεξωσμένοις καὶ πρὸς αὐ- 20
λὸν ἄδοντες πάσας ἅμα τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδὰς ἐπι-
τρέχοντες ἐν ῥυθμῷ μὲν ἀναπαίστῳ, μετ' ὀξέος δὲ
τόνου τὸν θεὸν ἄδουσιν· ἄλλοι δ' ἐφ' ἵππων κεκοσ-
μημένων τὸ θέατρον διεξέρχονται· χοροὶ τε νεανί-
σκων παμπληθεῖς εἰσέρχονται καὶ τῶν ἐπιχωρίων τινὰ 25
ποιημάτων ἄδουσιν, ὀρχησταὶ τε [ἐν] τούτοις ἀναμε-
μιγμένοι τὴν κίνησιν ἀρχαϊκὴν ὑπὸ τὸν αὐλὸν καὶ

13 οὔτε ἄλλα πέμμ. Schw (οὔτε πεμμ. Mein): ἀλλὰ πέμμ. A,
fort. ἀλλ' οὐδὲ πέμμ. 15. 16 glossam del. Wilam 20 ἀνε-
ξωσμένοι AC: corr. K 20. 21 προσόδιον ἄδοντες Wilam
23 ἐφ' C: ἀφ' A 23. 24 κεκοσμημένοι C fort. recte 26 ἐν
del. K 27 fort. πρὸς τὸν αὐλὸν

τὴν ὁδὸν ποιοῦνται. τῶν δὲ παρθένων αἱ μὲν ἐπὶ f
 καννάθρων [καμαρωτῶν ξυλίνων ἁρμάτων] φέρονται
 πολυτελῶς κατεσκευασμένων, αἱ δ' ἐφ' ἀμίλλαις ἁρ-
 μάτων ἐξευγμένων πομπεύουσιν, ἅπασα δ' ἐν κινήσει
 5 καὶ χαρᾷ τῆς θεωρίας ἡ πόλις καθέστηκεν. ἱερεῖά τε
 παμπληθῇ θύουσιν τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ δειπνίζου-
 σιν οἱ πολῖται πάντας τοὺς γνωρίμους καὶ τοὺς δού-
 λους τοὺς ἰδίους· οὐδεὶς δ' ἀπολείπει τὴν θυσίαν,
 ἀλλὰ κενοῦσθαι συμβαίνει τὴν πόλιν πρὸς τὴν θέαν.
 10 τῆς δὲ κοπίδος μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἥ140
 Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πόλεσιν (I 786 K), Ἐπίλυκός τε
 ἐν Κωραλίσκῳ λέγων οὕτως (I 803 K):

ποττὰν κοπίδ' οἰώσωμαι
 ἐν Ἀμύκλαισιν παρ' Ἀπέλλῳ,
 15 εἰ βάρακες πολλὰ κάρτοι
 καὶ δωμός τοι μάλα ἀδύς,
 διαρρήδην λέγων μάζας ἐν ταῖς κοπίσι παρατίθεσθαι
 — τοῦτο γὰρ αἱ βάρακες δηλοῦσιν, οὐχὶ τολύπας, ὥς
 φησι Λυκόφρων, ἡ τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν, ὥς
 20 Ἐρατοσθένης (fr. 26 Streck) —, καὶ ἄρτους δὲ καὶ ζωμόν
 τινα καθηδυσμένον περιττῶς. τίς δέ ἐστιν ἡ κοπίς σα-
 φῶς ἐκτίθεται Μόλπις ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ
 (FHG IV 453) γράφων οὕτως· 'ποιοῦσι δὲ καὶ τὰς κα- b
 λουμένας κοπίδας· ἐστὶν δ' ἡ κοπίς δεῖπνον, μᾶζα,
 25 ἄρτος, κρέας, λάχανον ὠμόν, ζωμός, σῦκον, τράγημα,
 θέρμος.' ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὀρθαγορίσκοι λέγονται, ὥς

2 καννάθρων AC: cf. Hes. s. v glossam del. Dobr. 3. 4 in-
 tellegere ἐφ' ἁρμάτων ἡμιόνοις ἐξευγμένων, sed latet fort. glos-
 sema 8 fort. τῆς θυσίας 13. 14 οἰώσωμ' αἰὲν ἀμυκλαῖον A:
 οἶω, σῶμαι Bergk, ἐν Ἀμύκλαισιν Ahr 14. 15 παραγγέλλωσι A:
 παρ' Ἀπέλλῳ Ahr, εἰ K 15 πολλὰ K: πολλὰ οἱ A κάρτοι Cas:
 κάρτα A 16 δωμός Di: δωδεμος A 25 κρέα Hes. s. κοπίς

φησιν ὁ Πολέμων, οἱ γαλαθῆνοι χοῖροι, ἀλλ' ὀρθο-
γορίσκοι, ἐπεὶ πρὸς τὸν ὀρθρον πιπράσκονται, ὥς
Περσαῖος ἱστορεῖ ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ (ib. II 623)
καὶ Διοσκουρίδης ἐν β' πολιτείᾳ (ib. II 192) καὶ
Ἀριστοκλῆς ἐν τῷ προτέρῳ καὶ οὗτος τῆς Λακωνίων 5
c πολιτείᾳ (ib. IV 464). ἔτι φησὶν ὁ Πολέμων καὶ τὸ
δεῖπνον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἄικλον προσαγορεύε-
σθαι, παραπλησίως ἀπάντων Δωριέων οὕτως αὐτὸ
καλούντων. Ἀλκμᾶν μὲν γὰρ οὕτω φησί (fr. 70 B).

κῆπὸν τᾶ μύλα δρυφῆται κῆπὸν ταῖς συναικλίαις, 10
οὕτω τὰ συνδείπνια καλῶν. καὶ πάλιν (fr. 71)· ἄικλον
Ἀλκμάων ἀρμόξατο. ἄικλον δ' οὐ λέγουσιν οἱ Λά-
κωνες τὴν μετὰ τὸ δεῖπνον μοῖραν, ἀλλ' οὐδὲ τὰ δι-
δόμενα τοῖς φιδίταις μετὰ τὸ δεῖπνον· ἄρτος γὰρ ἐστὶ
καὶ κρέας. ἀλλ' ἐπάικλα μὲν λέγεται ταῦτα, ὅντα οἷον 15
ἐπιχορηγήματα τοῦ συντεταγμένου τοῖς φιδίταις αἰ-
d κλου· παρὰ γὰρ τοῦτο οἶμαι τὴν φωνὴν πεποιῆσθαι.
καὶ ἐστὶν ἡ παρασκευὴ τῶν λεγομένων ἐπαίικλων οὐχ
ἀπλῆ, καθάπερ ὁ Πολέμων ὑπέληφεν, ἀλλὰ διττὴ·
ἦν μὲν γὰρ τοῖς παισὶ παρέχουσι, πάνυ τις εὐκόλος 20
ἐστὶ καὶ εὐτελής· ἄλφιτα γὰρ ἐστὶν ἐλαίῳ δεδευμένα,
ᾧ φησι Νικοκλῆς ὁ Λάκων (FHG IV 464) κάπτειν
αὐτοὺς μετὰ τὸ δεῖπνον ἐν φύλλοις δάφνης, παρὸ καὶ
καμματίδας μὲν προσαγορεύεσθαι τὰ φύλλα, αὐτὰ δὲ
e τὰ ψαιστὰ κάμματα. ὅτι δὲ ἔθος ἦν τοῖς πάλαι καὶ 25

5 Νικοκλῆς Schw, Ἀριστοκράτης Wilam 6 sqq non
dixerat hoc Polemo, sed non tam Didymus culpandus quam
epitomator, fuit fere ὑπὸ τῶν <ἄλλων Δωριέων πλὴν> Λακε-
δαιμονίων 10 συνακλῆαις A: corr. Mus et Di 14 τοῖς
φειδιτίοις A (ἐπὶ τοῖς φειδιτίοις C oratione paullo aliter con-
formata): corr. K 16 φειδίταις A 20 τοῖς πᾶσι A: corr.
ed. Bas 22 ᾧ Mus: ᾧ δέ A

φύλλα δάφνης τραγηματίζεσθαι Καλλίας ἢ Διοκλῆς
ἐν τοῖς Κύκλωσι φησιν οὕτως (I 694 K).

φυλλὰς ἢ δειπνῶν κατάλυσις ἥδε καθάπερ σχη-
μάτων.

5 ἦν δ' εἰς τὰ τῶν ἀνδρῶν φιδίτια κομίζουσι, σκευο-
ποιεῖται ἔκ τινων ζώων ὠρισμένων, παραχορηγοῦντος
αὐτὰ τοῖς φιδίταις ἐνὸς τῶν εὐπορούντων, ἔσθ' ὅτε
δὲ καὶ πλειόνων. ὁ δὲ Μόλπις καὶ ματτύην φησὶ
προσαγορεύεσθαι τὰ ἐπάικλα. 18. περὶ δὲ τῶν ἐπαί-
10 κλων Περσαῖος ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ οὕτως
γράφει (FHG II 628). 'καὶ εὐθὺς τοὺς μὲν εὐπόρους
ζημιοὶ εἰς ἐπάικλα· ταῦτα δὲ ἐστὶν μετὰ δειπνον τρα- f
γήματα· τοῖς δ' ἀπόροις ἐπιτάττει κάλαμον ἢ στιβάδα
ἢ φύλλα δάφνης φέρειν, ὅπως ἔχῃσι τὰ ἐπάικλα κά-
15 πτειν μετὰ δειπνον· γίνεται γὰρ ἄλφιστα ἐλαίῳ ἐρρα-
μένα. τὸ δ' ὅλον ὥσπερ πολίτευμά τι τοῦτο δὴ συνί-
σταται μικρόν. καὶ γὰρ ὅντινα δεῖ πρῶτον κατακεῖσθαι
ἢ δεύτερον ἢ ἐπὶ τοῦ σκιμποδίου καθῆσθαι, πάντα
τοιαῦτα ποιοῦσιν εἰς ἐπάικλα.' τὰ ὅμοια ἱστορεῖ καὶ
20 Διοσκουρίδης. περὶ δὲ τῶν καμματίδων καὶ τῶν 141
καμμάτων Νικοκλῆς οὕτως γράφει (v. s). 'διακούσας
δὲ πάντων ὁ ἔφορος ἦτοι ἀπέλυσεν ἢ κατεδίκασεν. ὁ
δὲ νικήσας ἐξημίωσεν ἐλαφρῶς ἦτοι κάμμασιν ἢ καμ-
ματίσιν. ἐστὶ δὲ τὰ μὲν κάμματα ψαιστὰ, αἱ δὲ καμ-
25 ματίδες αἷς κάπτουσι τὰ ψαιστὰ.' 19. περὶ δὲ τοῦ
τῶν φιδιτίων δειπνον Δικαίαρχος τάδε ἱστορεῖ ἐν
τῷ ἐπιγραφομένῳ Τριπολιτικῷ (FHG II 242). 'τὸ δεῖ-

3 φυλασση et καταλύσεις A: corr. Erfurdt ἥδε Mein:
ἡδε A 3. 4 σχημάτων corruptum 10 περσεὺς A: corr. Cas
13 cf. p. 138f 15. 16 ἐρραμμένα A 16 τοῦτον A: corr.
Mus 19 mutila haec 25 ἐν αἷς Coraes coll. Hes. s. v.
κάμματα 26 φειδιτίων A

πνον πρῶτον μὲν ἐκάστῳ χωρὶς παρατιθέμενον καὶ
 b πρὸς ἕτερον κοινωνίαν οὐδεμίαν ἔχον· εἶτα μᾶζαν μὲν
 ὄσῃν ἂν ἕκαστος ἢ βουλόμενος, καὶ πιεῖν πάλιν ὅταν
 ἢ θυμὸς ἐκάστῳ κώθων παρακείμενός ἐστιν. ὅψον
 δὲ ταῦτόν αἰεί ποτε πᾶσιν ἐστίν, ὕειον κρέας ἐφθόν, 5
 ἐνίοτε δ' <οὐδ'> οτιμενοῦν πλὴν ὅψον τι μικρὸν ἔχον
 σταθμὸν ὥς τέταρτον μάλιστα, καὶ παρὰ τοῦτο ἕτερον
 οὐδὲν πλὴν ὅ γε ἀπὸ τούτων ζωμὸς ἱκανὸς ὢν παρὰ
 πᾶν τὸ δεῖπνον ἅπαντας αὐτοὺς παραπέμπειν, καὶ
 ἄρα ἐλάα τις ἢ τυρὸς ἢ σῦκον, ἀλλὰ κἄν τι λάβωσιν 10
 ἐπιδόσιμον, ἰχθὺν ἢ λαγῶν ἢ φάτταν ἢ τι τοιοῦτον.
 c εἴτ' ὀξέως ἤδη δεδειπνηκόσιν ὕστερα περιφέρεται ταῦτα
 τὰ ἐπάικλα καλούμενα. συμφέρει δ' ἕκαστος εἰς τὸ
 φιδίτιον ἀλφίτων μὲν ὥς τρία μάλιστα ἡμιμέδιμνα
 Ἀττικά, οἴνου δὲ χοεῖς ἑνδεκά τινος ἢ δώδεκα, παρὰ 15
 δὲ ταῦτα τυροῦ σταθμὸν τινα καὶ σύκων, ἔτι δὲ εἰς
 ὀψωνίαν περὶ δέκα τινὰς Αἰγυναίους ὀβολούς.⁴ Σφαῖ-
 ρος δ' ἐν τρίτῳ Λακωνικῆς πολιτείας γράφει (FHG
 III 20)· 'φέρουσι δὲ καὶ ἐπάικλα αὐτοῖς οἱ φιδίται·
 καὶ τῶν μὲν ἀγρευομένων ὑφ' αὐτῶν ἐνίοτε οἱ πολ- 20
 λοί, οὐ μὴν ἀλλ' οἷ γε πλούσιοι καὶ ἄρτον καὶ ὦν
 d ἂν ὄρα ἐκ τῶν ἀγρῶν ὅσον εἰς αὐτὴν τὴν συνου-
 σίαν, νομίζοντες καὶ τὸ πλείονα τῶν ἱκανῶν παρα-
 σκευάζειν περιττὸν εἶναι, μὴ μέλλοντά γε προσφέρε-
 σθαι.⁵ Μόλπιδες δὲ φησι (FHG IV 453)· 'μετὰ δὲ τὸ 25
 δεῖπνον εἴωθεν αἰεί τι παρὰ τινος κομίζεσθαι, ἐνίοτε

4 κώθων Cas: καθ' ὧν A 6 δ' οὐδ' οτιμενοῦν Schw
 (οὐδ' ὅτιοῦν Cas): δε τι μονον A 8 ἀπὸ τούτου C παρὰ
 fort. delendum, cf. Agatharchida apud Phot. bibl. 449a 15
 14 φειδίτιον AC 19 αὐτοὶ οἱ Schw 21. 22 ὦν ἂν ἢ ὄρα
 K 23 τὸ Cas: τὰ A 24 fort. μέλλοντας

δὲ καὶ παρὰ πλειόνων, παρ' αὐτοῖς κατ' οἶκον ἡρτυ-
 μένη ματτύη, ὃ καλοῦσιν ἐπάικλον. τῶν δὲ κοιμιζο-
 μένων οὐδεὶς οὐθὲν ἀγοράσας εἴωθεν φέρειν· οὔτε
 γὰρ ἡδονῆς οὐδ' ἀκρασίας γαστροῦς οὔνεκεν κοιμίζου-
 5 σιν, ἀλλὰ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἀπόδειξιν τῆς κατὰ τὴν
 θήραν ποιούμενοι. πολλοὶ δὲ καὶ ποιμνία αὐτῶν τρέ- e
 φοντες ἀφθόνως μεταδιδόασιν τῶν ἐκρόνων. ἐστὶ δ'
 ἡ ματτύα φάτται, χῆνες, τρυγόνες, κίχλαι, κόσσυφοι,
 λαγῶ, ἄρνες, ἔριφοι. οἱ δὲ μάγειροι σημαίνουσι τοὺς
 10 αἰετὶς κομίζοντας εἰς μέσον, ἵνα πάντες εἰδῶσι τὴν
 τῆς θήρας φιλοπονίαν καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐκτένειαν.
 Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν τῷ α' τοῦ Τρωικοῦ
 διακόσμου (fr. 1 Gaede) τὴν τῶν Καρνείων φησὶν ἐορ-
 τὴν παρὰ Λακεδαιμονίοις μίμημα εἶναι στρατιωτικῆς
 15 ἀγωγῆς. τόπους μὲν γὰρ εἶναι θ' τῷ ἀριθμῷ, σκια- f
 δεσ δὲ οὗτοι καλοῦνται σκηναῖς ἔχοντες παραπλήσιόν
 τι· καὶ ἐννέα καθ' ἑκάστον ἄνδρες δειπνοῦσι, πάντα
 τε ἀπὸ κηρύγματος πρᾶσσεται, ἔχει τε ἐκάστη σκιάς
 φρατρίας τρεῖς καὶ γίνεται ἡ τῶν Καρνείων ἐορτὴ
 20 ἐπὶ ἡμέρας θ'.

20. τὴν δὲ τῆς διαίτης τῆς τοιαύτης σκληρότητα
 ὕστερον καταλύσαντες οἱ Λάκωνες ἐξώκειλαν εἰς τρυ-
 φήν. Φύλαρχος γοῦν ἐν τῇ ε' καὶ κ' τῶν ἱστοριῶν
 τάδε γράφει περὶ αὐτῶν (FHG I 346)· Ἰακεδαιμόνιοι

1. 2 ἡρτυμένα (-μένην C) ματτύην AC: corr. Cas, fort. ἡρ-
 τυμένα <ῆ... ῆ> ματτύη. 4 οὐδ' A: οὔτ' C γαστροῦς fort.
 del ἔνεκα C 8 ματτύᾳ A ματτύῃ C 10 εἰδῶσι AC:
 corr. K 11 εἰς αὐτὴν C 13 et 19 καρνείων A 15 τρύ-
 πους γὰρ A: corr. C θ' μὲν τῶν A: corr. C 18 ἀπὸ προστάγ-
 ματος (-μάτων C) κηρύσσεται AC: corr. K σκιά A: corr. Cas
 19 φρατρίας A 20 hucusque ut videtur Didymus 23 τῇ ιε
 καὶ η' A: corr. Brueckner 24 Ιακεδαιμόνιοι i. e. reges eorum

εἰς μὲν τὰ φιδίτια οὐκ ἤρχοντο κατὰ τὸ πάτριον ἔθος·
 142 ὅτε δὲ καὶ παραγένοιιντο, μικρὰ συμπεριενεχθεῖσι νό-
 μου χάριν παρσκευάζετο καὶ πάλιν αὐτοῖς στρωμναί
 τε τοῖς μεγέθεσιν οὕτως ἐξησκημέναι πολυτελεῶς καὶ
 τῇ ποικιλίᾳ διαφόρως ὥστε τῶν ξένων ἐνίους τῶν 5
 παραληφθέντων ὀκνεῖν τὸν ἀγκῶνα ἐπὶ τὰ προσκε-
 φάλαια ἐρείδειν. οἱ δὲ πρότερον ἐπὶ τοῦ κλιντηρίου
 ψιλοῦ διακαρτεροῦντες [τῆς κλίνης] παρ' ὅλην τὴν
 συνουσίαν, ὅτε τὸν ἀγκῶνα ἅπαξ ἐρείσειαν . . . εἰς
 δὲ τὴν προειρημένην τρυφὴν ἦλθον ποτηρίων τ' ἐκ- 10
 θέσεις πολλῶν καὶ βρωμάτων παντοδαπῶς πεποιημέ-
 νων παραθέσεις, ἔτι δὲ μύρων ἐξηλλαγμένων, ὥς δ'
 αὐτῶς οἴνων καὶ τραγημάτων. καὶ τούτων ἤρξαν οἱ
 μικρὸν πρὸ Κλεομένους βασιλεύσαντες Ἄρεως καὶ
 Ἀκρότατος ἀνλικὴν ἐξουσίαν ζηλώσαντες· οὓς τοσοῦ- 15
 τον αὐθις ὑπερῆραν τινες τῶν ἰδιωτῶν τῶν ἐν Σπάρτῃ
 γενομένων κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τῇ πολυτελείᾳ τῇ
 κατ' αὐτούς, ὥστε δοκεῖν τὸν Ἄρεα καὶ τὸν Ἀκρότα-
 τον εὐτελείᾳ πάντας ὑπερβεβληκέναι τοὺς ἀφελεστά-
 τους τῶν πρότερον. 21. Κλεομένης δὲ πολὺ διενέ- 20
 γκας τῷ τε συνιδεῖν πράγματα καίτοι νέος ὢν . . . καὶ
 c κατὰ τὴν δίκαιαν ἀφελέστατος γέγονεν. ἤδη γὰρ τη-
 λικούτων πραγμάτων ἡγούμενος ἔμφασιν τοῖς παρα-
 λαμβανομένοις πρὸς τὴν θυσίαν ἐποίει, διότι τὰ παρὰ
 ἐκείνοις τῶν παρ' αὐτὸν οὐδὲν καταδεέστερον εἶη 25
 παρασκευαζόμενα. πολλῶν δὲ πρεσβειῶν παραγίνο-

1 ἤρχοντο vix scripsit Phylarchus (οὔτε θέλοντες ἦκειν C):
 fort. ἦσαν 2. 3 συμπεριενεχθεῖσιν ὁμοῦ A: corr. Cas 3 velut
 παρσκευάζετο καὶ σκιάδεια αὐτοῖς 8 glossam del. Wilam
 9 hiatum not. K 11 παντοδαπῶν A: corr. Cas 16 αὐθις
 om. A add. C 21 suppl. velut καὶ τῷ μετρίως αὐτοῖς χρή-
 σασθαι 25 καταδεέστερα A: corr. K

μένων πρὸς αὐτὸν οὐδέποτε ἐνωρίστερον τοῦ κατει-
 θισμένου συνῆγεν καιροῦ πεντακλίνου τε διεστρώννυτο
 οὐδέποτε πλεῖον· ὅτε δὲ μὴ παρείη πρεσβεία, τρίκλινον.
 καὶ πρόσταγμα οὐκ ἐγίνετο δι' ἐδεάτρου τίς εἴσεται
 5 καὶ κατακλιθήσεται πρῶτος, ἀλλ' ὁ πρεσβύτατος ἡγεῖτο d
 ἐπὶ τὰς κλίνας, εἰ μὴ τιν' αὐτὸς προσκαλέσαιο. κατε-
 λαμβάνετο δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ κατα-
 κείμενος ἢ μετὰ τινος τῶν ἡλικιωτῶν. ἐπὶ τε τῷ
 τρίποδι ψυκτῆρ χαλκοῦς ἐπέκειτο καὶ κᾶδος καὶ σκα-
 10 φίον ἀργυροῦν δύο κοτύλας χωροῦν καὶ κύαθος, ἡ
 δ' ἐπίχυσις χαλκῇ. πιεῖν δὲ οὐ προσεφέρετο, εἰ μὴ τις
 αἰτήσειεν· ἐδίδοτο δὲ κύαθος εἰς πρὸ τοῦ δεῖπνου,
 αὐτῷ δὲ πολὺ πρῶτον· καὶ ὅτε προσυνεύσειεν ἐκεῖνος,
 οὕτως ἦτουν καὶ οἱ λοιποί. τὰ δὲ παρατιθέμενα ἐπὶ
 15 μὲν τραπεζίου ἦν τοῦ τυχόντος, τὰ δὲ λοιπὰ ὥστε e
 μὴθ' ὑπεραίρειν μὴτ' ἐλλείπειν, ἀλλ' ἱκανὰ ἅπασι γίνε-
 σθαι καὶ μὴ προσδεῖσθαι τοὺς παρόντας. οὔτε γὰρ
 οὕτως ᾧετο δεῖν ὥσπερ ἐν τοῖς φιλιτίοις δέχεσθαι
 ζωμῶν καὶ κρεαδίοις ἀφελῶς οὔτε πάλιν οὕτως ὑπερ-
 20 τείνειν ὥς εἰς τὸ μῆθ' ἐν δαπανᾷ, ὑπερβάλλοντα το
 σύμμετρον τῆς διαίτης. τὸ μὲν γὰρ ἀνελεύθερον ἐνό-
 μιζε, τὸ δ' ὑπερήφανον. ὁ δ' οἶνος ἦν μικρῷ βελτίων,
 ὅτε παρείησάν τινες. ἐπεὶ δὲ δειπνήσειαν, ἐσιώπων
 πάντες, ὅ τε παῖς ἐφειστήκει κεκραμένον ἔχων τὸ πο-
 25 τὸν καὶ τῷ αἰτοῦντι προσέφερε. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον f
 καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον οὐ πλεῖον ἐδίδοτο δύο κυάθων

1. 2 κατιθεισμενον A 4. 5 cf. p. 140 f, εἴσαισι τε καὶ
 speciose Wilam, sed ὁ ἐδεατρός non erat extra triclinium 7
 μετὰ τοῦ C: μετ' A 12 αἰτήσει· ἐνεδίδοτο A: corr. Cas 13
 αὐτῷ δὲ K: τὸ δὲ A 15 <κρεαδία> ἦν τοῦ Wilam, quod
 non sufficit 16 μὴθ' Di: μὴ AC μῆτε λείπειν AC: corr.
 Mein 18 φιλιτίοις AC 21. 22 ἐνομίζετο, τὸ δ' AC: corr.
 Mein 24 ὁ δὲ παῖς Mus

καὶ τοῦτο προσνέουσιν προσεφέρετο. ἀκρόαμα δὲ οὐδὲν οὐδέποτε παρεισεπορεύετο, διετέλει δ' αὐτὸς προσομιλῶν πρὸς ἕνασιν καὶ πάντας ἐκκαλούμενος εἰς τὸ τὰ μὲν ἀκούειν, τὰ δὲ λέγειν αὐτούς, ὥστε τε-
θηρευμένους ἀποτρέχειν ἅπαντας.² διακωμῳδῶν δ' 5
'Αντιφάνης τὰ Λακωνικὰ δεῖπνα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
δράματι Ἄρχων φησὶν οὕτως (II 28 K).

143

ἐν Λακεδαιμόνι

γέγονας· ἐκείνων τῶν νόμων μεθεκτέον

ἐστίν. βιάδιζ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ φιδίτια· 10

ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, φόρει τοὺς βύστακας

5 μὴ καταφρόνει μηδ' ἔτερόν ἐπιζήτει καλόν·

ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθεσιν ἴσθ' ἀρχαίος.

22. περὶ δὲ τῶν Κρητικῶν συσσιτίων Λωσιάδας
ἱστορῶν ἐν τῇ δ' τῶν Κρητικῶν γράφει οὕτως (FHG IV 15
399): οἱ δὲ Λύττιοι συνάγουσι μὲν τὰ κοινὰ συσσίτια
οὕτως. ἕκαστος τῶν γινομένων καρπῶν ἀναφέρει τὴν
b δεκάτην εἰς τὴν ἐταιρίαν καὶ τὰς τῆς πόλεως προσόδους,
ὡς διανέμουσιν οἱ προεσθηκότες τῆς πόλεως εἰς τοὺς ἐκά-
στων οἴκους. τῶν δὲ δούλων ἕκαστος Αἰγίναϊον φέρει 20
στατήρα κατὰ κεφαλὴν. διήρηνται δ' οἱ πολῖται πάν-
τες καθ' ἐταιρίας, καλοῦσι δὲ ταύτας ἀνδρεῖα. τὴν δὲ
ἐπιμέλειαν ἔχει τοῦ συσσιτίου γυνὴ τρεῖς ἢ τέτταρας
τῶν δημοτικῶν προσειληφυῖα πρὸς τὰς ὑπηρεσίας.
ἐκάστῳ δ' αὐτῶν ἀκολουθοῦσι δύο θεράποντες ξυλο- 25

2 παρεπορεύετο A: corr. K 10 φειδίτια A 11 cor-
ruptus 16 λύττιοι A: corr. Wilam 17 ἀναφέρειν A: corr. C
18 ἐταιρείαν A: corr. C 19 ὡς del. Haase, at incredibile est
reditus publicos inter cives dividi, fort. talia fuerunt καὶ τῆς
ἄλλης προσόδου (scil. τὴν δεκάτην), ἃ διανέμουσιν — εἰς τοὺς
ἐκάστων οἴκους (scil. τοὺς συσσιτικούς), tradita defendit Wilam
22 τὴν δὲ C: τὴν τε A

φόροι· καλοῦσι δ' αὐτοὺς καλοφόρους. εἰσὶ δὲ παν-
 ταχοῦ κατὰ τὴν Κρήτην οἵκοι δύο ταῖς συσσιτίαις, ὧν
 τὸν μὲν καλοῦσιν ἀνδρεῖον, τὸν δ' ἄλλον ἐν ᾧ τοὺς c
 ξένους κοιμίζουσι κοιμητήριον προσαγορεύουσι. κατὰ
 5 δὲ τὸν συσσιτικὸν οἶκον πρῶτον μὲν κεῖνται δύο τρά-
 πεζαι ξενικαὶ καλούμεναι, αἷς προσκαθίζουσι τῶν ξένων
 οἱ παρόντες· ἐξῆς δ' εἰσὶν αἱ τῶν ἄλλων. παρατίθεται
 δὲ τῶν παρόντων ἴσον μέρος ἐκάστω· τοῖς δὲ νεωτέροις
 ἥμισυ δίδεται κρέως, τῶν δ' ἄλλων οὐθενὸς ἄπτονται.
 10 εἴτα ποτήριον ἐν ἐκάστη τραπέζῃ παρατίθεται κεκρα-
 μένον ὕδαρῳς· τοῦτο κοινῇ πάντες πίνουσιν οἱ κατὰ
 τὴν κοινὴν τράπεζαν, καὶ δειπνήσασιν ἄλλο παρατί-
 θεται. τοῖς δὲ παισὶ κοινὸς κέκραται κρατήρ. τοῖς δὲ d
 πρεσβυτέροις ἐὰν βούλωνται πλεῖον πιεῖν ἐξουσία δέ-
 15 δοται. ἀπὸ δὲ τῆς τραπέζης τὰ βέλτιστα τῶν παρα-
 κειμένων ἢ προεσθηκυῖα τῆς συσσιτίας γυνὴ φανερῶς
 ἀφαιροῦσα παρατίθῃσι τοῖς κατὰ πόλεμον ἢ κατὰ σύν-
 εσιν δεδοξασμένοις. ἀπὸ δὲ τοῦ δείπνου πρῶτον μὲν
 εἰώθασι βουλευέσθαι περὶ τῶν κοινῶν, εἴτα μετὰ ταῦτα
 20 μέμνηνται τῶν κατὰ πόλεμον πράξεων καὶ τοὺς γενο-
 μένους ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐπαινοῦσι, προτρεπόμενοι τοὺς
 νεωτέρους εἰς ἀνδραγαθίαν.⁶ Πυργίων δ' ἐν τρίτῳ e
 Κρητικῶν Νομίμων (FHG IV 486) 'ἐν τοῖς συσσιτίοις,
 φησὶν, οἱ Κρηῖτες καθήμενοι συσσιτοῦσι· [καὶ ὅτι
 25 ἀβαμβάκευστα τοῖς ὀφρανοῖς παρατίθεται.] καὶ ὅτι οἱ
 νεώτατοι αὐτῶν ἐφeskῶσι διακονοῦντες· καὶ ὅτι μετ'
 εὐφημίας σπείσαντες τοῖς θεοῖς μερίζουσι τῶν παρα-

6 προκαθίζουσι AC: corr. Mein 11 ὕδαρῳς AC: corr.
 Cas fort. τούτου 13 παισὶ Cas: πᾶσιν AC εἰς μόνος
 (pro κοινός) Dobr, praestat κοινός <εἰς> 24 εὐσιτοῦσι A: corr.
 Dobr 24. 25 inclusa del. Dobr 27 τοῖς θεοῖς A (om. C):
 corr. 5

τιθεμένων ἅπασιν· ἀπονέμουσι δὲ καὶ τοῖς υἱοῖς κατὰ
τὸν θάκον τὸν τοῦ πατρὸς ὑφιζάνουσιν ἐξ ἡμισείας
τῶν τοῖς ἀνδράσι παρατιθεμένων. τοὺς δ' ὀρφανοὺς
ἰσομερεῖς εἶναι· παρατίθεται δ' αὐτοῖς ἀβαμβάκευτα
f τῇ κρᾶσει καθ' ἕκαστα τῶν νενομισμένων. ἦσαν δὲ 5
καὶ ξενικοὶ θᾶκοι καὶ τράπεζα τρίτη δεξιᾶς εἰσιόν-
των εἰς τὰ ἀνδρεῖα, ἣν Ξενίου τε Διδὸς ξενίαν τε
προσηγόρευον.'

23. Ἡρόδοτος δὲ συγκρίνων τὰ τῶν Ἑλλήνων
συμπόσια πρὸς τὰ παρὰ Πέρσαις φησὶν (I 133)· ἡμέρην 10
δὲ Πέρσαι ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι
τῇ ἕκαστος ἐγένετο. ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλ-
λων δικαιεῦσι προτίθεσθαι· ἐν τῇ οἱ εὐδαίμονες αὐ-
τῶν βοῦν καὶ ὄνον καὶ ἵππον καὶ κάμηλον προτιθέεται
144 ὅλους ὅπουτος ἐν καμίνοις· οἱ δὲ πένητες αὐτῶν τὰ 15
λεπτὰ τῶν προβάτων προτίθενται. σίτοισί τε ὀλίγοισι
χρέονται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι καὶ οὐκ ἀλέσι. καὶ
διὰ τοῦτό φασι Πέρσαι τοὺς Ἑλληνας σιτεομένους
πεινῶντας παύεσθαι, ὅτι σφίσιν ἀπὸ δείπνου παρα-
φορέεται οὐδὲν λόγου ἄξιον· εἰ δέ τι παραφέροιτο, 20
ἐσθίουντας ἂν οὐ παύεσθαι. οἷνῳ δὲ κάρτα προσκέα-
ται· καὶ σφιν οὐκ ἐμέσαι ἔξεστιν, οὐκ οὐρῆσαι ἀντίον
ἄλλου. ταῦτα μὲν νυν οὕτω φυλάσσεται. μεθυσκό-
μενοι δὲ εἰώθασι βουλεύεσθαι τὰ σπουδαιότατα τῶν
b πρηγμάτων· τὸ δ' ἂν ἄδη σφίσι βουλευομένοισι, τοῦτο 25
τῇ ὑστεραίῃ νήφουσι προτιθεῖ ὁ στεγέαρχος ἐν τοῦ ἂν
έόντες βουλεύονται. καὶ ἦν μὲν ἄδη καὶ νήφουσι,
χρέονται αὐτῷ· εἰ δέ μή, μετιεῖσιν. τὰ δ' ἂν νήφοντες
προβουλεύσωνται, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι.'

17 οὐκ ἀλέσι A 19.20 παραφέρεται C 23 νῦν A 25 πρηγμά-
των A 26 ὑστεραίῃ μιν νήφ. A (μιν om. C) 28 μετιέσιν AC

24. περὶ δὲ τῆς τρυφῆς τῶν ἐν Πέρσαις βασιλέων
 Ξενοφῶν ἐν Ἀγησιλάῳ (9, 3) οὕτω γράφει· 'τῷ μὲν
 γὰρ Πέρσῃ πᾶσαν γῆν περιέρχονται μαστεύοντες τί ἂν
 ἡδέως πίοι, μυρίοι δὲ τεχνῶνται τί ἂν ἡδέως φάγοι·
 5 ὅπως γε μὴν καταδάσθῃ οὐδ' ἂν εἴποι τις ὅσα πρα- c
 γματεύονται. Ἀγησίλαος δὲ διὰ τὸ φιλόπονός εἶναι
 πᾶν μὲν τὸ παρὸν ἡδέως ἔπινε, πᾶν δὲ τὸ συντυχὸν
 ἡδέως ἥσθιεν· εἰς δὲ τὸ ἀσμένως κοιμηθῆναι πᾶς τό-
 πος ἱκανὸς ἦν αὐτῷ.' ἐν δὲ τῷ Ἰέρωνι ἐπιγραφομένῳ
 10 λέγων περὶ τῶν τοῖς τυράννοις παρασκευαζομένων καὶ
 τῶν τοῖς ἰδιώταις εἰς τροφάς φησιν οὕτως (1, 17)· 'καὶ
 οἶδά γε, ἔφη, ὃ Σιμωνίδῃ, ὅτι τούτῳ κρίνουσιν οἱ
 πλείστοι ἥδιον ἡμᾶς καὶ πίνειν καὶ ἐσθίειν τῶν ἰδιω-
 τῶν ὅτι δοκοῦσι καὶ αὐτοὶ ἥδιον ἂν δειπνῆσαι τὸ ἡμῖν
 15 παρατιθέμενον δεῖπνον ἢ τὸ ἑαυτοῖς. τὸ γὰρ τὰ εἰω- d
 θότα ὑπερβάλλον, τοῦτο παρέχει τὰς ἡδονάς. διὸ καὶ
 πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἐορτάς πλὴν
 [οὐχ] οἱ τύραννοι. ἔκπλεω γὰρ αὐτοῖς ἀεὶ παρεσκευα-
 σμέναι οὐδεμίαν ἐν ταῖς ἐορταῖς ἐπίδοσιν ἔχουσιν αὐ-
 20 τῶν αἰ τράπεζαι· ὥστε ταύτῃ πρῶτον τῇ εὐφροσύνῃ
 τῆς ἐλπίδος μειονεκτοῦσι τῶν ἰδιωτῶν. ἔπειτα, ἔφη,
 ἐκεῖν οὐκ οἶδα ὅτι καὶ σὺ ἔμπειρος εἶ, ὅτι ὅσῳ ἂν [τις]
 πλείω τις παραθῇται τὰ περιττὰ τῶν ἱκανῶν, τοσούτῳ
 καὶ θᾶσσον [μᾶλλον] κόρος ἐμπίπτει τῆς ἐδωδῆς. ὥστε e
 25 καὶ τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς μειονεκτεῖ ὁ παρατιθέμενος
 πολλὰ τῶν μετρίως διαιτωμένων. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία,
 ἔφη ὁ Σιμωνίδης, ὅσον ἂν χρόνον ἡ ψυχὴ προσίηται,

4 fort. μυρία 7 πᾶν μὲν διὰ τὸ A (διὰ om. C) 8
 εἶσθιεν A 12 ἔφη τοι ὦ A (ἔφη τοι om. C) 15 ἢ τούτοις
 AC 16 ὑπερβάλλειν AC 17. 18 ἀλλ' οὐχ οἱ C 22. 23 τις
 πλέων τις A πλείωτις C

τοῦτον πολὺ μᾶλλον ἡδονται οἱ ταῖς πολυτελεστέραις
 παρασκευαῖς τρεφόμενοι τῶν τὰ εὐτελέστερα παρατι-
 θεμένων. 25. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ πρὸς Κάσαν-
 δρον περὶ βασιλείας (εἰ γνήσιον τὸ σύγγραμμα· πολλοὶ
 γὰρ αὐτό φασιν εἶναι Σωσιβίου, εἰς ὃν Καλλίμαχος 5
 ὁ ποιητὴς ἐπὶ νικὸν ἐλεγειακὸν ἐποίησεν) τοὺς Περσῶν
 φησι (fr. 125 W) βασιλεῖς ὑπὸ τρυφῆς προκηρύττειν
 f τοῖς ἐφευρίσκουσιν τινα καινὴν ἡδονὴν ἀργυρίου πλῆ-
 θος. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ τριακοστῇ καὶ πέμπτῃ τῶν
 ἱστοριῶν (FHG I 311) τὸν Παφλαγόνων φησὶ βασιλέα 10
 Θῦν ἑκατὸν πάντα παρατίθεσθαι δειπνοῦντα ἐπὶ τὴν
 τράπεζαν ἀπὸ βοῶν ἀρξάμενον· καὶ ἀναχθέντα αἰχμά-
 λωτον ὡς βασιλέα καὶ ἐν φυλακῇ ὄντα πάλιν τὰ αὐτὰ
 παρατίθεσθαι ζῶντα λαμπρῶς. διὸ καὶ ἀκούσαντα
 Ἀρταξέρξην εἰπεῖν ὅτι οὕτως αὐτῷ δοκοίη ζῆν ὡς τα- 15
 145 χέως ἀπολούμενος. ὁ δ' αὐτὸς Θεόπομπος ἐν τῇ
 τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 298) ὅταν,
 φησί, βασιλεὺς εἰς τινὰς ἀφίκηται τῶν ἀρχομένων,
 εἰς τὸ δεῖπνον αὐτοῦ δαπανᾶσθαι εἴκοσι τάλαντα, ποτὲ
 δὲ καὶ τριᾶκοντα· οἱ δὲ καὶ πολὺ πλείω δαπανῶσιν. 20
 ἐκάσταις γὰρ τῶν πόλεων κατὰ τὸ μέγεθος ὥσπερ ὁ
 φόρος καὶ τὸ δεῖπνον ἐκ παλαιοῦ τεταγμένον ἐστίν.
 26. Ἡρακλείδης δ' ὁ Κυμαῖος ὁ τὰ Περσικὰ συγγρά-
 ψας ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐπιγραφομένων Παρασκευα-
 b στικῶν (FHG II 96) καὶ οἱ θεραπεύοντες, φησί, τοὺς 25
 Περσῶν βασιλεῖς δειπνοῦντας ἅπαντες λελουμένοι δια-
 κονοῦσιν ἐσθῆτας καλὰς ἔχοντες καὶ διατρίβουσι σχε-
 δὸν τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας περὶ τὸ δεῖπνον. τῶν δὲ
 τοῦ βασιλέως συνδείπνων οἱ μὲν ἔξω δειπνοῦσιν, οἱ

1 τοῦτο A 2 εὐτελέστατα A 6 ἐλεγειακὸν A 18
 ὁ βασιλεὺς C 27 λευκάς (pro καλὰς) C fort. recte

καὶ ὁρᾷν ἔξεστι παντὶ τῷ βουλομένῳ, οἳ δὲ εἴσω μετὰ βασιλέως. καὶ οὗτοι δὲ οὐ συνδειπνοῦσιν αὐτῷ, ἀλλ' ἔστιν οἰκήματα δύο καταντικρὺ ἀλλήλων, ἐν ᾧ <θ> ὁ βασιλεὺς τὸ ἄριστον ποιεῖται καὶ ἐν ᾧ οἱ σύνδειπνοι·
 5 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκείνους ὁρᾷ διὰ τοῦ παρακαλύμματος τοῦ ἐπὶ τῇ θύρᾳ, ἐκεῖνοι δ' αὐτὸν οὐχ ὁρῶσιν. ἐνίοτε c
 μέντοι ἐπειδὴν ἐορτὴ ἦ, ἐν ᾧ οἰκήματι ἅπαντες δειπνοῦ-
 σιν, ἐν ᾧ καὶ ὁ βασιλεὺς, ἐν τῷ μεγάλῳ [οἴκῳ]. ὅταν
 δὲ βασιλεὺς πότον ποιῇται, ποιεῖται δὲ πολλάκις, συμ-
 10 πόται αὐτῷ εἰσιν ὥς μάλιστα δώδεκα. καὶ ὅταν δει-
 πνήσωσιν, ὃ τε βασιλεὺς αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν καὶ οἱ
 σύνδειπνοι, καλεῖ τοὺς συμπότας τούτους τις τῶν εὐ-
 νούχων. καὶ ὅταν εἰσέλθωσι συμπίνουσιν μετ' αὐτοῦ,
 οὐ τὸν αὐτὸν οἶνον ἀκείνους, καὶ οἳ μὲν χαμαὶ καθή-
 15 μενοι, ὃ δ' ἐπὶ κλίνης χρυσόποδος κατακείμενος· καὶ d
 ὑπερμεθυσθέντες ἀπέρχονται. τὰ δὲ πλεῖστα ὁ βασι-
 λεὺς μόνος ἀριστᾷ καὶ δειπνεῖ. ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ γυνὴ
 αὐτῷ συνδειπνεῖ καὶ τῶν υἱῶν ἔνιοι. καὶ παρὰ τὸ
 δεῖπνον ἄδουσί τε καὶ ψάλλουσιν αἱ παλλακαὶ αὐτῷ,
 20 καὶ μία μὲν ἐξάρχει, αἱ δὲ ἄλλαι ἀθρόως ἄδουσι. τὸ
 δὲ δεῖπνον, φησί, τὸ βασιλέως καλούμενον ἀκούσαντι
 μὲν δόξει μεγαλοπρεπὲς εἶναι, ἐξεταζόμενον δὲ φανεῖ-
 ται οἰκονομικῶς καὶ ἀκριβῶς συντεταγμένον καὶ τοῖς
 ἄλλοις Πέρσαις τοῖς ἐν δυναστείᾳ οὔσι κατὰ τὸν αὐτὸν e
 25 τρόπον. ἐστὶ μὲν γὰρ τῷ βασιλεῖ χίλια ἱερεῖα τῆς
 ἡμέρας κατακοπτόμενα· τούτων δ' εἰσὶ καὶ ἵπποι καὶ
 κάμηλοι καὶ βόες καὶ ὄνοι καὶ ἔλαφοι καὶ τὰ πλεῖστα
 πρόβατα· πολλοὶ δὲ καὶ ὄρνιθες ἀναλίσκονται, οἳ τε

3 θ' add. Mein 8 οἴκῳ del. K 9 ποιῇται ποιεῖ A
 ποιεῖ ποιεῖται C: corr. K 14 fort. οὐ <μέντοι> τὸν αὐτὸν οἶνον
 <ὄν> ἀκείνους (vel ἐκείνῳ) 21 τοῦ βασιλέως A: corr. Wilam

στρουθοὶ οἱ Ἀράβιοι — ἐστὶν δὲ τὸ ζῶον μέγα — καὶ
 χῆνες καὶ ἀλεκτρούνες. καὶ μέτρια μὲν αὐτῶν παρα-
 τίθεται ἐκάστῳ τῶν συνδείπνων τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπο-
 φέρεται ἕκαστος αὐτῶν ὅ τι ἂν καταλίπηται ἐπὶ τῷ
 ἀρίστῳ. τὰ δὲ πλεῖστα τούτων τῶν ἱερείων καὶ τῶν 5
 f σιτιῶν οὓς τρέφει βασιλεὺς τῶν τε δορυφόρων καὶ τῶν
 πελταστῶν, τούτοις ἐκφέρεται εἰς τὴν ἀγλήν· οὗ ἡμιδεῖ
 ἅπαντα μερίδας ποιήσαντες τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων
 ἴσας διαιροῦνται. ὥσπερ δὲ οἱ μισθοφόροι ἐν τῇ Ἑλ-
 λάδι μισθὸν ἀργύριον λαμβάνουσιν, οὕτως οὗτοι τὰ 10
 σιτία παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς ὑπόλογον λαμβάνουσιν.
 οὕτω δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Πέρσais τοῖς ἐν δυνά-
 στείᾳ οὓσιν ἀθρόα πάντα τὰ σιτία ἐπὶ τὴν τράπεζαν,
 παρατίθεται· ἐπειδὴν δὲ οἱ σύνδειπνοι δειπνήσωσι,
 τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης καταλειπομένων (καταλείπεται 15
 δὲ τὰ πλεῖστα κρέα καὶ ἄρτοι) ὁ τῆς τραπέζης ἐπιμε-
 λούμενος δίδωσιν ἐκάστῳ τῶν οἰκετῶν, καὶ ταῦτα λα-
 146βῶν τὴν καθ' ἡμέραν ἔχει τροφήν. παρὰ γὰρ τὸν
 βασιλέα φοιτῶσιν οἱ ἐντιμότεροι τῶν συνδείπνων ἐπὶ
 τὸ ἄριστον μόνον διὰ τὸ παρητηῆσθαι, ἵνα μὴ δις 20
 πορεύωνται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τοὺς συνδείπνους ὑπο-
 δέχωνται.' 27. Ἡρόδοτος δὲ φησιν ἐν τῇ ζ' (c. 118)
 ὡς οἱ ὑποδεχόμενοι Ἑλλήνων τὸν βασιλέα καὶ δειπνί-
 ζοντες Ξέρξην ἐς πᾶν κακοῦ ἀφίκοντο οὕτως ὥστε ἐκ
 τῶν οἰκῶν ἀνάστατοι ἐγίνοντο· ὅκου Θασίοισιν ὑπὲρ 25
 τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ πολλῶν τῶν σφετέρων δεξαμένους
 τὴν Ξέρξεω στρατιὰν καὶ δειπνίσασαι τετρακόσια τά-

7 ἡμιδεῖ K: ἦν ἰδεῖν A, cf. Xen. an. 1, 9, 25 10 οὕτως
 om. A add. C 15 παραλειπομένων AC: corr. Mein 20 pla-
 nius erit αὐτοὶ παραιτησάμενοι 23 τὸν βασιλέα AC: aut de-
 lendum aut τὴν στρατιήν ex Herod. scribendum 25 ἐγένοντο
 C et Herodoti cod. R 27 δειπνήσασαι A: corr. C

λαντα ἀργυρίου Ἀντίπατρος τῶν ἀστῶν ἀνὴρ <δόκιμος> ^b
 ἔδαπάνησε· καὶ γὰρ ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ
 κρατῆρας παρετίθεντο, καὶ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖπνον
 εἰ δὲ Ξέρξης δις ἐσιτέετο μεταλαμβάνων καὶ ἄριστον,
⁵ ἀνάστατοι ἂν ἐγερόνεσαν αἱ πόλεις· καὶ ἐν τῇ θ' δὲ
 τῶν ἱστοριῶν φησι (c. 110)· 'βασιλῆιον δεῖπνον βασι-
 λεὺς προτίθεται. τοῦτο δὲ παρασκευάζεται ἅπαξ τοῦ
 ἐνιαυτοῦ ἐν ἡμέρῃ τῇ ἐγένετο ὁ βασιλεὺς. οὖνομα δὲ
 τῷ δεῖπνῳ Περσιστὶ μὲν τυκτά, Ἑλληνιστὶ δὲ τέλειον.
¹⁰ τότε καὶ τὴν κεφαλὴν σμᾶται μοῦνον καὶ Πέρσαις
 δωρέεταί.' ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος δειπνῶν ἐκάστοτε ^c
 μετὰ τῶν φίλων, ὥς ἱστορεῖ Ἐφίππος ὁ Ὀλύνθιος
 ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος μεταλ-
 λαγῆς (p. 125 M), ἀνήλυσκε τῆς ἡμέρας μναῖς ἑκατόν,
¹⁵ δειπνούντων ἴσως ἐξήκοντα ἢ ἐβδομήκοντα φίλων. ὁ
 δὲ Περσῶν βασιλεὺς, ὥς φησι Κτησίας (fr. 50 M) καὶ
 Δίνων ἐν τοῖς Περσικοῖς (FHG II 93), ἐδείπνει μὲν
 μετὰ ἀνδρῶν μυρίων πεντακισχιλίων, καὶ ἀνηλίσκετο
 εἰς τὸ δεῖπνον τάλαντα τετρακόσια· γίνεται δὲ ταῦτα
²⁰ Ἰταλικοῦ νομίσματος ἐν μυριάσι διακοσίαις τεσσαρά- ^d
 κοντα, αὗται δὲ εἰς μυρίους πεντακισχιλίους μεριζό-
 μεναι ἐκάστῳ ἀνδρὶ γίνονται ἀνὰ ἑκατὸν ἐξήκοντα
 Ἰταλικοῦ νομίσματος. ὥστ' εἰς ἴσον καθίστασθαι τῷ
 τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναλώματι· ἑκατὸν γὰρ μναῖς ἀνήλι-
²⁵ σκεν, ὥς ὁ Ἐφίππος ἱστόρησε. Μένανδρος δ' ἐν
 Μέθῃ τοῦ μεγίστου δεῖπνου δαπάνημα τάλαντον τίθησι
 λέγων οὕτως (IV 161 M)·

εἴτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν·

ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἡγορασμένον

15 potius συνδειπνούντων 17 δίνων A et sic ubique
 nomen scribitur 24. 25 ἀνήλυσκεν <εἰς ξ'> Wilam 28 εἴθ' A

- e δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,
 ἀνλητρίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίδας
 5 ταύτας Θάσιον, ἐγγέλεις, τυρόν, μέλι·
 μικροῦ τάλαντον γίγνεται τὸ κατὰ λόγον.
 ὥς γὰρ ὑπερβολῆς τινος ἀναλώματος τάλαντον ὠνό- 5
 μασε. καὶ ἐν Δυσκόλῳ δέ φησιν οὕτως (ib. 108)·
 ὥς θύουσι δ' οἱ τοιχωρῦχοι,
 κοίτας φέροντες σταμνία <τ'> οὐχὶ τῶν θεῶν
 ἔνεκ', ἀλλ' ἐαυτῶν. ὁ λιβανωτὸς εὐσεβὲς
 f καὶ τὸ πόπανον· τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ 10
 5 ἅπαν ἐπιτεθέν. οἷ δὲ τὴν ὁσφὺν ἄκραν
 καὶ τὴν χολήν, ὅτι ἔστ' ἄβρωτα τοῖς θεοῖς
 ἐπιθέντες αὐτοὶ τᾶλλα καταπίνουσι.
 28. Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφο-
 μένῳ Δείπνῳ — εἶπερ τούτου καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς Πλά- 15
 των ἐν τῷ Φάωνι ἐμνήσθη (I 646 K) καὶ μὴ τοῦ Λευ-
 καδίου Φιλοξένου — τοιαύτην ἐκτίθεται παρασκευὴν
 δείπνου (fr. 2 B)·
 εἰς δ' ἔφερον διπλόοι παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
 147 ἅμμι', ἐτέραν δ' ἕτεροις, ἄλλοι δ' ἐτέραν, μέχρι 20
 οὗ πλήρωσαν οἶκον.
 ταὶ δὲ πρὸς ὑψιλύχνους ἔστιλβον αὐγὰς
 εὐστέφανοι λεκάναις παροψίσι τ' ὀξυβάφων πλή-
 ρεις, σὺν τε χλιδῶσαι

1 δώδεκα A: corr. VIII p. 364 d 3 Μενδαῖον (pro ταύτας)
 p. 364, utrumque corruptum 4 aliter p. 364 5 fort. ἀνά-
 λωμα τὸ τάλαντον 8 τ' add. Brunck 10 ἐπεὶ τὸ A: corr.
 Mus 12 ὅστέα τὰ ἄβρωτα Clem. Al. strom. 7 p. 277 Di 13
 τὸ λοιπὸν ἅπαν αὐτοὶ κατεσθίουσι C: αὐτοὶ πάντα τᾶλλα κα-
 τέπιον Dobr 20 ἅμμι A ἐτέροις Bgk: ἕτεροι A, tum fort.
 ἄλλοις δ' 23 ἐστέφανοι λεκάναις A: corr. Bgk fort. ὀξυβάφων
 τε πλήθει, σὺν τε χλ.

- 5 παντοδαποῖσι τέχνας εὐρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς
δελεασματίοισι.
πάρφερον ἐν κανέοις μάζας χιονόχροας, ἄλλοι δ'....
... ἐπὶ πρῶτα παρῆλθ' οὐ κακκαβος, ὦ φιλότας,
5 ἄλλ' ἄλλοπλατεῖς τὸ μέγιστον
πάντ' ἔπαθεν λιπαροντες εγχελεατινες ἄριστον
γόγγροιτοιωνητεμων πλήρες θεοτερπές. ἐπ' αὐτῷ δ'
10 ἄλλο παρῆλθε τόσον, βατὶς δ' ἐνέης ἰσόκυκλος.
μικρὰ δὲ κακκάβι' ἦς ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι, b
10 ναρκίον ἄλλο
. . παρῆς ἕτερον πίων ἀπὸ τευθιάδα καὶ σπηιο-
πουλυποδείων
. . ἀπαλοπλοκάμων. θερμοὺς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν
15 ἰσοτράπεζος ὅλος μνηστής συνόδων πυρός....
15 ἔπειτα βαθμοὺς ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται
τευθίδες, ὦ φίλε, κάξανθισμέναι καρῖδες αἰ κυφαὶ
παρῆλθον.
θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλοεραὶ τε
δηφαρυγες,
20 πυριων τε στεγναι βύσται μέγαθος κακὰ κακκάβου c
γλυκυου ὄξιος

1 παντοδαποῖς A: corr. Bgk 3 παρέφερον ἐν κανέοισι
A: corr. Bgk 3. 4 ἄλλοι δ' ἐπεὶ A: <τοῖς δ'> ἐπὶ notato
hiatu Bgk 4 παρῆλθεν A 5 fort. ἄλλ' ἄλοπαγές τι μέγι-
στον (ἦν πλάθανον sim) 6 corruptus 7 γογγροπροσωπο-
τόμων K 8 βαστισνεην A: corr. Bgk 9 κακκαβίης A:
corr. Bgk 10 ἄλλο Bgk: ἄλλου A 11 πίων suspectum
ἀπὸ τευθιάδων Bgk 11. 12 σπηίου πολυποδίων A: corr. Bgk
13 τῶν add. Bgk 14 νῆστις συνόδων Schw, dixitne poeta
μναστήρ συνόδων πυρός? 15 ἔπειτα βαθμοὺς corrupta ἐπι-
πυσται A: corr. Bgk 16 ὦ φίλοι A: corr. Di καὶ ξανθαὶ
μελικαρίδες A: corr. Bgk κοῦφαι A: corr. Iacobs 18 χλω-
ραὶ A 19 ἡδυφάργγες Mus 20 στεγαναι φυσταί Schmidt,
quae vix ὄμφαλος θοίνης vocari poterant 21 extrema et mu-
tila et corrupta

20 ὁμφαλὸς θοίνης καλεῖται παρὰ γ' ἐμὴν καὶ τίν,
 σαφ' οἶδα.
 εσταδα ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερμέγεθες τέμαχος θύννου
 μόλεν ὀπτὸν ἐκεῖθεν
 θερμὸν ὅθεν γλυφίς τετμημένον εὐθύς ἐπ' αὐτὰς 5
 τὰς ὑπογαστρίδας. διανεκέως ἐπαμυν
 εἶπερ ἐμὴν τε μέλοι καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.
 25 ἀλλ' ὅθεν ἐλλίπομεν, θοίνα παρήης· ὅτε παλάξαι
 δύνατ' ἐπικρατέως ἔγωγ' ἔτι, κοῦ
 κε λέγοι τις 10
 πάνθ' ἃ παρῆν ἐτύμως ὕμνιν, παρέπαισε δὲ θερμὸν
 d σπλάγχνον, ἔπειτα δὲ νῆστις
 δέλφακος οἰκετικᾶς καὶ νῶτος ἐσῆλθε καὶ ὀσφὺς
 καὶ μινυρίγματα θερμά.
 καὶ κεφάλαιον ὅλον διάπτυχες ἐφθὸν ἀπερπευθη- 15
 νος ἀλεκτοτρόφου πνικτᾶς ἐρί-
 φου παρέθηκε,
 30 εἶτα δῖεφθ' ἀκροκώλια σχελίδας τε μετ' αὐτῶν
 λευκοφορινοχρόους, ῥύγχη, κεφάλαια πόδας τε
 χναυμάτιόν τε σεσιλωμένον. 20

1 θοινάας A: corr. Mein παράγεμινναπιν A: corr. Koen
 2 σαφνοῖδα A: corr. Jacobs 3 ὅστατα ναὶ Bgk (melius ἔσχατα)
 τιθεμὸς θυγμοῦ A: corr. Schmidt 5 θερμὸν ὅθεν γλυφίς
 corrupta γλυφίς Bgk τετμενον A: corr. Schmidt 5. 6
 εὐθὺν ἀπ' αὐτᾶς τᾶς ὑπογαστρίδας K 6 διανεκέως A: corr.
 Bgk 6 extrema et mutila et corrupta 7 επεμιντεμελοικαι-
 τιν A: εἶπερ Bgk (fort. εἴ ποτ'), reliqua corr. Koen, sed μέλοι
 vitiosum videtur 8 οὐθέν A: corr. Bgk ἐλλείπομεν A
 8. 9 fort. ὅσα γ' ἀλλέξαι δυνατά, κρατέω κ' ἔγωγ' ἔτι 10 κε
 Bgk: καὶ A 11 πάνθ' ἃ K: πάντα A παρήης Mein παρέπε-
 σαι A: corr. Bgk 13 νῶτιος εἶληψε A: corr. Bgk, fort. νῶτι'
 ἐσῆλθε ἰσφῦς A: corr. Mus 16 inesse videtur θηλογαλακτο-
 τρόφου 19. 20 ῥύγχη καὶ κεφαλαὶ ἀποδος τεχναυματι ὄντες
 ἐσιλωμένον A: corr. Dobr

ἐφθά τ' ἔπειτα κρέ' ὀπτά <τ'> ἄλλ' ἐρίφων τε
 καὶ ἄρνων,
 ἃ θ' ὑπερωμόκρεως χορδὰ γλυκίστα
 μιξεριφαρνογενής, ἂν δὴ φιλέοντι θεοί, τοῦτ', ὦ e
 5 φιλότας, . . . ἔσθους κε· λαγῶά
 τ' ἔπειτ' ἀλεκτρούνων τε νεοσσοί.
 35 περδίκων φάσσεων τε χύδαν ἥδη δὲ παρεβάλλετο
 θερμὰ πολλὰ . . .
 καὶ μαλακοπτυχέων ἄρτων. ὁμοσύζυγα δὲ ξανθόν
 10 τ' ἐπεισῆλθεν μέλι καὶ γάλα σύμ-
 πακτον, τό κε τυρὸν ἅπας τις
 ἤμεν ἔφασχ' ἀπαλόν, κήγῶν ἐφάμαν. ὅτε δ' ἥδη
 βρωτύος ἥδὲ ποτᾶτος ἐς κόρον ἤμεν ἑταῖροι,
 τῆνα μὲν ἐξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες
 15 νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρῶν.

29. Σωκράτης δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τρίτῳ ἐμφυλίου
 πολέμου (FHG III 326) τὸ Κλεοπάτρας ἀναγράφων συμ-
 πόσιον τῆς τελευταίας Αἰγύπτου βασιλευσάσης, γημα- f
 μένης δ' Ἀντωνίῳ τῷ Ῥωμαίων στρατηγῷ [ἐν Κιλικίᾳ]
 20 φησιν οὕτως· ἀπαντήσασα τῷ Ἀντωνίῳ ἡ Κλεοπάτρα
 ἐν Κιλικίᾳ παρεσκεύασεν αὐτῷ βασιλικὸν συμπόσιον,
 ἐν ᾧ πάντα χρύσεια καὶ λιθοκόλλητα περιττῶς ἐξειρ-
 γασμένα ταῖς τέχναις· ἦσαν δέ, φησί, καὶ οἱ τοῖχοι
 ἀλουργέσι καὶ διαχρύσοις ἐμπεπετασμένοι ὕφεσι. καὶ

1 τ' add. Bgk, nisi praestat δ' 3. 4 αθυπερωμακαρὸς
 χορδὴ γλυκὺς ταμιξ κτλ A: corr. Bgk 4. 5 τουτωφιλετας A:
 corr. Di, τούτων (sic Hartung) σὺ μὲν, ὦ φιλότας Bgk, latent
 alia, velut τούτων, (vel τοῦτ' ὦ) φίλε, καὶ σὺ θανῶν ἔσθους κε
 5 κε Bgk: καὶ A 7. 8 ἥδη παρεβ. Bgk hiatus notato post
 πολλὰ, fort. περδίκων φασσέων τε χύδαν <κιχλέων τ'> εἶδη
 παρεβάλλετο θερμὰ, πολλὰ . . . καὶ 11 το καὶ A: corr. Di
 12 ἔφασκεν A 13 ἤμεν ἑταῖροι Schw: εταιροι ἔμεν A 14
 ἐξαπαείρεον A: corr. Bgk 19 inclusa del. Wilam

δώδεκα τρίκλινα διαστρώσασα ἐκάλεσε τὸν Ἀντώνιον
 148 μεθ' ὧν ἐβούλετο ἡ Κλεοπάτρα. τοῦ δὲ τῇ πολυτελείᾳ
 τῆς ὥψεως ἐκπλαγέντος ὑπομειδιάσασα ταῦτ' ἔφη πάντα
 δωρεῖσθαι αὐτῷ καὶ εἰς αὐριον παρεκάλει συνδειπνῆ-
 σαι πάλιν ἥκοντα μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡγεμόνων· 5
 ὅτε καὶ πολλῶ κρεῖττον διακοσμήσασα τὸ συμπόσιον
 ἐποίησε φανῆναι τὰ πρῶτα μικρά, καὶ πάλιν καὶ ταῦτα
 ἐδωρήσατο. τῶν δ' ἡγεμόνων ἐφ' ἧ ἕκαστος κατέκειτο
 κλίνῃ καὶ τὰ κυλικεῖα καθὼς ταῖς στρωμαναῖς ἐμεμέ-
 ριστο, ἐκάστῳ φέρειν ἐπέτρεψε. καὶ κατὰ τὴν ἄφοδον 10
 b τοῖς μὲν ἐν ἀξιωμασι φορεῖα σὺν τοῖς κομίζουσι, τοῖς
 πλείοσι δὲ καταργύροις σκευαῖς κεκοσμημένους ἵππους,
 πᾶσι δὲ λαμπτηροφόρους παῖδας Αἰθίοπας παρέδωκε.
 τῇ δὲ τετάρτῃ τῶν ἡμερῶν ταλαντιαίους εἰς ῥόδα μι-
 σθοὺς διέδωκε, καὶ κατεστρώθη ἐπὶ πηχυαῖα βάθῃ τὰ 15
 ἐδάφη τῶν ἀνδρῶν ἐμπεπετασμένων δικτύων τοῖς
 ἑλιξίν.' Ἰστορεῖ δὲ καὶ αὐτὸν τὸν Ἀντώνιον ἐν Ἀθή-
 ναις μετὰ ταῦτα διατρίψαντα περίοπτον ὑπὲρ τὸ θέα-
 τρον κατασκευάσαντα σχεδίαν γλωρᾶ πεπνυκασμένην
 ὕλῃ, ὥσπερ ἐπὶ τῶν Βακχικῶν ἄντρων γίνεται, ταύ- 20
 c τῆς τύμπανα καὶ νεβρίδας καὶ παντοδαπὰ ἄλλ' ἀθύρ-
 ματα Διονυσιακὰ ἐξαργήσαντα μετὰ τῶν φίλων ἐξ
 ἐωθινοῦ κατακλινόμενον μεθύσκεσθαι, λειτουργούντων
 αὐτῷ τῶν ἐξ Ἰταλίας μεταπεμφθέντων ἀκροαμάτων
 συνηθροισμένων ἐπὶ τὴν θέαν τῶν Πανελλήνων. ἔμετε- 25
 βαινε δ' ἐνίοτε, φησίν, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἀπὸ τῶν

9 κελύκια AC: corr. Cas καθὼς κτλ inscite haec dicta, non vitiosa 10 φέρειν suspectum 11 φορεῖα A: corr. C
 14 fort. τρίτη ταλαντιαίους A: corr. ε 15 διέδωκε Mein: δέδωκε A πηχυα A: corr. Toup 16 τῶν δένδρων A: corr. Cas
 16. 17 τοῖς (l. ταῖς) κάλυξιν Cas, fort. δικτυωτοῖς ἑλιξίν
 i. e. sertis in retium formam compositis

τεγῶν λαμπάσι δαδουχουμένης πάσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως. καὶ ἔκτοτε ἐκέλευσεν ἑαυτὸν Διόνυσον ἀνακηρύττεσθαι κατὰ τὰς πόλεις ἀπάσας.’ καὶ Γάιος δὲ ὁ αὐτοκράτωρ ὁ Καλλίκοιλα προσαγορευθεὶς διὰ τὸ ἐν d
5 στρατοπέδῳ γεννηθῆναι οὐ μόνον ὠνομάζετο νέος Διόνυσος, ἀλλὰ καὶ τὴν Διονυσιακὴν πᾶσαν ἐνδύνων στολὴν προήει καὶ οὕτως ἐσκευασμένος ἐδίκασεν.

30. εἰς ταῦτα ἔστιν ἀποβλέποντας τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς ἀγαπᾶν τὴν Ἑλληνικὴν πενίαν, λαμβάνοντας πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὰ παρὰ Θηβαίοις δεῖπνα, περὶ ὧν Κλείταρχος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν (p. 76 M), διηγούμενος καὶ ὅτι ‘ὁ πᾶς αὐτῶν πλοῦτος
10 ἠύρεθ’ μετὰ τὴν ὑπ’ Ἀλεξάνδρου τῆς πόλεως κατασκαφὴν ἐν ταλάντοις τετρακοσίοις τεσσαράκοντά, φησὶν e
15 ὅτι τε μικρόψυχοι ἦσαν καὶ τὰ περὶ τὴν τροφὴν λίχνοι, παρασκευάζοντες ἐν τοῖς δείπνοις θρεῖα καὶ ἐψητοὺς καὶ ἀφύας καὶ ἐγκρασιόλους καὶ ἀλλᾶντας καὶ σχελίδας καὶ ἔτνος· οἷσι Μαργδόνιον εἰστίασε μετὰ τῶν ἄλλων πεντήκοντα Περσῶν Ἀτταγῖνος ὁ Φρύωνος, ὃν
20 φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐνάτῃ (c. 16) μεγάλως [πλούτῳ] παρεσκευάσθαι. ἡγοῦμαι <δ> ὅτι οὐκ ἂν περιεγέροντο f
οὐδ’ ἂν ἐδέξασε τοῖς Ἑλλησι περὶ Πλαταιὰς παρατάττεσθαι ἀπολωλόσιν ἤδη ὑπὸ τῶν τοιούτων τροφῶν.’

31. Ἀρκαδικὸν δὲ δείπνον διαγράφων ὁ Μιλήσιος
25 Ἐκαταῖος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Γενεαλογιῶν (FHG I 28) μάζας φησὶν εἶναι καὶ ὕεα κρέα. Ἀρμόδιος δὲ ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν Νομίμων

2 διόνυσιον A: corr. C 8 ἀποβλέποντα A: corr. C 9 λαμβάνοντα A: corr. C 11 Clitarchi verba male tradita 17 ἐγκρασιόλους A: corr. C 19 Ἀτταγῖνος Herod: αὐταμνος A 20 πλούτῳ del. Mein. ex Herod 21 fort. παρεσκευάσασθαι δ’ add. Mus 22 πλάταιας A 22. 23 παρὰττεσθαι A: corr. s 26 ὕεα recte A C

(FHG IV 411) ὁ κατασταθείς, φησί, παρὰ Φιγαλεῦσι
 σίταρχος ἔφερε τῆς ἡμέρας οἴνου τρεῖς χόας καὶ ἀλ-
 φίτων μέδιμνον καὶ τυροῦ πεντάμνον καὶ τᾶλλα τὰ
 149 πρὸς τὴν ἄρτυσιν τῶν ἱερείων ἀρμόττοντα. ἡ δὲ πόλις
 παρεῖχεν ἑκατέρῳ τῶν χορῶν τρία πρόβατα καὶ μάγει- 5
 ρον ὑδριαφόρον τε καὶ τραπέζας καὶ βᾶθρα πρὸς τὴν
 καθέδραν καὶ τὴν τοιαύτην ἄπασαν παρασκευήν, τὴν
 δὲ τῶν περὶ τὸν μάγειρον σκευῶν ὁ χορηγός. τὸ δὲ
 δεῖπνον ἦν τοιοῦτο· τυρὸς καὶ φυστὴ μᾶζα νόμου χά-
 ριν ἐπὶ χαλκῶν κανῶν τῶν παρὰ τισι καλουμένων 10
 μαζονόμων, ἀπὸ τῆς χρείας εἰληφότων τὴν ἐπωνυμίαν·
 ὁμοῦ δὲ τῇ μάζῃ καὶ τῷ τυρῷ σπλάγχνον καὶ ἄλλες
 b προσφαγεῖν. καθαγισάντων δὲ ταῦτα ἐν κεραμέα κοτ-
 ταβίδι πιεῖν ἑκάστῳ μικρόν, καὶ ὁ προσφέρων ἂν εἶπεν
 ἑυδαιπνίας. εἶτα δ' εἰς τὸ κοινὸν ζωμὸς καὶ περι- 15
 κομμα, πρόσχερα δὲ ἑκάστῳ δύο κρέα. ἐνόμιζον δ' ἐν
 ἅπασι τοῖς δείπνοις, μάλιστα δὲ τοῖς λεγομένοις μα-
 ζῶσι — τοῦτο γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἡ Διονυσιακὴ σύνοδος
 ἔχει τοῦτομα — τοῖς ἐσθίουσι τῶν νέων ἀνδρικώτερον
 ζωμόν τ' ἐγγεῖν πλείω καὶ μάζας καὶ ἄρτους παραβάλλ- 20
 λειν. γενναῖος γὰρ ὁ τοιοῦτος ἐκρίνετο καὶ ἀνδρώδης
 c ὑπάρχειν· θανμαστὸν γὰρ ἦν καὶ περιβόητον παρ'
 αὐτοῖς ἡ πολυφαγία. μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον σπονδὰς
 ἐποιοῦντο οὐκ ἀπονιψάμενοι τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀποματ-
 τόμενοι τοῖς ψωμοῖς καὶ τὴν ἀπομαγδαλίαν ἕκαστος 25
 ἀπέφερε, τοῦτο ποιοῦντες ἕνεκα τῶν ἐν ταῖς ἀμφοδοῖς
 γινομένων νυκτερινῶν φόβων. ἀπὸ δὲ τῶν σπονδῶν

7. 8 τὴν δὲ K: πλήν A. 8 fort. περὶ τὸ μαγειρεῖν 13
 προσφαγεῖν A: corr. ε. κεραμεῖαι A: cf. XI p. 479 c. 15 εὐ-
 δαιπνίας A (εὐδαιπνείας p. 479): corr. Dobr, at dubito 16
 πρόχειρα Schneider, melius puto πρὸς χεῖρα 20. 21 παρα-
 βαλεῖν A: corr. ε. 24. 25 ἀπομαζάμενοι C recte opinor

παιὰν ἄδεται. ὅταν δὲ τοῖς ἤρωσι θύωσι, βουθυσία
 μεγάλη γίνεται καὶ ἐστιῶνται πάντες μετὰ τῶν δούλων·
 οἱ δὲ παῖδες ἐν ταῖς ἐστιάσεσι μετὰ τῶν πατέρων ἐπὶ
 λίθων καθήμενοι γυμνοὶ συνδειπνοῦσιν.⁷ Θεόπομπος d
 5 δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Φιλιππικῶν (FHG
 I 319) 'οἱ Ἀρκάδες, φησὶν, ἐν ταῖς ἐστιάσεσιν ὑποδέ-
 χονται τοὺς δεσπότας καὶ τοὺς δούλους καὶ μίαν πᾶσι
 τράπεζαν παρασκευάζουσι καὶ τὰ σιτία πᾶσιν εἰς τὸ
 μέσον παρατιθέασι καὶ κρατῆρα τὸν αὐτὸν πᾶσι κρη-
 10 νᾶσι.'

32. 'παρὰ δὲ Ναυκρατίταις,' ὥς φησιν Ἑρμείας
 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ τοῦ Γρυνείου Ἀπόλλωνος
 (FHG II 80), 'ἐν τῷ πρυτανείῳ δειπνοῦσι γενεθλίοις
 Ἑστίας Πρυτανίτιδος καὶ Διονυσίοις, ἔτι δὲ τῇ τοῦ
 15 Κωμαίου Ἀπόλλωνος πανηγύρει, εἰσιόντες πάντες ἐν
 στολαῖς λευκαῖς, ἃς μέχρι καὶ νῦν καλοῦσι πρυτανικάς e
 ἐσθῆτας. καὶ κατακλιθέντες ἐπανίστανται εἰς γόνατα
 τοῦ ἱεροκλήρυκος τὰς πατρίους εὐχὰς καταλέγοντος συ-
 σπένδοντες. μετὰ δὲ ταῦτα κατακλιθέντες λαμβάνου-
 20 σιν ἕκαστος οἴνου κοτύλας δύο πλὴν τῶν ἱερέων τοῦ
 τε Πυθίου Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Διονύσου· τούτων γὰρ
 ἑκάτέρῳ διπλοῦς ὁ οἶνος μετὰ καὶ τῶν ἄλλων μερίδων
 δίδοται. ἔπειτα ἑκάστῳ παρατίθεται ἄρτος καθαρὸς
 εἰς πλάτος πεποιημένος, ἐφ' ᾧ ἐπίκειται ἄρτος ἕτερος, f
 25 ὃν κριβανίτην καλοῦσι, καὶ κρέας ὕειον καὶ λεκάριον
 πτισάνης ἢ λαχάνου τοῦ κατὰ καιρὸν γινομένου ῥά τε
 δύο καὶ τυροῦ τροφαλὶς σῦκά τε ξηρὰ καὶ πλακοῦς
 καὶ στέφανος. καὶ ὅς ἂν ἔξω τι τούτων ἱεροποιὸς
 παρασκευάσῃ ὑπὸ τῶν τιμούχων ζημιοῦται, ἀλλὰ μὴν

8 fort. τὰντὰ σιτία
 spectum, fort. Κωμήτου

12 γρυνίου A

15 Κωμαίου su-

οὐδὲ τοῖς σιτουμένοις ἐν πρυτανείῳ ἔξωθεν προσεισφέ-
 ρειν τι βρώσιμον ἔξεστι, μόνα δὲ ταῦτα καταναλί-
 σκουσι, τὰ ὑπολειπόμενα τοῖς οἰκέταις μεταδιδόντες.
 150 ταῖς δ' ἄλλαις ἡμέραις πάσαις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔξεστι τῶν
 σιτουμένων τῷ βουλομένῳ ἀνελθόντι εἰς τὸ πρυτανεῖον 5
 δειπνεῖν, οἰκοθεν παρασκευάσαντα αὐτῷ λάχανόν τι ἢ
 τῶν ὀσπρίων καὶ τάριχος ἢ ἰχθύν, κρέως δὲ χοιρείου
 βραχύτατον, καὶ τούτων μεταλαμβάνων . . . κοτύλην
 οἴνου. γυναικὶ δὲ οὐκ ἔξεστιν εἰσιέναι εἰς τὸ πρυτα-
 νεῖον ἢ μόνη τῇ ἀνλητρίδι. οὐκ εἰσφέρεται δὲ οὐδὲ 10
 ἄμλις εἰς τὸ πρυτανεῖον. ἐὰν δέ τις Νανκρατιτῶν γά-
 μους ἔστι, ὥς ἐν τῷ γαμικῷ νόμῳ γέγραπται, ἀπεί-
 ρηται ᾧ καὶ μελίπηκτα δίδοσθαι.' τίς δὲ ἡ τούτων
 αἰτία Οὐλπιανὸς ἡμᾶς διδάσκειν δίκαιος.

33. *Λυκέας* δ' ἐν τοῖς *Αἰγυπτιακοῖς* προκρίνων 15
 τὰ *Αἰγυπτιακὰ* δεῖπνα τῶν *Περσικῶν* 'Αἰγυπτίων ἐπι-
 στρατευσάντων, φησὶν, ἐπὶ Ὡχον τὸν Περσῶν βασιλέα
 καὶ νικηθέντων ἐπεὶ ἐγένετο αἰχμάλωτος ὁ τῶν *Αἰγυ-*
πτίων βασιλεύς, ὁ Ὡχος αὐτὸν φιλανθρωπῶς ἄγων
 ἐκάλεσε καὶ ἐπὶ δεῖπνον. τῆς οὖν παρασκευῆς γενο- 20
 μένης λαμπρᾶς ὁ *Αἰγύπτιος* κατεγέλα ὥς εὐτελῶς τοῦ
 c *Πέρσου* διαιτωμένου. 'εἰ δὲ θέλεις εἰδέναι, ἔφη, ὃ
 βασιλεῦ, πῶς δεῖ σιτεῖσθαι τοὺς εὐδαίμονας βασιλέας,
 ἐπίτρεψον τοῖς ἐμοῖς ποτε γενομένοις μαγείροις παρα-
 σκευάσαι σοι *Αἰγύπτιον* δεῖπνον.' καὶ κελεύσαντος ἐπεὶ 25
 παρεσκευάσθη, ἥσθεις ὁ Ὡχος τῷ δεῖπνῳ 'κακὸν κα-
 κῶς σε, ἔφη, ὃ *Αἰγύπτιε*, ἀπολέσειαν οἱ θεοί, ὅστις
 δεῖπνα τοιαῦτα καταλιπὼν ἐπεθύμησας θοίνης εὐτε-

6. 7 λάχανον ἢ τι τῶν K 7 ὀσπρίων A 8 hiatum not. Cas
 15 *Λυκέας* ABruncck, cf. XIII 560 e. XIV 616 d: *λυγκεὺς* AC 26.
 27 κακὸν κακῶς σέ γ' ἀπολέσειαν οἱ θεοί trimetrum agnovit Mein

λεστέρας.' τίνα δ' ἦν τὰ Αἰγύπτια δεῖπνα Πρωτα-
γορίδης ἐν τῷ α' περὶ Δαφνικῶν ἀγώνων διδάσκει
ἡμᾶς λέγων οὕτως (FHG IV 484): 'τρίτη δέ ἐστιν ἰδέα
δείπνων Αἰγυπτιακῇ τραπεζῶν μὲν οὐ παρατιθεμένων, d
5 πινάκων δὲ περιφερομένων.'

34. παρὰ δὲ Γαλάταις φησὶ Φύλαρχος ἐν τῇ
ἕκτῃ (FHG I 336) ἐπὶ ταῖς τραπέζαις ἄρτους πολλοὺς
κατακεκλασμένους παρατίθεσθαι χύδην καὶ κρέατα ἐκ
τῶν λεβήτων, ὧν οὐδεὶς γεύεται εἰ μὴ πρότερον θεά-
10 σθται τὸν βασιλέα εἰ ἥψατο τῶν παρακειμένων. ἐν δὲ
τῇ τρίτῃ ὁ αὐτὸς Φύλαρχος Ἀριάμνην φησὶ (ib. 334)
τὸν Γαλάτην πλουσιώτατον ὄντα ἐπαγγεῖλασθαι ἐστιᾶ-
σαι Γαλάτας πάντας ἐνιαυτὸν καὶ τοῦτο συντελέσαι
ποιήσαντα οὕτως. κατὰ τόπους τῆς χώρας [καὶ] τὰς e
15 ἐπικαιροτάτας τῶν ὁδῶν διέλαβε σταθμοῖς ἐπὶ τε τού-
τοις ἐκ χαράκων καὶ [τῶν] καλάμων τῶν [τε] οἰσύνων
ἐπεβάλλετο σκηναὺς χωρούσας ἀνὰ τετρακοσίους ἄνδρας
καὶ πλείους ἔτι, καθὼς ἂν ἐκποιῶσιν οἱ τόποι τό τ'
ἀπὸ τῶν πόλεων δέξασθαι καὶ τῶν κωμῶν μέλλον ἐπιρ-
20 ρεῖν πλῆθος. ἐνταῦθα δὲ λέβητας ἐπέστησε κρεῶν
παντοδαπῶν μεγάλους, οὓς πρὸ ἐνιαυτοῦ καὶ πρὸ τοῦ
μέλλειν μεταπεμψάμενος τεχνίτας ἐξ ἄλλων πόλεων
ἐχαλκεύσατο. θύματα δὲ καταβάλλεσθαι ταύρων καὶ f
συνῶν καὶ προβάτων τε καὶ <τῶν> λοιπῶν κτηνῶν ἐκά-
25 στης ἡμέρας πολλά, πίθους τε οἶνου παρεσκευάσθαι
καὶ πλῆθος ἀλφίτων πεφυραμένων. 'καὶ οὐ μόνον,
φησὶν, οἱ παραγινόμενοι τῶν Γαλατῶν ἀπὸ τῶν κωμῶν

7 ἐπὶ K: ἐν AC 8 κρέα ε 12. 13 fort. ἐστιάσειν
14 καὶ om. C, sed latet fort. adiectivum ad τόπους referendum
15 ἐπικαιροτάτους A: corr. C 16 τῶν et τε del. K, calami
non proprio sensu dicti 22 μέλλειν integrum puto, scil. ἐστιά-
σειν 24 τῶν add. Mein 25 παρεσκευάσθαι A: corr. C

καὶ τῶν πόλεων ἀπέλανον, ἀλλὰ καὶ οἱ παριόντες ξένοι ὑπὸ τῶν ἐφεσθηκότων παίδων οὐκ ἠφίεντο ἕως ἂν μεταλάβωσι τῶν παρασκευασθέντων.¹

35. Θρακίων δὲ δείπνων μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν
 ζ' Ἀναβάσεως (c. 3, 21) τὸ παρὰ Σεύθη διαγράφων 5
 151 συμπόσιον ἐν τούτοις· ἔπειδ' ἡ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ
 δείπνον πάντες (τὸ δὲ δείπνον ἦν καθημένοις κύκλῳ),
 ἔπειτα δὲ τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν. οὗτοι δὲ ὅσον
 εἴκοσι κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων καὶ ἄρτοι ζύμητες
 μεγάλοι προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι. 10
 μάλιστα δ' αἱ τράπεζαι κατὰ τοὺς ξένους αἰεὶ ἐτίθεντο·
 νόμος γὰρ ἦν. καὶ πρῶτος τοῦτ' ἐποίει Σεύθης· ἀνε-
 λόμενος τοὺς παρ' αὐτῷ κειμένους ἄρτους διέκλα κατὰ
 μικρὰ καὶ διερρίπτει οἷς αὐτῷ ἐδόκει καὶ τὰ κρέα
 ὡσαύτως, ὅσον μόνον γεύσασθαι ἑαυτῷ καταλιπών. 15
 b καὶ οἱ ἄλλοι δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐποιοῦν, καθ' οὓς καὶ
 αἱ τράπεζαι ἔκειντο. Ἀρκὰς δὲ τις Ἀρύστας ὄνομα,
 φαγεῖν δεινός, τὸ μὲν διαρριπτεῖν εἰς χαίρειν, λαβὼν
 δ' εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τριχοίνικον ἄρτον καὶ κρέα θέ-
 μενος ἐπὶ τὰ γόνατα ἐδείπνει. κέρατα δὲ οἴνου περιέ- 20
 φερον καὶ πάντες ἐδέχοντο. ὁ δὲ Ἀρύστας ἐπεὶ παρ'
 αὐτὸν φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος ἦν, εἶπεν ἰδὼν τὸν
 Ξενοφῶντα οὐκ ἔτι δειπνοῦντα· ἔκείνῳ, ἔφη, δός·
 σχολάζει γὰρ ἤδη, ἐγὼ δ' οὕπῳ.² ἐνταῦθα μὲν δὴ
 c γέλως ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ προῦχώρει ὁ πότος, εἰσῆλθεν 25
 ἀνὴρ Θραξ ἵππον ἔχων λευκὸν καὶ λαβὼν κέρας μεστὸν
 ἔπροπινω σοι, ὦ Σεύθη, ἔφη, καὶ τὸν ἵππον δωροῦ-
 μαι, ἐφ' οὗ καὶ διώκων ὃν ἂν θέλῃς αἰρήσεις καὶ

1 ἀπῆλανον AC: corr. Di 5 ζ': ξξ AC 10 πρὸς de-
 lendum apud Xenophontem 11 δ' αἱ Xen: δὲ A 14 διε-
 ρίπτει A 24. 25 μὲν ἤδη καὶ γέλως C

ἀποχωρῶν οὐ μὴ δείσῃς τὸν πολέμιον.⁷ ἄλλος παῖδα
 εἰσαγαγὼν οὕτως ἐδωρήσατο προπίνων καὶ ἄλλος ἱμά-
 τια τῇ γυναικί, καὶ Τιμασίων προπίνων φιάλην τε
 ἀργυρᾶν καὶ κοπίδα ἀξίαν δέκα μνῶν. Γνήσιππος δέ
 5 τις Ἀθηναῖος ἀναστὰς εἶπεν ὅτι ἀρχαῖος εἶη νόμος
 κάλλιστος τοὺς μὲν ἔχοντας διδόναι τῷ βασιλεῖ τιμῆς d
 ἕνεκα, τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι διδόναι τὸν βασιλέα. Ξενο-
 φῶν δὲ ἀνέστη θαρσαλέως καὶ δεξιόμενος τὸ κέρας
 εἶπεν· ἐγὼ σοι, ὦ Σεύθῃ, δίδωμι ἑμαυτὸν καὶ τοὺς
 10 ἑμοὺς τούτους ἐταίρους φίλους εἶναι πιστοὺς καὶ οὐ-
 δένα ἄκοντα. καὶ νῦν πάρεισιν οὐδέν σε προσαιτοῦν-
 τες, ἀλλὰ καὶ πονεῖν ὑπὲρ σοῦ καὶ προκινδυνεύειν
 βουλόμενοι.⁸ καὶ ὁ Σεύθῃς ἀναστὰς συνέπιε καὶ συγ-
 κατεσκεδάσατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας. μετὰ δὲ ταῦτα
 15 εἰσῆλθον κέραςί τε οἷοις σημαίνουσιν αὐλοῦντες καὶ e
 σάλπιγγιν ὁμοβοείαις ῥυθμούς τε καὶ οἶονεὶ μάγαδιν
 σαλπίζοντες.⁹

36. Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν ταῖς
 ἱστορίαις, αἷς συνέθηκεν οὐκ ἄλλοτρίως ἥς προήρητο
 20 φιλοσοφίας πολλὰ παρὰ πολλοῖς ἔθιμα καὶ νόμιμα
 ἀναγράφων (FHG III 260) Ἑλτοί, φησί, τὰς τροφὰς
 προτίθενται χόρτον ὑποβάλλοντες καὶ ἐπὶ τραπεζῶν
 ξυλίνων μικρὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπηρμένων. ἡ τροφή δ'
 ἐστὶν ἄρτοι μὲν ὀλίγοι, κρέα δὲ πολλὰ ἐν ὕδατι καὶ
 25 ὅπτα ἐπ' ἀνθρώκων ἢ ὀβελίσκων. προσφέρονται δὲ 152
 ταῦτα καθαρείως μὲν, λεοντωδῶς δέ, ταῖς χειρὶν ἀμ-
 φοτέραις αἶροντες ὅλα μέλη καὶ ἀποδάκνοντες, ἐὰν δὲ ἦ
 τι δυσἀπόσπαστον, μαχαιρίῳ μικρῷ παρατέμνοντες, ὃ

4 ταπίδα Xen 8 θαρσαλέως Xen 13 συνεξέπιε Xen
 16 ὁμοβοείαις A μάγαδι Xen 24 fort. πολλά <ἐφθὰ> ἐν
 ὕδατι 26 καθαρίως A: corr. C

τοῖς κολεοῖς ἐν ἰδίᾳ θήκη παρᾶκεται. προσφέρονται
 δὲ καὶ λίθους οἷ τε παρὰ τοὺς ποταμοὺς οἰκοῦντες καὶ
 παρὰ τὴν ἐντὸς καὶ τὴν ἔξω θάλασσαν, καὶ τούτους
 δὲ ὁπτοὺς μετὰ ἁλῶν καὶ ὄξους καὶ κυμίνου· τοῦτο
 δὲ καὶ εἰς τὸ ποτὸν ἐμβάλλουσιν. ἐλαίῳ δ' οὐ χρῶν- 5
 ται διὰ σπάνιν καὶ διὰ τὸ ἀσύνηθες ἀηδὲς αὐτοῖς
 b φαίνεται. ὅταν δὲ πλείονες συνδειπνῶσι, κάθηνται
 μὲν ἐν κύκλῳ, μέσος δὲ ὁ κράτιστος ὥς ἂν κορυ-
 φαῖος χοροῦ, διαφέρων τῶν ἄλλων ἢ κατὰ τὴν πολε-
 μικήν εὐχέρειαν ἢ κατὰ γένος ἢ κατὰ πλοῦτον. ὁ δ' 10
 ὑποδεχόμενος παρ' αὐτόν, ἐφεξῆς δ' ἐκατέρωθε κατ'
 ἀξίαν ἥς ἔχουσιν ὑπεροχῆς. καὶ οἱ μὲν τοὺς θυρεοὺς
 ὀπλοφοροῦντες ἐκ τῶν ὀπίσσω παρεστῶσιν, οἱ δὲ δορυ-
 φόροι κατὰ τὴν ἀντικρὺ καθήμενοι κύκλῳ καθάπερ
 οἱ δεσπόται συνευωχοῦνται. τὸ δὲ ποτὸν οἱ διακο- 15
 νοῦντες ἐν ἀγγείοις περιφέρουσιν εἰκόσι μὲν ἀμβί-
 c κοις, ἢ κερამείοις ἢ ἀργυροῖς· καὶ γὰρ τοὺς πίνακας
 ἐφ' ὧν τὰς τροφὰς προτίθενται τοιοῦτους ἔχουσιν·
 οἱ δὲ χαλκοῦς, οἱ δὲ κᾶνεα ξύλινα καὶ πλεκτά. τὸ
 δὲ πινόμενόν ἐστι παρὰ μὲν τοῖς πλουτοῦσιν οἶνος ἐξ 20
 Ἰταλίας καὶ τῆς Μασσαλιητῶν χώρας παρακομιζόμενος,
 ἄκρατος δ' οὗτος· ἐνίοτε δὲ ὀλίγον ὕδωρ παραμίγνυ-
 ται· παρὰ δὲ τοῖς ὑποδεεστέροις ζύθος πύρινον μετὰ
 μέλιτος ἐσκευασμένον, παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς καθ' αὐτό·
 καλεῖται δὲ κόρμα. ἀπορροφοῦσι δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πο- 25
 d τηρίου κατὰ μικρόν, οὐ πλεῖον κυάθου· πυκνότερον
 δὲ τοῦτο ποιοῦσι. περιφέρει δὲ ὁ παῖς ἐπὶ τὰ δεξιὰ
 καὶ τὰ λαῖά· οὕτως διακονοῦνται. καὶ τοὺς θεοὺς

10 εὐχειρίαν Mein 12 θυραιούς A (θυρεαφόροι C) 22 δὲ
 καὶ C 24 καὶ αὐτὸ καθ' αὐτό Eust. 871, 57 (non C) inter-
 pretandi causa opinor

προσκυνούσιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ στρεφόμενοι.' 37. ἔτι ὁ
 Ποσειδώνιος διηγούμενος καὶ τὸν Λουερνίου τοῦ Βι-
 τύτος πατρὸς πλοῦτον τοῦ ὑπὸ Ῥωμαίων καθαιρε-
 θέντος, φησὶ δημαγωγοῦντα αὐτὸν τοὺς ὄχλους ἐν
 5 ἄρματι φέρεσθαι διὰ τῶν πεδίων καὶ διασπείρειν
 χρυσίον καὶ ἀργύριον ταῖς ἀκολουθούσαις τῶν Κελτῶν
 μυριάσι φράγμα τε ποιεῖν δωδεκαστάδιον τετράγωνον,
 ἐν ᾧ πληροῦν μὲν ληνοὺς πολυτελοῦς πόματος, παρα- e
 σκευάζειν δὲ τοσοῦτο βρωμάτων πλῆθος ὥστε ἐφ'
 10 ἡμέρας πλείονας ἐξεῖναι τοῖς βουλομένοις εἰσερχομέ-
 νοις τῶν παρασκευασθέντων ἀπολαύειν ἀδιαλείπτως
 διακονουμένους. ἀφορίσαντος δ' αὐτοῦ προθεσμίαν
 ποτὲ τῆς θοίνης ἀφυστερήσαντά τινα τῶν βαρβάρων
 ποιητὴν ἀφικέσθαι καὶ συναντήσαντα μετὰ ᾧδῆς ὑμνεῖν
 15 αὐτοῦ τὴν ὑπεροχὴν, ἐαυτὸν δ' ἀποθρηνεῖν ὅτι ὑστε-
 ρηκε, τὸν δὲ τερωθέντα θυλάκιον αἰτῆσαι χρυσίου καὶ
 ῥῖψαι αὐτῷ παρατρέχοντι. ἀνελόμενον δ' ἐκεῖνον πάλ- f
 λιν ὑμνεῖν λέγοντα διότι τὰ ἔχνη τῆς γῆς ἐφ' ἧς ἄρ-
 ματηλατεῖ χρυσὸν καὶ εὐεργεσίας ἀνθρώποις φέρει.
 20 ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ ἱστορήσεν.
 38. ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ περὶ Πάρθων διηγούμενός φη-
 σιν (ib. 254). ὁ δὲ καλούμενος φίλος τραπέξης μὲν οὐ
 κοινωνεῖ, χαμαὶ δ' ὑποκαθήμενος ἐφ' ὑψηλῆς κλίνης
 κατακειμένῳ τῷ βασιλεῖ τὸ παραβληθὲν ὑπ' αὐτοῦ
 25 κυνιστὶ σιτεῖται καὶ πολλάκις διὰ τὴν τυχοῦσαν αἰ-

1. 2 fort. ἔτι δὲ Ποσ. 2. 3 Βιτυτίου πατρὸς Λουέρνιος Strab. IV p. 191 sine dubio ex Posidonio 5 διασπείρων Strab: σπεί-
 ρειν AC 6 χρυσὸν καὶ ἄργυρον A: corr. K, cf. Strabo qui ait
 χρυσοῦ νόμισμα καὶ ἀργύρου 8 πληροῦμεν A πληροῦν C;
 corr. ε 9 δὲ K: τε AC 11 ἀδιαλείπτως A 12 διακο-
 νουμένοις Schw, potius v. 10 εἰσερχομένους 13 ὑστερήσαντα
 Mein 13. 14 fort. τῶν βάρδων καλουμένων ποιητῶν 17 ἀνε-
 λόμενοι A: corr. C 20 ἱστορήκεν Wilam

153τίαν ἀποσπασθεὶς τοῦ χαμαιπετοῦς δειπνου δάβδοις
 καὶ ἱμαῖσιν ἀστραγαλωτοῖς μαστιγοῦνται καὶ γενόμενος
 αἰμόφυρτος τὸν τιμωρησάμενον ὥς εὐεργέτην ἐπὶ τὸ
 ἔδαφος πρηνῆς προσπεσὼν προσκυνεῖ. ἐν δὲ τῇ ις'
 περὶ Σελεύκου διηγούμενος τοῦ βασιλέως, ὥς εἰς Μη- 5
 δίαν ἀνελθὼν καὶ πολεμῶν Ἀρσάκει ἡγμάλωτίσθη ὑπὸ
 τοῦ βαρβάρου καὶ ὥς πολὺν χρόνον παρὰ τῷ Ἀρσά-
 κει διέτριψεν ἀγόμενος βασιλικῶς, γράφει καὶ ταῦτα
 (ib. 258)· 'παρὰ Πάρθοις ἐν τοῖς δειπνοῖς ὁ βασιλεὺς
 b τὴν τε κλίνην ἐφ' ἧς μόνος κατέκειτο μετεωροτέραν 10
 τῶν ἄλλων καὶ κεχωρισμένην εἶχε καὶ τὴν τράπεζαν
 μόνῳ καθάπερ ἥρῳι πλήρη βαρβαρικῶν θοιναμάτων
 παρακειμένην.' ἱστορῶν δὲ καὶ περὶ Ἡρακλέωνος τοῦ
 Βεροιαίου, ὃς ὑπὸ τοῦ Γρυποῦ καλουμένου Ἀντιόχου
 τοῦ βασιλέως προαχθεὶς μικροῦ δεῖν τῆς βασιλείας 15
 ἐξέβαλε τὸν εὐεργέτην, γράφει ἐν τῇ <λ>δ' τῶν ἱστο-
 ριῶν τάδε (ib. 264)· 'ἐποιεῖτό τε τῶν στρατιωτῶν τὰς
 κατακλίσεις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν ὑπαίθρῳ ἀνὰ χιλίους
 δειπνίζων. τὸ δὲ δειπνον ἦν ἄρτος μέγας καὶ κρέας,
 τὸ δὲ ποτὸν κεκραμένος οἶνος οἷος δῆποτε ὕδατι ψυ- 20
 c χρῶ. διηκόνουν δὲ ἄνδρες μαχαιροφόροι καὶ σιωπὴ
 ἦν εὐτακτος.' ἐν δὲ τῇ β' (ib. 252) 'ἐν τῇ Ῥωμαίων,
 φησὶν, πόλει ὅταν εὐωχῶνται ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους
 ἱερῷ, δειπνίζοντος τοῦ κατὰ καιρὸν θριαμβεύοντος,
 καὶ ἡ παρασκευὴ τῆς εὐωχίας Ἡρακλεωτικὴ ἐστὶ. δι- 25
 οῖνοχοεῖται μὲν γὰρ οἰνόμελι, τὰ δὲ βρώματα ἄρτοι
 μεγάλοι καὶ καπνιστὰ κρέα ἐφθὰ καὶ τῶν προσφάτως

4 πεσὼν C, fort. προπεσὼν 4 sqq cf. Iustin. 41, 4, 8 13 παρα-
 κειμένων A: corr. Villebrun 16 ἐξέβαλλε A: corr. C τε-
 τάρτη A: τετάρτη καὶ τριακοστῇ Bake 19 ἄρτος μέγας Wilam
 25 Ἡρακλεωτικός Posidonius cum aliis putabat ab Hercule ductum
 27 ἐφθὰ κρέα A C: transpos. Wilam προσφάτων A C: corr. Cas

καθιερωθέντων ὁπτιὰ δαψιλῇ. παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς d
 δὲ τῆς ἡμέρας τράπεζαι πολυτελεῖς παρασκευάζονται
 ἀνθιναί τε στρωμναὶ καὶ ἐκπώματα ἀργυρᾷ παντο-
 δαπά, καὶ δούλων πλῆθος εὐπρεπῶν παρέστηκεν ἐσθή-
 5 σεσι πολυτελέσι κεκοσμημένων. Τίμαιος δ' ἐν τῇ
 πρώτη τῶν ἱστοριῶν (FHG I 196) καὶ τὰς θεραπαίνας
 φησὶ παρ' αὐτοῖς μέχρι οὗ ἂν αὐξηθῶσι γυμνὰς δια-
 κονεῖσθαι.

39. Μεγασθένης δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἰνδικῶν
 10 (FHG II 423) τοῖς Ἰνδοῖς φησιν ἐν τῷ δείπνῳ παρατί-
 θεσθαι ἐκάστῳ τράπεζαν, ταύτην δ' εἶναι ὁμοίαν ταῖς
 ἐγγυθήκαις, καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῇ τρυβλίου χρυ- e
 σοῦν, εἰς ὃ ἐμβάλλειν αὐτοὺς πρῶτον μὲν τὴν ὄρυξαν
 ἐφθῆν ὥς ἂν τις ἐψῆσειε χόνδρον, ἔπειτα ὄψα πολλὰ
 15 κεχειρουρρημένα ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίαις. Γερμανοὶ
 δέ, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ἐν τῇ τριακοστῇ (FHG
 III 264), ἄριστον προσφέρονται κρέα μεληδὸν ὥπτη-
 μένα καὶ ἐπιπίνουσι γάλα καὶ τὸν οἶνον ἄκρατον.
 Καμπανῶν δέ τινες παρὰ τὰ συμπόσια μονομαχοῦσι.
 20 Νικόλαος δ' ὁ Δαμασκηνός, εἰς τῶν ἀπὸ τοῦ περι- f
 πάτου φιλοσόφων, ἐν τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἐκατὸν
 τῶν ἱστοριῶν Ῥωμαίους ἱστορεῖ (FHG III 416) παρὰ
 τὸ δεῖπνον συμβάλλειν μονομαχίας, γράφων οὕτως·
 'τὰς τῶν μονομάχων θέας οὐ μόνον ἐν πανηγύρεσι
 25 καὶ θεάτροις ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι, παρὰ Τυρρηνῶν
 παραλαβόντες τὸ ἔθος, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐστιάσεσιν.
 ἐκάλουν γοῦν τινες πολλάκις ἐπὶ δεῖπνον τοὺς φίλους
 ἐπὶ τε ἄλλοις καὶ ὅπως ἂν δύο ἢ τρία ζεύγη ἴδοιεν

1 καθιερωθέντων (-τα C) AC: corr. Wilam
 λειν A: corr. C 25 τυράνων A: corr. Mus
 σεσιν A

13 ἐμβα-
 26 ἱστιά-

μονομάχων, ὅτε καὶ κορεσθέντες δείπνου καὶ μέθης
 εἰσεκάλουν τοὺς μονομάχους. καὶ ὁ μὲν ἅμα ἐσφάτ-
 154τετο, αὐτοὶ δ' ἐκρότουν ἐπὶ τούτῳ ἡδόμενοι. ἤδη δέ
 τις κἂν ταῖς διαθήκαις γέγραφευ γυναικας εὐπρεπε-
 στάτας μονομαχῆσαι ἃς ἐκέκτητο, ἕτερος δὲ παῖδας 5
 ἀνήβους ἐρωμένους ἑαυτοῦ. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἠνέσχετο
 ὁ δῆμος τὴν παρανομίαν ταύτην, ἀλλ' ἄκυρον τὴν
 διαθήκην ἐποίησεν. Ἐρατοσθένης δ' ἐν πρώτῳ
 Ὀλυμπιονικῶν (fr. 22 Muell) τοὺς Τυρρηνοὺς φησι πρὸς
 αὐλὸν πυκτεύειν. 10

40. Ποσειδώνιος δ' ἐν τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν
 ἱστοριῶν (FHG III 259) ἑλτοί, φησὶν, ἐνίοτε παρὰ
 τὸ δείπνον μονομαχοῦσιν. ἐν γὰρ τοῖς ὅπλοις ἀγε-
 ρθέντες σκιαμαχοῦσι καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀκροχειρίζον-
 15ται, ποτὲ δὲ καὶ μέχρι τραύματος προΐασιν καὶ ἐκ 15
 τούτου ἐρεθισθέντες, ἐὰν μὴ ἐπισχῶσιν οἱ παρόντες,
 καὶ ἕως ἀναιρέσεως ἔρχονται. τὸ δὲ παλαιόν, φησὶν,
 ὅτι παρατεθέντων κωλήνων τὸ μηρίον ὁ κράτιστος
 ἐλάμβανεν· εἰ δέ τις ἕτερος ἀντιποιήσαιο, συνίσταντο
 μονομαχῆσונτες μέχρι θανάτου. ἄλλοι δ' ἐν θεάτρῳ 20
 λαβόντες ἀργύριον ἢ χρυσίον, οἷ δὲ οἴνου κεραμίων
 ἀριθμὸν τινα, καὶ πιστωσάμενοι τὴν δόσιν καὶ τοῖς
 c ἀναγκαίοις φίλοις διαδωρησάμενοι ὕπτιοι ἐκταθέντες
 ἐπὶ θυρεῶν κεῖνται, καὶ παραστάς τις ξίφει τὸν λαι-
 μὸν ἀποκόπτει. Εὐφορίων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν ἱστο- 25
 ρικοῖς ὑπομνήμασιν (fr. 23 M) οὕτω γράφει· ἑκταθέντες
 τοῖς Ῥωμαίοις προτίθεσθαι πέντε μνᾶς τοῖς ὑπομένειν

1 fort. οὗς καὶ delete v. 2 τοὺς μονομάχους 6 potius ἀλλ' οὐ
 γὰρ ἠνέσχετο 11 ΤΩΝ Εἰς Ἄ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ζ ἈΡ ΤΟΥ Η Α:
 libri VIII initium potius fuit p. 153 f 13. 14 ἐγεσθέντες Α C:
 corr. Schw 20 μονομαχῆσαντες Α: corr. C 23 ἢ φίλοις ε

βουλομένοις τὴν κεφαλὴν ἀποκοπῆναι πελέκει, ὥστε τοὺς κληρονόμους κομίσασθαι τὸ ἄθλον· καὶ πολλάκις ἀπογραφομένους πλείους δικαιολογεῖσθαι καθ' ὃ δικαιότατός ἐστιν ἕκαστος αὐτῶν ἀποτυμπανισθῆναι.'

- 5 41. Ἐρμιππος δ' ἐν α' περὶ νομοθετῶν (FHG d III 36) τῶν μονομαχούντων εὐρετὰς ἀποφαίνει Μαντινεῖς Δημόνακτος ἐνὸς τῶν πολιτῶν συμβουλεύσαντος, καὶ ζηλωτὰς τούτων γενέσθαι Κυρηνάιους. Ἐφορος δ' ἐν ἕκτῃ ἱστοριῶν (FHG I 261) ἔσκουν, φησί, 10 τὰ πολεμικὰ οἱ Μαντινεῖς καὶ Ἀρκάδες, τὴν τε στολὴν τὴν πολεμικὴν καὶ τὴν ὀπλισιν τὴν ἀρχαίαν ὡς εὐρόντων ἐκείνων ἔτι καὶ νῦν Μαντινικὴν ἀποκαλοῦσι. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὀπλομαχίας καθέσεις ἐν Μαντινείᾳ πρῶτον εὐρέθησαν Δημέου τὸ τέχνημα καταδεί- e 15 ξαντος.' ὅτι δὲ ἀρχαῖον ἦν τὸ περὶ τοὺς μονομάχους καὶ Ἀριστοφάνης εἶρηκεν ἐν Φοινίσσαις οὕτως (I 533 K).

- ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε, διπτύχῳ κίρῳ,
Ἄρης κατέσκηψ', ἐς τε μονομάχου πάλης
20 ἀγῶνα νῦν ἐστᾶσιν.
ἔοικεν δὲ πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα οὐκ ἐκ τοῦ μάχη, ἀλλ' ἐκ ῥήματος τοῦ μάχεσθαι μᾶλλον συγκεῖσθαι. ὁπότε γὰρ τὸ μάχη συντιθέμενον τὸ τέλος εἰς ὅς τρέπει, ὡς ἐν τῷ σύμμαχος, πρωτόμαχος, ἐπίμαχος, ἀντίμαχος, 25 ἑφιλόμαχον γένος ἐκ Περσέος' παρὰ Πινδάρῳ (fr. 164B⁴), f τηνικαῦτα προπαροξύνεται· ὁπότε δὲ παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι ῥῆμα περιέχει, ὡς ἐν τῷ πυγμάχος, ναυμά-

3 καθ' ὅτι K 4 αὐτῶν C: αὐτὸς A 6 fort. μονομα-
χιῶν 8 τούτων C: τούτου A 12 ἐπικαλοῦσι Herw 13 μα-
θήσεις AC: corr. K 13. 14 μαντινίαι A: corr. C 18 δετ-
ταιδε A: corr. Heringa 19 κατέσκηψέ τε μον. A: corr. Pors
23 εἰς ὅς Coraes: ἴσως A 25 περσέως A: corr. Boeckh

χος, 'αὐτόν σε πυλαμάχε προῶτον' παρὰ Στησιχόρῳ
(fr. 48), ὀπλομάχος, τειχομάχος, πυργομάχος.

ο δὲ κωμωδιοποιὸς Ποσειδίππος ἐν Πορνοβοσκῷ
φησιν (IV 520 M):

ὁ μὴ πεπλευκῶς οὐδὲν ἐόρακεν κακόν· 5

155 τῶν μονομαχούντων ἐσμὲν ἀθλιώτεροι.

ὅτι δὲ καὶ οἱ ἐνδοξοὶ καὶ οἱ ἡγεμόνες ἐμονομάχουν
καὶ ἐκ προκλήσεως τοῦτ' ἐποιοῦν ἐν ἄλλοις εἰρήκαμεν.
Δίυλλος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν
φησιν (FHG II 361) ὡς Κάσανδρος ἐκ Βοιωτίας ἐπαν- 10
ιῶν καὶ θάψας τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν ἐν
Αἰγαίαις καὶ μετ' αὐτῶν τὴν Κύνναν τὴν Εὐρυδίκης
μητέρα καὶ τοῖς ἄλλοις τιμήσας οἷς προσήκει καὶ μο-
νομαχίας ἀγῶνα ἔθηκεν, εἰς ὃν κατέβησαν τέσσαρες
τῶν στρατιωτῶν. 15

42. Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν τῷ ιε' τοῦ Τρωι-
b κοῦ διακόσμου (fr. 7 Gaede) 'παρὰ Ἀντιόχῳ, φησί, τῷ
βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ προσαγορευθέντι ἐν τῷ δέλπνῳ
πρὸς ὅπλα ὄρχοῦντο οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς. ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς Ἡγησιά- 20
νακτα τὸν Ἀλεξανδρέα ἀπὸ Τρωάδος τὸν τὰς ἱστορίας
γράφαντα ἢ τῆς ὀρχήσεως τάξις ἐγένετο, ἀναστὰς εἶπε·
'πότερον, ὦ βασιλεῦ, κακῶς ὀρχούμενόν με θεάσασθαι
βούλει ἢ καλῶς ἀπαγγέλλοντός μου ἴδια ποιήματα θέ-
λεις ἀκροάσασθαι;' κελευσθεὶς οὖν λέγειν οὕτως ἦσε 25
τὸν βασιλέα ὥστ' ἐράνου τε ἀξιωθῆναι καὶ τῶν φίλων
c εἰς γενέσθαι.' Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ τῶν ἱστο-
ριῶν ιζ' (FHG II 476) Πολυσπέρχοντά φησιν εἰ μεθυ-

8 εἰρήκαμεν i. e. fort. in libro primo 9 δῖος A:
corr. Cas 11. 12 ἐν Αἰγαίῃς recte Diod. 19, 52, 5, sed Aegaeas
habet etiam Iustin. 7, 1, 10 14 ἀγῶνας A: corr. Mus
15 fort. τῶν στρατηγῶν 23 με K: ἐμὲ AC

σθείη καίτοι πρεσβύτερον ὄντα ὀρχεῖσθαι, οὐδενὸς
 Μακεδόνων ὄντα δεύτερον οὔτε κατὰ τὴν στρατηγίαν
 οὔτε κατὰ τὴν ἀξίωσιν, καὶ ἐνδυνόμενον αὐτὸν κρο-
 κωτὸν καὶ ὑποδούμενον Σικυνῶνια διατελεῖν ὀρχούμε-
 5 νον. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν ὀγδόῃ Ἀσιατι-
 κῶν ἱστορεῖ (FHG III 196) ὥς οἱ ἐστιῶντες Ἀλέξανδρον
 τὸν Φιλίππου τῶν φίλων τὸ μέλλον παρατεθήσεσθαι d
 τῶν τραγημάτων περιεχρύνουν· ὅτε δὲ θέλοιεν ἀνα-
 λίσκειν, περιελόντες τὸν χρυσὸν ἅμα τοῖς ἄλλοις ἐξέ-
 10 βαλλον, ἵνα τῆς μὲν πολυτελείας οἱ φίλοι θεαταὶ γί-
 νωνται, οἱ δ' οἰκέται κύριοι. ἐπιλελησμένοι δ' ἦσαν
 οὔτοι, ὥς καὶ Δοῦρις ἱστορεῖ (FHG II 470), ὅτι καὶ
 Φίλιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ ποτήριον χρυσοῦν
 ὀλκὴν ἄγον πεντήκοντα δραχμὰς κεκτημένος τοῦτο
 15 ἐλάμβανε κοιμώμενος ἀεὶ καὶ πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ
 κατετίθετο. Σέλευκος δὲ (FHG III 500) Θρακῶν φησί e
 τινὰς ἐν τοῖς συμποσίοις ἀγχόνην παίζειν βρόχον ἀρ-
 τήσαντας ἕκ τινος ὕψους [στρογγύλον], πρὸς ὃν κατὰ
 κάθετον ὑποτίθεσθαι λίθον εὐπερίτρεπτον τοῖς ἐπι-
 20 βαίνουσι. διαλαγχάνειν οὖν αὐτοὺς καὶ τὸν λαχόντα
 ἔχοντα δρεπάνιον ἐπιβαίνειν τῷ λίθῳ καὶ τὸν τράχη-
 λον εἰς τὸν βρόχον ἐντιθέναι· παρερχόμενον δὲ ἄλλον
 ἐγείρειν τὸν λίθον· καὶ ὁ κρεμώμενος ὑποτρέχοντος
 τοῦ λίθου, ἐὰν μὴ ταχὺ φθάσας ἀποτέμῃ τῷ δρεπάνῳ,
 25 τέθνηκε, καὶ οἱ ἄλλοι γελαῶσι παιδιὰν ἔχοντες τὸν
 ἐκείνου θάνατον.

7 τῶν φίλων fort. delendum, cf. v. 10 8 θέλοι C 9 περιελ-
 θόντες A: corr. C 10. 11 γείνωνται A, oportebat γίνοντο
 15 κοιμώμενος Mein, sed alia fuerunt Duridis verba coll. VI
 231 b et Plin. h. n. 33, 50 18 στρογγύλον post λίθον (v. 19)
 transp. Wilam, sed videtur adiectivi εὐπερίτρεπτον interpretatio
 esse 19 προστίθεσθαι AC: corr. Mein 19. 20 τοῖς ἐπιβαίνουσι
 suspectum coll. v. 22. 23 23 ἐπιτρέχοντος AC: corr. Coraes

f 43. ταῦτ' εἰπεῖν εἶχον, ἄνδρες φίλοι καὶ συμπόται
(Arist. Plut. 254) τῶν Ἑλλήνων πολὺν πρῶτοι, περὶ ἀρ-
χαίων συμποσίων ἐπιστάμενος. ἀκριβῶς δ' ὁ σοφὸς
Πλάτων ἐν τῷ πρώτῳ Νόμων περὶ συμποσίων διη-
γεῖται λέγων οὕτως (p. 637a): 'καὶ οὕτ' ἂν ἐπ' ἀγρῶν 5
ἰδοῖς οὕτ' ἐν ἄστεσιν ὅσων Σπαρτιάταις μέλει συμ-
πόσια οὐδ' ὁπόσα τούτοις ξυνεπόμενα πάσας ἡδονὰς
156 κινεῖ κατὰ δύναμιν. οὐδ' ἔστιν ὅστις ἂν ἀπαντῶν
κωμάζοντί τινι μετὰ μέθης οὐκ ἂν τὴν μεγίστην δι-
κην εὐθύς ἐπιθείη καὶ οὐδ' ἂν Διονύσια πρόφασιν 10
ἔχοντ' αὐτὸν ῥύσαιτο, ὥσπερ ἐν ἀμάξαις εἶδον παρ'
ὑμῖν ἐγώ, καὶ ἐν Τάραντι δὲ παρὰ τοῖς ἡμετέροις
ἀποίκιοις πᾶσαν τὴν πόλιν ἐθεασάμην περὶ τὰ Διονύ-
σια μεθύουσαν. ἐν Λακεδαιμόνι οὐκ ἔστ' οὐδὲν τοι-
οῦτον.'

15

44. καὶ ὁ Κύνουλκος 'ἄλλ' ὥς ὄφελον, ἔφη, τὴν
Θράκιον ταύτην παίξας παιδιὰν διεφθάρης· ἀνέτεινες
γὰρ ἡμᾶς ὥσπερ νηστείαν ἄγοντας καὶ περιμένοντας
b τὸ ἀνατέλλον ἄστρον, οὗ φασι μὴ φανέντος οἱ τὴν
χρηστὴν ταύτην φιλοσοφίαν εὐρόντες νόμιμον εἶναι 20
μηδενὸς γεύεσθαι. 'ἐγὼ δ' ὁ τάλας' κατὰ τὸν κωμω-
διοποιὸν Δίφιλον (II 558 K):

κεστρεὺς ἂν εἶην ἔνεκα νηστείας ἄκρας.
ἐπελάθεσθε δὲ καὶ ὑμεῖς τῶν τοῦ ποιητοῦ καλῶν, ὅς
ἔφη (q 176).

25

2 etiam haec τῶν Ἑλλ. π. πρῶτοι aliunde petita (non vero
ex Arist. Lysistr. 1110) 3—15 hoc loco inepta 6 ἄστεος
ὦν σπ. A 9 κομίζονται A 10 οὕτ' ἂν A 11 ἰδὼν A
14 παρ' ἡμῖν δ' οὐκ Plat 16 ἄλλως A: corr. Schw 17 fort.
Θρακῶν διεφθάρησαν εἴτινες A: corr. Schw 18 ὥσπερ
<Ἰουδαίους> Wilam, sed videntur Iudaeorum sacra cum Chri-
stianorum confusa esse, quae ipso vocabulo χρηστὴν (v. 20)
notantur

οὐ μὲν γάρ τι χέριον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.
καὶ ὁ καλὸς δ' Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ ἔφη (I 484 K).
ἀλλ' ἐστίν, ὦ πάτερ, κομιδῇ μεσημβρία,
ἥνίκα γε τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεών. c
5 ἐμοί τε πολλῷ ἢν ἄμεινον κατὰ τὸ Παρμενίσκου τῶν
κυνικῶν συμπόσιον δειπνεῖν ἢ ἐνθάδε πάντα ὥσπερ
τοὺς πυρέσσοντας περιφερόμενα ὄρᾶν. γελασάντων
δὲ ἡμῶν ἔφη τις· ἄλλ' ὦ λῶστε ἀνδρῶν, μὴ φθονή-
σης ἡμῖν τὸ Παρμενίσκειον ἐκεῖνο διελθεῖν συμπό-
10 σιον. καὶ ὃς μετέωρον αὐτὸν παρναστήσας ἔφη·
ὄμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, κατὰ τὸν ἡδὺν Ἀντιφάνη,
ὃς ἐν τῇ Παρεκδιδομένῃ ἔφη (II 88 K).
ὄμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, αὐτὸν τὸν θεόν,
ἔξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ἡμῖν γίνεται,
15 ἢ μὴν ἐλέσθαι τοῦτον ἂν ζῆν τὸν βίον d
ἢ τὴν Σελεύκου τοῦ βασιλέως ὑπεροχὴν.
5 ῥοφεῖν φακῇν ἐσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότα,
μαλακῶς καθεύδειν ἄθλιον δεδοικότα.
45. ἀλλ' ὃ γε Παρμενίσκος οὕτως ὑπήρξατο· Παρ-
20 μενίσκος Μόλπιδι χαίρειν. πλεονάζων ἐν ταῖς προσ-
φωνήσεσι πρὸς σὲ περὶ τῶν ἐπιφανῶν κλήσεων ἀγω-
νιστῶ μὴ ποτε εἰς πληθώραν ἐμπεσὼν μεμψιμοιρήσης.
διὸ καὶ μεταδοῦναί σοι βούλομαι τοῦ παρὰ Κέβητι
τῷ Κυζικηνῷ δείπνου· προπιῶν δ' ὑσώπου τὴν ὥραν e
25 ἐπάναγε ἐπὶ τὴν ἐστίασιν. Διονυσίων γὰρ ὄντων
Ἀθήνησι παρελήφθην πρὸς αὐτόν. κατέλαβον δὲ κυ-
νικοὺς μὲν ἀνακειμένους ἑξ, ἓνα δὲ κύνουλκον Καρ-

4 γε Di: καὶ A 5 fort. ἔμοιγε 5. 6 ἄμεινον τὸ ἢ τὸ
παθεῖν ἢ ἐνθάδε κτλ' C 9 παρμενίσκειον A 14 ὑμῖν A:
corr. Mein 15 ἡμῖν ἑλ. A: corr. Cas 19 Parmenisci con-
vivium ab Athenaeo effictum putat Wilam, ego dubito 24
τὴν ὥραν K: τὴν ὥραν A 26 fort. πρὸς αὐτοῦ

νεῖον τὸν Μεγαρικόν. τοῦ δείπνου δὲ χρονίζοντος
 λόγος ἐγένετο ποῖον τῶν ὑδάτων ἡδιστόν ἐστιν. καὶ
 τῶν μὲν ἐγκωμιαζόντων τὸ ἀπὸ τῆς Λέρνης, ἄλλων
 δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Πειρήνης, ὁ Καρνεῖος κατὰ Φιλόξενον
 εἶπε (fr. 2 v. 39 B⁴?) 'τὸ κατὰ χειρῶν.' καὶ τῆς τραπέζης δ
 παρατεθείσης ἐδειπνοῦμεν 'καὶ τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν
 f φακῇν, ἣ δ' ἐπειςέρρει (Nauck fr. ad. 62).' εἶτα πάλιν
 φακοὶ προσηνέχθησαν ὅξει βεβρεγμένοι, καὶ ὁ Διτρέ-
 φης δραξάμενος ἔφη·

Zeῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὅς αἵτιος φακῶν (Eur. 10
 Med. 326).

καὶ ἄλλος ἐξῆς ἀνεβόησε (Nauck fr. ad. 65)·

φακός σε δαίμων καὶ φακὴ τύχη λάβοι.

(ἐμοὶ δὲ κατὰ τὸν κωμικὸν Δίφιλον, φησὶν δ' οὗτος
 ἐν Πελιάσι (II 562 K)·

15

τὸ δειπνάριον ἀνθηρὸν ἦν, γλαφυρὸν σφόδρα·

φακῆς κατ' ἄνδρα τρυβλίον μεστὸν μέγα.

157 B. πρῶτιστον οὐκ ἀνθηρόν. A. ἐπὶ ταύτῃ φέρων

εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης μέγας

ὑπό τι δυσώδης οὗτος ηὖρος ἀνθίαν,

20

ὃν πολλὰ ταῖς κίχλαις ἦδη λέγει.)

γέλωτος οὖν ἐπιρραγέντος παρῇν ἡ θεατροτορύνῃ Μέ-

λισσα καὶ ἡ κυνάμυια Νίκιον· αὐταὶ δ' ἦσαν τῶν οὐκ

ἀσῆμων ἐταιρίδων. ἀποβλέψασαι οὖν αὐταὶ εἰς τὰ

παρακείμενα καὶ θαυμάσασαι ἐγέλων. καὶ ἡ Νίκιον 25

b ἔφη· 'οὐδεὶς ὑμῶν, ἄνδρες γενειοσυλλεκτάδαι, ἰχθὺν

14—21 de suo addit Athenaei Cynulcus 16 ἦν ἀνθηρόν
 A C: corr. Erfurdt 18 fort. πρῶτον τόδ' γέγων Emperius
 20. 21 corrupti; conferri potest fortasse versiculus apud Plut.
 qu. conv. 668 b πρὸς κάππαριν ζῆς, δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν
 21 πολλὰ χαίρειν Cas 22 γέλωτος Mus: γέλωτος οὗτος A

ἐσθίει; ἢ καθάπερ ὁ πρόγονος ὑμῶν Μελέαγρος ὁ
 Γαδαρεὺς ἐν ταῖς Χάρισιν ἐπιγραφομέναις ἔφη τὸν
 Ὅμηρον Σύρον ὄντα τὸ γένος κατὰ τὰ πάτρια ἰχθύων
 ἀπεχομένους ποιῆσαι τοὺς Ἀχαιοὺς δαψιλείας πολλῆς
 5 οὔσης κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον; ἢ μόνον ἀνέγνωτε συγ-
 γραμμάτων αὐτοῦ τὸ περιέχον λεκίδου καὶ φακῆς σύγ-
 κρισιν; ὁρῶ γὰρ πολλὴν παρ' ὑμῖν τῆς φακῆς τὴν
 σκευήν· εἰς ἣν ἀποβλέπουσα συμβουλεύσαιμ' ἂν ὑμῖν
 κατὰ τὸν Σωκρατικὸν Ἀντισθένην ἐξάγειν ἑαυτοὺς τοῦ
 10 βίου τοιαῦτα σιτουμένους.' πρὸς ἣν ὁ Καρνεῖος ἔφη· c
 Ἐυξίθεος ὁ Πυθαγορικός, ὃ Νίκιον, ὥς φησι Κλέ-
 αρχος ὁ περιπατητικὸς ἐν δευτέρῳ βίῳ (FHG II 303),
 ἔλεγεν ἐνδεδέσθαι τῷ σώματι καὶ τῷ δεῦρο βίῳ τὰς
 ἀπάντων ψυχὰς τιμωρίας χάριν, καὶ διείπασθαι τὸν
 15 θεὸν ὥς εἰ μὴ μενοῦσιν ἐπὶ τούτοις, ἕως ἂν ἐκὼν αὐ-
 τοὺς λύσῃ, πλείοσι καὶ μείζοσιν ἐμπεσοῦνται τότε λύμαις.
 διὸ πάντας εὐλαβουμένους τὴν τῶν κυρίων ἀνάτασιν
 φοβεῖσθαι τοῦ ζῆν ἐκόντας ἐκβῆναι μόνον τε τὸν ἐν τῷ d
 γήρᾳ θάνατον ἀσπασίως προσίεσθαι, πεπεισμένους τὴν
 20 ἀπόλυσιν τῆς ψυχῆς μετὰ τῆς τῶν κυρίων γίγνεσθαι
 γνώμης.' τούτοις τοῖς δόγμασιν ἡμεῖς πειθόμεθα. —
 ὑμῖν δὲ φθόνος οὐδὲ εἰς ἐλέσθαι ἐν τι τῶν τριῶν
 ἔχειν κακῶν. οὐ γὰρ ἐπίστασθε, ὃ ταλαίπωροι, ὅτι
 αἱ βαρεῖαι αὐταὶ τροφαὶ φράττουσι τὸ ἡγεμονικὸν καὶ
 25 οὐκ ἐῷσι τὴν φρόνησιν ἐν αὐτῇ εἶναι.'

4 τοὺς ἀρχαίους AC: corr. Mein δαψιλίας A: corr. C
 5, 6 συγγράμματα A σύγγραμμα C: corr. Mein 8 fort. παρα-
 σκευήν 11 Δεξιθεος Reinesius ὃι φησιν A: corr. Mus 13
 fort. τοῖς σώμασιν ἐν τῷ τῷ τῇδε βίῳ C 16 πλέοσι AC
 17 ἀνάστασιν AC: corr. Cas 18 ἐκστῆναι C 19 προϊστασθαι
 A: corr. Cas 22 ὑμῖν δέ, <ἔφη ἡ Νίκιον> Schw potius
 φθόνος οὐδεὶς 23 ταλέπωροι A 24 φράττουσι Cas 25
 ἐν αὐτῇ Mein

46. (Θεόπομπος οὖν ἐν ε' Φιλιππικῶν (FHG I 286)
 φησι· τὸ γὰρ ἐσθλὲν πολλὰ καὶ κρεαφαγεῖν τοὺς μὲν
 e λογισμοὺς ἐξαιρεῖ καὶ τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρως,
 ὀργῆς δὲ καὶ σκληρότητος καὶ πολλῆς σκαιότητος ἐμ-
 πίπλησι.' καὶ ὁ θανυμάσιος δὲ Ξενοφῶν φησιν (Cyr. 5
 1, 2, 11) ὥς ἡδὺ μὲν μᾶζαν καὶ κάρδαμα φαγεῖν πει-
 νῶντι, ἡδὺ δὲ ὕδωρ ἀρυσάμενον ἐκ ποταμοῦ διψῶντα
 πιεῖν. Σωκράτης δὲ καὶ πολλάκις κατελαμβάνετο δια-
 περιπατῶν ἐσπέρας βαθείας πρὸ τῆς οἰκίας καὶ πρὸς
 τοὺς πυνθανομένους 'τί τηνικάδε;' ἔλεγεν ὅψον συνά- 10
 γειν πρὸς τὸ δεῖπνον.) .

f 'ἡμῖν δὲ αὐτάρκης μερὶς ἦν ἂν παρ' ὑμῶν λάβω-
 μεν, καὶ οὐ χαλεπαίνομεν ὥς ἔλαττον φερόμενοι,
 καθάπερ ὁ παρὰ Ἀντικλείδῃ Ἡρακλῆς. φησὶ γὰρ
 οὗτος ἐν τῷ β' τῶν Νόστων (p. 148 M)· 'μετὰ τὸ συν- 15
 τελέσαι τοὺς ἄθλους Ἡρακλέα Εὐρυσθέως θυσίαν
 τινὰ ἐπιτελοῦντος συμπαραληφθέντα καὶ τῶν τοῦ Εὐ-
 ρυσθέως υἱῶν τὰς μερίδας ἐκάστῳ παρατιθέντων, τῷ
 δ' Ἡρακλεῖ ταπεινοτέραν παραθέντων, ὁ Ἡρακλῆς
 158 ἀτιμάζεσθαι ὑπολαβὼν ἀπέκτεινε τρεῖς τῶν παίδων 20
 Περιμήδη, Εὐρύβιον, Εὐρύπυλον.' οὐ τοιοῦτοι οὖν
 τὸν θυμὸν ἡμεῖς, εἰ καὶ πάντα Ἡρακλέους ζηλωταί.'

47. τραγικὸν γὰρ ἢ φακῇ 'στιν, Ἀρχάγαθος ἔφη
 πο<τὲ>

γεγραφεῖναι ῥοφοῦντ' Ὀρέστην τῆς νόσου πεπαυμένον, 25

1 sqq Theopompi Xenophontisque verba, praeterea Socratea
 historia ab Cynulco addita 2 fort. κρεοφαγεῖν, legebatur κρέα
 φαγεῖν 12 respondent Nicio cynici Parmenisciei 13 ὥς
 Mus: ἕως A 15 sqq verba ab epitomatore turbata liberius
 ordinavit C 22 hucusque Parmeniscus 23—25 ἀρχ. ἔφη πο
 γεγραφεῖναι A ἀρχ. ἔφη C, ubi pergitur ἥς καὶ ῥοφεῖν Ὀρ: τρα-
 γικὸν ἢ φακῇ 'στιν, ἥς καὶ φασιν Ἀγάθαρχόν ποτε Mein (duce
 Dobraeo), sed Agatharchi tabula, si quidem is talia potuit
 pingere, non demonstratur tragicus lentium usus

- φησὶ Σώφριλος ὁ κωμωδιοποιός (II 447 K). στωικὸν
 δὲ δόγμα ἐστὶν ὅτι τε πάντα εὖ ποιήσει ὁ σοφὸς καὶ
 φακῆν φρονίμως ἀρτύσει. διὸ καὶ Τίμων ὁ Φλιάσιος
 ἔφη (fr. 22 W): 'καὶ Ζηνώνειόν γε φακῆν ἔπειν ὅς μὴ b
 5 φρονίμως μεμάθηκεν,' ὥς οὐκ ἄλλως δυναμένης ἐψη-
 θῆναι φακῆς εἰ μὴ κατὰ τὴν Ζηνώνειον ὑφήγησιν,
 ὅς ἔφη (fr. 21 W):
 εἰς δὲ φακῆν ἔμβαλλε δυωδέκατον κοριάννου.
 καὶ Κράτης δ' ὁ Θηβαῖος ἔλεγεν (fr. 10 B):
 10 μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὖξων
 εἰς στάσιν ἄμμε βάλης,
 Χρύσιππός τε ἐν τῷ περὶ τοῦ καλοῦ γνώμας τινὰς
 ἡμῖν εἰσφέρειων φησί·
 μηδέποτ' ἐλαίαν ἔσθι', ἀκαλήφην ἔχων.
 15 χειμῶνος ὥρα βολβοφακῆν, βαβαί, βαβαί.
 βολβοφακῆ δ' οἶον ἀμβροσίη ψύχους κρυόεντος.
 ὁ χαρίεις τε Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ ἔφη (I 431 K): c
 πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ἔπειν ἢ φακῆν.
 καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ (I 398 K):
 20 ὅστις φακῆν ἥδιστον ὄψων λοιδορεῖς.
 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Διονύσοις (p. 225 L):
 χύτρα δὲ φακέας ἤψετο.
 Ἀντιφάνης Ὀμοίαις (II 82 K):
 εὖ δ' ἐγίνεθ', εἰ φακῆν
 25 ἔπειν μ' ἐδίδασκε τῶν ἐπιχωρίων τις εἷς.
 οἶδα δὲ καὶ τὴν Ὀδυσσεύως τοῦ φρονιμωτάτου καὶ

2 πάντα τε vel <ἄλλα> τε πάντα K 4 ζηνώνιον (hic et
 v. 6) A: corr. C γε A: τε C, fort. καὶ τὸ φακῆν ἔπειν, non
 enim lentes Zenonis sunt, sed coquendi ratio 14 μήποτ' A:
 corr. Bgk 16 ἴσον ἀμβροσίη Mein 18 πτισάνην ην A: corr. C
 22 ἤψατο C et Herod. II p. 911 L 24 ηφακην A: corr. K
 25 εψειημεδίδασκε A: corr. Pors τισεις A

συνετωτάτου ἀδελφὴν Φακῆν καλουμένην, ἣν ἄλλοι
 d τινὲς Καλλιστὴν ὀνομάζουσιν, ὥς ἱστορεῖν Μνασέαν
 τὸν Πατρέα ἐν τρίτῳ Εὐρωπιακῶν (FHG III 152) φησιν
 Λυσίμαχος ἐν τρίτῳ Νόστων (ib. 339).⁷

48. ἐπὶ τούτοις γελάσαντος πάννυ ἐκλαμπρον τοῦ 5
 Πλουτάρχου οὐκ ἐνέγκας ὁ κύων παροραθεῖσαν τὴν
 περὶ τῆς φακῆς πολυμαθίαν ἄλλ' ὑμεῖς γε, ἔφη, οἱ
 ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλεξανδρείας, ὃ Πλούταρχε, σύντροφοί
 ἐστε τῷ φακίνῳ βρώματι καὶ πᾶσα ὑμῶν ἡ πόλις
 πλήρης ἐστὶ φακίνων· ὧν καὶ Σώπατρος ὁ Φάκιος 10
 παρῶδός μέμνηται ἐν δράματι Βακχίδι λέγων οὕτως·
 e οὐκ ἂν δυναίμην εἰσορᾶν χαλκήλατον
 μέγαν κολοσσὸν φάκινον ἄρτον ἐσθίειν.
 ἔπειτ' ἐπεὶ τί δει βροτοῖσι κατὰ τὸν σὸν Εὐριπίδην (fr. 884
 N), γραμματικώτατε, ἔπλην δυοῖν μόνον,⁸ 15
 Δῆμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου;
 ἄπερ πάρεστι καὶ πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν.
 ὧν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή· τρυφῇ γέ τοι
 5 ἄλλων ἐδεστώων μηχανὰς θηρεύομεν.
 καὶ ἄλλοις δέ φησιν ὁ σκηνικὸς οὗτος φιλόσοφος 20
 (fr. 885):

ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι σώφρονος τραπέζης,
 f τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ... ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν.
 καὶ ὁ Σωκράτης δ' ἔλεγεν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων δια-
 φέρειν καθ' ὅσον οἱ μὲν ζῶσιν ἵν' ἐσθίωσιν, αὐτὸς 25
 δ' ἐσθίει ἵνα ζῇ. Διογένης τε πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας
 αὐτῷ ἀποτριβομένῳ ἔλεγεν· εἰθ' ἡδυνάμην καὶ τὴν

1 Mnaseam scripsisse Ἰθακὴν καλουμένην coni. Lehrs 7
 πολυμαθίαν A 10 φακίνων <ἄρτων> Mein Ἐφάκιος iocose
 pro Πάφιος Cas 11 βακχίδι A: corr. Cas 17 ὑμᾶς A;
 corr C 18 πλησμονῆς A: corr. Gell. 6, 16, 7 23 ἅπαν τόδ'
 suppl. Pors

γαστέρα τρίψας τῆς πείνης καὶ τῆς ἐνδείας παύσασθαι.⁷
 ὁ δ' Εὐριπίδης ἐν Ἰκέτισι περὶ τοῦ Καπανέως φησὶν·
 Καπανεὺς ὅδ' ἐστίν· ᾧ βίος μὲν ἦν πολὺς,
 ἥμιστα δ' ὄλβω γαῦρος ἦν, φρόνημα δὲ 159
 5 οὐδέν τι μεῖζον εἶχεν ἢ πείνης ἀνήρ,
 ψέγων τραπέζαις εἴ τις ἐξογκοῖτ' ἄγαν,
 865 τάρκοῦν ἐπαινωῶν· οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ
 τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.
 49. οὐκ ἦν γὰρ τοιοῦτος ὁ Καπανεὺς οἶον ὁ καλὸς
 10 Χρύσιππος διαγράφει ἐν τῷ περὶ τῶν μὴ δι' αὐτὰ
 αἰρετῶν λέγων ὧδε· ἑπὶ τοσοῦτόν τινες ἐκπίπτουσι
 πρὸς τὸ φιλόργυρον ὥστε ἱστορῆσθαι πρὸς τῇ τελευτῇ b
 τινα μὲν καταπιόντα οὐκ ὀλίγους χρυσοῦς ἀποθανεῖν,
 τὸν δὲ ἕτερον ῥαψάμενον εἰς τινα χιτῶνα καὶ ἐνδύντα
 15 αὐτὸν ἐπισκῆψαι τοῖς οἰκείοις θάψαι οὕτως μήτε καύ-
 σαντας μήτε θεραπέυσαντας.⁸ οὗτοι γὰρ καὶ οἱ τοιοῦτοι
 μονονουχὶ βοῶντες ἀποθνήσκουσιν (Eur. fr. 326 N).
 ᾧ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,
 ὥς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει,
 20 οὐ παῖδες ἐν δόμοισιν, οὐ φίλος πατήρ,
 οἷας σὺ χοῖ σὲ δώμασιν κεκτημένοι.
 5 εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὄρᾳ, c
 οὐ θαῦμ' Ἐρωτας μυρίους αὐτὴν ἔχειν.
 τοιαύτη τις ἦν ἡ φιλοχρηματία παρὰ τοῖς τότε· περὶ
 25 ἧς Ἀνάχαρσις πυνθανομένου τινὸς πρὸς τί οἱ Ἕλληνες
 χρῶνται τῷ ἄργυρῷ εἶπεν ἑπὶ τὸ ἀριθμεῖν.⁹ Διο-
 γένους δ' ἐν τῇ ἑαυτοῦ Πολιτείᾳ νόμισμα εἶναι νομο-

2 Euripidis versus saepe adhibuit Zeno, cf. Diog. L. 7, 22
 4 ὄλβων A: corr. C 9 τοιοῦτος, ὡς ἔοικεν C οἷους C 12
 πρὸς τὸ ἀργύριον AC: corr. Wilam 14 εἰς τὸν χιτῶνα Mein
 16 μήθ' <ἕτερα> θεραπ. Mein 18 δεξίωμα A: corr. C 20 παῖ-
 δες ἀνθρώποισιν Sext. Emp. et Stob 26 εἶπε C: εἰπεῖν A

θετεῖ ἀστραγάλους. καλῶς γὰρ καὶ ταῦτα ὁ Εὐριπίδης εἴρηκε (fr. 20 N).

μὴ πλοῦτον εἴπης· οὐχὶ θαυμάζω θεόν,
ὅν ᾧ κάκιστος ῥαδίως ἐκτῆσατο.

d Χρύσιππος δ' ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ τῇ εἰς τὴν περὶ ἀγα- 5
θῶν καὶ κακῶν πραγματείαν νεανίσκον φησί τινα ἐκ
τῆς Ἰωνίας σφόδρα πλούσιον ἐπιδημῆσαι ταῖς Ἀθήναις
πορφυρίδα ἡμφιεσμένον ἔχουσιν χρυσᾶ κρᾶσπεδα.
πυνθανομένου δέ τινος αὐτοῦ ποδαπὸς ἐστὶν ἀποκρι-
νασθαι ὅτι πλούσιος. μήποτε τοῦ αὐτοῦ μνημονεύει 10
καὶ Ἀλεξίς ἐν Θηβαίοις λέγων ὧδε (Π 326 K).

ἐστὶν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; B. πλούσιος·
τούτους δὲ πάντες φασὶν εὐγενεστάτους,
πένητα δ' εὐπάτριδ' οὐδὲ εἰς ὄρα.

e 50. ταῦτ' εἰπὼν ὁ Κύνουσκος, ἐπεὶ μὴ ἐκροταλίσθη, 15
θυμωθεὶς ἄλλ' ἐπειδὴ οὗτοι, ἔφη, ᾧ συμποσίαρχε,
ὑπὸ λογοδιαρροίας ἐνοχλούμενοι μὴ πεινῶσιν ἢ τὰ
περὶ τῆς φακῆς λεχθέντα χλευάζουσιν, ἐν νῶ ἔχοντες
τὰ εἰρημένα Φερεκράτει ἐν Κοριαννοῖ (I 163 K).

φέρει δὴ κατακλινῶ· σὺ δὲ τράπεζαν . . φέρε 20
καὶ κύλικα κἀντραγεῖν, ἔν' ἥδιον πίνω.

B. ἰδοὺ κύλιξ σοὶ καὶ τράπεζα καὶ φακοί.

A. μή μοι φακούς, μὰ τὸν Δι'· οὐ γὰρ ἥδομαι.

f ἦν γὰρ τράγη τις, τοῦ στόματος ὅξει κακόν —
ἐπεὶ οὖν διὰ τοῦτο φυλάττονται οἱ σοφοὶ οὗτοι τοὺς 25
φακούς, ἀλλ' ἡμῖν γε ποιήσον δοθῆναι ἄρτον, μεθ'

1 γὰρ A: δὲ C 5. 6 τῆς εἰς τὴν — πραγματεία A: corr.
Cas, sed cf. XI 464 d, unde fort. ἐν τῇ εἰσαγωγικῇ περὶ ἀγ. κ.
κακ. πραγματεία 14 πένητας δ' εὐπάτριδας AC: corr. Wil-
lam, tum fort. οὐδὲ εἰς ἑόρακέ πω 20 εἴσφερε Dobr, ἔκφερε
Kock, fort. μοι φέρε 24 στόμαχος A: corr. C 26 αὐτ' ἄρ-
τους srib. aut, quod praestat, ἄρτον <καὶ . . >, μεθ' ὧν

- ὧν μηδὲν τῶν πολυτελῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν πολυθρόνη-
 του ἔχης φακῆν ἢ τὸν καλούμενον κόγχον· γελασάν-
 των δὲ πάντων καὶ ἐπὶ τῷ κόγχῳ μάλιστα ἄπαιδευτοί
 ἔσ τε, ἔφη, ἄνδρες δαιτυμόνες, οὐκ ἀναγινώσκοντες
 5 βιβλία ἃ μόνον παιδεύει τοὺς γε ἐπιθυμοῦντας τῶν κα-160
 λῶν· λέγω δὲ τὰ Τίμωνος τοῦ Πυρρωνείου [τῶν
 σίλλων]. οὗτος γὰρ ἔστιν ὃς καὶ τοῦ κόγχου μνημο-
 νεύει ἐν τῷ β' τῶν σίλλων λέγων οὕτως (fr. 44 W)·
 οὔτε μοι ἢ Τεῖη μᾶζ' ἀνδάνει οὔτε καρύκη
 10 ἢ Λυδῶν, λειτῇ δὲ καὶ αὐαλέη ἐνὶ κόγχῳ
 Ἑλλήνων ἢ πᾶσα περισσοτρύφητος οἰζύς.
 διαφόρων γὰρ οὐσῶν καὶ τῶν ἐκ Τέω μαζῶν (ὥς καὶ
 τῶν ἐξ Ἑρετρίας, ὥς Σώπατρος ἐν Βακχίδος μνη-
 στήρσι· φησὶν γάρ·
 15 Ἑρέτριαν ὠρμήθημεν εἰς λευκάλφειτον) b
 καὶ τῶν Λυδίων καρυκῶν προκρίνει ἀμφοτέρων ὁ
 Τίμων τὸν κόγχον·
 51. πρὸς ταῦτα ὁ καλὸς ἡμῶν ἐστιάτωρ Λαρῆν-
 σιος καὶ αὐτὸς ἔφη· ὧ ἄνδρες κύνες οἱ κατὰ τὴν
 20 Στράτιδος τοῦ κωμωδιοποιοῦ Ἰοκάστην, ἥτις ἐν
 ταῖς ἐπιγραφομέναις Φοινίσσαις φησὶν (I 724 K)·
 παραινέσαι δὲ σφῶν τι βούλομαι σοφόν·
 ὅταν φακῆν ἔψητε, μὴ πιχεῖν μύρον.
 καὶ ὁ Σώπατρος δέ, οὗ τὰ νῦν μέμνησαι, ἐν Νεκυίᾳ
 25 μνημονεύει οὕτως· c
 Ἴθακος Ὀδυσσεύς, τοῦπλὶ τῇ φακῇ μύρον,
 πάρεστι· θάρσει, θυμέ.

6 πυρρωνίου A 6. 7 τῶν σίλλων del. K 7 τῆς κόγχου
 meminit Tīmo 9 ἢ τηι μᾶζ' A: corr. Cas καρύκη A:
 corr. Schw 10 λητηι δέ A: corr. Mus (λειτῇ) οὐαλέηι
 A: corr. S 11 ἀπερισσοτρύφητος Valcken 15 Ἑρέτριαν A:
 corr. C εἰσελευκάλφειτον A: corr. C 19 hiatum not. K

Κλέαρχος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου ἐν τοῖς περὶ
 παροιμιῶν (FHG II 320) ὡς παροιμίαν ἀναγράφει τὸ
 ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον, ἧς μέμνηται καὶ ὁ ἐμὸς προπάτωρ
 Οὐάροων ὁ Μενίππειος ἐπικαλούμενος (p. 219 Bue³)·
 καὶ οἱ πολλοὶ τῶν γραμματικῶν τῶν Ῥωμαικῶν οὐχ 5
 ὁμιλήσαντες πολλοῖς Ἑλληνικοῖς ποιηταῖς καὶ συγγρα-
 φεῦσιν οὐκ ἴσασιν ὅθεν εἴληφεν ὁ Οὐάροων τὸ λαμ-
 d βεῖον. σὺ δέ μοι δοκεῖς, ὦ Κύνουлке (τούτῳ γὰρ
 χαίρεις τῷ ὀνόματι, οὐ λέγων δ' ἐκ γενετῆς σε ἢ μήτηρ
 κέκληκε) κατὰ τὸν σὸν Τίμωνα (fr. 31 W) εἶναί μοι 10
 καλὸς τε μέγας τε, οὐκ ἐπιστάμενος ὅτι κόγχος παρὰ
 προτέρῳ μνήμης τετύχηκεν Ἐπιχάρμῳ ἐν τῷ Ἑορτᾷ
 καὶ Νάσοις (p. 229 L) Ἀντιφάνει τε τῷ κωμικῷ, ὃς
 ὑποκοριστικώτερον αὐτὸν ὠνόμασεν ἐν Γάμῳ οὕτως
 (II 40 K)·

15

κογχίον τε μικρὸν ἀλλᾶντός τε προστετευμημένον·
 ἐξῆς ἀρπάσας τὸν λόγον ὁ Μάγνος ὁ μὲν πάντα
 e ἄριστος, ἔφη, Λαρήνσιος ὀξέως καὶ καλῶς ἀπήντησε
 τῷ γάστριδι κυνὶ περὶ τοῦ κόγχου. ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς
 τοῦ Παφίου Σωπάτρου Γαλάτας,

20

παρ' οἷς ἔθος ἐστίν, ἡνίκ' ἂν προτέρημά τι
 ἐν τοῖς πολέμοις λάβωσι, θύειν τοῖς θεοῖς
 τοὺς αἰχμαλώτους, <τοὺς> Γαλάτας μιμούμενος
 κἀγὼ κατακαύσειν ἡϋξάμην τοῖς δαίμοσι

5 διαλεκτικούς τρεῖς τῶν παρεγγεγραμμένων. 25

καὶ μὴν φιλοσοφεῖν φιλολογεῖν τ' ἀκηκοὺς

f ὑμᾶς ἐπιμελῶς καρτερεῖν θ' αἰρουμένους,

4 μενίππιος A 6 πολλὰ τοῖς K 7. 8 λαμβίον A 10.
 11 μοι καλὸς corruptum, fort. μύκλος cf. Hes 11. 12 παρ'
 ὀποτέρωι A: corr. Coraes 12 ἐν τε Mein, fort. ἐν τῇ (scil.
 κωμῳδίᾳ) 16 κογχίου τι Mein 23 τοὺς add. Pors 26
 καὶ μὴ et φιλολόγων A: corr. Mus

- τὴν πεῖραν ὑμῖν λήψομαι τῶν δογμάτων,
 πρῶτον καπνίζων· εἴτ' ἐὰν ὀπτωμένων
 10 ἴδω τιν' ὑμῶν συσπάσαντα τὸ σκέλος,
 Ζηνωνικῷ παραθήσεθ' οὗτος κυρίῳ
 5 ἐπ' ἐξαγωγῇ, τὴν φρόνησιν ἀγνοῶν.
52. μετὰ παρηγορίας γὰρ ἔρῳ πρὸς αὐτούς· εἰ αὐτάρ-
 κειαν ἀσπάξῃ, φιλόσοφε, τί οὐ τοὺς Πυθαγορικοὺς
 ἐκείνους ζηλοῖς, περὶ ὧν φησιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν 161
 Μνήμασι τάδε (II 76 K).
 10 τῶν Πυθαγορικῶν δ' ἔτυχον ἄθλιοί τινες
 ἐν τῇ χαράδρᾳ τρώγοντες ἄλιμα καὶ κακὰ
 τοιαῦτα συλλέγοντες <ἐν τῷ κωρύνῳ>.
 καὶ τῷ κυρίῳ Κωρύνῳ δ' ἐπιγραφομένῳ φησί (ib. 67)·
 πρῶτον μὲν ὥσπερ πυθαγορίζων ἐσθίει
 15 ἔμψυχον οὐδέν, τῆς δὲ πλείστης τούβολοῦ
 μάξης μελαγχρῇ μερίδα λαμβάνων λέπει.
 Ἀλεξίς δ' ἐν Ταραντίοις (ib. 378).
 οἱ πυθαγορίζοντες γάρ, ὥς ἀκούομεν,
 οὔτ' ὕψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἐν
 20 ἔμψυχον, οἷόν τ' οὐχὶ πίνουσιν μόνοι.
 B. Ἐπιχαρίδης μέντοι κύνας κατεσθίει,
 5 τῶν Πυθαγορείων εἷς. A. ἀποκτείνας γέ που·
 οὐκ ἔτι γάρ ἐστ' ἔμψυχον.
 προελθὼν τέ φησι·
 25 πυθαγορισμοὶ καὶ λόγοι
 λεπτοὶ διεσμιλευμένοι τε φροντίδες
- 1 ὑμῖν Iacobs: ὑγιῇ A 2 πρῶτον K: πρόσθεν (i. e. πρῶτον ex πρόσθεν corr) A 3 εἶδω A: corr. Pors 4 παρα-
 θέσεθ' A: corr. Cas 10 Πυθαγοριστῶν Elmsl δὲ τυχόν
 A: corr. Pors 11 ἄλιμον Nauck 12 ἐν τῷ κωρύνῳ suppl.
 Koppiers, rectius fort. εἷς τὸν κώρυκον Wilam 13 κυρίῳ A:
 corr. Schw 21 μὲν τοι Iac: μὲν τὰς A 22 extr. γενοῦ
 A: corr. Kock

- τρέφουσ' ἐκείνους, τὰ δὲ καθ' ἡμέραν τάδε·
- c 10 ἄρτος καθαρός εἰς ἐκατέρω, ποτήριον
 ὕδατος· τοσαῦτα ταῦτα. B. δεσμοτηρίου
 λέγεις δίαιταν· πάντες οὕτως οἱ σοφοὶ
 διάγουσι καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσιν· 5
 A. τρυφῶσιν οὗτοι πρὸς ἑτέρους. ἄρ' οἶσθ' ὅτι
 15 Μελανιππίδης ἐταῖρός ἐστι καὶ Φάων
 καὶ Φυρόμαχος καὶ Φᾶνος, οἱ δι' ἡμέρας
 δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην μίαν.
 καὶ ἐν Πυθαγοριζούσῃ (ib. 370)· 10
 ἡ δ' ἐστίασις ἰσχάδες καὶ στέμφυλα
 d καὶ τυρὸς ἔσται· ταῦτα γὰρ θύειν νόμος
 τοῖς Πυθαγορείοις. B. νή Δί', ἱερεῖον μὲν οὖν
 ὁποῖον ἂν κάλλιστον, ὃ βέλτιστ', ἔχῃ.
 καὶ μετ' ὀλίγα· 15
 ἔδει θ' ὑπομεῖναι μικροσιτίαν, ρύπον,
 ρῖγος, σιωπὴν, στυγνότητ', ἀλουσίαν.
 53. τούτων δ' ὑμεῖς, ὃ φιλόσοφοι, οὐδὲν ἀσκεῖτε,
 ἀλλὰ καὶ τὸ πάντων χαλεπώτατον λαλεῖτε περὶ ὧν οὐκ
 οἶδατε καὶ ὥς κοσμίως ἐσθίουντες ποιεῖτε τὴν ἐνθεσιν 20
 κατὰ τὸν ἡδιστον Ἀντιφάνη· οὗτος γὰρ ἐν Δραπετα-
 γωγῷ λέγει (Π 46 K).
 e κοσμίως ποιῶν τὴν ἐνθεσιν
 μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ πρόσθε, μεστὴν δ' ἐνδοθεν
 τὴν χεῖρα, καθάπερ αἱ γυναῖκες, κατέφαγε 25
 πάμπολλα καὶ ταχύτατα,

1 ταδε καθ' ἡμ. ταδὲ A 4 λέγειν A: corr. C οὔτοι
 A C: corr. Villebrun 5 κακοπαθοῦσιν; A. οὐ Kock 6 οὔτοι
 Cob: ἔτεροι A ἄρισθ' ὅτι A: corr. Mus 8 ἡμέρας μιᾶς A:
 corr. Mus 14 ἂν Cas: οὖν A ἔχῃς Mein, fort. κάλλιστά γ', ὃ
 16 μικρὸν ἀσιτίαν A ἀσιτίαν C: corr. Pors 19 χαλεπώτερον A:
 corr. Mein 25 καταφάγετε A C: corr. Di 26 τάχιστα Herw

ἐξὸν κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον ποιητὴν ἐν Βομβυλιῷ
λέγοντα (ib. 37) δραχμῆς ἀνήσασθαι

τὰς προσφόρους ὑμῖν τροφάς,

σκορόδια, τυρόν, κρόμμνα, κάππαριν . . .

5 ἅπαντα ταῦτ' ἐστὶν δραχμῆς.

Ἀριστοφῶν δ' ἐν Πυθαγοριστῇ (II 279 K).

πρὸς τῶν θεῶν, οἰόμεθα τοὺς πάλαι ποτὲ

τοὺς Πυθαγοριστὰς γινομένους ὄντως ῥυπᾶν f

ἐκόντας ἢ φορεῖν τρίβωνας ἡδέως;

10 οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ.

5 ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἓν,

τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὐρόντες καλὴν

ὄρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους.

ἐπεὶ παράθες αὐτοῖσιν ἰχθῦς ἢ κρέας,

15 καὶ μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους,

10 ἐθέλω κρέμασθαι δεκάκις.

οὐκ ἄκαιρον δ' ἐστὶν μνημονεῦσαι καὶ τοῦ εἰς ὑμᾶς 162

ποιηθέντος ἐπιγράμματος, ὅπερ παρέθετο ὁ Δελφός

Ἠγήσανδρος ἐν ἑκτῷ ὑπομνημάτων (FHG IV 413).

20 ὀφρυανασπασίδαι, ῥινεγκαταπηξιγένειοι,

σακκογενειοτρόφοι καὶ λοπαδαρπαγίδαι,

εἵματανωπερίβαλλοι, ἀνηλιποκαιβλεπέλαιοι,

νυκτιλαθραιοφάγοι, νυκτιπαταιπλάγιοι,

1 ἐν βομβυλίῳ A: corr. Cas 2 λέγονται A 4 σκόροδα
A: corr. Iac κάππαριν, θύμον Mein 5 πάντα A: corr.
Mein 6 ἀριστοφάνης AC: corr. Menagius ἐν πυθαγόροις
τί A: corr. Schw 7 τί ποτε οἰόμεθα C (om. πρὸς τ. θ.)
extr. fort. τούσδε, δέσποτα, nam servus loquitur cf. v. 16 14
αὐτοῖς A: corr. Brunck 17 ἡμᾶς A: corr. Mus 20 ῥινεν-
καταπηξιγένειοι A: corr. C 22 ἵνα τὰν ωπερίβαλλ' ὁτάνηλ—
A: corr. Cas et Scal, sequens vocab. corruptum 23 νυκτι-
παταιπλάγιοι non recte formatum, νυκτιματαιοπλάγιοι Wilam
vix recte

5 μειρακιεξαπάται <καί> συλλαβοπευσιλαληταί,
 b δοξοματαιόσοφοι, ζηταρετησιάδαι.
 54. Ἀρχέστρατός τε ὁ Γελῶος ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ —
 ἦν μόνην ὑμεῖς ῥαψῳδίαν οἱ σοφοὶ ἀσπάζεσθε, μόνον
 τοῦτο πυθαγορίζοντες τὸ σιωπᾶν, δι' ἀσθένειαν λόγων 5
 τοῦτο ποιοῦντες, ἔτι τε τὴν Σφοδρίου τοῦ κυνικοῦ
 τέχνην ἐρωτικὴν καὶ τὰς Πρωταγορίδου ἀκροάσεις
 ἐρωτικὰς Περσαίου τε τοῦ καλοῦ φιλοσόφου συμπο-
 τικοὺς διαλόγους συντεθέντας ἐκ τῶν Στίλπωνος
 c καὶ Ζήνωνος ἀπομνημονευμάτων, ἐν οἷς ζητεῖ, ὅπως 10
 ἂν μὴ κατακοιμηθῶσιν οἱ συμπόται, [καί] πῶς ταῖς
 ἐπιχύσεσι χρηστέον πηνίκα τε εἰσακτέον τοὺς ὥραίους
 καὶ τὰς ὥρας εἰς τὸ συμπόσιον καὶ πότε αὐτοὺς
 προσδεκτέον ὥραιζομένους καὶ πότε παραπεμπτέον ὥς
 ὑπερορῶντας, καὶ περὶ προσοψημάτων καὶ περὶ ἄρτων 15
 καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τε περιεργότερον περὶ φιλη-
 μάτων εἴρηκεν ὁ Σωφρονίσκου φιλόσοφος, ὃς περὶ
 ταῦτα τὴν διάνοιαν ἀεὶ στρέφων πιστευθεὶς, ὥς φησιν
 d Ἑρμιππος (FHG III 49), ὑπ' Ἀντιγόνου τὸν Ἀκροκό-
 ρινθον κωθωνιζόμενος ἐξέπεσεν καὶ αὐτῆς τῆς Κορίνθου, 20
 καταστρατηγηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σικωνίου Ἀράτου, ὁ πρό-
 τερον ἐν τοῖς διαλόγοις πρὸς Ζήωνα διαμιλλώμενος ὥς
 ὁ σοφὸς πάντως ἂν εἴη καὶ στρατηγὸς ἀγαθός, μόνον
 τοῦτο διὰ τῶν ἔργων διαβεβαιωσάμενος ὁ καλὸς τοῦ
 Ζήνωνος οἰκετιεύς. χαριέντως γὰρ ἔφη Βίων ὁ Βορυ- 25
 σθενίτης θεασάμενος αὐτοῦ χαλκῆν εἰκόνα, ἐφ' ἧς
 ἐπεγέγραπτο Ἑρσαῖον Ζήνωνος Κιτιᾶ', πεπλανῆσθαι

1 καὶ add. Mus 8 fort. τοὺς καλοὺς [φιλοσόφον] συμπ. δ.
 11 καὶ del. K 17 fort. εἴρηκεν <ἦ> ὁ Σωφρονίσκου [φιλόσο-
 φος] scil. apud Xenoph. mem. II 6,33 23 μόνον recte habet:
 sapiens utique bonus belli dux; ille non sapiens fuit, ergo ne
 bonus quidem dux 25 ὁ κιτιεύς A: corr. K

εἶπε τὸν ἐπιγράψαντα· δεῖν γὰρ οὕτως ἔχειν 'Περσαῖον e
 Ζήνωνος οἰκετιᾶ.' ἦν γὰρ ὅντως οἰκέτης γεγονώς τοῦ
 Ζήνωνος, ὥς Νικίας ὁ Νικαεὺς ἱστορεῖ ἐν τῇ περὶ
 τῶν φιλοσόφων ἱστορίᾳ καὶ Σωτίων ὁ Ἀλεξανδρεὺς
 5 ἐν ταῖς Διαδοχαῖς. δύο δὲ συγγράμμασι τοῦ Περσαίου
 ἀπηντήκαμεν τῆς σοφῆς ταύτης πραγματείας τοιοῦτον
 ἔχουσι τὸ ἐπίγραμμα συμποτικῶν διαλόγων. 55. Κτη-
 σίβιος δ' ὁ Χαλκιδεὺς ὁ Μενεδήμου γνώριμος, ὥς φη-
 σιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς βίοις (p. 102 Wil),
 10 ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος τί περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας f
 αὐτῷ, ἔφη 'ἀσυμβόλῳ δειπνεῖν.' διὸ καὶ ὁ Τίμων
 πρὸς αὐτὸν ἔφη (fr. 30 W)·

δειπνομανές, νεβροῦ ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἀκύλιστον.
 ἦν δ' εὖστοχος ὁ Κτησίβιος καὶ χαρίεις περὶ τὸ γε-
 15 λοῖον· διὸ καὶ πάντες αὐτὸν ἐπὶ τὰ συμπόσια παρεκά-163
 λουν· οὐχ ὥσπερ σύ, κυνικέ, ὁ μηδέποτε ταῖς Χάρισιν,
 ἀλλ' οὐδὲ ταῖς Μούσαις θύσας. φρυγοῦσα γοῦν σε καὶ
 τοὺς σοὶ παραπλησίους ἢ Ἀρετὴ Ἥδονῃ παρακάθεται,
 ὥς φησι Μνασάλλκης ὁ Σικυνώνιος ἐν ἐπιγράμμασιν·
 20 ἄδ' ἐγὼ ἅ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῇδε κάθημαι
 Ἥδονῃ, αἰσχίστως κειραμένη πλοκάμους,
 θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἶπερ ἄπασιν
 ἅ κακόφρων Τέρψις κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται. b
 Βάτων δ' ὁ κωμικὸς ἐν Ἀνδροφόνῳ φησί (IV 499 M)·
 25 τῶν φιλοσόφων τοὺς σάφρονας ἐνταυθοῖ καλῷ,
 τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ διδόντας οὐδὲ ἔν,
 τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις

2 οἰκετιαια (i. e. —έα) A 11 ἀσυμβόλως AC: corr. K
 13 νεκροῦ AC: corr. Schw 16 ταῖς χερσίν A: corr. C 17
 θύσαις A: corr. C fort. οὔν 20—23 formas sive doricas
 seu volgares integras exhibui ex A 20 ταλάμων A: corr. C
 27 φρόνιμον A: corr. Mus

καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα.
 5 ἄνθρωπ' ἀλάστωρ, διὰ τί συμβολὰς ἔχων
 νήφεις; τί τηλικούτον ἀδικεῖς τοὺς θεούς;
 c τί τὰργύριον, ἄνθρωπε, τιμιώτερον
 σαντοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει; 5
 ἀλυσιτελὴς εἴ τῃ πόλει πίνων ὕδωρ.
 10 τὸν γὰρ γεωργὸν καὶ τὸν ἔμπορον κακοῖς.
 ἐγὼ δὲ τὰς προσόδους μεθύων καλὰς ποῶ.
 ἔπειθ' ἔωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον
 καταμανθάνων τοῦλαιον, ὥστε περιφέρειν 10
 ὠρολόγιον δόξεις τι, οὐχὶ λήκυθον. —
 56. Ἀρχέστρατος δέ, ὃς Κύνουλκε, ὃν ἀντὶ τοῦ Ὀμή-
 ρου προσκυνεῖς διὰ τὴν γαστέρα — ἥς οὐ λαμν-
 d ρώτερον οὐδέν', ὁ Τίμων σου (fr. 56 W) —, περὶ
 τοῦ κυνὸς τοῦ θαλαττίου ἱστορῶν γράφει καὶ ταῦτα 15
 (fr. 28, 13 R):
 ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα
 οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν, ὅσοι κεκραττελεβώδη
 ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσὶν τ' ἀπόπληκτοι,
 ὥς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος· ἅπας δὲ 20
 5 ἰχθυὺς σάρκα φιλεῖ βροτέην, ἃν πονεῖ περικύρσῃ.
 ὥστε πρέπει καθαρῶς ὁπόσοι τάδε μωρολογοῦσι
 τοῖς λαχάνοις προσάγειν καὶ πρὸς Διόδωρον ἰόντας
 e τὸν σοφὸν ἐγκρατέως μετ' ἐκείνου πυθαγορίζειν.
 ἦν δ' ὁ Διόδωρος οὗτος τὸ μὲν γένος Ἀσπένδιος, 25
 Πυθαγορικὸς δὲ δόξας εἶναι ὑμῶν τῶν κυνικῶν τρό-

5 τοσοῦτ' ἔθηκας K 10 καταμανθάνων non intellego
 11 δόξει τις A: corr. Bgk 12 redivit oratio ad p. 162 b, οὗν pro
 δὲ Wilam 13 ἥς οὐδὲ A: cf. VII 279 f 18 ἐθέλουσ' ὅσοι
 κούφην τε λεβώδη A: corr. Benti, cf. VII 310 e 19 εἰσὶν
 δ' A: corr. p. 310 21 σάρκας φιλεῖ et ἃν περ A: corr.
 p. 310

πον ἔξη, κομῶν καὶ ῥυπῶν καὶ ἀνυποδητῶν. ὅθεν
 καὶ Πυθαγορικὸν τὸ τῆς κόμης ἔδοξαν εἶναι τινες
 ἀπὸ τοῦ Διοδώρου προαχθέν, ὥς φησιν Ἑρμιππος.
 Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν
 5 (FHG I 211) περὶ αὐτοῦ γράφει οὕτως· Ἀριόδωρον τοῦ
 τὸ γένος Ἀσπενδίου τὴν ἐξηλλαγμένην εἰσαγαγόντος
 κατασκευὴν καὶ τοῖς Πυθαγορείοις πεπλησιακέναι προσ-
 ποιηθέντος· πρὸς ὃν ἐπιστέλλων ὁ Στρατόνικος ἐκέ- f
 λευσε τὸν ἀπαίροντα τὸ ῥηθὲν ἀπαγγεῖλαι
 10 τῷ περὶ θηροπέπλου μανίας ὕβρεώς τε περιστάσιμον
 στοᾶν ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτα.
 Σωσικράτης δ' ἐν τρίτῳ φιλοσόφων διαδοχῆς βαθεῖ
 πῶγωνι χρήσασθαι τὸν Διόδωρον ἱστορεῖ καὶ τρίβωνα
 ἀναλαβεῖν κόμην τε φορῆσαι [καὶ] κατὰ τινα τῦφον
 15 τὴν ἐπιτήδευσιν ταύτην εἰσαγαγόντα, τῶν πρὸ αὐτοῦ
 Πυθαγορικῶν λαμπρᾶ τε ἐσθῆτι ἀμφιεννυμένων καὶ 164
 λουτροῖς καὶ ἀλείμμασι κουρᾶ τε τῇ συνήθει χρωμέ-
 νων. 57. εἰ δ' ὑμεῖς ὅντως, ὦ φιλόσοφοι, τὴν αὐτάρ-
 κειαν ἀσπάξεσθε καὶ τῶν δείπνων τὰ εὐτελῆ, τί ἐν-
 20 ταῦθα παραγίνεσθε μηδὲ κληθέντες; ἢ ὥς εἰς ἀσώτιον
 μαγειρικὰ σκεύη καταλέγειν μαθησόμενοι; ἢ ὥς τὸν
 Διογένοους Κεφαλίωνα ἀποστοματιοῦντες; κατὰ γὰρ
 τὸν Σοφοκλέους Κηδάλιονά ἐστε
 μαστιγίαι, κέντρωνες, ἀλλοτριοφάγοι (fr. 305 N).

7 πυθαγορίοις A 10. 11 ridetur Diodorus cynicam et
 pythagoricam vitam miscens; στοᾶν περιστάσιμον i. e. *ingens*
auditorium, cf. ὄχλοιο περίστασιν Timon. fr. 19 W 11 πε-
 λαιται A: corr. ε 14 καὶ del. Schw 15 προσαγαγόντα A:
 corr. Mein 16 λευκᾶ τε Nauck coll. Iambl. v. P. 21, 100
 17 ἀλείμμασι A: corr. C 19 τῶν δείπνων τὰ εὐτελῆ K: τὰ
 τῶν δείπνων εὐτελῆ A 20 ἀσώτειον Mein 22 ἀθηρογέ-
 νους A: corr. Reines 22. 23 ludit in similitudine nomen
 Κεφαλίων et Κηδάλίων

ὅτι δ' ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι περὶ τὰ δεῖπνα ἀεὶ τὸν
 νοῦν ἔχετε, δέον ὑμᾶς ἐπιφανεῖν [τι] αἰτῆσαι ἢ ἐπε-
 b σθίειν τι τῶν κυνικῶν βρωμάτων (οὐδὲ γὰρ χαριτο-
 γλωσσεῖν ἡμᾶς θέμις), δῆλον ἐξ ὧν καὶ Ἀλεξίς ἐν
 τῷ ἐπιγραφομένῳ Δίνῳ ἱστορεῖ. ὑποτίθεται δὲ τὸν 5
 Ἡρακλέα παρὰ τῷ Δίνῳ παιδευόμενον καὶ κελευ-
 σθέντα ἀπὸ βιβλίων πολλῶν παρακειμένων λαβόντα
 ἐντυχεῖν. ἐκεῖνος δ' ὁψαρτυτικὸν λαβὼν βιβλίον ἐν
 χεροῖν περισπουδάστως ἐκράτει. λέγει δὲ οὕτως ὁ
 Δίνος (Π 345 K).

10

βιβλίον

ἐντεῦθεν ὅ τι βούλει προσελθὼν γὰρ λαβέ,
 c ἔπειτ' ἀναγνώσει πάνυ γε διασκοπῶν
 ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμα τε καὶ σχολῇ.
 5 Ὀρφεὺς ἐνεστίν, Ἡσίοδος, τραγωδίαί, 15
 Χοιρίλος, Ὀμηρος, Ἐπίχαρμος, συγγράμματα
 παντοδαπά. δηλώσεις γὰρ οὕτω τὴν φύσιν
 ἐπὶ τί μάλισθ' ὥρμηκε. HP. τουτὶ λαμβάνω.
 ΔΙΝ. δεῖξον τί ἐστὶ πρῶτον. HP. ὁψαρτυσία,
 10 ὥς φησι τοῦ ἐπιγράμματος. ΔΙΝ. φιλόσοφος τις εἶ, 20
 εὐδὴλον, ὃς παρὲς τοσαῦτα γράμματα
 d Σίμου τέχνην ἔλαβες. HP. ὁ Σίμος δ' ἐστὶ
 τίς;
 ΔΙΝ. μάλ' εὐφυῆς ἄνθρωπος. ἐπὶ τραγωδίαν
 ὥρμηκε νῦν καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ 25
 15 κράτιστός ἐστιν ὁψοποιός, ὥς δοκεῖ
 τοῖς χρωμένοις, τῶν δ' ὁψοποιῶν ὑποκριτῆς . . .

2 τι del. K, tum cf. p. 169a 3 οὔτε γὰρ A: corr. Di
 7. 8 fort. λαβόντα ἔν τι κρατεῖν et v. 9 ἐνέτυχεν (pro ἐκράτει)
 8 κεῖνος A: corr. Di 12 παράλαβε Erfurdt 16 ἔστ' Ἐπί-
 χαρμος, γράμματα Herm 18 ὥρμησε A: corr. Mein 19 ὅτι
 ἐστὶ Kock 27 lacunam not. Iacobs

ΛΙΝ. βούλιμός ἐσθ' ἄνθρωπος. ΗΡ. ὅτι βούλει λέγε·
πεινῶ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι.'

58. ταῦτα τοῦ Μάγνου ἐξῆς καταδραμόντος ἀπο-
βλέψας ὁ Κύνουλλκος εἰς τοὺς παρόντας τῶν φιλο-
5 σόφων ἔφη·

ἔιδες τὴν Θασίαν ἄλμην οἷ' ἅττα βαύζει, e
ὥς εὖ καὶ ταχέως ἀπετίσατο καὶ παραχρῆμα.
οὐ μέντοι παρὰ κωφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι,
ὥς ὁ Κρατῖνος ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις ἔφη (I 13 K). ἐπι-
10 λανθανόμενος γὰρ ἐν οἷς ποιεῖται δικαστηρίοις τῶν
καλῶν ἰάμβων αὐτοῦ τὰς ἐπιδείξεις ὑπὸ τῆς ἐμφύτου
γαστριμαργίας καὶ ἡδυλογίας κολάβρους ἀναγινώσκει
καὶ ἑμέλη πάραυλα κᾠρότητα κύμβαλα (fr. ad. 66 N).'
καὶ μετὰ τὰς καλὰς ταύτας ἀμουσολογίας περιέρχεται f
15 τὰς οἰκίας ἐξετάζων ὅπου δεῖπνα λαμπρὰ παρασκευά-
ζεται, ὑπὲρ τὸν Ἀθηναῖον Χαιρεφῶντα ἐκείνον, περὶ
οὗ φησιν Ἀλεξίς ἐν Φυγάδι (II 391 K).
αἰεὶ γ' ἰ Χαιρεφῶν τιν' εὕρισκει τέχνην
καινὴν πορίζεται τε τὰ δεῖπν' ἀσύμβολα.
20 ὅπου γάρ ἐστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος
ὁ τοῖς μαγείροις, εὐθὺς ἐξ ἑωθινοῦ
5 ἔστηκεν ἐλθὼν· κἂν ἴδῃ μισθούμενον
εἰς ἐστίασιν, τοῦ μαγείρου πυθόμενος 165
τὸν ἐστιῶντα, τῆς θύρας χασμωμένης
25 ἂν ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσελήλυθεν.
οὐκ ὀκνεῖ δ' ἀνὴρ οὗτος, καθάπερ καὶ ὁ καλὸς Μά-
γνος, καὶ ὑπερορίους ἀποδημίας ποιῆσθαι τῆς γαστροῦς

1 ἐστ' ἄνθρ. A: corr. Jacobs, βούλιμος, οὐκ ἄνθρ. Wilam
8 ἔοικ' ἀποπαρδεῖν Cratinum scripsisse conī. Naber 12 κο-
λαρους A: corr. Cas · 19 καὶ νῦν πορίζεται γε AC: corr. K
21 εὐθέως A: corr. Pors

χάρων, ὥς <ὁ> αὐτὸς Ἀλεξίς εἴρηκεν ἐν Συναποθνη-
σκουσιν (Π 374 K).

ἐπὶ δεῖπνον εἰς Κόρινθον ἐλθὼν Χαιρεφῶν
ἄκλητος· ἥδη γὰρ πέτεται διαπόντιος·
οὕτω τι τᾶλλότρι' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύ.

5

b καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Ὀδυσσεῖ ἔφη (I 743 K).

Εὐριπίδου τᾶρ' ἐστὶν οὐ κακῶς ἔχον,
τᾶλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα (fr. 886 N).⁷

59. γελασάντων οὖν πάντων ἐπὶ τούτοις ο Ὀὐλ-
πιανὸς ἔφη· 'πόθεν δὲ καὶ ἡδυλογία (p. 164e) τοῖς 10
ἡδονικοῖς τούτοις ἀμαρτολόγοις;' πρὸς δὲ ο Κύν-
ουλκος· 'ἀλλ', ὧ χοιρίδιον εὐάρτυτον, Φρύνιχος ὁ
κωμωδιοποιὸς ἐν τῷ Ἐφιάλτῃ μνημονεύει τοῦ ἡδυλό-
γου διὰ τούτων (I 370 K).

ἐστὶν δ' αὐτοῦς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπῶ- 15
τατον ἔργον.

c ἔχουσι γὰρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις,
μισάνθρωπον ἄνθος ἥβης·

εἶθ' ἡδυλογοῦσιν ἅπανσιν ἀεὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν περ-
ιόντες.

20

δ ἐπὶ τοῖς <δὲ> βάρθοις ὅταν ὦσιν, ἐκεῖ τούτοις οἷς
ἡδυλογοῦσι

μεγάλας ἀμυχὰς καταμύξαντες καὶ συγκύψαντες
ἅπαντας

γελῶσι.

25

τὸ δὲ χαριτογλωσσεῖν Αἰσχύλος εἴρηκεν ἐν Προμη-
θεῖ· δεσμώτῃ (297).

1 ὁ add. ε 7 τᾶριστον A: corr. Mein 12 χοιρίδιον C
recte opinor; poetae comici verba sunt χοιρίδιον εὐάρτυτον
18 numeri corrupti 21 δὲ add. Mein, sed βάρθα non intel-
lego 23 συγκύψαντες A: corr. Schaefer

- γνώσει δὲ τάδ' ὥς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
 χαριτογλωσσέειν ἐνι μοι.^d
- πάλιν τε εἰπόντος τοῦ Οὐλπιανοῦ· 'τίνα δ' ἐστίν,
 ἄνδρες φίλοι, τὰ μαγειρικά σκεύη; τούτων γὰρ ἐμνη-
 5 μονεύσατ' ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς δείπνοις μνήμης ἡξιω-
 μένων (p. 149a). καὶ τὸ ἀσώτιον ποῖ κεῖται; ἀσώτους
 μὲν γὰρ οἶδα διαβοήτους· ἕνα μὲν οὖν μνημονεύει
 Ἀλεξίς ἐν Κνιδίᾳ (Π 333 K).
- Διόδωρος οὐπίτριπτος ἐν ἔτεσιν δύο
 10 σφαῖραν ἀπέδειξε τὴν πατρῴαν οὐσίαν·
 οὕτως ἰταμῶς ἅπαντα κατεμασῆσατο.
 ἐν δὲ Φαίδρῳ φησί (ib. 387).^e
 σχολῇ γε, νῆ τὸν ἥλιον, σχολῇ λέγεις.
 Ἐπιχαρίδης ὁ μικρὸς ἐν πένθ' ἡμέραις
 15 σφαῖραν ἐποίησε τὴν πατρῴαν οὐσίαν·
 οὕτως συνεστρόγγυλεν ἰταμῶς καὶ ταχύ.
60. καὶ Κτήσιππος δ' ὁ Χαβρίου υἱὸς εἰς τοσοῦτον
 ἦλθεν ἀσωτίας ὥς καὶ τοῦ μνήματος τοῦ πατρὸς, εἰς
 ὃ Ἀθηναῖοι χιλίας ἀνάλωσαν δραχμάς, τοὺς λίθους
 20 πωλῆσαι εἰς τὰς ἡδυπαθείας. Δίφιλος γοῦν ἐν τοῖς
 Ἐναγίζουσί φησι (Π 552 K).
- εἰ μὴ συνήθης Φαιδίμῳ γ' ἐτύγγανεν^f
 ὁ Χαβρίου Κτήσιππος, εἰσηγησάμην
 νόμον <ἄν> τιν' οὐκ ἄχρηστον, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,
 25 ὥστ' ἐπιτελεσθῆναί ποτ' αὐτῷ τοῦ πατρὸς
 5 τὸ μνηῆμα, κατ' ἐνιαυτὸν ἕνα . . . λίθον
 ἀμαξιαῖον. καὶ σφόδρ' εὐτελὲς λέγω.

4. 5 ἐμνημόνευσαν A: corr. Wilam 14 ὁ μικρὸς Bgk
 23 ὁ <τοῦ> X. Bgk 24 ἄν add. Kock 26 θεῖναι suppl. Mein
 26. 27 fort. λίθον· ἀμαξιαῖον καὶ σφόδρ' εὐτελὲς λέγω, ne sci-
 licet operae pretium sit venumdare

- Τιμοκλῆς δ' ἐν Δημοσατύροις φησὶν (Π 452 K).
οὐδ' ὁ Χαβρίου Κτήσιππος ἔτι τρις κείρεται,
166 ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρός, οὐκ ἐν ἀνδράσιν.
καὶ Μένανδρος δ' ἐν Ὀργῇ περὶ αὐτοῦ τάδε λέγει
(IV 178 M). 5
- καίτοι νέος ποτ' ἐγενόμην ἀγῶ, γύναι·
ἀλλ' οὐκ ἐλούμην πεντάκις τῆς ἡμέρας
τότ', ἀλλὰ νῦν· οὐδὲ χλανίδ' εἶχον, ἀλλὰ νῦν·
οὐδὲ μύρον εἶχον, ἀλλὰ νῦν· καὶ βάψομαι
5 καὶ παρατιλοῦμαι νῆ Δία καὶ γενήσομαι 10
Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ,
b καὶ ὥς ἐκεῖνος κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους
ἀπαξάπαντας, οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνην.
τάχ' οὖν διὰ τὴν πολλὴν ταύτην ἀσωτίαν καὶ κιναι-
δίαν τοῦνομα αὐτοῦ παρέλιπε Δημοσθένους ἐν τῷ 15
περὶ ἀτελειῶν (or. 20). χορὴ δὲ τοὺς τὰ πατρῶα κατε-
δηδοκότας κατὰ τὸν Μενάνδρου Ναύκληρον οὕτως
κολάζεσθαι. φησὶν γάρ (ib. 175).
ὦ φιλότατη Γῆ μῆτερ, ὥς σεμνὸν σφόδρ' εἶ
τοῖς νοῦν ἔχουσι κτῆμα πολλοῦ τ' ἄξιον. 20
ὥς δῆτ' ἐχοῖν εἴ τις πατρῶαν παραλαβὼν
c γῆν καταφάγοι, πλεῖν τοῦτον ἤδη διὰ τέλους
5 καὶ μηδ' ἐπιβαίνειν γῆς, ἔν' οὕτως ἥσθητο
οἶον παραλαβὼν ἀγαθὸν οὐκ ἐφείσατο.
61. Πυθοδήλου δέ τινος ἀσώτου μνημονεύει Ἀξιό- 25
νικος ἐν Τυρρηνῶ οὕτως (Π 412 K).
ὁ Πυθοδήλος οὕτως
ὁ Βαλλίων προσέρχετ' ἐπικαλούμενος,

12 καθὼς A: corr. C 16 χορὴν Mein τοὺς τὰ C: τοὺς A
22 πλεῖν C: πλὴν A 27, 28 οὗτος ἰσοβαλλίων A: corr. Elmsl et Dobr
28 extr. ἀσωτότατος ἄνθρωπος add. A (similiter C): del. Di

μεθύουσά τ' ἐξόπισθεν ἡ σοφωτάτη
 Ἀποτυμπανισχὰς κατὰ πόδας πορεύεται.
 Πολύευκτον δ' Ἀναξανδρίδης ἐν Τηρεῖ κωμωδῶν d
 (II 156 K).

- 5 ὅρως κεκλήσῃ (φησί). B. διὰ τί, πρὸς τῆς Ἑστίας;
 πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν,
 ὥσπερ Πολύευκτος ὁ καλός; A. οὐ δῆτ', ἀλλ' ὅτι
 ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπη.
- Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν (FHG
 10 I 293), ἀφ' ἧς τινες τὸ τελευταῖον μέρος χωρίζαντες,
 ἐν ᾧ ἐστὶ τὰ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν, ... Εὐ-
 βουλὸν φησι τὸν δημαγωγὸν ἄσωτον γενέσθαι. τῇ
 λέξει δὲ ταύτῃ ἐχρήσατο. 'καὶ τοσοῦτον ἄσωτία καὶ e
 πλεονεξία διενήνοχε τοῦ δήμου τοῦ Ταραντίνων ὅσον
 15 ὃ μὲν περὶ τὰς ἐστιάσεις εἶχε μόνον ἀκρατῶς, ὃ δὲ
 τῶν Ἀθηναίων καὶ τὰς προσόδους καταμισθοφορῶν
 διατετέλεκε. Καλλίστρατος δέ, φησὶν, ὁ Καλλικράτους
 <ὁ> δημαγωγὸς καὶ αὐτὸς πρὸς μὲν τὰς ἡδονὰς ἦν
 ἀκρατής, τῶν δὲ πολιτικῶν πραγμάτων [ἦν] ἐπιμελής.'
 20 περὶ δὲ τῶν Ταραντίνων ἱστορῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ <καὶ>
 πεντηκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (ib. 322) γράφει οὕτως. 'ἡ
 πόλις ἡ τῶν Ταραντίνων σχεδὸν καθ' ἕκαστον μῆνα
 βουθυτεῖ καὶ δημοσίας ἐστιάσεις ποιεῖται. τὸ δὲ τῶν f
 ἰδιωτῶν πλῆθος αἰεὶ περὶ συνουσίας καὶ πότους ἐστί.
 25 λέγουσι δὲ καὶ τινα τοιοῦτον λόγον οἱ Ταραντῖνοι,
 τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους διὰ τὸ φιλοπονεῖσθαι
 καὶ περὶ τὰς ἐργασίας διατρίβειν παρασκευάζεσθαι ζῆν,

11 hiatum not. K 18 ὁ add. K 19 ἦν del. Wilam
 20 καὶ add. K, fuit νβ' 22 καθ' ἑκάστην ἡμέραν Mein
 23 δημοσίαι A: corr. Benseler

αὐτοὺς δὲ δια τὰς συνουσίας καὶ τὰς ἡδονὰς οὐ μέλ-
λειν, ἀλλ' ἤδη βιωῖναι.'

62. περὶ δὲ τῆς ἀσωτίας καὶ τοῦ βίου Φιλίππου
καὶ τῶν ἐταίρων αὐτοῦ ἐν τῇ μθ' τῶν ἱστοριῶν ὁ
167 Θεόπομπος τάδε γράφει (ib. 320): 'Φίλιππος ἐπεὶ ἐγ- 5
κρατῆς πολλῶν ἐγένετο χρημάτων οὐκ ἀνάλωσεν αὐτὰ
ταχέως, ἀλλ' ἐξέβαλε καὶ ἔρριψε, πάντων ἀνθρώπων
κάκιστος ὢν οἰκονόμος οὐ μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ οἱ
περὶ αὐτόν· ἀπλῶς γὰρ οὐδεὶς αὐτῶν ἠπίστατο ζῆν
ὀρθῶς οὐδὲ σωφρόνως οἰκεῖν οἰκίαν. τοῦ δ' αὐτοῦ 10
αἵτιος ἦν ἀπληστος καὶ πολυτελὴς ὢν, προχείρως
ἅπαντα ποιῶν καὶ κτώμενος καὶ διδούς, στρατιώτης
γὰρ αὖν λογίζεσθαι τὰ προσιόντα καὶ τὰναλισκόμενα
b δι' ἀσχολίαν οὐκ ἠδύνατο. ἔπειτα δ' οἱ ἐταῖροι αὐ-
τοῦ ἐκ πολλῶν τόπων ἦσαν συνερρυσκότες· οἱ μὲν 15
γὰρ ἐξ αὐτῆς τῆς χώρας, οἱ δὲ ἐκ Θετταλίας, οἱ δὲ ἐκ
τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, οὐκ ἀριστίνδην ἐξειλεγμένοι, ἀλλ'
εἴ τις ἦν ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἢ τοῖς βαρβάροις λάστυρος
ἢ βδελυρὸς ἢ θρασὺς τὸν τρόπον, οὗτοι σχεδὸν ἅπαν-
τες εἰς Μακεδονίαν ἀθροισθέντες ἐταῖροι Φιλίππου 20
προσηγορεύοντο. εἰ δὲ καὶ μὴ τοιοῦτός τις <ὢν>
ἐληλύθει, ὑπὸ τοῦ βίου καὶ τῆς διαίτης τῆς Μακεδο-
c νικῆς ταχέως ἐκείνοις ὅμοιος ἐγίνετο. τὰ μὲν γὰρ οἱ
πόλεμοι καὶ αἱ στρατεῖαι, <τὰ δὲ> καὶ αἱ πολυτέλειαι
θρᾶσεῖς αὐτοὺς εἶναι προετρέποντο καὶ ζῆν μὴ κοσ- 25
μίως, ἀλλ' ἀσώτως καὶ τοῖς λησταῖς παραπλησίως.'
63. Δοῦρις δ' ἐν ζ' Μακεδονικῶν περὶ Πασικύπρου
λέγων τοῦ ἐν Κύπρῳ βασιλέως ὅτι ἀσωτος ἦν γράφει

10 τούτου δ' Dobr 14 hiatus vitiosus 17 ἀριστή-
δην A: corr. C 18 sqq cf. Polyb. 8, 11, 6 21 καὶ μὴ
C: μὴ καὶ A ὢν add. Mein 24 τὰ δὲ add. Villebrun

καὶ τάδε (FHG II 472). 'Ἀλέξανδρος μετὰ τὴν Τύρου
πολιορκίαν Πρυταγόραν ἀποστέλλων ἄλλας τε δωρεὰς
ἔδωκε καὶ χωρίον ὃ ἡτήσατο. πρότερον δὲ τοῦτο
Πασίκυπρος [ὁ] βασιλεύων ἀπέδοτο δι' ἄσωτίαν πεν-
5 τήκοντα ταλάντων Πυγμαλίῳνι τῷ Κιτιεῖ, ἅμα τὸ δ
χωρίον καὶ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν· καὶ λαβὼν τὰ χρή-
ματα κατεγήρασεν ἐν Ἀμαθοῦντι.' τοιοῦτος ἐγένετο
καὶ Αἰθίοψ ὁ Κορίνθιος, ὃς φησι Δημήτριος ὁ
Σκήψιος (fr. 73 Gaede), οὗ μνημονεύει Ἀρχίλοχος
10 (fr. 145 B). ὑπὸ φιληδονίας γὰρ καὶ ἀκρασίας καὶ οὗ-
τος μετ' Ἀρχίου πλέων εἰς Σικελίαν ὅτ' ἔμελλεν κτί-
ζειν Συρακούσας τῷ ἑαυτοῦ συσσίτῳ μελιτούττης ἀπέ-
δοτο τὸν κλῆρον ὃν ἐν Συρακούσαις λαχὼν ἔμελλεν
ἔξειν. 64. 'εἰς τοσοῦτον δ' ἄσωτίας ἐληλύθει καὶ
15 Δημήτριος ὁ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως ἀπόγονος, ὃς e
φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 415), ὥστε Ἀρισταγόραν
μὲν ἔχειν τὴν Κορινθίαν ἐρωμένην, ζῆν δὲ πολυτε-
λῶς. ἀνακαλεσαμένων δ' αὐτὸν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν καὶ
κελευόντων βέλτιον ζῆν, 'ἀλλὰ καὶ νῦν, εἶπεν, ἔλευ-
20 θερίως ζῶ. καὶ γὰρ ἑταίραν ἔχω τὴν καλλίστην καὶ
ἀδικῶ οὐδένα καὶ πίνω Χῖον οἶνον καὶ τᾶλλ' ἀρκούν-
τως παρασκευάζομαι, τῶν ἰδίων μου προσόδων εἰς
ταῦτα ἐκποιουσῶν, οὐ καθάπερ ὑμῶν ἔνιοι δεκαζό-
μενος ζῶ καὶ μοιχεύων.' καὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πρατ- f
25 τόντων καὶ ἐπ' ὀνόματός τινος κατέλεξε. ταῦτα δ'
ἀκούσας Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς θεσμοθέτην αὐτὸν κατ-
έστησεν. τοῖς δὲ Παναθηναίοις ἵππαρχος ὢν ἰκρίον
ἔστησε πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς Ἀρισταγόρα μετεωρότερον

4 ὁ del. K 5 πυμάτων AC: corr ex Diod. 19, 79, 4
(cf. Droysen Hellen. II 2, 10) 22 μοι C 24 ζῶ del.
Wilam

τῶν Ἑρμῶν, Ἐλευσίνι τε μυστηρίων ὄντων ἔθηκεν
 αὐτῇ θρόνον παρὰ τὸ ἀνάκτορον, οἰμώξεσθαι φήσας
 168 τοὺς κωλύσοντας.' 65. ὅτι δὲ τοὺς ἀσώτους καὶ τοὺς
 μὴ ἔκ τινος περιουσίας ζῶντας τὸ παλαιὸν ἀνεκα-
 λοῦντο οἱ Ἀρεοπαγῖται καὶ ἐκόλαζον, ἱστορήσαν Φανό- 5
 δημοσ (FHG I 368) καὶ Φιλόχορος ἄλλοι τε πλείους.
 Μενέδημον γοῦν καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους
 νέους ὄντας καὶ πενομένους μεταπεμψάμενοι ἠρώτη-
 σαν πῶς ὅλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις συσχολά-
 ζοντες, κεκτημένοι δὲ μηδέν, εὐεκτοῦσιν οὕτω τοῖς 10
 σώμασι· καὶ οἱ ἐκέλευσαν μεταπεμφθῆναι τινὰ τῶν
 b μυλωθρῶν. ἐλθόντος δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος ὅτι
 νυκτὸς ἐκάστης κατιόντες εἰς τὸν μυλῶνα καὶ ἀλοῦν-
 τες δύο δραχμὰς ἀμφοτέρω λαμβάνουσι, θαυμάσαντες
 οἱ Ἀρεοπαγῖται διακοσίαις δραχμαῖς ἐτίμησαν αὐτούς. 15
 καὶ Δημόκριτον δ' Ἀβδηρίται δημοσίᾳ κρίνοντας ὥς
 κατεφθαρκότα τὰ πατρῷα, ἐπεὶ δὴ ἀναγνοὺς αὐτοῖς
 τὸν μέγαν διάκοσμον καὶ τὰ περὶ τῶν ἐν Αἰδοῦ εἰ-
 πῶν εἰς ταῦτα ἀνηλωκέναι, ἀφελίθη. 66. οἱ δὲ μὴ
 οὕτως ἄσωτοι κατὰ τὸν Ἀμφιν (II 248 K). 20
 πίνουσ' ἐκάστης ἡμέρας δι' ἡμέρας,
 c διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου, καὶ
 κατὰ τὸν Δίφιλον (ib. 577) 'κεφαλὰς ἔχοντες τρεῖς
 ὥσπερ Ἀρτεμίδιον,' 'πολέμιοι τῆς οὐσίας ὑπάρχοντες,
 ὥς Σάτυρος ἐν τοῖς περὶ χαρακτηρῶν (FHG III 164) 25
 εἴρηκεν, κατατρέχοντες τὸν ἄγρόν, διαρπάζοντες τὴν
 οἰκίαν, λαφυροπωλοῦντες τὰ ὑπάρχοντα, σκοποῦντες
 οὐ τί δεδαπάνηται ἀλλὰ τί δαπανηθήσεται, οὐδὲ τί

2 οἰμώξεσθαι A: corr. C 18. 19 εἶπεν C, oratio mutila
 21 δὲ' AC: corr. S 22 διασειόμενοι — ἀκράτου poetae
 verba immutata, ut vidit Kock

περιέσται ἀλλὰ τί οὐ περιέσται, ἐν τῇ νεότητι τὰ τοῦ
 γήρως ἐφόδια προκαταναλίσκοντες, χαίροντες τῇ ἐταίρᾳ, d
 οὐ τοῖς ἐταίροις, καὶ τῷ οἴνῳ, οὐ τοῖς συμπόταις.
 Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ ὁγδόῃ πρὸς ταῖς κ'
 5 τῶν Εὐρωπιακῶν (ib. 193) Ἰγνώσιππον, φησὶν, ἄσωτον
 γενόμενον ἐν τῇ Σπάρτῃ ἐκώλυνον οἱ ἔφοροι συνανα-
 στρέφεσθαι τοῖς νέοις.⁴ παρὰ δὲ Ῥωμαίοις μνημο-
 νεύεται, ὥς φησι Ποσειδώνιος ἐν τῇ ἐνάτῃ καὶ
 τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (ib. 265), Ἀπίκιόν τινα
 10 ἐπὶ ἀσωτίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερηκοντικέναι. οὗ-
 τος δ' ἐστὶν Ἀπίκιος ὁ καὶ τῆς φυγῆς αἴτιος γενό-
 μενος Ῥουτιλίῳ τῷ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐκδεδω- e
 κότε τῇ Ἑλλήνων φωνῇ. περὶ δὲ Ἀπικίου τοῦ καὶ
 αὐτοῦ ἐπὶ ἀσωτίᾳ διαβοήτου ἐν τοῖς πρώτοις εἰρήκα-
 15 μεν (I p. 7a). 67. Διογένης δ' ὁ Βαβυλώνιος ἐν τοῖς
 περὶ εὐγενείας τὸν Φωκίωτος υἱόν, φησί, Φῶκον
 οὐκ ἦν ὃς οὐκ ἐμίσει Ἀθηναίων. καὶ ὁπότε ἀπαν-
 τήσκει τις αὐτῷ ἔλεγεν ὅτι καταισχύνας τὸ γένος.
 πάντα γὰρ ἀνάλωσε τὰ πατρῷα εἰς ἀσωτίαν καὶ μετὰ
 20 ταῦτα ἐκολάκευε τὸν ἐπὶ τῆς Μουνιχίας· ἐφ' ᾧ πάλιν
 ὑπὸ πάντων ἐπερραπίζετο. ἐπιδόσεων δέ ποτε γινο- f
 μένων παρελθὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔφη
 ἑπιδίδωμι καὶ γὰρ, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὁμοθυμαδὸν ἀνε-
 βόησαν εἰς ἀκολασίαν.⁵ ἦν δ' ὁ Φῶκος καὶ φιλοπό-
 25 της. νικήσαντος γοῦν αὐτοῦ ἵπποις Παναθήναια ὥς
 ὁ πατήρ εἰστίᾳ τοὺς ἐταίρους, συνελθόντων εἰς τὸ

4 πρὸς τοῖς A: corr. Schw 6. 7 συναναστρέφειν A:
 corr. C 10 sqq haec ex eo auctore cui Posidoniana debet
 Athenaeus 13 alium esse Apicium Tiberii aequalem signi-
 ficandum erat 20 μουνυχίας A; ego τὸν ἥρωα ἀκροατοπότην
 (cf. II 39c), Antigoni regis praefectum intellegit Wilam 25 παν-
 αθηναίους A: corr. Nauck 25 sqq rem ipsam ita ut intel-

δεῖπνον λαμπρὰ μὲν ἦν ἡ παρασκευὴ καὶ τοῖς εἰσι-
οὔσι προσεφέροντο ποδονιπτῆρες οἴνου δι' ἀρωμάτων.
1690 οὓς ἰδὼν ὁ πατήρ καλέσας τὸν Φῶκον 'οὐ πάνσεις,
ἔφη, τὸν ἐταῖρον διαφθείροντά σου τὴν νίκην;' οἶδα
δὲ καὶ ἄλλους ἀσώτους πολλούς, περὶ ὧν ὑμῖν κατα- 5
λείπω ζητεῖν, πλὴν Καλλίου τοῦ Ἰππολύτου, ὃν καὶ
οἱ τῶν παίδων οἶδασι παιδαγωγοί. περὶ δὲ τῶν ἄλ-
λων ὧν φθάνω προβεβληκῶς εἴ τι λέγειν ἔχετε, 'ἀνα-
πεπταμένους ἔχω τῶν ὧτων τὰς πύλας.' ὥστε λέγετε·
ἐπιζητῶ γάρ καὶ <ὅπερ ὁ> Μάγνος εἴρηκε (p. 164a) τὸ 10
ἐπεσθίειν καὶ τὸ ἐπιφαγεῖν.'

καὶ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· 'τὸ μὲν ἀσώτιον ἔχεις παρὰ
Στράτιδι ἐν Χρυσίππῳ λέγοντι οὕτως (I 726 K)·

b εἰ μὴδὲ χέσαι γ' αὐτῷ σχολὴ γενήσεται
μὴδ' εἰς ἀσώτιον τραπέσθαι μὴδ' ἐὰν 15
αὐτῷ ξυναντᾷ τις, λαλῆσαι μὴδὲ ἐν.

68. ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ δὲ ΣΚΕΥΗ καταριθμεῖται Ἀνάξιππος
ἐν Κιθαρωδῷ οὕτως (IV 465 M)·

ζωμήρουσιν φέρ', οἷσ' ὀβελίσκους δώδεκα,
κρεάγραν, θυίαν, τυροκνηστὶν παιδικήν, 20
στελεόν, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα, κοπίδας τέτταρας.
οὐ μὴ πρότερον οἷσεις, θεοῖσιν ἐχθρὸς σύ,

c 5 τὸ λεβήτιον, τὰκ τοῦ νίτρου· πάλιν ὑστερεῖς;
καὶ τὴν κύβηλιν τὴν ταγηνιστηρίαν.

legi possit narravit Plut. Phoc. 20 8. 9 ἀναπεπταμένους κτλ':
poetae verba esse vidit Mein 10 γάρ· καὶ Μάγνος A: duce
Casaubono corr. Wilam 14 εἰ μὴ Kock 15 ἀσώτειον Mein
μὴδ' ἄν A 16 μὴδὲ ἐν Mein: μὴδενί A 19 φέροις A
(om. C): corr. Dobr 20 πελλικήν Nauck, sed cf. λοπάδα
νεανικήν p. 170 c 21 ἐλεόν Stephanus, cf. ad p. 74a δι-
ριδα A: corr. Cas 22 οἷσεις Villebrun: νεύσεις A 23 κὰκ
τοῦ λητροῦ A: corr. Mein coll. Hes. s. τὰκ τοῦ νίτρου 24 τὴν
ἀγωνιστηρίαν AC: corr. Mein

τὴν χύτραν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνᾷ καταλαμ-
βανοίσαις κακκάβην εἶρηκεν οὕτως (I 515 K).

τὴν κακκάβην γὰρ καὶ τοῦ διδασκάλου.
κὰν Δαιταλεῦσι (ib. 445).

5 κᾶγειν ἐκεῖθεν κακκάβην.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Φιλοθηβαίῳ (II 105 K).

πάντ' ἔστιν ἡμῖν· ἥ τε γὰρ συνώνυμος
τῆς ἔνδον οὔσης ἔρχετο Βοιωτία
μιχθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης
10 χλιαίνεται, αἶρεθ', ἔψεται, παφλάζεται. d
βατάνιον δ' εἶρηκεν Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ (ib. 49).
ἔπειτα πουλύπους τετμημένους
ἐν βατανίοισιν ἐφθός.

Ἄλεξις ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ (ib. 306).

15 οὕτως δ' ὁποιοεῖν εὐφυνῶς
περὶ <τὴν> Σικελίαν αὐτὸς ἔμαθον ὥστε τοὺς
δειπνοῦντας εἰς τὰ βατάνι' ἐμβάλλειν ποιῶ
ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

πατάνιον δὲ διὰ τοῦ π' Ἀντιφάνης ἐν Γάμῳ (ib. 40).

20 πατάνια, σεῦτλον, σίλφιον, χύτρας, λύχνους, e
κορίαννα, κρόμυ', ἄλας, ἔλαιον, τρυβλίον.

Φιλέταιρος Οἰνοπίωνι (ib. 234).

ὁ μάγειρος οὗτος Πατανίων προσελθέτω.
καὶ πάλιν.

25 πλείους Στρατονίκου τοὺς μαθητάς μοι δοκεῖ
ἔξειν Πατανίων.

3 καστον A: corr. Poll. 10, 106 9 τμηθεῖσα XIV 623a
11 βατάνειον A 12 πολύπους AC 13 βατάνοισιν AC:
corr. Cas coll. Poll. 10, 107, ubi πατανίοισιν ἐφθός ἐν-
τετμημένοις AC: corr. Poll 16 τὴν add. Cas 17 βατάνεια
AC et sic fere semper (item πατάνεια sim) ἐκβαλεῖν A ἐκ-
βάλλειν C: corr. ex III 107d v. 22 19 ἐν σάμῳ A: corr. ex
Bekk. anecd. 84, 13 21 ἄλας A: corr. Schw

ἐν δὲ Παρασίτῳ ὁ Ἀντιφάνης καὶ τάδε εἶρηκεν (ib. 85)·

ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας

ἥξει τις ἰσοτράπεζος εὐγενής — B. τίνα

λέγεις; A. Καρύστου θρέμμα, γηγενής, ξέων —

f B. εἴτ' οὐκ ἂν εἴποις; ὕπαγε. A. κάκκαβον λέγω· 5

5 σὺ δ' ἴσως ἂν εἴποις λοπάδ'. B. ἐμοὶ δὲ τοῦνομα

οἶει διαφέρειν, εἴτε κάκκαβόν τινες

χαίρουσιν ὀνομάζοντες εἴτε σίττυβον;

πλὴν ὅτι λέγεις ἀγγεῖον οἶδα.

Εὐβουλος δ' ἐν Ἴωνι καὶ βατάνια καὶ πατάνια λέγει 10

ἐν τούτοις (ib. 177)·

τροβλία δὲ καὶ βατάνια καὶ κακκάβια καὶ

λοπάδια καὶ πατάνια πνικινὰ ταρβα καὶ

οὐδ' ἂν λέγων λέξαιμι.

170 69. ΗΔΥΣΜΑΤΩΝ δὲ κατάλογον Ἀλεξίς ἐποίησατο 15

ἐν Λέβητι οὕτως (ib. 343)·

... μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μὴδ' ὅνκ ἔχω·

B. ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ· λήψομαι γὰρ πάντ' ἐγώ.

A. ὀρθῶς γε· πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθὼν σήσαμα.

B. ἀλλ' ἔστιν ἔνδον. A. ἀσταφίδα κεκομμένην, 20

5 μάραθον, ἄνηθον, νᾶπυ, καυλόν, σίλφιον,

κορίαννον αὔον, ῥοῦν, κύμινον, κάππαριν,

b ὀρίγανον, γήτειον, σκόροδον, θύμον,

σφάκον, σίραιον, σέσελι, πήγανον, πράσον.

ἐν δὲ Παννυχίδι ἢ Ἐρίθις· μάγειρον δὲ ποιεῖ λέ- 25

γοντα (ib. 362)·

8 χαίροντες ὀνομάζουσι A: corr. Poll. 10, 106 13 fort. τηγάνια (idem Kock pro βατάνια), nisi forte in πνικινὰ latet adiectivum quo πατάνια et βατάνια inter se distinguantur; extremum vocab. fort. βαβαί 14 λήξαιμι Fritzsche 17 καὶ μὴ Mus 18 ἀλλὰ λέγοντα ουδεῖ A: corr. Dobr 19 ὀρθῶς. τὸ πρῶτον A: corr. Poll. 6, 66 23 σκροόδια, γήτειον Dobr

κύκλω δεήσει περιτρέχειν με καὶ βοᾶν,
 ἄν του δέωμαι. δεῖπνον αἰτήσεις με σὺ
 ἤδη παρελθών· οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω
 οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὀρίγανον,
 5 5 οὐ θρίον, οὐκ ἔλαιον, οὐκ ἀμυγδάλας,
 οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον, οὐχὶ γήθιον,
 οὐ βολβόν, οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἄλας, c
 οὐκ ῥόν, οὐ ξύλ', οὐ σκάφην, οὐ τήγανον,
 οὐχ ἱμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ·
 10 10 οὐ στάμνος ἔστι· διακενῆς δ' ἔσθηκ' ἐγὼ
 ἔχων μάχαιραν, προσέτι περιεξωσμένος.
 καὶ Πονήρα (ib. 367)·

τῆς ὀριγάνου
 πρῶτιστον ὑποθεῖς εἰς λοπάδα νεανικὴν
 15 τὸ τρίμ' ἐπιπολῆς εὐρύθμως διειμένον
 ὄξει σιραίῳ χρωματίσας καὶ σιλφίῳ
 5 πυκνῷ πατάξας.
 ἐπεσθίειν εἶρηκε Τηλεκλείδης Πρυτάνεσιν οὕτως d
 (I 215 K)· 'τυρίον ἐπεσθίουτα.' ἐπιφαγεῖν δ' Εὐπολῆς
 20 Ταξιάρχους (ib. 328)·

ἐπιφαγεῖν
 μηδὲν ἄλλ' ἢ κρόμμυον λέποντα καὶ τρεῖς ἀλμάδας.
 καὶ Ἀριστοφάνους Πλούτῳ (1005)·
 πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἄπαντ' ἐπήσθιεν.
 25 70. τῶν δὲ ΜΑΓΕΙΡΩΝ διάφοροί τινες ἦσαν οἱ καλού-
 μενοι τραπεξοποιοί. εἰς ὅτι δὲ οὗτοι προσελαμβάνοντο
 σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μετοίκῳ (II 73 K)·

6 γήτειον A: corr. Mein 14 ὑποτιθεῖς A: corr. Cas
 16 σιλφίνωι A: corr. C 17 καταπάσας Koek 22 βλέποντα
 A: corr. Mein 24 ἐπήσθιον AC 26 εἰς ὅτι K: εἰς δ' A
 παρελαμβάνοντο A: corr. K

προσέλαβον ἐλθὼν τουτονὶ
 τραπεξοποιόν, ὃς πλυνεῖ σκεύη, λύχνους
 e ἐτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει, τᾶλλ' ὅσα
 τούτῳ προσήκει.
 ζητητέον δὲ εἰ καὶ ὁ τραπεξοκόμος ὁ αὐτός ἐστι τῷ τρα- 5
 πεξοποιῷ. Ἰόβας γὰρ ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς Ὀμοιότησι
 τὸν αὐτὸν εἶναί φησι <τὸν> τραπεξοκόμον καὶ τὸν ὑπὸ
 Ῥωμαίων καλούμενον στρουγκτωρα, παρατιθέμενος ἐκ
 δράματος Ἀλεξάνδρου ᾧ ἐπιγραφὴ Πότος (IV 554 M).
 εἰς αὐριὸν με δεῖ λαβεῖν αὐλητρίδα. 10
 B. τραπεξοποιὸν δημιουργὸν λήψομαι.
 ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ' ἐξ ἀγροῦ μ' ὁ δεσπότης.
 ἐκάλουν δὲ τραπεξοποιὸν τὸν τραπεζῶν ἐπιμελητὴν καὶ
 τῆς ἄλλης εὐκοσμίας. Φιλήμων Παρεισιόντι (II 493 K).
 περὶ τοῦπτάνιον οὐ γίνεθ' ἢ σκευωρία. 15
 τραπεξοποιός ἐστ' ἐπὶ τοῦ διακονεῖν.
 ἔλεγον δὲ καὶ ἐπιτραπεζώματα τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τρα-
 πέξῃ βρώματα. Πλάτων Μενελάῳ (I 622 K).
 171 ὥς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων.
 ἐκάλουν δὲ καὶ ἀγοραστὴν τὸν τὰ ὄψα ὠνούμενον, 20
 νῦν δ' ὀψωνάτωρα, ὡς Ξενοφῶν ἐν δευτέρῳ Ἀπομνη-
 μονευμάτων (I, 5, 2) οὕτωςι λέγων· 'διάκονον δ' ἂν καὶ
 ἀγοραστὴν τὸν τοιοῦτον ἐθέλοιμεν προῖκα λαβεῖν;' παρὰ
 δὲ Μενάνδρῳ ἐστὶ κοινότερον ἐν Φανίῳ (IV 217 M).
 φειδωλὸς ἦν καὶ μέτριος ἀγοραστής. 25
 ὀψώνην δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς
 διὰ τούτων (I 521 K).

2 λύχνους τ' A: corr. C (ubi σκεύη πλύνων, λύχνους ἐτοι-
 μάξων κτλ') 7 τὸν add. K 8 στρουγκτωρα A: corr. C
 11 B. add. Wilam 15 σκεπτωρία A: corr. Pursan 16 <ὁ>
 τραπεξ. Kock 17—19 non suo loco, ut videtur 21 ἐν
 πρώτῳ Mein

ὥς οὐψώνης διατρίβειν b

ἡμῖν τ᾽ ἄριστον ἔοικε.

παροψωνεῖν δ' ἔφη Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις (ib. 41)
οὕτως ... παραγοράζειν δὲ Ἀλεξίς ἐν Δρωπίδῃ (II 318 K).
5 εἰλέατροι δὲ καλοῦνται, ὥς φησι Πάμφιλος, οἱ ἐπὶ
τὴν βασιλικὴν καλοῦντες τράπεζαν παρὰ τὸ ἐλεόν.
Ἀρτεμίδωρος δ' αὐτοὺς δειπνοκλήτορας ὀνομάζει.
71. ἐκάλουν δέ, φησί, καὶ τοὺς προγεύστας ἐδέατρος,
ὅτι προήσθιον τῶν βασιλέων πρὸς ἀσφάλειαν. νῦν
10 δὲ ὁ ἐδέατρος ἐπιστάτης γέγονε τῆς ὅλης διακονίας.
ἦν δ' ἐπιφανὴς καὶ ἐντιμος ἡ χρεία. Χάρης γοῦν
ἐν τῇ γ' τῶν ἱστοριῶν (p. 116 M) Πτολεμαῖόν φησι c
τὸν Σωτῆρα ἐδέατρον ἀποδειχθῆναι Ἀλεξάνδρου. μή-
ποτε δὲ καὶ ὃν νῦν καλοῦσι Ῥωμαῖοι προγεύστην
15 τότε οἱ Ἕλληνες προτένθην ὠνόμαζον, ὥς Ἀριστο-
φάνης ἐν προτέραις Νεφέλαις (1196) διὰ τούτων·

ΣΤΡ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ

ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνῃ τε καὶ νέᾳ;

ΦΕΙΔ. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσιν μοι παθεῖν·

20 ἵν' ὥς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελόιατο,

διὰ τοῦτο προὔτένθενσαν ἡμέρᾳ μιᾷ. d

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις
(I 147 K).

μὴ θαυμάσης·

25 τῶν γὰρ προτενθῶν ἐσμέν, ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ.
καὶ Φιλύλλιος ἐν Ἡρακλεῖ (ib. 784)·

βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ φράσω τίς εἰμ' ἐγώ;

ἡ τῶν προτενθῶν Δορπία καλουμένη.

2 ἡμῶν A: corr. C 5 εἰλαιατροὶ A: corr. C 6 ἔλαιον
A: corr. C 8 φησί i. e. glossographus, cf. Hes. s. v αἰδε-
εἰλαιατροὺς A ἐλεάτρον C: corr. Valck 10 εἰλαιατρος A:
corr. Valck 13 αἰδέατρον A ἐλεάτρον C

εὐρίσκω δὲ καὶ ψήφισμα ἐπὶ Κηφισοδώρου ἄρχοντος
 Ἀθήνησι γενόμενον, ἐν ᾧ ὥσπερ τι σύστημα οἱ προ-
 e τένθαι εἰσί, καθάπερ καὶ οἱ παράσιτοι ὀνομαζόμενοι,
 ἔχον οὕτως· ὦκος εἶπεν· ὅπως ἂν ἡ βουλὴ ἄγῃ τὰ
 Ἀπατούρια μετὰ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων κατὰ τὰ πάτρια, 5
 ἐψηφίσθαι τῇ βουλῇ ἀφείσθαι τοὺς βουλευτὰς τὰς
 ἡμέρας ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ αἱ ἀφεται ἀπὸ τῆς
 ἡμέρας ἧς οἱ προτένθαι ἄγουσι πέντε ἡμέρας· ὅτι
 δ' εἶχον οἱ ἀρχαῖοι καὶ τοὺς προγεύστας καλουμένους
 Ξενοφῶν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰέρωνι ἢ τυραννικῷ 10
 φησιν (4, 2)· ὁ τύραννος οὐδὲ σιτίοις καὶ ποτοῖς πι-
 f στεύων διάγει, ἀλλὰ καὶ τούτων ἀντὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι
 θεοῖς τοῖς διακονοῦσι πρῶτον κελεύουσιν ἀπογεύεσθαι
 διὰ τὸ ἀπιστεῖν μὴ καὶ ἐν τούτοις κακὸν τι φάγωσιν
 ἢ πίωσιν· Ἀναξίλας δ' ἐν Καλυψοῖ φησιν (II 266 K)· 15
 172 προγεύσεται σοι πρῶτον ἢ γράῃς τοῦ ποτοῦ.

72. τοὺς δὲ τὰ πέμματα προσέτι τε τοὺς ποιοῦντας
 τοὺς πλακοῦντας οἱ πρότερον δημιουργοὺς ἐκάλουν.
 Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ· καταμεμφόμενος δὲ τοὺς
 μαγείρους ὡς ἐπιχειροῦντας καὶ οἷς μὴ δεῖ φησιν (IV 20
 222 M)·

μάγειρ', ἀηδὴς μοι δοκεῖς εἶναι σφόδρα.

πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν, τρίτον

ἤδη μ' ἐρωτᾷς. χοιρίδιον ἐν θύομεν,

ὁκτὼ ποιήσοντες τραπέζας δ' ἢ μίαν,

25

b 5 τί σοι διαφέρει τοῦτο; παράθες [σημίαν.]

7 ἀρχαὶ Wilam: βουλαὶ A αἱ ἀφεται Pors: διαφεται A
 8 προτέθθαι A 11 οὔτε σπίοις A 12 πρὶν τοῦ Xen 13
 τοὺς διακόνους Xen. recte 16 παρογεύσεται A: corr. Mus
 25 ποιήσον τὰς τραπέζας δυομίαν A: duce Meinekio corr. Di
 27 σημίαν videtur versus antecedentis correctio esse, praeterea
 hiat oratio

οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν οὐδ' οἷα σὺ
 εἴωθας εἰς ταῦτόν καρυκεύειν μέλι,
 σεμίδαλιν, ᾧά· πάντα γὰρ τάναντία
 νῦν ἔστιν· ὁ μάγειρος γὰρ ἐγχύτους ποιεῖ,
 5 10 πλακοῦντας ὀπτᾶ, χόνδρον ἔψει καὶ φέρει
 μετὰ τὸ τάριχος, εἶτα θροῖον καὶ βότρους·
 ἢ δημιουργὸς δ' ἀντιπαρατεταγμένη
 κρεάδι' ὀπτᾶ καὶ κίχλας, τραγήματα.
 ἔπειθ' ὁ δειπνῶν μὲν τραγηματίζεται,
 10 15 μυρισάμενος δὲ καὶ στεφανωσάμενος πάλιν c
 δειπνεῖ τὰ μελίπηκτα ταῖς κίχλαις.
 ὅτι δὲ ἐκεχώριστο τὰ τῆς ὑπουργίας, πεμμάτων μὲν
 προνοουσῶν τῶν δημιουργῶν, ὠσαρτυτικῆς δὲ τῶν
 μαγείρων, Ἀντιφάνης διεσάφησεν ἐν Χρυσίδι οὕτως
 15 (II 110 K).

τέτταρες δ' ἀύλητρίδες
 ἔχουσι μισθὸν καὶ μάγειροι δώδεκα
 καὶ δημιουργοὶ μέλιτος αἰτοῦσαι σκάφας.
 Μένανδρος Δημιουργῶ (IV 103 M).
 20 τί τοῦτο, παῖ; διακονικῶς γὰρ νῆ Δία
 προελήλυθας. B. ναί· πλάττομεν γὰρ πέμματα d
 τὴν νύκτα τ' ἡγρυπνήκαμεν· καὶ νῦν ἔτι
 ἀποίητα πάμπολλ' ἔστιν ἡμῖν.
 πεμμάτων δὲ πρῶτόν φησιν μνημονεῦσαι Πανύασειν
 25 (fr. 26 Ki) Σέλευκος, ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις
 ἀνθρωποθυσίας διηγείται, πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων
 πέμματα, 'πολλὰς δὲ νοσάδας ὄρνις,' προτέρου Στη-

1 κανδύλους A 2 ταῦτό A: corr. Mus 4 ἐνπιχνχετους A:
 corr. XIV 644 c 6 μετὰ τοῦ τάριχους Wilam 8 καὶ τραγή-
 ματα A: corr. Schw 11 velut<σύμμεικτα>δειπνεῖ 18 αἰτεῦσαι C
 21 πλάσματα AC: corr. Mein, praeterea fort. μάττομεν coll. Poll.
 3, 41 26 διηγείται et λέγων i. e. Panyassis 27 ὄρνις A: corr. C
 25*

σιχόρου ἢ Ἰβύκου ἐν τοῖς Ἀθλοῖς ἐπιγγραφομένοις
(fr. 2 B) εἰρηκότος φέρεσθαι τῇ παρθένῳ δῶρα

e σασαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας
ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο Στησιχόρου ἐστὶν ἱκανώτατος 5
μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃς περὶ τοῦ Μελεάγρου
τὸν λόγον ποιούμενός φησιν (fr. 53 B).

ὥς δούρῳ πάντας

νίκασε νέους ὑπὲρ δινάεντα βαλὼν Ἀναυρον
πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ.

10

οὕτω γὰρ Ὀμηρος ἡδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.

f ὁ γὰρ Στασίχορος οὕτως εἶρηκεν ἐν τῷ προκειμένῳ
ἄσματι τοῖς Ἀθλοῖς (fr. 3 B).

θρόσκων μὲν γὰρ Ἀμφιάραος, ἄκοντι δὲ νίκασεν
Μελεάγρος.

15

73. οὐκ ἄγνωσθαι δὲ καὶ περὶ Ἀηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος
ὁ Ἀθηναῖος εἶρηκεν ὅτι μαγείρων καὶ τραπεξοποιῶν
παρεῖχοντο χρεῖας τοῖς παραγινόμενοις πρὸς τὰς
ἐξουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνό-
173ματα Μαγίδες καὶ Γογγύλοι, ἐπειδὴ τὰς μάξας, φησὶν 20
Ἀριστοφάνης (Pac. 27), ἐν ταῖς θοίναις δι' ἡμέρας
τρίβοντες παρεῖχον ὥσπερ [ἐν] γυναιξὶ γογγύλας με-
μαγμένας. καλοῦνται δὲ καὶ μέχρι νῦν τινες αὐτῶν
Χοίρακοι καὶ Ἀμνοὶ καὶ Ἀρτυσίλεω καὶ Σήσαμοι καὶ
Ἀρτυσίτραγοι καὶ Νεωκόροι καὶ Ἰχθυόβοι, τῶν δὲ 25

2. 3 δῶρας ἄσαμίδας A: corr. Cas 9 νικᾷς ενεους A: corr.
Cas διν. βαλὼν Ἀναυρον ὑπερ A: transp. Dobr 14 μὲν ἄρ'
Kleine 14. 15 νίκας ἐμμελέαγρος A: corr. Cas 16 ἄγνωσθ
Mus 20 μάγας καὶ γογγυλος AC: corr. Villebrun 21 ἀρι-
στοτέλης AC: corr. Schw 22. 23 μεμιγμένας A: corr. ex Arist
24 Ἀμνος et Ἀρτυσίλεως Delii ap. Dittenb. syll. 367 et 70, Ση-
σάμη bull. corr. hell. 1882 p. 327 24 ἀρτυσιλαοίεω A: corr. C
25 fort. Ἀρτοτράγοι καὶ Κρεωβόροι

γυναικῶν Κυμινάνθαι, κοινῇ δὲ πάντες Ἐλεοδύται διὰ
τὸ τοῖς ἐλεοῖς ὑποδύεσθαι διακονοῦντες ἐν ταῖς θοίναις.
ἐλεὸς δ' ἐστὶν ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. Ὅμηρος (I 215).
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔθηκε.

5 ὅθεν καὶ Πολυκράτων ὁ Κρίθωνος Ῥηναιεὺς δίκην ὁ
γραφόμενος οὐ Δηλίους αὐτοὺς ὀνομάζει, ἀλλὰ τὸ
κοινὸν τῶν Ἐλεοδυτῶν ἐπητιάσατο. καὶ ὁ τῶν Ἀμ-
φικτυόνων δὲ νόμος κελεύει ὕδωρ παρέχειν ἐλεοδύτας,
τοὺς τραπεζοποιοὺς καὶ τοὺς τοιούτους διακόνους ση-
10 μαίνων. Κρίτων δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλοπρά-
γμονι παρασίτους τοῦ θεοῦ καλεῖ τοὺς Δηλίους διὰ
τούτων (IV 537 M).

Φοίνικα μεγάλου κύριον βαλλαντίου
ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσας ἄπλουν
15 καὶ φορμιῶσαι ναῦς ἀναγκάσας δύο, c
εἰς Δῆλον ἐλθεῖν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς,
5 πάντων ἀκούων διότι παρασίτῳ τόπος
οὗτος τρία μόνος ἀγαθὰ κεκτῆσθαι δοκεῖ,
εὖοπον ἀγοράν, παντοδαπὸν ὄρμουντ' ὄχλον,
20 αὐτοὺς παρασίτους τοῦ θεοῦ τοὺς Δηλίους.
74. Ἀχαιὸς δ' ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Ἀλκμαίῳ τῷ σατυ-
ρικῷ κερυκκοποιοὺς καλεῖ τοὺς Δελφοὺς διὰ τούτων
(p. 581 N).

καρυκκοποιοὺς προσβλέπων βδελύττομαι, d
25 παρόσον τὰ ἱερεῖα περιτέμνοντες δῆλον ὥς ἐμαγείρευν
αὐτὰ καὶ ἐκαρύκκευν. εἰς ταῦτα δὲ ἀποβλέπων καὶ
Ἀριστοφάνης ἔφη (I 560 K).

5 Πολυκράτων nomen suspectum ῥηναίους A: corr.
nescio quis (misc. observ. Amstelod. 7, 109) 13 βάλλοντι· οὐ
A: corr. Mus 15 κἀκφορμιῶσαι Mein, latet aliud 18 μό-
νον A: corr. Cas 19 παντοδαπαν οὐκονντ' A: corr. K

ἀλλ' ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν
 Φοῖβε μαχαίρας
 καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους.
 κὰν τοῖς ἐξῆς δ' ὁ Ἀχαιός φησιν·

τίς ὑποκεκρυμμένος μένει,

5

σαραβάκων κοπίδων συνομώνυμε;

e ἐπισκώπτουσι γὰρ οἱ Σάτυροι τοὺς Δελφοὺς ὥς περὶ
 τὰς θυσίας καὶ τὰς θοίνας διατρίβοντας. Σῆμος δ'
 ἐν δ' Ἀηλιάδος (FHG IV 493) 'Δελφοῖς, φησί, παρα-
 γινομένοις εἰς Ἀῆλον παρεῖχον Δῆλιοι ἄλας καὶ ὄξος 10
 καὶ ἔλαιον καὶ ξύλα καὶ στρώματα.' Ἀριστοτέλης
 δ' (p. 561 R) ἢ Θεόφραστος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ
 Μαγνήτων λέγων τῶν ἐπὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ
 ὅτι Δελφῶν εἰσιν ἄποικοι τὰς αὐτὰς ἐπιτελοῦντας αὐ-
 τοὺς ποιεῖ χρεῖας τοῖς παραγινομένοις τῶν ξένων, 15
 f λέγων οὕτως· 'Μάγνητες οἱ ἐπὶ τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ
 κατοικοῦντες ἱεροὶ τοῦ θεοῦ, Δελφῶν ἄποικοι, παρέ-
 χουσι τοῖς ἐπιδημοῦσι στέγην, ἄλας, ἔλαιον, ὄξος, ἔτι
 λύχνον, κλίνας, στρώματα, τραπέζας. Δημήτριος
 δ' ὁ Σκήψιος ἐν ἐκκαιδεκάτῳ Τρωικοῦ διακόσμου (fr. 10 20
 Gaede) ἐν τῇ Λακωνικῇ φησιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς καλου-
 μένης Ὑακινθίδος ἰδρῦσθαι ἥρωας Μάτωνα καὶ Κε-
 ράωνα ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς φιδιτίοις ποιούντων τε τὰς
 174 μάζας καὶ κεραννύντων τὸν οἶνον διακόνων. ὁ δ' αὐ-
 τὸς ἱστορεῖ κὰν τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τῆς αὐτῆς 25
 πραγματείας (fr. 14) Δαίτην ἥρωα τιμώμενον παρὰ τοῖς
 Τρωσίν, οὗ μνημονεύειν Μίμνερμον (fr. 18 B). κὰν

5. 6 τί δ' ὑποκεκρ. μένεις, σαραβικῶν Mein 14 τὰς αὐτὰς
 Wilam: τοσαύτας A 18. 19 ἐπὶ λυχνον AC: corr. Schw, fort.
 ἔτι δὲ λύχνον 22 Μάτωνα Kuster ex II p. 39 c: δαίτωνα AC
 23 φειδιτίοις AC 27 μνημονεύει A: corr. Mus

Κύπρω δέ φησι τιμᾶσθαι Ἡγήσανδρος ὁ Δελφός
(FHG IV 419) Δία Εἰλαπιναστήν τε καὶ Σπλαγχνοτόμον·

75. πολλῶν δὲ τοιούτων ἔτι λεγομένων ἐκ τῶν
γειτόνων τις ἐξηκούσθη ὑδραύλεως ἤχος πάνυ τι ἡδὺς
καὶ τερπνός, ὥς πάντας ἡμᾶς ἐπιστραφῆναι θελχθέν-
τας ὑπὸ τῆς ἐμμελείας. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἀποβλέψας ὅ
πρὸς τὸν μουσικὸν Ἀλκείδην ἄκούεις, ἔφη, μουσικώ-
τατε ἀνδρῶν, τῆς καλῆς ταύτης συμφωνίας, ἣτις ἡμᾶς
ἐπέστρεψεν πάντας κατακληθέντας [ὑπὸ τῆς μουσικῆς];
καὶ οὐχ ὥς ὁ παρ' ὑμῖν τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι πολὺς ὁ
μόναυλος ἀλγηδόνα μᾶλλον τοῖς ἀκούουσι παρέχων ἢ
τινα τέρψιν μουσικὴν· καὶ ὁ Ἀλκείδης ἔφη· ἀλλὰ
μὴν καὶ τὸ ὄργανον τοῦτο ἢ ὕδραυλις, εἴτε τῶν ἐντατῶν
αὐτὸ θέλεις εἴτε τῶν ἐμπνευστῶν, Ἀλεξανδρέως ἐστὶν
ἡμεδαποῦ εὔρημα, κουρέως τὴν τέχνην· Κτησίβιος
δ' αὐτῷ τοῦνομα. ἵστορεῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοκλῆς ἐν
τῷ περὶ χορῶν οὕτως ὡς λέγων· ζητεῖται δὲ πότερα
τῶν ἐμπνευστῶν ἐστὶν ὄργάνων ἢ ὕδραυλις ἢ τῶν
ἐντατῶν. Ἀριστόξενος μὲν οὖν τοῦτο οὐκ οἶδε. λέγε-
ται δὲ Πλάτωνα μικρὰν τινα ἔννοιαν δοῦναι τοῦ κα-
τασκευάσματος νυκτερινὸν ποιήσαντα ὥρολόγιον εἰκότος
τῷ ὑδραυλικῷ οἷον κλεψύδραν μεγάλην λίαν. καὶ τὸ
ὑδραυλικὸν δὲ ὄργανον δοκεῖ κλεψύδρα εἶναι. ἐντα-
τὸν οὖν καὶ καθαρτὸν οὐκ ἂν νομισθῇ, ἐμπνευστὸν δ
δὲ ἂν ἴσως ῥηθῇ διὰ τὸ ἐμπνεῖσθαι τὸ ὄργανον ὑπὸ
τοῦ ὕδατος. κατεστραμμένοι γάρ εἰσιν οἱ αὐλοὶ εἰς
τὸ ὕδωρ καὶ ἀρασσομένου τοῦ ὕδατος ὑπό τινος νεα-

2 διελαιπιναστήν A: corr. C 4 τι Schw: τις A 8 συμ-
φωνίας K: εὐφωνίας A 9 glossam del. K 10 ὁ παρ' C:
παρ' A, sed vix haec integra 14 fort. θέλεις <εἶναι> vel
θήσεις 17 ζητῆται δὲ C ζητεῖτε A: corr. K πότερον C
23 κατὰ κλεψύδραν Eust. 1157, 46 de suo (non C)

νίσκου, ἔτι δὲ διικνουμένων ἀξινῶν διὰ τοῦ ὀργάνου
ἐμπνέονται οἱ αὐλοὶ καὶ ἤχον ἀποτελοῦσι προσηνῇ.
ἔοικεν δὲ τὸ ὄργανον βωμῷ στρογγύλῳ, καὶ φασι τοῦτο
εὐρῆσθαι ὑπὸ Κτησιβίου κουρέως ἐνταῦθα οἰκοῦντος
ἐν τῇ Ἀσπενδία ἐπὶ τοῦ δευτέρου Εὐεργέτου, δια- 5
e πρέψαι τέ φασι μεγάλως. τουτονὶ οὖν καὶ τὴν αὐτοῦ
διδάξαι γυναικὰ Θαίδα.¹ Τρύφων δ' ἐν τρίτῳ περὶ
ὀνομασιῶν (ἔστι δὲ τὸ σύγγραμμα περὶ αὐλῶν καὶ ὀρ-
γάνων) συγγράψαι φησὶ (fr. 111 V) περὶ τῆς ὑδραύλεως
Κτησίβιον τὸν μηχανικόν. ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα εἰ περὶ τὸ 10
ὄνομα σφάλλεται. ὁ μὲντοι Ἀριστόξενος προκρίνει
τὰ ἐντατὰ καὶ καθαπτὰ τῶν ὀργάνων τῶν ἐμπνευστῶν,
ῥάδια εἶναι φάσκων τὰ ἐμπνευστά· πολλοὺς γὰρ μὴ
διδαχθέντας αὐλεῖν τε καὶ συρίζειν, ὥσπερ τοὺς ποι-
μένους. 76. καὶ τοσαῦτα μὲν ἔχω σοι ἐγὼ λέγειν περὶ 15
f τοῦ ὑδραυλικοῦ ὀργάνου, Οὐλπιανέ. γιγγραίνουσι γὰρ
οἱ Φοίνικες, ὥς φησιν ὁ Ξενοφῶν, ἐχρῶντο αὐλοῖς
σπιθαμιαίοις τὸ μέγεθος, ὅξυν καὶ γοερὸν φθεγγομέ-
νοις. τούτοις δὲ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρή-
νοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὥς 20
παρὰ Κορίννη (fr. 27 B) καὶ Βακχυλίδη (fr. 53 B) ἔστιν
εὐρεῖν. ὀνομάζονται δὲ οἱ αὐλοὶ γίγγροι ὑπὸ τῶν
Φοινίκων ἀπὸ τῶν περὶ Ἀδωνιν θρήνων· τὸν γὰρ
Ἀδωνιν Γίγγρην καλεῖτε ὑμεῖς οἱ Φοίνικες, ὥς ἱστορεῖ
175 Δημοκλείδης. μνημονεύει τῶν γίγγρων αὐλῶν Ἀν- 25
τιφάνης ἐν Ἰατρῷ (Π 54 K) καὶ Μένανδρος ἐν Κα-

1 ἀξόνων Dalec, ἀξονίων Villebr; fort. ἀξόνων τινῶν 5. 6
Ctesibius tonsor, ut recte monet Wilamowitzius, diversus a
mechanico Hedyli aequali 13 ῥάδια A: ῥάω C fort. recte
16 γιγγραίνουσι A γιγγραίνουσι C 17 ὁ Τρύφων Bapp, Ξενο-
φάνης Bgk 25 fort. γιγγραίνων, nisi forte αὐλῶν delendum

ρίνη (IV 144 M) Ἄμφις τ' ἐν Λιθυράμβῳ λέγων οὕτως
(II 239 K)

ἐγὼ δὲ τὸν γίγγραν γε τὸν σοφώτατον.

B. τίς δ' ἔσθ' ὁ γίγγρας; A. καινὸν ἐξεύρημά τι
5 ἡμέτερον, ὃ θεάτρῳ μὲν οὐδεπώποτε
ἔδειξ', Ἀθήνησιν δὲ κατακεχρημένον

5 ἐν συμποσίοις ἤδη 'στί. B. διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις
εἰς τὸν ὄχλον αὐτό; A. διότι φυλὴν περιμένω
σφόδρα φιλονικοῦσαν λαχεῖν τιν'. οἶδα γὰρ b
10 ὅτι πάντα πράγματ' ἀνατριαινώσει κρότοις.

καὶ Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ (II 412 K)·

οὕτω γὰρ ἐπὶ τοῖς μέλεσι τοῖς Εὐριπίδου
ἄμφω νοσοῦσιν, ὥστε τᾶλλ' αὐτοῖς δοκεῖν
εἶναι μέλη γιγγραντὰ καὶ κακὸν μέγα.

15 77. πόσῳ δὲ κρεῖττον, ᾧ Οὐλπιανὲ σοφώτατε, τὸ ὑδρα-
λικὸν τοῦτο ὄργανον τοῦ καλουμένου νάβλα, ὃν φησι
Σώπατρος ὁ παρωδὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι c
Πύλαι Φοινίκων εἶναι καὶ τοῦτον εὖρημα. λέγει
δ' οὕτως·

20 οὕτε τοῦ Σιδωνίου νάβλα
λαρυγγόφωνος ἐκκεχόρδωται τύπος.

καὶ ἐν Μυστάκου δὲ θητίῳ φησί·

νάβλας ἐν ἄρθροις γραμμάτων οὐκ εὐμελής,
ᾧ λωτὸς ἐν πλευροῖσιν ἄψυχος παγελς

25 ἔμπνουν ἀνίει μοῦσαν. ἐγρέτου δέ τις
τὸν ἡδονῆς μελωδὸν εὐάζων χορόν. d

Φιλήμων ἐν Μοιχῶ (II 489 K)·

3 γίγγραντε A: corr. Jacobs 6 ἔδειξ' Erfurdt: ἐδείχθη A
7 ἤδη 'στί Di: ἡδιστον A 9 φιλονικοῦσαν A 10 ἀνα-
τριαινώσει A 14 γίγγρατα A: corr. Mus 18 fort. καὶ αὐτὸν
20 σιδωνον A: corr. Cas νάβλα <βαρὺς> Mein 23 sqq
obscuri 24 παγls A: corr. Cas

ἔδει παρεῖναι, Παρμένων, ἀνλητρίδ' ἢ
νάβλαν τιν'. B. ὁ δὲ νάβλας τί ἐστίν; ...

A. οὐκ οἶδας, ἐμβρόντητε σύ;

B. μὰ Δία. A. τί φής; οὐκ οἶσθα νάβλαν; οὐδὲν οὖν
οἶσθ' ἀγαθόν. οὐδὲ σαμβυκίστριαν; 5

καὶ τὸ τρίγωνον δὲ καλούμενον ὄργανον Ἰόβας ἐν
τετάρτῳ θεατρικῆς ἱστορίας (FHG III 481) Σύρων εὐ-
ρημά φησιν εἶναι, ὡς καὶ τὸν καλούμενον λυροφοί-
νικα σαμβύκην. τοῦτο δὲ τὸ ὄργανον Νεάνθης
ὁ Κυζικηνὸς ἐν α' Ὁδῶν (FHG III 3) εὖρημα εἶναι λέγει 10
Ἰβύκου τοῦ Πηγίνου ποιητοῦ, ὡς καὶ Ἀνακρέοντος
τὸ βάρβιτον. ἐπεὶ δὲ ἡμῶν τῶν Ἀλεξανδρέων κατα-
τρέχεις ὡς ἀμούσων καὶ τὸν μόνον σὺν συνεχῶς ὀνο-
μάξεις ἐπιχωριάζοντα παρ' ἡμῖν, ἄκουε καὶ περὶ αὐτοῦ
ἃ νῦν ἔχω σοι λέγειν ἐν προχείρῳ. 78. Ἰόβας μὲν 15
γὰρ ἐν τῷ προειρημένῳ συγγράμματι Αἰγυπτίους φη-
σὶν λέγειν τὸν μόνον Ὀσίριδος εἶναι εὖρημα, καθ-
άπερ καὶ τὸν καλούμενον φῶτιγγα πλαγίαυλον, οὗ
καὶ αὐτοῦ παραστήσομαι μνημονεύοντα ἐλλόγιμον ἄν-
δρα. ἐπιχωριάζει γὰρ καὶ ὁ φῶτιγξ αὐλὸς παρ' ἡμῖν. 20
τοῦ δὲ μοναύλου μνημονεύει Σοφοκλῆς μὲν ἐν Θα-
μύρᾳ οὕτως (fr. 221 N):

οἶχῳκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη,
λύρα μοναύλοις τε χειμωντεως
ναος στέρημα κωμασάσης. 25

Ἀραρὼς δ' ἐν Πανὸς γοναῖς (II 217 K):

ἀναρπάσας μόνον εὐθὺς πῶς δοκεῖς
κούφως ἀνήλλετο.

2 νάβλα A: corr. Poll. 4, 61 4 οὐδὲ νοῦν A: corr. Cas
9 hiatus not. Bapp 20 αὐλὸς videtur delendum 23sq. nihil
dispicio 27 ἀρπάσας AC: corr. Mein

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Θησαυρῷ (ib. 142)·

176

ἀναλαβὼν

μόναυλον ἡΰλουν τὸν ὑμέναιον.

καὶ ἐν Φιαληφόρῳ (ib. 158)·

5 .. τὸν μόναυλον ποῖ τέτροφας; οὗτος Σύρε.

B. ποῖον μόναυλον; A. τὸν κάλαμον.

Σώπατρος Βακχίδι·

καὶ τὸ μόναυλον μέλος ἤχησε.

Πρωταγορίδης δ' ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν
10 ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεων (FHG IV 484) φησιν· 'παντὸς
δὲ ὄργανου καταμιτον ἦπται, κροτάλων, ὑπὸ φανοῦ, b
πανδούρου, τῷ τε ἡδεῖ μονάυλῳ τὰς ἡδίστας ἀρμονίας
ἀναμινυρίζει.' Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς φι-
λόσοφος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν διηγούμενος περὶ
15 τοῦ Ἀπαμέων πρὸς Λαρισαίους πολέμου γράφει τάδε
(FHG III 253)· 'παραξωνίδια καὶ λογχάρι' ἀνειληφότες
ἰῶ καὶ ῥύπῳ κεκρυμμένα, πετάσια δ' ἐπιτεθειμένοι καὶ
προσκόπια σκιὰν μὲν ποιοῦντα, καταπνεῖσθαι δ' οὐ
κωλύοντα τοὺς τραχήλους, ὄνους ἐφελκόμενοι γέμοντας
20 οἴνου καὶ βρωμάτων παντοδαπῶν, οἷς παρέκειτο φω- c
τίγγια καὶ μονάυλια, κώμων οὐ πολέμων ὄργανα.' οὐκ
ἄγνωσθαι δὲ ὅτι Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν ἐν ταῖς Γλώσσαις
τιτύρινόν φησι καλεῖσθαι τὸν μόναυλον. ἴδε ἀπέχεις,
καλὲ Οὐλπιανέ, καὶ τὸν τῆς φῶτιγγος μνημονεύοντα·
25 ὅτι δὲ ὁ μόναυλος ἦν ὁ νῦν καλούμενος καλαμαύλης
σαφῶς παρίστησιν Ἡδύλος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν οὐ-
τωσὶ λέγων·

6 καλάμιον Di 11 καταμιτον corruptum ὑπὸ φανοῦ:
latet instrumenti nomen, fort. τυμπάνου 17 πετάσια A:
corr. Villebrun ἐπιτεθειμένα A: corr. Mus 19 ὄνους δ'
Mein 21—23 οὐκ ἄγνωσθαι δὲ — τὸν μόναυλον non suo loco
posita 24 supra erat ὁ φῶτιγγ

<τοῦτο> Θέων ὁ μόνουλος ὑπ' ἡρίον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
 αὐλητῆς, μίμων ἢ 'ν θυμέλῃσι Χάρις.
 d τυφλὸς ὑπαὶ γήρως εἶχεν καὶ Σκίρπαλον υἱόν,
 νήπιον ὄντ' ἐκάλει Σκίρπαλος Εὐπαλάμου,
 5 ἥειδεν δ' αὐτοῦ τὰ γενέθλια· τοῦτο γὰρ εἶχεν, 5
 πανμαρπᾶν ἡδυσμα σημανέων.
 ἥλει δὲ Γλαύκης μεμεθυμένα παίγνια Μουσέων
 ἢ τὸν ἐν ἀκρήτοις Βάτταλον ἡδυπότην
 ἢ καὶ Κώταλον ἢ καὶ Πάκαλον. ἀλλὰ Θέωνα
 10 τὸν καλαμαυλήτην εἶπατε 'χαῖρε Θέων.' 10
 ὥσπερ οὖν τοὺς τῷ καλάμῳ αὐλοῦντας καλαμαύλας
 e λέγουσι νῦν, οὕτω καὶ ῥαππαύλας, ὥς φησιν Ἀμερίας
 ὁ Μακεδὼν ἐν ταῖς Γλώσσαις, τοὺς τῇ καλάμῳ αὐ-
 λοῦντας. 79. γινώσκειν δὲ βούλομαι σε, ἀνδρῶν
 λῶσθε Οὐλπιανέ, ὅτι Ἀλεξανδρέων μουσικώτεροι ἄλλοι 15
 γενέσθαι οὐχ ἰστόρηται, καὶ οὐ λέγω περὶ κιθαρω-
 δίαν μόνην, ἥς καὶ ὁ εὐτελέστατος παρ' ἡμῖν ιδιότης
 προσέτι τε καὶ ἀναλφάβητος οὕτως ἐστὶ συνήθης ὥς
 τάχιστα ἐλέγχειν τὰ παρὰ τὰς κρούσεις ἀμαρτήματα
 γινόμενα, ἀλλὰ καὶ περὶ αὐλοῦς εἰσι μουσικώτατοι οὐ 20
 f μόνον τοὺς παρθενίους καλουμένους καὶ παιδικούς,
 ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνδρείους, οἵτινες καλοῦνται τέλειοί τε
 καὶ ὑπερτέλειοι, καὶ τοὺς κιθαριστηρίους δὲ καὶ τοὺς
 δακτυλικούς. τοὺς γὰρ ἐλύμους αὐλοῦς, ὧν μνημο-

1 τοῦτο add. Mus ὑπηρειονον ὁ A: corr. Mus 2 μιμω-
 μενην A: corr. K 3 κυφὸς Mein εἶχε· καὶ A: οἶχωνε, Σκίρ-
 πάλου υἱός Iac 4 νήπιόν τε A: corr. Di fort. Σκίρπαλον
 Εὐπαλάμον (cognomen) 5 αἰδεῖν αὐτοῦ A: corr. K 5. 6
 acumen hoc videtur esse: 'illud proprium habuit ut quavis
 senex tamen omnia iuvenilia faceret' (πᾶν — σῆμα νέων?) 8
 ἀκρηστοῖς βάταλον ἡδυπότην A: corr. Mus 12 ῥαπαύλους
 Hes. s. v 13. 14 fort. τῇ ῥάπ(π)ῃ αὐλοῦντας cf. Hes. s. v
 19 περὶ τὰς ed. Bas

νεύει Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ (fr. 409 N) τε καὶ Τυμπανισ-
 σταῖς (fr. 581), οὐκ ἄλλους τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τοὺς
 Φρυγίους, ὧν καὶ αὐτῶν ἐμπείρως ἔχουσιν Ἀλεξαν-
 δρεῖς. οἶδασι δὲ καὶ τοὺς διόπους ἔτι τε μεσοκόπους
 5 καὶ τοὺς καλουμένους ὑποτρέτους. τῶν δ' ἐλύμων
 αὐλῶν μνημονεύει καὶ Καλλίας ἐν Πεδήταις (I 697 K).¹⁷⁷
 Ἰόβας δὲ τούτους Φρυγῶν μὲν εἶναι εὖρημα, ὀνομά-
 ζεσθαι δὲ καὶ σκυταλείας, κατ' ἐμφέρειαν τοῦ πάχους.
 χρῆσθαι δ' αὐτοῖς καὶ Κυπρίους φησὶ Κρατῖνος ὁ
 10 νεώτερος ἐν Θηραμένῃ (II 290 K). οἶδαμεν δὲ καὶ τοὺς
 ἡμίοπους καλουμένους, περὶ ὧν φησιν Ἀνακρέων
 (fr. 20 B)·

τίς ἐρασμῖην

τρέψας θυμὸν ἐς ἥβην τερένων ἡμίοπων ὑπ' αὐλῶν
 15 ὀρχεῖται;
 εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύ-
 λος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίωνί φησι (fr. 86 N)·¹⁸²
 τὸν δ' ἡμίοπον [καὶ τὸν ἐλάσσονα] c
 ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.
 20 εἰσὶν δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικοῖς καλουμένοις, οἷς οὐκ
 οὔσιν ἐναγωνίοις πρὸς τὰς εὐωχίας χρῶνται. διὸ καὶ
 τέρενας αὐτοὺς κέκληκεν ὁ Ἀνακρέων. 80. οἶδα δὲ
 καὶ ἄλλα γένη αὐλῶν τραγικῶν τε καὶ λυσιπδικῶν
 καὶ κιθαριστηρίων, ὧν μνημονεύουσιν Ἐφορός τ' ἐν

5 ὑπότρητοι fort. eidem qui ὑπόπτεροι apud Poll. 4, 77 (cf. 80. 81) 8 σκυτάλια Poll. 4, 82 14 θρέψας A: corr. ε ἐς ἥβην Mehlhorn: ἐσέβην A τέρεν ὡς ἡμίοπον A: corr. Cas coll. p. 182 c 16. 17 post Αἰσχύλος γοῦν (cod. f. 55' extr) secun- tur (f. 56) haec κατὰ μετασπονδάζοντας εἰσῆγαγεν (V c. 3) — ἔπος φύγεν ἕρκος (ib. c. 12), tum κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίωνί φησι (IV c. 79) — ἀπ' ἄλλης προαιρέσεως (V c. 3): corr. Cas 17 Ἰξίῳ A 18 glossam del. Bothe 23 λυσιπδικῶν AC: corr. Hiller

τοῖς εὐρήμασι (FHG I 276) καὶ Εὐφράνωρ ὁ Πυθαγο-
 ρικὸς ἐν τῷ περὶ αὐλῶν, ἔτι δὲ καὶ Ἀλεξίς ὧν καὶ
 d αὐτὸς ἐν τῷ περὶ αὐλῶν. ὁ δὲ καλάμινος αὐλὸς τιτύ-
 ρινος καλεῖται παρὰ τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ Δωριεῦσιν, ὡς
 Ἀρτεμίδωρος ἱστορεῖ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν β' περὶ 5
 Δωρίδος. ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλὸς ἰ καὶ πα-
 λαιομάγαδις ὀνομαζόμενος ἐν ταύτῳ ὅξυν καὶ βαρὺν
 φθόγγον ἐπιδείκνυνται, ὡς Ἀνᾶξανδρίδης ἐν Ὀπλο-
 μάχῳ φησί (II 149 K).

μαγάδι λαλήσω μικρὸν ἄμα σοι καὶ μέγα. 10
 οἱ δὲ καλούμενοι λῶτινοι αὐλοὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ὑπὸ
 e Ἀλεξανδρέων καλούμενοι φώτιγγες. κατασκευάζονται
 δ' ἐκ τοῦ καλουμένου λωτοῦ· ξύλον δ' ἐστὶ τοῦτο γινό-
 μενον ἐν Λιβύῃ. Θηβαίων δ' εὐρημά φησιν εἶναι
 Ἰόβας τὸν ἐκ νεβροῦ κώλων κατασκευαζόμενον αὐλόν. 15
 ὁ δὲ Τρύφων φησί (fr. 112 V) καὶ τοὺς καλουμένους
 ἐλεφαντίνους αὐλοὺς παρὰ Φοίνιξιν ἀνατρηθῆναι. οἶδα
 δὲ ὅτι καὶ μάγαδις ὄργανόν ἐστιν ἐντατὸν καθάπερ καὶ
 κιθάρα, λύρα, βάρβιτον. Εὐφορίων δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν
 τῷ περὶ Ἰσθμίων (fr. 32 M) ὅς νῦν, φησὶν, καλούμενοι 20
 ναβλισταὶ καὶ πανδουρισταὶ καὶ σαμβυκισταὶ καὶ νῶ
 f μὲν οὐδενὶ χρῶνται ὀργάνῳ. τὸν γὰρ βάρωμον καὶ
 βάρβιτον, ὧν Σαπφὼ (fr. 154) καὶ Ἀνακρέων (fr. 143)
 μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν καὶ τὰ τρίγωνα καὶ
 τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι. ἐν γοῦν Μιτυλήνῃ μίαν 25
 τῶν Μουσῶν πεποιῆσθαι ὑπὸ Λεσβοθέμιδος ἔχουσαν
 σαμβύκην. Ἀριστόξενος δ' ἐκφυλα ὄργανα καλεῖ

2 Ἀλεξίων vel Ἀλέξων Schw, sed cf. XIV p. 634 d 6. 7
 πλαγιομάγαδις Mein, sed fort. ὁ δὲ τὸ παλαιὸν μάγαδις καλού-
 μενος αὐλός, cf. XIV 635 a 8 ἀναλεξανδρίδης A: corr.
 Meursius 10 μάγαδιν A: corr. Mein μέγαν A: corr. Mein
 20 Ἰσθμίων A 22 βάρωμον A: βάρμον XIV 636 c

φοίνικας καὶ πηκτίδας καὶ μαγάδιδας σαμβύκας τε καὶ
 τρίγωνα καὶ κλεψιάμβους καὶ σκινδαψοὺς καὶ τὸ ἐννεά-
 χορδον καλούμενον. Πλάτων δ' ἐν τρίτῳ Πολιτείας
 (p. 399 c) φησὶν· 'οὐκ ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, πολυχορδίας γε
 5 οὐδὲ παναρμονίου ἡμῖν δεήσει ἐν ταῖς ᾠδαῖς τε καὶ
 μέλεσιν. οὐ μοι, ἔφη, φαίνεται. τριγώνων ἄρα καὶ 183
 πηκτίδων καὶ πάντων ὀργάνων ὅσα πολύχορδα καὶ
 παναρμόνια . . .' 81. ἐστὶν δ' ὁ σκινδαψὸς τετράχορ-
 δον ὄργανον, ὡς ὁ παρωδὸς φησι Μάτρω ἐν τούτοις·
 10 οὐδ' ἀπὸ πασσαλόφιν κρέμασαν, ὅθι περ τετάνυστο
 σκινδαψὸς τετράχορδος ἀνηλακάτοιο γυναικός.
 μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Θεόπομπος ὁ Κολοφώνιος ἐπο-
 ποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρματίῳ·
 σκινδαψὸν λυρόεντα μέγαν χεῖρεσσι τινάστων, b
 15 οἰσύνον προμάλοιο τετυγμένον αἰζήεντος·
 καὶ Ἀναξίλας ἐν Λυροποιῷ (II 267 K)·
 ἐγὼ δὲ βαρβίτους τριχόρδους, πηκτίδας,
 κιθάρας, λύρας, σκινδαψοὺς ἐξηρτυόμαν.
 Σώπατρος δ' ὁ παρωδὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μυ-
 20 στά<κου θητίῳ> δίχορδον εἶναί φησι τὴν πηκτίδα λέ-
 γων οὕτως·
 πηκτὶς δὲ Μούσῃ γανριῶσα βαρβάρῳ
 δίχορδος εἰς σὴν χεῖρά πως κατεστάθη. c
 τῶν δὲ παριαμβίδων Ἐπίχαρμος ἐν Περιάλλῳ μνη-
 25 μονεύει οὕτως (p. 249 L)·
 Σεμέλα δὲ χορεύει·

1 φοινικῆς A: corr. C 5 παναρμονίους A 10 ἀπὸ
 Mein: ὑπὸ A ὅθι Mus: ὅτι A 15 οἰσύνον A: corr. K
 17. 18 βαρβίτος, τριχόρδος, πηκτίδας — σκινδαψὸς Cob 20
 suppl. Wilam 22 μούσης A: corr. Mus

καὶ ὑπάρδει σφιν σοφὸς κιθάρα παριαμβίδας· ἃ δὲ
γεγάθει

πυκινῶν κρεγμῶν ἀκροαζομένα.

τὸ δὲ ψαλτήριον, ὥς φησιν Ἰόβας, Ἀλέξανδρος ὁ Κυ-
θῆριος συνεπλήρωσε χορδαῖς καὶ ἐγγηράσας τῇ Ἐφε- 5
σίων πόλει ὥς σοφώτατον τῆς ἑαυτοῦ τέχνης τουτὶ
τὸ εὔρημα ἀνέθηκε ἐν Ἀρτέμιδος. μνημονεύει δ' ὁ
Ἰόβας καὶ τοῦ λυροφοίνικος καὶ τοῦ ἐπιγονείου, ὃ
d νῦν εἰς ψαλτήριον ὄρθιον μετασχηματισθὲν διασφάζει
τὴν τοῦ χρησαμένου προσηγορίαν. ἦν δ' ὁ Ἐπίγονος 10
φύσει μὲν Ἀμβρακιώτης, δημοποίητος δὲ Σικυνώνιος·
μουσικώτατος δ' ὢν κατὰ χεῖρα δίχα πλήκτρον ἔψαλλεν.
πάντων οὖν τούτων τῶν προειρημένων ὀργάνων καὶ
αὐλῶν ἐμπείρως ἔχουσι καὶ τεχνικῶς Ἀλεξανδρεῖς, καὶ
ἐν οἷς ἄν μου θέλῃς ἀποπειραθῆναι ἐπιδείξομαί σοι 15
ἐγὼ αὐτός, πολλῶν ἄλλων μουσικωτέρων μου ἐν τῇ
e πατρίδι ὑπαρχόντων. 82. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ πολίτης
μου (οὗτος δ' οὐ πρὸ πολλοῦ τετελεύτηκε) δημοσίᾳ
ἐπιδειξάμενος ἐν τῷ τριγώνῳ ἐπικαλουμένῳ ὀργάνῳ
οὕτως ἐποίησε πάντας Ῥωμαίους μουσομανεῖν ὥς τοὺς 20
πολλοὺς καὶ ἀπομνημονεύειν αὐτοῦ τὰ κρούσματα.
μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώνου τούτου καὶ Σοφοκλῆς
ἐν μὲν Μυσοῖς οὕτως (fr. 375 N)·

πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε

Λυδῆς ἐφύμνεῖ πηκτίδος συγχορδίᾳ, 25

καὶ ἐν Θαμύρᾳ (fr. 219). Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαιτα-
f λεῦσι (I 454 K) καὶ Θεόπομπος ἐν Πηνελόπῃ (ib. 746),
Εὔπολις δ' ἐν Βάπταις φησὶν (ib. 276)·

1 καὶ ὑπαλίσφιν A: corr. Grotefend σοφὸς ἐν κιθ. Schw,
sed videtur nomen latere; minime audiendus Bergk op. II 272
2 γεγάθει A 8 ἐπιγονίου AC

ὅς καλῶς μὲν τυμπανίζει
καὶ διαψάλλει τριγώνοις.

τοῦ δὲ καλουμένου πανδούρου Εὐφορίων μὲν, ὡς
προείρηται (p. 182 e), καὶ Πρωταγορίδης ἐν β' περὶ
5 τῶν ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεων. Πυθαγόρας δὲ ὁ γε-
γραφῶς περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης τοὺς Τρωγλοδύτας
φησὶ κατασκευάζειν τὴν πανδούραν ἐκ τῆς ἐν τῇ θα-184
λάσσει φρυομένης δάφνης. Τυρρηνῶν δ' ἐστὶν εὔρημα
κέρατά τε καὶ σάλπιγγες. Μητρόδωρος δ' ὁ Χίος
10 ἐν Τρωικοῖς (FHG III 205) σύριγγα μὲν φησὶν εὐρεῖν
Μαρσύαν καὶ αὐλὸν ἐν Κελαιναῖς, τῶν πρότερον ἐνὶ
καλάμῳ συριζόντων. Εὐφορίων δ' ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ
περὶ μελοποιῶν (tr. 33 M) τὴν μὲν μονοκάλαμον σύριγγα
Ἐρμῆν εὐρεῖν, τινὰς δ' ἱστορεῖν Σεύθην καὶ Ῥωνά-
15 κην τοὺς Μαιδούς, τὴν δὲ πολυκάλαμον Σιληνόν, Μαρ-
σύαν δὲ τὴν κηρόδετον. 83. ταῦτα ἔχεις παρ' ἡμῶν
τῶν Ἀλεξανδρέων, Οὐλπιανὲ ὀνοματοθήρᾳ, τῶν περὶ b
τοὺς μοναύλους ἐσπουδακότων. οὐ γὰρ οἶδας ἱστο-
ροῦντα Μενεκλέα τὸν Βαρκαῖον συγγραφέα (FHG IV
20 451) ἔτι τε Ἀνδρῶνα ἐν τοῖς Χρονικοῖς (FHG II 352)
τὸν Ἀλεξανδρέα, ὅτι Ἀλεξανδρεῖς εἰσιν οἱ παιδεύσαντες
πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους, ἐκλειπούσης
ἤδη τῆς ἐγκυκλίου παιδείας διὰ τὰς γενομένας συνε-
χεῖς κινήσεις ἐν τοῖς κατὰ τοὺς Ἀλεξάνδρου διαδόχους
25 χρόνοις. ἐγένετο οὖν ἀνανέωσις πάλιν παιδείας ἀπά-
σης κατὰ τὸν ἑβδομον βασιλεύσαντα Αἰγύπτου Πτολε- c
μαῖον, τὸν κυρίως ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρέων καλούμενον

9 ὁ Σκήψιος Hecker, qui hoc recte intellexit eundem esse
cum Scepsio 11 καὶ αὐλὸν corrupta, fort. τὴν πολυκάλαμον,
del. Wilam 13 μελοποιῶν A: corr. Dalec 15 τοὺς μῆδους
A: corr. Schw 16 ταῦτ' ἀπέχεις Mein 24 κατὰ τοῦ A:
corr. C

Κακεργέτην. οὗτος γὰρ πολλοὺς τῶν Ἀλεξανδρέων ἀποσφάξας, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ φυγαδεύσας τῶν κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐφηβησάντων ἐποίησε πλήρεις τάς τε νήσους καὶ πόλεις ἀνδρῶν γραμματικῶν, φιλοσόφων, γεωμετρῶν, μουσικῶν, ζωγράφων, παιδοτριβῶν 5 τε καὶ ἱατρῶν καὶ ἄλλων πολλῶν τεχνιτῶν· οἱ διὰ τὸ πένεσθαι διδάσκοντες ἃ ἠπίσταντο πολλοὺς κατεσκεύασαν ἄνδρας ἐλλογίμους. 84. ἔμελεν δὲ τοῖς πάλαι πᾶσιν d Ἑλλησι μουσικῆς· διόπερ καὶ ἡ ἀνλητικὴ περισπούδαστος ἦν. Χαμαιλέων γοῦν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ 10 ἐπιγραφομένῳ Προτρεπτικῷ Λακεδαιμονίους φησὶ καὶ Θηβαίους πάντας ἀνλεῖν μανθάνειν Ἡρακλεώτας τε τοὺς ἐν τῷ Πόντῳ καθ' ἑαυτὸν ἔτι Ἀθηναίων τε τοὺς ἐπιφανεστάτους, Καλλίαν τε τὸν Ἰππονίκου καὶ Κριτίαν τὸν Καλλαίσχρου. Δοῦρις δ' ἐν τῷ περὶ Εὐρι- 15 πίδου καὶ Σοφοκλέους Ἀλκιβιάδην φησὶ μαθεῖν τὴν ἀνλητικὴν οὐ παρὰ τοῦ τυχόντος, ἀλλὰ Προνόμου τοῦ μεγίστην ἐσχηκότος δόξαν. Ἀριστόξενος δὲ καὶ Ἐπα- e μινώνδαν τὸν Θηβαῖον ἀνλεῖν μαθεῖν παρὰ Ὀλυμπιοδώρῳ καὶ Ὀρθαγόρῳ. καὶ τῶν Πυθαγορικῶν δὲ 20 πολλοὶ τὴν ἀνλητικὴν ἥσκησαν, ὥς Εὐφράνωρ τε καὶ Ἀρχύτας Φιλόλαός τε ἄλλοι τε οὐκ ὀλίγοι. ὁ δ' Εὐφράνωρ καὶ σύγγραμμα περὶ ἀνλῶν κατέλιπεν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀρχύτας. ἐμφανίζει δὲ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Δαιταλεῦσι τὴν περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο σπουδὴν 25 ὅταν λέγῃ (I 448 K).

ὅστις δ' αὐτὴν ἀνλοῖς καὶ λύραισι κατατέτριμμαι
χρώμενος,

εἰτά με σκάπτειν κελεύεις;

19. 20 οὐλπιωδώρῳ AC: corr. Mus 22 φιλολλυαίος τε A:
corr. s 27 δ' del. Brunck, αὐτὴν del. Cas, sed haec vix sufficiunt

Φρύνιχος Ἐφιάλτη (ib. 370)·

f

οὐ τουτονὶ μέντοι σὺ καθαρίζειν ποτὲ

αὐλεῖν τ' ἐδίδαξας;

καὶ τὴν Ἀθηνᾶν δέ φησιν Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις
5 (p. 238 L) ἐπαυλῆσαι τοῖς Διοσκόροις τὸν ἐνόπλιον.

Ἴων δ' ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ (p. 573 N) ἀλέκτορα τὸν
αὐλὸν καλεῖ ἐν τούτοις·

ἐπὶ δ' αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον ἀχέων. 185

ἐν δὲ Φρουροῖς τὸν ἀλεκτρονύνα Ἰδαῖον εἴρηκε σύριγγα

10 διὰ τούτων (fr. 45)·

ῥοθεῖ δέ τοι σύριγξ Ἰδαῖος ἀλέκτωρ.

ἐν δὲ τῷ β' Φοίνικι ὁ αὐτὸς Ἴων φησὶν (fr. 42)·

ἔκτυπον ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ῥυθμῷ,

οὔτω λέγων τῷ Φρυγίῳ· βαρὺς γὰρ οὗτος· παρ' ὃ

15 καὶ τὸ κέρας αὐτῷ προσάπτουσιν ἀναλογοῦν τῷ τῶν
σαλπίγγων κώδωνι. —

ἐπὶ τούτοις τέλος ἔχέτω καὶ ἥδε ἡ βίβλος, ἑταῖρε
Τιμόκρατες, ἱκανὸν εἰληφυῖα μῆκος.

Ε

20 ἀλλ' ἐπεὶ πολὺς οὕτως λόγος συμποσίων πέρι
διήντληται, ὧ Τιμόκρατες, ἐν τοῖς πρὸ τούτων, παρ-
ελίπομεν δὲ αὐτῶν τὰ χρησιμώτατα καὶ οὐ βαροῦντα
τὴν ψυχὴν, ὠφελοῦντα δὲ καὶ τρέφοντα κατὰ πανδαι-
σίαν, ἅπερ ὁ θεὸς Ὅμηρος παραιοσέγαγε, μνημονεύσω

3 τε διδάξας A: corr. Mus 8 ἀχαιῶν A: corr. Mein
9 immo ἀλεκτρονύνα Ἰδαῖον εἴρηκε τὴν σύριγγα 11 ῥοθεῖ
Nauck: προθεῖ A 13 αἰών Mein

ἈΘΗΝΑΙΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ ΤΩΝ Εἰς Ἀ
ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ἡ ἈΡΧΗ ΤΟΥ Θ

20. 21 συμποσίων προδιήντληται A: corr. K

καὶ τὰ περὶ τούτων λεχθέντα ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστου
Μασουρίου. ἡμεῖς γὰρ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα
(fr. 11 N)

τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὥς ποιούμεθα,
b τὸ δ' ἔργον ὥς πάρεργον ἐκπονούμεθα. 5
φησὶ δ' οὖν ὁ ποιητῆς περὶ τοῦ Μενελάου τὸν λόγον
ποιούμενος (δ 3).

τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
υἱέος ἡδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
ὥς νερόμισται ἄγειν συμπόσια περὶ τοὺς γάμους τῶν 10
τε γαμηλίων θεῶν ἔνεκα καὶ τῆς οἴονεῖ μαρτυρίας.
τὸ δὲ πρὸς τοὺς ξένους συμπόσιον ὁ τῆς Λυκίας βα-
σιλεὺς διδάσκει οἶον εἶναι δεῖν, τὸν Βελλεροφόντην
c μεγαλοπρεπῶς δεξάμενος (Z 174).

ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἴερευσσε. 15
2. δοκεῖ γὰρ ἔχειν πρὸς φιλίαν τι ὁ οἶνος ἐλκυστικόν,
παραθερμαίνων τὴν ψυχὴν καὶ διαχέων. διόπερ οὐδὲ
πρότερον ἡρώτων οἵτινες εἶεν ἀλλ' ὕστερον, ὥς τὴν
ξενίαν αὐτὴν τιμῶντες, ἀλλ' οὐ τοὺς ἐν μέρει καὶ καθ'
ἑκάστον ἡμῶν. τῶν δὲ νῦν δείπνων προνοοῦντες οἱ 20
νομοθέται τὰ τε φυλετικὰ [δείπνα] καὶ τὰ δημοτικὰ
προσέταξαν, ἔτι δὲ τοὺς θιάσους καὶ τὰ φρατρικὰ καὶ
186 πάλιν <τὰ> ὀργεωνικὰ λεγόμενα. πολλῶν γοῦν εἰσι
φιλοσόφων ἐν ᾗσιν σύνοδοι τῶν μὲν Διογενιστῶν,
τῶν δὲ Ἀντιπατριστῶν λεγομένων, τῶν δὲ Παναιτια- 25
στῶν. κατέλιπε δὲ καὶ Θεόφραστος εἰς τὴν τοιαύτην
σύνοδον χρήματα, μὰ Δί' οὐχ ἵνα ἀκολασταίνωσι

6 incipit Masurii oratio, cuius exordium deest 11 ὁιονί
A 16 πρὸς φιλοσοφίαν C 21 δεῖπνα del. K 22 οἱ θιάσοι
non apte interiecti propter philosophorum quae secuntur con-
vivia, quae ipsa rectius paullo post (litt. b med) tractanda
fuerunt 23 τὰ add. K 24 Διογενειαστῶν Wilam

συνιόντες, ἀλλ' ἵνα τὰ κατὰ τὸν τοῦ συμποσίου νόμον
 σωφρόνως καὶ πεπαιδευμένως διεξάγωσι. συνεδείπνου
 δ' ὁσημέραι οἱ περὶ πρύτανιν σώφρονα καὶ σωτήρια
 τῶν πόλεων σύνδειπνα. πρὸς γοῦν τοιοῦτο συμπόσιον
 5 φησιν ὁ Δημοσθένης ἀνευηνέχθαι τὴν Ἑλατείας
 κατάληπιν (18, 169). ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἥκε δὲ ἀγγέλ- b
 λων τις ὥς τοὺς πρυτάνεις ὥς Ἑλάτεια κατείληπται.
 καὶ τοῖς φιλοσόφοις δὲ ἐπιμελὲς ἦν συνάγουσι τοὺς
 νέους μετ' αὐτῶν πρὸς τινα τεταγμένον νόμον εὐω-
 10 χεῖσθαι. τοῦ γοῦν Ξενοκράτους ἐν Ἀκαδημείᾳ καὶ
 πάλιν Ἀριστοτέλους (fr. 167 R) συμποτικοὶ τινες ἦσαν
 νόμοι. τὰ δ' ἐν Σπάρτῃ φιδίτια καὶ τὰ παρὰ τοῖς
 Κρησὶν ἀνδρεῖα μετὰ πάσης ἐπιμελείας αἱ πόλεις συν-
 ἤγον. διὸ καὶ τις οὐ κακῶς ἔφη (P. L. II 73 B).
 15 οὐ γὰρ συμποσίῳ φίλους ἀπέχεσθαι ἐταίρους
 δηρὸν· ἀνάμνησις δὲ πέλει χαριεστάτη αὕτη. c
 Ἀντίπατρος δ' ὁ φιλόσοφος συμπόσιον ποτε συνάγων
 συνέταξε τοῖς ἐρχομένοις ὥς περὶ σοφισμάτων ἐροῦσιν.
 Ἀρκεσίλαον δὲ φησιν εἰς συμπόσιον παρακληθέντα
 20 καὶ συγκατακλιθέντα ἐν τῶν βορῶς ἐσθιόντων, αὐτὸν
 δὲ μηδενὸς ἀπολαῦσαι δυνάμενον, ἐπεὶ τις αὐτῷ τῶν
 παρόντων ἐξέτεινεν, φάναι (Eur. fr. 702).
 εὖ σοι γένοιτο, Τηλέφῳ δ' ἀγὼ νοῶ.
 ἔτυχε δ' ὁ κατοψοφαγῶν Τήλεφος καλούμενος. ὁ δὲ
 25 Ζήνων ἐπεὶ τις τῶν παρόντων ὀψοφάγων ἀπέσυρεν d
 ἅμα τῷ παρατεθῆναι τὸ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος, στρέψας
 καὶ αὐτὸς τὸν ἰχθὺν ἀπέσυρεν ἐπιλέγων (Eur. Bacch. 1129).

1 νόμον Wilam: λόγον A (τοὺς κατὰ τὸ συμπόσιον λόγους
 C) 3 saltem τὸν πρύτανιν 7 Athenaeus plura apposuerat
 12 καὶ τὰ C: καὶ A 15 συμποσίῳσι A: corr. Cas 21 fort.
 αὐτῷ <τι> τῶν 25 haec de Bione narrata VIII p. 344 a

Ἰνῶ δὲ τὰ πλὴν θάτερον ἐξειργάζετο.

Σωκράτης δ' ἰδὼν τινα ἀμέτρως τῇ ἐποψήσῃ χρώμενον ὧ παρόντες, ἔφη, τίς ὑμῶν τῷ μὲν ἄρτι ὥς ὄψω χρηται, τῷ δ' ὄψω ὥς ἄρτι;

3. ἡμεῖς δὲ νῦν περὶ τῶν Ὀμηρικῶν συμποσίων 5
λέξομεν. ἀφορίζει γὰρ αὐτῶν ὁ ποιητὴς χρόνους, πρόσ-
e ωπα, αἰτίας. τοῦτο δὲ ὁρθῶς ἀπεμάξατο ὁ Ξενοφῶν
καὶ Πλάτων, οἳ κατ' ἀρχὰς τῶν ξυγγραμμάτων ἐκτί-
θενται τὴν αἰτίαν τοῦ συμποσίου καὶ τίνες οἱ παρόν-
τες. Ἐπίκουρος δὲ οὐτόπον, οὐ χρόνον ἀφορίζει, 10
οὐ προλέγει οὐδέν. δεῖ οὖν μαντεύσασθαι πῶς ποτ'
ἄνθρωπος ἐξαπίνης ἔχων κύλικα προβάλλει ζητήματα
καθ' ἅπερ ἐν διατριβῇ λέγων. [Ἀριστοτέλης δὲ ἄλου-
τον καὶ κονιορτοῦ ἦκειν πλήρη τινὰ ἐπὶ τὸ συμπόσιον
φησιν . . .] ἔπειθ' ὁ μὲν Ὀμηρος ἐκιδάσκει τίνας 15
f κλητέον, εἰπὼν ὥς τοὺς ἀρίστους τε καὶ ἐντίμους χρὴ
καλεῖν (B 404).

κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν.
οὐχ ὃν τρόπον Ἡσίοδος· οὗτος γὰρ ἀξιοῖ καὶ τοὺς
γείτονας (opp. 341). 20

μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
τοῦτο γὰρ ὥς ἀληθῶς Βοιωτικῆς ἐστὶν ἀναισθησίας
συμπόσιον καὶ τῇ μισανθρωποτάτῃ τῶν παροιμιῶν
ἀρμόττον (fr. ad. 67 N).

187 τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι. 25
πῶς γὰρ οὐκ ἄλογον τόπῳ τὴν φιλίαν καὶ οὐτόπῳ
κρίνεσθαι; τοιγαροῦν παρ' Ὀμήρῳ μετὰ τὸ πλεῖν
(H 324).

11 fort. οὐδ' <ἄλλο (vel ἕτερον)> προλέγει 13 sqq inclusa
del. Dobr coll. c. 6, unde ἀπρεπὲς εἶναι add. Cas 22 βρωτι-
κῆς A ἀροτικῆς C: corr. Iacobs 27 ante τοιγαροῦν hiare
videtur oratio

τοῖς δ' ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
 παρὰ δὲ τοῖς οὐ τὰ σώφρονα συμπόσια συνάγουσι·
 τοῖς δ' ὁ κόλαξ πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῶκον.
 ἔτι δὲ ὁ μὲν Ὅμηρος ἡλικίαις εἰσάγει διαφέροντας καὶ
 5 ταῖς προαιρέσεσι τοὺς κεκλημένους, Νέστορα καὶ Αἴαντα
 καὶ Ὀδυσσεά, τὸ μὲν καθόλου σύμπαντας τῆς ἀρετῆς b
 ἀντεχομένους, εἶδει δὲ διαφόροις ὁδοῖς ὠρμηκότας ἐπ'
 αὐτήν. ὁ δ' Ἐπίκουρος ἅπαντας εἰσήγαγε προφήτας
 ἀτόμων καὶ ταῦτ' ἔχων παραδείγματα τήν τε τοῦ ποιη-
 10 τοῦ τῶν συμποσίων ποικιλίαν καὶ τὴν Πλάτωνός τε
 καὶ Ξενοφώντος χάριν. ὧν ὁ μὲν Πλάτων τὸν μὲν
 Ἐρυξίμαχον ἱατρόν, τὸν δὲ Ἀριστοφάνη ποιητήν, ἄλ-
 λον δ' ἀπ' ἄλλης προαιρέσεως σπουδάζοντας εἰσήγαγεν, 177
 Ξενοφῶν δὲ καὶ τινὰς ἰδιώτας συνανέμιξε. πολλῶ
 15 τοίνυν κάλλιον Ὅμηρος ἐποίησε καὶ διάφορα παρατι- b
 θέμενος συμπόσια. πᾶν γὰρ ἐξ ἀντιπαραβολῆς ὁρᾶται
 μᾶλλον. ἐστὶν γὰρ αὐτῷ τὸ μὲν τῶν μνηστήρων οἶον
 ἂν γένοιτο νεανίσκων μέθαις καὶ ἔρωσιν ἀνακειμένων,
 τὸ δὲ τῶν Φαιάκων εὐσταθέστερον μὲν τούτων, φιλή-
 20 δονον δέ. τούτοις δ' ἀντέθηκε τὰ μὲν ἐπὶ στρατιᾶς,
 τὰ δὲ πολιτικώτερον τελούμενα σωφρόνως. καὶ πάλιν
 αὐτὸ διείλεν τὰ μὲν δημοθoinίαν ἔχοντα, τὰ δ' οἰκείων
 σύνοδον. Ἐπίκουρος δὲ συμπόσιον φιλοσόφων μόνων
 πεποιήται. 4. ἐδίδαξεν δ' Ὅμηρος καὶ οὓς οὐ δεῖ καλεῖν, c
 25 ἀλλ' αὐτομάτους ἵεναι, πρεπόντως ἐξ ἐνὸς τῶν ἀναγ-

3 Matroni tribuit Mein 4 aut <ταῖς> ἡλικίαις scriben-
 dum aut v. 5 [ταῖς] προαιρέσεσιν 7 ἡδεῖ δὲ A: corr. C 13
 cf. ad p. 182 c 15 κάλλιον scil. quam Plato et Xenopho et
 Epicurus, qui singula quisque conviviorum genera repraesenta-
 verant 16 πᾶν Pors: πάλιν A 21 πολιτικώτερα Wilam
 fort. recte, modo addas ἀμφοτέρω 23 μόνον A: corr. Usener
 25 πρεπόντων A (om. C): corr. s

καίων δεικνὺς τὴν τῶν ὁμοίων παρουσίαν (B 408)·

αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
 δῆλον γὰρ ὥς οὔτε ἀδελφὸν οὔτε γονέας οὔτε γυναιῖκα
 κλητέον οὔτ' εἴ τις ἰσοτίμως τινὰς τούτοις ἄγει· καὶ
 γὰρ ἂν ψυχρὸν εἶη καὶ ἄφιλον. καίτοι τινὲς στίχον 5
 προσέγραψαν τὴν αἰτίαν προστιθέντες (409)·

ἦδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο,
 ὥσπερ δέον εἶπεῖν αἰτίαν δι' ἣν ἀδελφὸς αὐτόματος
 d ἂν ἦκοι πρὸς δεῖπνον, <οὐδὲ> πιθανῆς τῆς αἰτίας
 ἀποδιδομένης. πότερον γὰρ φησιν ὥς οὐκ ἦδει τὸν 10
 ἀδελφὸν ἐστιῶντα; καὶ πῶς οὐ γελοῖον, ὁπότε περι-
 φανῆς ἦν ἡ βουθυσία καὶ πᾶσι γνώριμος; πῶς δ' ἂν
 ἦλθεν, εἰ μὴ ἦδει; ἢ νὴ Δία περισπώμενον, φησὶν,
 αὐτὸν εἰδὼς συνεγνωμόναι ὅτι μὴ κέκληκε καὶ συμ-
 περιφερόμενος ἦλθεν αὐτόματος; ὥσπερ ὁ φήσας 15
 ἄκλητον ἦκειν, ἵνα μὴ πρῶτας ὑποβλέπωσιν ἀλλήλους,
 ὁ μὲν αἰδούμενος, ὁ δὲ μεμφόμενος. ἀλλὰ γελοῖον
 e ἦν ἐπιλαθέσθαι τὸν Ἀγαμέμνονα τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ
 ταῦτα δι' ἐκεῖνον οὐ μόνον εἰς τὸ παρὸν θύοντα, ἀλλὰ
 καὶ τὸν πόλεμον ἀναδεγμένον, καὶ κεκληκότα τοὺς 20
 μήτε γένει προσήκοντας μήτε πατρίδι προσφκειωμένους.
 Ἀθηνοκλῆς δ' ὁ Κυζικηνὸς μᾶλλον Ἀριστάρχου κατ-
 ακούων τῶν Ὀμηρικῶν ἐπῶν εὐπαιδευτότερον ἡμῖν
 φησι τοῦτον Ὀμηρον καταλιπεῖν, ὅσῳ τῆς ἀνάγκης ὁ
 Μενέλεως οἰκαιοτέρως εἶχεν. Δημήτριος δ' ὁ Φαλη- 25

4 ἰσοτίμως Eust. 247, 12 (non C) 8 δέον ὃν C αἰτίαν
 om. A add. C, sed fort. εἶπεῖν διὰ τί 9 οὐδὲ add. Wilam
 14. 15 τῷ μὴ κεκληκέναι συμπεριφερόμενος A: corr. K 24 τοῦτο
 Ὀμηρον καταλιπεῖν <ὑπονοῆσαι> Wilam, i. e. eo urbanus fecisse
 poetam quod hoc non ipse dixisset, sed legentibus subintelligen-
 dum reliquisset, quo magis necessario frater a fratre vocandus
 fuisset ὅσῳ K: ὥς A 25 εἶχεν Cas: ἔχειν A

ρεὺς ἐπαρίστερον τὴν τοῦ στίχου παράληψιν ἐπειπὼν
 καὶ τῆς ποιήσεως ἀλλοτρίαν, τὸν f
 ἥδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο
 μικρολογίαν ἐμβάλλειν τοῖς ἡθεσιν. ὀϊμαι γάρ, φησίν,
 5 ἕκαστον τῶν χαριέντων ἀνθρώπων ἔχειν καὶ οἰκεῖον
 καὶ φίλον πρὸς ὃν ἂν ἔλθοι θυσίας οὔσης τὸν κα-178
 λοῦντα μὴ περιμείνας. 5. Πλάτων δ' ἐν τῷ Συμ-
 ποσίῳ περὶ τῶν αὐτῶν λέγει οὕτως (p. 174 b): ἵνα καὶ
 τὴν παροιμίαν (φησί) διαφθείρωμεν μεταβάλλοντες,
 10 ὥς ἄρα καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἴασιν αὐτόματοι ἀγα-
 θοί. Ὅμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον διαφθεῖ-
 ραι, ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς αὐτήν· ποιήσας γὰρ τὸν
 Ἀγαμέμνονα ἀγαθὸν τὰ πολεμικά, τὸν Μενέλαον δὲ
 μαλθακὸν αἰχμητὴν, θυσίαν ποιουμένου τοῦ Ἀγαμέ-
 15 μνονος ἄκλητον ἐποίησεν ἐλθόντα τὸν χείρωνα ἐπὶ τὴν b
 τοῦ ἀμείνονος δίαιταν. Βακχυλίδης δὲ περὶ τοῦ
 Ἡρακλέους λέγων ὥς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ Κήνκος οἶκόν
 φησιν (fr. 33 B):
 ἔστη δ' ἐπὶ λαῖνον οὐδόν, τοὶ δὲ θοίνας ἔντυον,
 20 ὧδέ τ' ἔφα·
 αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαΐτας εὐόχθους ἐπέρχονται
 δίκαιοι
 φῶτες.
 αἱ δὲ παροιμίαι ἣ μὲν φησιν·
 25 αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἴασιν,
 ἣ δέ·
 αὐτόματοι ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαΐτας ἴασιν.

1 ὑπειπὼν Dobr 2 ἀλλότριον A: corr. K 4 ἐμβάλλει
 AC: corr. K (i. e. ἐμβάλλειν φησί) 13 τὰ πολέμια AC 16. 17
 περὶ τοῦ Κήνκος A: corr. Schw 19. 20 ἔντυνον et ἔφασ' A:
 corr. Neue 21 δ' iure suspectum Brunckio, qui delebat

οὐ δέοντως γοῦν Πλάτων τὸν Μενέλεων ἐνόμισεν εἶναι
 c δειλόν, ὃν ἀρηίφιλον Ὅμηρος λέγει καὶ μόνον ὑπὲρ
 Πατρόκλου ἀριστεύσαντα (P 1) καὶ τῷ Ἑκτορι πρὸ
 πάντων πρόθυμον μονομαχεῖν (H 94), καίπερ ὄντα τῇ
 ῥώμῃ καταδέεσθαι, ἐφ' οὗ μόνου τῶν στρατευσαμέ- 5
 νων εἴρηκεν (B 588).

ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμίῃσι πεποιθώς.
 εἰ δὲ ὁ ἐχθρὸς ὁ βλασφημῶν αὐτὸν εἴρηκε μαλθακὸν
 αἰχμητὴν (P 588) καὶ διὰ τοῦτο Πλάτων τῷ ὄντι μαλ-
 θακὸν αὐτὸν ὑπολαμβάνει, οὐκ ἂν φθάνοι καὶ τὸν 10
 Ἀγαμέμνονα τιθεὶς ἐν τοῖς φάυλοις, ὃν αὐτὸς φησιν εἶναι
 d ἀγαθόν, εἴπερ εἰς αὐτὸν εἴρηται τοῦτο τὸ ἔπος (A 225).
 οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο.
 οὐ γὰρ εἴ τι λέγεται παρ' Ὀμήρῳ, τοῦθ' Ὅμηρος λέγει.
 πῶς γὰρ ἂν εἴη μαλθακὸς Μενέλαος ὁ τὸν Ἑκτορα 15
 μόνος ἀπείρξας τοῦ Πατρόκλου καὶ Εὐφορβον ἀποκτεί-
 νας τε καὶ σκυλεύσας ἐν μέσοις τοῖς Τρωσὶ. τὸ δὲ
 e μηδὲ τὸν στίχον ὃν ἡτιᾶτο τελείως κατανοῆσαι ἄτο-
 πον, δι' οὗ βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος λέγεται. τοῖς γὰρ
 ἀνδρειοτάτοις Ὅμηρος εἶωθεν ἐπιφωνεῖν, καλούντων 20
 τῶν παλαιῶν τὸν πόλεμον βοήν.

6. πάντα δ' ὦν ἀκριβὴς Ὅμηρος καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο
 οὐ παρέλιπε τὸ δεῖν θεραπεύσαντα τὸ σωματίον καὶ
 λουσάμενον ἵεναι πρὸς τὸ δεῖπνον. ἐπὶ γοῦν τοῦ Ὀδυσ-
 σέως εἶπε πρὸ τῆς παρὰ Φαίαξι θοίνης (Θ 449). 25
 αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν.
 f ἐπὶ δὲ τῶν περὶ Τηλέμαχον (δ 48).

ἔς ᾧ' ἀσαμίνθους βάντες ἐνξέστας λούσαντο.

1 δὲ (pro γοῦν) C fort. recte 4 προθυμῶν μονομαχεῖ
 A: corr. C 8 ὁ αἰσχυρὸς βλασφ. C, cf. schol. P 588 24 γοῦν
 C: τ' οὖν A

- ἄπρεπες γὰρ ἦν, φησὶν Ἀριστοτέλης (fr. 165 R),
 ἦκειν εἰς τὸ συμπόσιον σὺν ἰδρωτί πολλῷ καὶ κο-
 νιορτῷ. δεῖ γὰρ τὸν χαρίεντα μήτε ῥυπαρὸν μήτε αὐχ-
 μεῖν μήτε βορβόρῳ χαίρειν καθ' Ἡράκλειτον (fr. 54 Byw).
- 5 δεῖ δὲ καὶ τὸν πρῶτον εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν ἐρχόμενον
 ἐπὶ δεῖπνον μὴ γαστρίσόμενον εὐθὺς ἐπὶ τὸ συμπό-
 σιον χωρεῖν, ἀλλὰ τι δοῦναι πρότερον τῷ φιλοθεά-179
 μονι καὶ κατανοῆσαι τὴν οἰκίαν. οὐδὲ γὰρ τοῦτο
 παρέλιπεν ὁ ποιητής (δ 43).
- 10 αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
 θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
 ὥστε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν ἢ σελήνης
 δῶμα καθ' ὑπερφεῖς Μενελάου κυδαλίμοιο.
 καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξὶ ποιεῖ τὸν ἄγριον γέ-
 15 ροντα καὶ φιλοδικαστὴν καταρρυθμιζόμενον εἰς βίον
 ἡμέρον ὑπὸ τοῦ παιδός (1208). b
- παῦ'. ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεῖς προσμάνθανε
 ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.
 διδάξας τε αὐτὸν ὥς δεῖ κατακλίνεσθαι φησιν (1214).
- 20 ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
 ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον.
 7. καὶ πρὸ τοῦ θοινᾶσθαι δὲ ἃ δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς
 διδάσκει πάλιν Ὅμηρος, ἀπαρχὰς τῶν βρωμάτων νέ-
 μειν τοῖς θεοῖς. οἱ γοῦν περὶ τὸν Ὀδυσσεῆα καίπερ
 25 ὄντες ἐν τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ (ι 231). c
- ἐνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν.
 καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς καίπερ ἐπειγομένων τῶν πρέσβων ὥς
 ἐν μέσαις νυξὶν ἡκόντων ὅμως (I 219)

6 γαστρίσόμενον K 13 ὑπερφεῖς A 17 προσμάνθανε
 Dobr 26 ἐνθάδε A

- θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
 καὶ σπονδοποιεῖται γε τοὺς δαιτυμόνας (ib. 175).
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 d νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν. 5
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ'.
- ἄπερ καὶ Πλάτων φυλάσσει κατὰ τὸ συμπόσιον. μετὰ
 γὰρ τὸ δειπνῆσαι σπονδὰς τέ φησιν (p. 176a) ποιῆσαι
 καὶ τὸν θεὸν παιωνίσσαντας τοῖς νομιζομένοις γέρασι
 . . . παραπλησίως δὲ καὶ Ξενοφῶν. παρὰ δ' Ἐπικούρω 10
 οὐ σπονδῇ, οὐκ ἀπαρχῇ θεοῖς, ἀλλ' ὥσπερ Σιμωνί-
 δης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικός (fr. 7, 56),
 ἄθυστα δ' ἰρὰ πολλάκις κατεσθίει
- e 8. τὴν γὰρ σύμμετρον κρᾶσιν τοῦ οἴνου ὑπὸ Ἀμ-
 φικτύονος βασιλεύσαντος διδαχθῆναί φασιν Ἀθηναί- 15
 ους, καὶ διὰ τοῦτο ἱερὸν Διονύσου ὀρθοῦ ἰδρύσασθαι.
 τότε γὰρ ὀρθός ἐστι τῷ ὄντι καὶ οὐ σφαλερός, ὅταν
 συμμέτρως καὶ κεκραμένως πίνηται.
 οἶνος γὰρ ἀνώγει
 ἡλέος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι 20
 καί θ' ἀπαλὸν γελάσαι καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν
 f καί τε ἔπος προέηκεν ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον (ξ 463).
 τὸν γὰρ οἶνον Ὅμηρος οὐκ ἡλὲν ὥσπερ ἡλίθιον καλεῖ
 καὶ ματαιοποιόν, οὐδὲ κελεύει σκυθρωπὸν εἶναι μήτε
 ἄδοντα μήτε γελῶντα μήτ' ἐρρύθμως ποτὲ καὶ πρὸς 25

3 fort. σπονδοποιεῖσθαι λέγει τοὺς 8 immo ποιήσασθαι
 13 ἄθυστα A: corr. Stob. fl. 73, 61 hiatum not. Wilam
 16 ὀρθοῦ Διονύσου C et lemma A 18 fort. σύμμετρος
 καὶ κεκραμένος (coll. II p. 38c), i. e. οἶνος, qui modo ipse Dio-
 nysus vocabatur 22 καί τι Hom 24 fort. μανιοποιόν ex
 Et. M. 425, 57; ἡλιθοποιός, μάταιος schol. ξ 464 25 ἐρρύθ-
 μως A εὐρύθμως C

ὄρχησιν τρεπόμενον· οὐχ οὕτως ἀγροῖκος οὐδ' ἐπαρί-
στερός ἐστιν, ἀλλ' ἥδει τούτων ἐκάστων καὶ ποσότη-
τος καὶ ποιότητος διαφοράν. ὅθεν οὐκ εἶπεν ὥς ἄρα
τὸν πολύφρονα ὁ οἶνος ποιεῖ ἄσαι, ἀλλὰ μάλ' αἰεῖσαι,¹⁸⁰
5 τουτέστιν ἀμέτρως καὶ ἐπὶ πλεῖον ὥστε προσοχλεῖν·
οὐδέ τι γελάσαι μὰ Δί' οὐδ' ὀρχήσασθαι· κοινὸν δ'
ἐπ' ἀμφοτέρων λαβὼν τὸ ἀπαλὸν τὴν ἄνανδρον εἰς
τοῦτο πρόπτωσιν ἐπιστομίζει·

καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν.
10 παρὰ δὲ τῷ Πλάτῳ τούτων οὐδὲν ἔμμετρον, ἀλλὰ
πίνουσι μὲν τοσοῦτον ὥστε μηδὲ τοῖς ἰδίοις ποσὶν
ἴστασθαι. ὅρα γὰρ τὸν ἐπίκωμον Ἀλκιβιάδην ὥς
ἀσχημονεῖ· οἱ δ' ἄλλοι τὸν ὀκτακότυλον ψυκτῆρα
πίνουσι (p. 214 a), προφάσεως λαβόμενοι ἐπέπερ αὐ- b
15 τοὺς προείλκυσε Ἀλκιβιάδης, οὐχ ὥσπερ οἱ παρ'
Ὅμηρον·

αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός.
τούτων οὖν ἃ μὲν καθάπαξ περιγραπτέον, οἷς δὲ
συμμέτρως χρηστέον ὥσπερ ἀναθήμασί τισι μικρὸν
20 προσαποβλέψαντας, καθάπερ Ὅμηρος εἶρηκεν (α 152)·
μολπή τ' ὀρχηστὺς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
9. τὸ δ' ὅλον τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα νενευκὸς τοῖς μνη-
στῆρσι καὶ τοῖς Φαίαισιν ἐνειμεν, ἀλλ' οὐχὶ Νέστορι
οὐδὲ Μενελάῳ· οὐ ἐν τῇ γαμοποιίᾳ μὴ συνέντες οἱ c
25 περὶ Ἀρίσταρχον ὅτι συνεχοῦς οὔσης τῆς ἐστιάσεως
καὶ τῶν ἀκμαίων ἡμερῶν παρεληλυθυῶν, ἐν αἷς παρεί-
ληπτο μὲν ἢ γαμουμένη πρὸς τοῦ νυμφίου, πέρας δ'

5 ὥστε Coraes: ὥσπερ A, tum fort. παρενοχλεῖν vel πάντας
ἐνοχλεῖν 6 οὐδέ τι C: οὐδ' ἔτι A 12 ὀραῖ A: corr. Mus
22 ὅλον πρὸς C 24 μὴ οὐ συνέντες A: corr. C 25 ὅτι
fort. delendum 27 μὲν ἢ Mus: μὲν οὐ A

εἶχεν ὁ τοῦ Μεγαπένθους γάμος, αὐτοὶ δὲ μονάζοντες
διητῶντο ὃ τε Μενέλαος καὶ ἡ Ἑλένη, μὴ συνέντες,
ἀλλ' ἐξαπατηθέντες ὑπὸ τοῦ πρώτου ἔπους (δ 3)·

τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν,
προσσυνηψαν τοιούτους τινὰς στίχους (δ 15)· 5

d ὥς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑπερεφές μέγα δῶμα
γείτονες ἡδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ᾠοιδὸς
φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσοις, 10
μετενεγκόντες ἐκ τῆς Ὀπλοποιίας (Σ 604) σὺν αὐτῷ γε
τῷ περὶ τὴν λέξιν ἀμαρτήματι. οὐ γὰρ ἐξάρχοντες οἱ
κυβιστητῆρες, ἀλλ' ἐξάρχοντος τοῦ ᾠδοῦ πάντως ᾠρ-
χοῦντο. τὸ γὰρ ἐξάρχειν τῆς φόρμιγγος ἴδιον. διόπερ
e ὁ μὲν Ἡσίοδος φησιν ἐν τῇ Ἀσπίδι (205)· 15

θεαὶ δ' ἐξῆρχον ᾠοιδῆς

Μοῦσαι Πιερίδες,

καὶ ὁ Ἀρχίλοχος (fr. 76 B)·

αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα.

καλεῖ δὲ Στησίχορος μὲν (fr. 77 B) τὴν Μοῦσαν ἀρ- 20
χεσίμολπον, Πίνδαρος δ' (Pyth. 1, 4) ἀγῆσιχορα τὰ
προοίμια. Διόδωρος δ' ὁ Ἀριστοφάνειος ὅλον τὸν
γάμον περιέγραψε τοπάζων πρώτας ἡμέρας εἶναι, καὶ
τὸ λῆγον αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἔωλον τῆς συμποσίας
οὐκ ἐπιλογιζόμενος. ἔπειτα κελεύει γράφειν· 'δοιῶ 25
δὲ κυβιστητῆρε καθ' αὐτοὺς' ἐν τῷ δασεῖ γράμματι,
σολοικίζειν ἀναγκάζων. τὸ μὲν γὰρ κατ' αὐτοὺς κατὰ
σφᾶς ἐστὶν αὐτούς, τὸ δὲ λέγειν ἑαυτοὺς σόλοικον.
10. ἀλλ' ὅπερ εἶπον, ἡ τῶν ἀκροαμάτων εἰς τὸ σῶ-
φρον τοῦτο συμπόσιον εἰσαγωγὴ παρὲγγραφός ἐστὶν 30

9 δύο A: corr. C κυβιστητῆρες AC 25 δύο A: corr. C

ἐκ τοῦ Κρητικοῦ χοροῦ μετενηνεγμένη, περὶ οὗ φη-
σιν ἐν Ὀπλοποιίᾳ (Σ 590).181

- ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
τῷ ἱκελον οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
5 Δαίδαλος ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
ἐνθα μὲν ἡίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
ὄρχευντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσai.
τούτοις γὰρ ἐπιβάλλει (603).
πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὄμιλος
10 τερπόμενος· <μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς b
φορμίζων>· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσους.
τοῖς μὲν οὖν Κρησὶν ἢ τε ὄρχησις ἐπιχώριος καὶ τὸ
κυβιστᾶν. διό φησι πρὸς τὸν Κρητὰ Μηριόνην (Π 617).
15 Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὄρχηστήν περ εὐόντα
ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
ὅθεν καὶ Κρητικὰ καλοῦσι τὰ ὑπορχήματα (Simon. fr. 31).
Κρητὰ μὲν καλέουσι τρόπον, τὸ δ' ὄργανον Μο-
λοσσόν.
20 'οἱ δὲ λεγόμενοι Λακωνισταί, φησὶν ὁ Τίμαιος (FHG c
I 201), ἐν τετραγώνοις χοροῖς ἦδον.' καθόλου δὲ διά-
φορος ἦν ἡ μουσικὴ παρὰ τοῖς Ἑλλησι, τῶν μὲν Ἀθη-
ναίων τοὺς Διονυσιακοὺς χοροὺς καὶ τοὺς κυκλίους
προτιμώντων, Συρακοσίων δὲ τοὺς λαμβιστάς, ἄλλων
25 δ' ἄλλο τι. ὁ δ' Ἀρίσταρχος οὐ μόνον εἰς τὸ τοῦ
Μενελάου συμπόσιον ἐμβαλὼν οὐς οὐ προσῆκε στί-
χους καὶ τῆς Λακῶνων παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε
καὶ τῆς τοῦ βασιλέως σωφροσύνης, ἀλλὰ καὶ τοῦ Κρη-

6 ἀλφεσίβοια A 9 πολλοῖς A 10. 11 suppl. K
11 δύο A 18 κρήταν μὲν A κρήταν τε C: corr. Plut. qu.
symp. 9, 15, 2 καὶ τὸ ὄργανον C

d τικοῦ χοροῦ τὸν ῥῶδον ἐξεῖλεν, ἐπιτεμὼν τὰ ποιήματα
τὸν τρόπον τοῦτον·

πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὄμιλος
τερπόμενος· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσους. 5

ὥστ' ἀνίατον γίνεσθαι παντάπασιν τὸ ἐξάρχοντες, μη-
κέτι δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν ῥῶδον ἀναφορᾶς σφύζεσθαι.

11. διότι δὲ οὐ πιθανὸν ἀκροάμα παρὰ τῷ Μενελάῳ
τυγχάνειν δῆλον ἐκ τοῦ δι' ὁμιλίας ὅλον τὸ συμπό-
e σιον περαίνεσθαι τῆς πρὸς ἀλλήλους, ὄνομα δὲ μηδὲν 10
εἰρησθαι τοῦ ῥῶδοῦ μηδὲ ῥῶδῃν ἣν ἦδε μηδὲ προσέ-
χειν τοὺς περὶ Τηλέμαχον αὐτῷ, καθάπερ δ' ἐν σιωπῇ
τινι καὶ ἡρεμίᾳ κατανοεῖν μᾶλλον τὸν οἶκον· καίτοι
γε πῶς οὐκ ἀπίθανον τοὺς τῶν φρονιμωτάτων υἱέας
Ὀδυσσεύς καὶ Νέστορος ἐπαριστεροὺς εἰσάγεσθαι, ὥστε 15
τρόπον ἀγροίκων τινῶν μὴ προσέχειν τοῖς παρεσκευα-
σμένοις ἀκροάμασιν; ὁ γοῦν Ὀδυσσεὺς προσέχει τοῖς
τῶν Φαίακων ἄσματοποιοῖς (θ 264)·

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

f μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θάυμαζε δὲ θυμῷ, 20
καίπερ ἔχων πολλὰ τὰ περιέλκοντα καὶ δυνάμενος εἰ-
πεῖν (θ 154)·

κῆδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἥπερ αἰοδαί.
πῶς οὖν οὐκ ἂν ἀβέλτερος εἴη ὁ Τηλέμαχος ῥῶδοῦ
παρόντος καὶ κυβιστητῆρος προσκύντων πρὸς τὸν Πει- 25
σίστρατον (δ 70) καὶ τῶν σκευῶν διατιθέμενος; ἀλλ'
182 Ὅμηρος ὥσπερ ἀγαθὸς ζωγράφος πάντα ὅμοιον τῷ
πατρὶ τὸν Τηλέμαχον παρίστησι. πεποίηκεν γοῦν ἀμ-

4 δύο A 13 ἐρημία A: corr. Mus 26 velut ὥραν
vel θαῦμα vel φροντίδα τιθέμενος

φοτέρους τὸν μὲν τῷ Ἀλκινόῳ (θ 521), τὸν δὲ τῷ Μενελάῳ (δ 113) διὰ δακρύων γνωριζομένους.

12. ἐν δὲ τῷ Ἐπικουρείῳ συμποσίῳ κολάκων ἐστὶν ἄγνους ἀλλήλους ἐπαινούντων, τὸ δὲ Πλάτωνος πλήρες
5 ἐστὶν μυκτηριστῶν ἀλλήλους τωθαζόντων· τὸν γὰρ περὶ Ἀλκιβιάδου λόγον σιωπῶ. παρὰ δ' Ὀμήρῳ συγ-
κεκρότηται τὰ σώφρονα συμπόσια. καὶ ποτε μὲν ἐπή-
νεσέ τις φήσας πρὸς τὸν Μενέλαον ὥς οὐ τολμᾷ λέ-
γειν (δ 160)

10 ἅντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὥς τερπόμεθ' αὐδῇ. b
ὃ δ' ἐπελάβετό τινος τῶν οὐκ ὀρθῶς λεγομένων ἢ
γιγνομένων (δ 193)·

καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος.

15 ὃ δὲ πάλιν (γ 230)·

Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
οὔτε γὰρ κόλακα πρέπον ἐστὶν εἶναι οὔτε μυκτηρι-187
στήν. πάλιν Ἐπίκουρος ἐν τῷ Συμποσίῳ ζητεῖ περὶ c
δυσπεψίας ὥστ' οἰωνίσασθαι, εἰθ' ἐξῆς περὶ πυρετῶν.
20 τὴν μὲν γὰρ ἐπιτρέχουσαν τῇ λέξει ἀρρυθμίαν τί δεῖ
καὶ λέγειν; Πλάτων δὲ — τὸν μὲν ὑπὸ τῆς λυγρὸς
ὀχλούμενον καὶ θεραπευόμενον ἀνακογχυλιασμοῖς ὕδα-
τος, ἔτι δὲ ταῖς ὑποθήκαις τοῦ κάρφους ἵνα τὴν εἶνα
κινήσας πτάρῃ, παρίημι (p. 185 de)· κωμῶδεῖν γὰρ ἤθελε
25 καὶ διασύρειν — χλευάζει τε τὰ ἰσόκωλα τὰ Ἀγάθω-
νος καὶ τὰ ἀντίθετα, καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην [δὲ] παρὰ-

3 ἐπικούρωι A ^ξ ἐπικουρίου lemma, ἐπικούρου C: corr. K
6. 7 συγκεκρότηται suadebat Schw (duce Cas): κεκρότηται AC
8 τολμῶι A: corr. C 16 cf. ad IV c. 79 ἐδόντων A
21 fort. τὸν μὲν <γὰρ> 23 ἔτι δὲ Di: ἐν δὲ AC 26 ἀλ-
κιβιάδῃ AC δὲ del. K

γει λέγοντα ὅτι πασχητιᾶ. ἀλλ' ὅμως τοιαῦτα γράφοντες
d τὸν Ὅμηρον ἐκβάλλουσι τῶν πόλεων. ἀλλ' οὔτε ἐκ Θύμ-
βρας, ἔφη Ἀημοχάρης, λόγῃ οὔτ' ἐκ τοιούτων λό-
γων ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται. οὐ μόνον δ' Ἀλκιβιάδην
διασύρει, ἀλλὰ καὶ Χαρμίδην καὶ Εὐθύδημον (symp. 5
p. 222 b) καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν νέων. τοῦτο δὲ κω-
μωδοῦντός ἐστι τὴν Ἀθηναίων πόλιν, τὸ τῆς Ἑλλάδος
μουσεῖον, ἣν ὁ μὲν Πίνδαρος "Ἑλλάδος ἔρεισμα"
(fr. 76 B) ἔφη, Θουκυδίδης δ' ἐν τῷ εἰς Εὐριπίδην
ἐπιγράμματι (AP VII 45) "Ἑλλάδος Ἑλλάδα," ὁ δὲ Πύ- 10
e θιος ἐστὶν καὶ πρυτανεῖον τῶν Ἑλλήνων. διότι τοί-
νυν κατέψευσται τῶν νεανίσκων πάρεστι σκοπεῖν ἐξ
αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος. τὸν μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδην φη-
σὶν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ διαλόγῳ παρακμάσαντα τότε πρῶ-
τον ἄρξασθαι Σωκράτει λαλεῖν ὅτε πάντες αὐτὸν κατ- 15
έλιπον οἱ τοῦ σώματος ἐπιθυμηταί. λέγει γὰρ ταῦτα
κατ' ἀρχὰς τοῦ διαλόγου (p. 103 a). τὰ δ' ἐν τῷ Χαρ-
μίδῃ ἐναντιώματα ἐξ αὐτοῦ τοῦ διαλόγου ἰ βουλό-
μενος εἴσεται. ποιεῖ γὰρ αὐτὸν ἀσυμφώνως ποτὲ μὲν
f σκοτοδινιῶντα καὶ μεθυσκόμενον τῷ τοῦ παιδὸς ἔρωτι 20
καὶ γινόμενον ἔξεδρον καὶ καθάπερ νεβρὸν ὑποπεπτω-
κότα λέοντος ἀλκῇ (p. 155 d), ἅμα δὲ καταφρονεῖν φησι
τῆς ὥρας αὐτοῦ.

13. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Ξενοφῶντος Συμπόσιον καί-
περ ἐπαινούμενον οὐκ ἐλάττους ἔχει τούτων ἐπιλήψεις. 25
Καλλίας μὲν γὰρ συνάγει τὸ συμπόσιον, ἐπειδήπερ τὰ
παιδικὰ αὐτοῦ Ἀντόλυκος Παναθήναια παγκράτιον
ἐστεφανώθη. καὶ εὐθὺς οἱ κατακλιθέντες τῷ παιδὶ
188 προσέχουσιν τὸν νοῦν καὶ ταῦτα τοῦ πατρὸς παρακαθ-

ημένου. ὥσπερ γὰρ (1, 9) ὅταν φέγγος ἐν νυκτὶ
 παρῇ πάντων προσάγεται τὰ ὄμματα, οὕτω καὶ τὸ
 Αὐτολύκου κάλλος πάντων ἐφέλκεται τὰς ὄψεις ἐφ'
 ἑαυτό. ἔπειτα τῶν παρόντων οὐδεὶς ἦν ὃς οὐκ ἔπα-
 5 σκέ τι τὴν ψυχὴν ὑπ' ἐκείνου· οἱ μὲν γε σιωπηλό-
 τεροι ἐρίγνοντο, οἱ δὲ καὶ ἐσχηματίζοντό πως· ἄλλ'
 οὐχ Ὅμηρος τοιοῦτόν τι εἰπεῖν ἐπεχείρησε καίπερ τῆς
 Ἑλένης παρουσίας, περὶ ἧς τοῦ κάλλους τις τῶν ἐναν-
 τίων αὐτῇ τοιαῦτ' εἶπεν ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐκνικώ-
 10 μενος (Γ 156)·

οὐ νέμεσις Τρωῶας καὶ ἐκκνήμιδας Ἀχαιοὺς b
 τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῇσ' εἰς ὧπα ἔοικεν.
 εἶτά φησιν·

15 ἀλλὰ καὶ ὥς τοίηπερ ἐοῦσ' ἐν νηυσὶ νεέσθω.
 τα δὲ μειράκια τὰ ὥς τὸν Μενέλαον παραγενόμενα,
 ὁ Νέστορος υἱὸς καὶ ὁ Τηλέμαχος, ἐν οἴνῳ ὄντες καὶ
 ἐν γαμικῷ συμποσίῳ διατρίβοντες καὶ τῆς Ἑλένης
 παρακαθημένης, ὥς πρόπον ἐστίν, ἡσυχίαν ἄγοντες c
 20 πρὸς τὸ περιβόητον ἐκκεκωφωμένοι κάλλος. ὁ δὲ Σω-
 κράτης τίνος χάριν τῶν ἀνλητρίδων ἀνεχόμενος καὶ
 τοῦ ὀρχουμένου παιδὸς καὶ κιθαρίζοντος, ἔτι δὲ καὶ
 τῆς κυβιστώσεως γυναικὸς ἀπρεπῶς τὸ μῦθον ἀπείπατο
 (Xen. 2, 3); οὐδεὶς γὰρ ἂν αὐτοῖ ἀγέλαισσι ἠνέσχετο
 25 κατὰ νοῦν ἔχων ταῦτα τὰ ἔπη (Ar. Nub. 103)·

τοὺς ὠχρίωντας, τοὺς ἀνυποδῆτους λέγεις,
 ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

6 ἐσχηματίζον πως A (om. C) 7 καίπερ C: καὶ περὶ A
 8 περὶ ἧς Di: περὶ τῆς A 13 θεῇσ A 19 ἄγουσι C
 24 ἀγέλαισσι A: corr. C 26 τοὺς ὠτας τοὺς A (om. C): τοὺς
 ἐνερόχρωτας Nauck

καὶ μὴν ἀσύμφωνα καὶ τὰ μετὰ ταῦτα τῇ αὐστηρό-
d τητι. ὁ γὰρ δὴ Κριτόβουλος, μειράκιον ἀστεῖον, γέ-
ροντα <ῶντα> καὶ διδάσκαλον αὐτοῦ τὸν Σωκράτη
σκώπτει (4, 19) πολὺ τῶν Σιληνῶν αἰσχίονα λέγων
εἶναι. ὃ δὲ αὐτῷ διαμορφοσκοπεῖται καὶ κριτὰς ἐλό- 5
μενος τὸν τε παῖδα καὶ τὴν ὀρχηστρίδα προτίθησι
νικητήρια φιλήματα τῶν κριτῶν. τίς οὖν τῶν νέων
ἐντυχὼν τούτοις οὐκ ἐπιτριβήσεται μᾶλλον ἢπερ εἰς
ἀρετὴν <ᾶν> προαχθείη.

14. παρὰ δ' Ὀμήρῳ ἐν τῷ τοῦ Μενελάου συμπο- 10
σίῳ προβάλλουσιν ἀλλήλοις ὥσπερ ἐν διατριβῇ ζητή-
ματα καὶ πολιτικῶς ὁμιλοῦντες τέρπουσιν ἀλλήλους
e καὶ ἡμᾶς. ὁ γοῦν Μενέλαος παραγενομένων ἐκ τοῦ
λουτρῶνος τῶν περὶ τὸν Τηλέμαχον καὶ τῶν περὶ τὴν
ἐδωδὴν παρατεθέντων παρακαλεῖ μεταλαμβάνειν λέ- 15
γων τάδε (δ 60).

σίτου δ' ἄπτεσθον καὶ χαίρετον, αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου παυσάμενῳ εἰρησόμεθ' οἷτινες ἐστόν.
ἔπειτα προσεπιδίδωσι τῶν παρακειμένων αὐτῷ φιλαν-
θρωπενόμενος (65). 20

ὣς φάτο καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
f ὅπτ' ἐν χερσὶν ἐλῶν, τά ῥά οἱ γέρα πάροθεσαν αὐτῷ.
φαγόντες δ' ἐκεῖνοι μετὰ σιωπῆς, ὥς πρέπει νέοις,
ἀλλήλοις ὁμιλοῦσιν ἡρέμα προσκύψαντες οὐ περὶ
ἐδεσμάτων, φησὶν, οὐδὲ <τῶν> θεραπευνῶν τοῦ κε- 25
κληκότος ὑφ' ὧν ἐλούσαντο, περὶ δὲ τῶν κτημάτων
τοῦ ὑποδεξαμένου (74).

3 ὦντα add. K 4 σιληνῶν A: corr. C 9 ᾶν add. K,
προαχθήσεται Wilam 18 παυσάμενου A 25 φησὶν Hero-
dicus (cf. C. Schmidt de Herod. Crat. 1886) an Masurius?
τῶν add. K

Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται.
βέλτιον γὰρ οὕτως φησὶν ὁ Σέλευκος γράφεσθαι. Ἀρί-
σταρχος δὲ οὐ δεόντως γράφει·

Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλή. 189
5 οὐ γὰρ τῆς οἰκίας τὸ κάλλος μόνον ἀποθαυμάζουσι.
πῶς γὰρ ἤλεκτρον καὶ ἄργυρος καὶ ἐλέφας ἐν τοῖς
τοιχοῖς ἦν; ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τοῦ οἴκου εἰρήκασιν,
ὥς ἐστι 'δῶματα ἡγήεντα' (72). τοιαῦτα γὰρ δὴ τὰ
ὑπόροφα καὶ μεγάλα. περὶ δὲ τῶν σκευῶν τὸ (73)
10 χρυσοῦ τ' ἡλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἡδ' ἐλέφαντος.
οἷς εἰκότως ἐπιφέρεται·

Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. b
οὐκ ἐστὶν δ' ἀκόλουθον τῷ

15 Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλή
ἐπιφέρειν

ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά,
σόλοιον δὲ τῷ ἀσυνήθει τῆς ἀναγνώσεως. 15. ἔτι
τοίνυν οὐδ' ἡ αὐλή ἀρμόττει ἐπὶ τοῦ οἴκου. ὁ γὰρ
20 διαπνεόμενος τόπος αὐλή λέγεται, καὶ διαυλωνίζειν
φαιμέν τὸ δεχόμενον ἐξ ἑκατέρου πνεῦμα χωρίου. ἔτι
δὲ αὐλὸς μὲν τὸ ὄργανον, ὅτι διέρχεται τὸ πνεῦμα, c
καὶ πᾶν τὸ διατεταμένον εἰς εὐθύτητα σχῆμα αὐλὸν
καλοῦμεν ὥσπερ τὸ στάδιον καὶ τὸν κρουνὸν τοῦ
25 αἵματος (χ 18)·

αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ρῖνας παχὺς ἦλθε,
καὶ τὴν περικεφαλαίαν ὅταν ἐκ τοῦ μέσου πρὸς ὀρ-
θὸν ἀνατείνῃ αὐλῶπιν. λέγονται δὲ Ἀθήνησι καὶ
ἱεροὶ τινες αὐλῶνες, ὧν μέμνηται Φιλόχορος ἐν τῇ

9 ὑπόροφα A: corr. C 14 τῷ C: τὸ A 18 fort. τῷ
ἀσυνάπτω 20 fort. διαυλωνίζεσθαι 22 ὅτι K: ᾧ AC

ἐνάτῃ (FHG I 409). καλοῦσι δ' ἄρσενικῶς τοὺς αὐλῶ-
 νας, ὥσπερ Θουκυδίδης ἐν τῇ δ' (c. 103) καὶ πάντες
 οἱ καταλογάδην συγγραφεῖς, οἱ δὲ ποιηταὶ θηλυκῶς.
 d Καρκίνος μὲν Ἀχιλλεῖ (p. 619 N).
 βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα περὶδρομον στρατοῖ. 5
 καὶ Σοφοκλῆς Σκύθαις (fr. 503).
 κρημνούς τε καὶ σήραγγας ἥδ' ἐπακτίας
 αὐλῶνας.
 ἐκδεκτέον οὖν καὶ τὸ παρὰ Ἐρατοσθένει ἐν τῷ
 Ἑρμῇ θηλυκῶς εἰρησθαι (fr. 8 Hi) 'βαθὺς διαφύεται 10
 αὐλῶν' ἀντὶ τοῦ βαθεῖα, καθάπερ λέγεται 'θηλυς
 ἐέρση' (Hes. sc. 395). πᾶν οὖν τὸ τοιοῦτον αὐλή τε καὶ
 e αὐλῶν λέγεται. νῦν δὲ τὰ βασιλεια λέγουσιν αὐλάς,
 ὥσπερ Μένανδρος (IV 307 M).
 αὐλὰς θεραπεύειν καὶ σατράπας. 15
 καὶ Δίφιλος (II 572 K).
 αὐλὰς θεραπεύειν δ' ἐστίν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,
 ἢ φυγάδος ἢ πεινῶντος ἢ μαστιγίου,
 ἥτοι διὰ τὸ μεγάλους ἔχειν τοὺς πρὸ τῶν οἴκων ὑπαι-
 θρούς τόπους ἢ τῷ παραυλίζεσθαι καὶ παρακοιμᾶ- 20
 σθαι τοὺς δορυφόρους τοῖς βασιλείοις. Ὅμηρος δὲ
 τὴν αὐλὴν αἰεὶ τάττει ἐπὶ τῶν ὑπαίθρων τόπων, ἐνθα
 f ἦν ὁ τοῦ ἐρκείου Ζηνὸς βωμός. ὁ μέντοι γε Πηλεὺς
 καταλαμβάνεται (A 774)
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλειςον, 25
 σπένδων αἰθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοισι· ἱεροῖσι.
 ὁ δὲ Πρίαμος (Ω 640)
 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
 καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς προστάττει τοῖς περὶ τὸν Φήμιον (χ 375).
 19. 20 leg. ὑπαίθρους 23 fort. ὁ μὲν γὰρ Πηλεὺς
 26 ἐπαιθόμενοις A

- ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων εὖ ναιεταόντων
ἐκ φόνου εἰς ἀυλήν. 190
- ὅτι δὲ ὁμοῦ τόν τε οἶκον καὶ τὰ κτήματα ἐπήνεσεν
ὁ Τηλέμαχος ἐμφανίζει ὁ Μενέλαος (δ 78).
- 5 τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι.
ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
16. ἀλλὰ γὰρ ἐπανιτέον ἐπὶ τὸ συμπόσιον, ἐν ᾧ
Ὅμηρος ἐπιδεξίως ἀφορμὴν εὔρεν λόγων, ὥστε <κτή-
μασιν> κτήσιν συγκρίναι φίλου. οὐ γὰρ ὥς πρόβλημα
10 προτείνει, ἀλλ' ἐπιχαρίτως παρείρας ὁ Μενέλαος, ἐπειδὴ
ἤκουσε τῶν ἐπαίνων, τὸ μὲν εἶναι πλούσιος οὐκ ἀρ-
νεῖται· κἀνταῦθα δὲ περιελὼν τὸν φθόνον 'πολλὰ ὅ
γὰρ φησιν παθὼν' ἔχειν αὐτόν. οὐ μέντοι γε ἀξιοῖ
ἐαυτὸν θεοῖς συγκρίνειν.
- 15 ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
ἐνδειξάμενος δὲ φιλάδελφον ἦθος καὶ μετ' ἀνάγκης
φήσας ξῆν τε καὶ πλουτεῖν ἀντιπαρέθηκε τὸν τῆς φι-
λίας λόγον (97).
- ᾧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
20 ναίειν, οἳ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι οἷ τότ' ὄλοντο c
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ ἐκάς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
τίς ἂν οὔν τῶν ἐκρόνων ἐκείνων τῶν ὑπὲρ τοῦ τοι-
ούτου τεθνηκότων οὐκ ἂν κατ' ἀξίαν δόξειεν τὴν ἐπὶ
τῇ στερήσει τοῦ πατρὸς λύπην τῇ τοῦ πατρὸς εὐχα-
25 ρίστῳ μνήμῃ διορθουμένην; ὅπως δὲ μὴ δόξη κοινὸς

8. 9 κτήμασιν add. K 10 παρενείρας Mus 13 fort.
ἔχειν αὐτά, si quidem integra oratio; τὸν πλοῦτον intellegit
Schw 16. 17 significatur fortasse, ut monet Wilam, versus
quem quidam post v. 93 legisse dicuntur οὐδέ τι βουλόμενος,
ἀλλὰ κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης 23 κατ' ἀξίαν K: ἀνταξίαν A
ἀταξίαν C

εἶναι πρὸς πάντας τοὺς παραπλησίως αὐτῷ τὴν εὐ-
νοϊαν ἐνδεδειγμένους, ἐπήνεγκεν (104)·

τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἄχυνμένός περ,
d ὥς ἐνὸς ὅσπερ μοι ὕπνου ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδήν.
ἵνα δὲ μὴ φαίνεται μηδενὸς τῶν ἐκείνου παραμελῶν 5
ἐμνήσθη κατ' ὄνομα (110)·

ὀδύρονται νύ που αὐτὸν

Λαέρτης θ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια

Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.

τοῦ δὲ δακρύσαντος πρὸς τὴν μνήμην ἔ μὲν ἐφίστησι 10
κἂν τοσούτῳ <... τῇ> τῆς Ἑλένης ἐπεισόδιον κἀκεί-
e νης ἐκ τῆς ομοιότητος τεκμηραμένης — πάνυ γὰρ αἱ
γυναῖκες διὰ τὸ παρατηρεῖσθαι τὴν ἀλλήλων σωφρο-
σύνην δεινὰ τὰς ὁμοιότητας τῶν παίδων πρὸς τοὺς
γονέας ἐλέγξει — παρεμβάλλοντός τινα λόγον καὶ 15
τοῦ Πεισιστράτου — χρὴ γὰρ καὶ τοῦτον μὴ παρεῖναι
δορυφορήματος τρόπον — καὶ διαλεχθέντος εὐσχη-
μόνως περὶ τῆς αἰδοῦς τοῦ Τηλεμάχου, πάλιν ἐπι-
βάλλει ἰ Μενέλαος περὶ τῆς τοῦ Ὀδυσσεύος φιλίας
ὅτι μετὰ μόνου καταγηράναι μάλιστα ἂν ἤθελεν ἐκεί- 20
f νου. 17. κατὰ δὲ τὸ εἶκός οἱ μὲν δακρύουσιν, ἡ δ'
Ἑλένη Δίος οὔσα θυγάτηρ καὶ παρὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ
σοφῶν μεμαθηκυῖα πολλοὺς λόγους εἰς τὸν οἶνον ἐμ-
βάλλει πανακὲς τῷ ὄντι φάρμακον καὶ ἄρχεται διη-
γεῖσθαι τὰ περὶ τοῦ Ὀδυσσεύος μεταξὺ ταλασιουργίας 25
ἀπτομένη, οὐ δι' ἀρέσκειαν τοῦτο πράττουσα, ἀλλ'
191οἴκοθεν ἔχουσα τὴν τοιαύτην αἴρεσιν. ἡ γοῦν Ἀφρο-

11 hiatus not. Wilam, fort. scribendum κἂντὸς ἑαυτοῦ
<γενόμενος τῇ> τῆς Ἑλένης ἐπεισόδιον C 20. 21 ἤθελε
μετ' ἐκείνου AC: corr. Schw

δίτῃ ἐρχομένη πρὸς αὐτὴν μετὰ τὸ μονομάχιον εἰκάζεται (Γ 386)·

γρηὶ δὲ μιν εἰκυῖα παλαιγενεὶ προσέειπεν
εἰροκόμφ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταούσῃ
5 ἥσκειν εἴρια καλά.

ἐμφανίζεται δ' αὐτῆς οὐ παρέργως τὸ φίλεργον κακ-
τούτων (δ 123)·

τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην εὖτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππῃ δὲ τάπητα φέρειν μαλακοῦ ἐρίοιο,
10 Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τὸν οἱ ἔδωκεν ὅ
Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δάμαρ.

133 τὸν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλῶ παρέθηκε φέρουσα
νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ἡλακάτῃ τετάνυστο ἰοδυφεὲς εἶρος ἔχουσα.

15 ἔοικε δὲ καὶ αὐτὴ τὴν ἑαυτῆς καλλιτεχνίαν συνορᾶν.

τῷ γοῦν Τηλεμάχῳ πέπλον τινα δωρουμένην φησί (ο 125)·
δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι, c
μνημ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην,
σῇ δ' ἀλόχῳ φορέειν.

20 αὕτῃ δ' ἡ φιλεργία τὴν σωφροσύνην αὐτῆς καταμη-
νύει· οὐ χλιδῶσα γὰρ οὐδὲ θρυπτομένη διὰ τὸ κάλλος
εἰσάγεται. εὐρίσκεται γοῦν περὶ ἱστὸν ὑφαίνουσα καὶ
ποικίλλουσα (Γ 125)·

τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἥ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε,
25 δίπλακα μαρμαρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους d
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἐπασχον ὑπ' Ἄρῃος παλαμάων.

18. διδάσκει δ' ἡμᾶς Ὅμηρος ὅτι δεῖ καὶ τοὺς κε-

1 μονομαχεῖον A: corr. C 8 ἀδρᾶστη A 11 ἀλκιαν-
δρίππῃ A 15 φιλοτεχνίαν C 25 πολλέας A

κλημένους ἐφ' ἐστίασιν παρακαλεῖν ἀπανίστασθαι τοὺς
 κεκληκότας. ὁ μὲν Τηλέμαχος τὸν Μενέλαον (δ 294).
 ἄλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἤδη
 ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
 ἢ δὲ προσποιουμένη Μέντωρ εἶναι Ἀθηνᾶ πρὸς τὸν 5
 Νέστορα (γ 332).

- e ἄλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσασθε δὲ οἶνον,
 ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεδα· τοῖο γὰρ ὦρη.
 ἐν δὲ ταῖς τῶν θεῶν ἐορταῖς οὐδ' ὄσιον εἶναι δοκεῖ 10
 πλείω χρόνον παραμένειν. γνωμικῶς γοῦν φησιν παρὰ
 τῷ Ὀμήρῳ ἢ Ἀθηνᾶ (γ 335).
 ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικε
 δευτέρῳ θεῶν ἐν δαιτὶ θασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
 καὶ νῦν δὴ νόμος ἐκ θυσιῶν τινων πρὸ ἡλίου δύνον- 15
 f τος ἀπιέναι. καὶ παρ' Αἰγυπτίοις δὲ τὸ παλαιὸν
 σωφρονικῶς διεξήγετο τὸ τῶν συμποσίων γένος, καθ-
 ἄπερ εἴρηκεν Ἀπολλώνιος ὁ περὶ τούτων γεγρα-
 φώς. καθήμενοι μὲν γὰρ ἐδείπνου, τροφῇ τῇ λιτο-
 τάτῃ καὶ ὑγιεινοτάτῃ χρῶμενοι καὶ οἶνῳ τοσούτῳ 20
 ὅσος ἱκανὸς ἂν γένοιτο πρὸς εὐθυμίαν, ἣν ὁ Πίν-
 δαρος αἰτεῖται παρὰ τοῦ Διός (fr. 155).
 τί ἔρδων φίλος
 σοί τε, καρτερόβροντα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοίσαις
 Εὐθυμία τε μέλων <κεν> εἶην, 25
 τοῦτ' αἰτημί σε.

192 τὸ δὲ Πλάτωνος συμπόσιον οὐ συνέδριόν ἐστιν, οὐ
 βουλευτήριον, οὐ λέσχην φιλοσόφων. Σωκράτης γὰρ

17 fort. <πᾶν> τὸ τῶν συμποσίων γένος 18 non est Apol-
 lonius Acharnensis, qui de festis Atticis scripsit 23 ὅτι ἔρδων
 Bergk 24 fort. σοὶ μέν, καρτ. 25 μελῶν AC: corr. Cas
 κεν add. K 27 ὁ συνέδριον A: corr. C

οὐδὲ τοῦ συμποσίου ἀποστῆναι θέλει καίτοι Ἐρυξι-
 μάχου καὶ Φαίδρου καὶ ἄλλων τινῶν ἀποστάντων,
 ἀλλ' ἐργήγορε μετ' Ἀγάθωνος καὶ Ἀριστοφάνους καὶ
 πίνει ἐξ ἀργυροῦ φρέατος — καλῶς γάρ τις (Chamael.
 5 XI 461c) τὰ μεγάλα ποτήρια οὕτως ὠνόμασε — πίνει τ'
 ἐκ τῆς φιάλης ἐπιδέξια. φησὶ δὲ καὶ μετὰ τοῦτο τοὺς
 μὲν δύο νυστάζειν, καταδαρθεῖν δὲ πρότερον τὸν Ἀρι-
 στοφάνη, ἥδη δὲ ἡμέρας ὑποφαινούσης τὸν Ἀγάθωνα· b
 καὶ τὸν Σωκράτη κατακοιμήσαντα ἐκείνους ἀναστάντα
 10 ἀπιέναι εἰς τὸ Λύκειον, ἐξόν, φησὶν ὁ Ἡρόδικος, εἰς
 τοὺς Ὀμήρου Λαιστρυγόνους (κ 84),

ἐνθα κ' ἄνυπος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοῦς.

19. πᾶσα δὲ συμποσίον συναγωγὴ παρὰ τοῖς ἀρ-
 χαίοις τὴν αἰτίαν εἰς θεὸν ἀνέφερε, καὶ στεφάνοις
 15 ἐχρῶντο τοῖς οἰκείοις τῶν θεῶν καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς.
 καὶ δοῦλος οὐδεὶς ἦν ὁ διακονήσων, ἀλλ' οἱ νέοι τῶν
 ἐλευθέρων ὠνοχόουν, ὥς ὁ τοῦ Μενελάου υἱὸς καί-
 τοι νυμφίος ὑπάρχων καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς γάμοις. παρὰ c
 δὲ τῇ καλῇ Σαπφοῖ (fr. 51 B) καὶ ὁ Ἑρμῆς οἴνοχοεῖ
 20 τοῖς θεοῖς. καὶ τᾶλλα δὲ πάντα παρεσκεύαζον τοῖς
 δειπνοῦσιν ἐλεύθεροι. καὶ οἱ δειπνήσαντες ἀπελύ-
 οντο φωτὸς ὄντος. ἐν ἐνίοις δὲ καὶ τῶν Περσικῶν
 συμποσίων ἐρίνοντό τινες καὶ βουλαί, καθάπερ ἐν τῷ
 τοῦ Ἀγαμέμνονος κατὰ τὴν στρατείαν. τὸ δὲ τοῦ
 25 Ἀλκινόου συμπόσιον, πρὸς ὃ ἀποτετέταται <ὁ> τοῦ
 Ὀδυσσεύος λόγος (ι 5).

οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
 ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα, d
 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,

14 εἰς θεοὺς C 22—24 haec male contracta 25 ὁ
 add. K (v. 26 ὁ λόγος Mns)

ξένου ὑποδοχὴν ἔχει, ὄντων καὶ αὐτῶν τῶν Φαίακων
 τρυφερῶν. ὅπερ συμβάλλων τις πρὸς τὰ τῶν φιλο-
 σόφων συμπόσια κοσμιώτερον ἂν εὔροι, καίτοι τοῦτο
 περιέχον καὶ ἱλαρότητα καὶ παιδιὰν εὐσχήμονα. μετὰ
 γὰρ τὸν ἀγῶνα τὸν γυμνικὸν ἄδει ὁ ᾠδὸς (θ 267) 5
 'ἄμφ' Ἄρεος φιλότητα' μῦθόν τινα χλεύη κεκραμένον,
 καίτοι εἰς τὴν μνησθηροφορίαν ὑποθηκῶν ὑποτιθεμέ-
 e νων τῷ Ὀδυσσεῖ, ὥς [τοῦ Ἡφαίστου καὶ] τοῦ Κυλλο-
 ποδίωνος τὸν ἀνδρειότατον Ἄρη καταγωνισαμένον.

20. ἐκαθέζοντο δὲ καὶ δειπνοῦντες οἱ τότε. πολ- 10
 λαχοῦ γοῦν ὁ Ὀμηρὸς φησιν (α 145)·

ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
 ὁ γὰρ θρόνος αὐτὸ μόνον ἐλευθέριός ἐστιν καθέδρα
 σὺν ὑποποδίῳ, ὅπερ θρήνυν καλοῦντες ἐντεῦθεν αὐ-
 τὸν ὠνόμασαν θρόνον τοῦ θρήσασθαι χάριν, ὅπερ 15
 ἐπὶ τοῦ καθέζεσθαι τάσσουσιν, ὥς Φιλητᾶς (fr. 21
 Bach)·

θρήσασθαι δὲ πλατάνῳ γαίῃ ὑπο.

f ὁ δὲ κλισμὸς περιττοτέρως κεκόσμηται ἀνακλίσσει. τού-
 των δ' εὐτελέστερος ἦν ὁ δίφρος· τῷ γοῦν Ὀδυσσεῖ 20
 ἐπαίτη εἶναι δοκοῦντι 'δίφρον ἀεικέλιον, φησί (ν 259),
 καταθελς ὀλίγην τε τράπεζαν·

οἱ δὲ κρατῆρες αὐτοῖς, ὥσπερ ἔχει καὶ τοῦνομα,
 κεκραμένοι παρεστήκεσαν, ἐξ ὧν οἱ κοῦροι διακονού-
 μενοι τοῖς μὲν ἐντιμοτάτοις ἀεὶ πλήρες παρεῖχον τὸ 25
 ποτήριον, τοῖς δ' ἄλλοις ἐξ ἴσου διένεμον. ὁ γοῦν
 Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Ἰδομενέα φησί (Δ 262)·

2 τρυφηλῶν C 3 fort. καίτοι <καὶ> τοῦτο 6 φιλότητος
 C 7 καίτοι A: καὶ C 7. 8 ὑποθήκας ὑποτιθέμενον C
 8 glossam del. K (om. C) 13 αὐτομόνον A: αὐτὸς μόνον C
 16 φιλήτας A φιλήτας C 18 δὲ del. Mus λασίῃ ὑπο Hein-
 rich, cf. Anth. P. 16, 227 24 παρειστήκεισαν C

σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ 193

ἔσται, ὥσπερ ἐμοί, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
προέπινον δ' ἀλλήλοισι οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς (τοῦτο γὰρ
προεκπιεῖν ἐστίν), ἀλλὰ μεστὸν τὸν σκύφον (I 224).

5 πλησάμενος δ' οἶνοιο δέπας δαΐδεκτ' Ἀχιλλῆα.
ὅσάκις δὲ καὶ τροφὰς ἐλάμβανον, προειρήκαμεν ἤδη
(I 11b) ὅτι δὴ τρεῖς ἦσαν διὰ τὸ τὸ αὐτό ποτε μὲν ἄρι-
στον, ποτὲ δὲ δειπνον ὀνομάζεσθαι. γελοῖοι γὰρ εἰσιν
οἱ φάσκοντες ὅτι καὶ τέσσαρας ἐλάμβανον, ἐπεὶ ὁ
10 ποιητῆς ἔφη (q 599) 'σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας,' οὐ νο-
οῦντες ὅτι λέγει τὸν δειλινὸν διατρίψας χρόνον. ὅμως b
δὲ οὐδεὶς δείξει παρὰ τῷ ποιητῇ τρεῖς τινα λαμβά-
νοντα τροφάς. διαμαρτάνουσι δὲ πολλοὶ παρὰ τῷ
ποιητῇ ἐφεξῆς τιθέντες τούτους τοὺς στίχους (d 55).

15 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων.
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας.
εἰ γὰρ εἶδατα παρέθηκεν ἡ ταμίη, δῆλον ὥς κρεάτων
λείψανα τυγχάνοντα, τὸν δαιτρὸν οὐκ ἔδει παρεισφέ-
20 ρειν. διόπερ τὸ δίστιχον ἀπαρκεῖ. ἀπαλλαγέντων δὲ
τῶν δειπνούντων αἱ τράπεζαι ἐβαστάζοντο, ὥσπερ παρὰ
τοῖς μνηστῆρσι καὶ τοῖς Φαίαξιν, ἐφ' ὧν καὶ λέγει
(η 232).

ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός, c
25 δῆλον ὥς τα ἀγγεῖα. καὶ γὰρ τῶν ὅπλων τὰ σκεπαστικά,
θώρακα καὶ κνημῖδας καὶ τὰ τούτοις ἐμφορῇ λέγουσιν
ἔντη, καθάπερ ἀγγεῖα τῶν τοῦ σώματος μερῶν ὄντα.
τῶν δὲ ἡρωικῶν οἰκῶν τοὺς μείζοντας Ὅμηρος μέγαρον

5 ἀχιλλῆα A: corr. C 10 διεληήσας A: corr. C 19 λει-
ψάνων A: corr. C 27 ἀγγεῖα Di (cf. Apoll. soph. 69, 17):
αἵτια A

καλεῖ καὶ δώματα καὶ κλισίας, οἱ δὲ νῦν ξενῶνας καὶ ἀνδρῶνας ὀνομάζουσι.

21. τί οὖν ὀνομάσομεν, ἄνδρες φίλοι, τὸ συμπόσιον ὅπερ Ἀντίλοχος ὁ Ἐπιφανῆς μὲν κληθεῖς, Ἐπι-
d μανῆς δ' ἐκ τῶν πράξεων ὀνομασθεῖς; βασιλεὺς δ' 5
ἦν οὗτος [τῶν Συριακῶν] τῶν ἀπὸ Σελεύκου εἰς·
περὶ οὗ φησι Πολύβιος (26, 1) τάδε, ὥς ἑποδιδρά-
σκων ἐκ τῆς αὐλῆς ἐνότε τοὺς θεραπεύοντας οὗ τύχοι
τῆς πόλεως ἀλύων ἐφαίνετο δεύτερος καὶ τρίτος· μά-
λιστα δὲ πρὸς τοῖς ἀργυροκοπέοις εὐρίσκετο καὶ χρυ- 10
σοχοείοις εὐρησιλογῶν καὶ φιλοτεχνῶν πρὸς τοὺς το-
ρευτὰς καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας. ἔπειτα καὶ μετὰ
δημοτῶν ἀνθρώπων συγκαταβαίνων ὥμιλλει ὃ τύχοι
καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων συνέπινε τῶν εὐτελε-
e στάτων. ὅτε δὲ τῶν νεωτέρων αἰσθητοῖό τινας συν- 15
ευωχουμένους, οὐδεμίαν ἔμφασιν ποιήσας παρῆν ἐπι-
κωμάζων μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, ὥστε τοὺς
πολλοὺς διὰ τὸ παράδοξον ἀφισταμένους φεύγειν.
πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἀποθέμενος ἐσθῆτα
τήβενναν ἀναλαβὼν περιήει κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀρχαι- 20
ρεσιάζων καὶ τοὺς μὲν δεξιούμενος, τοὺς δὲ καὶ περι-
πτύσσων παρεκάλει φέρειν αὐτῷ τὴν ψῆφον, ποτὲ μὲν
ὥς ἀγορανόμος γένηται, ποτὲ δὲ καὶ ὥς δήμαρχος.
f τυχὰν δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ καθίσας ἐπὶ τὸν ἐλεφάντινον
δίφρον κατὰ τὸ παρὰ Ῥωμαίοις ἔθος διήκουε τῶν 25
κατὰ τὴν ἀγορὰν γινομένων συναλλαγμάτων καὶ διέ-

2 νομίζουσι A: corr. Cas 3 fort. νομίσομεν s. νομιούμεν
4 Ἀντίλοχος <συνήγαγεν> Schw 6 glossam del. K 9 ἀλύων
Cas ex Diod. 29, 32: αὐτῶν A 10. 11 ἀργυροκοπέοις et
χρυσόχοις A: corr. C 11 εὐρησιλογῶν Schw 13 ὃ s:
δ AC, οἱ Diod 17 μετὰ κεραμείου A: corr. e Diod 23 fort.
γενησόμενος

κρινε μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ προθυμίας. ἐξ ὧν
 εἰς ἀπορίαν ἤγε τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐπεικεῖς· οἱ μὲν
 γὰρ ἀφελῇ τινα αὐτὸν εἶναι ὑπελάμβανον, οἱ δὲ μαι-
 νόμενον. καὶ γὰρ περὶ τὰς δωρεὰς ἦν παραπλήσιος·
 5 ἐδίδου γὰρ τοῖς μὲν ἀστραγάλους δορκαδεῖους, τοῖς¹⁹⁴
 δὲ φοινικοβαλάνους, ἄλλοις δὲ χρυσίον. καὶ ἐξ ἀπαν-
 τήσεως δέ τισι συντυγχάνων οὐς μὴ ἐωράκει ποτὲ
 ἐδίδου δωρεὰς ἀπροσδοκῆτους. ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὰς
 πόλεις θυσίαις καὶ ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς τιμαῖς πάν-
 10 τας ὑπερέβαλλε τοὺς βεβασιλευκότας. τοῦτο δ' ἂν τις
 τεκμήραιτο ἔκ τε τοῦ παρ' Ἀθηναίοις Ὀλυμπιείου καὶ
 τῶν περὶ τὸν ἐν Διήλῳ βωμὸν ἀνδριάντων. ἐλούετο
 δὲ καὶ τοῖς δημοσίοις βαλανείοις ὅτε δημοτῶν ἦν τὰ
 βαλανεῖα πεπληρωμένα, κεραμίων εἰσφερομένων αὐτῷ b
 15 μύρων τῶν πολυτελεστάτων. ὅτε καὶ τινος εἰπόντος
 'μακάριοί ἐστε ὑμεῖς οἱ βασιλεῖς οἱ καὶ τούτοις χρώ-
 μενοι καὶ ὀδωδότες ἡδύ,' [καὶ] μηδὲν τὸν ἄνθρωπον
 προσειπὼν ὅπου 'κεῖνος τῇ ἐξῆς ἐλούετο ἐπεισελθὼν
 ἐποίησεν αὐτοῦ καταχυθῆναι τῆς κεφαλῆς μέγιστον
 20 κεράμιον πολυτελεστάτου μύρου τῆς στακτῆς καλου-
 μένης, ὥς πάντας ἀναστάντας κυλίεσθαι <τοὺς> λουο-
 μένους τῷ μύρῳ καὶ διὰ τὴν γλισχρότητα καταπί-
 πτοντας γέλωτα παρέχειν, καθάπερ καὶ αὐτὸν τὸν βα- c
 σιλέα. 22. ἰ δ' αὐτὸς οὗτος βασιλεὺς (Polyb. 31, 3)
 25 ἀκούσας τοὺς ἐν τῇ Μακεδονίᾳ συντετελεσμένους ἀγῶ-
 νας ὑπὸ Αἰμιλίου Παύλου τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ,
 βουλόμενος τῇ μεγαλοδωρίᾳ ὑπερᾶραι τὸν Παῦλον

7 πῶποτε K 8. 9 περὶ τὰς πόλεις Mein, θεραπείαις (pro
 θυσίαις) Wilam 14 κεραμείων A: corr. Mus 16 τοιού-
 τοις C 17 καὶ om. C 18 κεῖνος A ἐκεῖνος C 21 τοὺς
 add. Wilam 27 μεγαλοεργίδωρεᾶι A μεγαλοεργίᾳ C: corr.
 Cas (μεγαλοδωρεᾶ)

ἐξέπεμψε πρέσβεις καὶ θεωροὺς εἰς τὰς πόλεις καταγ-
 γελοῦντας τοὺς ἐσομένους ἀγῶνας ὑπὸ αὐτοῦ ἐπὶ
 Δάφνης· ὥς πολλὴν γενέσθαι τῶν Ἑλλήνων σπουδὴν
 εἰς τὴν ὥς αὐτὸν ἄφιξιν. ἀρχὴν δ' ἐποιήσατο τῆς
 πανηγύρεως τὴν πομπεῖαν οὕτως ἐπιτελεσθεῖσαν. καθ- 5
 d ηγοῦντό τινες Ῥωμαικὸν ἔχοντες καθοπλισμὸν ἐν
 θώραξιν ἀλυσιδωτοῖς, ἄνδρες ἀκμάζοντες ταῖς ἡλι-
 κίαις πεντακισχίλιοι· μεθ' οὓς Μυσοὶ πεντακισχίλιοι.
 συνεχεῖς δ' ἦσαν Κίλικες εἰς τὸν τῶν εὐζώνων τρό-
 πον καθωπλισμένοι τρισχίλιοι, χρυσοῦς ἔχοντες στε- 10
 φάνους. ἐπὶ δὲ τούτοις Θρᾷκες τρισχίλιοι καὶ Γα-
 λάται πεντακισχίλιοι. τούτοις ἐπέβαλλον Μακεδόνες
 δισμύριοι καὶ χαλκᾶσπιδες πεντακισχίλιοι, ἄλλοι δὲ
 ἀργυράσπιδες· οἷς ἐπηκολούθει μονομάχων ξεύγη δια-
 e κόσια τεσσαράκοντα. τούτων κατόπιν ἦσαν ἱππεῖς 15
 Νισαῖοι μὲν χίλιοι, πολιτικοὶ δὲ τρισχίλιοι, ὧν οἱ
 μὲν πλείους ἦσαν χρυσοφάλαροι καὶ χρυσοστέφανοι,
 οἱ δ' ἄλλοι ἀργυροφάλαροι. μετὰ δὲ τούτους ἦσαν
 οἱ λεγόμενοι ἑταῖροι ἱππεῖς· οὗτοι δὲ ἦσαν εἰς χιλίους,
 πάντες χρυσοφάλαροι. τούτοις συνεχεῖς ἦν τὸ τῶν 20
 φίλων σύνταγμα, ἴσον καὶ κατὰ τὸ πλῆθος καὶ κατὰ
 τὸν κόσμον. ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπίλεκτοι χίλιοι, οἷς ἐπη-
 κολούθει τὸ καλούμενον ἄγημα, κράτιστον εἶναι δο-
 f κοῦν σύστημα τῶν ἱππέων, περὶ χιλίους. τελευταία
 δ' ἦν ἡ κατάφρακτος ἵππος, οἰκείως τῇ προσηγορίᾳ 25
 τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐσκεπασμένων τοῖς ὅπλοις·
 ἦσαν δὲ καὶ αὐτοὶ χίλιοι καὶ πεντακόσιοι. πάντες δ'

9 συνεχεῖς ἦσαν· κίλικες δ' A (similiter C): corr. Di
 13 haec mutila videntur, velut δισμύριοι, <χρυσάσπιδες μὲν μύ-
 ριοι> καὶ χαλκ. πεντ., <οἱ> δὲ ἄλλοι, cf. v. 16. 17 16 πισαῖοι
 AC: corr. Cas

οἱ προειρημένοι εἶχον πορφυρᾶς ἐφαπτίδας, πολλοὶ δὲ
καὶ διαχρύσους καὶ ζωατάς. ἐπὶ δὲ τούτοις ἔξιππα
μὲν ἦν ἑκατόν, τέθριππα δὲ τεσσαράκοντα· ἔπειτα
ἐλεφάντων ἄρμα καὶ συνωρίς· καθ' ἕνα δὲ εἶποντο
5 ἐλέφαντες διεσκευασμένοι τριάκοντα καὶ ἑξ. 23. τὴν
δ' ἄλλην πομπὴν λέγειν ἐστὶ δυσέφικτον, ὥς ἐν κε-
φαλαίῳ δὲ λεκτέον. ἔφηβοι μὲν γὰρ ἐπόμεπυσαν εἰς
ὀκτακοσίους, χρυσοῦς ἔχοντες στεφάνους, βόες δ' εὐ-195
τραφεῖς περὶ χιλίους, θεωρίδες δὲ βραχὺ λείπουσαι
10 τριακοσίων, ἐλεφάντων δὲ ὀδόντες ὀκτακόσιοι. τὸ δὲ
τῶν ἀγαλμάτων πλῆθος οὐ δυνατόν ἐξηγήσασθαι·
πάντων γὰρ τῶν παρ' ἀνθρώποις λεγομένων ἢ νομι-
ζομένων θεῶν ἢ δαιμόνων, προσέτι δὲ ἡρώων εἰδωλα
διήγετο, τὰ μὲν κεχρυσωμένα, τὰ δ' ἡμφιεσμένα στο-
15 λαῖς διαχρύσοις. καὶ πᾶσι τούτοις οἱ προσήκοντες
μῦθοι κατὰ τὰς παραδεδομένης ἱστορίας ἐν διασκευ-
αῖς πολυτελέσι παρέκειντο. εἶπετο δ' αὐτοῖς καὶ Νυ- b
κτὸς εἰδωλον καὶ Ἡμέρας, Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ, καὶ
'Hoῦς καὶ Μεσημβρίας. τὸ δὲ τῶν χρυσωμάτων καὶ
20 ἀργυρωμάτων πλῆθος οὕτως ἄν τις ὑπονοήσειεν ὅσον
ἦν· ἐνὸς γὰρ τῶν φίλων Διονυσίου τοῦ ἐπιστολια-
γράφου χίλιοι παῖδες ἐπόμεπυσαν ἀργυρώματα ἔχον-
τες, ὧν οὐδὲν ἐλάττον' ὅλην εἶχεν δραχμῶν χιλίων.
βασιλικοὶ δὲ παῖδες παρῆλθον ἑξακόσιοι χρυσώματα
25 ἔχοντες. ἔπειτα γυναῖκες ἐκ χρυσῶν καλπίδων μύροις
ἔραινον εἰς διακοσίας. ταύταις δ' ἑξῆς ἐπόμεπυν c
ἐν χρυσόποσι μὲν φορεῖσις ὀγδοήκοντα γυναῖκες, <ἐν>

5 διεσκευασμένοι recte, cf. p. 198 b
corr. C 9 θεωρία AC: corr. Cas
21. 22 ἐπιστολαγράφου A: corr. Schw
corr. Mein 27 ἐν add. Mein

8. 9 εὐτραφεῖς A:
14 fort. παρήγετο
23 ἑλαττονολκήν A:

ἄργυρόποσι δὲ πεντακόσιαι καθήμεναι, πολυτελεῶς
 διεσκευασμένοι. καὶ τῆς μὲν πομπῆς τὰ ἐπιφανέστατα
 ταῦτα ἦν. 24. ἐπιτελεσθέντων δὲ τῶν ἀγώνων καὶ
 μονομαχιῶν καὶ κυνηγεσίων κατὰ τριάκονθ' ἡμέρας,
 ἐν αἷς τὰς θέας συνετέλει, πέντε μὲν τὰς πρώτας ἐν 5
 τῷ γυμνασίῳ πάντες ἐκ χρυσῶν ὀλκείων ἡλείφοντο
 d κροκίνῳ μύρῳ· ἦν δὲ ταῦτα πεντεκαίδεκα, καὶ κιννα-
 μωμίνου τὰ ἕσα καὶ ναρδίνου. παραπλησίως δὲ καὶ
 ταῖς ἐξῆς εἰσεφέρετο τήλινον, ἀμαράκινον, ἔρινον,
 πάντα διαφέροντα ταῖς εὐωδίαις. ἔστωτο δὲ εἰς 10
 εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια πεν-
 τακόσια μετὰ τῆς πολυτελεστάτης διασκευῆς. ὁ δὲ
 χειρισμὸς ἐγένετο τῶν πραγμάτων δι' αὐτοῦ τοῦ βασι-
 λέως. ἵππον γὰρ ἔχων εὐτελῆ παρέτρεχε παρὰ τὴν
 πομπήν, τοὺς μὲν προάγειν κελεύων, τοὺς δὲ ἐπέχειν. 15
 e κατὰ δὲ τοὺς πότους αὐτὸς ἐπὶ τὰς εἰσόδους ἐφιστά-
 μενος οὓς μὲν εἰσῆγεν, οὓς δ' ἀνέκλινε, καὶ τοὺς
 διακόνους δὲ τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας αὐτὸς
 εἰσῆγε. καὶ περιπορευόμενος οὗ μὲν προσεκάθιζεν,
 οὗ δὲ προσανέπιπτε· καὶ ποτε μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ 20
 τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μεταν-
 ἴστατο καὶ περιῆει τὸν πότον προπόσεις λαμβάνων
 ὁρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις, ἅμα δὲ καὶ τοῖς ἀκροά-
 μασι προσπαίζων. προιούσης δ' ἐπὶ πολὺ τῆς συνου-
 f σίας καὶ πολλῶν ἤδη κεχωρισμένων ὑπὸ τῶν μίμων 25
 ὁ βασιλεὺς εἰσεφέρετο ὅλος κεκαλυμμένος καὶ εἰς τὴν
 γῆν ἐτίθετο ὥς εἷς ὢν δῆτα τῶν μίμων· καὶ τῆς
 συμφωνίας προκαλουμένης ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο καὶ

6 ὀλκείων A: corr. Ursinus 9 εἰρίνον A: corr. Cas 17 εἰσ-
 ἡγάγε A: corr. X 439 c, διέταττεν Diod. 31, 16, 2 26 συγ-
 κεκαλυμμένος 439 d, περιεκαλ. Diod

ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γελωτοποιῶν, ὥστε πάντας αἰσχυ-
νομένους φεύγειν. ταῦτα δὲ πάντα συνετελέσθη ἐξ
ᾧ τὰ μὲν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐνοσφίσατο παρασπον-
δήσας τὸν Φιλομήτορα βασιλέα παιδίσκον ὄντα, <τὰ>
5 δὲ καὶ τῶν φίλων συμβαλλομένων. ἱεροσυλήκει δὲ
καὶ τὰ πλείστα τῶν ἱερῶν.'

25. Θαυμασάντων δὲ τῶν δαιτυμόνων τὴν τε τοῦ¹⁹⁶
βασιλέως διάνοιαν ὥς οὐκ ἐπιφανής, ἀλλ' ὄντως ἐπι-
μανής ὑπῆρχε, ... προσέθηκεν ὁ Μασούριος περὶ τῆς
10 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γεγενημένης ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστου
Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου βασιλέως πομπῆς Καλ-
λίξεινον τὸν Ῥόδιον ἱστοροῦντα ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ
Ἀλεξανδρείας, ὅς φησι (FHG III 58): 'πρὸ δὲ τοῦ ἄρξα-
σθαι τὴν κατασκευασθεῖσαν σκηνὴν ἐν τῷ τῆς ἄκρας
15 περιβόλῳ χωρὶς τῆς τῶν στρατιωτῶν καὶ τεχνιτῶν καὶ
παρεπιδήμων ὑποδοχῆς ἐξηγήσομαι· καλὴ γὰρ εἰς ὑπερ-
βολὴν ἄξια τε ἀκοῆς ἐγενήθη. τὸ μὲν οὖν μέγεθος αὐτῆς b
ἐκατὸν τριάκοντα κλίνας ἐπιδεχόμενον κύκλῳ, διασκευὴν
δ' εἶχε τοιαύτην. κίονες διεστάθησαν ξύλινοι πέντε μὲν
20 κατὰ πλευρὰν ἐκάστην τοῦ μήκους πεντηκονταπήχεις
πρὸς ὕψος, ἐνὶ δὲ ἐλάττους κατὰ πλάτος· ἐφ' ᾧ ἐπι-
στύλιον καθηρμόσθη τετράγωνον, ὑπερεῖδον τὴν σύμ-
πασαν τοῦ συμποσίου στέγην. αὕτη δ' ἐνεπετάσθη
κατὰ μέσον οὐρανίσκῳ κοκκινοβαφεῖ περιλεύκῳ, καθ'
25 ἐκότερον δὲ μέρος εἶχε δοκοὺς μεσολεύκοις ἐμπετάσμασι
πυργωτοῖς κατειλημέναις, ἐν αἷς φατνώματα γραπτὰ c

4 τὰ add. Mus 9 supplendum fere καὶ τὴν Μασουρίου
σοφίαν, cf. cap. 64 14 σκηνὴν male collocatum 15 χάριν
τῆς C 18 ὑποδεχόμενον C 19 δὲ ἔχει A: corr. Schw δ'
ἐστάθησαν A: corr. Mus 21 τὸ ὕψος C (om. πρὸς) ἐλάττω
A: corr. Mus 26 κατειλημμέναις A: corr. Schw, nisi forte
διειλημμέναις fuit 26 sq ἐν αἷς — ἐτέτακτο non satis intellego

κατὰ μέσον ἐτέτακτο. τῶν δὲ κίωνων οἱ μὲν τέσσαρες
ὁμοίωντο φοίνικιν, οἱ δ' ἄνὰ μέσον θύρσων εἶχον
φαντασίαν. τούτων δ' ἐκτὸς περίστυλος ἐπεποιήτο
σῦριγξ ταῖς τρισὶ πλευραῖς καμαρωτὴν ἔχουσα στέγην,
ἐν ᾗ τὴν τῶν κατακειμένων ἀκολουθίαν ἐστάναι συν- 5
έβαινε. ἥς τὸ μὲν ἐντὸς ἀνάλαις περιείχετο φοινι-
κίαις, ἐπὶ δὲ τῶν ἄνὰ μέσον χωρῶν δοραὶ θηρίων
d παράδοξοι καὶ τῇ ποικιλίᾳ καὶ τοῖς μεγέθεσιν ἐκρέ-
μαντο. τὸ δὲ περιέχον αὐτὴν ὑπαιθρον μυρρίναις καὶ
δάφναις ἄλλοις τε ἐπιτηδείοις ἔρνεσιν ἐργόνει συνηρε- 10
φές. τὸ δ' ἔδαφος πᾶν ἄνθεσι κατεπέπαστο παντοίοις.
ἡ γὰρ Αἴγυπτος καὶ διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος ἀέρος
εὐκρασίαν καὶ διὰ τοὺς κηπεύοντας τὰ σπανίως καὶ
καθ' ὥραν ἐνεστηκυῖαν ἐν ἑτέροις φυόμενα τόποις
ἄφθονα γεννᾷ καὶ διὰ παντός, καὶ οὔτε ῥόδον οὔτε 15
λευκόιον οὔτ' ἄλλο ῥαδίως ἄνθος ἐκλιπεῖν οὐδὲν οὐ-
δέποτ' εἶωθεν. διὸ δὴ καὶ κατὰ μέσον χειμῶνα τῆς
ὑποδοχῆς τότε γενηθείσης παράδοξος ἡ φαντασία [τότε]
e τοῖς ξένοις κατέστη. τὰ γὰρ εἰς μίαν εὐρεθῆναι στε-
φάνωσιν οὐκ ἂν δυνηθέντα ἐν ἄλλῃ πόλει ῥαδίως, 20
ταῦτα καὶ τῷ πλήθει τῶν κατακειμένων ἐκεχορήγητο
εἰς τοὺς στεφάνους ἀφθόνως καὶ εἰς τὸ τῆς σκηνῆς
ἔδαφος κατεπέπαστο χύδην, θείου τινὸς ὥς ἀληθῶς
ἀποτελοῦντα λειμῶνος πρόσοψιν. 26. διέκειτο δὲ ἐπὶ
μὲν τῶν τῆς σκηνῆς παραστάδων ζῶα μαρμαρίνα τῶν 25
πρώτων τεχνιτῶν ἑκατόν. ἐν δὲ ταῖς ἄνὰ μέσον χώραις
πίνακες τῶν Σικωνικῶν ζωγράφων, ἐναλλάξ δ' ἐπί-

1 ἐτέτατο Villebrun 6 ἥς i. e. τῆς σκηνῆς, non iam τῆς
σύριγγος ἀνάλαις A: corr. ε 7 χώρων A: corr. Cas, cf.
litt. e 16 ἐκλιπεῖν C fort. recte 18 τότε del. Schw
21 ἐχορηγεῖτο A: corr. Mein 27 σικωνικῶν A: corr. C

λεκτοὶ εἰκασίαι παντοῖαι καὶ χιτῶνες χρυσοῦφεῖς ἐφα-
 πτίδες τε κάλλισται, τινὲς μὲν εἰκόνας ἔχουσαι τῶν f
 βασιλέων ἐνυφασμένους, αἱ δὲ μυθικὰς διαθέσεις. ὑπερ-
 ἄνω δὲ τούτων θυρεοὶ περιέκειντο ἐναλλάξ ἀργυροῖ
 5 τε καὶ χρυσοῖ. ἐν δὲ ταῖς ἐπάνω τούτων χώραις οὖ-
 σαις ὀκταπῆχεσιν ἄντρα κατεσκεύαστο κατὰ μὲν τὸ
 μῆκος τῆς σκηνῆς ἕξ ἐν ἑκατέρᾳ πλευρᾷ, κατὰ πλάτος
 δὲ τέτταρα· συμπόσιά τε ἀντία ἀλλήλων <ἐν> αὐτοῖς
 τραγικῶν τε καὶ κωμικῶν καὶ σατυρικῶν ζώων ἀληθι-197
 10 νὸν ἐχόντων ἱματισμόν, οἷς παρέκειτο καὶ ποτήρια
 χρυσᾶ. κατὰ μέσον δὲ τῶν ἄντρων νύμφαι ἐλείφθη-
 σαν, ἐν αἷς ἔκειντο Δελφικοὶ χρυσοῖ τρίποδες ὑπο-
 στήματ' ἔχοντες. κατὰ δὲ τὸν ὑψηλότετον τόπον τῆς
 ὀροφῆς ἀέτοί κατὰ πρόσωπον ἦσαν ἀλλήλων χρυσοῖ,
 15 πεντεκαίδεκαπῆχες τὸ μέγεθος. ἔκειντο δὲ κλῖναι
 χρυσαῖ σφιγγόποδες ἐν ταῖς δυσὶ πλευραῖς ἑκατόν· ἡ
 γὰρ κατὰ πρόσωπον ἀψὶς ἀφείτ' ἀναπεπταμένη. ταύ- b
 ταις δ' ἀμφίταποι ἀλουργεῖς ὑπέστρωντο τῆς πρώτης
 ἐρέας, καὶ περιστρώματα ποικίλα διαπρεπῆ ταῖς τέχναις
 20 ἐπῆν. ψιλαὶ δὲ Περσικαὶ τὴν ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν
 χώραν ἐκάλυπτον, ἀκριβῆ τὴν εὐγραμμίαν τῶν ἐνυ-
 φασμένων ἔχουσαι ζωδίων. παρετέθησαν δὲ καὶ τρί-
 ποδες τοῖς κατακειμένοις χρυσοῖ διακόσιοι τὸν ἀριθμόν,
 ὥστ' εἶναι δύο κατὰ κλίνην, ἐπ' ἀργυρῶν διέδρων.
 25 ἐκ δὲ τῶν ὀπισθεν πρὸς τὴν ἀπόνηψιν ἑκατὸν ἀργυραῖ
 λεκάναι καὶ καταχύσεις ἴσαι παρέκειντο. ἐπεπήγει δὲ

1 παντοῖαι A: corr. Schw 4. 5 ἀργυραὶ τε καὶ χρυσαῖ
 A: corr. Cas 8 ἐν add. Cas 11 νύμφαι corruptum, νυμ-
 φαῖα (et deinceps ἐν οἷς) Cas 13 ἔχοντες <ἀργυρᾷ> Mein
 15 ἔκειντο i. e. in ipso tentorio, narratio compendiata δὲ καὶ
 κλῖναι C 17 ὄψις A: corr. Wilam 24 δένδρων C, cf. Et.
 M. 409, 36 25 ἀπόνηψιν Rohde: ἄποψιν A

c τοῦ συμποσίου καταντικρὺ καὶ ἑτέρα κλίνη πρὸς τὴν
 τῶν κυλίκων καὶ ποτηρίων τῶν τε λοιπῶν τῶν πρὸς
 τὴν χρῆσιν ἀνηκόντων [καὶ] κατασκευασμάτων ἔκθεσιν·
 ἃ δὴ πάντα χρυσᾶ τε ἦν καὶ διάλιθα, θαυμαστὰ ταῖς
 τέχναις. τούτων δὲ τὴν μὲν κατὰ μέρος κατασκευὴν 5
 καὶ τὰ γένη μακρὸν ἐπεφαίνετό μοι δηλοῦν· τὸ δὲ τοῦ
 σταθμοῦ πλῆθος εἰς μύρια τάλαντα ἀργυρίου τὴν σύμ-
 πασαν εἶχε κατασκευὴν. 27. ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ τὰ κατὰ
 τὴν σκηνὴν διεληλύθαμεν, ποιησόμεθα καὶ τὴν τῆς
 πομπῆς ἐξήγησιν. ἦγετο γὰρ διὰ τοῦ κατὰ τὴν πόλιν 10
 d σταδίου. πρώτη δ' ἐβάδιζεν <ῆ> Ἐωσφόρου· καὶ γὰρ
 ἀρχὴν εἶχεν ἡ πομπὴ καθ' ὃν ὁ προειρημένος ἀστὴρ
 φαίνεται χρόνον. ἐπειθ' ἡ τοῖς τῶν βασιλέων γονεῦσι
 κατωνομασμένη. μετὰ δὲ ταύτας αἱ τῶν θεῶν ἀπάν-
 των, οἰκείαν ἔχουσαι τῆς περὶ ἕκαστον αὐτῶν ἱστορίας 15
 διασκευὴν. τὴν δὲ τελευταίαν Ἐσπέρου συνέβαινε
 εἶναι, τῆς ὥρας εἰς τοῦτον συναγωγῆς τὸν καιρὸν.
 τὰ δὲ κατὰ μέρος αὐτῶν εἴ τις εἰδέναι βούλεται, τὰς
 e τῶν πεντετηρίδων γραφὰς λαμβάνων ἐπισκοπεῖτω. τῆς
 δὲ Διονυσιακῆς πομπῆς πρῶτοι μὲν προήεσαν οἱ τὸν 20
 ὄχλον ἀνείργοντες Σιληνοί, πορφυρᾶς χλαμύδας, οἳ
 δὲ φοινικίδας ἡμφιεσμένοι. τούτοις δ' ἐπηκολούθουν
 Σάτυροι καθ' ἕκαστον τοῦ σταδίου μέρος εἴκοσι, λαμ-
 πάδας φέροντες κισσίνας διαχρύσους. μεθ' οὗς Νῆκαι

1 ἑτέρα σκηνὴ Mein 2 κυλικίων A: corr. C, ubi (v. 5)
 τῶν δὲ κυλικίων τὴν κατὰ μέρος κατασκευὴν 3 καὶ del. Cas
 6 διεφαίνετο C 8 fort. ἀνῆγε vel συνῆγε (pro εἶχε) 11 ἡ add. K
 14 ἐπωνομασμένη superscr. κατω C 15 ἑκάστων A: corr.
 Wilam 17 εἰς τοῦτο AC: corr. K 21 σιληνοί A: corr. C
 χλαμίδας AC: corr. Di 23 fort. καθ' ἑκάτερον, ut fuerint
 quadraginta, sicut infra pag. 439, 10 μέρους A: corr. Mus
 24 κισσίνας delendum videtur, cf. p. 198 extr post Νῆκαι fort.
 numerale intercidit

χρυσᾶς ἔχουσαι πτέρυγας. ἔφερον δ' αὐται θυμιατή-
 ρια ἑξαπήχη κισσίνοις διαχρύσοις κλωσὶ διακεκοσμη-
 μένα, ζῶωτοὺς ἐνδεδυκυῖαι χιτῶνας, αὐταὶ δὲ πολὺν
 κόσμον χρυσοῦν περικείμεναι. μετὰ δὲ ταύτας εἶπετο f
 5 βωμὸς ἑξάπηχυς διπλοῦς κισσίνῃ φυλλάδι διαχρύσῳ
 πεπνυκασμένος, ἔχων ἀμπέλινον χρυσοῦν στέφανον με-
 σθλεύκοις μίτραις διειλημμένον. ἐπηκολούθουν δ' αὐτῷ
 παῖδες ἐν χιτῶσι πορφυροῖς, λιβανωτὸν καὶ σμύρναν,
 ἔτι δὲ κρόκον ἐπὶ χρυσῶν μαζονόμων φέροντες ἑκα-
 10 τὸν εἴκοσι. μεθ' οὓς Σάτυροι τεσσαράκοντα ἐστεφα-
 νωμένοι κισσίνοις χρυσοῖς στεφάνοις· τὰ δὲ σώματα
 οἱ μὲν ἐκέχριντο ὀστρεῖω, τινὲς δὲ μίλτῳ καὶ χρώμασιν 198
 ἑτέροις. ἔφερον δὲ καὶ οὗτοι στέφανον χρυσοῦν ἐξ
 ἀμπέλου καὶ κισσοῦ εἰργασμένον. μεθ' οὓς Σίληνοί
 15 δύο ἐν πορφυραῖς χλαμύσι καὶ κρηπίσι λευκαῖς. εἶχε
 δ' αὐτῶν ὃ μὲν πέτασον καὶ κηρύκειον χρυσοῦν, ὃ δὲ
 σάλπιγγα. μέσος δὲ τούτων ἐβάδιζεν ἄνῃρ μείζων <ῆ>
 τετράπηχυς ἐν τραγικῇ διαθέσει καὶ προσώπῳ, φέρων
 χρυσοῦν Ἀμαλθείας κέρας· ὃς προσηγορεύετο Ἐνιαιυτός.
 20 ὃ γυνὴ περικαλλεστάτη κατὰ τὸ μέγεθος εἶπετο πολλῷ
 χρυσῷ καὶ διαπρεπεῖ κεκοσμημένη, φέρουσα τῇ b
 μὲν μιᾷ τῶν χειρῶν στέφανον περσαίας, τῇ δ' ἑτέρῃ
 ῥάβδον φοίνικος· ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη Πεντετηρίς. ταύτη
 δ' ἐπηκολούθουν Ὡραι <αἱ> τέσσαρες διεσκευασμέναι

2 διαχρύσοις K: καὶ χρυσοῖς A κλωσὶ Adamus: καιωσι A
 3 αὐται δὲ A: corr. Schw, praestabat αὐταὶ δὲ ζῶωτοὺς ἐνδεδ.
 χιτ. καὶ πολὺν — περικείμεναι 5 διπλοῦς i. e. ara ad simi-
 litudinem arae Iovis Olympii 7 κατελειμμένον AC: corr. K
 12 ἐκέχριντο A: corr. C 13 sqq verba ἔφερον δὲ — εἰργασ-
 μένον fort. post σάλπιγγα (v. 17) transponenda 15 χλαμύσι C
 16 κηρύκειον A: corr. C 17 ῆ add. K 19 ἀμαλθείας A:
 corr. C 20 κατὰ ταὐτὸ μέγεθος Rohde, κατ' <ἐκείνον> τὸ
 μέγεθος Wilam 21 ἐσθῆτι suppl. Mein 22 περσαίας C
 24 αἱ add. K διεσκευασμέναι, cf. ad p. 194 f

καὶ ἐκάστη φέρουσα τοὺς ἰδίους καρπούς. ἐχόμενα
τούτων θυμιατήρια δύο κίσσιν ἐκ χρυσοῦ ἐξαπήχη
καὶ βωμὸς ἀνὰ μέσον τούτων τετράγωνος χρυσοῦ. καὶ
πάλιν Σάτυροι στεφάνους ἔχοντες κισσίνους χρυσοῦς,
φοινικίδας περιβεβλημένοι· ἔφερον δ' οἱ μὲν οἶνοχόην 5
χρυσῇν, οἱ δὲ καρχίσιον. μεθ' οὗς ἐπορεύετο Φιλί-
c σκος ὁ ποιητὴς ἱερεὺς ὦν Διονύσου καὶ πάντες οἱ
περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται. τούτων δ' ἐφεξῆς ἐφέ-
ροντο Δελφικοὶ τρίποδες, ἅθλα τοῖς τῶν ἀθλητῶν
χορηγοῖς, ὁ μὲν παιδικὸς ἐννέα πηχῶν τὸ ὕψος, ὃ 10
δὲ πηχῶν δώδεκα ὁ τῶν ἀνδρῶν. 28. μετὰ τούτους
τετράκυκλος πηχῶν τεσσαρεσκαίδεκα, ὅκτω δὲ τὸ πλά-
τος, ἦγετο ὑπὸ ἀνδρῶν ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατόν, ἐπὶ
δὲ ταύτης ἐπὶ ἄγαλμα Διονύσου δεκάπηχυ σπένδον
ἐκ καρχησίου χρυσοῦ, χιτῶνα πορφυροῦν ἔχον διάπε- 15
ζον καὶ ἐπ' αὐτοῦ κροκωτὸν διαφανῆ· περιεβέβλητο
d δὲ ἱμάτιον πορφυροῦν χρυσοποίκιλον. προέκειτο δὲ
αὐτοῦ κρατὴρ Λακωνικὸς χρυσοῦς μετρητῶν δεκαπέντε
καὶ τρίπους χρυσοῦς, ἐφ' οὗ θυμιατήριον χρυσοῦν
καὶ φιάλαι δύο χρυσαῖ, κασσίας μεσταὶ καὶ κρόκον. 20
περιέκειτο δ' αὐτῶ καὶ σκιὰς ἐκ κισσοῦ καὶ ἀμπέλου
καὶ τῆς λοιπῆς ὀπώρας κεκοσμημένη, προσήρτηντο δὲ
καὶ στέφανοι καὶ ταινίαι καὶ θύρσοι καὶ τύμπανα καὶ
μίτραι πρόσωπά τε σατυρικὰ καὶ κωμικὰ καὶ τραγικά.
e τῇ δὲ τετρακύκλῳ . . . ἱερεῖς καὶ ἱέρειαι καὶ ἱεροστο- 25
λισταὶ καὶ θίασοι παντοδαποὶ καὶ τὰ λίκνα φέρουσαι.
μετὰ δὲ ταύτας Μακέται αἱ καλούμεναι Μιμαλλόνες

10 παιδίσκος A: corr. K 12 μῆκος πηχῶν C 14 διο-
νυσίου A: corr. C 20 l. κασίας 25 ἐπημολούθουν sim.
suppl. Schw 25. 26 ἱεροστολισταὶ Rohde: περσειστελεταί A
26 καὶ <αἱ> τὰ Wilam 27 ταύτας K: ταῦτα AC, tum fort.
<βάνηαι> Μακετίδες αἱ

καὶ Βασσάραι καὶ Λυδαί, κατακεχυμέναι τὰς τρίχας
καὶ ἐστεφανωμέναι τινὲς μὲν ὄφεσιν, αἱ δὲ μίλακι καὶ
ἀμπέλῳ καὶ κισσῷ· κατεῖχον δὲ ταῖς χερσὶν αἱ μὲν
ἐγχειρίδια, αἱ δὲ ὄφεις. μετὰ δὲ ταύτας ἤγετο τετρά-
5 κυκλος πηχῶν ὀκτὼ πλάτος ὑπὸ ἀνδρῶν ἐξήκοντα, ἐφ' f
ἧς ἄγαλμα Νύσης ὀκτάπηχυν καθήμενον, ἐνδεδυκὸς μὲν
θάψινον χιτῶνα χρυσοποίκιλον, ἱμάτιον δὲ ἡμφίεστο
Λακωνικόν. ἀνίστατο δὲ τοῦτο μηχανικῶς οὐδενὸς
τὰς χεῖρας προσάγοντος καὶ σπεῖσαν ἐκ χρυσῆς φιάλης
10 γάλα πάλιν ἐκάθητο. εἶχε δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ θύρῳ
ἐστεμμένον μίτραις. αὕτη δ' ἐστεφάνωτο κισσίνῳ χρυσῷ
καὶ βότρυσι διαλίθοις πολυτελέσιν. εἶχε δὲ σκιάδα
καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς τετρακύκλου κατεπεπήγεσαν
λαμπάδες διάχρυσοι τέτταρες. ἐξῆς εἵλκετο ἄλλη τετρά-199
15 κυκλος μῆκος πηχῶν εἴκοσι, πλάτος ἐκκαίδεκα, ὑπὸ
ἀνδρῶν τριακοσίων· ἐφ' ἧς κατεσκεύαστο ληνὸς πηχῶν
εἴκοσι τεσσάρων, πλάτος πεντεκαίδεκα, πλήρης στα-
φυλῆς. ἐπάτουν δὲ ἐξήκοντα Σάτυροι πρὸς αὐλὸν
ἄδοντες μέλος ἐπιλήνιου, ἐφειστήκει δ' αὐτοῖς Σιληνός·
20 καὶ δι' ὅλης τῆς ὁδοῦ τὸ γλεῦκος ἔρρει. ἐξῆς ἐφέρετο
τετράκυκλος μῆκος πηχῶν εἴκοσι πέντε, πλάτος τεσ-
σαρεσκαίδεκα· ἤγετο δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν ἐξακοσίων· ἐφ'
ἧς ἦν ἄσκὸς τρισχιλίους ἔχων μετρητάς, ἐκ παρδαλῶν
[δεσμάτων] ἐρραμμένος· ἔρρει δὲ καὶ οὗτος κατὰ μι- b
25 κρὸν ἀνιέμενος κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδόν. ἡκολούθουν

2 μίλαξι AC: corr. K 5 ante πηχῶν longitudinis notam
excidisse coni. Schw, sed fort. octo ulnarum fuit longitudo, ne
maius fiat plastrum quam quod sexaginta homines loco mo-
vere possint, cf. cap. 28 init 8 δὲ τοῦτο A: corr. Schw
15 minimum εἴκοσι <πέντε> 16 ἐφ' ἧς C: ἐφεξῆς A
19 ἐφειστήκει A: corr. C 21. 22 latitudinis nota fort. cor-
rupta 24 glossam del. Mein

δ' αὐτῷ Σάτυροι καὶ Σιληνοὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἐστεφανωμένοι, φέροντες οἷ μὲν οἶνοχόας, οἷ δὲ φιάλας, οἷ δὲ θηρικλείους μεγάλας, πάντα χρυσᾶ. 29. ἐχόμενος ἤγετο κρατὴρ ἀργυροῦς ἑξακοσίους χωρῶν μετρητὰς ἐπὶ τετρακύκλου ἐλκομένης ὑπὸ ἀνδρῶν ἑξακοσίων. 5 εἶχε δὲ ὑπὸ τὰ χεῖλη καὶ τὰ ὦτα καὶ ὑπὸ τὴν βάσιν ζῶα τετορευμένα καὶ διὰ μέσου ἐστεφάνωτο στεφάνῳ χρυσῷ διαλίθῳ. ἐξῆς ἐφέρετο κυλικεῖα ἀργυρᾶ δωδεκαπήχη δύο, ὕψος πηχῶν ἕξ· ταῦτα δ' εἶχεν ἄνω τε ἀκρωτήρια καὶ ἐν ταῖς γάστραις κύκλω καὶ ἐπὶ τῶν 10 ποδῶν ζῶα τριημιπήχη καὶ πηχυαῖα πλήθει πολλά. καὶ λουτήρες μεγάλοι δέκα καὶ κρατῆρες ἑκαίδεκα, ὧν οἱ μείζους ἐχώρουν μετρητὰς τριάκοντα, οἱ δ' ἐλάχιστοι πέντε. εἶτα λέβητες [ἕξ] βαλανωτοὶ εἴκοσι τέσσαρες ἐπ' ἐγγυθήκαις πάντες καὶ ληνοὶ ἀργυροὶ δύο, ἐφ' ὧν 15 δ' ἦσαν βῆκοι εἴκοσι τέσσαρες, τράπεζά τε ὀλόργυρος δωδεκάπηχης καὶ ἄλλαι ἐξαπήχεις τριάκοντα. πρὸς δὲ τούτοις τρίποδες τέσσαρες, ὧν εἷς μὲν εἶχε τὴν περιμετρον πηχῶν ἑκαίδεκα, κατάργυρος ὧν ὅλος, οἱ δὲ τρεῖς ἐλάττονες ὅντες διάλιθοι κατὰ μέσον ὑπῆρχον. 20 μετὰ τούτους ἐφέροντο Δελφικοὶ τρίποδες ἀργυροὶ ὀγδοήκοντα τὸν ἀριθμόν, ἐλάττους τῶν προειρημένων, ὧν αἱ γωνίαι . . . , τετράμετροι· ὑδρεῖαι εἴκοσι καὶ ἕξ, ἀμφορεῖς Παναθηναικοὶ δεκαῆξ, ψυκτῆρες ἑκατὸν ἐξή-

5 ἐλκόμενος A: corr. Mein 7 τετορευμένα A: corr. Salmas 8 ἐπεφέρετο A deletis primis litteris κυλικεῖα AC: corr. Villebrun; non vasa sunt, sed abaci vasibus repleti, ut docet mensurarum ratio, quamquam mire dicuntur abacorum γάστραι 11 τρία ἡμιπήχη A: corr. Schw 14 ἕξ del. K cf. p. 210 a βανωτοὶ A: corr. O. Iahn 15 πάντες K: πέντε A 23 hiatum not. Dobr, qui ζῶα εἶχον τετορευμένα supplet; tum τετραμέτροι recte, ut videtur, Mein ὑδρεῖαι A

κοντα· τούτων ὁ μέγιστος ἦν μετρητῶν ἑξ, ὁ δὲ e
 ἐλάχιστος δύο. ταῦτα μὲν οὖν ἦν ἅπαντα ἀργυρᾶ.
 30. ἐχόμενοι δὲ τούτων ἐπόμενον οἱ τὰ χρυσώματα
 φέροντες, κρατῆρας Λακωνικοὺς τέτταρας ἔχοντας στε-
 5 φάνους ἀμπελίνους τετραμέτρητοι ἕτεροι, Κοριν-
 θιουργεῖς δύο — οὗτοι δ' εἶχον ἄνωθεν καθήμενα
 περιφανῇ τετορευμένα ζῶα καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ ἐν
 ταῖς γάστραις πρόστυπα ἐπιμελῶς πεποιημένα· ἐχώρει
 δ' ἕκαστος μετρητὰς ὀκτώ — ἐπ' ἐγγυθῆκαις. καὶ
 10 ληνός, ἐν ᾗ ἦσαν βῆκοι δέκα, ὀλκεῖα δύο, ἐκάτερον f
 χωροῦν μετρητὰς πέντε, κώθωνες διμέτρητοι δύο,
 ψυκτῆρες εἴκοσι δύο, ὧν ὁ μέγιστος ἐχώρει μετρητὰς
 τριάκοντα, ὁ δὲ ἐλάχιστος μετρητήν. ἐπόμευσαν δὲ
 τρίποδες χρυσοῖ μεγάλοι τέτταρες· καὶ χρυσωματοθήκη
 15 χρυσῇ διάλιθος πηχῶν δέκα ὕψος, ἔχουσα βασμοὺς ἑξ,
 ἐν οἷς καὶ ζῶα τετραπάλαιστα ἐπιμελῶς πεποιημένα,
 πολλὰ τὸν ἀριθμόν· καὶ κυλικεῖα δύο καὶ ὑάλινα διά-
 χρυσα δύο· ἐγγυθῆκαι χρυσαῖ τετραπήχεις δύο, ἄλλαι
 ἐλάττους τρεῖς, ὑδρίαι δέκα, βωμὸς τρίπηχυς, μαζο-200
 20 νόμια εἴκοσι πέντε. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπορεύοντο παῖδες
 χίλιοι καὶ ἑξακόσιοι ἐνδεδυκότες χιτῶνας λευκοὺς, ἑστε-
 φανωμένοι οἱ μὲν κισσῶ, οἱ δὲ πίτυι· ὧν διακόσιοι
 μὲν καὶ πεντήκοντα χοεῖς εἶχον χρυσοῦς, τετρακόσιοι
 δὲ ἀργυροῦς, ἕτεροι δὲ τριακόσιοι καὶ εἴκοσι ψυκτῆρια
 25 ἔφερον χρυσᾶ, οἱ δὲ ἀργυρᾶ. μεθ' οὗς ἄλλοι παῖδες

3 ἐχόμενα A: corr. Schw 5 ἀμπελίνους A: corr. S, ad-
 dendum videtur διαχρύσους sim; ἀμπελίνους, τετραμετρητους.
 ἕτεροι Κορινθ. Schw, quod non sufficit 11 κώθωναι A:
 corr. XI p. 483 f 15 etiam latitudo videtur indicata fuisse
 17 κυλίκια A: corr. Schw, tum fort. <ἀργυρᾶ> δύο καὶ
 19. 20 μαζονομίαι A: corr. Cas 22 πίτυι· ὧν Schw: πιτυίωι
 A 25 οἱ δὲ ἀργυρᾶ, haec decurtata

ἔφερον κεράμια πρὸς τὴν τοῦ γλυκισμοῦ χρείαν, ὧν
 εἵκοσι μὲν ἦν χρυσᾶ, πεντήκοντα δὲ ἄργυρᾶ, τριακό-
 b σια δὲ κεκηρογραφημένα χρώμασι παντοίοις. καὶ κε-
 ρασθέντων ἐν ταῖς ὑδρίαις καὶ λίθοις πάντες κοσμίως
 ἐγλυκάνθησαν οἱ ἐν τῷ σταδίῳ. 5

31. ἐξῆς τούτοις καταλέγει τετραπήχεις τραπέζας . . .
 ἐφ' ὧν πολλὰ θείας ἄξια πολυτελεῶς κατεσκευασμένα
 περιήγετο θεάματα. ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς Σεμέλης θάλα-
 μος, ἐν ᾧ ἔχουσιν χιτῶνας τινὲς διαχρύσους καὶ λιθο-
 κολλήτους τῶν πολυτιμῶν. οὐκ ἄξιον δ' ἦν παρα- 10
 λιπεῖν τήνδε τὴν τετρακύκλον, μῆκος οὖσαν πηγῶν
 εἵκοσι δύο, πλάτος δεκατεσσάρων, ὑπὸ ἀνδρῶν ἑλκο-
 c μένην πεντακοσίων· ἐφ' ἧς ἄντρον ἦν βαθὺ καθ' ὑπερ-
 βολὴν κισσῶ καὶ μίλῳ. ἐκ τούτου περισσεύει καὶ
 φάσσαι καὶ τρυγόνες καθ' ὅλην ἐξίπταντο τὴν ὁδόν, 15
 λημνίσκοις τοὺς πόδας δεδεμέναι πρὸς τὸ ῥαδίως ὑπὸ
 τῶν θεωμένων ἄρπάζεσθαι. ἀνέβλυζον δὲ ἐξ αὐτοῦ
 καὶ κρουνοὶ δύο, ὃ μὲν γάλακτος, ὃ δὲ οἴνου. πᾶσαι
 δ' αἱ περὶ αὐτὸν Νύμφαι στεφάνους εἶχον χρυσοῦς,
 ὁ δὲ Ἑρμῆς καὶ κηρύκειον χρυσοῦν, ἐσθῆτας δὲ πολυ- 20
 τελεῖς. ἐπὶ δὲ ἄλλης τετρακύκλου, ἣ περιεῖχε τὴν ἐξ
 d Ἰνδοῦν κάθοδον Διονύσου, Διόνυσος ἦν δωδεκάπηγος
 ἐπ' ἐλέφαντος κατακείμενος, ἡμφιεσμένος προφυρίδα
 καὶ στέφανον κισσοῦ καὶ ἀμπέλου χρυσοῦν ἔχων· εἶχε
 δ' ἐν ταῖς χειρὶ θυρσόλογχον χρυσοῦν, ὑπεδέδετο δ' 25

6 hiatum not. K, intercidit plaustrorum τετρακύκλων mentio
 9 ἔχουσι A: corr. K, intellege Nymphas 14 μίλῳ Schw:
 μίλῳ AC, tum velut ἐσκιασμένον suppl. Mein 16 λινίσκοις C
 19 περὶ δὲ ταύτην (Semele fort. intellegenda) νύμφαι C; αὐτὸν
 Mercurium intellego Bacchum puerum ad Nymphas Nysaeas
 deferentem, oratio non integra 24. 25 εἶχε δ' Schw:
 εἶχεν AC

ἐμβάδας χρυσορραφεῖς. προεκάθητο δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῷ
 τραχήλῳ τοῦ ἐλέφαντος Σατυρίσκος πεντάπηχυν ἐστε-
 φανωμένος πίτυος στεφάνῳ χρυσῷ, τῇ δεξιᾷ χειρὶ
 αἰγείῳ κέρατι χρυσῷ σημαίνων. ὁ δὲ ἐλέφας σκευὴν
 5 εἶχε χρυσῇν καὶ περὶ τῷ τραχήλῳ κίσσινον χρυσοῦν
 στέφανον. ἠκολούθουν δὲ τούτῳ παιδίσκαι πεντακό-
 σιαι κεκοσμημέναι χιτῶσι πορφυροῖς, χρυσῷ διεξω-
 σμέναι. ἐστεφάνωντο δὲ αἱ μὲν ἡγούμεναι ἑκατὸν εἴκοσι
 χρυσοῖς πιτυίνοις στεφάνοις, ἠκολούθουν δ' αὐταῖς
 10 Σάτυροι ἑκατὸν εἴκοσι, πανοπλίας οἱ μὲν ἀργυροῖς, οἱ
 δὲ χαλκῶς ἔχοντες. μετὰ δὲ τούτους ἐπορεύοντο ὄνων
 ἱλαὶ πέντε, ἐφ' ὧν ἦσαν Σιληνοὶ καὶ Σάτυροι ἐστε-
 φανωμένοι. τῶν δὲ ὄνων οἱ μὲν χρυσῶς, οἱ δὲ ἀργυ-
 ρῶς προμετωπίδας καὶ σκευασίας εἶχον. 32. μετὰ δὲ f
 15 τούτους ἐλεφάντων ἄρματα ἀφείθη εἴκοσι τέτταρα καὶ
 συνωρίδες τράγων ἐξήκοντα, κώλων δεκαδύο, ὀρύγων
 ἑπτὰ, βουβάλων δεκαπέντε, στρουθῶν συνωρίδες ὀκτώ,
 ὀνελάφων ἑπτὰ, καὶ συνωρίδες δ' ὄνων ἀγρίων, ἄρ-
 ματα τέσσαρα. ἐπὶ δὲ πάντων τούτων ἀνεβεβήκει
 20 παιδάρια χιτῶνας ἔχοντα ἡνιοχικοὺς καὶ πετάσους.
 παρὰνεβεβήκει δὲ παιδισκάρια διεσκευασμένα πελτα-
 ρίοις καὶ θυρσολόχοις, κεκοσμημένα ἱματίοις καὶ
 χρυσίοις. ἐστεφάνωτο δὲ τὰ μὲν ἡνιοχοῦντα παιδάρια
 πίτυι, τὰ δὲ παιδισκάρια κισσῷ. ἐπῆσαν δὲ καὶ συνω-
 25 ρίδες καμήλων <ἑξ>, ἑξ ἑκατέρου μέρους τρεῖς· αἷς
 ἐπηκολούθουν ἀπῆναι ὑφ' ἡμιόνων ἀρόμεναι. αὐταῖς 201

1 χρυσορραφεῖς AC: corr. Wilam 3 χειρὶ del. s 10
 fort. οἱ μὲν <χρυσῶς, οἱ δὲ> ἀργυροῖς, si fides est epitomae,
 ubi haec: ὠπλισμένοι ἀργυροῖς καὶ χρυσῶς πανοπλίαις καὶ
 χαλκῶς 16 κώλων Gesner 19 ἀναβεβήκει et 21 παρὰνε-
 βεβήκει AC 21 δὲ A: δὲ καὶ C 22. 23 ἱματίοις διαχρύ-
 σοις Mein 24 ἐπῆσαν AC: corr. Mein 25 ἑξ add. K

δ' εἶχον σκηναὺς βαρβαρικὰς, ἐφ' ὧν ἐκάθηντο γυναῖκες
 Ἰνδαὶ καὶ ἕτεραι κεκοσμημέναι ὥς ἀλχμάλωται. κάμηλοι
 δ' αἰ μὲν ἔφερον λιβανωτοῦ μνᾶς τριακοσίας, σμύρνης
 τριακοσίας, κρόκου καὶ κασίας καὶ κινναμώμου καὶ
 ἰριδος καὶ τῶν λοιπῶν ἀρωμάτων διακοσίας. ἐχόμενοι 5
 τούτων ἦσαν Αἰθίοπες δωροφόροι, ὧν οἱ μὲν ἔφερον
 ὀδόντας ἑξακοσίους, ἕτεροι δὲ ἐβένου κορυμνοὺς διςχι-
 λίους, ἄλλοι χρυσίου καὶ ἀργυρίου κρατῆρας ἐξήκοντα
 b καὶ ψήγματα χρυσοῦ. μεθ' οὓς ἐπόμπευσαν κυνηγοὶ
 β' ἔχοντες σιβύνας ἐπιχρύσους. ἤγοντο δὲ καὶ κύνες 10
 διςχίλιοι τετρακόσιοι, οἱ μὲν Ἰνδοί, οἱ λοιποὶ δὲ Ἴρ-
 κανοὶ καὶ Μολοσσοὶ καὶ ἑτέρων γενεῶν. ἐξῆς ἄνδρες
 ἑκατὸν πεντήκοντα φέροντες δένδρα, ἐξ ὧν ἀνήρτητο
 θηρία παντοδαπὰ καὶ ὄρνεα. εἴτ' ἐφέροντο ἐν ἀγγείοις
 ψιττακοὶ καὶ ταῖοι καὶ μελεαγρίδες καὶ φασιανοὶ ὄρνι- 15
 θες καὶ ἄλλοι Αἰθιοπικοί, πλήθει πολλοί.
 εἰπὼν δὲ καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ καταλέξας ζώων
 ἀγέλας ἐπιφέρει· πρόβατα Αἰθιοπικὰ ἑκατὸν τριάκοντα,
 c Ἀράβια τριακόσια, Εὐβοικὰ εἴκοσι, καὶ ὀλόλευκοι βόες
 Ἰνδικοὶ εἴκοσι ἑξ, Αἰθιοπικοὶ ὀκτώ, ἄρκτος λευκὴ 20
 μεγάλη μία, παρδάλεις ιδ', πάνθηροι ις', λυγκία δ',
 ἄρκηλοι γ', καμηλοπάρδαλις μία, ῥινόκερως Αἰθιοπι-
 κὸς α'. 33. ἐξῆς ἐπὶ τετρακύνκλου Διόνυσος περὶ τὸν

1 ὅφ' ὧν Mein 3 fort. μνᾶς τετρακοσίας 4 κασίας A:
 corr. C 5 εἰριδος A: corr. C 7 <ἐλεφάντων> ὀδόντας Mein
 8 χρυσοῦ A: corr. K (χρυσέους καὶ ἀργυρέους C) 9 χρυσίου A:
 corr. Wilam 10 β' numerum iusto minorem esse vidit Schw,
 κ' Mein non recte, potius ρ' vel υ' 15 ταοὶ AC: cf. IX p. 387 d
 15. 16 φασιανοὶ καὶ ὄρνιθες Αἰθ. p. 387 d 17 ad εἰπὼν δὲ καὶ
 lemma A: ΤῶΝ Εἰς Ἄ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ὁ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ,
 quae non suo loco posita sunt 19 εἴκοσι vix verum καὶ
 ὀλόλευκοι K (ὀλόλευκοι Di): κολολευκοι A 21 πάνθηρες C
 23 fort. πρὸς vel ἐπὶ τὸν

τῆς Ῥέας βωμὸν καταπεφευγὼς ὅτε ὑπὸ Ἥρας ἐδιώ-
κετο, στέφανον ἔχων χρυσοῦν, Πριάπου αὐτῷ παρε-
στῶτος ἐστεφανωμένου χρυσῷ κισσίνῳ. τὸ δὲ τῆς
Ἥρας ἄγαλμα στεφάνην εἶχε χρυσῇν. Ἀλεξάνδρου δὲ d
καὶ Πτολεμαίου ἀγάλματα ἐστεφανωμένα στεφάνοις
κισσίνοις ἐκ χρυσοῦ. τὸ δὲ τῆς Ἀρετῆς ἄγαλμα τὸ
παρεστὸς τῷ Πτολεμαίῳ στέφανον εἶχεν ἐλαίας χρυ-
σοῦν. καὶ Πρίαπος δ' αὐτοῖς συμπαρῆν ἔχων στέφανον
κίσσινον ἐκ χρυσοῦ. Κόρινθος δ' ἡ πόλις παρεστῶσα
10 τῷ Πτολεμαίῳ ἐστεφάνωτο διαδήματι χρυσῷ. παρ-
κειντο δὲ πᾶσι τούτοις κυλικεῖον μεστὸν χρυσωμάτων
κρατῆρ τε χρυσοῦς μετρητῶν πέντε. τῇ δὲ τετρακύκλῳ
ταύτῃ ἠκολούθουν γυναικες ἔχουσαι ἱμάτια πολυτελῆ e
καὶ κόσμον· προσηγορεύοντο δὲ πόλεις, αἷ τε ἀπ'
15 Ἰωνίας καὶ <αἷ> λοιπαὶ Ἑλληνίδες ὅσαι τὴν Ἀσίαν
καὶ τὰς νήσους κατοικοῦσαι ὑπὸ τοὺς Πέρσας ἐτάχθη-
σαν· ἐφόρουν δὲ πᾶσαι στεφάνους χρυσοῦς. ἐφέρετο
καὶ ἐπ' ἄλλων τετρακύκλων θύρσος ἐνενηκοντάπηχυς
χρυσοῦς καὶ λόγχη ἀργυρᾷ ἐξηκοντάπηχυς καὶ ἐν ἄλλῃ
20 φαλλὸς χρυσοῦς πηχῶν ρκ' διαγεγραμμένος καὶ διαδε-
δεμένος στέμμασι διαχρύσοις, ἔχων ἐπ' ἄκρου ἀστέρα
χρυσοῦν, οὗ ἦν ἡ περίμετρος πηχῶν ε'. πολλῶν οὖν
καὶ ποικίλων εἰρημένων ἐν ταῖς πομπαῖς ταύταις μόνα f
ἐξελεξάμεθα ἐν οἷς ἦν χρυσὸς καὶ ἄργυρος. καὶ γὰρ
25 διαθέσεις πολλὰ ἀκοῆς ἦσαν ἄξια καὶ θηρίων πλήθη
καὶ ἵππων καὶ λέοντες παμμεγέθεις εἵκοσι καὶ τέσσαρες.
ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τετράκυκλοι οὐ μόνον εἰκόνας βα-
σιλέων φέρουσαι, ἀλλὰ καὶ θεῶν πολλὰί. μεθ' αἷς

4 Ἀλεξάνδρου δὲ: oratio mutila 9 κίσσινον Cas: κισσὸν A
10 τῷ Ἀλεξάνδρῳ Wilam 11 κυλίκιον A: corr. Cas 14 fort.
κόσμον <χρυσοῦν> 15 αἷ add. Rohde 23 εὐρημένων Wilam,
fort. παρηγμένων 28 fort. πολλάς μεθ' αἷ C fort. recte

χορὸς ἐπόμπευσεν ἀνδρῶν ἑξακοσίων· ἐν οἷς κιθαρι-
 202σταὶ συνεφώνουν τριακόσιοι, ἐπιχρύσους ἔχοντες ὅλας
 κιθάρας καὶ στεφάνους χρυσοῦς. μεθ' οὓς ταῦροι
 διήλθον δισχίλιοι ὁμοιοχρώματοι χρυσόκερῳ, προμετ-
 ωπίδας χρυσᾶς καὶ ἀνὰ μέσον στεφάνους ὄρμους τε 5
 καὶ αἰγίδας πρὸ τῶν στηθῶν ἔχοντες· ἦν δ' ἅπαντα
 ταῦτα χρυσᾶ. 34. καὶ μετὰ ταῦτα Διὸς ἦγετο πομπή
 καὶ ἄλλων παμπόλλων θεῶν καὶ ἐπὶ πᾶσιν Ἀλεξάνδρου,
 ὃς ἐφ' ἄρματος ἐλεφάντων ἀληθινῶν ἐφέρετο χρυσοῦς,
 Νίκην καὶ Ἀθηνᾶν ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχων. ἐπόμ- 10
 πευσαν δὲ καὶ θρόνοι πολλοὶ ἐξ ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ
 b κατεσκευασμένοι· ὧν ἐφ' ἐνὸς ἕκειτο στεφάνη χρυσῇ,
 ἐπ' ἄλλου δίκερας χρυσοῦν, ἐπ' ἄλλου δὲ ἦν στέφανος
 χρυσοῦς, καὶ ἐπ' ἄλλου δὲ κέρας ὁλόχρυσον. ἐπὶ δὲ
 τὸν Πτολεμαίου τοῦ Σωτήρος θρόνον στέφανος ἐπέ- 15
 κειτο ἐκ μυρίων κατεσκευασμένος χρυσῶν. ἐπόμπευσε
 δὲ καὶ θυμιατήρια χρυσᾶ τριακόσια καὶ πεντήκοντα,
 καὶ βωμοὶ δὲ ἐπίχρυσοι ἐστεφανωμένοι χρυσοῖς στεφά-
 νοις· ὧν ἐνὶ παρεπεπήγεσαν δᾶδες χρυσαῖ δεκαπήμε-
 τέσσαρες. ἐπόμπευσαν δὲ καὶ ἐσχάραι ἐπίχρυσοι β', 20
 ὧν ἡ μὲν δωδεκάπηχυς τῇ περιμέτρῳ, τεσσαρακοντά-
 πηχυς ὕψει, ἡ δὲ πηχῶν πεντεκαίδεκα. ἐπόμπευσαν
 δὲ καὶ Δελφικοὶ τρίποδες χρυσοῖ ἐννέα ἐκ πηχῶν τεσ-
 c σάρων, ἄλλοι ὀκτὼ <ἐκ> πηχῶν ἑξ, ἄλλος πηχῶν τριά-
 κοντα, ἐφ' οὗ ἦν ζῶα χρυσᾶ πενταπήμερη καὶ στέφανος 25
 κύκλῳ χρυσοῦς ἀμπέλιος. παρῆλθον δὲ καὶ φοίνικες
 ἐπίχρυσοι ὀκταπήμερες ἑπτὰ καὶ κηρύκειον ἐπίχρυσον
 πηχῶν τεσσαράκοντα πέντε καὶ κερυνὸς ἐπίχρυσος

12 ἐφ' ἐνὸς μὲν et 13 ἐπ' ἄλλου κέρας (l. δὲ κέρας pro δίκερας)
 C 16 ἐπόμπευσαν C 18 βωμοὶ δ' Schw, βωμοὶ δ' ε' Mein
 19 παρεπεπήγεσαν A 24 ἐκ add. K i. e. sex quisque ulnarum

πηγῶν τεσσαράκοντα ναός τε ἐπίχρυσος, οὗ ἡ περί-
 μετρος πηγῶν μ'. δίκερας πρὸς τούτοις ὀκτάπηχυν.
 πολὺ δὲ καὶ ξύων πλῆθος ἐπιχρύσων συνεπόμενευεν,
 ὧν ἦν τὰ πολλὰ δωδεκαπήχη· καὶ θηρία ὑπεράγοντα d
 5 τοῖς μεγέθεσι καὶ ἀετοὶ πηγῶν εἴκοσι. στέφανοί τε
 χρυσοῖ ἐπόμεπυσαν τρισχίλιοι διακόσιοι, ἕτερός τε μυ-
 στικὸς χρυσοῦς λίθοις πολυτελέσι κεκοσμημένος ὀγδοη-
 κοντάπηχυν· οὗτος δὲ περιετίθετο τῷ τοῦ Βερνικείου
 θυρώματι· αἰγίς τε ὁμοίως χρυσῇ. ἐπόμεπυσαν δὲ
 10 καὶ στεφάναι χρυσαῖ πάνυ πολλαί, ἃς ἔφερον παιδί-
 σκαι πολυτελῶς κεκοσμημέναι· ὧν μία δίπηχυν εἰς
 ὕψος, τὴν δὲ περίμετρον ἔχουσα ἐκκαίδεκα πηγῶν.
 ἐπόμεπυσε δὲ καὶ θώραξ χρυσοῦς πηγῶν δώδεκα καὶ e
 ἕτερος ἀργυροῦς πηγῶν ιη' [ἐννέα], ἔχων ἐφ' ἑαυ-
 15 τοῦ κεραννοῦς χρυσοῦς δεκαπήχεις δύο καὶ στέφανον
 ὀρθὸς διάλιθον· ἀσπίδες χρυσαῖ εἴκοσι, πανοπλῖαι
 χρυσαῖ ξδ', κνημίδες χρυσαῖ τριπήχεις β', λεκάναι
 χρυσαῖ δεκαδύο, φιάλαι πολλαὶ πάνυ τὸν ἀριθμόν,
 οἶνοχόαι τριάκοντα, ἐξάλειπτρα μεγάλα δέκα, ὑδρίαι
 20 δεκαδύο, μαζονόμια πεντήκοντα, τράπεζαι διάφοροι,
 κυλικεῖα χρυσωμάτων πέντε, κέρας ὀλόχρυσον πηγῶν λ'. f
 ταῦτα δὲ τὰ χρυσώματα ἐκτὸς ἦν τῶν ἐν τῇ τοῦ Διο-
 νύσου πομπῇ διενεχθέντων. εἴτ' ἀργυρωμάτων ἅμαξαι
 τετρακόσιαι καὶ χρυσωμάτων εἴκοσι, ἀρωμάτων δὲ
 25 ὀκτακόσιαι. 35. ἐπὶ δὲ πᾶσιν ἐπόμεπυσαν αἱ δυνάμεις
 αἱ ἵππικαὶ καὶ πεζικαί, πᾶσαι καθωπλισμέναι θαυμα-
 σίως. πεζοὶ μὲν εἰς πέντε μυριάδας καὶ ἑπτακισχιλίους
 καὶ ἑξακοσίους, ἵππεῖς δὲ δισμύριοι τρισχίλιοι διακό-203

6. 7 fort. μύρτινος 8 βερνικίου A 14 ἐννέα del. Mus,
 nisi fuit πηγῶν ἐννεακαίδεκα 14. 15 ἐφ' ἑαυτὸν A: corr. 5
 17 β' corruptum 19 ἐξ ἄλειπτρα A: corr. Hemsterh 21 κυλίαι A

σιοι. πάντες δ' οὗτοι ἐπόμπευσαν τὴν ἀρμόζουσαν
 ἐκάστῳ ἡμφιεσμένοι στολὴν καὶ τὰς προσηκούσας ἔχον-
 τες πανοπλίας. ἐκτὸς δ' ὧν πάντες οὗτοι εἶχον πανο-
 πλιῶν καὶ ἄλλαι πλεῖσται ἦσαν ἀποκείμεναι, ὧν οὐδὲ
 τὸν ἀριθμὸν ἀναγράψαι ῥάδιον. κατέλεξε δ' αὐτὸν
 ὁ Καλλιξείνος. ἔστεφανώθησαν δ' ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ
 στεφάνοις χρυσοῖς <καὶ> εἰκόσι. Πτολεμαῖος δὲ ὁ πρῶ-
 τος καὶ Βερενίκη εἰκόσι τρισὶν ἐφ' ἀρμάτων χρυσῶν
 καὶ τεμένεσιν ἐν Λαωδώνῃ. καὶ ἐγένετο τὸ δαπάνημα
 τοῦ νομίσματος τάλαντα δισχίλια διακόσια τριάκοντα
 ἐννέα, μυαῖ πεντήκοντα. καὶ ταῦτ' ἡριθμήθη πάντα
 τοῖς οἰκονόμοις διὰ τὴν τῶν στεφανούντων προθυμίαν
 πρὸ τοῦ τὰς θεᾶς παρελθεῖν. ὁ δὲ Φιλάδελφος Πτο-
 λεμαῖος υἱὸς αὐτῶν εἰκόσι χρυσαῖς δυσὶ μὲν ἐφ' ἀρ-
 μάτων χρυσῶν, ἐπὶ δὲ κίωνων ἑξαπῆχει μιᾷ, πεντα-
 πῆχεσι πέντε, τετραπῆχεσι ἑξί.

36. ποία, ἄνδρες δαιτυμόνες, βασιλεία οὕτως γέ-
 γονε πολύχρυσος; οὐ γὰρ τὰ ἐκ Περσῶν καὶ Βαβυ-
 λῶνος λαβοῦσα χρήματα ἢ μέταλλα ἐργασαμένη ἢ
 Πακτωλὸν ἔχουσα χρυσοῦν ψῆγμα καταφέρουσα. μό-
 νος γὰρ ὥς ἀληθὺς ὁ χρυσορῶας καλούμενος Νεῖλος
 μετὰ τροφῶν ἀφθόνων καὶ χρυσὸν ἀκίβδηλον κατα-
 φέρει ἀκινδύνως γεωργούμενον, ὥς πᾶσιν ἑξαρκεῖν
 ἀνθρώποις, δίκην Τριπτολέμου πεμπόμενον εἰς πᾶσαν

7 χρυσοῖς <καὶ> εἰκόσι K: χρυσοῖς εἴκοσι A 7 sqq sic haec
 ordinanda putat Wilamowitz: Πτολεμαῖος μὲν (pro δὲ) ὁ πρῶ-
 τος — Λαωδώνῃ. ὁ δὲ Φιλάδελφος (v. 18) — τετραπῆχεσι ἑξί.
 καὶ ἐγένετο (v. 9) τὸ δαπάνημα 8 εἴκοσι A: corr. Cobet 9.
 10 velut δαπάνημα ἡμεδαποῦ (vel Ῥοδίου) νομίσματος 14 εἴ-
 κοσι A: corr. Cob 17 ποία οὖν C fort. recte, πῶς οὖν — <ἢ>
 βασιλεία Wilam 18 οὐ γὰρ ἢ τὰ Cas 19 ἐργαζομένη 5
 20 cf. VI p. 233 cd 21 χρυσορῶας C; videntur poeta verba
 subesse, cf. Greg. Naz. or. 21 p. 1116 Migne: ποιητοῦ δ' ἦν ἄρα
 καὶ τὸν Νεῖλον εἰπεῖν, τὸν χρυσορῶαν ὄντως καὶ εὐσταχυν κτλ'

γῆν. διόπερ αὐτὸν καὶ ὁ Βυζάντιος ποιητὴς Παρμένων
 ἐπικαλούμενος (choliamb. p. 145) 'Αἰγύπτιε Ζεῦ, φησί,
 Νεῖλε.' πολλῶν δὲ ὁ Φιλάδελφος βασιλέων πλούτῳ διέ-
 φερε καὶ περὶ πάντα ἐσπουδάκει τα κατασκευάσματα
 5 φιλοτίμως, ὥστε καὶ πλοίων πλήθει πάντας ὑπερέ- d
 βαλλεν. τα γοῦν μέγιστα τῶν πλοίων ἦν παρ' αὐτῷ
 τριακοντήρεις δύο, εἰκοσῆρης μία, τέσσαρες δὲ τρισκαί-
 δεκῆρεις, δωδεκῆρεις δύο, ἐνδεκῆρεις δεκατέσσαρες, ἐν-
 νῆρεις λ', ἐπτῆρεις λξ', ἐξήρεις ε', πεντήρεις δεκαεπτά·
 10 τὰ δ' ἀπὸ τετρήρους μέχρι τριηρημιολίας διπλάσια
 τούτων. τὰ δ' εἰς τὰς νήσους πεμπόμενα καὶ τὰς
 ἄλλας πόλεις ὧν ἦρχε καὶ τὴν Λιβύην πλείονα ἦν
 τῶν τετρακισχιλίων. περὶ δὲ βιβλίων πλήθους καὶ e
 βιβλιοθηκῶν κατασκευῆς καὶ τῆς εἰς τὸ Μουσεῖον
 15 συναγωγῆς τί δεῖ καὶ λέγειν, πᾶσι τούτων ὄντων
 κατὰ μνήμην; 37. ἐπεὶ δὲ περὶ νεῶν κατασκευῆς εἰ-
 ρήκαμεν, φέρε' εἰπώμεν (ἀκοῆς γάρ ἐστιν ἄξια) καὶ τὰ
 ὑπὸ τοῦ Φιλοπάτορος βασιλέως κατασκευασμένα σκάφη.
 περὶ ὧν ὁ αὐτὸς Καλλίξιενος ἱστορεῖ ἐν τῷ πρώτῳ
 20 περὶ Ἀλεξανδρείας οὕτως ἐλέγων (FHG III 55): 'τὴν
 τεσσαρακοντήρη ναῦν κατασκεύασεν ὁ Φιλοπάτωρ τὸ
 μῆκος ἔχουσαν διακοσίων ὀγδοήκοντα πηχῶν, ὅκτω δὲ
 καὶ τριάκοντα ἀπὸ παρόδου ἐπὶ πάροδον, ὕψος δὲ ἕως f
 ἀκροστολίου τεσσαράκοντα ὅκτω πηχῶν. ἀπο δὲ τῶν
 25 πρυμνητικῶν ἀφλάστων ἐπὶ τὸ <ὑπο> τῇ θαλάσῃ
 μέρος αὐτῆς τρεῖς πρὸς τοῖς πεντήκοντα πήχεις. πη-
 δάλια δ' εἶχε τέτταρα τριακονταπήχη, κώπας δὲ θρα-

5 fort. ὥς καὶ vel ὅς καὶ 5. 6 ὑπερέβαλε C fort. recte
 6 sqq navium tabulam lacunosam putat Mein 7 δὲ om. C
 12 πλείω C 16 fort. διὰ μνήμης 17 εἰπόμεν A 25 ἐπὶ
 τὸ τῇ A ἐπὶ τὸ πρὸς τῇ C: corr. K 26 αὐτῆς molestum

204^a νιτικάς ὁκτώ καὶ τριάκοντα πηχῶν τὰς μεγίστας, αἱ
 διὰ τὸ μόλυβδον ἔχειν ἐν τοῖς ἐγχειριδίοις καὶ γε-
 γονέναι λίαν εἴσω βαρεῖται κατὰ τὴν ζύγωσιν εὐήρεις
 ὑπὴρχον ἐπὶ τῆς χρείας. δίπρωρος δ' ἐγεγόνει καὶ
 δίπρουνος καὶ ἔμβολα εἶχεν ἑπτὰ· τούτων ἐν μὲν 5
 ἡγούμενον, τὰ δ' ὑποστέλλοντα, τινὰ δὲ κατὰ τὰς
 ἐπωτίδας. ὑποζώματα δὲ ἐλάμβανε δώδεκα· ἑξακοσίων
 δ' ἦν ἕκαστον πηχῶν. εὐρυθυμὸς δ' ἦν καθ' ὑπερβο-
 λήν. θαυμαστὸς δ' ἦν καὶ ὁ ἄλλος κόσμος τῆς νεώσ·
 ζῶα μὲν γὰρ εἶχεν οὐκ ἐλάττω δώδεκα πηχῶν κατὰ 10
 b πρύμναν τε καὶ κατὰ πρῶραν, καὶ πᾶς τόπος αὐτῆς
 κηρογραφία κατεπεποιήμετο, τὸ δ' ἔγκωπον ἅπαν μέχρι
 τῆς τρόπεως κισσίνην φυλλάδα καὶ θυρσοὺς εἶχε πέριξ.
 πολὺς δ' ἦν καὶ ὁ τῶν ὄπλων κόσμος· ἀνεπλήρου δὲ
 τὰ προσδεόμενα τῆς νεώσ μέρη. γενομένης δὲ ἀνα- 15
 πείρας ἐδέξατο ἐρέτας πλείους τῶν τετρακισχιλίων,
 εἰς δὲ τὰς ὑπηρεσίας τετρακοσίους· εἰς δὲ τὸ κατὰ-
 στρωμα ἐπιβάτας τρισχιλίους ἀποθέοντας ἑκατὸν καὶ
 πεντήκοντα· καὶ χωρὶς ὑπὸ τὰ ζύγια πλήθος ἀνθρώ-
 c πων ἕτερον ἐπισιτισμοῦ τε οὐκ ὀλίγον. καθειλκυσθῆ 20
 δὲ τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ ἐσχαρίου τινός, ὃ φασὶ παγῆ-
 ναι πεντήκοντα πλοίων πεντηρικῶν ξυλεία, ὑπὸ δὲ
 ὄχλου μετὰ βοῆς καὶ σαλπύγγων κατήγετο. ὕστερον
 δὲ τῶν ἀπὸ Φοινίκης τις ἐπενόησε τὴν καθολκὴν,
 τάφρον ὑποστησάμενος ἴσην τῇ νηὶ κατὰ μῆκος, ἣν 25
 πλησίον τοῦ λιμένος ὤρυξε. ταύτῃ δὲ τοὺς θεμελίους
 κατακοδόμησε λίθῳ στερεῷ πρὸς πέντε πήχεις τὸ βά-

1 [τὰς μεγίστας] K, nam ipsi thranitici remi sunt longissimi
 αἱ C: om. A 3 λίαν εἴσω vix sana 6 δὲ <καὶ> κατὰ Graser
 11 πᾶς τόπος i. e. ubicunque picturae locus erat 15 <πάντα>
 τὰ προσδεόμενα Schw recte, opinor 20 ἐπισιτισμούς A:
 corr. Cas 22 ξυλῖαι A: corr. C 26 fort. ταύτης

θος, καὶ διὰ τούτων φάλαγγας ἐπικαρσίας κατὰ πλά-
τος τῆς τάφρου διώσας συνεχεῖς τετράπηχυν εἰς βάθος
τόπον ἀπολειπούσας. καὶ ποιήσας εἴσρουν ἀπὸ τῆς d
θαλάσσης ἐνέπλησεν αὐτῆς πάντα τὸν ὀρυχθέντα τό-
5 πον, εἰς ὃν ῥαδίως ὑπὸ τῶν τυχόντων ἀνδρῶν εἰσῆ-
γαγε τὴν ναῦν· τὸ ἀνοιχθὲν κατ' ἀρχὰς ἐμφρά-
ξαντας μετεξαντλήσαι πάλιν τὴν θάλασσαν ὀργάνοις.
τούτου δὲ γενομένου ἐδρασθῆναι τὸ πλοῖον ἀσφαλῶς
ἐπὶ τῶν προειρημένων φαλάγγων.'

10 38. 'κατεσκεύασεν δ' ὁ Φιλοπάτωρ καὶ ποτάμιον
πλοῖον, τὴν θαλαμηγὸν καλουμένην, τὸ μῆκος ἔχου-
σαν ἡμισταδίου, τὸ δὲ εὖρος ἢ πλατύτατον λ' πηχῶν·
τὸ δὲ ὕψος σὺν τῷ τῆς σκηνῆς ἀναστήματι μικρὸν e
ἀπέδει τεσσαράκοντα πηχῶν. τὸ δὲ σχῆμα αὐτῆς οὔτε
15 ταῖς μακραῖς ναυσὶν οὔτε ταῖς στρογγύλαις ἐοικός,
ἀλλὰ παρηλλαγμένον τι καὶ πρὸς τὴν χρεῖαν τοῦ πο-
ταμοῦ τὸ βάθος. κάτωθεν μὲν γὰρ ἀλιτενῆς καὶ πλα-
τεῖα, τῷ δ' ὄγκῳ μετέωρος· τὰ δ' ἐπὶ τῶν ἄκρων
αὐτῆς μέρη καὶ μάλιστα τὰ κατὰ πρῶραν παρέτεινεν
20 ἐφ' ἱκανόν, τῆς ἀνακλάσεως εὐγράμμου φαινομένης.
δίπρωρος δ' ἐγεγόνει καὶ δίπρυμνος καὶ πρὸς ὕψος
ἀνέτεινε διὰ τὸ μετέωρον ἄγαν ἴστασθαι πολλάκις ἐν f
τῷ ποταμῷ τὸ κύμα. κατεσκεύαστο δ' αὐτῆς κατὰ
μὲν μέσον τὸ κύτος τὰ συμπόσια καὶ οἱ κοιτῶνες καὶ
25 τὰ λοιπὰ τὰ πρὸς τὴν διαγωγὴν χρηστήρια. πέριξ δὲ
τῆς νεὸς περίπατοι κατὰ τὰς τρεῖς πλευρὰς ἐγεγόνε-
σαν διπλοῖ. ὧν ἡ μὲν περίμετρος ἦν πέντε πλέθρων

3 ἀπολιπούσας A: corr. C 5 ὑπὸ C: ἀπὸ A 6 εἴτα
vel καὶ suppl. Cas, quod non sufficit 16 τι Cramer: τε A,
intellege 'pro fluvii usu etiam profunditatis ratio paullulum
immutata erat' 22 fort. ἀνέτεινεν <ἱκανόν> 26. 27 ἐγε-
γόνεισαν A

οὐκ ἐλάττων, ἥ δὲ διάθεσις τοῦ μὲν καταγείου περι-
 205στύλῳ παραπλήσιος, τοῦ δ' ὑπερφύου κρύπτῃ φρα-
 γμοῖς καὶ θυρίσι περιεχομένη πάντοθεν. πρώτη δ'
 εἰσιόντι κατὰ πρύμναν ἐτέτακτο προστάς ἐξ ἐναντίου
 μὲν ἀναπεπταμένη, κύκλῳ δὲ περίπτερος· ἥς ἐν τῷ 5
 καταντικρὺ τῆς πρῶρας μέρει προπύλαιον κατεσκεύ-
 αστο δι' ἐλέφαντος καὶ τῆς πολυτελεστάτης ὕλης γε-
 γονός. τοῦτο δὲ διελθοῦσιν ὥσανει προσκρήνιον ἐπε-
 ποιήτο τῇ διαθέσει κατάστεγον ὄν. ᾧ πάλιν ὁμοίως
 κατὰ μὲν τὴν μέσην πλευρὰν προστάς ἑτέρα παρέκειτο 10
 b ὀπισθεν, καὶ τετράθυρος ἔφερεν εἰς αὐτὴν πυλών. ἐξ
 ἀριστερῶν δὲ καὶ δεξιῶν θυρίδες ὑπέκειντο εὐαγρίαν
 παρέχουσαι. συνῆπτο δὲ τούτοις ὁ μέγιστος οἶκος·
 περίπτερος δ' ἦν εἴκοσι κλίνας ἐπιδεχόμενος. κατε-
 σκεύαστο δ' αὐτοῦ τὰ μὲν πλεῖστα ἀπὸ κέδρου σχι- 15
 στῆς καὶ κυπαρίσσου Μιλησίας· αἱ δὲ τῆς περιστάσεως
 θύραι τὸν ἀριθμὸν εἴκοσι οὔσαι θυίνας κατεκεκόλ-
 ληντο σανίσιν, ἐλεφαντίνους ἔχουσαι τοὺς κόσμους.
 ἥ δ' ἐνῆλωσις ἥ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ τὰ ῥόπτρα
 ἐξ ἐρυθροῦ γεγονότα χαλκοῦ τὴν χρύσῳσιν ἐκ πυρὸς 20
 c εἰλήφει. τῶν δὲ κιόνων τὰ μὲν σώματα ἦν κυπαρίσ-
 σινα, αἱ δὲ κεφαλαὶ Κορινθιουργεῖς, ἐλέφαντι καὶ
 χρυσῷ διακεκοσμημέναι. τὸ δὲ ἐπιστύλιον ἐκ χρυσοῦ
 τὸ ὅλον· ἐφ' οὗ διάζωσμα ἐφήρμοστο περιφανῇ ζώδια

2 κρυπτῇ et 3 περιεχομένη A: corr. Schw 3 πρῶτον δ' K
 4 προστάς Villebrun: πρὸς τὰ A 4. 5 ἐξ ἐναντίου μὲν Cas:
 ἐξεναντιούμενα A 9 κατάστεγον ὄν. ᾧ πάλιν K (ὄν omitti
 fort. potuit): κατάστεγον· νωι πάλιν A 10 προστάς Villebr:
 πρὸς τὰ A 12 potius ὑπερέκειντο vel ἐπέκειντο i. e. ἐπὶ ταῖς
 θύραις εὐαγρίαν A: corr. Cas, εὐαγρίαν Dobr 13 συνῆπτο
 Schw: συνήγετο A 14. 15 κατεσκευάσθη A: corr. C 15.
 16 κέδρου Συριακῆς Mein, idem deinceps Miletum intellegit
 Cretensium

ἔχον ἐλεφάντινα μείζω πηχυαίων, τῇ μὲν τέχνῃ μέ-
 τρια, τῇ χορηγία δὲ ἀξιοθαύμαστα. ἐπέκειτο δὲ καὶ
 στέγη καλὴ τῷ συμποσίῳ τετράγωνος κυπαρισσίνῃ·
 γλυπτοὶ δ' αὐτῆς ἦσαν οἱ κόσμοι, χρυσῇν ἔχοντες τὴν
 5 ἐπιφάνειαν. παρέκειτο δὲ τῷ συμποσίῳ τούτῳ καὶ
 κοιτῶν ἐπτάκλινος· ὃ συνῆπτο στενὴ σῦριγξ, κατὰ δ
 πλάτος τοῦ κύτους χωρίζουσα τὴν γυναικωνῆτιν. ἐν
 δὲ ταύτῃ συμπόσιον ἐννεάκλινον ἦν, παραπλήσιον τῇ
 πολυτελείᾳ τῷ μεγάλῳ, καὶ κοιτῶν πεντάκλινος. καὶ
 10 τὰ μὲν ἄχρῃ τῆς πρώτης στέγης κατεσκευασμένα τοι-
 αῦτ' ἦν. 39. ἀναβάντων δὲ τὰς παρακειμένας πλη-
 σίον τῷ προειρημένῳ κοιτῶνι κλίμακας οἶκος ἦν ἄλλος
 πεντάκλινος ὀρόφωμα ῥομβωτὸν ἔχων· καὶ πλησίον
 αὐτοῦ ναὸς Ἀφροδίτης θολοειδής, ἐν ᾧ μαρμάρινον
 15 ἄγαλμα τῆς θεοῦ. κατεναντίον δὲ τούτου ἄλλο συμ- e
 πόσιον πολυτελὲς περίπτερον· οἱ γὰρ κίονες αὐτοῦ ἐκ
 λίθων Ἰνδικῶν συνέκειντο. παρὰ <δὲ> καὶ τούτῳ τῷ
 συμποσίῳ κοιτῶνες, ἀκόλουθον τὴν κατασκευὴν τοῖς
 προοδηλωμένοις ἔχοντες. προάγουσι δὲ ἐπὶ τὴν προῶ-
 20 ραν οἶκος ὑπέκειτο Βακχικὸς τρισκαιδεκάκλινος περί-
 πτερος, ἐπὶ χρυσὸν ἔχων τὸ γεῖσον ἕως τοῦ περιτρέ-
 χοντος ἐπιστυλίου· στέγη δὲ τῆς τοῦ θεοῦ διαθέσεως
 οἰκεία. ἐν δὲ τούτῳ κατὰ μὲν τὴν δεξιὰν πλευρὰν f
 ἄντρον κατεσκεύαστο, οὗ χρῶμα μὲν ἦν ἔχον τὴν
 25 πετροποιίαν ἐκ λίθων ἀληθινῶν καὶ χρυσοῦ δεδη-
 μιουργημένην· ἵδρυτο δ' ἐν αὐτῷ τῆς τῶν βασιλέων
 συγγενείας ἀγάλματα εἰκονικὰ λίθου λυχνέως. ἐπι-
 τερπὲς δ' ἱκανῶς καὶ ἄλλο συμπόσιον ἦν ἐπὶ τῇ τοῦ

11 ἀναβάντι Schw 17 δὲ add. Cas 23 οἰκία A: corr.
 Cas 24 χρῶμα i. e. species externa 25, 26 δεδημιουργη-
 μένον A: corr. Cas

μεγίστου οἴκου στέγη κείμενον, σκηνηῆς ἔχον τάξιν·
 ὧ στέγη μὲν οὐκ ἐπῆν, διατόναια δὲ τοξοειδῇ διὰ
 206 ποσοῦ τινος ἐνετέτατο διαστήματος, ἐφ' ὧν ἀνυλάται
 κατὰ τὸν ἀνάπλουν αλουργεῖς ἐνεπετάννυντο. μετὰ
 δὲ τοῦτο αἶθριον ἐξεδέχετο τὴν ἐπάνω τῆς ὑποκειμέ- 5
 νης προστάδος τάξιν κατέχον· ὧ κλίμαξ τε ἐλικτὴ
 φέρουσα πρὸς τὸν κρυπτὸν περίπατον παρέκειτο καὶ
 συμπόσιον ἐννεάκλινον, τῇ διαθέσει τῆς κατασκευῆς
 Αἰγύπτιον. οἱ γὰρ γεγονότες αὐτόθι κίονες ἀνήγοντο
 στρογγύλοι, διαλλάττοντες τοῖς σπονδύλοις, τοῦ μὲν 10
 μέλανος, τοῦ δὲ λευκοῦ παράλληλα τιθεμένων. εἰσὶ
 b δ' αὐτῶν καὶ αἱ κεφαλαὶ τῷ σχήματι περιφερεῖς, ὧν
 ἡ μὲν ὅλη περιγραφὴ παραπλησία ῥόδοις ἐπὶ μικρὸν
 ἀναπεπταμένοις ἐστίν. περὶ δὲ τὸν προσαγορευόμενον
 κάλαθον οὐχ ἔλικες, καθάπερ ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν, 15
 καὶ φύλλα τραχέα περικείται, λωτῶν δὲ ποταμίων
 κάλυκες καὶ φοινίκων ἀρτιβλάστων καρπός· ἔστι δ'
 ὅτε καὶ πλειόνων ἄλλων ἀνθέων γέγλυπται γένη. τὸ
 δ' ὑπο τὴν ῥίζαν, ὃ δὴ τῷ συνάπτουσι πρὸς τὴν
 κεφαλὴν ἐπίκειται σπονδύλῳ, κιβωρίων ἄνθεσι καὶ 20
 φύλλοις ὥσανεὶ καταπεπλεγμένοις ὁμοίαν εἶχε τὴν
 c διάθεσιν. τοὺς μὲν οὖν κίονας οὕτως Αἰγύπτιοι κατα-
 σκευάζουσιν· καὶ τοὺς τοίχους δὲ λευκαῖς καὶ μελαίναις
 διαποικίλλουσιν πλινθίσιν, ἐνίοτε δὲ καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς
 ἀλαβαστίτιδος προσαγορευομένης πέτρας. πολλὰ δὲ καὶ 25
 ἕτερα κατὰ μέτρον τῆς νεῶς τὸ κύτος ἐν κοίλῃ καὶ

2 ὥστε τῇ μὲν A: corr. Emperius τοξοειδεῖ A: corr. Cas
 3 ἐντέτακτο A: corr. Cas 5 τοῦτο Cas: τοῦτον A, μέγα δὲ τοῦτο
 αἶθριον Schw, sed ipsum αἶθριον suspectum 10. 11 τοῦ μὲν —
 τιθεμένων haec vix integra, fort. παραλλάξ τιθεμένων 17 fort.
 καρποί 21 καταπεπλεγμένοις A, fort. συγκαταπεπλεγμένοις
 26 fort. ἔγκοιλα, ἐν κοίλῃ del. Wilam vix recte

κατὰ πᾶν αὐτῆς μέρος οἰκήματα ἦν. ὁ δὲ ἰστὸς ἦν αὐ-
 τῆς ἐβδομήκοντα πηχῶν, βύσσινον ἔχων ἰστίον ἀλουρ-
 γεῖ παρασεῖω κεκοσμημένον. — πᾶς δ' ὁ τοῦ βασι-
 λέως τοῦ Φιλαδέλφου πλοῦτος . . . φυλαχθεὶς κατελύθη d
 5 ὑπὸ τοῦ τελευταίου Πτολεμαίου τοῦ καὶ τὸν Γαβινια-
 κὸν συστήσαντον πόλεμον, οὐκ ἀνδρὸς γενομένου
 ἀλλ' αὐλητοῦ καὶ μάγου.

40. περὶ δὲ τῆς ὑπὸ Ἰέρωνος τοῦ Συρακοσίου
 κατασκευασθείσης νεώς, ἥς καὶ Ἀρχιμήδης ἦν ὁ
 10 γεωμέτρης ἐπόπτης, οὐκ ἄξιον εἶναι κρίνω σιωπῇ-
 σαι, σύγγραμμα ἐκδόντος Μοσχίωνός τινος, ᾧ οὐ
 παρέργως ἐνέτυχον ὑπογυῖως. γράφει οὖν ὁ Μο-
 σχίων οὕτως· Ἀιοκλείδης μὲν ὁ Ἀβδηρίτης θαυ-
 μάζεται ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν Ῥοδίων πόλιν ὑπὸ Δημη-
 15 τρίου προσαχθείσῃ τοῖς τείχεσιν ἐλεπόλει, Τίμαιος e
 δ' ἐπὶ τῇ πυρᾷ τῇ κατασκευασθείσῃ Διονυσίῳ τῷ
 Σικελίας τυράννῳ, καὶ Ἰερώνυμος ἐπὶ τῇ κατασκευῇ
 τῆς ἀρμαμάξης, ἣ συνέβαινε κατακομισθῆναι τὸ Ἀλεξ-
 ἀνδρου σῶμα, Πολύκλειτος δ' ἐπὶ τῷ λυχνίῳ
 20 τῷ κατασκευασθέντι τῷ Πέρσῃ· Ἰέρων δὲ ὁ Συρακο-
 σίων βασιλεύς, ὁ πάντα Ῥωμαίοις φίλος, ἐσπουδάκει
 μὲν καὶ περὶ ἱερῶν καὶ γυμνασίων κατασκευάς, ἦν δὲ
 καὶ περὶ ναυπηγίας φιλότιμος, πλοῖα σιτηγὰ κατα-

3 παρασεῖω A: corr. in Passovii lexico (ed. 1852) s. v
 3 sqq apparet haec non Callixeni esse 4 <τέως> φυλαχθεὶς
 Wilam, quod nimis tenue, fort. <τοσοῦτον χρόνον> φυλ. 7 μα-
 γδοῦ Wilam 12 ὑπογύως A 12 οὖν Mus: γοῦν A
 13 sqq haec omnia audacissime truncata: Dioclitida, Timaeus,
 Hieronymus, Polyclitus (Larisaenus) scriptores sunt, qui de hele-
 poli, de rogo Dionysiano, de Alexandri feretro, de Persarum
 regis lucerna exposuerunt; quibus non potest componi Hiero-
 navis famosae fabricator 14 fort. πρὸς τὴν Ῥοδίαν πολιόρ-
 κησιν

σκευαζόμενος, ὧν ἐνὸς τῆς κατασκευῆς μνησθήσομαι.
 f εἰς ὕλην μὲν ξύλωσιν ἐκ τῆς Αἴτνης παρεσκεύαστο
 ἐξήκοντα τετραγωνικῶν σκαφῶν [τὸ] πλῆθος ἐξεργάσα-
 σθαι δυναμένην. ὥς δὲ ταῦτα ἡτοιμάσατο γόμφους
 τε καὶ ἐγκοίλια καὶ σταμίνας καὶ τὴν εἰς τὴν ἄλλην 5
 χρεῖαν ὕλην τὴν μὲν ἐξ Ἰταλίας, τὴν δ' ἐκ Σικελίας,
 εἰς δὲ σχοινία λευκῆαν μὲν ἐξ Ἰβηρίας, κάρναβιν δὲ
 καὶ πίτταν ἐκ τοῦ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ καὶ τᾶλλα πάντα
 τὰ χρειώδη πολλαχόθεν. συνήγαγε δὲ καὶ ναυπηγούς
 καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας καὶ καταστήσας ἐπὶ πάντων 10
 Ἀρχίαν τὸν Κορίνθιον ἀρχιτέκτονα παρεκάλεσε προ-
 207θύμως ἐπιλαβέσθαι τῆς κατασκευῆς, προσκαρτερῶν καὶ
 αὐτὸς τὰς ἡμέρας. τὸ μὲν οὖν ἥμισυ τοῦ παντὸς τῆς
 νεὸς ἐν μηνὶν ἕξ ἐξεργάσατο . . . καὶ ταῖς ἐκ μολίβου
 ποιηθείσαις κεραμίσιν ἀεὶ καθ' ὃ ναυπηγηθεῖη μέρος 15
 περιελαμβάνετο, ὥς ἂν τριακοσίων ὄντων τῶν τὴν
 ὕλην ἐργαζομένων τεχνιτῶν χωρὶς τῶν ὑπηρετούντων.
 τοῦτο μὲν οὖν τὸ μέρος εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν
 προσετέτακτο, τὴν λοιπὴν κατασκευὴν ἔν' ἐκεῖ λαμ-
 βάνη. ὥς δὲ περὶ τὸν καθελκυσμὸν αὐτοῦ τὸν εἰς 20
 τὴν θάλασσαν πολλὰ ζήτησις ἦν, Ἀρχιμήδης ὁ μηχαν-
 νικὸς μόνος αὐτὸ κατήγαγε δι' ὀλίγων σωμαμάτων.
 b κατασκευάσας γὰρ ἕλικα τὸ τηλικούτον σκάφος εἰς

2 ξύλωσιν Villebr: ξυλων AC 3 τετραγωνικῶν A τετρι-
 κῶν C: corr. Mein τὸ om. C 4 κατὰ δὲ ταῦτά Wilam i. e.
tamquam LX naves aedificaturus 6 χρεῖαν ὕλην Cas: ὕλην
 χρεῖαν AC 7 λευκαίαν A: corr. C 8 πίτταν Gesner: κιν-
 τὸν A (om. C) immo ἀπὸ τοῦ 10 ἐκ πάντων AC: corr. K
 13 fort. ὅλας ἡμέρας τοῦ παντὸς om. C, τῆς νεὸς del. Mein
 14 ἕξ ἐργάσατο AC: corr. Schw, quae secuntur mutila videntur
 16 προσελαμβάνετο AC: corr. Schw fort. ὅσανεὶ τριακοσίων
 i. e. *ferre CCC*, cf. Diod. 20, 91, 2

τὴν θάλασσαν κατήγαγε. πρῶτος δ' Ἀρχιμήδης εὗρε
τὴν τῆς ἑλικος κατασκευήν. ὥς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη
τῆς νεῶς ἐν ἄλλοις ἕξ μηνὶ κατασκευάσθη καὶ τοῖς
χαλκοῖς ἤλοις πᾶσα περιελήφθη, ὧν οἱ πολλοὶ δε-
5 κάμνοιο ἦσαν, οἱ δ' ἄλλοι τούτων ἡμιόλιοι — διὰ
τρυπάνων δ' ἦσαν οὗτοι ἡρμοσμένοι τοὺς σταμῖνας
συνέχοντες· μολυβδίναις δὲ κεραμίσιν ἐπεστεγνοῦντο
πρὸς τὸ ξύλον, ὑποτιθεμένων ὀθονίων μετὰ πίττης —
ὥς οὖν τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν ἐξεργάσατο, τὴν ἐντὸς
10 διασκευὴν ἐξεπονεῖτο. 41. ἦν δὲ ἡ ναῦς τῇ μὲν κατα- ο
σκευῇ εἰκόσορος, τριπάροδος δέ· τὴν μὲν κατωτάτῳ
ἔχων ἐπὶ τὸν γόμον, ἐφ' ἣν διὰ κλιμάκων πυκνῶν ἡ
κατάβασις ἐγίνετο· ἡ δ' ἑτέρα τοῖς εἰς τὰς διαίτας
βουλομένοις εἰσιέναι ἐμεμηχάνητο· μεθ' ἣν ἡ τελευ-
15 ταία τοῖς ἐπὶ τοῖς ὅπλοις τεταγμένοις. ἦσαν δὲ τῆς
μέσης παρόδου παρ' ἐκάτερον τῶν τοίχων δίαίται τε-
τράκλινοι τοῖς ἀνδράσι, τριάκοντα τὸ πλῆθος. ἡ δὲ
ναυκληρικὴ δίαίτα κλινῶν μὲν ἦν πεντεκαίδεκα, θαλά-
μους δὲ τρεῖς εἶχε τρικλίνους, ὧν ἦν τὸ κατὰ τὴν
20 πρύμναν ὀπτανεῖον. ταῦτα δὲ πάντα δάπεδον εἶχεν
ἐν ἀβακίσκοις συγκείμενον ἐκ παντοίων λίθων, ἐν οἷς
ἦν κατασκευασμένος πᾶς ὁ περὶ τὴν Ἰλιάδα μῦθος δ
θαυμασίως· ταῖς τε κατασκευαῖς καὶ ταῖς ὀροφαῖς, καὶ
θυρώμασι δὲ πάντα ἦν ταῦτα πεπονημένα. κατὰ δὲ
25 τὴν ἀνωτάτῳ πάροδον γυμνάσιον ἦν καὶ περίπατοι
σύμμετρον ἔχοντες τὴν κατασκευὴν τῷ τοῦ πλοίου με-

7 μολυβδαίναις A: corr. C ἀπεστεγνοῦντο A ἀπεστεγα-
νοῦντο C: corr. K 12 ἔχουσα C, quod minime sufficit πυκνῶν
i. e. non ἐλικτῶν, cf. p. 206a 14 μεμηχάνητο AC 15 ἐπὶ
Wilam: ἐν AC 22 ὁ κατὰ τὴν C 22. 23 fort. μῦθος.
θαυμασιωτάταις (vel θαυμασταῖς) δὲ κατασκευαῖς καὶ [ταῖς]
ὀροφαῖς (vel καὶ τοίχοις καὶ ὀροφαῖς), καὶ

γέθει, ἐν οἷς κῆποι παντοῖοι θαυμασίως ἦσαν ὑπερ-
 βάλλοντες ταῖς φυτεῖαις, διὰ κεραμίδων μολυβδινῶν
 κατεστεγνωμένων <ἀρδεύόμενοι>, ἔτι δὲ σκηναὶ κιττοῦ
 λευκοῦ καὶ ἀμπέλων, ὧν αἱ ῥίζαι τὴν τροφήν ἐν πίθους
 εἶχον γῆς πεπληρωμένοις, τὴν αὐτὴν ἀρδευσιν λαμβά- 5
 e νουσai καθάπερ καὶ οἱ κῆποι. αὗται δὲ αἱ σκηναὶ
 συνεσκίαζον τοὺς περιπάτους. ἐξῆς δὲ τούτων Ἀφρο-
 δίσιον κατεσκεύαστο τρίκλινον, δάπεδον ἔχον ἐκ λί-
 θων ἀχατῶν τε καὶ ἄλλων χαριεστάτων ὅσοι κατὰ
 τὴν νῆσον ἦσαν· τοὺς τοίχους δ' εἶχε καὶ τὴν ὄρο- 10
 φὴν κυπαρίττου, τὰς δὲ θύρας ἐλέφαντος καὶ θύου·
 γραφαῖς <δὲ> καὶ ἀγάλμασιν, ἔτι δὲ ποτηρίων κατα-
 σκευαῖς ὑπερβαλλόντως κατεσκεύαστο. 42. τούτου δ'
 ἐφεξῆς σχολαστήριον ὑπῆρχε πεντάκλινον, ἐκ πύξου
 τοὺς τοίχους καὶ τὰ θυρώματα κατεσκευασμένον, βι- 15
 βλιοθήκην ἔχον ἐν αὐτῷ, κατὰ δὲ τὴν ὄροφὴν πόλον
 f ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Ἀχραδίνην ἀπομεμιμημένον ἡλιο-
 τροπίου. ἦν δὲ καὶ βαλανεῖον τρίκλινον πυρίας χαλ-
 κᾶς ἔχον τρεῖς καὶ λουτήρα πέντε μετρητὰς δεχόμενον
 ποικίλον τοῦ Ταυρομενίτου λίθου. κατεσκεύαστο δὲ 20
 καὶ οἰκήματα πλείω τοῖς ἐπιβάταις καὶ τοῖς τὰς ἀν-
 τλίας φυλάττουσι. χωρὶς δὲ τούτων ἵππωνες ἦσαν
 ἑκατέρου τῶν τοίχων δέκα· κατὰ δὲ τούτους ἡ τροφή
 τοῖς ἵπποις ἔκειτο καὶ τῶν ἀναβατῶν καὶ τῶν παίδων
 208 τὰ σκεύη. ἦν δὲ καὶ ὑδροθήκη κατὰ τὴν προῶραν 25
 κλειστή, δισχιλίους μετρητὰς δεχομένη, ἐκ σανίδων
 καὶ πίττης καὶ ὀθονίων κατεσκευασμένη. παρὰ δὲ

1. 2 περιβάλλοντες A: corr. Schw, nisi praestat θαυμάσιοι
 ἦσαν ὑπερβαλλόντως 2 κεραμίδων ἢ μολυβδινῶν A: corr.
 Cas 3 hiatum not. et suppl. K 4 ἀμπελώνων αἱ A: corr.
 Cas 12 δὲ add. Schw, nisi potius v. 13 κατεσκευασμένον
 scribendum

ταύτην κατεσκεύαστο διὰ μολιβδώματος καὶ σανίδων
 κλειστὸν ἰχθυοτροφεῖον· τοῦτο δ' ἦν πλήρες θαλάτ-
 τῆς, ἐν ᾧ πολλοὶ ἰχθύες [εὖ] ἐτρέφοντο. ὑπῆρχον δὲ
 καὶ τῶν τοίχων ἐκατέρωθεν τρόποι προεωσμένοι, διά-
 5 στημα σύμμετρον ἔχοντες· ἐφ' ὧν κατεσκευασμένοι
 ἦσαν ξυλοθῆκαι καὶ κρίβανοι καὶ ὀπτανεῖα καὶ μύλοι
 καὶ πλείους ἕτεραι διακονίαι. ἄτλαντές τε περιέτρε- b
 χον τὴν ναῦν ἐκτὸς ἐξαπήχεις, οἱ τοὺς ὄγκους ὑπει-
 λήφεσαν τοὺς ἀνωτάτω καὶ τὸ τρίγλυφον, πάντες ἐν
 10 διαστήματι <συμμέτρῳ> βεβῶτες. ἡ δὲ ναῦς πᾶσα οἰ-
 κείαις γραφαῖς ἐπεπόνητο. 43. πύργοι τε ἦσαν ἐν
 αὐτῇ ὁκτὼ σύμμετροι τὸ μέγεθος τοῖς τῆς νεὸς ὄγ-
 κοῖς· δύο μὲν κατὰ πρύμναν, οἱ δ' ἴσοι κατὰ πρῶ-
 ραν, οἱ λοιποὶ δὲ κατὰ μέσῃ ναῦν. τούτων δὲ ἐκά-
 15 στῷ παρεδέδεντο κεραῖαι β', ἐφ' ὧν κατεσκεύαστο
 φατνώματα, δι' ὧν ἠφίεντο λίθοι πρὸς τοὺς ὑπο-
 πλέοντας τῶν πολεμίων. ἐπὶ δὲ τῶν πύργων ἕκαστον c
 ἀνέβαινον τέτταρες μὲν καθωπλισμένοι νεανίσκοι, δύο
 δὲ τοξόται. πᾶν δὲ τὸ ἐντὸς τῶν πύργων λίθων καὶ
 20 βελῶν πλήρες ἦν. τεῖχος δὲ ἐπάλξεις ἔχον καὶ κατα-
 στρώματα διὰ νεὸς ἐπὶ κιλλιβάντων κατεσκεύαστο·
 ἐφ' οὗ λιθοβόλος ἐφειστήκει, τριτάλαντον λίθον ἀφ'
 αὐτοῦ ἀφιεῖς καὶ δωδεκάπηχυν βέλος. τοῦτο δὲ τὸ
 μηχανήμα κατεσκεύασεν Ἀρχιμήδης. ἐκάτερον δὲ τῶν
 25 βελῶν ἔβαλλεν ἐπὶ στάδιον. μετὰ δὲ ταῦτα παραρ-
 τήματα ἐκ τροπῶν παχέων συγκείμενα διὰ ἀλύσεων

2 κλειστῶν AC: corr. Coraes 3 εὖ del. Mein, ἐντρέ-
 φοντο Coraes 4 τόποι C, τροποὶ Schw 5 κατασκευασμένοι A
 8. 9 ὑπειλήφεισαν A 10 συμμέτρῳ add. Mein 21 διὰ νεὸς
 corruptum 22. 23 ἀπ' αὐτοῦ A: corr. Di 25. 26 παρα-
 τρήματα A: corr. Cas, rectius fort. παραρρύματα coni. idem
 26 τροπῶν A: corr. Cas

d χαλκῶν κρεμάμενα. τριῶν δὲ ἰστῶν ὑπαρχόντων ἐξ
 ἐκάστου κεραῖαι λιθοφόροι ἐξήρτηντο β', ἐξ ὧν ἄρ-
 παγές τε καὶ πλίνθοι μολίβου πρὸς τοὺς ἐπιτιθεμέ-
 νους ἠφίεντο. ἦν δὲ καὶ χάραξ κύκλῳ τῆς νεῶς σι-
 δηροῦς πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀναβαίνειν κόρακές 5
 τε σιδηροῖ [κύκλῳ τῆς νεῶς], οἱ δι' ὀργάνων ἀφιέ-
 μενοι τὰ τῶν ἐναντίων ἐκράτουν σκάφη καὶ παρέ-
 βαλλον εἰς πληγὴν. ἐκατέρῳ δὲ τῶν τοίχων ἐξήκοντα
 νεανίσκοι πανοπλίας ἔχοντες ἐφειστήκεισαν καὶ τούτοις
 e ἴσοι περὶ τε τοὺς ἰστούς καὶ τὰς λιθοφόρους κεραίας. 10
 ἦσαν δὲ καὶ κατὰ τοὺς ἰστούς ἐν τοῖς καρχησίοις οὔσι
 χαλκοῖς ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου τρεῖς ἄνδρες, εἰθ' ἐξῆς
 καθ' ἓνα λειπόμενοι· τούτοις δ' ἐν πλεκτοῖς γυργά-
 θοις διὰ τροχιλίων εἰς τὰ θωράκια λίθοι παρεβάλ-
 λοντο καὶ βέλη διὰ τῶν παίδων. ἄγκυραι δὲ ἦσαν 15
 ξύλιναι μὲν τέτταρες, σιδηραὶ δ' ὀκτώ. τῶν δὲ ἰστῶν
 ὁ μὲν δεύτερος καὶ τρίτος εὐρέθησαν, δυσχερῶς δὲ
 ὁ πρῶτος εὐρέθη ἐν τοῖς ὄρεσι τῆς Βρεττίας ὑπὸ
 f συβάτου ἀνδρός· κατήγαγε δ' αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν
 Φιλέας ὁ Ταυρομενίτης μηχανικός. ἡ δὲ ἀντλία καί- 20
 περ βάθος ὑπερβάλλον ἔχουσα δι' ἐνὸς ἀνδρὸς ἐξην-
 τλεῖτο διὰ κοιλίου, Ἀρχιμήδους ἐξευρόντος. ὄνομα
 δ' ἦν τῇ νηὶ Συρακοσία· ὅτε δ' αὐτὴν ἐξέπεμπεν
 Ἰέρων, Ἀλεξανδρίδα αὐτὴν μετωνόμασεν. ἐφόλκια δ'
 ἦσαν αὐτῇ τὸ μὲν πρῶτον κέρκουρος τρισχίλια τά- 25

1 δὲ Schw: τε AC 3 μολίβδου C 4, 5 σιδήρου A
 σιδήρεος C: corr. K 6 inclusa del. K 9 ἐφειστήκεισαν
 AC 14 rectius τροχιλίων 17 εὐρέθησαν δυσχερῶς, <εὐ-
 χερῶς> δὲ Mein non recte, fort. εὐχερῶς pro εὐρέθησαν scri-
 bendum (εὐρέθησαν <εὐχερῶς> Dalec) 18 βρετανίας AC:
 corr. Cas, Βρεττιανῆς Schw 24 ἀλεξάνδρειαν superscr. ἰδα
 C ἀλεξάνδρειαν A, cf. p. 209 e

λαντα δέχεσθαι δυνάμενος· πᾶς δ' ἦν οὗτος ἐπίκω-
 πος. μεθ' ὃν χίλια πεντακόσια βαστάζουσai ἀλιάδες
 τε καὶ σκάφαι πλείους. ὄχλος δ' ἦν οὐκ ἐλάττων . .
 μετὰ τοὺς προειρημένους ἄλλοι τε ἑξακόσιοι παρὰ
 5 τὴν προῶραν ἐπιτηροῦντες τὰ παραγγελλόμενα. τῶν δὲ 209
 κατὰ ναῦν ἀδικημάτων δικαστήριον καθειστήκει ναύ-
 κληρος, κυβερνήτης καὶ προρρεὺς, οἵπερ ἐδίκαζον κατὰ
 τοὺς Συρακοσίων νόμους. 44. σίτου δὲ ἐνεβάλλοντο
 εἰς τὴν ναῦν μυριάδας ἕξ, ταρίχων δὲ Σικελικῶν κε-
 10 ράμια μύρια, ἐρίων τάλαντα δισμύρια, καὶ ἕτερα δὲ
 φορτία δισμύρια. χωρὶς δὲ τούτων ὁ ἐπισιτισμὸς ἦν
 τῶν ἐμπλεόντων. ὁ δ' Ἰέρων ἐπεὶ πάντας τοὺς λι- b
 μένας ἤκουεν τοὺς μὲν ὥς οὐ δύνατοί εἰσι τὴν ναῦν
 δέχεσθαι, τοὺς δὲ καὶ ἐπικινδύνους ὑπάρχειν, διέγνω
 15 δῶρον αὐτὴν ἀποστεῖλαι Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ εἰς
 Ἀλεξάνδρειαν· καὶ γὰρ ἦν σπάνις σίτου κατὰ τὴν
 Αἴγυπτον. καὶ οὕτως ἐποίησε, καὶ ἡ ναὺς κατήχθη
 εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἔνθα καὶ ἐνεωλκήθη. ὁ δ'
 Ἰέρων καὶ Ἀρχίμηλον τὸν τῶν ἐπιγραμμαμάτων ποιη-
 20 τὴν γράψαντα εἰς τὴν ναῦν ἐπίγραμμα χιλίοις πυρῶν
 μεδίμνοις, οὓς καὶ παρέπεμψεν ἰδίῳις δαπανήμασιν
 εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐτίμησεν. ἔχει δ' οὕτως τὸ ἐπί-
 γραμμα·
 τίς τόδε σέλμα πέλωρον ἐπὶ χθονὸς εἶσατο; ποῖος c
 25 κοῖρανός ἀκαμάτοις πείσμασιν ἠγάγετο;
 πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς, ἥ τίνι γόμφοι
 τμηθέντες πελέκει τοῦτ' ἔκαμον τὸ κύτος,

2. 3 βαστάζουσai· ἀλιάδες δὲ A: corr. C 3 ἐλάττω A,
 tum numerale videtur intercidisse 4 ἄλλοι γε A: corr. Mein,
 ἄλλοι δὲ rectius fort. Di 4. 5 fort. περὶ τὴν 8 σίτους A:
 corr. C 9 μυριάδες Di 10 ἐρεων A: corr. Wilam 11 φορτία
 εἰς μύρια K 24 εἶσατο A: corr. C 25 πείσμασιν A: corr. C

5 ἢ κορυφαῖς Αἴτνας παρισούμενον ἢ τινι νάσων
 ἄς Αἰγαῖον ὕδωρ Κυκλάδας ἐνδέδεται,
 τοίχοις ἀμφοτέρωθεν ἰσοπλατές. ἢ ῥα Γίγαντες
 d τοῦτο πρὸς οὐρανίας ἔξεσαν ἀτραπιτούς.
 ἄστρον γὰρ ψαύει καρχήσια καὶ τριελίκτους 5
 10 θώρακας μεγάλων ἐντὸς ἔχει νεφέων.
 πείσμασι δ' ἀγκύρας ἀπερείδεται οἷσιν Ἀβύδου
 Ξέρξης καὶ Σηστοῦ δισδὸν ἔδησε πόρον.
 μανύει στιβαρᾶς κατ' ἐπωμίδος ἀρτιχάρακτον
 γράμμα, τίς ἐκ χέρσου τάνδ' ἐκύλισε τρόπιν· 10
 15 φατὶ γὰρ ὥς Ἰέρων Ἰεροκλέος Ἑλλάδι πάσα
 e καὶ νάσοις καρπὸν πίονα δωροφορῶν,
 Σικελίας σκαπτοῦχος ὁ Λωρικός. ἀλλὰ, Πόσειδον,
 σῶζε διὰ γλανκῶν σέλμα τόδε ροθίων.
 παρέλιπον δ' ἐκὼν ἐγὼ τὴν Ἀντιγόνου ἱερὰν τριήρη, 15
 ἢ ἐνίκησε τοὺς Πτολεμαίου στρατηγούς περὶ Λεύκολ-
 λαν τῆς Κώας, ὅπου δὴ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι αὐτὴν ἀνέ-
 θηκεν· ἥτις οὐδὲ το τρίτον, τάχα δὲ οὐδὲ τὸ τέ-
 ταρτον εἶχε τῆς Συρακοσίας ἢ Ἀλεξανδρίδος ταύτης
 νεώς.² 20
 45. τοσαῦτ' οὖν καὶ περὶ τοῦ τῶν νεῶν καταλό-
 f γου οὐκ ἀπὸ Βοιωτῶν ἀρξάμενοι κατελέξαμεν, ἀλλ'
 ἀπὸ πανηγυρικῶν πομπῶν. καὶ ἐπεὶ τὸν καλὸν Οὐλ-
 πιανὸν οἶδα πάλιν προβαλοῦντα ἡμῖν τίς αὕτη ἢ παρὰ

1 αἴτνης C πᾶρισούμενον A 4 οὐρανίους C 7 πλ-
 σμασι δ' C: πείσμασιν A ἀπηωρήσατο οἷσιν C 9 ἐπωμίδος
 Cas, ἐπωμίδος Hemsterh 10 τάνδε κύλισσε A: corr. C
 11 φασι A φησι C: corr. Schw 12 καρπῶν A (ω ex o corr)
 C: corr. Cas δωροφόρον A δωροφόρων C: corr. Cas 14 διὰ
 K: κατὰ AC 15 παρέλειπον A: corr. Mus 17 ὅπου δὴ
 Mein: ἐπειδὴ A 21 sensus male expressus, non verba vitiosa
 24 προσβαλοῦντα A: corr. Cas

τῷ Καλλιξείνῳ ἐγγυθήκη, φάμεν αὐτῷ ὅτι καὶ λόγος
 τις εἰς Λυσίαν ἀναφέρεται τὸν ῥήτορα περὶ ἐγγυθή-
 κης ἐπιγραφόμενος, οὗ ἡ ἀρχή (fr. 91 Tur)· 'εἰ μὲν δί-
 καιον ἔλεγεν ἢ μέτριον, ἄνδρες δικασταί, Λυσιμένης.'
 5 ἐν ᾧ προελθὼν φησιν· 'οὐκ ἂν ἐσπούδαζον περὶ αὐ-
 τῆς τῆς ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι, ἢ οὐκ ἐστὶν ἀξία
 τριάκοντα δραχμῶν.' ὅτι δὲ χαλκῇ ἦν ἡ ἐγγυθήκη²¹⁰
 ἐξῆς φησι· 'πέρυσιν δὲ ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος
 ἐξέδωκα εἰς τὸ χαλκεῖον· ἐστὶ γὰρ συνθετὴ καὶ Σα-
 10 τύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλια. . . . ἄλλο ἔτι
 μέγεθος τὸ αὐτό. ὁ γὰρ αὐτὸς τεχνίτης πολλὰ σκεύη
 ταῦτά καὶ ὅμοια ἐργάζεται.' ἐν τούτοις ὁ Λυσίας εἰ-
 πὼν ὅτι καὶ χαλκῇ ἦν ἡ ἐγγυθήκη, σαφῶς παρίστη-
 σιν, ὥς καὶ ὁ Καλλιξείνος εἶρηκε (p. 199 c), λεβήτων
 15 αὐτὰς ὑποθήματα εἶναι. οὕτως γὰρ καὶ Πολέμων
 ὁ περιηγητὴς εἶπεν ἐν γ' τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντί- b
 γονον (fr. 58 Pr.) ἐξηγούμενος διάθεσιν ἐν Φλιοῦντι κατὰ
 τὴν πολεμάρχειον στοὰν γεγραμμένην ὑπὸ Σίλλακος τοῦ
 Ῥηγίνου, οὗ μνημονεύουσιν Ἐπίχαρμος (p. 293 L)
 20 καὶ Σιμωνίδης (fr. 194 B⁴), λέγων οὕτως (fr. 58 Pr)· 'ἐγ-
 γυθήκη καὶ ἐπ' αὐτῆς κύπελλον.' Ἡγήσανδρος δὲ
 ὁ Δελφὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὑπομνήματι ἀνδριάν-
 των καὶ ἀγαλμάτων (FHG IV 421) Γλάυκου φησὶ τοῦ
 Χίου τὸ ἐν Δελφοῖς ὑπόστημα οἶον ἐγγυθήκην τινὰ
 25 σιδηρᾶν, ἀνάθημα Ἀλυάττου· οὗ ὁ Ἡρόδοτος μνη-
 μονεύει (I 25) ὑποκητηρίδιον αὐτὸ καλῶν. καὶ ὁ c
 <μὲν> Ἡγήσανδρος ταῦτα λέγει. εἶδομεν δ' αὐτὸ
 καὶ ἡμεῖς ἀνακείμενον ἐν Δελφοῖς ὡς ἀληθῶς θέας

4 λυσιμένης, sed ν in ras A (fuit fort. Λυσιμένης) 9 εἰς
 τὸ Bekk: εἰς τι A 10 hiatum not. Dalec 26 ὑποκητηρίδιον
 A: corr. C 27 μὲν add. Dobr

ἄξιον διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἐντετορευμένα ξφδάρια καὶ ἄλλα
τινὰ ξφύφια καὶ φυτάρια, ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῷ δυνά-
μενα καὶ κρατῆρας καὶ ἄλλα σκεύη. ἡ δ' ὑπ' Ἀλεξαν-
δρέων καλουμένη ἄγγροθήκη τρίγωνός ἐστι, κατὰ μέ-
σον κοίλη, δέχεσθαι δυνάμενη ἐντιθέμενον κεράμιον. 5
ἔχουσι δὲ ταύτην οἱ μὲν πένητες ξυλίνην, οἱ δὲ πλού-
σιοι χαλκῆν ἢ ἀργυρᾶν.

46. εἰπόντες οὖν περὶ ἐγγυθήκης ἐξῆς πάλιν μνη-
σθησόμεθα φιλοδείπνων βασιλέων. ἵ γὰρ τῷ προει-
d ρημένῳ Ἀντιόχῳ ὁμώνυμος βασιλεύς, Δημητρίου δ' 10
υἱός, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος (FHG III 257), ὑπο-
δοχὰς ποιούμενος καθ' ἡμέραν ὁχλικὰς χωρὶς τῶν
ἀναλισκομένων σωρευμάτων ἐκάστῳ ἀποφέρειν ἐδίδου
τῶν ἐστιατόρων ὁλομελῆ κρέα χερσαίων τε καὶ πτη-
νῶν καὶ θαλαττίων ζώων ἀδιαίρετα ἐσκευασμένα, ἅμα 15
ξάν πληρᾶσαι δυνάμενα· καὶ μετὰ ταῦτα μελιπήκτων
καὶ στεφάνων ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ σὺν ἀνδρο-
μήκεσι λημνίσκων χρυσῶν πιλήμασι πλήθη. καὶ ἄλλος
e δ' Ἀντίοχος βασιλεὺς ἐπιτελῶν τοὺς ἐν Δάφνῃ ἀγῶ-
νας ἐποιήσατο καὶ αὐτὸς ὑποδοχὰς λαμπράς, ὡς <ὁ> 20
αὐτός φησι Ποσειδώνιος (ib. 263)· 'τὸ μὲν γὰρ προῶ-
τον ἀναδόσεις ἐποιήσατο κατ' ἄνδρα ὁλομελῶν βρω-
μάτων, μετὰ δὲ καὶ ζώντων χηνῶν <καὶ> λαγωῶν καὶ
δορκάδων. ἀνεδίδοντο δὲ καὶ χρυσοῖ στέφανοι τοῖς
δειπνοῦσι καὶ ἀργυρωμάτων πλήθος καὶ θεραπόντων 25
καὶ ἵππων καὶ καμήλων. καὶ ἔδει ἀναβάντα ἐπὶ τὴν

1 ἐντετορευμένα A: corr. Schw 2 δύνανται γὰρ ἐπιτίθεσθαι
ἐπ' αὐτὸ καὶ κρατῆρες καὶ ἄλλα σκεύη C recte sensu perspecto
4 ἐγγυθήκη C 7 χρυσῆν ἢ C 13 σωρεύματα A C: corr. XII p. 540 c
14 ὁλομερῆ κρέα χερσαίων A: corr. C 18 λιμνίσκων A χρυσῶν πι-
λήμασι p. 540: πιλήμασι χρυσοῖς A 19 fort. ἐπὶ Δάφνῃ vel Δάφνης
20 πάνν λαμπράς C ὁ add. Schw 23 καὶ add. p. 540 b

- κάμηλον πιεῖν ἕκαστον καὶ λαβεῖν τὴν <κάμηλον καὶ
τὰ ἐπὶ τὴν> κάμηλον καὶ τὸν παρεστῶτα παῖδα.' —
'καὶ (ib. 258) οἱ κατὰ τὴν Συρίαν δὲ πάντες, φησί,
διὰ τὴν τῆς χώρας εὐβοσίαν ἀπὸ τῆς περὶ τὰναγκαῖα f
5 κακοπαθείας συνόδους ἔνεμον πλείους, ἵνα εὐωχοῦντο
συνεχῶς, τοῖς μὲν γυμνασίοις ὥς βαλανείοις χρῶμενοι,
ἀλειφόμενοι [δὲ] ἐλαίῳ πολυτελεῖ καὶ μύροις, τοῖς δὲ
γραμματείοις — οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰ κοινὰ τῶν
συνδείπνων — ὥς οἰκητηρίοις ἐνδιαιτώμενοι, [καὶ]
10 τὸ πλεῖον μέρος τῆς ἡμέρας γαστριζόμενοι ἐν αὐτοῖς
οἴνοις καὶ βρώμασιν, ὥστε καὶ προσαποφέρειν πολλά,
καὶ κατανλούμενοι πρὸς χελωνίδος πολυκρότου ψό-
φους, ὥστε τὰς πόλεις ὅλας τοῖς τοιούτοις κελεύδοις
συνηχεῖσθαι.'
- 15 47. ἐπαινω δ' ἐγώ, ἄνδρες φίλοι, τὸ γενόμενον²¹¹
παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ τῆς Συρίας συμπόσιον.
ὁ δ' Ἀλέξανδρος οὗτος ὢν Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς
υἱὸς ὑποβληθείς, διὸ εἶχον μῖσος πάντες ἄνθρωποι
εἰς Δημήτριον· περὶ οὗ ἱστορήσεν ὁ ἑταῖρος ἡμῶν
20 Ἀθήναιος ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν Συρίᾳ βασιλευσάντων
(FHG III 657). τὸ οὖν συμπόσιον τοῦτο τοιόνδε τι ἐγέ-
νετο. Διογένης ὁ Ἐπικούρειος, ἕξιν ἔχων ἱκανὴν ἐν οἷς
μετεχειρίζετο λόγοις, τὸ μὲν γένος ἦν ἐκ Σελευκείας
τῆς ἐν Βαβυλωνίᾳ, ἀποδοχῆς δ' ἐτύγχανε παρὰ τῷ b
25 βασιλεῖ καίτοι τοῖς ἀπὸ τῆς στοᾶς λόγοις χαίρουσι.

1. 2 suppl. p. 540 5 ἐν αἷς εὐωχοῦντο p. 527 e fort. recte,
ἵνα εὐωχοῦντο Mein non recte 7 δὲ del. Mein 9 καὶ
del. K 10 μέρος om. p. 527 12 χελιδόνας AC: corr. p. 527
12. 13 ψόφον p. 527, fort. πολυκρότους ψόφους 15 δ' ἐγώ
Mein: δέ γε, ὦ A 18 δι' ὃν puto, cf. Ios. antiq. 13, 3; oratio
anacolutha 22 ἐπικούρειος A 24 Βαβυλωνί A: corr. K, cf.
Strab. p. 744 ἀποδοχῆς (sic) A: corr. Schw 24. 25 παρὰ
τοῦ βασιλέως A: corr. Villebrun

ἐπολυώρει οὖν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος καίπερ ὄντα τῷ
 βίῳ φαῦλον, ἔτι δὲ βλάσφημον καὶ βάσκανον ἔνεκά τε
 τοῦ γελοίου μηδὲ τῶν βασιλέων ἀπεχόμενον· καὶ αἰτη-
 σαμένῳ αὐτῷ φιλοσοφίας ἀλλοτρίαν αἰτησιν, ὅπως
 πορφυροῦν τε χιτωνίσκον φορήσει καὶ χρυσοῦν στέ- 5
 φανον ἔχοντα πρόσωπον Ἀρετῆς κατὰ μέσον, ἧς ἰερεὺς
 ἡξίου προσαγορεύεσθαι, συνεχώρησε καὶ τὸν στέφανον
 προσχαρισάμενος. ἄπερ ὁ Διογένης ἐρασθεὶς τινος
 λυσιφθοῦ γυναικὸς ἐχαρίσατο αὐτῇ. ἀκούσας δ' ὁ
 Ἀλέξανδρος καὶ συνάγων φιλοσόφων καὶ ἐπισήμων 10
 ἀνδρῶν συμπόσιον ἐκάλεσε καὶ τὸν Διογένη· καὶ παρα-
 γενόμενον ἡξίου κατακλίνεσθαι ἔχοντα τὸν στέφανον
 καὶ τὴν ἐσθῆτα. ἄκαιρον δ' εἶναι εἰπόντος νεύσας
 εἰσαγαγεῖν ἐκέλευσε τὰ ἀκούσματα, ἐν οἷς καὶ ἡ λυσιφ-
 θὸς εἰσῆλθεν ἐστεφανωμένη τὸν τῆς Ἀρετῆς στέφανον, 15
 ἐνδύσα καὶ τὴν πορφυρᾶν ἐσθῆτα. γέλωτος οὖν πολ-
 λοῦ καταραγέντος ἔμενεν ὁ φιλόσοφος καὶ τὴν λυσιφ-
 θὸν ἐπαινῶν οὐκ ἐπαύσατο. τοῦτον τὸν Διογένη ὁ
 μεταλαβὼν τὴν βασιλείαν Ἀντίοχος, οὐκ ἐνέγκας αὐτοῦ
 τὴν κακολογίαν, ἀποσφαγῆναι ἐκέλευσεν. ἱ δ' Ἀλέξαν- 20
 δρος προσηνῆς ἦν πᾶσι καὶ φιλόλογος ἐν ταῖς ὁμι-
 λίαις καὶ οὐχ ὅμοιος Ἀθηναίωνι τῷ περιπατητικῷ φιλο-
 σόφῳ, τῷ καὶ διατριβῆς προστάντι φιλοσόφῳ Ἀθήνησι
 τε καὶ ἐν Μεσσήνῃ, ἔτι δὲ καὶ ἐν Λαρίσῃ τῆς Θεττα-
 λίας, καὶ μετὰ ταῦτα τῆς Ἀθηναίων πόλεως τυραννή- 25
 σαντι. περὶ οὗ καθ' ἕκαστα ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ
 Ἀπαμεύς, ἄπερ εἰ καὶ μακρότερά ἐστιν ἐκδήσομαι,

3 ἀποδεχόμενον A: corr. Mus 5 φορῆν A: corr. Wilam
 10 συναγαγὼν A: corr. Mein 16 καὶ ἐνδύσα Mein 17 fort.
 <ἀτάραχος vel ἀκίνητος> ἔμενεν 21 προσῆν ἐν πᾶσι A: corr.
 K, προσηνῆς ἦν ἐν πᾶσι praeiuit Mus

ἵν' ἐπιμελῶς πάντας ἐξετάζωμεν τοὺς φάσκοντας εἶναι φιλοσόφους καὶ μὴ τοῖς τριβωνίοις καὶ τοῖς ἀκάρτοις πώγῳσι πιστεύωμεν. κατὰ γὰρ τὸν Ἀγάθωνα (fr. 12 N)

5 εἰ μὲν φράσω τάληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ·

εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τάληθές φράσω.

ἀλλὰ φίλη <γράφ>, φασίν, ἡ ἀλήθεια, ἐκθήσομαι τὰ περὶ τὸν ἄνδρα ὥς ἐγένετο (FHG III 266).

48. ἔν τῇ Ἐρυμνέως τοῦ περιπατητικοῦ σχολῇ
10 διέτριβέ τις Ἀθηνίων προσκαρτερῶν τοῖς λόγοις· ὅστις Αἰγυπτίαν ὠνησάμενος θεράπαιναν ἐπεπλέκετο αὐτῇ. ταύτης οὖν εἴτ' ἐξ αὐτοῦ τεκούσης, εἴτ' ἐξ ἄλλου τινος, f ὁμώνυμος Ἀθηνίῳ τῷ δεσπότη παρετρέφετο. γράμματα δὲ μαθὼν καὶ πρεσβύτην γενόμενον τὸν δεσπό-
15 την μετὰ τῆς μητρὸς ἐχειραγῶγει καὶ ἀποθανόντα κληρονομήσας παρὲγγραφος Ἀθηναίων πολίτης ἐγένετο. γήμας τε παιδισκάριον εὐμορφον μετὰ τούτου πρὸς τὸ σοφιστεύειν ὥρμησε μειράκια σχολαστικά θηρεύων. καὶ σοφιστεύσας ἐν Μεσσήνῃ κἂν Λαρίσῃ τῇ Θεττα-212
20 λικῇ καὶ πολλὰ ἐργασάμενος χρήματα ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας. καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πρεσβευτής, ὅτε εἰς Μιθριδάτην τὰ πράγματα μετέρρει, ὑποδραμὼν τὸν βασιλέα τῶν φίλων εἰς ἐγένετο, με-
γίστης τυχὼν προαγωγῆς. διόπερ μετεώριζε τοὺς
25 Ἀθηναίους δι' ἐπιστολῶν ὥς τὰ μέγιστα παρὰ τῷ Καππαδόκῃ δυνάμενος, ὥστε μὴ μόνον τῶν ἐπιφερο-
μένων ὀφλημάτων ἀπολυθέντας <ἂν> ἐν ὁμοιοίᾳ ζῆν,

7 γὰρ add. Mein 12 οὖν <παῖς> K, nisi forte παῖς v. 13
post δεσπότη addendum 15 ἀποθανόντος C fort. recte 17
fort. γήμας δὲ 17. 18 intellege μετὰ τούτου μειράκια σχολ.
θηρεύων πρὸς τὸ σοφ. ὥρμησε 19 μεσσήνη AC 27 ἂν add.
K, quamquam altius fortasse haeret mendum

ἀλλὰ καὶ τὴν δημοκρατίαν ἀνακτησαμένους, καὶ δω-
 b ρεῶν μεγάλων τυχεῖν ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. ταῦτα οἱ
 Ἀθηναῖοι διεκόμενους τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν κατα-
 λελύσθαι πεπιστευκότες. 49. ἤδη οὖν τῆς Ἀσίας μετα-
 βεβλημένης ὁ Ἀθηναίων ἐπανῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ε
 ὑπὸ χειμῶνος ἐνοχληθεὶς εἰς τὴν Καρυστίαν κατη-
 νέχθη. τοῦτο μαθόντες οἱ Κεκροπίδαι ἐπεμψαν ἐπὶ
 τὴν ἀνακομιδὴν αὐτοῦ ναῦς μακρὰς καὶ φορεῖον ἀργυ-
 ρόπου. ἀλλ' εἰσῆειν ἤδη, καὶ σχεδὸν τὸ πλεῖστον
 c μέρος τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν ἐκδοχὴν αὐτοῦ ἐξενέχυντο· 10
 συνέτρεχον δὲ πολλοὶ καὶ ἄλλοι θεαταὶ τὸ παράδοξον
 τῆς τύχης θαυμάζοντες, εἰ δὲ παρ' ἐγγράφου Ἀθηναίων εἰς
 Ἀθήνας ἐπ' ἀργυρόποδος κατακομίζεται φορείου καὶ
 πορφυρῶν στρωμάτων, ὁ μηδέποτε ἐπὶ τοῦ τρίβωνος
 ἑωρακὼς πορφυράν πρότερον, οὐδενὸς οὐδὲ Ῥωμαίων 15
 ἐν τοιαύτῃ φαντασίᾳ καταχλιδῶντος τῆς Ἀττικῆς. συν-
 έτρεχον οὖν πρὸς τὴν θείαν ταύτην ἄνδρες γυναῖκες,
 <γέροντες> παῖδες, τὰ κάλλιστα προσδοκῶντες παρὰ
 Μιθριδάτου, ὁπότε Ἀθηναίων ὁ πένης καὶ τὰς ἐραυικὰς
 d ποιησάμενος ἀκροάσεις διὰ τὸν βασιλέα σιληπορδῶν 20
 διὰ τῆς χώρας καὶ πόλεως πομπεύει. ὑπήντησαν δ'
 αὐτῷ καὶ οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται, τὸν ἄγγελον
 τοῦ νέου Διονύσου καλοῦντες ἐπὶ τὴν κοινὴν ἐστίαν
 καὶ τὰς περὶ ταύτην εὐχὰς τε καὶ σπονδὰς. ὁ δὲ πρό-
 τερον ἐκ μισθωτῆς οἰκίας ἐξιὼν εἰς τὴν διευς οἰκίαν 25
 τοῦ τότε πλουτοῦντος ἀνθρώπου ταῖς ἐκ Δήλου προ-

9 ἀλλήσεσιν A: corr. K (ἀλλ' εἴσεσιν Cas) 12 Ἀθηναίων
 nomen importune sed fort. consulto additum 14. 15 haec
 epitomatoris culpa deformata 16 τοσαύτη AC: corr. Wilam
 18 γέροντες add. Mein 20 σιληπορδῶ A: corr. C 21 συνήν-
 τησαν AC: corr. Mein 24 fort. θυσίας τε 25 διενσοικίαν,
 Μηδείου οἰκίαν falso Bergk, Διεύχου οἰκίαν Schw

σόδοις εἰσηνέχθη, κεκοσμημένην στρωμναῖς τε καὶ
 γραφαῖς καὶ ἀνδριᾶσι καὶ ἀργυρωμάτων ἐκθέσει. ἀφ'
 ἧς ἐξήκει χλαμύδα λαμπρὰν ἐπισύρων καὶ περικείμενος
 δακτύλιον χρυσίου ἐγγεγλυμμένην ἔχοντα τὴν Μιθρι- e
 5 δάτου εἰκόνα· προεπόμπευον δ' αὐτοῦ καὶ ἐφείποντο
 θεράποντες πολλοί. ἐν δὲ τῷ τεμένει τῶν τεχνιτῶν
 θυσίαι τε ἐπετελοῦντο ἐπὶ τῇ Ἀθηνίωνος παρουσίᾳ
 καὶ μετὰ κήρυκος προαναφωνήσεως σπονδαί. καὶ τῇ
 ὑστεραίᾳ πολλοὶ μὲν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθόντες ἀνέμενον
 10 αὐτοῦ τὴν πρόοδον· πλήρης δ' ἦν καὶ ὁ Κεραμεικὸς
 ἀστῶν καὶ ξένων καὶ αὐτόκλητος εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 τῶν ὄχλων συνδρομή. ὃ δὲ μόλις προῆλθε δορυφο-
 ρούμενος ὑπὸ τῶν εὐδοκιμεῖν παρὰ τῷ δήμῳ θελόν- f
 των, ἐκάστου σπεύδοντος καὶ προσάψασθαι τῆς ἐσθῆ-
 15 τος. 50. ἀναβὰς οὖν ἐπὶ τὸ βῆμα τὸ πρὸ τῆς Ἀττάλου
 στοᾶς ὠκοδομημένον τοῖς Ῥωμαίων στρατηγοῖς στάς
 ἐπὶ τούτου καὶ περιβλέψας κυκληδὸν τὸ πλῆθος, ἔπειτ'
 ἀναβλέψας ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔφη, τὰ πράγματα μὲν
 βιάζεται καὶ τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον ἀπαγγέλλειν
 20 ἃ οἶδα, τὸ δὲ μέγεθος τῶν μελλόντων λέγεσθαι διὰ
 τὸ παράδοξον τῆς περιστάσεως ἐμποδίζει με. ἄθρόως
 δ' ἐπιβοησάντων αὐτῷ τῶν περιεστώτων θαρρεῖν καὶ 213
 λέγειν, ἴλεω τοίνυν, ἔφη, τὰ μηδέποτε ἐλπισθέντα
 μηδὲ ἐν ὀνείρῳ φαντασθέντα. βασιλεὺς Μιθριδάτης
 25 κρατεῖ μὲν Βιθυνίας καὶ τῆς ἄνω Καππαδοκίας, κρατεῖ
 δὲ τῆς συνεχοῦς Ἀσίας ἀπάσης ἄχρι Παμφυλίας καὶ
 Κιλικίας. καὶ βασιλεῖς μὲν αὐτὸν Ἀρμενίων καὶ Περ-
 σῶν δορυφοροῦσι, δυνάσται δὲ τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιν

2 ἀνδράσι A: corr. Cas 3 ἐκσύρων A: corr. Mein 4 fort.
 χρυσοῦν 10 πρόοδον A: corr. C 18 μὲν K: με A, nisi
 praestat τὰ πράγματα μὲν με

καὶ τὸν ὅλον Πόντον κατρωκισμένων ἐθνῶν ἐν περι-
μέτρῳ τρισμυρίων σταδίων. Ῥωμαίων δὲ στρατηγὸς
μὲν Παμφυλίας Κόιντος Ὀππιος παραδοθεὶς ἀκολουθεῖ
b δέσμιος, Μάνιος δὲ Ἀκύλλιος ὁ ὑπατευκὴς, ὁ τὸν
ἀπὸ Σικελίας καταγαγὼν θρίαμβον, συνδέτην ἔχων 5
ἀλύσει μακρᾷ Βαστάρνην πεντάπηχυν πεζὸς ὑπὸ ἱπ-
πέως ἔλκεται. τῶν δ' ἄλλων Ῥωμαίων οἱ μὲν θεῶν
ἀγάλμασι προσπεπτώκασιν, οἱ δὲ λοιποὶ μεταμφιεσά-
μενοι τετράγωνα ἱμάτια τὰς ἐξ ἀρχῆς πατρίδας πάλιν
ὀνομάζουσι. πᾶσα δὲ πόλις ταῖς ὑπὲρ ἄνθρωπον τι- 10
μαῖς ὑπαντῶσα κατακαλεῖ αὐτὸν θεὸν βασιλέα· χρησμοὶ
δὲ πάντοθεν τὸ κράτος τῆς οἰκουμένης θεσπιφοῦσι.
c διὸ καὶ πρὸς τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν μεγάλη
πέμπεται στρατόπεδα, καὶ τὰ τῆς Εὐρώπης ἅπαντα
μέρη ἀθρόα εἰς αὐτὸν μεταβέβληται. πάρεσι γὰρ πρὸς 15
αὐτὸν πρέσβεις οὐ μόνον ἐκ τῶν Ἰταλικῶν ἐθνῶν,
ἀλλὰ καὶ παρὰ Καρχηδονίων, συμμαχεῖν ἀξιοῦντες ἐπὶ
τὴν τῆς Ῥώμης ἀναίρεσιν.³ 51. μικρὸν δ' ἐπισχῶν
ἐπὶ τούτοις καὶ ἔασας τοὺς πολλοὺς συλλαλῆσαι περὶ
τῶν παραδόξως προηγγελμένων τρίψας τε τὸ μέτωπον 20
᾿τί οὖν, εἶπε, συμβουλεύω; μὴ ἀνέχεσθαι τῆς ἀναρ-
d χίας, ἣν ἡ Ῥωμαίων σύγκλητος ἐπισχεθῆναι πεποίηκεν,
ἕως <ἂν> αὐτὴ δοκιμάσῃ περὶ τοῦ πᾶς ἡμᾶς πολιτεύε-
σθαι δεῖ. καὶ μὴ περιδῶμεν τὰ ἱερὰ κελημένα, αὐ-
χμῶντα δὲ τὰ γυμνάσια, τὸ δὲ θέατρον ἀνεκκλησία- 25

3 Ὀππιος Di (ὁ Ὀππιος Cas): ὁ ἱππιος A 4 μάλιος A
μάλλιος C: corr. Cas ἀκύλλιος C 11 κατακαλεῖται τὸν θεόν
A: corr. K 14 πέπεμπται K Εὐρώπης <καὶ Λιβύης> Mein
15 μέρη fort. glossema 18 τὴν Ῥωμαίων ἀναίρεσιν C 20
τε om. C fort. recte 22 fort. ἐπισχεθεῖν ausus est dicere
Posidonius 23 ἂν add. Mein ὑμᾶς C 24 κελεισμένα
A C: corr. K coll. p. 473 v. 5

στον, ἄφωνα δὲ τὰ δικαστήρια καὶ τὴν θεῶν χρησιμοῖς
καθωσιωμένην πύκνα ἀφηρημένην τοῦ δήμου. μὴ
περιίδωμεν δέ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἱερὰν τοῦ Ἰάκχου
φωνὴν κατασεσιρασμένην καὶ τὸ σεμνὸν ἀνάκτορον
5 τοῖν θεοῖν κεκλημένον καὶ τῶν φιλοσόφων τὰς δια-
τριβὰς ἀφώνους.⁴ πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων τοιούτων
λεχθέντων ὑπὸ τοῦ οἰκότριβος, συλλαλήσαντες αὐτοῖς e
οἱ ὄχλοι καὶ συνδραμόντες εἰς τὸ θέατρον εἵλοντο τὸν
Ἀθηνίωνα στρατηγὸν ἐπὶ τῶν ὅπλων. καὶ παρελθὼν
10 ὁ περιπατητικὸς εἰς τὴν ὀρχήστραν ἔσα βαίνων Πυ-
θοκλεί⁵ (Dem. 19, 314) εὐχαρίστησέ τε τοῖς Ἀθηναίοις
καὶ ἔφη διότι ἔνυν ὑμεῖς ἑαυτῶν στρατηγεῖτε, προ-
έστηκα δ' ἐγώ. καὶ ἂν συνεπισχύητε, τοσοῦτον δυνή-
σομαι ὅσον κοινῇ πάντες ὑμεῖς.⁶ ταῦτ' εἰπὼν συγκα-
15 ἔστησεν ἑαυτῷ τοὺς ἄλλους ἄρχοντας, ὧν ἡβούλετο
ὑποβαλὼν τὰ ὀνόματα. 52. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέ- f
ρας τύραννον αὐτὸν ἀποδείξας ὁ φιλόσοφος καὶ τὸ
τῶν Πυθαγορικῶν ἀναδείξας δόγμα <τὸ> περὶ τῆς
ἐπιβουλῆς καὶ τί ἡβούλετο αὐτοῖς ἡ φιλοσοφία ἦν ὁ
20 καλὸς Πυθαγόρας εἰσηγήσατο, καθάπερ ἱστόρησε Θεό-
πομπος ἐν ὀγδόῃ Φιλιππικῶν (FHG I 288) καὶ Ἑρμιπ-
πος ὁ Καλλιμάχειος (ib. III 41), εὐθέως καὶ οὗτος τοὺς
μὲν εὖ φρονοῦντας τῶν πολιτῶν — παρὰ τὰ Ἀριστο-214
τέλους καὶ Θεοφράστου δόγματα· ὥς ἀληθῆ εἶναι τὴν
25 παροιμίαν τὴν λέγουσαν ἄμῃ παιδὶ μάχαιραν⁷ — ἐκ-

4. 5 τοῖν θεοῖν ἀνάκτορον C melius 5 κεκλημένον A κεκλεισ-
μένην C: corr. K 6 concinnius erat ἀφώνους γεγεννημένους
13 δ' ἐγὼ Cas: λέγω A συνεπισχύση γε A συνεπισχύσητε C:
corr. Di 17 ἀποδείξας K: ἀναδείξας AC - 18 τὸ add. K, cf.
Diog. L. 8, 39; ceterum Pythagoricorum calumniae non sunt
Posidonii 22 καλλιμάχιος A

ποδῶν εὐθὺς ἐποίησατο, φύλακας δ' ἐπὶ τὰς πύλας
κατέστησεν, ὥς νύκτωρ πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων εὐ-
λαβουμένους τὸ μέλλον κατὰ τῶν τειχῶν αὐτοὺς
καθιμήσαντας φεύγειν. καὶ ὁ Ἀθηναίων ἱππέας ἐπ-
αποστείλας οὓς μὲν ἐφόνευσεν, οὓς δὲ καὶ δεδεμένους 5
κατήγαγε, δορυφόρους ἔχων πολλοὺς τῶν καταφρακτι-
κῶν καλουμένων. συνάγων δὲ καὶ ἐκκλησίας πολλάκις
b τὰ Ῥωμαίων φρονεῖν προσεποιεῖτο καὶ πολ-
λοῖς αἰτίας ἐπιφέρων ὥς διαπεμπομένοις πρὸς τοὺς
φυγάδας καὶ νεωτερίζουσιν ἐφόνευεν αὐτούς· καὶ τὰς 10
πύλας τριάκοντα καταστήσας ἐφ' ἐκάστης οὔτ'
εἰσιέναι τὸν βουλούμενον οὔτ' ἐξιέναι εἶα. ἀνελάμβανεν
δὲ καὶ τὰς οὐσίας πολλῶν καὶ τοσαῦτα χρήματα συν-
ήθροισεν ὥς καὶ φρέατα πληρῶσαι πλείονα. ἐξαπέ-
στειλεν δὲ καὶ ἐπὶ τὴν χώραν ὥσπερ ὁδοιδόκους τῶν 15
ἀποχωρούντων, οἵτινες αὐτοὺς ἀνῆγον ὥς αὐτόν· καὶ
c ἀκρίτους ἀπώλλυνεν προσβασάνισας καὶ στρεβλώσας.
πολλοῖς δὲ καὶ προδοσίας δίκας ἐπῆγεν ὥς τοῖς φυ-
γάσι περὶ καθόδου συνεργοῦσιν· ὧν οἱ μὲν διὰ τὸν
φόβον πρὸ τῆς κρίσεως ἔφευγον, οἱ δ' ἐν τοῖς δικα- 20
στηρίοις κατεδικάζοντο, αὐτοῦ τὰς ψήφους φέροντος.
ἐνειργάσατο δ' ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγ-
καίων ἔνδειαν, κριθίδια καὶ πυροὺς ὀλίγους διαμε-
τρῶν. ἐξέπεμπε δὲ καὶ ἐπὶ τῆς χώρας ὀπλίτας τοὺς

1 εὐθὺς om. C vix recte, quamquam εὐθὺς post εὐθέως
(p. 473, 22) non sane scripsit Posidonius; aliter turbatum est
3 κατὰ Mein: διὰ AC 6.7 τῶν ἀφρακτικῶν A φρακτικῶν C:
corr. K 8 προσε | προσεποιεῖτο (sic) A, hiatum not. K 9
διαπεμπομένων A: corr. Mus, cf. v. 18 11 hiatum not. K
12 fort. ἀπελάμβανεν, συνελάμβανεν Wilam 17 προσβασανί-
σας A: corr. (duce Dalecampio) Coraes, neque opus προστρε-
βλώσας scribere coll. Soph. Trach. 89 23 κριθίδι' <ἄττα>
Mein

θηρεύοντας, εἴ τις τῶν ἀνακεχωρηκότων ἐντός ἐστὶ
 τῶν ὄρων ἢ τῶν Ἀθηναίων τις εἰς τὴν ὑπερόριον d
 ἀποδημεῖ· καὶ τὸν ληφθέντα ἀπετυμπάνιζεν, ὦν ἐνίους
 καὶ προκατανάλισκε ταῖς βασάνοις. ἐκήρυσσέν τε δύν-
 5 τος ἡλίου πάντας οἰκουρεῖν καὶ μετὰ λυχνοφόρου μη-
 δένα φοιτᾶν. 53. καὶ οὐ μόνον τὰ τῶν πολιτῶν
 διήρπαξεν, ἀλλ' ἤδη καὶ τὰ τῶν ξένων, ἐκτείνας τὰς
 χεῖρας καὶ ἐπὶ τὰ ἐκ Δήλου τοῦ θεοῦ χρήματα. ἐκ-
 πέμψας γοῦν εἰς τὴν νῆσον Ἀπελλικῶντα τὸν Τήιον,
 10 πολίτην δὲ Ἀθηναίων γενόμενον, ποικιλώτατόν τινα
 καὶ ἀψίκορον ξήσαντα βίον· ὅτε μὲν γὰρ ἐφιλοσόφει
 [καὶ] τὰ περιπατητικά, καὶ τὴν Ἀριστοτέλους βιβλιο-
 θήκην καὶ ἄλλας συνηγόραζε συχνὰς (ἦν γὰρ πολυ- e
 χρήματος) τὰ τ' ἐκ τοῦ Μητρώου τῶν παλαιῶν αὐτό-
 15 γραφα ψηφισμάτων ὑφαιρούμενος ἐκτᾶτο καὶ ἐκ τῶν
 ἄλλων πόλεων εἴ τι παλαιὸν εἶη καὶ ἀπόθετον. ἐφ'
 οἷς φωραθεὶς ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐκινδύνευσεν ἄν, εἰ μὴ
 ἔφυγεν. καὶ μετ' οὐ πολὺ πάλιν κατηλθε, θεραπεύσας
 πολλούς· καὶ συναπεγράφετο τῷ Ἀθηνίῳι ὥς δὴ ἀπὸ
 20 τῆς αὐτῆς αἰρέσεως ὄντι. Ἀθηνίων δ' ἐπιλαθόμενος
 τῶν δογμάτων τῶν τοῦ περιπάτου χοίνικα κριθῶν f
 εἰς τέσσαρας ἡμέρας διεμέτρει τοῖς ἀνοήτοις Ἀθη-
 ναίοις, ἀλεκτορίδων τροφήν καὶ οὐκ ἀνθρώπων αὐτοῖς
 διδούς. Ἀπελλικῶν δὲ μετὰ δυνάμεως ἐξορμήσας
 25 εἰς Δῆλον καὶ πανηγυρικῶς μᾶλλον ἢ στρατιωτικῶς

1 fort. ἀποκεχωρηκότων cf. p. 474, 16 (ἀναχωρούντων C),
 omnino hoc loco eadem narrari videntur quae supra p. 474
 v. 14 sqq. 4. 5 δύντος Di: δύνοντος AC 8 ἐκ Δήλου K:
 εἰς δῆλον AC 10 Ἀθηναῖον Cob 12 καὶ del. K 15 ψηφί-
 σματα A: corr. K 16 ἦν (pro εἶη) Mein 19 δὴ K: ἄν A
 20 αἰρέσεως K: διαιρέσεως A, δὴ αἰρέσεως Mus ἐπιλαθόμε-
 νος A: corr. s 20—24 hoc loco non apta, minus accurate
 eadem narrata supra litt. c

ἀναστρεφόμενος, καὶ προφυλακὴν ἀμελεστέραν πρὸς
τὴν Δῆλον μερίσας, μάλιστα δὲ τὰ ἐξόπισθε τῆς
νήσου ἑάσας ἀφύλακτα καὶ οὐδὲ χάρακα βαλόμενος
ἐκοιμᾶτο. τοῦτο δὲ ἐπιγνούς ὁ Ὀρόβιος στρατηγὸς
215 Ῥωμαίων [καὶ φυλάσσων τὴν Δῆλον] φυλάξας ἀσέλη- 5
νον νύκτα καὶ ἐκβιβάσας τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας,
κοιμωμένοις καὶ μεθύουσιν ἐπιπεσὼν κατέκοψε τοὺς
Ἀθηναίους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν συστρατευομένους ὡς
βοσκήματα, ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν, ἐξώγησε δὲ καὶ
περὶ τετρακοσίους. καὶ ὁ καλὸς στρατηγὸς Ἀπελλικῶν 10
ἔλαθε φυγὼν ἐκ Δήλου. πολλοὺς δὲ καὶ συμφυγόντας
κατιδὼν ὁ Ὀρόβιος εἰς ἐπαύλεις συγκατέφλεξεν αὐταῖς
οἰκίαις καὶ πάντα αὐτῶν τὰ πολιορκητικὰ ὄργανα σὺν
b τῇ ἐλεπόλει, ἣν εἰς Δῆλον ἐλθὼν κατεσκευάκει. στή-
σας οὖν τρόπαιον ἐπὶ τῶν τόπων ὁ Ὀρόβιος καὶ βώ- 15
μὸν ἐπέγραψε·

τούσδε θανόντας ἔχει ξείνους τάφος, οἳ περὶ Δήλου
μαρνάμενοι ψυχὰς ὤλεσαν ἐν πελάγει,
τὴν ἱερὰν ὅτε νῆσον Ἀθηναῖοι κεραίζον,
κοινὸν Ἄρη βασιλεῖ Καππαδόκων θέμενοι. 20

54. καὶ Ταρσοῦ δὲ Ἐπικούρειος φιλόσοφος ἐτυράν-
νησε, Λυσίας ὄνομα· ὃς ὑπὸ τῆς πατρίδος στεφανη-
φόρος αἰρεθεὶς, τουτέστιν ἱερεὺς Ἡρακλέους, οὐκ
ἀπετίθετο τὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἐξ ἱματίου τύραννος ἦν,
c πορφυροῦν μὲν μεσόλευκον χιτῶνα ἐνδεδυκώς, χλα- 25
μύδα δὲ ἐφεστρίδα περιβεβλημένος πολυτελῆ καὶ ὑπο-
δούμενος λευκὰς Λακωνικάς, στέφανον δάφνης χρυσοῦν

1. 2 ἀμελεστέρον περὶ τὴν Wilam 3 βαλλόμενος A: corr.
Mein 5 inclusa del. Wilam 17 περὶ Δῆλον A: corr. K
21 κα | ταρσοῦ δὲ ἐπικούρειος A 25 μέσον λευκὸν A: corr.
Mus 27 χρυσῆς A: corr. K

ἐστεμμένος, καὶ διανέμων τὰ τῶν πλουσίων τοῖς πέ-
νησι, πολλοὺς φονεύων τῶν οὐ διδόντων.

55. τοιοῦτοί εἰσιν οἱ ἀπὸ φιλοσοφίας στρατηγοί.
περὶ ὧν Δημοχάρης ἔλεγεν (fr. 3 Tur)· ὥσπερ ἐκ
5 θύμβρας οὐδεὶς ἂν δύναίτο κατασκευάσαι λόγχην, οὐδ'
ἐκ Σωκράτους στρατιώτην ἄμεμπτον.⁴ ὁ γὰρ Πλάτων
φησὶν (apol. p. 28 e) τρεῖς στρατείας στρατεύσασθαι Σω-
κράτη, τὴν μὲν εἰς Ποτίδαιαν, τὴν δὲ εἰς Ἀμφίπολιν, d
τὴν δὲ εἰς Βοιωτοὺς ὅτε καὶ συνέβη τὴν ἐπὶ Δηλίῳ
10 μάχην γενέσθαι. μηδενὸς δὲ τοῦθ' ἱστορηκότος αὐτὸς
καὶ ἀριστείων φησὶν αὐτὸν τετυχηκέναι πάντων <τῶν>
Ἀθηναίων φυγόντων, πολλῶν δὲ καὶ ἀπολομένων.
πάντα δὲ ταῦτα ἐψευδολόγηται. ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ Ἀμφί-
πολιν στρατεία γέγονεν ἐπὶ Ἀλκαίου ἄρχοντος Κλέω-
15 νος ἡγουμένου ἐξ ἐπιλέκτων ἀνδρῶν, ὡς φησι Θου-
κυδίδης (V 2). τούτων οὖν τῶν ἐπιλέκτων ἀνάγκη
εἶναι καὶ Σωκράτην, ᾧ πλὴν τρίβωνος καὶ βακτηρίας
οὐδὲν ἦν. τίς οὖν εἶπεν ἱστοριογράφος ἢ ποιητής; ἢ e
ποῦ Θουκυδίδης τὸν Σωκράτη παρενέχρωσε τὸν Πλά-
20 τωνος στρατιώτην; 'τί γὰρ ἀσπίδι ξύνθημα καὶ βακτη-
ρία;' πότε δὲ καὶ εἰς Ποτίδαιαν ἐστρατεύσατο, ὡς ἐν
τῷ Χαρμίδῃ εἶρηκεν ὁ Πλάτων (p. 153 b) φάσκων
αὐτὸν καὶ τῶν ἀριστείων τότε Ἀλκιβιάδῃ πάραχωρή-
σαι (symp. p. 220 e); τοῦτο οὔτε Θουκυδίδου ἀλλ' οὐδ'
25 Ἰσοκράτους εἰρηκότος ἐν τῷ περὶ τοῦ ζεύγους. ποίας
δὲ καὶ μάχης γενομένης ἔλαβε τὰ ἀριστεῖα Σωκράτης
καὶ τί πράξας ἐπιφανὲς καὶ διάσημον; καθόλου μάχης

4 δημοχάρης κράτης A δημόχαριν C: corr. Ruhnken, cf.
p. 187 d 10 ἱστορηκότος ἕτερον (l. ἑτέρου) C 11 τῶν add.
s, sed pro πάντων requiro πολλῶν 19 παρενεχώρισε Madv
20 sq τί — βακτηρία comici poetae versus fort. ex Aeschyli
Lycurgia expressus, cf. Arist. Thesm. 135 24 οὐδ' Di: οὐτ' A

f μηδεμιᾶς συμπεσούσης, ὥς ἱστόρηκε Θουκυδίδης. οὐκ
 ἀρκεσθεῖς δὲ ταύτῃ τῇ τερατολογίᾳ ὁ Πλάτων ἐπάγει
 καὶ τὴν ἐπὶ Δηλῷ γενομένην, μᾶλλον δὲ πεπλασμένην
 ἀνδραγαθίαν. εἰ γὰρ καὶ τὸ Δῆλιον ἡγήκει Σωκράτης,
 ὥς ἱστορεῖ Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν τοῖς πρὸς τὸν 5
 Φιλοσωκράτην, ἅμα τοῖς πολλοῖς ἀσχημόνως ἂν ἔφυγε,
 Παγώνδου (Thuc. IV 96) δύο τέλη περιπέμπαντος τῶν
 ἱππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς περὶ τὸν λόφον. τότε γὰρ οἱ
 216 μὲν πρὸς τὸ Δῆλιον τῶν Ἀθηναίων ἔφυγον, οἱ δ' ἐπὶ
 θάλατταν, ἄλλοι δὲ ἐπὶ Ὠρωπόν, οἱ δὲ <πρὸς> Πάρνηθα 10
 τὸ ὄρος· Βοιωτοὶ δ' ἐφεπόμενοι ἔκτεινον καὶ μάλιστα
 οἱ ἱππεῖς οἱ τε αὐτῶν καὶ <οἱ> Λοκρῶν. τοιούτου οὖν
 κυδοιμοῦ καὶ φόβου καταλαβόντος τοὺς Ἀθηναίους, μόνος
 Σωκράτης ἔβρενθυόμενος καὶ τῷ φθαλμῷ παραβάλλων
 (Arist. nub. 362 ap. Plat. symp. p. 221 b) εἰστήκει ἀναστέλλων 15
 τὸ Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν ἱππικόν; καὶ ταύτης τῆς ἀν-
 δρείας αὐτοῦ οὐ Θουκυδίδης μέμνηται, οὐκ ἄλλο.
 οὐδεὶς ... ποιητής. πῶς δὲ καὶ τῶν ἀριστείων Ἀλκιβιάδης
 b παραχωρεῖ τῷ μηδ' ὅλως κεκοινωνηκότι ταύτης τῆς
 στρατείας; ἐν δὲ τῷ Κρίτωνι (p. 52 b) ὁ τῇ Μνημοσύνῃ 20
 φίλος Πλάτων οὐδὲ ποιήσασθαι πώποτε ἀποδημίαν
 τὸν Σωκράτη ἔξω τῆς εἰς Ἴσθμὸν θεωρίας εἶρηκε.
 καὶ Ἀντισθένης δ' ὁ Σωκρατικὸς περὶ τῶν ἀριστείων
 τὰ αὐτὰ τῷ Πλάτωνι ἱστορεῖ. 'οὐκ ἔστιν δ' ἔτυμος
 ὁ λόγος οὗτος (Stesich. fr. 32).' χαρίζεται γὰρ καὶ ὁ 25

4 ἡγήκει A: corr. Pors 5 κρατήτειος A, cf. C. Schmidt de
 Herod. Crat. p. 2 6. 7 ἔφευγεν, ἄγων δ' οὐ A: corr. Mus,
 nisi quod ἔφυγε corr. Mein 10 πρὸς add. e Thuc 12 ὅτι
 αὐτῶν A: corr. e Thuc οἱ add. e Thuc 18 supple-
 dum fere οὐδεὶς <οὔτε συγγραφεὺς ἀλλ' οὐδὲ> ποιητής 21
 πώποτε Plat: ποτὲ AC 22 εἰσιθμόν A: corr. C θεωρίας
 Wilam: πορείας AC 25 [ὁ] λόγος Mein

κύων οὗτος πολλὰ τῷ Σωκράτει· ὅθεν οὐδετέρῳ αὐ-
 τῶν δεῖ πιστεύειν σκοπὸν ἔχοντας Θουκυδίδην. ὁ γὰρ
 Ἀντισθένης καὶ προσεπάγει τῇ ψευδογραφίᾳ λέγων
 οὕτως· ἡμεῖς δὲ ἀκούομεν κὰν τῇ πρὸς Βοιωτοὺς c
 5 μάχῃ τὰ ἀριστεῖά σε λαβεῖν. — εὐφήμει, ὦ ξένε· Ἀλ-
 κιβιάδου τὸ γέρας, οὐκ ἐμόν. — σοῦ γε δόντος, ὥς
 ἡμεῖς ἀκούομεν.¹ ὁ δὲ Πλάτωνος Σωκράτης εἰς Ποτί-
 δαιαν λέγει παρεῖναι καὶ τῶν ἀριστείων Ἀλκιβιάδην
 παρακεχωρηκέναι. προτερεῖ δὲ κατὰ πάντας τοὺς ἱστο-
 10 ρικοὺς τῆς ἐπὶ Ἀήλιον στρατείας ἢ περὶ Ποτίδαιαν,
 ἢς Φορμίων ἐστρατήγει.

56. πάντ' οὖν ψεύδονται οἱ φιλόσοφοι καὶ πολλὰ
 παρὰ τοὺς χρόνους γράφοντες οὐκ αἰσθάνονται, καθ-
 ἄπερ οὐδ' ὁ καλὸς Ξενοφῶν, ὃς ἐν τῷ Συμποσίῳ d
 15 (c. 1, 2) ὑποτίθεται Καλλίαν τὸν Ἰππονίκου Αὐτολύκου
 τοῦ Λύκωνος ἐρῶντα καὶ νενικηκότος αὐτοῦ παγκρά-
 τιον ἐστιάσιν ποιούμενον καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις δαιτυ-
 μόσι παρόντα <αὐτὸν> τὸν ἴσως μηδὲ γεννηθέντα ἢ
 περὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ὑπάρχοντα. ἐστὶν δὲ οὗτος
 20 ὁ καιρὸς καθ' ὃν Ἀριστίων ἄρχων ἦν. ἐπὶ τούτου
 γὰρ Εὐπόλις τὸν Αὐτόλυκον διδάξας διὰ Δημοστράτου
 χλευάζει τὴν νίκην τοῦ Αὐτολύκου. πάλιν ὁ Ξενοφῶν e
 ποιεῖ τὸν Σωκράτην λέγοντα ἐν τῷ Συμποσίῳ ταυτί
 (c. 8, 32)²· καίτοι Πανσανίας γε ὁ Ἀγάθωνος τοῦ ποιη-
 25 τοῦ ἐραστῆς ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀκρασία συγ-
 καλινδουμένων εἴρηκεν ὥς καὶ στράτευμα ἀλκιμώτατον
 ἂν γένοιτο ἐκ παιδικῶν καὶ ἐραστῶν. τούτους γὰρ ἂν
 ἔφη οἶεσθαι μάλιστα ἂν αἰδεῖσθαι ἀλλήλους ἀπολιπεῖν,
 θαυμαστὰ λέγων, εἰ γε οἱ ψόγου τε ἀφροντιστεῖν καὶ

1 οὐδὲ ἑτέρῳ A 13 αἰσχύνονται Wilam 16. 17 παγκρά-
 τειον A 18 αὐτὸν add. Cas 29 ψόγου γε A ψόγου C

ἀναισχυντεῖν πρὸς ἀλλήλους ἐθιζόμενοι, οὗτοι μάλιστα
 f αἰσχύνονται αἰσχρόν τι ποιεῖν. ὅτι μὲν οὖν τούτων
 οὐδὲν εἴρηκεν Πανσανίας ἔξεστι μαθεῖν ἐκ τοῦ Πλά-
 τωνος Συμποσίου. Πανσανίου γὰρ οὐκ οἶδα σύγ-
 γραμμα, οὐδ' εἰσῆκται παρ' ἄλλω λαλῶν οὗτος περὶ 5
 χρήσεως ἐραστῶν καὶ παιδικῶν ἢ παρὰ Πλάτωνι· πλὴν
 εἴτε κατέψευσται τοῦτο Ξενοφῶν εἴτ' ἄλλως γεγραμ-
 μένῳ τῷ Πλάτωνος ἐνέτυχε Συμποσίῳ, παρείσθω· τὸ
 δὲ κατὰ τοὺς χρόνους ἀστόχημα λεκτέον. Ἀριστίων,
 ἐφ' οὗ τὸ συμπόσιον ὑπόκειται συνηγμένον, πρὸ τεσ- 10
 217σάρων ἐτῶν Εὐφρήμου πρότερος ἦρξεν, καθ' ὃν Πλά-
 των τὰ Ἀγάθωνος νικητήρια γέγραφε, ἐν οἷς Παν-
 σανίας τὰ περὶ τῶν ἐρωτικῶν διεξέρχεται. θαυμαστὸν
 οὖν καὶ τερατῶδες, εἰ τὰ μήπω ῥηθέντα, μετὰ δὲ
 τέτταρα ἔτη ἐπιχειρηθέντα παρ' Ἀγάθωνι Σωκράτης 15
 παρὰ Καλλίᾳ δειπνῶν εὐθύνει <ὥς> οὐ δεόντως ῥη-
 θέντα. 57. ὅλως δὲ λήρως ἐστὶ τῷ Πλάτωνι τὸ Συμ-
 πόσιον. ὅτε γὰρ Ἀγάθων ἐνίκᾳ, Πλάτων ἦν δεκα-
 τεσσάρων ἐτῶν. ὃ μὲν γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Εὐφρήμου
 στεφανοῦται Ἀθηναίσις, Πλάτων δὲ γεννᾶται ἐπὶ Ἀπολ- 20
 λοδώρου τοῦ μετ' Εὐθύδημον ἄρξαντος· δύο δὲ καὶ
 b ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη μετέλλαξεν ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ
 μετὰ Καλλίμαχον, ὅς ἐστιν ὀγδοηκοστὸς καὶ δεύτερος.
 ἀπὸ δὲ Ἀπολλοδώρου καὶ τῆς Πλάτωνος γενέσεως τεσ-
 σαρεσκαιδέκατός ἐστιν ἄρχων Εὐφρημος, ἐφ' οὗ τὰ 25
 ἐπινίκια Ἀγάθωνος ἐστιῶνται. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Πλά-
 των δηλοῖ τὴν συνουσίαν ταύτην πρὸ πολλοῦ γεγο-

2 αἰσχυνοῦνται recte Valck 11 καθ' ἣν A: corr. Mus,
 nisi forte καθ' ἣν ἀρχὴν aut intellegi potest aut suppleri debet
 16 ὥς add. K 17 fort. ὅλως δὲ λελήρηται τῷ, nisi τοῦ Πλά-
 τωνος scribere praestat 24 ἀπὸ δὲ Mus: ἐπὶ δὲ A

νέναι, λέγων οὕτως ἐν τῷ Συμποσίῳ (p. 172 c): '... εἰ
 νεωστὶ ἡγεῖ τὴν συνουσίαν γεγονέναι, ὥστε καὶ μετὰ παρα-
 γενέσθαι. ἐγὼ γάρ, ἔφη. πόθεν, ἣν δ' ἐγώ, ὦ c
 Γλαύκων; οὐκ οἶσθ' ὅτι πολλῶν ἐτῶν Ἀγάθων οὐκ
 5 ἐπιδεδήμηκε;' καὶ προελθὼν φησιν· 'ἀλλ' εἰπέ μοι,
 πότε ἐγένετο ἡ συνουσία αὕτη; καὶ γὰρ εἶπον ὅτι παίδων
 ἔτι ὄντων ἡμῶν, ὅτε τῇ τραγωδίᾳ ἐνίκησεν ὁ Ἀγάθων.'
 ὅτι δὲ πολλὰ ὁ Πλάτων παρὰ τοὺς χρόνους ἀμαρτάνει
 δὴ λόγῳ ἐστὶν ἐκ πολλῶν. κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα ποιη-
 10 τήν (fr. adesp. 86 a B⁴) 'ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν
 ἔλθῃ', τοῦτο μὴ διακρίνας γράφει. οὐ γὰρ ἀγράφως
 τι ἔλεγεν, ἀλλὰ πάνυ ἐσκεμμένως, 58. ὥς ἐν τῷ d
 Γοργία γράφων φησὶν (p. 471 a): 'ἄθλιος ἄρα οὗτος
 ὁ Ἀρχελάος ἐστὶ κατὰ τὸν σὸν λόγον. — εἶπερ γε, ὦ
 15 φίλε, ἄδικος.' εἶτα ῥητῶς εἰπὼν ὥς κατέχοντος τὴν
 Μακεδόνων ἀρχὴν Ἀρχελάου προβάς γράφει τάδε
 (p. 503 c): 'καὶ Περικλέα τοῦτον <τὸν> νεωστὶ τετελευ-
 τηκότα.' εἰ δὲ νεωστὶ τετελεύτηκε Περικλῆς, Ἀρχελάος
 οὐπω κύριός ἐστι τῆς ἀρχῆς· εἰ δ' οὗτος βασιλεύει,
 20 πρὸ πολλοῦ πάνυ χρόνου ἀπέθανε Περικλῆς. Περ-
 δίκκας τοίνυν πρὸ Ἀρχελάου βασιλεύει, ὥς μὲν ὁ
 Ἀκάνθιος φησιν Νικομήδης, ἔτη μ', Θεόπομπος
 δὲ λ', Ἀναξιμένης μ', Ἰερώνυμος κη', Μαρσύας e
 δὲ καὶ Φιλόχορος κγ'. τούτων οὖν διαφόρως ἱστο-
 25 ρουμένων λάβωμεν τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν τὰ κγ' ἔτη.
 Περικλῆς δ' ἀποθνήσκει κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Πε-
 λοποννησιακοῦ πολέμου ἄρχοντος Ἐπαμείνωνος, ἐφ' οὗ

3 ἔφην A 3. 4 ὦ λύκων A 5 προσελθὼν A: corr. Mus
 11. 12 οὐ γὰρ — ἐσκεμμένως verba corrupta, sed utique cum
 eis quae secuntur coniungenda, et ὥς fort. delendum 17 τὸν
 add. e Plat 18 εἰδέναι εἰ δὲ νεωστὶ A: corr. Mus

τελευτᾷ Περδίκκας καὶ τὴν βασιλείαν Ἀρχέλαος
 διαδέχεται. πῶς οὖν νεωστὶ κατὰ Πλάτωνα τελευτᾷ
 Περικλῆς; ἐν δὲ τῷ αὐτῷ Γοργία ὁ Πλάτων τὸν
 Σωκράτη ποιεῖ λέγοντα (p. 473 extr)· ^f καὶ πέρυσιν βου-
^f λεύειν λαχών, ἐπειδὴ ἡ φυλὴ ἐπρυτάνευε καὶ ἔδει με ⁵
 ἐπιψηφίζειν, γέλωτα παρεῖχον καὶ οὐκ ἠδυνάμην ἐπι-
 ψηφίσαι.¹ τοῦτο ὁ Σωκράτης οὐ κατὰ ἀδυναμίαν ἐποίη-
 σεν, ἀλλὰ μάλλον κατὰ ἀνδραγαθίαν· οὐ γὰρ ἠβούλετο
 λύειν δημοκρατίας νόμους. παρίστησι δὲ τοῦτο σαφῶς
 ὁ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἑλληνικῶν ἐκτιθεὶς οὕτως ¹⁰
 (c. 7, 14)· ²¹⁸ τῶν δὲ πρυτάνεων τινων οὐ φασκόντων προ-
 θήσειν τὴν διαψήφισιν παρὰ τοὺς νόμους, αὐτὸς Καλ-
 λίξινος ἀναβὰς κατηγορεῖ αὐτῶν. οἱ δὲ ἐβόων καλεῖν
 τοὺς οὐ φάσκοντας· οἱ δὲ πρυτάνεις φοβηθέντες ὁμο-
 λόγουν ἅπαντες προθήσειν πλην Σωκράτους τοῦ Σω- ¹⁵
 φρονίσκου. οὗτος δὲ οὐκ ἔφη, ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους
 πάντα ποιήσειν.² οὗτός ἐστιν ὁ διαψηφισμὸς ὁ γενό-
 μενος κατὰ τῶν περὶ Ἑρασινίδην στρατηγῶν, ὅτι τοὺς
 ἐν Ἀργινούσσαις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἀπολομένους οὐκ
 ἀνείλουντο. ἐγένετο δὲ ἡ ναυμαχία ἐπὶ ἄρχοντος Καλ- ²⁰
 λίου, τῆς Περικλέους τελευτῆς ὕστερον ἔτεσιν εἴκοσι
 καὶ τέτταρσιν.

^b 59. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ διάλογος,
 μετὰ τὴν Ἰππονίκου τελευτὴν γενόμενος παρεληφότος
 ἤδη τὴν οὐσίαν Καλλίου, τοῦ Πρωταγόρου <μέμνηται> ²⁵
 παραγεγονότος τὸ δεύτερον οὐ πολλαῖς πρότερον ἡμέ-
 ραις (p. 309 d). ὁ δ' Ἰππόνικος ἐπὶ μὲν Εὐθυδήμου

¹ hiatum not. Cas, cuius supplementa dubia sunt admo-
 dum 7—17 de suo interposuit Athenaeus, cf. C. Schmidt de
 Herod. Crat. p. 7 12. 13 Καλλίξινος Di 13 κατηγορεῖ AC
 16 ἀλλ' ἢ Xen 25 μέμνηται add. Cas

ἄρχοντος στρατηγῶν παρατίθεται μετὰ Νικίου πρὸς
 Ταναγραίους καὶ τοὺς παραβοηθοῦντας Βοιωτῶν καὶ
 τῇ μάχῃ νενίκηκε. τέθνηκε δὲ πρὸ τῆς ἐπ' Ἀλκαίου
 διδασκαλίας τῶν Εὐπόλιδος Κολάκων οὐ πολλῷ χρόνῳ
 5 κατὰ τὸ εἶκος. πρόσφατον γάρ τινα τοῦ Καλλίου τὴν c
 παράληψιν τῆς οὐσίας ἐμφαίνει τὸ δράμα. ἐν οὖν
 τούτῳ τῷ δράματι Εὐπολὶς τὸν Πρωταγόραν ὥς ἐπι-
 δημοῦντα εἰσάγει (I 297 K), Ἀμειψίας δ' ἐν τῷ Κόννῳ
 δύο πρότερον ἔτεσιν διδαχθέντι οὐ καταριθμεῖ αὐτὸν
 10 (I 673 K) ἐν τῷ τῶν φροντιστῶν χορῷ. δῆλον οὖν ὥς
 μεταξὺ τούτων τῶν χρόνων παραγέγονεν. ὁ δὲ Πλά-
 των καὶ τὸν Ἡλείον Ἰππίαν συμπαρόντα ποιεῖ [ἐν] τῷ
 Πρωταγόρᾳ μετὰ τινων ἰδίων πολιτῶν (p. 314 c 315 b),
 οὓς οὐκ εἶκος ἐν Ἀθήναις ἀσφαλῶς διατρίβειν πρὸ
 15 τοῦ τὰς ἐνιαυσίας ἐπὶ Ἰσάρχου [τοῦ] Ἐλαφηβολιῶνος d
 συντελεσθῆναι σπονδᾶς. ὁ δὲ τὸν διάλογον ὑφίσταται
 γινόμενον περὶ τοὺς καιροὺς τούτους καθ' οὓς αἱ σπον-
 δαὶ προσφάτως ἐγγέρονεσαν· λέγει γοῦν (p. 327 d)· 'εἰ
 γὰρ εἶεν ἄνθρωποι ἄγριοι οἷους πέρουσι Φερεκράτης
 20 ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ Ἀθηναίῳ.' ἐδιδάχθησαν δὲ οἱ
 Ἄγριοι ἐπ' Ἀριστίωνος ἄρχοντος, ἀφ' οὗ ἐστὶν ἄρχων
 Ἀστύφιλος, πέμπτος ὢν ἀπο Ἰσάρχου, καθ' ὃν αἱ
 σπονδαὶ ἐγένοντο. Ἰσαρχος γάρ, εἴτ' Ἀμεινίας, μεθ'
 ὃν Ἀλκαῖος, εἴτ' Ἀριστίων, εἴτ' Ἀστύφιλος. παρὰ τὴν e
 25 ἱστορίαν οὖν ὁ Πλάτων ἐν τῷ διαλόγῳ εἰς τὰς Ἀθήνας
 παράγει πολεμίους ὄντας τοὺς περὶ τὸν Ἰππίαν, μὴ
 τῆς ἐκχειρίας αὐτῆς μενούσης.

6. 7 fort. ἐν τούτῳ οὖν τῷ 8 τῷ κοινῷ A: corr. Cas
 12 ἐν del. Wilam 14 οὓς Mus: ὥς A 15 τοῦ del. Mus
 20 ἐπιληναία A 21 requiro ἐστὶν <ὁ ἐφεξῆς> ἄρχων 26.
 27 haec gravius turbata

60. *κάν ἄλλοις δ' ὁ Πλάτων φησὶ* (apol. p. 21 a) *Χαι-*
ρεφῶντα ἐρωτῆσαι τὴν Πυθίαν εἴ τις εἴη Σωκράτους
σοφώτερος· καὶ τὴν ἀνελεῖν μηδένα. κάν τούτοις δὲ
μὴ συμφωνῶν Ξενοφῶν φησι (apol. 14)· *᾿Χαιρεφῶντος*
γάρ ποτε ἐπερωτήσαντος ἐν Δελφοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀνεῖ- 5
λεν ὁ ᾿Απόλλων <πολλῶν> παρόντων μηδένα εἶναι ἀν-
f θρώπων ἐμοῦ μήτε δικαιότερον μήτε σωφρονέστερον.
πῶς οὖν εὖλογον ἢ πιθανὸν Σωκράτη τὸν ὁμολο-
γοῦντα μηδὲν ἐπίστασθαι σοφώτατον πάντων ὑπὸ
τοῦ πάντα ἐπισταμένου θεοῦ ἀναρρηθῆναι; εἰ γὰρ 10
τοῦτό ἐστι σοφία, τὸ μηδὲν εἰδέναι, τὸ πάντα εἰδέναι
φανυλότης ἂν εἴη. τίς δ' ἦν χρεῖα τῷ Χαιρεφῶντι
παρενοχλεῖν τὸν θεὸν περὶ Σωκράτους πυνθανόμενον;
αὐτὸς γὰρ ἦν ἀξιόπιστος ὑπὲρ αὐτοῦ λέγων ὥς οὐκ
219 ἐστὶ σοφός. ᾿βλάξ γάρ τις ἦν τοιαῦτ' ἐρωτῶν τὸν 15
θεόν,' ὥς ἂν εἰ καὶ τοιαῦτα, τίνα τῶν Ἀττικῶν ἐρίων
ἄλλ' ἐστὶ μαλακώτερα, εἰ τῶν ἐν Βάκτροις καμῆλων
εἰσὶ τινες δυνατώτεροι, ἢ εἰ Σωκράτους ἐστὶ τις σιμό-
τερος; τοὺς γὰρ τὰ τοιαῦτα πυνθανομένους εὐστόχως
ἐπιρραπίζει ὁ θεός, ὥς καὶ τὸν πυθόμενον, εἴτ' Αἴσω-
πύς ἐστὶν ὁ λογοποιὸς ἢ ἄλλος τις,

πῶς ἂν πλουτήσαιμι, Διὸς καὶ Αἰητοῦς υἱέ;
χλευάζων ἀπεκρίνατο·

εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.

4 *ξενοφῶντι* A: corr. Di, nisi praestat *Ξενοφῶντι*, <ὅς> φησι, quod conī. Cas 6 *πολλῶν* om. A 13 fort. *πυνθανομένον*
 15 *βλάξ κτλ'* trimetrum agnovit Di, eiusdemque poetae comici frustula in eis quae secuntur latere videntur 16 *τοιαῦτα*
τινά, τῶν A: corr. K 17 *εἰ τῶν* K: ἢ *τῶν* A καμῆλων
 Boissonade: καὶ *μήδων* A καὶ *μήδοις* C 18. 19 *σιμώτερος*
 A C: corr. Mus 20 *εἴτ'* C: ἥτοι A

61. ἀλλὰ μὲν οὐδ' ὧν ὁ Πλάτων εἶρηκε περὶ Σω-
κράτους τῶν κωμικῶν τις εἶρηκεν, οὐδ' ὅτι μαίας b
βλοσυρᾶς υἱὸς ἦν (Theaet. p. 149 a) οὐδ' ὅτι Ξανθίππη
χαλεπὴ ἦν γυνή, ἣτις καὶ νιπτῆρας αὐτοῦ κατέχει τῆς
5 κεφαλῆς, οὐδ' ὥς Ἀλκιβιάδῃ συνεκοιμήθη ὑπὸ τὴν
αὐτὴν γενόμενος χλαῖναν (symp. p. 219 b). καίτοι ἀναγ-
καῖον ἦν τοῦτο ἐκκωδωνισθῆναι ὑπὸ Ἀριστοφάνους
τοῦ καὶ ἐν τῷ συμποσίῳ κατὰ Πλάτωνα· οὐ γὰρ ἂν
ἐσίγησε τοῦτ' Ἀριστοφάνης ... ὥς τοὺς νέους διαφθεί-
10 ροντος. Ἀσπασία μέντοι ἡ σοφὴ τοῦ Σωκράτους
διδάσκαλος τῶν ῥητορικῶν λόγων ἐν τοῖς φερομένοις c
ὥς αὐτῆς ἔπεσιν, ἅπερ Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος παρέ-
θετο, φησὶν οὕτως (cf. Bergk PL⁴ II 288).

Σώκρατες, οὐκ ἔλαθές με πόθῳ δηχθεὶς φρένα τὴν
15 σὴν

παιδὸς Δεινομάχης καὶ Κλεινίου. ἀλλ' ὑπάκουσον,
εἰ βούλει σοι ἔχειν εὖ παιδικά· μὴδ' ἀπειθήσης
ἀγγέλω, ἀλλὰ πιθοῦ· καὶ σοι πολὺ βέλτιον ἔσται.
5 καὶ γὰρ ὅπως ἤκουσα, χαρᾶς ὑπο σῶμα λιπάνθη
20 ἰδρῶτι, βλεφάρων δὲ γόος πέσεν οὐκ ἀθελήτω. d
στέλλου πλησάμενος θυμὸν Μούσης κατόχοιο,
ἧ τόνδ' αἰρήσεις, ὥσιν δ' ἐνίει ποθέουσιν·
ἀμφοῖν γὰρ φιλίας ἦδ' ἀρχή· τῇδε καθέξεις
10 αὐτόν, προσβάλλων ἀκοαῖς ὀπτήρια θυμοῦ.

1. 2 οὐδὲν ὧν ὁ Πλ. εἶπε περὶ Σωκρ. οὐδὲ κωμικός τις C, unde v. 1 οὐδὲν pro οὐδ' Schw 3 sq de Xanthippe haec non habet Plato 5 Ἀλκιβιάδης A: corr. C 9 supplendum fere Ἀριστοφάνης <ὁ τὰ πάντα κατηγορῶν αὐτοῦ> ὥς 12 κρατήτιος A 16 δὲ ενομαχῆς A: corr. Mus 17 σοι Mus: σὺ A ἀπειθήσης A: corr. Mus 19 ὅπως Mus: πῶς A λιπάνθη K: λιπαίνω A 20 γόος Mein ἀθελήτως A: corr. K 22 ἡι τονδερησεις A: corr. Mus ωσιδεινη A: ὥσιν K δ' ἐνίει Wilam ποθέουσιν Bothe: ποθοισιν A

κυνηγεῖ οὖν ὁ καλὸς Σωκράτης ἐρωτοδιδάσκαλον ἔχων
τὴν Μιλησίαν, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς θηρεύεται, ὥς ὁ Πλά-
των ἔφη, λινοστατούμενος ὑπὸ Ἀλκιβιάδου. καὶ μὴν
e οὐ διαλείπει γε κλαίων ὥς ἄν, οἶμαι, δυσήμερων.
ἰδοῦσα γὰρ αὐτὸν ἐν οἴῳ ἦν καταστήματι Ἀσπασία 5
φησὶν·

τίπτε δεδάκρυσαι, φίλε Σώκρατες; ἦ σ' ἀνακινεῖ
στέρνοις ἐνναίων σκηπτὸς πόθος ὄμμασι θραυσθεῖς
παιδὸς ἀνικήτου; τὸν ἐγὼ τιθασὸν σοι ὑπέστην
ποιῆσαι.

10

ὅτι δὲ οὕτως ἦρα τοῦ Ἀλκιβιάδου δῆλον ποιεῖ Πλά-
των ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ, καίτοι μικρὸν ἀπολείποντος
f τῶν τριάκοντα ἔτων. λέγει δ' οὕτως (p. 309a)· 'πόθεν,
ὦ Σώκρατες, φαίνει; ἢ δηλαδὴ ἀπὸ κυνηγεσίου τοῦ
περὶ τὴν Ἀλκιβιάδου ὥραν; καὶ μὴν μοι καὶ πρώην 15
ιδόντι καλὸς ἐφαίνετο ὁ ἀνὴρ ἔτι· ἀνὴρ μέντοι, ὦ
Σώκρατες, ὥς γε ἐν ἡμῖν αὐτοῖς εἰρῇσθαι, καὶ πώ-
220 γωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος. — εἶτα τί δὴ τοῦτ'; οἷ
σὺ μέντοι Ὀμήρου ἐπαινέτης εἶ, ὃς ἔφη (κ 279) χαρι-
εστάτην ἦβην εἶναι τοῦ ὑπηνήτου, ἦν νῦν Ἀλκιβιάδης 20
αὐτὸς ἔχει.'

62. πεφύκασι δ' οἱ πλεῖστοι τῶν φιλοσόφων τῶν
κωμικῶν κακήγοροι μᾶλλον εἶναι, εἰ γε καὶ Αἰσχί-
νης ὁ Σωκρατικὸς ἐν μὲν τῷ Τηλαύγει (p. 25 Herm)
Κριτόβουλον τὸν Κρίτωνος ἐπ' ἀμαθείᾳ καὶ δυνπαρό- 25
τητι βίου κωμωδεῖ, τὸν δὲ Τηλαύγην αὐτὸν ἱματίου
μὲν φορήσεως καθ' ἡμέραν ἡμιωβέλιον κναφεῖ τε-

4 κλαίων Schw: καλλίων A 8 σκηπτὸς πόθου Iacobs
9 ἀνικήτου Mein 18. 19 τούτου σὺ A 21 αὐτὸς om. Plat,
videtur delendum 25 ἀμαθεία AC

λοῦντα μισθόν, κωδίῳ δὲ ἐξωσμένον καὶ τὰ ὑποδή-
 ματα σπαρτίοις ἐνημμένον σαπροῖς, καὶ τελέσαντα τὸν ὅ-
 ρήτορα οὐ μετρίως διαγελᾷ. ἐν δὲ τῇ Ἀσπασίᾳ (p. 16 H)
 Ἰππόνικον μὲν τὸν Καλλίου κοάλεμον προσαγορεύει,
 5 τὰς δ' ἐκ τῆς Ἰωνίας γυναῖκας συλλήβδην μοιχάδας καὶ
 κερδαλέας. ὁ δὲ Καλλίας αὐτοῦ (p. 12 H) περιέχει τὴν
 τοῦ Καλλίου πρὸς τὸν πατέρα διαφορὰν καὶ τὴν Προδίκου
 καὶ Ἀναξαγόρου τῶν σοφιστῶν διαμώκησιν. λέγει γὰρ
 ὡς ὁ μὲν Πρόδικος Θηραμένην μαθητὴν ἀπετέλεσεν,
 10 ὁ δ' ἕτερος Φιλόξενον τὸν Ἐρύξιδος καὶ Ἀριφράδην
 τὸν ἀδελφὸν Ἀριγνώτου τοῦ κιθαρωδοῦ, θέλων ἀπο-
 τῆς τῶν δηλωθέντων μοχθηρίας καὶ περὶ τὰ φαῦλα
 λιχνείας ἐμφανίσαι τὴν τῶν παιδευσάντων διδασκα-
 λίαν. ἐν δὲ τῷ Ἀξιόχῳ (p. 20 H) πικρῶς Ἀλκιβιάδου
 15 κατατρέχει ὡς οἰνόφυλγος καὶ περὶ τὰς ἀλλοτρίας γυ-
 ναῖκας σπουδάζοντος.

63. Ἀντισθένης δ' ἐν θατέρῳ τῶν Κύρων κακο-
 λογῶν Ἀλκιβιάδην καὶ παράνομον εἶναι λέγει καὶ εἰς
 γυναῖκας καὶ εἰς τὴν ἄλλην δίαίταν. συνεῖναι γὰρ
 20 φησιν αὐτὸν καὶ μητρὶ καὶ θυγατρὶ καὶ ἀδελφῇ, ὡς
 Πέρσας. ὁ δὲ πολιτικὸς αὐτοῦ διάλογος ἀπάντων δ
 καταδρομὴν περιέχει τῶν Ἀθηνησιν δημαγωγῶν, ὁ
 δ' Ἀρχέλαος Γοργίου τοῦ ῥήτορος, ἡ δ' Ἀσπασία τῶν
 Περικλέους υἱῶν Ξανθίππου καὶ Παράλου διαβολήν.
 25 τούτων γὰρ τὸν μὲν Ἀρχεστράτου φησὶν εἶναι συμ-

1 κωδίῳ Cas (κωδίῳ Mus): κωμωιδία A 2 καὶ τελέσαντα
 τὸν A: latet adiectivum superlativum in -τατον (velut εὐτελέ-
 στατον ὄντα ῥήτορα), nam certum est etiam haec ad Telaugen
 spectare, quem oratorem fuisse ex hoc ipso loco discimus
 17 κυρῶν A 18 λέγει C: λέγων A, fort. λέγων — δίαίταν
 συνεῖναι [γάρ] φησιν 20. 21 ὡς τοὺς Πέρσας C

βιωτήν τοῦ παραπλήσια ταῖς ἐπὶ τῶν μικρῶν οἰκη-
 μάτων ἐργαζομένου, τὸν δ' Εὐφήμου συνήθη καὶ
 γνώριμον τοῦ φορτικὰ σκώπτουτος καὶ ψυχρὰ τοὺς
 συναντῶντας. καὶ Πλάτωνα δὲ μετονομάσας Σάθωνα
 ἄσυχρως καὶ φορτικῶς τὸν ταύτην ἔχοντα τὴν ἐπιγρα- 5
 e φὴν διάλογον ἐξέδωκε κατ' αὐτοῦ. τούτοις γὰρ τοῖς
 ἀνδράσιν οὐδείς ἀγαθὸς σύμβουλος εἶναι δοκεῖ, οὐ
 στρατηγὸς φρόνιμος, οὐ σοφιστὴς ἀξιόλογος, οὐ ποιη-
 τὴς ὠφέλιμος, οὐ δῆμος εὐλόγιστος ἀλλ' ἢ Σωκράτης
 ὁ μετὰ τῶν Ἀσπασίας ἀνλητρίδων ἐπὶ τῶν ἐργαστη- 10
 ρίων συνδιατρίβων καὶ Πίστῳ τῷ θωρακοποιῷ δια-
 λεγόμενος καὶ Θεοδότῃ διδάσκων τὴν ἐταίραν ὡς
 δεῖ τοὺς ἐραστὰς παλεύειν, ὡς Ξενοφῶν παρίστησιν
 ἐν δευτέρῳ Ἀπομνημονευμάτων (III 10, 9. 11, 15). τοι-
 αῦτα γὰρ ποιεῖ αὐτὸν παραγγέλματα τῇ Θεοδότῃ λέ- 15
 f γοντα, ἃ οὔτε Νικῶ ἢ Σαμία ἢ Καλλιστράτη ἢ Λε-
 σβία ἢ Φιλαινίς ἢ Λευκαδία, ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ἀθηναῖος
 Πυθόνικος συνεωράκασιν πόθων θέλγητρα· οὔτοι γὰρ
 περὶ ταῦτα ἡσχόληντο περιττῶς. ἐπιλείποι δ' ἂν μ'
 ὁ πᾶς χρόνος, εἰ ἐκτίθεσθαι βουληθείην τὰς σεμνὰς 20
 τῶν φιλοσόφων μέμψεις. κατὰ γὰρ αὐτὸν δὴ τὸν
 Πλάτωνα (Phaedr. p. 229d)· 'ἐπιρρεῖ δὲ ὄχλος μοι τοι-
 221 ούτων Γοργόνων καὶ Πηγάσων καὶ ἄλλων ἀμηχάνων
 πλήθει τε καὶ ἀτοπία τερατολόγων τινῶν φύσεων.'
 διόπερ κατασιωπήσομαι.'

25

1 μικρῶν Cas, fort. μικρῶν delendum 5 ἄσυχρως A: corr. Schw
 8 φρόνιμος Cas (vel νόμιμος): ὁ μῆμος A οὐ μῆμος C 9 οὐ δημό-
 της Wilam, fort. οὐ δημότης <χρηστός, οὐκ οἰκονόμος> εὐλόγιστος
 ἀλλ' ἢ Schw: ἀλλὰ AC 11 Πιστίας est apud Xenophontem
 12. 13 fort. ὅπως δεῖ 13 παλεύειν Iac: ἀπολεύειν A 18 πό-
 θων θέλγητρα fort. poetae verba 19 ἐπιλείποι C 19. 20 με πᾶς
 χρόνος A με πᾶς ὁ χρόνος C: corr. Di 20 fort. <πάσας> τὰς
 22 δὲ Plat: δὴ A om. C rictius 24 τερατολογιῶν et φύσεως AC

64. τοσαῦτα τοῦ Μασουρίου εἰπόντος καὶ ὑπὸ πάν-
των θαυμασθέντος διὰ σοφίαν ὁ Οὐλπιανὸς σιω-
πῆς γενομένης ἔφη· ὁκοεῖτέ μοι, ἄνδρες δαιτυμόνες,
σφοδροῖς κατηντλήσθαι λόγοις παρὰ προσδοκίαν βε-
5 βαπτίσθαι τε τῷ ἀκράτῳ·

ἀνὴρ γὰρ ἔλκων οἶνον ὥς ὕδωρ ἵππος

Σκυθιστὶ φωνεῖ, οὐδὲ κόππα γινώσκων·

κεῖται δ' ἄναυδος ἐν πίθῳ κολυμβήσας,

κάθυπνος ὥς μήκωνα φάρμακον πίνων, b

10 φησὶν ὁ Βυζάντιος Παρμένων (choliamb. p. 145), ἢ
ἀπολελίθωσθε ὑπὸ τῶν προειρημένων Γοργόνων; περὶ
ᾧ <ὡς> ὄντως γερόνασί τινα ζῶα ἀπολιθώσεως ἀν-
θρώποις αἴτια, ἱστορεῖ Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἐν
δευτέρῳ κτηνῶν ἱστορίας οὕτως· τὴν γοργόνα τὸ
15 ζῶον καλοῦσιν οἱ ἐν Λιβύῃ Νομάδες, ὅπου καὶ γίνε-
ται, κατώβλεπον. ἐστὶν δέ, ὥς μὲν οἱ πλεῖστοι λέ-
γουσιν ἐκ τῆς δορᾶς σημειούμενοι, προβάτῳ ἀγρίῳ
ὅμοιον, ὥς δ' ἐνιοὶ φασί, μόσχῳ. ἔχειν δὲ λέγουσιν
αὐτὸ τοιαύτην ἀναπνοὴν ὥστε πάντα τὸν ἐντυχόντα
20 τῷ ζῳῷ διαφθείρειν. φέρειν δὲ χαίτην ἀπὸ τοῦ μετ- c
ώπου καθειμένην ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, ἣν ὁπότεν
μόγισ διασεισαμένη διὰ τὴν βαρύτητα ἐμβλέψῃ, κτεί-
νει τὸν ὑπ' αὐτῆς θεωρηθέντα οὐ τῷ πνεύματι, ἀλλὰ
τῇ γιγνομένη ἀπὸ τῶν ὀμμάτων φύσεως φορᾶ καὶ

4 σφοδροῖς — λόγοις poetae verba esse. putat Di Scalig, καὶ δὲ Mein hiatus notato post γινώσκων 7 μηδὲ
9 φαρμάκων AC: corr. Cas 12 ὥς add. Mus 16 κάττω
C 17 ὥς ἐκ τῆς δορᾶς σημειώσασθαι C, ubi omissa
Mein 20 τῷ ζῳῷ fort. delendum
φορεῖν Herw 22 βαρύτητα Mein, possis etiam δασύτητα
23 ὑπ' αὐτῆς om. C: aut delendum aut ὑπ' αὐτοῦ scribendum
24 φύσεως corruptum, om. C

νεκρὸν ποιεῖ. ἐγνώσθη δὲ οὕτως. τῶν μετὰ Μαρίου
 τινὲς ἐπὶ Ἰογόρθην στρατευσαμένων ἰδόντες τὴν γορ-
 γόνα δόξαντες τε διὰ τὸ κάτω νευευκέναι βραδέως τε
 κινεῖσθαι ἄγριον ἵκναι πρόβατον ὥρμησαν ἐπ' αὐτὸ
 d ὥς κατεργασόμενοι οἷς εἶχον ξίφεσι. τὸ δὲ πτοηθὲν 5
 διασεισάμενόν τε τὴν τοῖς ὄμμασιν ἐπικειμένην χαί-
 την παραχρῆμα ἐποίησε τοὺς ὀρμήσαντας ἐπ' αὐτὸ
 νεκρούς. πάλιν δὲ καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ ποιησάντων
 ἑτέρων νεκρῶν τε γενηθέντων, ἀεὶ τῶν προσφερομέ-
 νων ἀπολλυμένων, ἱστορήσαντες τινες παρὰ τῶν ἐπι- 10
 χωρίων τὴν τοῦ ζῴου φύσιν, μακρόθεν ἐνεδρεύσαντες
 αὐτὸ ἱππῆς τινες Νομάδες Μαρίου κελεύσαντος κατη-
 κόντισαν ἡκόν τε φέροντες πρὸς τὸν στρατηγὸν τὸ
 e θηρίον.' τοῦτο μὲν οὖν ὥς ἦν ἄρα τοιοῦτο ἡ δορὰ
 ἢ τε Μαρίου στρατεία μηνύει· ἐκεῖνο μέντοι τὸ λε- 15
 γόμενον ὑπὸ τοῦ ἱστοριογράφου οὐκ ἐστὶ πιστόν, ὥς
 εἰσὶ τινες κατὰ τὴν Λιβύην ὀπισθονόμοι καλούμενοι
 βόες διὰ τὸ μὴ ἔμπροσθεν αὐτοὺς πορευομένους νέ-
 μεσθαι, ἀλλ' εἰς τοῦπίσω ὑποχωροῦντας τοῦτο ποιεῖν·
 εἶναι γὰρ αὐτοῖς ἐμπόδιον πρὸς τὴν τοῦ κατὰ φύσιν 20
 νομὴν τὰ κέρατα οὐκ ἄνω ἀνακεκυφότα, καθάπερ τὰ
 τῶν λοιπῶν ζῴων, ἀλλὰ κάτω νευευκότα καὶ ἐπισκο-
 τοῦντα τοῖς ὄμμασι. τοῦτο γὰρ ἄπιστόν ἐστιν, οὐ-
 δυνὸς ἑτέρου ἐπιμαρτυροῦντος ἱστορικοῦ.'

f 65. ταῦτα τοῦ Οὐλπιανοῦ εἰπόντος ἐπιμαρτυρῶν 25
 ὁ Λαρήνσιος καὶ συγκατατιθέμενος τῷ λόγῳ ἔφη
 τὸν Μάριον τῶν ζῴων τούτων δορὰς εἰς τὴν Ῥώμην
 ἀναπεπομφέναι, ἃς μηδὲνα εἰκάσαι δεδυνῆσθαι τίνος

9. 10 fort. ἀεὶ τῶν <πρώτως> vel <πρώτων> προσφερομέ-
 νων, sed turbata etiam quae secuntur 16 οὐκ ἐτι πιστόν
 Mus fort. recte 18 βοῦς A: corr. ε

εἰς διὰ τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως· ἀνατεθεῖσθαι τε
 τὰς δορὰς ταύτας ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἱερῷ, ἐν ᾧ
 οἱ τοὺς θριάμβους κατὰγοντες στρατηγοὶ ἐστιῶσι τοὺς
 πολίτας, καθάπερ πολλοὶ τῶν ἡμεδαπῶν ποιηταὶ καὶ 222
 5 συγγραφεῖς εἰρήκασιν· ὅμως οὖν, ᾧ γραμματικοί,
 κατὰ τὸν Βαβυλώνιον Ἡρόδικον, μηδὲν τῶν τοιού-
 των ἱστοροῦντες,
 φεύγετ', Ἀριστάρχαιοι, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάττης
 Ἑλλάδα, τῆς ξουθῆς δειλότεροι κεμάδος,
 10 γωνιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμηλε
 τὸ σφῖν καὶ σφῶιν καὶ τὸ μῖν ἡδὲ τὸ νῖν.
 5 τοῦθ' ὅμῃν εἴη δυσπέμφελον· Ἡροδίῳ δὲ
 Ἑλλὰς ἀεὶ μῖμοι καὶ θεόπαις Βαβυλῶν.
 κατὰ γὰρ τὸν κωμωδιοποιὸν Ἀναξανδρίδην (II 159 K).
 15 ἡδονὴν ἔχει, b
 ὅταν τις εὖρη καινὸν ἐνθύμημά τι,
 δηλοῦν ἅπασιν· οἱ δ' ἑαυτοῖσιν σοφοὶ
 πρῶτον μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτήν,
 5 εἶτα φθονοῦνται. χρὴ γὰρ εἰς ὄχλον φέρειν
 20 ἅπανθ' ὅσ' ἂν τις καινότητ' ἔχειν δοκῇ.
 ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἀναχωροῦντες οἱ πολλοὶ λελη-
 θότως διέλυσαν τὴν συνουσίαν.

11 καὶ <τὸ> σφῶν Pierson 12 δυσπέμφελον A δυσπέμφε-
 λοι superscr. on C 13 hactenus Herodicus 14 ἀναξαν-
 δρείδην A 17 δὲ (δ' C) αὐτοῖσιν AC: corr. Pors

